

110000

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ प्रथमाष्टके प्रथमप्रपाठक प्रारंभः ॥ ॥ हरिः ओम् ॥

110101

ब्रह्म संधत्तं तन्मे जिन्वतम् । क्षत्रं संधत्तं
तन्मे जिन्वतम् । इषं संधत्तं तां मे जिन्वतम् । ऊर्जं
संधत्तं तां मे जिन्वतम् । रयिं संधत्तं तां मे जिन्वतम् ।
पुष्टिं संधत्तं तां मे जिन्वतम् । प्रजां संधत्तं
तां मे जिन्वतम् । पशून्संधत्तं तान्मे
जिन्वतम् । स्तुतोऽसि जनधाः । देवास्त्वा
शुक्रपां प्रणयन्तु ॥ 1 ॥

110102

सुवीरां प्रजां प्रजनयन्परीहि
। शुक्रश्शुक्रशोचिषा । स्तुतोऽसि जनधाः ।
देवास्त्वा मन्थिपां प्रणयन्तु । सुप्रजां प्रजां
प्रजनयन्परीहि । मन्थी मन्थिशोचिषा ।
संजग्मानौ दिव आपृथिव्यायुः । संधत्तं तन्मे
जिन्वतम् । प्राणं संधत्तं तं मे जिन्वतम् । अपानं संधत्तं
तं मे जिन्वतम् ॥ 2 ॥

110103

व्यानं संधत्तं तं मे जिन्वतम् ।
चक्षुस्संधत्तं तन्मे जिन्वतम् । श्रोत्रं संधत्तं
तन्मे जिन्वतम् । मनस्संधत्तं तन्मे जिन्वतम् ।
वाचं संधत्तं तां मे जिन्वतम् । आयुस्स्थ
आयुर्मे धत्तम् । आयुर्यज्ञाय धत्तम् ।
आयुर्यज्ञपतये धत्तम् । प्राणस्स्थं प्राणं मे धत्तम् ।
प्राणं यज्ञाय धत्तम् ॥ 3 ॥

110104

प्राणं यज्ञपतये धत्तम् ।
चक्षुस्स्थश्चक्षुर्मे धत्तम् ।
चक्षुर्यज्ञाय धत्तम् । चक्षुर्यज्ञपतये धत्तम् ।

श्रोत्रं स्थश्श्रोत्रं मे धत्तम् ।
श्रोत्रं यज्ञाय धत्तम् । श्रोत्रं यज्ञपतये धत्तम् । तौ
दैवौ शुक्रामन्थिनौ । कल्पयन्तुं देवीर्विशः ।
कल्पयन्तुं मानुषीः ॥४॥

110105

इषमूर्जमुस्मासुं धत्तम् ।
प्राणान्पशुषु । प्रजां मयि च यजमाने च ।
निरस्तुश्शण्डः । निरस्तो मर्कः । अपनुत्तौ
शण्डामर्कौ सहामुना । शुक्रस्य समिदसि ।
मन्थिनस्समिदसि ।
स प्रथमस्संकृतिर्विश्वकर्मा । स प्रथमो मित्रो
वरुणो अग्निः । स प्रथमो बृहस्पतिश्चिकित्वान् ।
तस्मा इन्द्राय सुतमाजुहोमि ॥५॥

110100

नयन्त्वपानं सन्धत्तुं तं मे जिन्वतम् प्राणं
यज्ञाय धत्तुं मानुषीरग्निर्द्वे च ॥१॥

110201

ब्रह्म क्षत्रं तदिषमूर्जं रयिं पुष्टिं प्रजां
तां पशून्तान् ॥ सन्धत्तुं तत्प्राणमपानं
व्यानं तं चक्षुश्श्रोत्रं मनस्तद्वाचं ताम् । इषादि
पञ्चके वाचं तां मे पशून्धत्तुं तान्मे प्राणादि
त्रितये तं मेऽन्यत्र तन्मे ॥

कृत्तिकास्वग्निमादधीत । एतद्वा अग्नेर्नक्षत्रम् ।
यत्कृत्तिकाः । स्वायामैवैनं देवतायामाधार्य ।
ब्रह्मवर्चसी भवति । मुखं वा एतन्नक्षत्राणाम् ।
यत्कृत्तिकाः । यत्कृत्तिकास्वग्निमाधत्ते ।
मुख्यं एव भवति । अथो खलु ॥६॥

110202

अग्निन्क्षत्रमित्यपचायन्ति । गृहान् ह
दाहुको भवति । प्रजापती रोहिण्यामग्निमसृजत । तं देवा
रोहिण्यामादधत । ततो वै ते सर्वान्नोहानरोहन् ।

तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम् । यो
रोहिण्यामग्निमाधत्ते । ऋध्नोत्येव ।

सर्वान्नोहोन्नोहति । देवा वै
भद्रास्सन्तोऽग्निमाधिथ्सन्त ॥7॥
110203

तेषामनाहितोऽग्निरासीत् । अथैभ्यो वामं वस्वपाक्रामत् ।
ते पुनर्वस्वोरादधत । ततो वै तान् वामं वसूपार्वर्तत ।
यः पुराऽभद्रस्सन्पापीयान्थस्यात् ।
स पुनर्वस्वोराग्निमादधीत । पुनरेवैनं वामं
वसूपार्वर्तते । भद्रो भवति । यःकामयेत् दानकामा
मे प्रजास्स्युरिति । स पूर्वयोः
फल्गुन्योराग्निमादधीत ॥8॥

110204

अर्यम्णो वा एतन्नक्षत्रम् ।
यत्पूर्वं फल्गुनी । अर्यमेति तमाहुर्यो ददाति ।
दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति । यःकामयेत् भुगी
स्यामिति । स उत्तरयोः फल्गुन्योराग्निमादधीत ।
भगस्यु वा एतन्नक्षत्रम् । यदुत्तरे फल्गुनी ।
भुग्येव भवति । कालकञ्जा वै नामासुरा आसन् ॥9॥

110205

ते सुवर्गाय लोकायाग्निमचिन्वत । पुरुष
इष्टकामुपादधात्पुरुष इष्टकाम् ॥
स इन्द्रो ब्राह्मणो ब्रुवाण इष्टकामुपाधत्त । एषा
मे चित्रा नामेति । ते सुवर्गं लोकमा प्रारोहन् ।
स इन्द्र इष्टकामावृहत् । तेऽवाकीर्यन्त ।
येऽवाकीर्यन्त । त ऊर्णावभयोऽभवन् । द्वावुदपतताम् ॥10॥

110206

तौ दिव्यौ श्वानावभवताम् ।
यो भ्रातृव्यवान्थस्यात् । स चित्रायामग्निमादधीत ।
अवकीर्येव भ्रातृव्यान् । ओजो बलमिन्द्रियं
वीर्यमात्मन्धत्ते । वसन्ता

ब्राह्मणोऽग्निमादधीत। वसन्तो वै ब्राह्मणस्यर्तुः। स्व
एवैनमृतावाधाय। ब्रह्मवर्चसी भवति। मुखं वा एतदृतुनाम्।।11।।
110207

यद्वसन्तः। योवसन्ताऽग्निमाधत्ते।
मुख्यं एव भवति। अथो योनिमन्तमेवैनं
प्रजातुमाधत्ते। ग्रीष्मे राजन्यं आदधीत। ग्रीष्मो
वै राजन्यस्यर्तुः। स्व एवैनमृतावाधाय।
इन्द्रियावी भवति। शरदि वैश्य
आदधीत। शरद्वै वैश्यस्यर्तुः।।12।।
110208

स्व एवैनमृतावाधाय। पशुमान्भवति। न
पूर्वयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत। एषा वै
जघन्या रात्रिस्संवत्सरस्य। यत्पूर्वं फल्गुनी।
पृष्टित एव संवत्सरस्याग्निमाधाय।
पापीयान्भवति। उत्तरयोरदधीत। एषा वै प्रथमा
रात्रिस्संवत्सरस्य।
यदुत्तरे फल्गुनी। मुखत एव
संवत्सरस्याग्निमाधाय। वसीयान्भवति। अथो खलु।
यदैवैनं यज्ञ उपनमेत्। अथादधीत। सैवास्यर्द्धिः।।13।।
110200

खल्वधिथ्सन्तु फल्गुन्योरग्निमादधीतासन्नपततामृतुनां
वैश्यस्यर्तुरुत्तरे फल्गुनी षट्च।।2।।
110301

उद्धन्ति। यदेवास्यां अमेध्यम्। तदर्पहन्ति। अपो
ऽवोक्षति शान्त्यै। सिकता निर्वपति। एतद्वा
अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपम्। रूपेणैव
वैश्वानरमवरुन्धे। ऊषान्निर्वपति। पुष्टिर्वा एषा
प्रजननम्। यदूषाः।।14।।
110302

पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निमाधत्ते। अथो संज्ञानं
एव। संज्ञानं

ह्येतत्पशूनाम् । यदूषाः । द्यावापृथिवी
सहास्ताम् । ते वियती अब्रूताम् । अस्त्वेव नौ सह
यज्ञियमिति । यदमुष्या यज्ञियमासीत् ।
तदस्यामदधात् । त ऊषा अभवन् ॥ 15 ॥
110303

यदस्या यज्ञियमासीत् । तदमुष्यामदधात् ।
तददश्चन्द्रमसि कृष्णम् ।
ऊषान्निवपन्नदो ध्यायेत् । द्यावापृथिव्योरेव
यज्ञियेऽग्निमार्धत्ते । अग्निदेवेभ्यो निलायत ।
आखू रूपं कृत्वा । स पृथिवीं प्राविशत् । स ऊतीः
कुर्वाणः पृथिवीमनु समचरत् । तदाखुकरीषमभवत् ॥ 16 ॥
110304

यदाखु करीषः संभारो भवति । यदेवास्य
तत्र न्यक्तम् । तदेवावरुन्धे ।
ऊर्ज्वा एतः रसं पृथिव्या उपदीका उद्दिहन्ति ।
यद्वल्मीकम् । यद्वल्मीकवृषा संभारो
भवति । ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवरुन्धे । अथो
श्रोत्रमेव । श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः ।
यद्वल्मीकः ॥ 17 ॥
110305

अर्बाधिरो भवति । य एवं वेद ।
प्रजापतिः प्रजा असृजत । तासामन्नमुपाक्षीयत ।
ताभ्यस्सूदमुप्राभिनत् । ततो वै तासामन्नं नाक्षीयत । यस्य
सूदस्संभारो भवति । नास्यं गृहेऽन्नं क्षीयते ।
आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत् । तेन प्रजापतिरश्राम्यत् ॥ 18 ॥
110306

कथमिदं स्यादिति ।
सोऽपश्यत्पुष्करपर्णं तिष्ठत् । सोऽमन्यत ।
अस्ति वै तत् । यस्मिन्निदमधि तिष्ठतीति । स वराहो रूपं
कृत्वोप न्यमज्जत् । स पृथिवीमध आर्छत् । तस्या
उपहत्योदमज्जत् । तत्पुष्करपर्णेऽप्रथयत् । यदप्रथयत् ॥ 19 ॥

110307

तत्पृथिव्यै पृथिवित्वम् ।

अभूद्वा इदमिति । तद्भूम्यै भूमित्वम् । तां दिशोऽनु
वातस्समवहत् । ताः शर्कराभिरदहत् । शं वै नोऽभूदिति ।
तच्छर्कराणां शर्करत्वम् । यद्वराहविहतः
संभारो भवति । अस्यामेवाच्छम्बद्वारमुग्रिमाधत्ते ।
शर्करा भवन्ति धृत्यै ॥ 20 ॥

110308

अथो शंत्वाय । सरैता अग्रिराधेय इत्याहुः । आपो
वरुणस्य पत्न्य आसन् । ता
अग्रिरभ्यध्यायत् । तास्समभवत् । तस्य रेतः पराऽ
पतत् । तद्धिरण्यमभवत् । यद्धिरण्यमुपास्यति ।
सरैतसमेवाग्रिमाधत्ते । पुरुष इन्वै स्वाद्रेतसो बीभत्सत्
इत्याहुः ॥ 21 ॥

110309

उत्तरत उपास्यत्यबीभत्सायै । अति
प्रयच्छति । आर्तिमेवाति प्रयच्छति । अग्रिर्देवेभ्यो निलायत ।
अश्वो रूपं कृत्वा । सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्
। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम् । यदाश्वत्थस्संभारो
भवति । यदेवास्य तत्र न्यक्तम् । तदेवावरुन्धे ॥ 22 ॥

1103010

देवा वा ऊर्जं व्यभजन्त ।
तत उदुम्बर उदतिष्ठत् । ऊर्वा उदुम्बरः ।
यदौदुम्बरस्संभारो भवति । ऊर्जमेवावरुन्धे ।
तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत् ।
तं गायत्र्याऽहरत् । तस्य पूर्णमच्छिद्यत ।
तत्पूर्णोऽभवत् । तत्पूर्णस्य पूर्णत्वम् ॥ 23 ॥

110311

यस्य पूर्णमयस्संभारो भवति । सोमपीथमेवावरुन्धे ।
देवा वै ब्रह्मन्नवदन्त । तत्पूर्ण
उपाशृणोत् । सुश्रवा वै नाम । यत्पूर्णमयस्संभारो

भवति । ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे ।
प्रजापतिरग्निमसृजत । सोऽबिभेत्प्र मां
धक्ष्यतीति । तः शम्याऽशमयत् ॥24॥
110312

तच्छ्रम्यै शमित्वम् । यच्छमीमयस्सम्भारो भवति ।
शान्त्या अप्रदाहाय । अग्नेस्सृष्टस्य यतः ।
विक्रङ्कतं भा आर्छत् । यद्वैकङ्कतस्सम्भारो
भवति । भा एवावरुन्धे । सहृदयोऽग्निराधेयु इत्याहुः ।
मरुतोऽद्विरग्निमतमयन् । तस्य तान्तस्य
हृदयमाच्छिन्दन् । साऽशनिरभवत् ।
यदशनिहतस्य वृक्षस्य सम्भारो भवति ।
सहृदयमेवाग्निमाधत्ते ॥25॥

110300
ऊषा अभवन्नभवद्वल्मीकोऽश्राम्यदप्रथयद्भृत्यै
बीभथसत् इत्याहु रुन्धे पर्णत्वमशमयदच्छिन्दु स्त्रीणि च ॥3॥
110401

द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमादधीत । द्वादश
मासास्संवत्सरः । संवत्सरादेवैनं
मवरुद्ध्याधत्ते । यद्द्वादशसु विक्रामेष्वदाधीत ।
परिमितमवरुन्धीत । चक्षुर्निमित्त आदधीत । इयद्द्वादश विक्रामा (3) इति ।
परिमितं चैवापरिमितं चावरुन्धे ।

अनृतं वै वाचा वदति । अनृतं मनसा ध्यायति ॥26॥
110402

चक्षुर्वै सत्यम् । अद्रा (3) गित्याह ।
अदरशमिति । तत्सत्यम् । यश्चक्षुर्निमित्तेऽग्नि
माधत्ते । सत्य एवैनमाधत्ते ।
तस्मादाहिताग्निर्नानृतं वदेत् । नास्य
ब्राह्मणोऽनाश्वान्गृहे वसेत् । सत्ये
ह्यस्याग्निराहितः । आग्नेयी वै रात्रिः ॥27॥

110403
आग्नेयाः पशवः । ऐन्द्रमहः । नक्तं गार्हपत्यमादधाति ।

पशूनेवावरुन्धे । दिवाऽऽहवनीयम् ।
इन्द्रियमेवावरुन्धे । अर्धोदिते सूर्ये
आहवनीयमादधाति । एतस्मिन्वै लोके प्रजापतिः
प्रजा असृजत । प्रजा एव तद्यजमानस्सृजते ।
अथो भूतं चैव भविष्यन्नावरुन्धे ॥28॥
110404

इडा वै मानवी यज्ञानूकाशिन्यासीत् । साऽऽशृणोत् ।
असुरा अग्निमादधत् इति । तदगच्छत् । त आहवनीयमग्र आदधत् । अथ
गार्हपत्यम् । अथान्वाहार्यपचनम् । साऽब्रवीत् । प्रतीच्येषाः
श्रीरंगात् । भद्रा भूत्वा परा भविष्यन्तीति ॥29॥
110405

यस्यैवमग्निराधीयते । प्रतीच्यस्य श्रीरिति ।
भद्रो भूत्वा पराभवति । साऽऽशृणोत् ।
देवा अग्निमादधत् इति । तदगच्छत् ।
तेऽन्वाहार्यपचनमग्र आदधत् । अथ गार्हपत्यम् ।
अथाहवनीयम् । साऽब्रवीत् ॥30॥
110406

प्राच्येषाः श्रीरंगात् । भद्रा
भूत्वा सुवर्गलोकमेष्यन्ति । प्रजां तु न
वेथस्यन्त इति । यस्यैवमग्निराधीयते । प्राच्यस्य श्रीरिति ।
भद्रो भूत्वा सुवर्गं लोकमेति । प्रजां तु न विन्दते ।
साऽब्रवीदिडा मनुम् । तथा वा अहं तवाग्निमाधास्यामि ।
यथा प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जनिष्यसे ॥31॥
110407

प्रत्यस्मिँल्लोके स्थास्यसि । अग्निं सुवर्गं लोकं
जेष्यसीति । गार्हपत्यमग्र आदधात् ।
गार्हपत्यं वा अनु प्रजाः पशवः प्रजायन्ते ।
गार्हपत्येनैवास्मै प्रजां पशून्प्राजनयत् ।
अथान्वाहार्यपचनम् । तिर्यङ्ङिव वा अयं लोकः ।
अस्मिन्नैव तेन लोके प्रत्यतिष्ठत् ।
अथाहवनीयम् । तेनैव सुवर्गं लोकमभ्यजयत् ॥32॥

110408

यस्यैवमग्निराधीयते। प्र प्रजायां
पशुभिर्मिथुनैर्जायते। प्रत्यस्मिँल्लोके
तिष्ठति। अग्निं सुवर्गं लोकं जयति। यस्य वा
अयथादेवतमग्निराधीयते। आ देवताभ्यो वृश्च्यते।
पापीयान्भवति। यस्य यथादेवतम्। न देवताभ्यु आवृश्च्यते।
वसीयान्भवति।।33।।

110408

भृगूणां त्वाऽङ्गिरसां
व्रतपते व्रतेनादधामीति भृग्वङ्गिरसामादध्यात्।
आदित्यानां त्वा देवानां व्रतपते
व्रतेनादधामीत्यन्यासां ब्राह्मणीनां प्रजानाम्।
वरुणस्य त्वा राज्ञो व्रतपते व्रतेनादधामीति
राज्ञः। इन्द्रस्य त्वेन्द्रियेण व्रतपते
व्रतेनादधामीति राजन्यस्य। मनोस्त्वा
ग्रामण्यो व्रतपते व्रतेनादधामिति वैश्यस्य। ऋभूणां त्वा
देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीति रथकारस्य।
यथादेवतमग्निराधीयते। न देवताभ्यु
आवृश्च्यते। वसीयान्भवति।।34।।

110400

ध्यायति वै रात्रिश्चारुन्धे
भविष्यन्तीत्यब्रवीज्जनिष्यसेऽजयद्वसीयान्भवति नव च।।4।।

110501

प्रजापतिर्वाचस्सत्यमपश्यत्। तेनाग्निमार्धत्।
तेन वै स आर्धोत्। भूर्भुवस्सुवृरित्याह।
एतद्वै वाचस्सत्यम्। य एतेनाग्निमार्धत्ते।
ऋध्नोत्येव। अथो सत्यप्राशूरेव भवति। अथो य
एवं विद्वानभिचरति। स्तृणुत एवैनम्।।35।।

110502

भूरित्याह। प्रजा एव तद्यजमानस्सृजते। भुव
इत्याह। अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति। सुवृरित्याह।

सुवर्ग एव लोके प्रतितिष्ठति । त्रिभिरक्षरैर्गार्
हपत्यमादधाति । त्रयं इमे लोकाः । एष्वेवैनं
लोकेषु प्रतितिष्ठित्माधत्ते । सर्वेऽपञ्चभिराहवनीयम् ॥36॥
110503

सुवर्गाय वा
एष लोकायाधीयते । यदाहवनीयः । सुवर्ग एवास्मै
लोके वाचस्सत्यः सर्वमाप्नोति ।
त्रिभिर्गार्हपत्यमादधाति । पञ्चभिराहवनीयम् ।
अष्टौ संपद्यन्ते । अष्टाक्षरा गायत्री ।
गायत्रौऽग्निः । यावानेवाग्निः । तमाधत्ते ॥37॥
110504

प्रजापतिः प्रजा असृजत । ता अस्मात्सृष्टाः
पराचीरायन् । ताभ्यो ज्योतिरुदगृह्णात् ।
तं ज्योतिः पश्यन्तीः प्रजा अभि समावर्तन्ते ।
उपरीवाग्निमुद्धृत्नीयादुद्धरन् । ज्योतिरेव
पश्यन्तीः प्रजा यजमानम्भि समावर्तन्ते ।
प्रजापतेरक्ष्यंश्वयत् । तत्पराऽपतत् । तदश्वोऽभवत् ।
तदश्वस्याश्वत्वम् ॥38॥
110505

एष वै प्रजापतिः । यदग्निः ।
प्राजापत्योऽश्वः । यदश्वं पुरस्तान्नयति ।
स्वमेव चक्षुः पश्यन्प्रजापतिरनूदेति । वृज्जी वा
एषः । यदश्वः । यदश्वं
पुरस्तान्नयति । ज्ञातानेव भ्रातृव्यान्प्रणुदते ।
पुनरा वर्तयति ॥39॥
110506

जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते ।
न्याहवनीयो गार्हपत्यमकामयत । नि
गार्हपत्य आहवनीयम् । तौ विभाजं नाशक्रोत् । सोऽश्वः
पूर्ववाङ्मुत्वा । प्राञ्चं पूर्वमुदवहत् ।
तत्पूर्ववाहः पूर्ववाटत्वम् । यदश्वं

पुरस्तान्नयति । विभक्तिरेवैनयोस्सा । अथो
नानावीर्यावेवैनौ कुरुते ॥40 ॥

110507

यदुपर्युपरि शिरो हरेत् । प्राणान्
विच्छिन्द्यात् । अधोऽधुशिशरो हरति । प्राणानां
गोपीथार्य । इत्यग्रं हरति । अथेयत्यथेयति ।
त्रयं इमे लोकाः । एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते ।
प्रजापतिरग्रिमसृजत । सोऽबिभेत्प्र मां धक्ष्यतीति ॥41 ॥

110508

तस्य त्रेधा महिमानम् व्यौहत् । शान्त्या
अप्रदाहाय । यत्त्रेधाऽग्रिराधीयते ।
महिमानमेवास्य संदधाति । पशुर्वा एषः । यदश्वः । एष
रुद्रः ॥42 ॥

110509

यदग्निः । यदश्वस्य पदेऽग्निमादध्यात् ।
रुद्राय पशूनपिदध्यात् । अपशुर्यजमानस्स्यात् ।
यन्नाक्रमयेत् । अनवरुद्धा
अस्य पशवस्स्युः । पार्श्वत आक्रमयेत् ।
यथाऽऽहितस्याग्रेरङ्गारा अभ्यववर्तेरन् ।
अवरुद्धा अस्य पशवो भवन्ति । न रुद्रायापिदधाति ॥43 ॥

110510

त्रीणि हवीःषि निर्वपति । विराज एव विक्रान्तं
यजमानोऽनुविक्रमते । अग्रये पर्वमानाय ।
अग्रये पाव्कार्य । अग्रये शुचये । यदग्रये पर्वमानाय
निर्वपति । पुनात्येवैनम् । यदग्रये
पाव्कार्य । पूत एवास्मिन्नाद्यं दधाति ।
यदग्रये शुचये । ब्रह्मवर्चसमेवा
स्मिन्नुपरिष्ठादधाति ॥44 ॥

110500

एनमाहवनीयं धत्तेऽश्वत्वं वर्तयति
कुरुत् इति रुद्रो दधाति यदग्रये शुचय एकं च ॥5 ॥

110601

देवासुरास्संयत्ता आसन्। ते देवा
विजयमुपयन्तः। अग्रौ वामं वसु सं न्यदधत।
इदमुं नो भविष्यति। यदि नो जेष्यन्तीति।
तद्गिर्नोत्सहमशक्रोत्। तत् त्रेधा विन्यदधात्। पशुषु
तृतीयम्। अप्सु तृतीयम्। आदित्ये तृतीयम्।।45।।

110602

तद्देवा विजित्य। पुनरवारुरुत्सन्त। तेऽग्रये पर्वमानाय
पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्। पशवो वा
अग्रिः पर्वमानः। यदेव पशुष्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत। तेऽग्रये
पावकाय। आपो वा अग्रिःपावकः।
यदेवापस्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत।।46।।

110603

तेऽग्रये शुचये। असौ वा
आदित्योऽग्रिशुचिः। यदेवादित्य आसीत्।
तत्तेनावारुन्धत। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। तनुवो
वावैता अग्राधेयस्य। आग्रेयो वा
अष्टाकपालोऽग्राधेयमिति। यत्तन्निर्वपेत्। नैतानि।
यथाऽऽत्मा स्यात्।।47।।

110604

नाङ्गानि। तादृगेव तत्। यदेतानि निर्वपेत्। न तम्। यथाऽङ्गानि स्युः।
नात्मा। तादृगेव तत्। उभयानिसह निरुप्याणि। यज्ञस्य सात्मत्वाय।
उभयं वा एतस्येन्द्रियं वीर्यमाप्यते।।48।।

110605

योऽग्रिमाधत्ते। ऐन्द्राग्रमेकादश
कपालमनु निर्वपेत्। आदित्यं चरुम्। इन्द्राग्री वै
देवानामयातमायामानौ। ये एव देवते
अयातयाग्री। ताभ्यामेवास्मा इन्द्रियं
वीर्यमवरुन्धे। आदित्यो भवति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव
प्रतितिष्ठति। धेन्वै वा एतद्रेतः।।49।।

110606

यदाज्यम् । अनडुहस्तण्डूलाः । मिथुनमेवावरुन्धे ।
घृते भवति । यज्ञस्यालूक्षान्तत्वाय । चत्वारं
आर्षेयाः प्राशजन्ति । दिशामेव ज्योतिषि जुहोति । पशवो वा एतानि
हवीःषि । एष रुद्रः । यदग्निः ॥ 50 ॥
110607

यत्सद्य एतानि हवीःषि निर्वपेत् । रुद्राय
पशूनपि दध्यात् । अपशुर्यजमानस्स्यात् । यन्नानु
निर्वपेत् । अनवरुद्धा अस्य पशवस्स्युः ।
द्वादशसु रात्रीष्वनु निर्वपेत् । संवत्सर
प्रतिमा वै द्वादश रात्रयः ।
संवत्सरेणैवास्मै रुद्रः शमयित्वा ।
पशूनवरुन्धे । यदेकमेकमेतानि हवीःषि निर्वपेत् ॥ 51 ॥
110608

यथा त्रीण्यावर्पनानि पूरयेत् ।
तादृक्तत् । न प्रजननमुच्छिःषेत् । एकं
निरुप्य । उत्तरे समस्येत् । तृतीयमेवास्मै
लोकमुच्छिःषति प्रजननाय । तं प्रजयां पशुभिरनु
प्रजायते । अथो यज्ञस्यैवैषाऽभिक्रान्तिः । रथचक्रं
प्रवर्तयति । मनुष्यरथेनैव देवरथं प्रत्यवरोहति ॥ 52 ॥
110609

ब्रह्मवादिनो वदन्ति । होतव्यमग्निहोत्रा (3)
न होतव्या (3) मिति । यद्यजुषा
जुहुयात् । अयथापूर्वमाहुती जुहुयात् । यन्न जुहुयात् ।
अग्निः परा भवेत् । तूष्णीमेव होतव्यम् । यथापूर्वमाहुती जुहोति ।
नाग्निः परा भवति । अग्नीधे ददाति ॥ 53 ॥
110610

अग्निमुखानेवर्तन्प्रीणाति । उपबर्हणं
ददाति । रूपाणामवरुद्ध्यै । अश्वं ब्रह्मणे ।
इन्द्रियमेवावरुन्धे । धेनुः
होत्रे । आशिष एवावरुन्धे । अनुद्वाहमध्वर्यवे ।
वह्निर्वा अनुद्वाहान् । वह्निरध्वर्युः ॥ 54 ॥

110611

वह्निनैव वह्नि यज्ञस्यावरुन्धे । मिथुनौ गावौ
ददाति । मिथुनस्यावरुद्ध्यै । वासो ददाति ।
सर्वदेवत्यं वै वासः । सर्वा एव देवताः
प्रीणाति । आ द्वादशभ्यो ददाति । द्वादश मासास्संवत्सरः ।
संवत्सर एव प्रतितिष्ठति । काममूर्ध्वं देयम् ।
अपरिमितस्यावरुद्ध्यै ॥55॥

110600

आदित्ये तृतीयमफस्वासीत्तेनावारुन्धत्
स्यादाप्यते रेतो ऽग्नि
रेकमेकमेतानिहवीःषि निर्वपेत्प्रत्यवरोहति
ददात्यध्वर्युर्देयमेकं च ॥6॥

110701

घर्मशिशरस्तदयमग्निः । संप्रियः पशुभिर्भुवत् ।
छर्दिस्तोकाय तनयाय यच्छ ।
वार्तः प्राणस्तदयमग्निः । संप्रियः पशुभिर्भुवत् ।
स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पंच ।
प्राचीमनुं प्रदिशं प्रेहि विद्वान् । अग्ररंघ्रे
पुरो
अग्निर्भवेह । विश्वा आशा दीद्यानो विभाहि । ऊर्जा
नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे ॥56॥

110702

अर्कश्चक्षुस्तदुसौ सूर्यस्तदयमग्निः । संप्रियः
पशुभिर्भुवत् । यत्ते शुक्र
शुक्रं वर्चश्शुक्रा तनूः । शुक्रं ज्योतिरजस्रम् ।
तेन मे दीदिहि तेन त्वाऽऽदधे । अग्निनाऽग्ने
ब्रह्मणा । आनशे व्यानशे सर्वमायुर्व्यानशे ।
ये ते अग्ने शिवे तनुवौ । विराट्च स्वराट्च । ते मा
विशतां ते मा जिन्वताम् ॥57॥

110703

ये ते अग्नेशिवे तनुवौ । संराट्चाभिभूश्च । ते मा

विशतां ते मा जिन्वताम्। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। विभूश्च
परिभूश्च। ते मा विशतां ते मा जिन्वताम्। ये ते अग्ने
शिवे तनुवौ। प्रभ्वी च प्रभूतिश्च।

ते मा विशतां ते मा जिन्वताम्। यास्ते अग्ने शिवास्तनुवः।
ताभिस्त्वाऽऽदधे। यास्ते अग्ने घोरास्तनुवः।

ताभिरमुं गच्छ ॥58॥

110700

चतुष्पदे जिन्वतां तनुवस्त्रीणि च ॥7॥

110801

इमे वा एते लोका अग्रयः। ते यदव्यावृत्ता
आधीयेरन्। शोचयेयुर्यजमानम्। घर्मशिशुर इति
गार्हपत्यमादधाति। वार्तः प्राण
इत्यन्वाहार्यपचनम्। अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्।
तेनैवैनान्व्यावर्तयति। तथा न शौचयन्ति
यजमानम्। रथन्तरमभिगायते गार्हपत्य आधीयमाने।

रथन्तरो वा अयं लोकः ॥59॥

110802

अस्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमाधत्ते।
वामदेव्यमभिगायत उद्भिद्यमाणे। अन्तरिक्षं
वै वामदेव्यम्। अन्तरिक्ष एवैनं
प्रतिष्ठितमाधत्ते। अथो शान्तिर्वै वामदेव्यम्।
शान्तमेवैनं पशव्यमुद्धरते। बृहदभिगायत आहवनीय आधीयमाने।
बारहतो वा असौ लोकः। अमुष्मिन्नेवैनं लोके
प्रतिष्ठितमाधत्ते। प्रजापतिरग्निमसृजत ॥60॥

110803

सोऽश्वोऽवारो भूत्वा पराडैत्।
तं वारवन्तीयैनावारयत। तद्वारवन्तीयस्य
वारवन्तीयत्वम्। श्यैतेन श्येती अकुरुत। तच्छ्यैतस्य
श्यैतत्वम्। यद्वारवन्तीय मभि गायते। भ
वारयित्वैवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। श्यैतेन
श्येतीकुरुते। घर्मशिशुर इति गार्हपत्यमादधाति।

सशीर्षाणमेवैनु माधत्ते ॥61 ॥

110804

उपैनमुत्तरो यज्ञो नमति । रुद्रो वा
एषः । यद्ग्नः । स आधीयमान ईश्वरो
यजमानस्य पशून् हिंसितोः । संप्रियः
पशुभिर्भुवदित्याह । पशुभिरेवैनुः संप्रियं
करोति । पशूनामहिंसायै । छर्दिस्तोकाय तनयाय
यच्छेत्याह । आशिषमेवैतामाशास्ते । वार्तः प्राण
इत्यन्वाहार्यपचनम् ॥62 ॥

110805

सप्राणमेवैनुमाधत्ते ।
स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पचेत्याह ।
अन्नमेवास्मै" स्वदयति । प्राचीमनु प्रदिशं
प्रेहिं विद्वानित्याह । विभक्तिरेवैनयोस्सा ।
अथो नानावीर्यावेवैनौ कुरुते । ऊर्जे नो धेहि द्विपदे
चतुष्पद इत्याह । आशिषमेवैतामाशास्ते ।
अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम् । अर्को वै
देवानामन्नम् ॥63 ॥

110806

अन्नमेवावरुन्धे । तेन
मे दीदिहीत्याह । समिन्ध एवैनम् । आनशो व्यानश इति
त्रिरुदिङ्गयति । त्रयं इमे लोकाः ।
एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते ।
तत्तथा न कार्यम् । वीङ्गितमप्रतिष्ठितमादधीत ।
उद्धृत्यैवाधाराभिमन्त्रियः । अवीङ्गितमेवैनं
प्रतिष्ठितमाधत्ते । विराट्च स्वराट्च यास्तै
अग्रे शिवास्तनुवस्ताभिस्त्वाऽऽदधु
इत्याह । एता वा अग्रेशिवास्तनुवः ।
ताभिरेवैनुः समर्धयति । यास्तै
अग्रे घोरास्तनुवस्ताभिरुमुं

गच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात्। ताभिरेवैनं पराभवयति ॥64॥
110800

लोकोऽसृजतैनमाधत्तेऽन्वाहार्यपचनं
देवानामन्नमेनं प्रतिष्ठितमाधत्ते पञ्च च ॥8॥
110901

शमीगुर्भादुग्निं मन्थति। एषा वा अग्रेर्यज्ञिया
तनूः। तामेवास्मै जनयति।
अदितिः पुत्रकामा। साध्येभ्यो देवेभ्यो
ब्रह्मौदनमपचत्। तस्या उच्छेषणमददुः।
तत्प्राशजात्। सा रेतो धत्त। तस्यै धाता चार्यमा
चाजायेताम्। सा द्वितीयमपचत् ॥65॥
110902

तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राशजात्। सा रेतोऽधत्त।
तस्यै मित्रश्च वरुणश्चाजायेताम्। सा
तृतीयमपचत्। तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राशजात्। सा
रेतोऽधत्त। तस्या अशश्च भर्गश्चाजायेताम्। सा चतुर्थमपचत् ॥66॥
110903

तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राशजात्। सा रेतोऽधत्त। तस्या
इन्द्रश्च विवस्वाश्चाजायेताम्। ब्रह्मौदनं पचति। रेत एव
तद्धधाति। प्राशजन्ति ब्राह्मणा औदनम्।
यदाज्यमुच्छिष्यते। तेन समिधोऽभ्यज्यादधाति।
उच्छेषणाद्वा अदिती रेतोऽधत्त ॥67॥
110904

उच्छेषणादेव तद्रेतो धत्ते। अस्थि वा एतत्।
यथ्समिधः। एतद्रेतः। यदाज्यम्। यदाज्येन
समिधोऽभ्यज्यादधाति। अस्थ्येव तद्रेतसि दधाति।
तिस्र आदधाति मिथुनत्वाय। इयतीर्भवन्ति।
प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमिताः ॥68॥
110905

इयतीर्भवन्ति। यज्ञपुरुषा संमिताः। इयतीर्भवन्ति।
एतावद्वै पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसंमिताः।

आर्द्रा भवन्ति । आर्द्रमिव हि रेतस्सिच्यते ।
चित्रियस्याश्वत्थस्यादधाति । चित्रमेव भवति ।
घृतवतीभिरादधाति ॥69 ॥

110906

एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम । यद्धृतम् ।
प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति । अथो तेजसा ।
गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्यादध्यात् । गायत्रछन्दा वै
ब्राह्मणः । स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनुस्त्वार्य ।
त्रिष्टुभीं राजन्यस्य । त्रिष्टुछन्दा वै
राजन्यः । स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनुस्त्वार्य ॥70 ॥

110907

जगतीभिर्वैश्यस्य । जगतीछन्दा वै वैश्यः । स्वस्य
छन्दसः प्रत्ययनुस्त्वार्य ।

तः संवत्सरं गोपायेत् । संवत्सरः हि रेतो हितं
वर्धते । यद्येनः संवत्सरे नोपनमेत् ।
समिधः पुनुरादध्यात् । रेत एव तद्धितं
वर्धमानमेति । न माः समश्जीयात् । न स्त्रियमुपेयात् ॥71 ॥

110908

यन्माः समश्जीयात् ।
यश्चित्रियमुपेयात् । निर्वीर्यस्स्यात् ।
नैनमग्निरुपनमेत् । श्व आधास्यमानो ब्रह्मौदनं
पंचति । आदित्या वा इत उत्तमास्सुवर्गं लोकमायन् ।
ते वा इतो यन्तं प्रतिनुदन्ते । एते खलु वावादित्याः ।
यद्ब्राह्मणाः । तैरेव संत्वंगच्छति ॥72 ॥

110909

नैनं प्रतिनुदन्ते । ब्रह्मवादिनो
वदन्ति । कासः । अग्निः कार्यः । योऽस्मै प्रजां
पशून्प्रजनयतीति । शल्कैस्ताः
रात्रिमग्निरिन्धीत । तस्मिन्नुपव्युषमरणी निष्टपेत् । यथर्षुभाय
वाशितान्यां विच्छायति । तादृगेव तत् ।
अपोदूह्य भस्माग्निं मन्थति ॥73 ॥

110910

सैव साऽग्रेऽस्सन्ततिः । तं मथित्वा प्राञ्चमुद्धरति ।
संवत्सरमेव तद्रेतो हितं
प्रजनयति । अनाहितस्तस्याग्निरित्याहुः ।
यस्समिधोऽनाधायग्निमाधत्त
इति । तास्संवत्सरे पुरस्तादादध्यात् ।
संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते । यदि
संवत्सरेऽनादध्यात् । द्वादश्यां पुरस्तादादध्यात् ।
संवत्सर प्रतिमा वै द्वादश
रात्रयः । संवत्सरमेवास्याहिता भवन्ति । यदि
द्वादश्यां नादध्यात् । त्र्यहे पुरस्तादादध्यात् ।
आहिता एवास्य भवन्ति ॥74॥

110900

द्वितीयमपचञ्चतुर्थमपचददिति रेतोऽधत्त संमिता
घृतवतीभिरादधाति राजन्यस्स्वस्य
छन्दसः प्रत्ययनस्त्वायेयाद्गच्छति
मन्थति रात्रयश्चत्वारिच ॥9॥

111001

प्रजापतिः प्रजा असृजत । स रिरिचानोऽमन्यत ।
स तपोऽतप्यत । स आत्मन्वीर्यमपश्यत् ।
तदवर्धत । तदस्मात्सहसोर्ध्वमसृज्यत । सा विराडभवत् ।
तां देवासुरा व्यगृह्यत । सोऽब्रवीत्प्रजापतिः ।
मम वा एषा ॥75॥

111002

दोहा एव युष्माकमिति ।
सा तत्प्राच्युदक्रामत् ।
तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात् । अथर्व पितुं
मै गोपायेति । सा द्वितीयमुदक्रामत् ।
तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात् । नर्यं प्रजां मै
गोपायेति । सा तृतीयमुदक्रामत् ।
तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात् ।

शःस्यं पशून्मे गोपायेति ॥76॥

111003

सा चतुर्थमुदक्रामत् । तत्प्रजापतिः पर्यं

गृह्णात् । सप्रथं सुभां मे गोपायेति ।

सा पञ्चममुदक्रामत् । तत्प्रजापतिः पर्यंगृह्णात् ।

अहं बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेति ।

अग्नीन् वाव सा तान् व्यक्रमत ।

तान्प्रजापतिः पर्यंगृह्णात् । अथो पङ्क्तिमेव ।

पङ्क्तिर्वा एषा ब्राह्मणे प्रविष्टा ॥77॥

111004

तामात्मनोऽधिनिर्मिमीते ।

यदग्निराधीयते । तस्मादेतावन्तो

ऽग्र्य आधीयन्ते । पाङ्कं वा इदं सर्वम् ।

पाङ्कैर्नैव पाङ्कं स्पृणोति । अथर्वं पितुं मे

गोपायेत्याह । अन्नमेवैतेन स्पृणोति ।

नर्यं प्रजां मे गोपायेत्याह । प्रजामेवैतेन स्पृणोति ।

शःस्यं पशून्मे गोपायेत्याह ॥78॥

111005

पशूनेवैतेन स्पृणोति । सप्रथं सुभां मे गोपायेत्याह ।

सुभामेवैतेनेन्द्रिय स्पृणोति ।

अहं बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेत्याह । मन्त्रमेवैतेन

श्रियं स्पृणोति । यदान्वाहार्यपचनेऽन्वाहार्यं पचन्ति । तेन

सोऽस्याभीष्टं प्रीतः । यद्गार्हपत्यं

आज्यमधिश्चरन्ति संपत्नीर्याजयन्ति ।

तेन सोऽस्याभीष्टं प्रीतः । यदाहवनीये जुहति ॥79॥

111006

तेन सोऽस्याभीष्टं प्रीतः । यत्सुभायां विजयन्ते ।

तेन सोऽस्याभीष्टं प्रीतः । यदावसथेऽन्नं हरन्ति ।

तेन सोऽस्याभीष्टं प्रीतः ।

तथाऽस्य सर्वे प्रीता अभीष्टा आधीयन्ते ।

प्रवसथमेष्यन्नेवमुपतिष्ठेतैकमेकम् । यथाब्राह्मणाय

गृहेवासिने परिदायं गृहानेति । तद्दृगेवतत् ।
पुनरागत्योपतिष्ठते । सा भागेयमेवैषां तत् । सा तत्
ऊर्ध्वारोहत् । सा रोहिण्यभवत् । तद्रोहिण्यै
रोहिणित्वम् । रोहिण्यामग्निमादधीत । स्व एवैनं
योनौ प्रतिष्ठितमाधत्ते । ऋध्नोत्येनेन ॥४०॥
111000

एषा पशून्मे गोपायेति प्रविष्टा पशून्मे
गोपायेत्याह जुहति तिष्ठते सप्त च ॥१०॥
110000

ब्रह्म संधत्तं कृत्तिकासूद्धन्ति द्वादशसु
प्रजापतिर्वाचो देवासुरास्तदग्निर्नेद्धर्मशिशर
इमे वै शमीगुर्भात्प्रजापतिस्स रिरिचानस्स तपस्स आत्मन्वीर्यदश ॥१०॥
ब्रह्म संधत्तं तौ दिव्यावथो शंत्वाय
प्राच्यैषां यदुपर्युपरि
यथ्सद्यस्सोऽश्वोऽवारोभूत्वा जगतीभिरशीतिः ॥४०॥
ब्रह्म संधत्तमृध्नोत्येनेन ॥
हरिः ओम् कृष्णयजुर्ब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमप्रपाठकस्समाप्तः

120000

हरिः ओम्॥

120101

उद्धन्यमानमस्या अमेध्यम्। अप
पाप्मानं यजमानस्य हन्तु। शिवा
नस्सन्तु प्रदिशश्चतस्रः। शं नो माता पृथिवी
तोकसाता। शंनो देवीरभिष्टये। आपो भवन्तु पीतये। शंयोरभि
स्रवन्तु नः। वैश्वानरस्य
रूपम्। पृथिव्यां परिस्रसा। स्योनमाविशन्तुनः॥1॥

120102

यदिदं दिवो यदुदःपृथिव्याः। संज्ञाने रोदसी संबभूवतुः।
ऊषान्कृष्णमवतु कृष्णमूषाः। इहोभयोर्यज्ञियमागमिष्ठाः।
ऊतीः कुर्वाणो यत्पृथिवीमचरः। गुहाकारमाखुरूपं प्रतीत्य।
तत्ते न्यक्तमिह संभरन्तः। शतं जीवेम
शरदस्सवीराः। ऊर्जं पृथिव्या रसमाभरन्तः। शतं
जीवेम शरदः पुरूचीः॥2॥

120103

वृषीभिरनुवित्तं गुहासु। श्रोत्रं त उर्व्यबधिरा भवामः। प्रजापति
सृष्टानां प्रजानाम्। क्षुधोऽपहत्यै
सुवित्तं नो अस्तु। उप प्रभिन्नमिषमूर्जं
प्रजाभ्यः। सूदं गृहेभ्यो रसमाभरामि। यस्य रूपं
बिभ्रदिमामविन्दत्। गुहा प्रविष्टाः सरिरस्य
मध्ये। तस्येदं विहतमाभरन्तः। अछम्बद्धारमस्यां विधेम॥3॥

120104

यत्पर्यपश्यत्सरिरस्य मध्ये। उर्वीमपश्यज्जगतः
प्रतिष्ठाम्। तत्पुष्करस्यायतनाद्धि जातम्। पूर्णं
पृथिव्याः प्रथनं हरामि। याभिरदहज्जगतः
प्रतिष्ठाम्। उर्वीमिमां विश्वजनस्य भर्त्रीम्।
तानंशिवाशशर्करास्सन्तु सर्वाः। अग्रे
रेतश्चन्द्रं हिरण्यम्। अद्धस्संभूतममृतं
प्रजासु। तत्संभरन्नुत्तरतो निधाय॥4॥

120105

अतिप्रयच्छं दुरितिं तरेयम् । अश्वो रूपं कृत्वा
यदश्वत्थेऽतिष्ठः । संवत्सरं देवेभ्यो निलाय ।
तत्ते न्यक्तमिह संभरन्तः ।
शतं जीवेम शरदस्सवीराः । ऊर्जः पृथिव्या
अध्युत्थितोऽसि । वनस्पते शतवल्शो विरोह । त्वया
व्यमिषमूर्जं मदन्तः । रायस्पोषेणु समिषा मदेम ।
गायत्रिया ह्यिमाणस्य यत्ते ॥ 5 ॥

120106

पूर्णमपतत् तृतीयस्यै दिवोऽधि । सोऽयं पूर्णस्सोमपर्णाद्धि जातः ।
ततो हरामि सोमपीथस्यावरुद्ध्यै । देवानां ब्रह्मवादां वदतां यत् ।
उपाशृणोस्सुश्रवा वै श्रुतोऽसि । ततो मामाविशतु ब्रह्मवर्चसम् ।
तथ्संभर स्तदवरुन्धीय साक्षात् । यया ते
सृष्टस्याग्नेः । हेतिमशमयत्प्रजापतिः । तामिमामप्रदाहाय ॥ 6 ॥

120107

शमीः शान्त्यै हराम्यहम् । यत्ते सृष्टस्य यतः ।
विकङ्कतं भा आर्छञ्जातवेदः । तया भासा संमितः ।
उरुं नो लोकमनु प्रभाहि । यत्ते तान्तस्य
हृदयमाच्छिन्दञ्जातवेदः । मरुतोऽद्धिस्तमयित्वा ।
एतत्ते तदशनेस्संभरामि । सात्मा अग्ने सहृदयो
भवेह । चित्रियादश्वत्थाथ्संभृता बृहत्यः ॥ 7 ॥

120108

शरीरमभि सस्कृतास्थ । प्रजापतिना यज्ञमुखेन
संमिताः । तिस्रस्त्रिवृद्धिर्मिथुनाः
प्रजात्यै । अश्वत्थाद्धव्यवाहाद्धि जाताम् ।
अग्नेस्तनूं यज्ञियाः संभरामि । शान्तयोनिः
शमीगुर्भम् । अग्रये प्रजनयितवै । यो
अश्वत्थशमीगुर्भः । आरुरोह त्वे सचा । तं ते हरामि ब्रह्मणा ॥ 8 ॥

120109

यज्ञियैः केतुभिस्सह । यं त्वा समभरञ्जातवेदः । यथाशरीरं
भूतेषु न्यक्तम् । स संभृतस्सीद शिवः प्रजाभ्यः ।

उरुं नो लोकमनुनेषि विद्वान्। प्रवेधसे कवये मेध्याय। वचो वन्दारु
वृषभाय वृष्णे। यतो भयमभयं तन्नो अस्तु।

अवं देवान् यजेहेड्यान्। समिधाऽग्निं दुवस्यत ॥१॥
120110

घृतैर्बोधयतातिथिम्। आऽस्मिन् हव्या जुहोतन।
उपं त्वाऽग्ने हविष्मतीः। घृताचीर्यन्तु हर्यत। जुषस्व
समिधो मम। तं त्वा समिद्धिरङ्गिरः।
घृतेन वर्धयामसि। बृहच्छोचा यविष्ठ्य। समिध्यमानः
प्रथमो नु धर्मः। समक्तुभिरज्यते विश्ववारः ॥१०॥
120111

शोचिष्केशो घृतनिर्णिकपावकः। सुयज्ञो अग्रिर्यजथाय
देवान्। घृतप्रतीको घृतयोनिरग्निः। घृतैस्समिद्धो
घृतमस्यान्नम्। घृतप्रुषस्त्वा सरितो वहन्ति।
घृतं पिबन्त्सुयजा यक्षि देवान्। आयुर्दा अग्ने
हविषो जुषाणः। घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि।
घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यम्। पितेव
पुत्रमभिरक्षतादिमम् ॥११॥
120112

त्वामग्नेसमिधानं यविष्ठ। देवा दूतं चक्रिरे हव्यवाहम्।
उरुज्रयसं घृतयोनिमाहुतम्।
त्वेषं चक्षुर्दधिरे चोदयन्वति। त्वामग्ने प्रदिव
आहुतं घृतेन। सुम्रायवस्सुषमिधा समीधिरे।
स वावृधान ओषधीभिरुक्षितः। उरु ज्रयाऽसि
पार्थिवा वितिष्ठसे। घृतप्रतीकं व ऋतस्य
धूरुषदम्। अग्निं मित्रं न समिधान ऋञ्जते ॥१२॥
120113

इन्धानो अक्रो विदथेषु दीद्यत्।
शुक्रवर्णा मुदुं नो यःसते धियम्। प्रजा अग्ने संवासय।
अशाश्च पशुभिस्सह। राष्ट्रान्यस्मा आधेहि।
यान्यासन्त्सवितुस्सवे। मही विशपती सदेने ऋतस्य। अर्वाची एतं धरुणे
रयीणाम्। अन्तर्वती जन्यं जातवेदसम्। अध्वराणां जनयथः पुरोगाम् ॥१३॥

120114

आरौहतं दशतः शक्रीर्मम ।
ऋतेनाग्र आयुषा वर्चसा सह ।
ज्योग्जीवन्तु उत्तरामुत्तराः समाम् ।
दर्शमहं पूर्णमासं यज्ञं यथा यजैः । ऋत्वियवती स्थो
अग्रिरैतसौ । गर्भं दधाथां ते वामहं ददे । तथ्सृत्यं
यद्वीरं बिभृथः । वीरं जनयिष्यथः ।
तेमत्प्रातः प्रजनिष्यथे । ते मा प्रजाते
प्रजनयिष्यथः ॥14॥

120115

प्रजयां पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन सुवर्गे लोके ।
अनृताथ्सृत्यमुपैमि । मानुषाद्देव्यमुपैमि । दैवीं
वाचं यच्छामि । शल्कैर्ग्रिमिन्धानः । उभौ लोकौ संनेमहम् ।
उभयोर्लोकयोर् ऋध्वा । अतिमृत्युं तराम्यहम् ।
जातवेदो भुवनस्य रेतः । इह सिञ्च तपसो
यज्ञनिष्यते ॥15॥

120116

अग्रिमंश्चत्थादधि हव्यवाहम् ।
शमीगर्भाञ्जनयन् यो मयोभूः । अयं ते योनिर्
ऋत्वियः । यतो जातो अरोचथाः । तं
जानन्नग्र आरौह । अथा नो वर्धया रयिम् ।
अपेतं वीतं वि च सर्पतातः । येऽत्र स्थ पुराणा
ये च नूतनाः । अदादिदं यमोऽवसानं पृथिव्याः ।
अक्रन्निमं पितरो लोकमस्मै ॥16॥

120117

अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि ।
संज्ञानमसि कामधरणम् ।
मयि ते कामधरणं भूयात् । संवस्सृजामि हृदयानि ।
संसृष्टं मनो अस्तु वः । संसृष्टं प्राणो अस्तु वः ।
सं या वः प्रियास्तनुवः । सं प्रिया हृदयानि वः ।
आत्मा वो अस्तु संप्रियः । संप्रियास्तनुवो मम ॥17॥

120118

कल्पेतां द्यावापृथिवी । कल्पन्तामापु ओषधीः ।
कल्पन्तामग्रयं पृथक् । मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः ।
येऽग्रयस्समनसः । अन्तरा द्यावापृथिवी ।
वासन्तिकावृतू अभि कल्पमानाः । इन्द्रमिव देवा अभि सं विशन्तु ।
दिवस्त्वा वीर्येण । पृथिव्यै महिम्ना ॥18॥

120119

अन्तरिक्षस्य पोषेण । सर्वपशुमादधे ।
अजीजनन्मृतं मर्त्यासः । अस्त्रेमाणं तरणिं वीडुजम्भम् । दश
स्वसारो अगुर्वस्समीचीः ।
पुमांसं जातमभि सः रभन्ताम् । प्रजापतेस्त्वा
प्राणेनाभि प्राणिमि । पूष्णं पोषेण मह्यम् ।
दीर्घायुत्वाय शतशारदाय । शतं शरद्भ्य आयुषे वर्चसे ॥19॥

120120

जीवात्वै पुण्याय । अहंत्वदस्मि मदसि त्वमेतत् । ममासि
योनिस्तव योनिरस्मि । ममैव सन्वहं हव्यान्यग्रे ।
पुत्रं पित्रे लोककृज्जातवेदः । प्राणे त्वाऽमृतमादधामि ।
अन्नादमन्नाद्याय । गोप्तारं गुप्त्यै ।
सुगारुहपत्यो विदहन्नरातीः ।
उषसश्श्रेयसीश्रेयसीर्दधत् ॥20॥

120121

अग्रै सपत्नाः अपु बाधमानः ।
रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासु धेहि । इमा उ मामुप
तिष्ठन्तु रायः । आभिः प्रजाभिरिह संवसेय । इहो इ
डा तिष्ठतु विश्वरूपी । मध्ये वसोर्दीदिहि जातवेदः । ओजसे बलाय
त्वोद्यच्छे । वर्षणे शुष्मायायुषे वर्चसे । सपत्नतूरसि वृत्रतूः ।
यस्तेदेवेषु महिमा सुवर्गः ॥21॥

120122

यस्त आत्मा पशुषु प्रविष्टः ।
पुष्टिर्या तै मनुष्येषु पप्रथे । तया नो अग्रे
जुषमाण एहि । दिवः पृथिव्याः पर्यन्तिरिक्षात् ।

वातात्पशुभ्यो अद्योषधीभ्यः । यत्र यत्र जातवेद
स्संबभूथ । ततो नो अग्रे जुषमाण एहि ।
प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वान् । अग्रेरग्रे पुरो
अग्निर्भवेह । विश्वा आशा दीद्यानो वि भाहि ॥22॥
120123

ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे ।
अन्वग्निरुषसामग्रमख्यत् । अन्वहानि प्रथमो
जातवेदाः । अनु सूर्यस्य पुरुत्रा च रश्मीन् । अनु
द्वावापृथिवी आततान । विक्रमस्व महाः असि ।
वैदिषन्मानुषेभ्यः । त्रिषु लोकेषु जागृहि ।
यदिदं दिवो यदुदः पृथिव्याः । संविदाने
रोदसी सं बभूवतुः ॥23॥
120124

तयोः पृष्ठे सीदतु जातवेदाः । शंभूः प्रजाभ्यं
स्तनुवे स्योनः । प्राणं
त्वाऽमृत आ दधामि । अन्नादमन्नाद्याय । गोप्तरं
गुप्त्यै । यत्ते शुक्रं शुक्रं वर्चश्शुक्रा तनूः ।
शुक्रं ज्योतिरजस्रम् । तेन मे दीदिहि तेन
त्वाऽऽदधे । अग्निनाऽग्रे ब्रह्मणा । आनशे व्यानशे
सर्वमायुर्व्यानशे ॥24॥
120125

नर्यं प्रजां मे गोपाय । अमृतत्वाय जीवसे । जातां जनिष्यमाणां च ।
अमृतं सत्ये प्रतिष्ठिताम् । अथर्वं पितुं मे गोपाय । रसमन्नमिहायुषे ।
अदब्धायोऽशीततनो । अविषन्नं पितुं कृणु । शंस्यं पशून्मे गोपाय ।
द्विपादो ये चतुष्पदः ॥25॥
120126

अष्टाशफाश्च य इहाग्रैः । ये चैकशफा आशुगाः । सप्रथ
सभां मे गोपाय । ये च सभ्यास्सभासदः । तानिन्द्रियावतः कुरु ।
सर्वमायुरुपासताम् । अहे बुधिय मन्त्रं
मे गोपाय । यमृषयस्त्रैविदा विदुः ।
ऋचस्सामानि यजूषि । सा हि श्रीरमृता सताम् ॥26॥

120127

चतुर्शिशखण्डायुवतिस्सुपेशाः ।

घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये ।

मर्मृज्यमाना महते सौभगाय । मह्यं धुक्व

यजमानाय कामान् । इहैव सन्तत्र सुतो

वो अग्रयः । प्राणेन वाचा मनसा बिभर्मि ।

तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत् । ज्योतिषा वो

वैश्वानरेणोपतिष्ठे । पञ्चधाऽग्नीन्व्यक्रामत् । विराट्स्सृष्टा प्रजापतेः ।

ऊर्ध्वाऽऽरोहद्रोहिणी । योनिरग्नेः प्रतिष्ठितिः ॥27॥

120100

विशन्तु नः पुरुचीर्विधेम निधाय

यत्तेऽप्रदाहाय बृहत्यो ब्रह्मणा

दुवस्यत विश्ववार इममृञ्जते पुरोगां प्रजनयिष्यथो

जनिष्यतेऽस्मै मम महिम्ना वर्चसे दधत्सुवर्गो भाहि

संबभूवतुरायुर्व्यानशे चतुष्पदस्सतां प्रजापतेर्द्वे च ॥1॥

120201

नवैतान्यहानि भवन्ति । नव वै सुवर्गा लोकाः ।

यदेतान्यहान्युपयन्ति । नवस्वेव तत्सुवर्गेषु

लोकेषु सत्रिणः प्रतिष्ठन्तो यन्ति ।

अग्निष्टोमाः परस्सामानः कार्या इत्याहुः ।

अग्निष्टोमसमितस्सुवर्गो लोक

इति । द्वादशाग्निष्टोमस्य स्तोत्राणि । द्वादश

मासास्संवत्सरः । तत्तन्न सूक्ष्मम् ।

उक्थ्या एव सप्तदशाः परस्सामानः कार्याः ॥28॥

120202

पशवो वा उक्थानि । पशूनामवरुद्ध्यै ।

विश्वजिदुभिजितावग्निष्टोमौ ।

उक्थ्यास्सप्तदशाः परस्सामानः । ते सस्तुता

विराजन्मभि संपद्यन्ते । द्वे चर्चावतिरिच्येते ।

एकया गौरतिरिक्तः । एकयाऽऽयुरुनः ।

सुवर्गो वै लोको ज्योतिः । ऊर्ग्विराट् ॥29॥

120203

सुवर्गमेव तेन लोकमभि जयन्ति । यत्परं
राथन्तरम् । तत्प्रथमेऽहंकार्यम् ।
बृहद्वितीये । वैरूपं तृतीये । वैराजं चतुर्थे ।
शाकरं पञ्चमे । रैवतं षष्ठे । तदु पृष्ठेभ्यो
नयन्ति । सन्तनय एते ग्रहा गृह्यन्ते ॥30॥

120204

अतिग्राह्याः परस्सामसु । इमानेवैतैर्लोकान्त्सं
तन्वन्ति । मिथुना एते ग्रहा गृह्यन्ते ।
अतिग्राह्याः परस्सामसु । मिथुनमेव तैर्यजमाना अवरुन्धते ।
बृहत्पृष्ठं भवति । बृहद्वै
सुवर्गो लोकः । बृहतैव सुवर्गं लोकं यन्ति ।
त्रयस्त्रिंशिनाम् सामं । माध्यन्दिने पर्वमाने भवति ॥31॥

120205

त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः । देवता
एवावरुन्धते । ये वा इतः पराञ्च संवत्सर
मुपयन्ति । नहैनं ते स्वस्ति समश्नुवते । अथ
येऽमुतोऽर्वाञ्चमुपयन्ति । ते हैन स्वस्ति
समश्नुवते । एतद्वा अमुतोऽर्वञ्चमुपयन्ति ।
यदेवम् । यो ह खलु वाव प्रजापतिः ।
स उवेन्द्रः । तदु देवेभ्यो नयन्ति ॥32॥

120200

कार्या विराङ्गह्यन्ते पर्वमाने भवतीन्द्र एकं च ॥2॥

120301

संततिर्वा एते ग्रहाः । यत्परस्सामानः ।
विषुवान्दिवाकीर्त्यम् । यथा शालायै पक्षसी ।
एव संवत्सरस्य पक्षसी । यदेतेन गृह्येत् । विषुची
संवत्सरस्य पक्षसी व्यवस्रसेयाताम् ।
आर्तिमार्छेयुः । यदेते गृह्यन्ते । यथा शालायै पक्षसी मध्यमं
वःशमभि समायच्छति ॥33॥

120302

एव॑ सं॒वत्स॒रस्य॑ पक्ष॒सी दिवा॑कीर्त्य॒मभि॑ सं त॒न्वन्ति॑ ।
नार्ति॑मा॒च्छन्ति॑ । एक॒विंश॑म॒हर्भवति॑ ।
शुक्रा॒ग्रा ग्रहा॑ गृह्यन्ते । प्रत्यु॒त्त॒ब्धे
सय॒त्वाय॑ । सौर्य॑ एतद॒हं प॒शुराल॑भ्यते । सौर्यो॑ऽति॒ग्राह्यो॑
गृह्यते । अ॒हरे॒वरूपेण॑ सम॒र्धयन्ति॑ । अथो॑ अ॒ह्न ए॒वेष॑ ब॒लिर्हियते॑ ।
स॒प्तैतद॑हरति॒ग्राह्या॑ गृह्यन्ते ॥३४॥
120303

स॒प्त वै शी॒रुष॑ण्य॒ः प्राणाः॑ ।
अ॒सावा॑दित्य॒शिशर॑ः प्र॒जाना॑म् । शी॒रुष॑न्ने॒व
प्र॒जानां॑ प्रा॒णान्दधा॑ति । तस्मा॑ध्॒सप्त
शी॒रुष॑न्प्राणाः । इन्द्रो॑ वृ॒त्रं ह॒त्वा । असुरा॑न्परा॒भाव्य॑ । स
इ॒माल्लो॑कान् भ्यजयत् । तस्या॑सौ लोको॑ऽन॒भिजित॑ आसीत् ।
तं वि॒श्वकर्मा॑ भू॒त्वाऽभ्य॑जयत् । यद्वै॑श्व॒कर्म॑णो गृह्यते॑ ॥३५॥
120304

सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑भिजित्यै । प्र वा
एते॑ऽस्मालो॒काञ्च्य॑वन्ते । ये वै॑श्व॒कर्म॑णं
गृह्यते॑ । आ॒दित्य॑श्चो गृह्यते । इ॒यं वा अ॑र्दितिः ।
अ॒स्यामे॒व प्रति॑ तिष्ठन्ति ।
अ॒न्यो॑न्यो गृह्यते । वि॒श्वान्ये॑वान्ये॒न कर्मा॑णि
कु॒र्वाणा॑ यन्ति । अ॒स्याम॑न्ये॒न प्रति॑ तिष्ठन्ति ।
तावा॑ऽप॒रार्धा॑त्सं॒वत्स॒रस्या॑न्यो॒न्यो गृह्ये॑ते ।
तावु॒भौ सह॑ म॒हाव्र॑ते गृह्यते । य॒ज्ञस्यै॑वान्तं
ग॒त्वा । उ॒भयो॑ल्लो॒कयो॑ः प्रति॑तिष्ठन्ति ।
अ॒क्य॑मु॒क्थं भ॑वति । अ॒न्नाद्य॑स्याव॒रुद्ध्यै॑ ॥३६॥
120300

स॒माय॑च्छत्यति॒ग्राह्या॑ गृह्यन्ते गृह्यते
सं॒वत्स॒रस्या॑न्यो॒न्यो गृह्ये॑ते पञ्च च ॥३॥
120401

एक॒विंश॑ एष भ॒वति॑ । एते॒न वै दे॒वा
एक॒विंशे॑न । आ॒दित्य॑मित॒ उत्त॑मः सु॒वर्गं
लो॒कमारो॑हयन् । स वा एष इ॒त एक॒विंशः॑ । तस्य॑ दशा॒वस्ता॑द॒हानि॑ । दशं

परस्तात्। स वा एष
विराज्युभयतः प्रतिष्ठितः। विराजि हि वा एष
उभयतः प्रतिष्ठितः। तस्मादन्तरेमौ लोकौ यन्।
सर्वेषु सुवर्गेषु लोकेष्वभितपन्नेति ॥37॥
120402

देवा वा आदित्यस्य सुवर्गस्य लोकस्य।
पराचोऽतिपादादबिभयुः।
तं छन्दोभिरदृहन्धृत्यै"। देवा वा आदित्यस्य
सुवर्गस्य लोकस्य। अवाचोऽवपादादबिभयुः। तं
पञ्चभीं रश्मिभिरुदवयन्।
तस्मादेकविंशोऽहन्पञ्च दिवाकीर्त्यानि क्रियन्ते।
रश्मयो वै दिवाकीर्त्यानि। ये गायत्रे। ते
गायत्रीषूत्तरयोः पर्वमानयोः ॥38॥
120403

महादिवाकीर्त्यः होतुः पृष्ठम्
। विकर्णं ब्रह्मसामम्। भासोऽग्निष्टोमः।
अथैतानि पराणि। परैर्वै देवा आदित्यः सुवर्ग
लोकमपारयन्। यदपारयन्। तत्पराणां परत्वम्। पारयन्त्येनं पराणि। य
एवं वेदं। अथैतानि स्पराणि। स्परैर्वै देवा
आदित्यः सुवर्गं लोकमस्पारयन्। यदस्पारयन्।
तत्स्पराणां स्परत्वम्। स्पारयन्त्येनं
स्पराणि। य एवं वेदं ॥39॥
120400

एति पर्वमानयोस्स्पराणि पञ्च च ॥4॥
120501

अप्रतिष्ठां वा एतेगच्छन्ति। येषां
संवत्सरेऽनाप्तेऽर्थं। एकादशिन्याप्यते"।
वैष्णवं वामुनमालभन्ते। यज्ञो वै विष्णुः।
यज्ञमेवालभन्ते प्रतिष्ठित्यै। ऐन्द्राग्रमालभन्ते। इन्द्राग्री वै
देवानामयातयामानौ। ये एव देवते अयातयाम्नी। ते एवालभन्ते ॥40॥
120502

वैश्वदेवमालभन्ते । देवता एवावरुन्धते । द्यावापृथिव्यां
धेनुमालभन्ते । द्यावापृथिव्योरेव प्रति तिष्ठन्ति ।
वायव्यं वृषमालभन्ते । वायुरेवैभ्यो यथाऽऽयत्नाद्देवता
अवरुन्धे । आदित्यामविं वृशामालभन्ते । इयं वा
अदितिः । अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति । मैत्रावरुणीमालभन्ते ॥41॥
120503

मित्रेणैव यज्ञस्य स्विष्टं शमयन्ति ।
वरुणेन दुरिष्टम् । प्राजापत्यं तूपरं महाव्रत
आलभन्ते । प्राजपत्योऽतिग्राह्यो गृह्यते । अहरेव
रूपेण समर्धयन्ति । अथो अहं एवैष बलिर्हियते । आग्नेयमालभन्ते
प्रति प्रजातैः । अजपेत्वान् वा एते पूर्वैर्मासैरवरुन्धते ।
यदेते गव्याः पशव आलभ्यन्ते । उभयेषां पशुनामवरुद्ध्यै ॥42॥
120504

यदतिरिक्तामेकादशिनीमालभेरन्
। अप्रियं भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्येत । यद्विद्वौ पशू
समस्यैयुः । कनीय आयुः कुर्वीरन् । यदेते
ब्राह्मणवन्तः पशव आलभ्यन्ते । नाप्रियं
भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते । न कनीय आयुः कुर्वते ॥43॥
120500

ते एवालभन्ते मैत्रावरुणीमालभन्तेऽवरुद्ध्यै सप्त च ॥5॥
120601

प्रजापतिः प्रजास्सृष्ट्वा वृत्तोऽशयत् ।
तं देवा भूतानां रसं तेजस्संभृत्य ।
तेनैवमभिषज्यन् । महानववर्तीति । तन्महाव्रतस्य
महाव्रतत्वम् । महद् व्रतमिति । तन्महाव्रतस्य
महाव्रतत्वम् । महतो व्रतमिति ।
तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम् । पञ्चविंशस्तोमो भवति ॥44॥
120602

चतुर्विंशत्यर्धमासस्संवत्सरः । यद्वा एतस्मिन्त्संवत्सरेऽधि प्राजायत ।
तदन्नं पञ्चविंशमभवत् । मध्यतः क्रियते । मध्यतो
ह्यन्नमशितं धिनोति । अथो मध्यत एव

प्रजानामूर्ध्नीयते । अथ यद्वा इदमन्तः क्रियते ।
तस्मादुदन्ते प्रजास्समेधन्ते । अन्तः क्रियते प्रजननायैव ।
त्रिवृच्छिरो भवति ॥४५॥

120603

त्रेधाविहितः हि शिरः । लोमं हृवीरस्थि । परांचा
स्तुवन्ति । तस्मात्तत्सृष्टगोव । न मेद्यतोऽनु मेद्यति । न
कृश्यतोऽनु कृश्यति । पञ्चदशोऽन्यः पक्षो भवति । सप्तदशोऽन्यः ।
तस्माद्द्वयाः स्यन्यतरमूर्धमभि पर्यावर्तन्ते ।
अन्यतरतो हि तद्वरीयः क्रियते ॥४६॥

120604

पञ्चविंश आत्मा भवति । तस्मान्मध्यतः पशवो वरिष्ठाः ।
एकविंशं पुच्छम् । द्विपदासु स्तुवन्ति
प्रतिष्ठित्यै । सर्वेण सह स्तुवन्ति ।
सर्वेण ह्यात्मनाऽऽत्मन्वी । सहोत्पतन्ति ।
एकैकामुच्छिषन्ति । आत्मन् ह्यङ्गानि बद्धानि । न वा एतेन सर्वः
पुरुषः ॥४७॥

120605

यदितद्वतो लोमानि दतोनखान् । परिमादः क्रियन्ते । तान्येव तेन
प्रत्युप्यन्ते । औदुम्बरस्तल्पो भवति ।
ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः । ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्ध्यै ।
यस्य तल्पसद्यमनभिजित् स्यात् । स देवानां
साम्यक्षे । तल्पसद्यमभिजयानीति
तल्पमारुह्योद्गायेत् । तल्पसद्यमेवाभिजयति ॥४८॥

120606

यस्य तल्पसद्यमभिजित् स्यात् ।
स देवानां साम्यक्षे । तल्पसद्यं मा पराजेषीति
तल्पमारुह्योद्गायेत् । न तल्पसद्यं
पराजयते । प्लेङ्गे शंसति । महो वै प्लेङ्गः । महस एवान्नाद्यस्यावरुद्ध्यै ।
देवासुरास्संयत्ता आसन् । त आदित्ये व्यायच्छन्त । तं देवास्समजयन् ॥४९॥

120607

ब्राह्मणश्च शूद्रश्च चर्मकर्ते व्यायच्छेते ।

दैव्यो वै वर्णो॑ ब्राह्मणः। असुर्यशशूद्रः।
इमेऽराथ्सुरिमे सुभूतमकृन्नित्यन्यतरो
ब्रूयात्। इम उद्धासीकारिणं इमे दुर्भूतमकृन्नित्यन्यतरः।
यदेवेषां॑ सुकृतं या राद्धिः। तदन्यतरोऽभिशीणाति। यदेवेषां॑
दुष्कृतं याऽराद्धिः। तदन्यतरोऽपहन्ति। ब्राह्मणस्सं जयति।
अमुमेवादित्यं भ्रातृव्यस्य संविन्दन्ते॥१५०॥
120600

भवति भवति क्रियते पुरुषो जयत्यजयञ्जयत्येकं च॥१६॥
120000

उद्धन्यमानं नवैतानि सन्ततिरेकविंश
एषोऽप्रतिष्ठां प्रजापतिवृत्तषट्॥१६॥
उद्धन्यमानं शोचिष्केशोऽग्रै
सपत्नानतिग्राह्या वैश्वदेवमालभन्ते पञ्चाशत्॥१५०॥
।।उद्धन्यमानं संविन्दन्ते॥हरिः ओम्॥
प्रथमाष्टके द्वितीयं प्रपाठकस्समाप्तः

130000

हरिः ओम् ।।

130101

देवासुरास्संयत्ता आसन् । ते देवा
विजयमुपयन्तः । अग्नीषोमयोस्तेजस्विनीस्तनूस्सं
न्यदधत । इदमुं नो भविष्यति । यदि नो जेष्यन्तीति ।
तेनाग्नीषोमावपाक्रामताम् । ते देवा विजित्य । अग्नीषोमावन्वैच्छन् ।
तेऽग्निमन्वविन्दन्तुषूथ्सन्नम् ।
तस्य विभक्तीभिस्तेजस्विनीस्तनूरवारुन्धत ।।1।।

130102

ते सोममन्वविन्दन् । तमघ्नन् ।
तस्य यथाऽभिज्ञायं तनूर्व्यगृह्णत । ते ग्रहा अभवन् ।
तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम् । यस्यैवं विदुषो ग्रहा गृह्यन्ते ।
तस्य त्वैव गृहीताः । नानाऽऽग्रेयं पुनराधेयै
कुर्यात् । यदनाग्रेयं पुनराधेयै कुर्यात् । व्यृद्धमेव तत् ।।2।।

130103

अनाग्रेयं वा एतत्क्रियते । यत्समिधुस्तनूनपातमिडो बृहिर्यजति ।
उभावाग्रेयावाज्यभागौ स्याताम् । अनाज्यभागौ भवतु
इत्याहुः । यदुभावाग्रेयावन्वञ्चाविति ।
अग्रये पर्वमानायोत्तरस्स्यात् । यत्पर्वमानाय ।
तेनाज्यभागः । तेन सौम्यः ।
बुधन्वत्याग्रेयस्याज्यभागस्य पुरोऽनुवाक्या भवति ।।3।।

130104

यथा सुप्तं बोधयति । तादृगेव तत् । अग्निन्यक्ताः
पत्नीसंयाजानामृचस्स्युः । तेनाग्रेयः सर्व
भवति । एकधा तेजस्विनी
देवतामुपैतीत्याहुः । सैनमीश्वरा प्रदह इति ।
नेति ब्रूयात् । प्रजननं वा अग्निः । प्रजननमेवोपैतीति ।
कृतयजुस्संभृतसंभार इत्याहुः ।।4।।

130105

न संभृत्यास्संभाराः । न यजुः

कार्यमिति । अथो खलु । संभृत्या एव संभाराः ।

कार्यं यजुः । पुनराधेयस्य समृद्धयै ।

तेनोपांशु प्रचरति । एष्य इव वा एषः ।

यत्पुनराधेयः । यथोपांशु नष्टमिच्छति ॥5॥

130106

तादृगेव तत् । उच्चैस्स्विष्टकृतमुत्सृजति । यथा

नष्टं वित्वा प्राहायमिति । तादृगेव तत् । एकधा तैजस्विनीं

देवतामुपैतीत्याहुः । सैनमीश्वरा प्रदह इति ।

तत्तथा नोपैति । प्रयाजानुयाजेषु विभक्तीः

कुर्यात् । यथापूर्वमाज्यभागौ स्याताम् । एवं पत्नीसंयाजाः ॥6॥

130107

तद्वैश्वानरवत्प्रजननवत्तरमुपैतीति ।

तदाहुः । व्यृद्धं वा एतत् । अनाग्नेयं वा

एतत्क्रियत् इति । नेति ब्रूयात् । अग्निं प्रथमं

विभक्तीनां यजति । अग्निमुत्तमं पत्नीसंयाजानाम् । तेनाग्नेयम् ।

तेन समृद्धं क्रियत् इति ॥7॥

130100

अरुन्धतैव तद्भवति संभृतसंभार

इत्याहुरिच्छति पत्नीसंयाजा नव च ॥1॥

130201

देवा वै यथादर्शं यज्ञानाहरन्त । योऽग्निष्टोमम् ।

य उक्थ्यम् । योऽतिरात्रम् । ते सहैव सर्वे वाजुपेयमपश्यन् । ते ।

अन्योन्यस्मै नातिष्ठन्त । अहमनेन यज्ञा इति ।

तेऽब्रुवन् । आजिमस्य धावामेति ॥8॥

130202

तस्मिन्नाजिमधावन् । तं बृहस्पतिरुदजयत् ।

तेनायजत । स स्वाराज्यमगच्छत् । तमिन्द्रोऽब्रवीत् ।

मामनेन याजयेति । तेनेन्द्रमयाजयत् ।

सोऽग्रं देवतानां पर्येत् ।

अगच्छत्स्वाराज्यम् । अतिष्ठन्तास्मै ज्यैष्ठ्याय ॥9॥

130203

य एवं विद्वान् वाजपेयेन यजते ।
गच्छति स्वाराज्यम् । अग्रं समानानां पर्येति ।
तिष्ठन्तेऽस्मै ज्यैष्ठ्याय ।
स वा एष ब्राह्मणस्य चैव राजन्यस्य च यज्ञः ।
तं वा एतं वाजपेय इत्याहुः ।
वाजाप्यो वा एषः । वाज
ह्येतेन देवा ऐफ्सन् । सोमो वै वाजपेयः । यो वै
सोमं वाजपेयं वेद ॥10॥

130204

वाज्येवैनं पीत्वा भवति । आऽस्य वाजी जायते ।
अन्नं वै वाजपेयः । य एवं वेद । अत्यन्नम् ।
आऽस्यान्नादो जायते । ब्रह्म वै वाजपेयः । य एवं
वेद । अत्ति ब्रह्मणाऽन्नम् । आऽस्य ब्रह्मा जायते ॥11॥

130205

वाग्वै वाजस्य प्रसवः । य एवं
वेद । करोति वाचा वीर्यम् । ऐनं वाचा
गच्छति । अपिंवतीं वाचं वदति । प्रजापतिर्देवेभ्यो
यज्ञान्व्यादिशत् । स आत्मन्वाजपेयमधत्त ।
तं देवा अब्रुवन् । एष वाव यज्ञः । यद्वाजपेयः ॥12॥

130206

अप्येव नोऽत्रास्त्विति । तेभ्य एता उज्जितो
प्रायच्छत् । ता वा एता उज्जितयो व्याख्यायन्ते ।
यज्ञस्य सर्वत्वार्य । देवतानामनिर्भागाय ।
देवा वै ब्रह्मणश्चान्नस्य च शर्मलमपाँघ्नम् ।
यद्ब्रह्मणश्शर्मलमासीत् । सा गाथा नाराशस्यभवत् ।
यदन्नस्य । सा सुरा ॥13॥

130207

तस्माद्वायतश्च मत्तस्य च न प्रतिगृह्यम् । यत्प्रतिगृह्णीयात् ।
शर्मलं प्रतिगृह्णीयात् । सर्वा वा एतस्य
वाचोऽवरुद्धाः । यो वाजपेययाजी । या पृथिव्यां याऽग्नौ या रथन्तरे ।
याऽन्तरिक्षे या वायौ या वामदेव्ये । या दिवि

याऽऽदित्ये या बृहति । याऽप्सु यौषधीषु या
वनस्पतिषु । तस्माद्वाजपेययाज्यात्विंजीनः ।

सर्वा ह्यस्य वाचोऽवरुद्धाः ॥14॥
130200

धावामेति ज्यैष्ठ्याय वेदं ब्रह्मा जायते
वाजपेयस्सुराऽऽत्विंजीन् एकं च ॥2॥
130301

देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावारुन्धत । तदति
ग्राह्यैरतिगृह्यावारुन्धत । तदतिगृह्याणामतिग्राह्यत्वम् ।
यदतिग्राह्या गृह्यन्ते । यदेवान्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावरुन्धे । तदेव
तैरतिगृह्यावरुन्धे । पञ्च गृह्यन्ते । पाङ्क्तौ यज्ञः । यावानेव यज्ञः ।
तमाप्त्वाऽवरुन्धे ॥15॥
130302

सर्वे ऐन्द्रा भवन्ति । एकधैव यजमान
इन्द्रियं दधति । सप्तदश प्राजापत्या गृहा गृह्यन्ते ।
सप्तदश प्रजापतिः । प्रजापतेराप्त्यै ।
एकयर्चा गृह्णाति । एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति ।
सोमग्रहाश्च सुराग्रहाश्च गृह्णाति ।
एतद्वै देवानां परममन्नम् । यत्सोमः ॥16॥
130303

एतन्मनुष्याणाम् । यत्सुरा । पुरमेणैवास्मा
अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमवरुन्धे ।
सोमग्रहान्गृह्णाति । ब्रह्मणो वा एतत्तेजः ।
यत्सोमः । ब्रह्मण एव तेजसा तेजो यजमाने दधाति ।
सुराग्रहान्गृह्णाति । अन्नस्य वा एतच्छर्मलम् ।
यत्सुरा ॥17॥
130304

अन्नस्यैव शर्मलेन शर्मलं यजमानादपहन्ति । सोमग्रहाश्च सुराग्रहाश्च
गृह्णाति । पुमान् वै सोमः । स्त्री सुरा । तन्मिथुनम् ।
मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय । आत्मानमेव
सोमग्रहैस्स्पृणोति । जायाश्च सुराग्रहैः ।

तस्माद्वाजपेययाज्यमुष्मिह्लौके स्त्रियः संभवति ।

वाजपेयाभिजित् ह्यस्य ॥18॥

130305

पूर्वे सोमग्रहा गृह्यन्ते । अपरे सुराग्रहाः ।

पुरोऽक्षः सोमग्रहान्त्सादयति । पश्चादक्षः

सुराग्रहान् । पापवस्यसस्य विधृत्यै । एष

वै यजमानः । यथ्सोमः । अन्नः सुरा । सोमग्रहाश्च

सुराग्रहाश्च व्यतिषजति । अन्नाद्यैर्नैवैनं व्यतिषजति ॥19॥

130306

संपृचस्थ सं मा भद्रेण पृङ्केत्याह । अन्नं वै भद्रम् ।

अन्नाद्यैर्नैवैनः सःसृजति । अन्नस्य वा

एतच्छर्मलम् । यथ्सुरा । पाप्मेव खलु वै शर्मलम् । पाप्मना वा एनमेतच्छर्मलेन

व्यतिषजति । यथ्सोमग्रहाश्च सुराग्रहाश्च व्यतिषजति । विपृचस्थ वि मा

पाप्मना पृङ्केत्याह । पाप्मनैवैनः शर्मलेन व्यावर्तयति ॥20॥

130307

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः । प्राडुद्द्रवति

सोमग्रहैः । अमुमेव तैर्लोकमभिजयति ।

प्रत्यङ्क्सुराग्रहैः । इममेव तैर्लोकमभिजयति ।

प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः । यावदेव सत्यम् । तेन सूयते ।

वाजसृष्ट्यस्सुराग्रहान् हरन्ति ।

अनृतेनैव विशः सःसृजति । हिरण्यपात्रं मधोः

पूर्णं ददाति । मध्व्योऽसानीति । एकधा ब्रह्मण

उप हरति । एकधैव यजमान आयुस्तेजो दधाति ॥21॥

130300

आप्त्वाऽवरुन्धे सोमश्शर्मलं यथ्सुरा ह्यस्यैनं

व्यतिषजति व्यावर्तयति सृजति चत्वारि च ॥3॥

130401

ब्रह्मवादिनो वदन्ति । नाग्निष्टोमो नोक्थ्यः ।

न षोडशी नातिरात्रः । अथ कस्माद्वाजपेये

सर्वे यज्ञक्रतवोऽवरुन्ध्यन्त इति । पशुभिरिति

ब्रूयात् । अग्नेयं पशुमालभते । अग्निष्टोममेव तेनावरुन्धे ।

ऐन्द्राग्नेनोक्थ्यम् । ऐन्द्रेण षोडशिनस्तोत्रम् ।

सारस्वत्याऽतिरात्रम् ।।22।।

130402

मारुत्याबृहतस्तोत्रम् । एतावन्तो वै यज्ञक्रतवः ।

तान्पशुभिरेवावरुन्धे । आत्मानमेव

स्पृणोत्यग्निष्टोमेन । प्राणापानावुक्थ्येन ।

वीर्यं षोडशिनस्तोत्रेण । वाचमतिरात्रेण ।

प्रजां बृहतस्तोत्रेण । इममेव

लोकमभिर्जयत्यग्निष्टोमेन । अन्तरिक्षमुक्थ्येन ।।23।।

130403

सुवर्गं लोकं षोडशिनस्तोत्रेण । देवयानानेव पथ

आरोहत्यतिरात्रेण । नाकं रोहति

बृहतस्तोत्रेण । तेज एवात्मन्धत्त आग्नेयेन

पशुना । ओजो बलमैन्द्राग्नेन । इन्द्रियमैन्द्रेण । वाचं

सारस्वत्या । उभावेव देवलोकं च मनुष्यलोकं चाभिर्जयति

मारुत्या वशया । सप्तदश प्राजापत्यान्पशूनालभते ।

सप्तदशं प्रजापतिः ।।24।।

130404

प्रजापतेराप्त्यै । श्यामा एकरूपा भवन्ति । एवमिव

हि प्रजापतिस्समृद्धयै । तान्पर्याग्निकृतानुत्सृजति । मरुतो

यज्ञमजिघांसन्प्रजापतेः । तेभ्य एतां मारुतीं

वशामालभत । तयैवैनांशमयत् । मारुत्या प्रचर्य ।

एतान्धसंज्ञपयेत् । मरुत एव शमयित्वा ।।25।।

130405

एतैः प्रचरति । यज्ञस्याघाताय ।

एकधा वपा जुहोति । एकदेवत्या हि । एते । अथो

एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति ।

नैवारेण सप्तदशशरावेणैतरिह प्रचरति ।

एतत्पुरोडाशा ह्येते । अथो पशूनामेव छिद्रमपि

दधाति । सारस्वत्योत्तमया प्रचरति । वाग्वै सरस्वती ।

तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा ।

अथो" प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति ।
प्रजापतिर् हि वाक् । अपन्नदती भवति ।
तस्मान्मनुष्यास्सर्वाव्वाँचं वदन्ति ।।26 ।।
130400

अतिरात्रमन्तरिक्षमुक्थ्येन
प्रजापतिश्शमयित्वोत्तमया प्रचरति षट् च ।।4 ।।
130501

सावित्रं जुहोति कर्मणःकर्मणः पुरस्तात् ।
कस्तद्वेदेत्याहुः । यद्वाजपेयस्य पूर्वं यदपरमिति । सवितृप्रसूत
एव यथापूर्वं कर्माणि करोति । सर्वनेसवने जुहोति ।
आक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते । सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै । वाचस्पतिर्वाचमुद्य
स्वदाति न इत्याह । वाग्वै देवानां
पुराऽन्नमासीत् । वाचमेवास्मा अन्नं स्वदयति ।।27 ।।
130502

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति
रथमुपावहरति विजित्यै ।
वाजस्य नु प्रसूवे मातरं महीमित्याह । यच्चैवेयम् ।
यच्चास्यामधि । तदेवावरुन्धे । अथो तस्मिन्नेवोभयेऽभिषिच्यते ।
अफस्वन्तरमृतमफसुभेषुजमित्यश्वान्यल्पूलयति । अफसु वा अश्वस्य
तृतीयं प्रविष्टम् । तदनुवेनन्वप्लवते । यदुफसु पल्पूलयति ।।28 ।।
130503

यदेवास्याफसु प्रविष्टम् । तदेवावरुन्धे । बहु वा अश्वो
मेध्यमुपगच्छति । यदुफसु पल्पूलयति । मेध्यानेवैनांनकरोति । वायुर्वा
त्वा मनुर्वा त्वेत्याह । एता वा एतं देवता अग्रे अश्वमयुञ्जन् ।
ताभिरेवैनान् युनक्ति । स्वस्योज्जित्यै । यजुषा युनक्ति व्यावृत्त्यै ।।29 ।।
130504

अपांनपादाशुहेमन्निति संमार्ष्टि । मेध्यानेवैनांनकरोति । अथो
स्तौत्येवैनानाजिः सरिष्यतः । विष्णुक्रमान्क्रमते । विष्णुरेव
भूत्वेमाल्लोकान्भिजयति । वैश्वदेवो वै
रथः । अङ्गौ न्यङ्गावभितो रथं यावित्याह । या एव

देवता रथे प्रविष्टाः। ताभ्य एव नमस्करोति। आत्मनोऽनात्त्यै। अशमरथं
भावुकोऽस्य रथो भवति। य एवं वेद ॥30॥

130500

स्वदयति प्लुलयति व्यावृत्त्या अनात्त्यै द्वे च ॥5॥

130601

देवस्याहः सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता
वाजं जेषमित्याह। सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वाजमुज्जयति।
देवस्याहः सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वरिषष्ठं
नाकः रुहेयमित्याह। सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वरिषष्ठं नाकः रोहति।
चात्वाले रथचक्रं निर्मितः रोहति। अतो वा अङ्गिरस
उत्तमास्सुवर्गं लोकमायन्। साक्षादेव यजमानस्सुवर्गं लोकमेति। आवेष्टयति।
वज्रो वै रथः। वज्रेणैव दिशोऽभिजयति ॥31॥

130602

वाजिनाः सामं गायते। अन्नं वै वाजः।
अन्नमेवावरुन्धे। वाचो वर्ष्मं देवेभ्योऽपौक्रामत्।
तद्वनस्पतीन्प्राविशत्। सैषा वाग्वनस्पतिषु
वदति। या दुन्दुभौ। तस्माद्दुन्दुभिस्सर्वा वाचोऽति
वदति। दुन्दुभीन्त्सुमाघ्नन्ति। पुरमा वा एषा वाक् ॥32॥

130603

या दुन्दुभौ। पुरमयैव वाचाऽवरां वाचमवरुन्धे।
अथो वाच एव वर्ष्मं यजमानोऽवरुन्धे। इन्द्राय
वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजमजयित्वाह। एष वा
एतरहीन्द्रः। यो यजते। यजमान एव वाजमुज्जयति। सप्तदश प्रव्याधानाजिं
धावन्ति। सप्तदश स्तोत्रं भवति। सप्तदश सप्तदश दीयन्ते ॥33॥

130604

सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। अर्वाऽसि सप्तिरसि
वाज्यंसीत्याह। आग्निर्वा अर्वा।
वायुस्सप्तिः। आदित्यो वाजी। एताभिरेवास्मै
देवताभिर्देवरथं युनक्ति।
प्रष्टिवाहिनं युनक्ति। प्रष्टिवाही वै देवरथः।
देवरथमेवास्मै युनक्ति ॥34॥

130605

वाजिनो वाजं धावत् काष्ठां गच्छतेत्याह । सुवर्गो वै लोकः
काष्ठा । सुवर्गमेव लोकं यन्ति । सुवर्गं वा एते
लोकं यन्ति । य आजिं धावन्ति । प्राञ्चो धावन्ति ।
प्राडिव् हि सुवर्गो लोकः । चतसृभिरनु मन्त्रयते । चत्वारि छन्दांसि ।
छन्दोभिरेवैनाथसुवर्गं लोकं गमयति ॥35॥

130606

प्र वा एतेऽस्माल्लोकाञ्च्यवन्ते । य
आजिं धावन्ति । उदञ्च आवर्तन्ते । अस्मादेव तेन लोकान्नयन्ति ।
रथविमोचनीयं जुहोति प्रतिष्ठित्यै । आ मा वाजस्य प्रसवो
जगम्यादित्याह । अन्नं वै वाजः ।
अन्नमेवावरुन्धे । यथा लोकं वा एत उज्जयन्ति । य आजिं धावन्ति ॥36॥

130607

कृष्णलंकृष्णलं वाजसृष्ट्यं प्रयच्छति । यमेव ते
वाजं लोकमुज्जयन्ति । तं परिक्रियावरुन्धे । एकधा
ब्रह्मण उपहरति । एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति । देवा वा
ओषधीष्व्राजिमयुः । ता बृहस्पतिरुदजयत् । स नीवारान्निरवृणीत ।
तन्नीवारानां नीवारत्वम् । नीवारश्चरुर्भवति ॥37॥

130608

एतद्वै देवानां परममन्नम् । यन्नीवाराः ।
परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमवरुन्धे ।
सप्तदशशरावो भवति । सप्तदशः प्रजापतिः । प्रजापतेरास्यै । क्षीरे
भवति । रुचमेवास्मिन्दधाति । सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वार्यं । बारुहस्पत्यो वा
एष देवतया ॥38॥ यो

130609

वाजपेयेन यजते । बारुहस्पत्य एष चरुः ।
अश्वान्त्सरिष्यतस्सुषुषुश्चाव घ्रापयति । यमेव ते
वाजं लोकमुज्जयन्ति । तमेवावरुन्धे । अजीजिपत वनस्पतय
इन्द्रं वाजं विमुच्यध्वमिति दुन्दुभीन् विमुञ्चति । यमेव ते वाजं
लोकमिन्द्रियं दुन्दुभयं उज्जयन्ति । तमेवावरुन्धे ॥39॥

130600

अभिजयति वा एषा वाग्दीयन्तेऽस्मै युनक्ति गमयति य
आजिं धावन्ति भवति देवतयाऽष्टौ च ॥6॥

130701

तार्यं यजमानं परिधापयति । यज्ञो वै तार्यम् ।
यज्ञेनैवैनं समर्धयति । दुर्भमयं परिधापयति । पवित्रं वै दुर्भाः ।
पुनात्येवैनम् । वाजं वा एषोऽवरुरुथ्सते । यो वाजपयेन यजते ।
ओषधयं खलु वै वाजः । यद्दुर्भमयं परिधापयति ॥40॥

130702

वाजस्यावरुद्ध्यै । जाय एहि सुवो रोहावेत्याह । पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वा
रम्भोऽनवच्छित्यै । सप्तदशारत्निर्यूपो भवति । सप्तदशं प्रजापतिः ।
प्रजापतेरात्यै । तूपुरश्चतुरश्रिर्भवति । गौधूमं चषालम् । न वा एते
त्रीहयो न यवाः । यद्गोधूमाः ॥41॥

130703

एवमिव हि प्रजापतिस्समृद्ध्यै । अथो अमुमेवास्मै
लोकमन्नवन्तं करोति । वासोभिर्वेष्टयति । एष वै यजमानः । यद्यूषः ।
सर्वदेवत्यं वासः । सर्वाभिरेवैनं देवताभिस्समर्धयति । अथो
आक्रमणमेव तथ्येतुं यजमानं कुरुते । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ।
द्वादश वाजप्रसूवीयानि जुहोति ॥42॥

130704

द्वादश मासास्संवत्सरः । संवत्सरमेव प्रीणाति । अथो
संवत्सरमेवास्मा उपदधाति । सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै । दशभिः कल्पैरोहति । नव वै पुरुषे प्राणाः ।
नाभिर्दशमी । प्राणानेव यथास्थानं
कल्पयित्वा । सुवर्गं लोकमेति । एतावद्वै पुरुषस्य स्वम् ॥43॥

130705

यावत्प्राणाः । यावदेवास्यास्ति । तेन सह सुवर्गं
लोकमेति । सुवर्देवाः अगन्मेत्याह । सुवर्गमेव लोकमेति । अमृता
अभूमेत्याह । अमृतमिव हि सुवर्गो लोकः । प्रजापतेः
प्रजा अभूमेत्याह । प्राजापत्यो वा अयं लोकः । अस्मादेव तेन
लोकात्रैति ॥44॥

130706

समहंप्रजया सं मया प्रजेत्याह । आशिषमेवैतामाशास्ते ।
आसपुटैर्घ्नन्ति । अन्नं वा इयम् । अन्नाद्येनैवैनः समर्धयन्ति ।
ऊषैर्घ्नन्ति । एते हि साक्षादन्नम् । यदूषाः ।
साक्षादेवैनमन्नाद्येन समर्धयन्ति । पुरस्तात्प्रत्यञ्चं घ्नन्ति ॥45॥
130707

पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते । शीरुषतो घ्नन्ति ।
शीरुषतो ह्यन्नमद्यते । दिग्भ्यो घ्नन्ति । दिग्भ्य
एवास्मा अन्नाद्यमवरुन्धते । ईश्वरो वा एष
पराङ्प्रदघः । यो यूपः रोहति । हिरण्यमध्यवरोहति । अमृतं वै
हिरण्यम् । अमृतं सुवर्गो लोकः ॥46॥
130708

अमृतं एव सुवर्गं लोके प्रतितिष्ठति । शतमानं भवति ।
शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठति । पुष्ट्यै वा एतद्रूपम् । यदुजा । त्रिस्संवत्सरस्यान्यान्पु
शून्यपरि प्रजायते । बस्ताजिनमध्यव रोहति । पुष्ट्यामेव प्रजनने
प्रतितिष्ठति ॥47॥
130700

परिधापयति गोधूमा जुहोति स्वं नैति प्रत्यञ्चं घ्नन्ति लोको नव च ॥7॥
130801

सप्तान्नहोमाञ्जुहोति । सप्त वा अन्नानि ।
यावन्त्येवान्नानि । तान्येवावरुन्धे ।
सप्त ग्राम्या ओषधयः । सप्तारण्याः ।
उभयीषामवरुद्ध्यै । अन्नस्यान्नस्य
जुहोति । अन्नस्यान्नस्यावरुद्ध्यै ।
यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याश्नीयात् ॥48॥
130802

अवरुद्धेन व्युद्धयेत । सर्वस्य समवदायं जुहोति । अनवरुद्धस्यावरुद्ध्यै ।
औदुम्बरेण स्रुवेण जुहोति । ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः । ऊर्ज
एवान्नाद्यस्यावरुद्ध्यै । देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह । सवितृप्रसूत
एवैनं ब्रह्मणा देवताभिरुभिषिञ्चति । अन्नस्यान्नस्याभिषिञ्चति ।
अन्नस्यान्नस्यावरुद्ध्यै ॥49॥

130803

पुरस्तात्प्रत्यञ्चमभिषिञ्चति । पुरस्ताद्धि
प्रतीचीनमन्नमद्यते । शीरुषतोऽभिषिञ्चति ।
शीरुषतो ह्यन्नमद्यते । आ मुखादुन्ववस्रावयति । मुखत
एवास्मा अन्नाद्यं दधाति । अग्नेस्त्वा
साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह । एष वा अग्नेस्सुवः ।
तेनैवैनमभिषिञ्चति ।

इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह ॥50॥

130804

इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति । बृहस्पतेस्त्वा
साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह । ब्रह्म वै
देवानां बृहस्पतिः । ब्रह्मणैवैनमभिषिञ्चति ।
सोमग्रहाश्चावदानीयानि
चत्विग्भ्यु उपहरन्ति । अमुमेव तैर्लोकमन्नवन्तं
करोति ।

सुराग्रहाश्चानवदानीयानि च वाजसृद्धयः । इममेव तैर्लोकमन्नवन्तं
करोति । अथो उभयीष्वेवाभिषिच्यते । विमाथं कुर्वते वाजसृतः ॥51॥

130805

इन्द्रियस्यावरुद्धयै । अनिरुक्ताभिः प्रातस्सवने
स्तुवते । अनिरुक्तः प्रजापतिः । प्रजापतेराप्यै । वाजवतीभिर्माध्यन्दिने ।
अन्नं वै वाजः । अन्नमेवावरुद्धे । शिपिविष्टवतीभिस्तृतीयसवने ।
यज्ञो वै विष्णुः । पशवश्शिपिः । यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति ।
बृहदन्त्यं भवति । अन्तमेवैनं श्रियै गमयति ॥52॥

130800

अश्रीयादन्नस्यान्नस्यावरुद्ध्या इन्द्रस्य त्वा
साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह वाजसृतश्शिपिस्रीणि च ॥8॥

130901

नृषदं त्वेत्याह । प्रजा वै नृन् । प्रजानामेवैतेन सूयते ।
दुषदमित्याह । वनस्पतयो वै द्रु । वनस्पतीनामेवैतेन सूयते ।
भुवनसदमित्याह । यदा वै वसीयान्भवति ।
भुवनमगन्निति वै तमाहुः । भुवनमेवैतेन गच्छति ॥53॥

130902

अप्सुषदं त्वा घृतसदमित्याह ।

अपामेवैतेन घृतस्य सूयते । व्योमसदमित्याह । यदा वै

वसीयान्भवति । व्योमाग्निति वै तमाहुः । व्योमेवैतेन गच्छति ।

पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदमित्याह । एषामेवैतेन

लोकानां सूयते । तस्माद्वाजपेययाजी न कंचन प्रत्यवरोहति । अपीव हि

देवतानां सूयते ॥54॥

130903

नाकसदमित्याह । यदा वै वसीयान्भवति ।

नाकमग्निति वै तमाहुः । नाकमेवैतेन गच्छति ।

ये ग्रहाः पञ्चजनीना इत्याह । पञ्चजनानामेवैतेन

सूयते । अपाः रसमुद्गयसमित्याह । अपामेवैतेन रसस्य सूयते ।

सूर्यरश्मिः समाभृतमित्याह सशुक्रत्वार्य ॥55॥

130900

गच्छति

सूयते नव च ॥9॥

131001

इन्द्रो वृत्रं हत्वा । असुरान्पराभाव्य ।

सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत् ।

ते पितरः पूर्वद्युरागच्छन् । पितृन् यज्ञोऽगच्छत् । तं देवाः

पुनरयाचन्त । तमेभ्यो न पुनरददुः । तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे । अथ

वः पुनर्दास्यामः । अस्मभ्यमेव पूर्वद्युः क्रियाता इति ॥56॥

131002

तमेभ्यः पुनरददुः । तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते ।

यत्पितृभ्यः पूर्वद्युः

करोति । पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः प्रतनुते ।

सोमाय पितृपीताय स्वधा नम् इत्याह । पितुरेवाधि सोमपीथमवरुन्धे ।

न हि पिता प्रमीयमाण आहैष सोमपीथ इति । इन्द्रियं वै सोमपीथः ।

इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे । तेनेन्द्रियेण

द्वितीयां जायामभ्यश्रुते ॥57॥

131003

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजवश्रवसा
विदामक्रन्। तस्मात्ते द्वेद्वे जाये अभ्याक्षत।
य एवं वेद। अभि द्वितीयां जायामश्रुते। अग्रये कव्यवाहनाय स्वधा
नम् इत्याह। य एव पितृणामग्निः। तं प्रीणाति। तिस्र आहुतीर्जुहोति।
त्रिर्निदधाति। षट्थसंपद्यन्ते ॥58॥

131004

षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। तूष्णीं
मेक्षणमादधाति। अस्ति वा हि षष्ठ ऋतुर्न वा।
देवान् वै पितृन्प्रीतान्। मनुष्यां पितरोऽनु प्रपिपते। तिस्र
आहुतीर्जुहोति। त्रिर्निदधाति। षट्थसंपद्यन्ते। षड्वा ऋतवः॥59॥

131005

ऋतवः खलु वै देवाः पितरः। ऋतूनेव देवान्पितृन्प्रीणाति। तान्प्रीतान्।
मनुष्यां पितरोऽनु प्रपिपते। सकृदाच्छिन्नं ब्रह्मिर्भवति। सकृदिव
हि पितरः। त्रिर्निदधाति। तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति।
पराडावर्तते॥60॥

131006

ह्रीका हि पितरः। ओष्मणो व्यावृत् उपास्ते। ऊष्मभागा हि पितरः।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्राश्यां (3) न प्राश्या (3) मिति। यत्प्राश्रीयात्।
जन्यमन्नमद्यात्। प्रमायुकस्स्यात्। यन्न प्राश्रीयात्। अहविस्स्यात्॥61॥

131007

पितृभ्य आवृश्येत। अवृघ्रेयमेव। तन्नेव प्राशितं
नेवाप्राशितम्। वीरं वा वै पितरः प्रयन्तो हरन्ति। वीरं वा ददति। दुशां
छिनत्ति। हरणभागा हि पितरः। पितृनेव निरवदयते। उत्तर आयुषि
लोमं छिन्दीत। पितृणां ह्येतर्हि नेदीयः॥62॥

131008

नमस्करोति। नमस्कारो हि पितृणाम्। नमो वः
पितरो रसाय। नमो वः पितरश्शुष्माय। नमो वः पितरो
जीवाय। नमो वः पितरस्स्वधायै। नमो वः पितरो मन्यवे। नमो वः
पितरो घोराय। पितरो नमो वः। य एतस्मिँल्लोके स्थ॥63॥

131009

युष्माः स्तेनुं। येऽस्मिँल्लोके। मां

तेनु। य एतस्मिँल्लोके स्थ। यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त। येऽस्मिँल्लोके।
अहं तेषां वसिष्ठो भूयासमित्याह। वसिष्ठस्समानानां भवति। य
एवं विद्वान्पितृभ्यः करोति। एष वै मनुष्याणां यज्ञः॥६४॥
131010

देवानां वा इतरे यज्ञाः। तेनु वा एतत्पितृलोके चरति।
यत्पितृभ्यः करोति। स ईश्वरः प्रमेतोः। प्राजापत्ययुर्चा पुनरैति।
यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञेनैव सह पुनरैति। न प्रमायुको भवति।
पितृलोके वा एतद्यजमानश्चरति। यत्पितृभ्यः करोति। स
ईश्वर आर्तिमार्तोः। प्रजापतिस्त्वावैनं तत् उन्नैतुमरुहतीत्याहुः।
यत्प्राजापत्ययुर्चा पुनरैति। प्रजापतिरेवैनं तत्
उन्नयति। नार्तिमार्छति यजमानः॥६५॥
131000

इत्यंश्रुते पद्यन्ते पद्यन्ते षड्वा ऋतवो वर्तते ऽहविस्स्यान्नेदीयस्थ
यज्ञो यजमानश्चरति यत्पितृभ्यः करोति पञ्च च॥१०॥
130000

देवासुरा अग्नीषोमयोर्देवा वै यथा दर्शा देवा वै
यदन्यैर्ग्रहेर्ब्रह्मवादिनो नाग्निष्टोमो न सावित्रं देवस्याहं
तार्यः सप्तान्नहोमानृषदं त्वेन्द्रो वृत्रः हत्वा दर्श॥१०॥
देवासुरा वाज्यैवैनं तस्माद्वाजपेययाजी देवस्याहं
वाजस्यावरुद्ध्या इन्द्रियमेवास्मिन् ह्रीका हि पितरः पञ्चषष्टिः॥६५॥
। देवासुरा यजमानः॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु।
इति तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीय प्रपाठकः

140000

तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थ प्रपाठक प्रारंभः । हरिः ओम् ॥

140101

उभये वा एते प्रजापतेरथ्यसृज्यन्त । देवाश्चासुराश्च । तान्न व्यजानात् । इमेऽन्य इमेऽन्य इति ।
स देवानुःशूनकरोत् । तानुभ्यषुणोत् । तानुवित्रेणापुनात् । तानुरस्तैत्पुवित्रस्य
व्यगृह्णात् । ते ग्रहा अभवन् । तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम् ॥1॥

140102

देवता वा एता यजमानस्य गृहे गृह्यन्ते । यद्ग्रहाः । विदुरेन देवाः । यस्यैवं विदुष
एते ग्रहा गृह्यन्ते । एषा वै सोमस्याहुतिः ।

यदुपाःशुः । सोमेन देवाः स्तर्पयाणीति खलु वै सोमेन यजते । यदुपाःशुं जुहोति
। सोमेनैव तद्देवाः स्तर्पयति । यद्ग्रहाञ्जुहोति ॥2॥

140103

देवा एव तद्देवानाच्छन्ति । यच्चमसाञ्जुहोति । तेनैवानुरूपेण यजमानस्सुवर्ग
लोकमेति । किं न्वैतदग्र आसीदित्याहुः ।

यत्पात्राणीति । इयं वा एतदग्र आसीत् । मृन्मयानि वा एतान्यासन् । तैर्देवा न व्यावृतमगच्छन्
। त एतानि दारुमयाणि पात्राण्यपश्यन् ।

तान्यकुर्वत ॥3॥

140104

तैर्वै ते व्यावृतमगच्छन् । यद्दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति । व्यावृतमेव तैर्यजमानो
गच्छति । यानि दारुमयाणि पात्राणि

भवन्ति । अमुमेव तैर्लोकमभिजयति । यानि मृन्मयानि । इममेव तैर्लोकमभिजयति ।

ब्रह्मवादिनो वदन्ति । काश्चतस्रस्थालीर्वायुव्यास्सोम-

ग्रहणीरिति । देवा वै पृश्निमदुहन् ॥4॥

140105

तस्या एते स्तना आसन् । इयं वै पृश्निः । तामादित्या आदित्यस्थाल्या चतुष्पदः पशूनदुहन् ।
यदादित्यस्थाली भवति ।

चतुष्पद एव तया पशून् यजमान इमां दुहे । तामिन्द्र उक्थ्यस्थाल्येन्द्रियमदुहत् ।

यदुक्थ्यस्थाली भवति । इन्द्रियमेव तया यजमान इमां दुहे ।

तां विश्वेदेवा आग्रयणस्थाल्योर्जमदुहन् । यदाग्रयणस्थाली भवति ॥5॥

140106

ऊर्जमेव तया यजमान इमां दुहे । तां मनुष्या ध्रुवस्थाल्याऽऽयुरदुहन् । यद्ध्रुवस्थाली भवति ।
आयुरेव तया यजमान

इमां दुहे । स्थाल्या गृह्णाति । वायव्येन जुहोति । तस्मादन्येन पात्रेण पशून्दुहन्ति
। अन्येन प्रतिगृह्णन्ति । अथो व्यावृत्तमेव तद्यजमानो गच्छति ॥6॥

140100

ग्रहत्वं ग्रहाञ्जुहोत्यकुर्वतादुहन्नाग्रयणस्थाली भवति नव च ॥1॥

140201

युवः सुराममश्विना । नमुचावासुरे सचा । विपिपाना शुभस्पती । इन्द्रं कर्म स्वावतम् । पुत्रमिव
पितरावश्विनोभा ।

इन्द्रावतं कर्मणा दुःसनाभिः । यथसुरामं व्यपिबुशशीभिः । सरस्वती त्वा मघवन्नभीष्णात्
। अहाव्यग्रे हविरास्येते । स्रुचीव घृतं चमू इव सोमः ॥7॥

140202

वाजसनिः रयिमस्मे सुवीरम् । प्रशस्तं धेहि यशसं बृहन्तम् । यस्मिन्नश्वास

ऋषभासं उक्षणः । वशा मेषा अवसृष्टासु

आहुताः । क्रीलालुपे सोमपृष्ठाय वेधसे । हृदा मतिं जनय चारुमग्रये । नाना हि
वां देवहितः सदो मितम् । मा सःसृक्षाथां परमे व्योमन् ।

सुरा त्वमसि शुष्मिणी सोम एषः । मा मा हिःसीस्वां योनिमाविशन् ॥8॥

140203

यदत्र शिष्टः रसिनस्सुतस्य । यदिन्द्रो अपिबुच्छशीभिः । अहं तदस्य मनसा शिवेन

। सोमः राजानमिह भक्षयामि । द्वे

स्रुती अशृणवं पितृणाम् । अहं देवानामुत मर्त्यानाम् । ताभ्यामिदं विश्वं भुवन्ः

समेति । अन्तरा पूर्वमपरं च केतुम् । यस्ते देव वरुण

गायत्रच्छन्दाः पाशः । तं त एतेनावयजे ॥9॥

140204

यस्ते देव वरुण त्रिष्टुच्छन्दाः पाशः । तं त एतेनावयजे । यस्ते देव वरुण जगतीच्छन्दाः पाशः । तं
त एतेनावयजे ।

सोमो वा एतस्य राज्यमादत्ते । यो राजा सन्नाज्यो वा सोमेन यजते । देवसुवामेतानि

हवीःषि भवन्ति । एतावन्तो वै देवानाः सुवाः । त

एवास्मै सुवान्प्रयच्छन्ति । त एनं पुनस्सुवन्ते राज्याय । देवसू राजा भवति ॥10॥

140200

सोम आविशन् यजे राज्यायैकं च ॥2॥

140301

उदस्थाद्देवदितिर्विश्वरूपी । आयुर्यज्ञपतावधात् । इन्द्राय कृण्वती भागम् । मित्राय वरुणाय च ।

इयं वा अग्निहोत्री ।

इयं वा एतस्य निषीदति । यस्याग्निहोत्री निषीदति । तामुत्थापयेत् । उदस्थाद्देव्यदिति रिति । इयं वै देव्यदितिः ॥11॥

140302

इमामेवास्मा उत्थापयति । आयुर्यज्ञपतावधादित्याह । आयुरेवास्मिन्दधाति । इन्द्राय कृण्वती भागं मित्राय वरुणाय

चेत्याह । यथायजुरेवैतत् । अर्वति वा एषैतस्य पाप्मानं प्रतिख्याय निषीदति । यस्याग्निहोत्र्युपसृष्टा निषीदति । तां दुग्ध्वा ब्रह्मणाय दद्यात् ।

यस्यान्नं नाद्यात् । अर्वतिमेवास्मिन्पाप्मानं प्रतिमुञ्चति ॥12॥

140303

दुग्ध्वा दंदाति । न ह्यदृष्टा दक्षिणा दीयते । पृथिवीं वा एतस्य पयः प्रविशति । यस्याग्निहोत्रं दुह्यमानं स्कन्दति । यदद्य

दुग्धं पृथिवीमसक्त । यदोषधीरप्यसंरुद्यदापः । पयो गृहेषु पयो अघ्नियासु । पयो वृक्षेषु पयो अस्तु तन्मयीत्याह । पय एवात्मनृहेषु पशुषु धत्ते ।

अप उपसृजति ॥13॥

140304

अद्भिरेवैनदाप्रोति । यो वै यज्ञस्यार्ते नानार्तः सः सृजति । उभे वै ते तर्ह्यार्छतः । आर्छति खलु वा एतदग्निहोत्रम् ।

यद्दुह्यमानं स्कन्दति । यदभिदुह्यात् । आर्ते नानार्तं यज्ञस्य सःसृजेत् । तदेव यादृक्कीदृक्च होतव्यम् । अथान्यां दुग्ध्वापुनरहोतव्यम् ।

अनार्तेनैवार्तं यज्ञस्य निष्करोति ॥14॥

140305

यद्युद्धृतस्य स्कन्देत् । यत्ततोऽहुत्वा पुनरेयात् । यज्ञं विच्छिन्द्यात् । यत्र

स्कन्देत् । तन्निषद्य पुनर्गृहीयात् । यत्रैव स्कन्दति । तत् एवैन्तुपुन-

र्गृह्णाति । तदेव यादृक्कीदृक्च होतव्यम् । अथान्यां दुग्ध्वा पुनरहोतव्यम् । अनार्तेनैवार्तं

यज्ञस्य निष्करोति ॥15॥

140306

वि वा एतस्य यज्ञशिष्टद्यते । यस्याग्निहोत्रेऽधिश्रिते श्वाऽन्तरा धावति । रुद्रः

खलु वा एषः । यदग्निः । यद्गामन्वत्या वर्तयेत् ।

रुद्राय पशूनपि दध्यात् । अपशुर्यजमानस्स्यात् । यदपोऽन्वतिषिञ्चेत् । अनाद्यमग्नेरापः

। अनाद्यमाभ्यामपि दध्यात् । गार्हपत्याद्भस्मादाय ।

इदं विष्णुर्विचक्रम इति वैष्णव्यर्चाऽऽहवनीयाद्भूःसयन्नुद्रवेत् । यज्ञो

वै विष्णुः । यज्ञेनैव यज्ञः संतनोति । भस्मना पदमपि वपति शान्त्यै ॥16॥
140300

वै देव्यदितिर्मुञ्चति सृजति करोति करोत्याभ्यामपि दध्यात् पञ्च च ॥3॥
140401

नि वा एतस्याहवनीयो गार्हपत्यं कामयते । निगार्हपत्य आहवनीयम् । यस्याग्रिमनुद्धृतः सूर्योऽभि
निमोचति । दुर्भेण

हिरण्यं प्रबद्ध्य पुरस्ताद्धरेत् । अथाग्रिम् । अथाग्रिहोत्रम् । यद्धिरण्यं पुरस्ताद्धरति
। ज्योतिर्वै हिरण्यम् । ज्योतिरेवैनं पश्यन्नुद्धरति । यदग्रिं

पूर्वः हरत्यथाग्रिहोत्रम् ॥17॥
140402

भागधेयेनैवैनं प्रणयति । ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत् । ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः
। सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति ।

अग्रिहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत् । व्रतमेव हतमनु म्रियते । अन्तं वा एष आत्मनो
गच्छति । यस्ताम्यति । अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति ।

यस्याग्रिमनुद्धृतः सूर्योऽभि निमोचति ॥18॥
140403

पुनस्सुमन्य जुहोति । अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति । वरुणो वा एतस्य यज्ञं
गृह्णाति । यस्याग्रिमनुद्धृतः सूर्योऽभि

निमोचति । वारुणं चरुं निर्वपेत् । तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते । नि वा एतस्याहवनीयो
गार्हपत्यं कामयते । नि गार्हपत्य आहवनीयम् ।

यस्याग्रिमनुद्धृतः सूर्योऽभ्युदेति । चतुर्गृहीतमाज्यं पुरस्ताद्धरेत् ॥19॥
140404

अथाग्रिम् । अथाग्रिहोत्रम् । यदाज्यं पुरस्ताद्धरति । एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम
। यदाज्यम् । प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति ।

यदग्रिं पूर्वः हरत्यथाग्रिहोत्रम् । भागधेयेनैवैनं प्रणयति । ब्राह्मण आर्षेय
उद्धरेत् । ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः ॥20॥
140405

सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति । पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति ।

यस्याग्रिमनुद्धृतः सूर्योऽभ्युदेति । उषाः केतुना

जुषताम् । यज्ञं देवेभिरिन्वितम् । देवेभ्यो मधुमत्तम् स्वाहेति प्रत्यङ्घ्रिषद्याज्येन
जुहुयात् । प्रतीचीमेवास्मै विवासयति । अग्रिहोत्रमुपसाद्या

तमितोरासीत । व्रतमेव हतमनु म्रियते । अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति ॥21॥

140406 यस्ताम्यति । अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति । यस्याग्निमनुद्धृतः सूर्योऽभ्युदेति

। पुनस्समन्यं जुहोति । अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य

निष्करोति । मित्रो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति । यस्याग्निमनुद्धृतः सूर्योऽभ्युदेति

। मैत्रं चरुं निर्वपेत् । तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते । यस्याहवनीयेऽ

नुद्वाते गार्हपत्य उद्वायेत् ॥22॥

140407

यदाहवनीयमनुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्थेत् । विच्छिन्द्यात् । भ्रातृव्यमस्मै जनयेत् ।

यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते । तदनु

रुद्रोऽवचरति । यत्पूर्वमन्ववस्येत् । वास्तव्यमग्निमुपासीत । रुद्रोऽस्य पशून्घातुकस्स्यात्

। आहवनीयमुद्वाप्यं । गार्हपत्यं मन्थेत् ॥ 23 ॥

140408

इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः । स्वाद्योनेरधि जातवेदाः । स गायत्रिया त्रिष्टुभा

जगत्या । देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति ।

छन्दोभिरेवैनु स्वाद्योनेः प्रजनयति । गार्हपत्यं मन्थति । गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः

पशव उर्प तिष्ठन्ते । स यदुद्धारयति । तदनु पशवोऽप

क्रामन्ति । इषे रय्यै रमस्व ॥ 24 ॥

140409

सहसे द्युम्नाय । ऊर्जेऽपत्यायेत्याह । पशवो वै रयिः । पशूनेवास्मै रमयति । सारस्वतौ त्वोत्सौ
समिन्धातामित्याह ।

ऋक्सामे वै सारस्वतावुत्सौ । ऋक्सामाभ्यामेवैनुः समिन्धे । सम्राडसि विराडसीत्याह

। रथन्तरं वै सम्राट् । बृहद्विराट् ॥25॥

140410

ताभ्यामेवैनुः समिन्धे । वज्रो वै चक्रम् । वज्रो वा एतस्य यज्ञं विच्छिनत्ति । यस्यानो वा
रथोवाऽन्तराऽग्री याति ।

आहवनीयमुद्वाप्यं । गार्हपत्यादुद्धरेत् । यदग्ने पूर्वं प्रभृतं पदः हि ते

। सूर्यस्य रश्मीनन्वाततानं । तत्र रयिष्ठामनु सं भरैतम् । सं नस्सृज सुमत्या

वाजवत्येति ॥26॥

140411

पूर्वोणैवास्य यज्ञेन यज्ञमनु संतनोति । त्वमग्ने सप्रथा असीत्याह । अग्निस्सर्वा

देवताः । देवताभिरेव यज्ञः संतनोति । अग्रये

पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत् । अग्निमेव पथिकृतं स्वेन भागधेयेनोप
धावति । स एवेनं यज्ञियं पन्थामपि नयति । अनङ्गान्दक्षिणा ।

वही ह्येष समृद्धयै ॥27॥

140400

हरत्यथाग्निहोत्रं निम्रोचति हरेद्देवतां गच्छत्युद्वायेन्मन्थेद्रमस्व बृहद्विराडिति नव च ॥4॥

(नि वै पूर्वं त्रीणि निम्रोचति दुर्भेणुं यद्विरण्यमग्निहोत्रं पुनर्वरुणो वारुणं नि

वा एतस्याभ्युदेति चतुर्गृहीतमाज्यं यदाज्यं पराच्युषाः पुनर्मित्रो मैत्रं

यस्याहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्यो यद्वै मन्थेदुद्धरेत् ॥)

140501

यस्य प्रातस्सवने सोमोऽतिरिच्यते । माध्यन्दिनः सर्वनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते ।

गौरिधयति मरुतामिति धयद्वतीषु

कुर्वन्ति । हिनस्ति वै सन्ध्यधीतम् । सन्धीव खलु वा एतत् । यत्सर्वनस्यातिरिच्यते ।

यद्वयद्वतीषु कुर्वन्ति । सन्धेशशान्त्यै । गायत्रेः सामं

भवति पञ्चदशस्तोमः । तेनैव प्रातस्सवनान्नयन्ति ॥28॥

140502

मरुत्वतीषु कुर्वन्ति । तेनैव माध्यन्दिनात्सवनान्नयन्ति । होतुश्चमसमनून्नयन्ते । होताऽनु शंसति

। मध्यत एव यज्ञः

समादधाति । यस्य माध्यन्दिने सर्वने सोमोऽतिरिच्यते । आदित्यं तृतीयसवने

कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते

। गौरिवीतः सामं भवति ।

अतिरिक्तं वै गौरिवीतम् । अतिरिक्तं यत्सर्वनस्यातिरिच्यते ॥29॥

140503

अतिरिक्तस्य शान्त्यै । बण्महाः असि सूर्येति कुर्वन्ति । यस्यैवादित्यस्य सर्वनस्य

कामेनातिरिच्यते । तेनैवेनं कामेन

समर्धयन्ति । गौरिवीतः सामं भवति । तेनैव माध्यन्दिनात्सवनान्नयन्ति । सप्तदशस्तोमः

। तेनैव तृतीयसवनान्नयन्ति । होतुश्चमसमनून्नयन्ते ।

होताऽनु शंसति ॥30॥

140504

मध्यत एव यज्ञः समादधाति । यस्य तृतीयसवने सोमोऽतिरिच्येत । उक्थ्यं कुर्वीत

। यस्योक्थ्येऽतिरिच्येत । अतिरात्रं

कुर्वीत । यस्यातिरात्रेऽतिरिच्यते । तत्त्वै दुष्प्रज्ञानम् । यजमानं वा एतत्पुशव

आसाह्यन्ति । बृहत्सामं भवति । बृहद्वा इमाल्लोकान्दाधार ।

बारहताः पशवः । बृहतैवास्मै पशून्दाधार । शिपिविष्टवतीषु कुर्वन्ति । शिपिविष्टो
वै देवानां पुष्टम् । पुष्ट्यैवैनः समर्धयन्ति ।

होतुश्चमसमनून्नयन्ते । होताऽनुशंसति । मध्यत एव यज्ञः समादधाति ॥31॥
140500

यन्ति सवनस्यातिरिच्यते शंसति दाधाराष्टौ च ॥5॥
140601

एकैको वै जनतायामिन्द्रः । एकं वा एताविन्द्रमभि ससुनुतः । यौ द्वौ सः सुनुतः
। प्रजापतिर्वा एष वितायते । यद्यज्ञः ।

तस्य ग्रावाणो दन्ताः । अन्यतरं वा एते ससुन्वतोर्निर्बपसति । पूर्वोणोपसृत्या
देवता इत्याहुः । पूर्वोपसृतस्य वै श्रेयान्भवति । एतिवन्त्याज्यानि
भवन्त्यभिजित्यै ॥32॥

140602

मरुत्वतीः प्रतिपदः । मरुतो वै देवानामपराजितमायतनम् । देवानामेवापराजित
आयतने यतते । उभे बृहद्रथन्तरे भवतः ।

इयं वाव रथन्तरम् । असौ बृहत् । आभ्यामेवैनमन्तरैति । वाचश्च मनसश्च । प्राणाच्चापानाच्च
। दिवश्च पृथिव्याश्च ॥33॥

140603

सर्वस्माद्विक्ताद्वेद्यात् । अभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति । सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्यै
। अभिजिद्धवति । सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै ।

विश्वजिद्धवति । विश्वस्य जित्यै । यस्य भूयांसो यज्ञक्रतव इत्याहुः । स देवता
वृङ्क्ते इति । यद्यग्निष्टोमस्सोमः परस्ताथस्यात् ॥34॥

140604

उक्थ्यं कुर्वीत । यद्युक्थस्स्यात् । अतिरात्रं कुर्वीत । यज्ञक्रतुभिरेवास्यं
देवता वृङ्क्ते । यो वै छन्दोभिरभिभवति ।

स ससुन्वतोरभिभवति । संवेशाय त्वोपवेशाय त्वेत्याह । छन्दांसि वै संवेश उपवेशः
। छन्दोभिरेवास्यं छन्दांस्यभिभवति । इष्टर्गो वा

ऋत्विजामध्वर्युः ॥35॥

140605

इष्टर्गः खलु वै पूर्वोर्ष्टुः क्षीयते । प्राणापानौ मृत्योर्मा पातमित्याह । प्राणापानयोरेव
श्रयते । प्राणापानौ मा मा

हासिष्टमित्याह । नैनं पुराऽऽयुषं प्राणापानौ जहितः । आर्तिं वा एते निर्यन्ति । येषां
दीक्षितानां प्रमीयते । तं यदववर्ज्युः ।

क्रूरकृतमिवैषां लोकस्स्यात् । आहरं दुहेति ब्रूयात् ॥36॥

140606

तं दक्षिणतो वेद्यै निधाय । सर्पराज्ञिया ऋग्भिस्स्तुयुः । इयं वै सर्पतो राज्ञी

। अस्या एवैनं परिददति । व्यृद्धं

तदित्याहुः । यथस्तुतमननुशस्तुमिति । होता प्रथमं प्राचीनावीती मर्जालीयं परीयात्

। यामीरनुब्रुवन् । सर्पराज्ञीनां कीर्तयेत् ।

उभयोरिवैनं लोकयोः परिददति ॥37॥

140607

अथो धुवन्त्येवैनम् । अथो न्येवास्मै हवते । त्रिः परियन्ति । त्रयं इमे लोकाः

। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते । त्रिः पुनः

परियन्ति । षट्शसंपद्यन्ते । षड्वा ऋतवः । ऋतुभिरेवैनं धुवते । अग्र आयूषि पवस

इति प्रतिपदं कुर्वीरन् । रथन्तरसामैषाः सोमस्स्यात् ।

आयुरेवात्मन्दधते । अथो पाप्मानमेव विजहतो यन्ति ॥38॥

140600

अभिर्जित्यै पृथिव्याश्च स्यादध्वर्युर्ब्रूयाल्लोकयोः परिददति कुर्वीरस्त्रीणि च ॥6॥

140701

असुर्यं वा एतस्माद्वर्णं कृत्वा । पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति । यस्य यूपो विरोहति

। त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत । त्वष्टा वै

रूपाणामीशे । य एव रूपाणामीशे । सोऽस्मिन्पशून् वीर्यं यच्छति । नास्मात्पशवो

वीर्यमपं क्रामन्ति । आर्तिं वा एते निर्यन्ति । येषां

दीक्षितानाम्गिरुद्वार्यति ॥39॥

140702

यदाहवनीयं उद्वायेत् । यत्तं मन्थेत् । विच्छिन्द्यात् । भ्रातृव्यमस्मै जनयेत् । यदाहवनीयं

उद्वायेत् । अग्नीद्घ्रादुद्धरेत् ।

यदाग्नीद्घ्र उद्वायेत् । गार्हपत्यादुद्धरेत् । यद्गार्हपत्य उद्वायेत् । अत एव पुनर्मन्थेत् ॥40॥

140703

अत्र वाव स निलयते । यत्र खलु वै निलीनमुत्तमं पश्यन्ति । तदेनमिच्छन्ति । यस्माद्दारोरुद्वायेत् ।

तस्यारणीं कुर्यात् ।

क्रुमुकमपि कुर्यात् । एषा वा अग्रेः प्रिया तनूः । यत्क्रुमुकः । प्रिययैवैनन्तनुवा

समर्धयति । गार्हपत्यं मन्थति ॥41॥

140704

गार्हपत्यो वा अग्नेर्योनिः । स्वादेवैनुर्य्यानेर्जनयति । नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति । यस्य
सोमं उपदस्येत् । सुवर्णं हिरण्यन्द्वेधा
विच्छिद्य । ऋजीषेऽन्यदाधूनुयात् । जुहुयादन्यत् । सोममेवाभिषुणोति । सोमञ्जुहोति
। सोमस्य वा अभिषूयमाणस्य प्रिया तनूरुदक्रामत् ॥42॥

140705

तथ्सुवर्णं हिरण्यमभवत् । यथ्सुवर्णं हिरण्यङ्कुर्वन्ति । प्रिययैवैनन्तनुवा
समर्धयन्ति । यस्याक्रीतः सोममपहरैयुः ।

क्रीणीयादेव । सैव ततः प्रार्यश्चित्तिः । यस्य क्रीतमपहरैयुः । आदाराश्च फाल्गुनानि
चाभिषुणुयात् । गायत्री यः सोममाहरत् । तस्य योऽशुः

पराऽपतत् ॥43॥

140706

त आदारा अभवन् । इन्द्रो वृत्रमहन् । तस्य वल्कः पराऽपतत् । तानि फाल्गुनान्यभवन् । पशवो
वै फाल्गुनानि ।

पशवस्सोमो राजा । यदादाराश्च फाल्गुनानि चाभिषुणोति । सोममेव राजानमभिषुणोति
। शृतेन प्रातस्सवने श्रीणीयात् । दुध्ना मध्यन्दिने ॥44॥

140707

नीतमिश्रेण तृतीयसवने । अग्निष्टोमस्सोमस्स्याद्रथन्तरसामा । य एवर्त्विजो वृतास्स्युः । त
एनय्याँजयेयुः ।

एकाङ्गान्दक्षिणान्दद्यात्तेभ्य एव । पुनस्सोमङ्क्रीणीयात् । यज्ञेनैव तद्यज्ञमिच्छति

। सैव ततः प्रार्यश्चित्तिः । सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्यस्सर्वेभ्यः

पृष्ठेभ्य आत्मानमागुरते । यस्सत्रायागुरते । एतावान्खलु वै पुरुषः । यावदस्य

वित्तम् । सर्ववेदसेन यजेत । सर्वपृष्ठोऽस्य सोमस्स्यात् ।

सर्वाभ्य एव देवताभ्यस्सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानन्निष्क्रीणीते ॥45॥

140700

उद्धारयति मन्थेन्मन्थत्यक्रामत्पराऽपतन्मध्यन्दिन आगुरते पञ्च च ॥7॥

140801

पर्वमानस्सुवर्जनः । पवित्रेण विचर्षणिः । यः पोता स पुनातु मा । पुनन्तु मा देवजनाः ।

पुनन्तु मनवो धिया ।

पुनन्तु विश्वं आयवः । जातवेदः पवित्रवत् । पवित्रेण पुनाहि मा । शूक्रेण देव

दीर्घत् । अग्ने क्रत्वा क्रतूः रनु ॥46॥

140802

यत्ते पवित्रमर्चिषि । अग्ने विततमन्तरा । ब्रह्म तेन पुनीमहे । उभाभ्यान्देव सवितः

। पवित्रेण सवेन च । इदं ब्रह्म पुनीमहे ।

वैश्वदेवी पुनती देव्यागात् । यस्यै ब्रह्मीस्तनुवो वीतपृष्ठाः । तया मदन्तस्सधुमाद्येषु

। वय स्याम् पतयो रयीणाम् ॥47॥

140803

वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु । वातः प्राणेनेषिरो मयोभूः । द्यावापृथिवी पयसा

पयोभिः । ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम् ।

बृहद्भिस्सवितस्तृभिः । वरिषष्ठैर्देव मन्मभिः । अग्ने दक्षैः पुनाहि मा । येन देवा

अपुनत । येनापो दिव्यङ्कशः । तेन दिव्येन ब्रह्मणा ॥48॥

140804

इदं ब्रह्म पुनीमहे । यः पावमानीरुध्येति । ऋषिभिस्संभृतः रसम् । सर्वः स पुतमंशजाति ।

स्वदितं मातरिश्वना ।

पावमानीर्यो अध्येति । ऋषिभिस्संभृतः रसम् । तस्मै सरस्वती दुहे । क्षीरः

सर्पिर्मधूदकम् । पावमानीस्स्वस्त्ययनीः ॥49॥

140805

सुदुघा हि पयस्वतीः । ऋषिभिस्सम्भृतो रसः । ब्राह्मणेष्वमृतः हितम् । पावमानीर्दिशन्तु

नः । इमल्लोकमथो अमुम् ।

कामान्थसमर्धयन्तु नः । देवीर्देवैस्सुमाभृताः । पावमानीस्स्वस्त्ययनीः । सुदुघा

हि घृतश्चुतः । ऋषिभिस्सम्भृतो रसः ॥50॥

140806

ब्राह्मणेष्वमृतः हितम् । येन देवाः पवित्रेण । आत्मानं पुनते सदा । तेन

सहस्रधारेण । पावमान्यः पुनन्तु मा । प्राजापत्यं

पवित्रम् । शतोद्यामः हिरण्मयम् । तेन ब्रह्मविदो वयम् । पूतं ब्रह्म पुनीमहे ।

इन्द्रस्सुनीती सह मा पुनातु । सोमस्स्वस्त्या वरुणस्समीच्या ।

यमो राजा प्रमृणाभिः पुनातु मा । जातवैदा मोर्जयन्त्या पुनातु ॥51॥

140800

अनु रयीणां ब्रह्मणा स्वस्त्ययनीस्सुदुघा हि घृतश्चुतः ऋषिभिस्सम्भृतो रसः पुनातु त्रीणि च ॥8॥

140901

प्रजा वैसुत्रमासत् तपस्तप्यमाना अजुह्वतीः । देवा अपश्यञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं स्वधाम् ।

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः ।

तेनार्धमास ऊर्जमवारुन्धत । तस्मादर्धमासे देवा इज्यन्ते । पितरोऽपश्यञ्चमसङ्घृतस्य
पूर्णं स्वधाम् । तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः । तेन मास्यूर्जमवारुन्धत । तस्मान्मासि
पितृभ्यः क्रियते । मनुष्या अपश्यञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं स्वधाम् ॥52॥
140902

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः । तेन द्वयीमूर्जमवारुन्धत । तस्माद्विरहो मनुष्येभ्य
उप हियते । प्रातश्च सायञ्च । पशवोऽपश्य-
ञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं स्वधाम् । तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः । तेन त्रयीमूर्जमवारुन्धत
। तस्मात्त्रिरहः पशवः प्रेरते । प्रातस्सङ्गवे सायम् । असुरा
अपश्यञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं स्वधाम् ॥53॥
140903

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः । तेन सर्वेत्सुर ऊर्जमवारुन्धत । ते देवा अमन्यन्त । अमी वा इदमभूवन् ।
यद्वय स्म इति । त
एतानि चातुर्मास्यान्यपश्यन् । तानि निरवपन् । तैरेवैषान्तामूर्जमवृञ्जत । ततो देवा अभवन् ।
पराऽसुराः ॥54॥
140904

यद्यजते । यामेव देवा ऊर्जमवारुन्धत । तान्तेनावरुन्धे । यत्पितृभ्यः कुरोति । यामेव पितर
ऊर्जमवारुन्धत ।
तान्तेनावरुन्धे । यदावसुथेऽन्नं हरन्ति । यामेव मनुष्या ऊर्जमवारुन्धत । तान्तेनावरुन्धे
। यद्वक्षिणान्ददाति ॥55॥
140905

यामेव पशव ऊर्जमवारुन्धत । तान्तेनावरुन्धे । यच्चातुर्मास्यैर्यजते । यामेवासुरा ऊर्जमवारुन्धत ।
तान्तेनावरुन्धे ।
भवत्यात्मना । परास्य भ्रातृव्यो भवति । विराजो वा एषा विक्रान्तिः । यच्चातुर्मास्यानि
। वैश्वदेवेनास्मिन्नोके प्रत्यतिष्ठत् । वरुणप्रघासैरन्तरिक्षे ।
साकमेधैरमुष्मिन्नोके । एष ह त्वावैतत्सर्वं भवति । य एव्विद्वाञ्चातुर्मास्यैर्यजते ॥56॥
140900

मनुष्या अपश्यञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा अपश्यञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा
ददात्यतिष्ठञ्चत्वारि च ॥9॥
141001

अग्निर्वाव सँवत्सुरः । आदित्यः परिवत्सुरः । चन्द्रमा इदावत्सुरः । वायुरनुवत्सुरः । यद्वैश्वदेवेन
यजते । अग्निमेव

तथ्सँव्वथ्सुरमाप्रोति । तस्माद्वैश्वदेवेन यजमानः । सँव्वथ्सुरीणां स्वस्तिमाशास्तु
इत्याशासीत । यद्वरुणप्रघासैर्यजते । आदित्यमेव

तत्परिवथ्सुरमाप्रोति ॥57॥

141002

तस्माद्वरुणप्रघासैर्यजमानः । परिवथ्सुरीणां स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत । यत्साकमेधैर्यजते ।
चन्द्रमसमेव

तदिदावथ्सुरमाप्रोति । तस्मात्साकमेधैर्यजमानः । इदावथ्सुरीणां स्वस्तिमाशास्तु
इत्याशासीत । यत्पितृयज्ञेन यजते । देवानेव तदन्ववस्यति ।

अथवा अस्य वायुश्चानुवथ्सुरश्चाप्रीतावुच्छिष्येते । यच्छुनासीरीयेणु यजते ॥58॥

141003

वायुमेव तदनुवथ्सुरमाप्रोति । तस्माच्छुनासीरीयेणु यजमानः । अनुवथ्सुरीणां स्वस्तिमाशास्तु
इत्याशासीत । सँव्वथ्सुरँव्वा

एष ईप्सतीत्याहुः । यश्चातुर्मास्यैर्यजतु इति । एष ह त्वै सँव्वथ्सुरमाप्रोति

। य एवँव्विद्वाश्चातुर्मास्यैर्यजते । विश्वे देवास्समयजन्त ।

तेऽग्निमेवार्यजन्त । त एतँल्लोकमजयन् ॥59॥

141004

यस्मिन्नग्निः । यद्वैश्वदेवेन यजते । एतमेव लोकञ्जयति । यस्मिन्नग्निः । अग्नेरेव

सायुज्यमुपैति । यदा वैश्वदेवेन यजते ।

अथ सँव्वथ्सुरस्य गृहपतिमाप्रोति । यदा सँव्वथ्सुरस्य गृहपतिमाप्रोति । अथ सहस्रयाजिनमाप्रोति
। यदा सहस्रयाजिनमाप्रोति ॥60॥

141005

अथ गृहमेधिनमाप्रोति । यदा गृहमेधिनमाप्रोति । अथाग्निर्भवति । यदाग्निर्भवति

। अथ गौर्भवति । एषा वै वैश्वदेवस्य

मात्रा । एतद्वा एतेषामवृमम् । अतोतो वा उत्तराणि श्रेयांसि भवन्ति । यद्विश्वे देवास्समयजन्त

। तद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम् ॥61॥

141006

अथादित्यो वरुणः राजानँवरुणप्रघासैर्यजत । स एतँल्लोकमजयत् । यस्मिन्नादित्यः ।

यद्वरुणप्रघासैर्यजते । एतमेव

लोकञ्जयति । यस्मिन्नादित्यः । आदित्यस्यैव सायुज्यमुपैति । यदादित्यो वरुणः

राजानँवरुणप्रघासैर्यजत । तद्वरुणप्रघासानँवरुणप्रघासत्वम् ।

अथ सोमो राजा छन्दांसि साकमेधैर्यजत ॥62॥

141007

स एतँल्लोकमजयत् । यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति । यत्साकमेधैर्यजते । एतमेव लोकञ्जयति
। यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति ।

चन्द्रमस एव सायुज्यमुपैति । सोमो वै चन्द्रमाः । एष ह त्वै साक्षात्सोमं भक्षयति
। य एवँव्विद्वान्साकमेधैर्यजते । यत्सोमंश्च राजा छन्दांसि

च समैधन्त ॥63॥

141008

तत्साकमेधानां साकमेधत्वम् । अथर्तवः पितरं प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त
। त एतँल्लोकमजयन् । यस्मिन्वृतवः ।

यत्पितृयज्ञेन यजते । एतमेव लोकञ्जयति । यस्मिन्वृतवः । ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति
। यदृतवः पितरं प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त ।

तत्पितृयज्ञस्य पितृयज्ञत्वम् ॥64॥

141009

अथौषधय इमन्देवन्त्यम्बकैरयजन्त प्रथमेहीति । ततो वै ता अप्रथन्त । य एवँव्विद्वान्
स्व्यम्बकैर्यजते । प्रथते प्रजया

पशुभिः । अथ वायुं परमेष्ठिनं शुनासीरीयेणायजत । स एतँल्लोकमजयत् । यस्मिन्वायुः
। यच्छुनासीरीयेण यजते । एतमेव लोकञ्जयति ।

यस्मिन्वायुः ॥65॥

141010

वायोरेव सायुज्यमुपैति । ब्रह्मवादिनो वदन्ति । प्र चातुर्मास्ययाजी मीयता (3) न प्रमीयता (3) इति
। जीवन्वा

एष ऋतूनप्येति । यदि वसन्ता प्रमीयते । वसन्तो भवति । यदि ग्रीष्मे ग्रीष्मः
। यदि वृषासु वृषाः । यदि शरदि शरत् । यदि हेमन् हेमन्तः ।

ऋतुर्भूत्वा सँव्वत्सरमप्येति । सँव्वत्सरं प्रजापतिः । प्रजापतिर्वावैषः । ॥66॥

141000

परिवत्सरमाप्नोति शुनासीरीयेण यजतेऽजयन्त्सहस्रयाजिनमाप्नोति वैश्वदेवत्वः

साकमेधैर्यजत समैधन्त पितृयज्ञत्वञ्जयति यस्मिन्वायुर्हेमन्तस्त्रीणि च ॥10॥

140000

उभये युवः सुराममुदस्थान्नि वै यस्य प्रातस्सवन् एकैकोऽसुर्यं पवमानं प्रजा

वै सत्रमासताग्निर्वाव सँव्वत्सरो दश ॥10॥

उभये वा उदस्थात्सर्वाभिर्मध्यतोऽत्र वाव ब्राह्मणेष्वथ गृहमेधिनः षट्षष्टिः ॥ उभये वा वैषः

॥६६॥

हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ।

चतुर्थ प्रपाठकस्समाप्तः

150000

तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पंचमप्रपाठक प्रारंभः । हरिः ओम् ।

150101

अग्नेः कृत्तिकाः । शुक्रं पुरस्ताद्भ्योतिरवस्तात् । प्रजापते रोहिणी । आपः पुरस्तादोषधयोऽवस्तात् ।
। सोमस्येन्वका

विततानि । पुरस्ताद्वयन्तोऽवस्तात् । रुद्रस्य बाहू । मृगयवः पुरस्ताद्विक्षारोऽवस्तात् ।
। आदित्यै पुनर्वसू । वातः पुरस्तादारद्रमवस्तात् ॥1॥

150102

बृहस्पतेस्तिष्यः । जुह्वतः पुरस्ताद्यजमाना अवस्तात् । सर्पाणामाश्रेषाः । अभ्यागच्छन्तः
पुरस्तादभ्यानृत्यन्तोऽवस्तात् ।

पितृणां मघाः । रुदन्तः पुरस्तादपभ्रुशोऽवस्तात् । अर्यम्णः पूर्वे फल्गुनी
। जाया पुरस्तादृषभोऽवस्तात् । भगस्योत्तरे । वहतवः

पुरस्ताद्ब्रह्मणा अवस्तात् ॥2॥

150103

देवस्य सवितुर् हस्तः । प्रसवः पुरस्तात्सुनिरवस्तात् । इन्द्रस्य चित्रा । ऋतं
पुरस्तात्सुत्यमवस्तात् । वायोर्निष्ट्या व्रततिः ।

पुरस्तादसिद्धिरवस्तात् । इन्द्राग्रियोर्विशाखे । युगानि पुरस्तात्कृषमाणा
अवस्तात् । मित्रस्यानूराधाः । अभ्यारोहत्पुरस्तादभ्यारूढमवस्तात् ॥3॥

150104

इन्द्रस्य रोहिणी । शृणत्पुरस्तात्प्रतिशृणदवस्तात् । निऋत्यै मूलवर्हणी । प्रतिभुञ्जन्तः
पुरस्तात्प्रतिशृणन्तोऽवस्तात् ।

अपां पूर्वा अषाढाः । वर्चः पुरस्तात्समितिर्वस्तात् । विश्वेषान्देवानामुत्तराः
। अभिजयत्पुरस्तादभिजितमवस्तात् । विष्णोश्श्रोणा पृच्छमानाः ।

पुरस्तात्पन्था अवस्तात् ॥4॥

150105

वसूनाः श्रविष्ठाः । भूतं पुरस्ताद्भूतिरवस्तात् । इन्द्रस्य शतभिषक् । विश्वव्यचाः
पुरस्ताद्विश्वक्षितिरवस्तात् । अजस्यैकपदः

पूर्वे प्रोष्ठपदाः । वैश्वानरं पुरस्ताद्वैशवावसवमवस्तात् । अहेर्बुध्नियस्योत्तरे

। अभिषिञ्जन्तः पुरस्तादभिषुण्वन्तोऽवस्तात् । पूष्णो रेवती । गावः

पुरस्ताद्विथ्सा अवस्तात् । अश्विनोरश्वयुजौ । ग्रामः पुरस्तात्सेनाऽवस्तात्

। यमस्यापुभरणीः । अपकर्षन्तः पुरस्तादपवहन्तोऽवस्तात् । पूर्णा

पश्चाद्यत्ते देवा अर्धुः ॥5॥

150100

आर्द्रमवस्ताद्ब्रह्मना अवस्ताद्भ्यारूढमवस्तात्पन्था अवस्ताद्ब्रह्मा अवस्तात्पञ्च च ॥1॥

150201

यत्पुण्यन्नक्षत्रम् । तद्वर्द्धुर्वीतोपव्युषम् । यदा वै सूर्य उदेति । अथ नक्षत्रत्रैति

। यावति तत्र सूर्यो गच्छेत् । यत्र जघन्यं

पश्येत् । तावति कुर्वीत यत्कारी स्यात् । पुण्याह एव कुरुते । एव ह वै यज्ञेषुञ्च

शतद्युम्नञ्च माथस्यो निरवसाययाञ्चकार ॥6॥

150202

यो वै नक्षत्रियं प्रजापतिंवेद । उभयोगरेनल्लोकयोर्विदुः । हस्त एवास्य हस्तः

। चित्रा शिरः । निष्ट्या हृदयम् । ऊरू

विशाखे । प्रतिष्ठाऽनूराधाः । एष वै नक्षत्रियं प्रजापतिः । य एववेद । उभयोरेनल्लोकयोर्विदुः

॥7॥

150203

अस्मिन्नामुष्मिञ्च । याङ्कामयेत दुहितरं प्रिया स्यादिति । तान्निष्ट्यायान्दद्यात्

। प्रियैव भवति । नेव तु पुनरागच्छति ।

अभिजिन्नाम् नक्षत्रम् । उपरिष्ठादषाढानाम् । अवस्ताच्छ्रौणायै । देवासुरास्सय्यंता

आसन् । ते देवास्तस्मिन्नक्षत्रेऽभ्यजयन् ॥8॥

150204

यदभ्यजयन् । तदभिजितोऽभिजित्वम् । यङ्कामयेतानपज्यञ्जयेदिति । तमेतस्मिन्नक्षत्रे

यातयेत् । अनपज्यमेव जयति ।

पापपराजितमिव तु । प्रजापतिं पशूनसृजत । ते नक्षत्रन्नक्षत्रमुपातिष्ठन्त । ते

सुमावन्त एवाभवन् । ते रेवतीमुपातिष्ठन्त ॥9॥

150205

ते रेवत्यां प्राभवन् । तस्माद्देवत्यां पशूनाङ्कुर्वीत । यत्किञ्चावाचीनुः

सोमात् । प्रैव भवन्ति । सुलिलव्वा इदमन्तरासीत् ।

यदतरन् । तत्तारकाणान्तारकत्वम् । यो वा इह यजते । अमुं स लोकन्नक्षते ।

तन्नक्षत्राणान्नक्षत्रत्वम् ॥10॥

150206

देवगृहा वै नक्षत्राणि । य एववेद । गृह्येव भवति । यानि वा इमानि पृथिव्याश्चित्राणि । तानि

नक्षत्राणि ।

तस्मादश्लीलनामश्चित्रे । नावस्येन्न यजेत । यथा पापाहे कुरुते । तादृगेव तत्

। देवनक्षत्राणि वा अन्यानि ॥11॥

150207

यमनक्षत्राण्यन्यानि । कृत्तिकाः प्रथमम् । विशाखे उत्तमम् । तानि देवनक्षत्राणि ।

अनूराधाः प्रथमम् ।

अपभरणीरुत्तमम् । तानि यमनक्षत्राणि । यानि देवनक्षत्राणि । तानि दक्षिणेन परियन्ति । यानि यमनक्षत्राणि ॥12॥

150208

तान्युत्तरेण । अन्वेषामराथस्मेति । तदनूराधाः । ज्येष्ठमेषामवधिष्मेति । तज्येष्ठग्री

। मूलमेषावृक्षामेति । तन्मूलवरुहणी ।

यन्नासहन्त । तदषाढाः । यदश्लौणत् ॥13॥

150209

तच्छ्रोणा । यदश्लौणत् । तच्छ्रविष्ठाः । यच्छ्रतमभिषज्यन् । तच्छ्रतभिषक् । प्रोष्ठपदेषूदयच्छन्त । रेवत्यामरवन्त ।

अश्वयुजौरयुञ्जत । अपभरणीष्वपावहन् । तानि वा एतानि यमनक्षत्राणि । यान्येव

देवनक्षत्राणि । तेषु कुर्वीत यत्कारी स्यात् । पुण्याह

एव कुरुते ॥14॥

150200

चकारैवर्व्वदोभयोरेनल्लौकयोर्विदुरजयन्नेवतीमुपातिष्ठन्त नक्षत्रत्वमन्यानि

यानि यमनक्षत्राण्यश्लौणद्यमनक्षत्राणि त्रीणि च ॥15॥

150301

देवस्य सवितुः प्रातः प्रसवः प्राणः । वरुणस्य सायमासवोऽपानः । यत्प्रतीचीनं

प्रातस्तनात् । प्राचीनं सङ्गवात् । ततो

देवा अग्निष्टोमन्निरमिमत् । तत्तदात्तवीर्यन्निर्मागः । मित्रस्य सङ्गवः । तत्पुण्यन्तेजुस्व्यहः

। तस्मात्तर्हि पशवस्सुमारयन्ति । यत्प्रतीचीनं सङ्गवात् ॥15॥

150302

प्राचीनं मध्यन्दिनात् । ततो देवा उक्थ्यन्निरमिमत् । तत्तदात्तवीर्यन्निर्मागः ।

बृहस्पतेर्मध्यन्दिनः । तत्पुण्यन्तेजुस्व्यहः ।

तस्मात्तर्हि तेक्षिण्णन्तपति । यत्प्रतीचीनं मध्यन्दिनात् । प्राचीनमपराह्णात्

। ततो देवाष्पोडुशिनन्निरमिमत् । तत्तदात्तवीर्यन्निर्मागः ॥16॥

150303

भगस्यापराहः । तत्पुण्यन्तेजुस्व्यहः । तस्मादपराह्णे कुमार्यो भगमिच्छमानाश्चरन्ति

। यत्प्रतीचीनमपराह्णात् । प्राचीनं

सायात् । ततो देवा अतिरात्रिर्निरमिमत् । तत्तदात्तवीर्यनिर्मागः । वरुणस्य सायम्
। तत्पुण्यन्तेजस्व्यहः । तस्मात्तस्मिन् नानृतव्वदेत् ॥17॥

150304

ब्राह्मणो वा अष्टाविंशो नक्षत्राणाम् । समानस्याहः पञ्च पुण्यानि नक्षत्राणि
। चत्वार्यंशुलीलानि । तानि नव । यच्च

परस्तान्नक्षत्राणाय्यञ्चावस्तात् । तान्येकादश । ब्राह्मणो द्वादशः । य एवाँव्वद्वान्त्सँव्वँत्सुरँतञ्चरति
। सँव्वँत्सुरेणैवास्य व्रतङ्गुप्तं भवति ।

समानस्याहः पञ्च पुण्यानि नक्षत्राणि । चत्वार्यंशुलीलानि । तानि नव । आग्नेयी
रात्रिः । ऐन्द्रमहः । तान्येकादश । आदित्यो द्वादशः । य

एवाँव्वद्वान्त्सँव्वँत्सुरँतञ्चरति । सँव्वँत्सुरेणैवास्य व्रतङ्गुप्तं भवति ॥18॥

150300

सङ्गवाथोडुशिनन्निर्निरमिमत् तत्तदात्तवीर्यनिर्मागो वदेद्भवति समानस्याहः पञ्च
पुण्यानि नक्षत्राण्यष्टौ च ॥3॥

150401

ब्रह्मवादिनो वदन्ति । कति पात्राणि यज्ञं वहन्तीति । त्रयोदशेति ब्रूयात् । स यद्ब्रूयात् । कस्तानि
निरमिमीतेति ।

प्रजापतिरिति ब्रूयात् । स यद्ब्रूयात् । कुतस्तानि निरमिमीतेति । आत्मन् इति ।

प्राणापानाभ्यामेवोपाँश्वन्तर्यामौ निरमिमीत ॥19॥

150402

व्यानादुपाँशुसर्वनम् । वाच ऐन्द्रवायवम् । दुक्षक्रतुभ्याँ मैत्रावरुणम् । श्रोत्रादाश्विनम्
। चक्षुषश्शुक्रामन्थिनौ । आत्मन्

आग्रयणम् । अङ्गेभ्य उक्थ्यम् । आयुषो ध्रुवम् । प्रतिष्ठाया ऋतुपात्रे । यज्ञं वाव

तं प्रजापतिर्निरमिमीत । स निर्मितो नाद्धियत् समञ्जीयत । स

एतान्प्रजापतिरपिवापानपश्यत् । तान्निर्वपत् । तैर्वै स यज्ञमर्प्यवपत् । यदपिवापा भवन्ति । यज्ञस्य
धृत्या असँव्वँयाय ॥20॥

150400

उपाँश्वन्तर्यामौ निरमिमीतामिमीत् षट्च ॥4॥

150501

ऋतमेव परमेष्ठि । ऋतन्नात्येति किञ्चन । ऋते समुद्र आहितः । ऋते भूमिरिय

श्रिता । अग्निस्तिग्मेन शोचिषा । तप

आक्रान्तमुष्णिहा । शिरस्तपस्याहितम् । वैश्वानरस्य तेजसा । ऋतेनास्य निर्वर्तये

। सत्येन परिवर्तये । तपसाऽस्यानुवर्तये । शिवेनास्योपवर्तये ।

शग्मेनास्याभिवर्तये । तद्वतन्तत्सत्यम् । तद्वतन्तच्छकेयम् । तेन शकेयन्तेन राध्यासम् ॥ 21 ॥
150502

यद्धर्मः पर्यवर्तयत् । अन्तान्पृथिव्या दिवः । अग्निरीशान् ओजसा । वरुणो धीतिभिस्सह
। इन्द्रो मरुद्धिस्सखिभिस्सह ।

अग्निस्तिग्मेन शोचिषा । तप आक्रान्तमुष्णिहा । शिरस्तपस्याहितम् । वैश्वानरस्य
तेजसा । ऋतेनास्य निवर्तये । सत्येन परिवर्तये । तपसाऽ

स्यानुवर्तये । शिवेनास्योपवर्तये । शग्मेनास्याभिवर्तये । तद्वतन्तत्सत्यम् । तद्वतन्तच्छकेयम्
। तेन शकेयन्तेन राध्यासम् ॥ 22 ॥

150503

यो अस्याः पृथिव्यास्त्वचि । निवर्तयत्योषधीः । अग्निरीशान् ओजसा । वरुणो धीतिभिस्सह
। इन्द्रो मरुद्धिस्सखिभिस्सह ।

अग्निस्तिग्मेन शोचिषा । तप आक्रान्तमुष्णिहा । शिरस्तपस्याहितम् । वैश्वानरस्य
तेजसा । ऋतेनास्य निवर्तये । सत्येन परिवर्तये । तपसाऽ

स्यानुवर्तये । शिवेनास्योपवर्तये । शग्मेनास्याभिवर्तये । तद्वतन्तत्सत्यम् । तद्वतन्तच्छकेयम्
। तेन शकेयन्तेन राध्यासम् ॥ 23 ॥

150504

एकं मासमुदसृजत् । परमेष्ठी प्रजाभ्यः । तेनाभ्यो मह आवहत् । अमृतं मर्त्याभ्यः । प्रजामनु
प्रजायसे । तदु ते

मर्त्यामृतम् । येन मासा अर्धमासाः । ऋतवः परिवत्सुराः । येन ते ते प्रजापते । ईजानस्य
न्यवर्तयन् । तेनाहमस्य ब्रह्मणा । निवर्तयामि

जीवसे । अग्निस्तिग्मेन शोचिषा । तप आक्रान्तमुष्णिहा । शिरस्तपस्याहितम् ।
वैश्वानरस्य तेजसा । ऋतेनास्य निवर्तये । सत्येन परिवर्तये ।

तपसाऽस्यानुवर्तये । शिवेनास्योपवर्तये । शग्मेनास्याभिवर्तये । तद्वतन्तत्सत्यम्
। तद्वतन्तच्छकेयम् । तेन शकेयन्तेन राध्यासम् ॥ 24 ॥

150500

(परिवर्तये सहाभिवर्तय उष्णिहा राध्यासन्न्यवर्तयन्नुपवर्तये चत्वारि च) । ऋतमेव
षोडश । यद्धर्मो यो अस्याः सप्तदशसप्तदश ।

एकं मासं चतुर्विंशतिः ॥ 5 ॥

150601

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत । तदसुरा अकुर्वत । तेऽसुरा ऊर्ध्वं पृष्ठेभ्यो नापश्यन् । ते केशानग्रैऽवपन्त

। अथ श्मश्रूणि ।

अथोपपक्षौ । ततस्तेऽवाञ्च आयन् । पराऽभवन् । यस्यैवव्वंपन्ति । अवाडेति ॥25॥

150602

अथो परैव भवति । अथ देवा ऊर्ध्वं पृष्ठेभ्योऽपश्यन् । त उपपक्षावग्रेऽवपन्त । अथ श्मश्रूणि ।

अथ केशान् ।

ततस्तेऽभवन् । सुवर्गल्लोकमायन् । यस्यैवव्वंपन्ति । भवत्यात्मना । अथो सुवर्गल्लोकमेति ॥26॥

150602

अथैतन्मनुर्वरे मिथुनमपश्यत् । स श्मश्रूण्यग्रेऽवपत् । अथोपपक्षौ । अथ केशान्

। ततो वै स प्राजायत प्रजयां पशुभिः ।

यस्यैवव्वंपन्ति । प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते । देवासुरास्सय्यंता आसन्

। ते संव्वंत्सुरे व्यायच्छन्त । तान्देवाश्चातुर्मास्यैरेवाभि प्रायुञ्जत ॥27॥

150603

वैश्वदेवेन चतुरो मासोऽवृञ्जतेन्द्रराजानः । ताञ्छीरुषन्नि चार्वर्तयन्त परि

च । वरुणप्रघासैश्चतुरो मासोऽवृञ्जत वरुणराजानः ।

ताञ्छीरुषन्नि चार्वर्तयन्त परि च । साकमेधैश्चतुरो मासोऽवृञ्जत सोमराजानः ।

ताञ्छीरुषन्नि चार्वर्तयन्त परि च । या संव्वंत्सुर उपजीवाऽऽसीत् ।

तामेषामवृञ्जत । ततो देवा अभवन् । पराऽसुराः ॥28॥

150604

य एव्विद्वाश्चातुर्मास्यैर्यजते । भ्रातृव्यस्यैव मासो वृक्त्वा । शीरुषन्नि

च वर्तयते परि च । येषा संव्वंत्सुर उपजीवा । वृङ्के

तां भ्रातृव्यस्य । क्षुधाऽस्य भ्रातृव्यः परा भवति । लोहितायसेन निवर्तयते ।

यद्वा इमामग्निर् ऋतावागते निवर्तयति । एतदेवैनां रूपङ्कृत्वा

निवर्तयति । सा तत्शश्वश्वो भूर्यसी भवन्त्येति ॥29॥

150605

प्रजायते । य एव्विद्वाल्लोहितायसेन निवर्तयते । एतदेव रूपङ्कृत्वा निवर्तयते

। स तत्शश्वश्वो भूयान्भवन्नेति । प्रैव जायते ।

त्रेण्यां शल्ल्या निवर्तयेत् । त्रीणित्रीणि वै देवानामृद्धानि । त्रीणि छन्दांसि ।

त्रीणि सर्वनानि । त्रयं इमे लोकाः ॥30॥

150606

ऋध्यामेव तद्वीर्यं एषु लोकेषु प्रति तिष्ठति । यच्चानुर्मास्ययाज्यात्मनो नावृद्येत्

। देवेभ्य आवृश्येत् । चतृषु चतृषु मासेषु

निर्वर्तयेत । पुरोक्षमेव तद्वेभ्य आत्मनोऽवद्यत्यनारस्काय । देवानाव्वाँ एष
आनीतः । यश्चातुर्मास्ययाजी । य एवव्विद्वान्नि च वर्तयते परि च ।

देवता एवाप्येति । नास्य रुद्रं प्रजां पशून्भि मन्यते ॥31॥

150600

एत्येत्ययुञ्जतासुरा एति लोका मन्यते ॥6॥

150701

आयुषं प्राणं सन्तनु । प्राणादपानं सन्तनु । अपानाद्द्वानं सन्तनु । व्यानाच्चक्षुस्सन्तनु
। चक्षुषश्श्रोत्रं सन्तनु ।

श्रोत्रान्मनस्सन्तनु । मनसो वाचं सन्तनु । वाच आत्मानं सन्तनु । आत्मनं

पृथिवीं सन्तनु । पृथिव्या अन्तरिक्षं सन्तनु । अन्तरिक्षादिवं

सन्तनु । दिवस्सुवस्सन्तनु ॥32॥

150700

अन्तरिक्षं सन्तनु द्वे च ॥7॥

150801

इन्द्रो दधीचो अस्थभिः । वृत्राण्यप्रतिष्कृतः । जघान नवतीर्नव । इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः ।
पर्वतेष्वपश्रितम् ।

तद्विदच्छर्यणावति । अत्राह गोरमन्वत । नाम त्वष्टुरपीच्यम् । इत्था चन्द्रमसो गृहे

। इन्द्रमिद्वाथिनो बृहत् ॥ 33 ॥

150802

इन्द्रमर्केभिरुकिणः । इन्द्रव्वाँणीरनूषत । इन्द्र इद्वर्योस्सचा । संमिश्र आवचो

युजा । इन्द्रो वज्री हिरण्ययः । इन्द्रो

दीर्घाय चक्षसे । आ सूर्यं रोहयद्विवि । विगोभिरद्रिमैरयत् । इन्द्र वाजेषु नो अव । सहस्रप्रधनेषु

च ॥ 34 ॥

150803

उग्र उग्राभिरुतिभिः । तमिन्द्रव्वाँजयामसि । महे वृत्राय हन्तवे । स वृषा वृषभो भुवत् । इन्द्रस्स
दामने कृतः ।

ओजिष्ठस्स बले हितः । द्युम्नी श्लोकी स सौम्यः । गिरा वज्रो न सम्भृतः । सबलो

अनपच्युतः । वृक्षुरगो अस्तृतः ॥ 35 ॥

150800

बृहच्चास्तृतः ॥ 8 ॥

150901

देवासुरास्सय्यंता आसन् । स प्रजापतिरिन्द्रञ्ज्येष्ठं पुत्रमप न्यधत् । नेदेनमसुरा

बलीयाः सोऽहनन्निति । प्रहादो ह वै
कायाध्रुवः । विरोचन् स्वं पुत्रमप न्यधत् । नेदेनन्देवा अहनन्निति । ते देवाः
प्रजापतिमुपसृमेत्योचुः । नाराजकस्य यूद्धमस्ति ।

इन्द्रमन्विच्छामेति । तय्यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छन् ॥ 36 ॥

150902 तय्यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दन् । तमिष्टिभिरन्वैच्छन् । तमिष्टिभिरन्वविन्दन्

। तदिष्टीनामिष्टित्वम् । एष्टयो ह वै नाम । ता इष्टय
इत्याचक्षते पुरोक्षेण । पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः । तस्मा

एतमाग्नावैष्णवमेकादशकपालन्दीक्षणीयन्निरवपन्न

। तदपद्रुत्यातन्वत । तान्पत्नीसय्याँजान्त

उपानयन् ॥ 37 ॥

150903

ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन् । ते प्रायणीयमभि समारोहन् । तदपद्रुत्यातन्वत

। ताञ्छय्यन्तु उपानयन् । ते तदन्तमेव

कृत्वोदद्रवन् । त आतिथ्यमभिसमारोहन् । तदपद्रुत्यातन्वत । तानिडाँन्तु उपानयन्

। ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन् । तस्मादेता एतदन्ता

इष्टयुस्सन्तिष्ठन्ते ॥ 38 ॥

150904

एवः हि देवा अकुर्वत । इति देवा अकुर्वत । इत्यु वै मनुष्याः कुर्वते । ते देवा ऊचुः । यद्वा
इदमुच्चैर्यज्ञेन चराम ।

तन्नोऽसुराः पाप्माऽनुविन्दन्ति । उपाःशूपसदा चराम । तथा नोऽसुराः पाप्मा नानुवेथ्यन्तीति

। त उपाःशूपसदमतन्वत । त्रिस एव

सामिधेनीरनूच्य ॥ 39 ॥

150905

स्रुवेणाघारमाघार्य । तिस्रः पराचीराहुतीर् हुत्वा । स्रुवेणोपसदञ्जुहवाञ्चक्रुः

। उग्रव्वँचो अपावधीन्त्वेषव्वँचो अपावधीः

स्वाहेति । अशनयापिपासे ह वा उग्रव्वँचः । एनश्च वैरहत्यञ्च त्वेषव्वँचः ।

एतः ह वाव तञ्चतुर्धाविहितं पाप्मानन्देवा अपजघ्नरे । तथो

एवैतदैवाँवद्यजमानः । तिस्र एव सामिधेनीरनूच्य । स्रुवेणाघारमाघार्य ॥ 40 ॥

150906

तिस्रः पराचीराहुतीर् हुत्वा । स्रुवेणोपसदञ्जुहोति । उग्रव्वँचो अपावधीन्त्वेषव्वँचो

अपावधीः स्वाहेति । अशनयापिपासे

ह वा उग्रवचः । एनश्च वैरहत्वञ्च त्वेषवचः । एतमेव तच्चतुर्धाविहितं पाप्मानय्यजमानोऽपहते
। तेऽभिनीयेवाहं पशुमाऽलभन्त । अहं एव
तद्देवा अर्वति पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे । तेनाभिनीयेव रात्रेः प्राचरन् ।
रात्रिया एव तद्देवा अर्वति पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे ॥41॥
150907

तस्मादभिनीयेवाहं पशुमालभेत । अहं एव तद्यजमानोऽर्वति पाप्मानं भ्रातृव्यानपनुदते
। तेनाभिनीयेव रात्रेः प्रचरेत् ।
रात्रिया एव तद्यजमानोऽर्वति पाप्मानं भ्रातृव्यानपनुदते । स एष उपवसथीयेऽहं द्विदेवत्यं
पशुरालभ्यते । द्वयव्वं अस्मिह्येके यजमानः । अस्थि
च मांसञ्च । अस्थि चैव तेन मांसञ्च यजमानस्सस्करुते । ता वा एताः पञ्च
देवताः । अग्नीषोमावग्निमित्रावरुणौ ॥42॥
150908

पञ्चपञ्ची वै यजमानः । त्वङ्मांस स्नावाऽस्थि मज्जा । एतमेव
तत्पञ्चधाविहितमात्मानव्वरुणपाशान्मुञ्चति । भेषजतायै
निर्वरुणत्वाय । तं सप्तभिश्छन्दोभिः प्रातरह्वयन् । तस्मात्सप्त चतुरत्तराणि
छन्दांसि प्रातरनुवाकेऽनूच्यन्ते । तमेतयोपसमेत्योपासीदन् । उपास्मै
गायता नर इति । तस्मादेतया बहिष्पवमान उपसद्यः ॥43॥
150900

ऐच्छन्नयस्तिष्ठन्तेऽनूच्यानूच्यं स्रुवेणाघारमाघार्यं रात्रिया एव
तद्देवा अर्वति पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे मित्रावरुणौ नव च ॥9॥
(देवा यजमानो देवा देवा यजमानो यजमानोऽलभन्त प्राचरन्लभेत
प्रचरेदालभन्तालभेत मृत्युमपजघ्निरे भ्रातृव्यान् ॥)
151001

स संमुद्र उत्तरतः प्राज्वलद्भूम्यन्तेन । एष वाव स संमुद्रः । यच्चात्वालः । एष उवेव स भूम्यन्तः ।
यद्वेत्यन्तः ।
तदेतत्त्रिशलन्त्रिपूरुषम् । तस्मात्तन्त्रिवितस्तङ्घ्नन्ति । स सुवर्णरजताभ्याङ्कुशीभ्यां
परिगृहीत आसीत् । तय्यँदस्या अध्यजनयन् । तस्मादादित्यः ॥44॥
151002

अथ यथ्सुवर्णरजताभ्याङ्कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत् । साऽस्य कौशिकता । तन्त्रिवृताऽभि प्रास्तुवत
। तन्त्रिवृताऽददत ।
तन्त्रिवृताऽहरन् । यावती त्रिवृतो मात्रा । तं पञ्चदशेनाभि प्रास्तुवत । तं पञ्चदशेनाददत ।

तं पञ्चदशेनाहरन् । यावती पञ्चदशस्य मात्रा ॥45॥

151003

तः सप्तदशेनाभि प्रास्तुवत । तः सप्तदशेनाददत । तः सप्तदशेनाहरन् । यावती सप्तदशस्य मात्रा ।

तस्य सप्तदशेन

ह्रियमाणस्य तेजो हरोऽपतत् । तमेकविंशेनाभि प्रास्तुवत । तमेकविंशेनाददत

। तमेकविंशेनाहरन् । यावत्येकविंशस्य मात्रा । ते

यत्त्रिवृतां स्तुवते ॥46॥

151004

त्रिवृतैव तद्यजमानमाददते । तन्त्रिवृतैव हरन्ति । यावती त्रिवृतो मात्रा । अग्निर्वै

त्रिवृत् । यावद्वा अग्नेर्दहतो धूम

उदेत्यानुव्येति । तावती त्रिवृतो मात्रा । अग्नेरेवैनन्तत् । मात्राः सायुज्यः

सलोकताङ्गमयन्ति । अथ यत्पञ्चदशेन स्तुवते ॥ पञ्चदशेनैव

तद्यजमानमाददते ॥47॥

151005

तं पञ्चदशेनैव हरन्ति । यावती पञ्चदशस्य मात्रा । चन्द्रमा वै पञ्चदशः । एष हि

पञ्चदश्यामपक्षीयते ॥ पञ्चदश्यामापूर्यते ॥

चन्द्रमस एवैनन्तत् । मात्राः सायुज्यः सलोकताङ्गमयन्ति । अथ यत्सप्तदशेन स्तुवते

। सप्तदशेनैव तद्यजमानमाददते । तः सप्तदशेनैव हरन्ति ॥48॥

151006

यावती सप्तदशस्य मात्रा । प्रजापतिर्वै सप्तदशः । प्रजापतेरेवैनन्तत् । मात्राः सायुज्यः

सलोकताङ्गमयन्ति । अथ

यदेकविंशेन स्तुवते ॥ एकविंशेनैव तद्यजमानमाददते । तमेकविंशेनैव

हरन्ति । यावत्येकविंशस्य मात्रा । असौ वा आदित्य एकविंशः ।

आदित्यस्यैवैनन्तत् ॥49॥

151007

मात्राः सायुज्यः सलोकताङ्गमयन्ति । ते कुश्या ॥ व्यघ्नन् । ते अहोरात्रे अभवताम्

। अहरेव सुवर्णाऽभवत् । रजता रात्रिः । स यदादित्य उदेति ।

एतामेव तथ्सुवर्णाङ्कुशीमनु समेति । अथ यदस्तमेति । एतामेव तद्रजताङ्कुशीमनु

सर्व्विशति । प्रह्लादो ह वै कायाध्रुवः । विरोचन् स्वं

पुत्रमुदास्यत् । स प्रदुरोऽभवत् । तस्मात्प्रदुरादुदकन्नाचामेत् ॥50॥

151000

आदित्यं पञ्चदशस्य मात्रां स्तुवते पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते सप्तदशेनैव
हरन्त्यादित्यस्यैवेनं तद्विशति चत्वारि च ॥10॥

151101

ये वै चत्वारस्स्तोमाः । कृतन्तत् । अथ ये पञ्च । कलिस्सः । तस्माच्चतुष्टोमः । तच्चतुष्टोमस्य
चतुष्टोमत्वम् । तदाहुः ।

कृतमानि तानि ज्योतींषि । य एतस्य स्तोमा इति । त्रिवृत्पञ्चदशस्सप्तदश एकविंशः ॥51॥
151102

एतानि वाव तानि ज्योतींषि । य एतस्य स्तोमाः । सोऽब्रवीत् । सप्तदशेन ह्यिमाणो व्यलेशिषि ।
भिषज्यतेमेति ।

तमश्विनौ धानाभिरभिषज्यताम् । पूषा करुम्भेण । भारती परिव्रापेण । मित्रावरुणौ पयस्यया ।
तदाहुः ॥52॥

151103

यदश्विभ्यान्धानाः । पूषां करुम्भः । भारत्यै परिव्रापः । मित्रावरुणयोः पयस्याऽथ
। कस्मादितेषां हविषामिन्द्रमेव

यजन्तीति । एता ह्येनन्देवता इति ब्रूयात् । एतैरहर्विभिर्भिषज्य स्तस्मादिति
। तव्वंसवोऽष्टाकपालेन प्रातस्सवनेऽभिषज्यन् । रुद्रा

एकादशकपालेन माध्यन्दिने सवने । विश्वे देवा द्वादशकपालेन तृतीयसवने ॥53॥
151104

स यदष्टाकपालान्प्रातस्सवने कुर्यात् । एकादशकपालान्माध्यन्दिने सवने ।

द्वादशकपालांस्तृतीयसवने । विलोमं तद्यज्ञस्य

क्रियेत । एकादशकपालानेव प्रातस्सवने कुर्यात् । एकादशकपालान्माध्यन्दिने सवने ।

एकादशकपालांस्तृतीयसवने

। यज्ञस्य सलोमत्वाय ।

तदाहुः । यद्वसूनां प्रातस्सवनम् । रुद्राणां माध्यन्दिनं सवनम् । विश्वेषान्देवानान्तृतीयसवनम्
। अथ कस्मादितेषां हविषामिन्द्रमेव यजन्तीति ।

एता ह्येनन्देवता इति ब्रूयात् । एतैरहर्विभिर्भिषज्य स्तस्मादिति ॥54॥

151100

एकविंश आहुस्तृतीयसवने प्रातस्सवनं पञ्च च ॥11॥

151201

तस्यावाचोऽवपादादभिभयुः । तमेतेषु सप्तसु छन्दस्स्वश्रयन् । यदश्रयन् । तच्छ्रायन्तीयस्य
श्रायन्तीयत्वम् । यदवारयन् ।

तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम् । तस्यावाच एवावपादादबिभयुः । तस्मा एतानि सप्त
चतुरुत्तराणि छन्दाःस्युपादधुः । तेषामति त्रीण्यरिच्यन्त ।

न त्रीण्युदभवन् ॥55॥

151202

स बृहतीमेवास्पृशत् । द्वाभ्यामक्षराभ्याम् । अहोरात्राभ्यामेव । तदाहुः । कृतमा
सा देवाक्षरा बृहती । यस्यान्तत्प्रत्यतिष्ठत् ।

द्वादश पौर्णमास्यः । द्वादशाष्टकाः । द्वादशामावास्याः । एषा वाव सा देवाक्षरा बृहती ॥56॥

151203

यस्यान्तत्प्रत्यतिष्ठदिति । यानि च छन्दाःस्यत्यरिच्यन्त । यानि च नोदभवन् । तानि निर्वीर्याणि
हीनान्यमन्यन्त ।

साऽब्रवीद्बृहती । मामेव भूत्वा । मामुप सःश्रयतेति । चतुर्भिरक्षरैरनुष्टुग्बृहतीन्नोदभवत्

। चतुर्भिरक्षरैः पङ्क्तिर्बृहतीमत्यरिच्यत । तस्यामेतानि

चत्वार्यक्षराण्यपच्छिद्यादधात् ॥57॥

151204

ते बृहती एव भूत्वा । बृहतीमुप समश्रयताम् । अष्टाभिरक्षरैरुष्णिग्बृहतीन्नोदभवत्

। अष्टाभिरक्षरैस्त्रिष्टुग्बृहतीमत्यरिच्यत ।

तस्यामेतान्यष्टावक्षराण्यपच्छिद्यादधात् । ते बृहती एव भूत्वा । बृहतीमुप समश्रयताम्

। द्वादशभिरक्षरैर्गायत्री बृहतीन्नोदभवत् ।

द्वादशभिरक्षरैर्जगती बृहतीमत्यरिच्यत । तस्यामेतानि द्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यादधात् ॥58॥

151205

ते बृहती एव भूत्वा । बृहतीमुप समश्रयताम् । सोऽब्रवीत्प्रजापतिः । छन्दाःसि

रथो मे भवत । युष्माभिरहमेतमध्वानमनु

सञ्चराणीति । तस्य गायत्री च जगती च पक्षावभवताम् । उष्णिकच त्रिष्टुप् प्रष्ट्यौ

। अनुष्टुप् पङ्क्तिश्च धुर्यौ । बृहत्यैवोद्धिरभवत् ।

स एतच्छन्दोरथमास्थाय । एतमध्वानमनु समचरत् । एतः ह वै छन्दोरथमास्थाय

। एतमध्वानमनु सञ्चरति । येनैष एतथ्सञ्चरति ।

य एवाँव्द्वान्त्सोमैन् यजते । य उँ चैनमेवँवेद ॥59॥

151200

अभवन्वाव सा देवाक्षरा बृहत्येदधाद्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यादधादास्थाय षट्च ॥12॥

अग्नेः कृत्तिका यत्पुण्यन्देवस्य सवितुर्ब्रह्मवादिन् कत्यृतमेव देवा वा आयुषः

प्राणमिन्द्रो दधीचो देवासुरास्स प्रजापतिस्स समुद्रो ये वै

चत्वारस्तस्यावाचो द्वादश ॥12॥

150000

अग्नेः कृत्तिका देवगृहा ऋतमेवर्ध्यामेव तिस्रः पराचीर्ये वै चत्वारो नवपञ्चाशत् ॥ 59 ॥

अग्नेः कृत्तिका य उचैनमेवर्वद ॥

हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ।

160000

तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठप्रपाठक प्रारंभः । हरिः ओम् ॥

160101

अनुमत्यै पुरोडाशमृष्टाकपालन्निर्वपति । ये प्रत्यञ्चशशम्याया अवशीयन्ते । तन्नैरुक्तेतमेककपालम् ।
इयव्वाँ अनुमतिः ।

इयन्निरुक्तेतिः । नैरुक्तेतेन पूर्वेण प्रचरति । पाप्मानमेव निरुक्तेतिं पूर्वान्निरवदयते
। एककपालो भवति । एकधैव निरुक्तेतिन्निरवदयते ।

यदहुत्वा गार्हपत्य ईयुः ॥1॥

160102

रुद्रो भूत्वाऽग्रिरनूत्थाय । अध्वर्युञ्च यजमानञ्च हन्यात् । वीहि स्वाहाऽऽहुतिञ्जुषाण
इत्याह । आहुत्यैवैनं शमयति ।

नार्तिमाहृत्यध्वर्युर्न यजमानः । एकोल्मुकेन यन्ति । तद्धि निरुक्तेत्यै भागधेयम्
। इमान्दिशयन्ति । एषा वै निरुक्तेत्यै दिक् । स्वायामेव

दिशि निरुक्तेतिन्निरवदयते ॥2॥

160103

स्वकृत इरिणे जुहोति प्रदरे वा । एतद्वै निरुक्तेत्या आयतनम् । स्व एवायतने निरुक्तेतिन्निरवदयते ।
एष ते निरुक्तेते भाग

इत्याह । निर्दिशत्येवैनाम् । भूते हविष्मत्यसीत्याह । भूतिमेवोपावर्तते । मुञ्चेममंहस

इत्याह । अंहस एवेनं मुञ्चति । अङ्गुष्ठाभ्याञ्जुहोति ॥3॥

160104

अन्तत एव निरुक्तेतिन्निरवदयते । कृष्णव्वाँसं कृष्णातूष्णन्दक्षिणा । एतद्वै निरुक्तेत्यै
रूपम् । रूपेणैव निरुक्तेतिन्निरवदयते ।

अप्रतीक्षमारयन्ति । निरुक्तेत्या अन्तरिहृत्यै । स्वाहा नमो य इदञ्चकारेति पुनरेत्य
गार्हपत्ये जुहोति । आहुत्यैव नमस्यन्तो गार्हपत्यमुपावर्तन्ते ।

आनुमतेन प्रचरति । इयव्वाँ अनुमतिः ॥4॥

160105

इयमेवास्मै राज्यमनु मन्यते । धेनुर्दक्षिणा । इमामेव धेनुङ्कुरुते । आदित्यञ्चरुन्निर्वपति
। उभयीष्वेव प्रजास्वभिषिच्यते ।

दैवीषु च मानुषीषु च । वरो दक्षिणा । वरो हि राज्यं समृद्धयै ।

आग्रावैष्णवमेकादशकपालन्निर्वपति

। अग्निस्सर्वा देवताः ॥5॥

160106

विष्णुर्यज्ञः । देवताश्चैव यज्ञञ्चाव रुन्धे । वामनो वही दक्षिणा । यद्वही । तेनाग्नेयः
। यद्वामनः । तेन वैष्णवस्समृद्धयै ।

अग्नीषोमीयमेकादशकपालत्रिर्वपति । अग्नीषोमाभ्याव्वाँ इन्द्रो वृत्रमहन्निति
। यदग्नीषोमीयमेकादशकपालत्रिर्वपति ॥6॥
160107

वार्त्रघ्नमेव विजित्यै । हिरण्युन्दक्षिणा समृद्धयै । इन्द्रो वृत्रं हत्वा । देवताभिश्चेन्द्रियेण
च व्यार्ध्यत । स एतमैन्द्राग्र
मेकादशकपालमपश्यत् । तन्निरवपत् । तेन वै स देवताश्चेन्द्रियञ्चावारुन्ध ।
यदैन्द्राग्रमेकादशकपालत्रिर्वपति
। देवताश्चैव तेनेन्द्रियञ्च

यजमानोऽवरुन्धे । ऋषभो वही दक्षिणा ॥7॥
160108

यद्वही । तेनाग्नेयः । यदृषभः । तेनेन्द्रस्समृद्धयै । आग्नेयमष्टाकपालत्रिर्वपति
। ऐन्द्रन्दधि । यदाग्नेयो भवति । अग्निर्वै
यज्ञमुखम् । यज्ञमुखमेवर्द्धि पुरस्ताद्धत्ते । यदैन्द्रन्दधि ॥8॥
160109

इन्द्रियमेवारुन्धे । ऋषभो वही दक्षिणा । यद्वही । तेनाग्नेयः । यदृषभः । तेनेन्द्रस्समृद्धयै
। यावतीर्वै प्रजा ओषधीना
महृतानामाश्नत् । ताः पराऽभवन् । आग्रयणं भवति हुताद्याय । यजमानस्यापराभावाय ॥9॥
160110

देवा वा ओषधीष्व्राजिमयुः । ता इन्द्राग्री उदजयताम् । तावेतमैन्द्राग्रन्द्वादशकपालत्रिरवृणाताम्
। यदैन्द्राग्रो भवत्युज्जित्यै ।
द्वादशकपालो भवति । द्वादश मासास्सव्वँत्सरः । सव्वँत्सरेणैवास्मा अन्नमवरुन्धे
। वैश्वदेवश्चरुर्भवति । वैश्वदेवव्वाँ अन्नम् । अन्नमेवास्मै
स्वदयति ॥10॥
160111

प्रथमजो वृत्सो दक्षिणा समृद्धयै । सौम्य श्यामाकञ्चरुत्रिर्वपति । सोमो वा
अकृष्टपच्यस्य राजा । अकृष्टपच्यमेवास्मै
स्वदयति । वासो दक्षिणा । सौम्यः हि देवतया वासस्समृद्धयै । सरस्वत्यै चरुत्रिर्वपति
। सरस्वते चरुम् । मिथुनमेवारुन्धे । मिथुनौ गावौ
दक्षिणा समृद्धयै । एति वा एष यज्ञमुखादध्याः । योऽग्नेर्देवताया एति । अष्टावेतानि

हवींषि भवन्ति । अष्टाक्षरा गायत्री । गायत्रोऽग्निः ।

तेनैव यज्ञमुखादध्या अग्नेर्देवतायै नैति ॥11॥

160100

ईयुर्निरवदयतेऽङ्गुष्ठाभ्याञ्जुहोत्यनुमतिर्देवता निर्वपति वही दक्षिणा यदैन्द्रन्दध्यपराभावाय

स्वदयति गावौ दक्षिणा समृद्धयै षट्च ॥1॥

160201

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत । तास्सृष्टा न प्राजायन्त । सोऽग्निरकामयत ।

अहमिमाः प्रजनयेयमिति । स

प्रजापतये शुचमदधात् । सोऽशोचत्प्रजामिच्छमानः । तस्माद्यच्च प्रजा भुनक्ति यच्च

न । तावुभौ शोचतः प्रजामिच्छमानौ । तास्वग्निमप्यसृजत् ।

ता अग्निरध्यैत् ॥12॥

160202

सोमो रेतोऽदधात् । सविता प्राजनयत् । सरस्वती वाचमदधात् । पूषाऽपोषयत् । ते वा एते

त्रिस्सर्व्वंत्सुरस्य प्रयुज्यन्ते ।

ये देवाः पुष्टिपतयः । सर्व्वंत्सुरो वै प्रजापतिः । सर्व्वंत्सुरेणैवास्मै प्रजाः

प्राजनयत् । ताः प्रजा जाता मरुतोऽघ्नन् । अस्मानपि न प्रायुक्षतेति ॥13॥

160203

स एतं प्रजापतिर्मरुतः सप्तकपालमपश्यत् । तन्निरवपत् । ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत । यन्मारुतो

निरूप्यते । यज्ञस्य

कृत्यै । प्रजानामघाताय । सप्तकपालो भवति । सप्तगणा वै मरुतः । गुणश एवास्मै

विशङ्कल्पयति । स प्रजापतिरशोचत् ॥14॥

160204

याः पूर्वाः प्रजा असृक्षि । मरुतस्ता अवधिषुः । कथमपरास्सृजेयेति । तस्य शुष्मं आण्डं

भूतन्निरवर्तत । तद्व्युदहरत् ।

तदपोषयत् । तत्प्राजायत । आण्डस्य वा एतद्रूपम् । यदामिक्षा । यद्व्युद्धरति ॥15॥

160205

प्रजा एव तद्यजमानः पोषयति । वैश्वदेव्यामिक्षा भवति । वैश्वदेव्यो वै प्रजाः

। प्रजा एवास्मै प्रजनयति । वाजिनमानयति ।

प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति । द्यावापृथिव्यं एककपालो भवति । प्रजा एव प्रजाता

द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति । देवासुरास्सय्यंता

आसन् । सोऽग्निरब्रवीत् ॥16॥

160206

मामग्रै यजत । मया मुखेनासुराञ्जेष्यथेति । मान्द्वितीयमिति सोमोऽब्रवीत् ।
मया राज्ञा जेष्यथेति । मान्तृतीयमिति सविता ।
मया प्रसूता जेष्यथेति । माञ्चतुर्थीमिति सरस्वती । इन्द्रियँव्वोऽहन्धास्यामीति
। मां पञ्चममिति पूषा । मया प्रतिष्ठया जेष्यथेति ॥17॥
160207

तेऽग्निना मुखेनासुरानजयन् । सोमेन राज्ञा । सवित्रा प्रसूताः । सरस्वतीन्द्रियमदधात्
। पूषा प्रतिष्ठाऽऽसीत् । ततो वै
देवा व्यजयन्त । यदेतानि हवींषि निरुप्यन्ते विजित्यै । नोत्तरवेदिमुपवपति । पशवो
वा उत्तरवेदिः । अजाता इव ह्येतर्हि पशवः ॥18॥
160200

ऐदित्यंशोचद्बृद्धरत्यब्रवीत्प्रतिष्ठया जेष्यथेत्येतर्हि पशवः ॥2॥
160301

त्रिवृद्धरर्हिर्भवति । माता पिता पुत्रः । तदेव तन्मिथुनम् । उल्बङ्गर्भो जरायु
। तदेव तन्मिथुनम् । त्रेधा बृहस्सन्नद्धं भवति ।
त्रयं इमे लोकाः । एष्वैव लोकेषु प्रति तिष्ठति । एकधा पुनस्सन्नद्धं भवति । एकं इव ह्ययँल्लोकः
॥19॥
160302

अस्मिन्नेव तेन लोके प्रतितिष्ठति । प्रसुवो भवन्ति । प्रथमजामेव पुष्टिमव
रुन्धे । प्रथमजो वृथ्सो दक्षिणा समृद्ध्यै ।
पृषदाज्यङ्गुह्णाति । पशवो वै पृषदाज्यम् । पशूनेवाव रुन्धे । पञ्चगृहीतं
भवति । पाङ्गा हि पशवः । बहुरूपं भवति ॥20॥
160303

बहुरूपा हि पशवस्समृद्ध्यै । अग्निं मन्थन्ति । अग्निमुखा वै प्रजापतिः प्रजा
अंसृजत । यदग्निं मन्थन्ति । अग्निमुखा एव
तत्प्रजा यजमानस्सृजते । नव प्रयाजा इज्यन्ते । नवानूयाजाः । अष्टौ हवींषि । द्वावाघारौ ।
द्वावाज्यभागौ ॥21॥
160304

त्रिंशत्संपद्यन्ते । त्रिंशदक्षरा विराट् । अन्नव्विराट् । विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे
। यजमानो वा एककपालः । तेज् आज्यम् ।
यदेककपाल् आज्यमानयति । यजमानमेव तेजसा समर्धयति । यजमानो वा एककपालः । पशव
आज्यम् ॥22॥
160305

यदेककपाल आर्ज्यमानयति । यजमानमेव पशुभिस्समर्धयति । यदल्पमानयेत् । अल्पा एनं पशवो भुञ्जन्त उपतिष्ठेरन् ।

यद्वह्वानयेत् । बृहव एनं पशवोऽभुञ्जन्त उपतिष्ठेरन् । बृह्वानीयाविः पृष्ठं कुर्यात् । बृहव एवैनं पशवो भुञ्जन्त उपतिष्ठन्ते । यजमानो वा

एककपालः । यदेककपालस्यावद्येत् ॥23॥

160306

यजमानस्यावद्येत् । उद्धा माद्येद्यजमानः । प्र वा मीयेत । सकृदेव होतव्यः । सकृदिव हि सुवर्गो लोकः । हुत्वाऽभि

जुहोति । यजमानमेव सुवर्गलोकङ्गमयित्वा । तेजसा समर्धयति । यजमानो वा एककपालः ।

सुवर्गो लोक आहवनीयः ॥24॥

160307

यदेककपालमाहवनीये जुहोति । यजमानमेव सुवर्गलोकङ्गमयति । यद्धस्तेन जुहुयात् । सुवर्गलोकाद्यजमानमवविध्येत् ।

स्रुचा जुहोति । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । यत्प्राङ्पद्येत् । देवलोकमभिजयेत्

। यदक्षिणा पितृलोकम् । यत्प्रत्यक् ॥25॥

160308

रक्षांसि यज्ञं हन्युः । यदुदङ्कु । मनुष्यलोकमभिजयेत् । प्रतिष्ठितो होतव्यः

। एककपालं वै प्रतिष्ठितन्तन्द्यावापृथिवी

अनु प्रतिष्ठितः । द्यावापृथिवी ऋतवः । ऋतून् यज्ञः । यज्ञय्यजमानः । यजमानं प्रजाः

। तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यः ॥26॥

160309

वाजिनो यजति । अग्निर्वायुस्सूर्यः । ते वै वाजिनः । तानेव तद्यजति । अथो खल्वाहुः । छन्दांसि वै वाजिन इति ।

तान्येव तद्यजति । ऋक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ । तयोः परिधय आधानम् । वाजिनं भाग्धेयम् ॥27॥

160310

यदप्रहत्य परिधीञ्जुह्यात् । अन्तराधानाभ्याङ्घ्रासं प्रयच्छेत् । प्रहत्य परिधीञ्जुहोति । निराधानाभ्यामेव घ्रासं प्रयच्छति ।

बृहृषिषि विषिञ्चन्वाजिनमानयति । प्रजा वै बृहृहिः । रेतो वाजिनम् । प्रजास्वेव

रेतो दधाति । समुपहृत्य भक्षयन्ति । एतत्सोमपीथा ह्येते ।

अथो आत्मन्नेव रेतो दधते । यजमान उत्तमो भक्षयति । पशवो वै वाजिनम् । यजमान एव

पशून्प्रतिष्ठापयन्ति ॥28॥

160300

लोको बहुरूपं भवत्याज्यभागौ पशव् आज्यमवद्येदाहवनीयं प्रत्यक्तस्मात्प्रतिष्ठितो
होत्व्यो भागधेयमेते चत्वारि च ॥3॥

160401

प्रजापतिस्सविता भूत्वा प्रजा असृजत । ता एनमत्यमन्यन्त । ता अस्मादपाक्रामन् । ता वरुणो
भूत्वा प्रजा

वरुणेनाग्राहयत् । तां प्रजा वरुणगृहीताः । प्रजापतिं पुनरुपाधावन्नाथमिच्छमानाः
। स एतान्प्रजापतिर्वरुणप्रघासानपश्यत् । तान्निर्वपत् ।

तैर्वै स प्रजा वरुणपाशादमुञ्चत् । यद्वरुणप्रघासा निरुप्यन्ते ॥29॥

160402

प्रजानामवरुणग्राहाय । तासान्दक्षिणो बाहुर्न्यक्र आसीत् । सव्यं प्रसृतः । स
एतान्द्वितीयान्दक्षिणतो वेदिमुदहन् ।

ततो वै स प्रजानान्दक्षिणं बाहुं प्रासारयत् । यद्वितीयान्दक्षिणतो वेदिमुद्धन्ति
। प्रजानामेव तद्यजमानो दक्षिणं बाहुं प्रसारयति ।

तस्माच्चतुर्मास्ययाज्यमुष्मिल्लोक उभयाबाहुः । यज्ञाभिजित् ह्यस्य । पृथमात्राद्वेदी असंभिन्ने भवतः

॥30॥

160403

तस्मात्पृथमात्रव्यँसौ ॥ उत्तरस्यँव्वेद्यामुत्तरवेदिमुप वपति । पशवो वा उत्तरवेदिः
। पशून्वावरुन्धे । अथो यज्ञपुरुषोऽ

नन्तरित्यै । एतद्वाह्वणान्येव पञ्च हवींषि । अथैष ऐन्द्राग्रो भवति । प्राणापानौ
वा एतौ देवानाम् । यदिन्द्राग्री । यदैन्द्राग्रो भवति ॥31॥

160404

प्राणापानावेवावरुन्धे । ओजो बलव्वाँ एतौ देवानाम् । यदिन्द्राग्री । यदैन्द्राग्रो भवति । ओजो
बलमेवावरुन्धे ।

मारुत्यामिक्षा भवति । वारुण्यामिक्षा । मेषी च मेषश्च भवतः । मिथुना एव प्रजा
वरुणपाशान्मुञ्चति । लोमशौ भवतो मेध्यत्वाय ॥32॥

160405

शमीपूर्णान्युप वपति । घासमेवाभ्यामर्पियच्छति । प्रजापतिमन्नाद्यन्नोपानमत् । स
एतेन शतेध्मेन हविषाऽन्नाद्यमवारुन्धे ।

यत्परश्शतानि शमीपूर्णानि भवन्ति । अन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै । सौम्यानि वै कुरीराणि

। सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिञ्चावयति । यत्करीराणि
भवन्ति । सौम्यैवाहुत्या दिवो वृष्टिमवरुन्धे । काय एककपालो भवति । प्रजानाङ्कन्त्वाय
। प्रतिपूरुषङ्करम्भपात्राणि भवन्ति । जाता एव प्रजा
वरुणपाशान्मुञ्चति । एकमतिरिक्तम् । जनिष्यमाणा एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति ॥33॥
160400

निरुप्यन्तै भवतो भवति मेध्यत्वाय रुन्धे षट्च ॥4॥
160501

उत्तरस्याँवेद्यामन्यानि हवींषि सादयति । दक्षिणायां मारुतीम् । अपधुरमेवैना युनक्ति । अथो
ओज एवासामव हरति ।

तस्माद्ब्रह्मणश्च क्षत्राञ्च विशोऽन्यतोऽपक्रमिणीः । मारुत्या पूर्व्या प्रचरति
। अनृतमेवाव यजते । वारुण्योत्तरया । अन्त एव वरुणमव यजते ।
यदेवाध्वर्युः करोति ॥34॥

160502

तत्प्रतिप्रस्थाता करोति । तस्माद्यच्छेयान्करोति । तत्पापीयान्करोति । पत्नीव्वाचयति
। मेध्यामेवैनाङ्करोति । अथो तप

एवैनामुप नयति । यज्जारः सन्तन्न प्रब्रूयात् । प्रियं ज्ञातिः रुन्ध्यात् । असौ
मे जार इति निर्दिशेत् । निर्दिश्यैवैनं वरुणपाशेन ग्राहयति ॥35॥

160503

प्रघास्यान् हवामह इति पत्नीमुदानयति । अह्वतैवैनाम् । यत्पत्नी पुरोनुवाक्यामनु
ब्रूयात् । निर्वीर्यो यजमानस्स्यात् ।

यजमानोऽन्वाह । आत्मन्नेव वीर्यन्धत्ते । उभौ याज्याः सवीर्यत्वाय । यद्दामे
यदरण्य इत्याह । यथोदितमेव वरुणमव यजते । यजमानदेवत्यो

वा आहवनीयः ॥36॥

160504

भ्रातृव्यदेवत्यो दक्षिणः । यदाहवनीये जुहुयात् । यजमानव्वरुणपाशेन ग्राहयेत्
। दक्षिणेऽग्नौ जुहोति । भ्रातृव्यमेव

वरुणपाशेन ग्राहयति । शूर्पेण जुहोति । अन्यमेव वरुणमव यजते । शीर्षन्नधि निधाय
जुहोति । शीर्षत एव वरुणमव यजते । प्रत्यङ्

तिष्ठञ्जुहोति ॥37॥

160505

प्रत्यङ्ग्वेव वरुणपाशान्निर्मुच्यते । अक्रन्कर्मकर्मकृत इत्याह । देवानृणन्निरवदाय

। अनृणा गृहानुपप्रेतेति वावैतदाह ।

वरुणगृहीतंवा एतद्यज्ञस्य । यद्यजुषा गृहीतस्यातिरिच्यते । तुषाश्च निष्कासश्च

। तुषैश्च निष्कासेन चावभृथमवैति । वरुणगृहीतेनैव

वरुणमवयजते । अपोऽवभृथमवैति ॥38॥

160506

अप्सु वै वरुणः । साक्षादेव वरुणमवयजते । प्रतियुतो वरुणस्य पाश इत्याह । वरुणपाशादेव निर्मुच्यते ।

अप्रतीक्षमायन्ति । वरुणस्यान्तरिहत्यै । एधोऽप्येधिषीमहीत्याह । समिधैवाग्निर्नमस्यन्त

उपायन्ति । तेजोऽसि तेजो मयि धेहीत्याह । तेज

एवात्मन्धत्ते ॥39॥

160500

करोति ग्राहयत्याहवनीयस्तिष्ठञ्जुहोत्यपोऽवभृथमवैति धत्ते ॥5॥

160601

देवासुरास्संयन्ता आसन् । सोऽग्निरंब्रवीत् । ममेयमनीकवती तनूः । तां प्रीणीत । अथासुरानुभि भविष्यथेति । ते देवा

अग्रयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालन्निरवपन् । सोऽग्निरनीकन्स्वेन भाग्धेयेन प्रीतः

। चतुर्धाऽनीकान्यजनयत । ततो देवा अभवन् ।

पराऽसुराः ॥40॥

160602

यद्ग्रयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालन्निरवपति । अग्निमेवानीकवन्तु स्वेन भाग्धेयेन

प्रीणाति । सोऽग्निरनीकवान्स्वेन

भाग्धेयेन प्रीतः । चतुर्धाऽनीकानि जनयते । असौ वा आदित्योऽग्निरनीकवान् । तस्य

रश्मयोऽनीकानि । साकः सूर्येणोद्यता निर्वपति ।

साक्षादेवास्मा अनीकानि जनयति । तेऽसुराः पराजिता यन्तः । द्यावापृथिवी उपाश्रयन् ॥41॥

160603

ते देवा मरुद्भ्यस्सान्तपुनेभ्यश्चरुन्निरवपन् । यन्मरुद्भ्यस्सान्तपुनेभ्यश्चरुन्निरवपति

। द्यावापृथिवीभ्यामेव तदुभयतो यजमानो

भ्रातृव्यान्स्सन्तपति । मध्यन्दिने निर्वपति । तरिह हि तेखिण्णष्टन्तपति । चरुर्भवति

। सर्वत एवैनान्स्सन्तपति । ते देवाश्चोविजयिन्स्सन्तः ।

सर्वासान्दुग्धे गृहमेधीयञ्चरुन्निरवपन् ॥42॥

160604

आशिंता एवाद्योपवसाम । कस्य वाऽहेदम् । कस्य वा श्वो भवितेति । स शृतोऽभवत् ।
तस्याहुतस्य नाशजन् । न हि

देवा अहुतस्याशजन्ति । तेऽब्रुवन् । कस्मा इमं होष्याम इति । मरुद्ध्यो गृहमेधिभ्यु
इत्यब्रुवन् । तं मरुद्ध्यो गृहमेधिभ्योऽजुहवुः ॥43॥

160605

ततो देवा अभवन् । पराऽसुराः । यस्यैवँव्विदुषो मरुद्ध्यो गृहमेधिभ्यो गृहे जुहति
। भवत्यात्मना । पराऽस्य भ्रातृव्यो

भवति । यद्वै यज्ञस्य पाकत्रा क्रियते । पशव्यन्तत् । पाकत्रा वा एतत्क्रियते ।

यन्नेध्माब्रुहिर्भवति । न सामिधेनीरुन्वाह ॥44॥

160606

न प्रयाजा इज्यन्ते । नानूयाजाः । य एवँवेद । पशुमान्भवति । आज्यभागौ यजति । यज्ञस्यैव
चक्षुषी नान्तरेति ।

मरुतो गृहमेधिनां यजति । भागधेयेनैवैनान्थ्समर्धयति । अग्निं स्विष्टकृत्ययजति
प्रतिष्ठित्यै । इडाँन्तो भवति । पशवो वा इडाँ ।

पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति ॥45॥

160600

असुरा अश्रयन्गृहमेधीयञ्चरुन्निरनपन्नजुहवुरुन्वाहेडाँन्तो भवति द्वे च ॥6॥

160701

यत्पत्नी गृहमेधीयस्याशजीयात् । गृहमेध्येव स्यात् । वि त्वस्य यज्ञ ऋध्येत । यन्नाशजीयात् ।

अगृहमेधी स्यात् । नास्य

यज्ञो व्यृद्धयेत । प्रतिवेशं पचेयुः । तस्याशजीयात् । गृहमेध्येव भवति । नास्य यज्ञो व्यृद्धयते

॥46॥

160702

ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा । आशिंता अभवन् । आज्ञताभ्यञ्जत । अनु वृथ्सानवासयन्

। तेभ्योऽसुराः ख्बुधं प्राहिण्वन् ।

सा देवेषु लोकमवित्वा । असुरान्पुनरगच्छत् । गृहमेधीयेनेष्ट्वा । आशिंता भवन्ति । आज्ञतेऽभ्यञ्जते

॥47॥

160703

अनु वृथ्सान् वासयन्ति । भ्रातृव्यायैव तद्यजमानः ख्बुधं प्रहिणोति । ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा

। इन्द्राय निष्कासन्त्यदधुः ।

अस्मानेव श्व इन्द्रो निर्हितभाग उपावर्तितेति । तानिन्द्रो निर्हितभाग उपावर्तत । गृहमेधीयेनेष्ट्वा

। इन्द्राय निष्क्रासन्निदध्यात् । इन्द्र एवैन
त्रिहितभाग उपावर्तते । गार्हपत्ये जुहोति ॥48॥
160704

भागधेयेनैवैनः समर्धयति । ऋषभमाह्वयति । वृषद्वार एवास्य सः । अथो इन्द्रियमेवतद्वीर्यय्यजमानो
भ्रातृव्यस्य वृद्धे ।

इन्द्रो वृत्रं हत्वा । परां परावर्तमगच्छत् । अपाराधमिति मन्यमानः । सोऽब्रवीत् ।
क इद्वोदेष्यतीति । तेऽब्रुवन्मरुतो वरवृणामहे ॥49॥ अथ वृयव्वेदाम ।
160705

अस्मभ्यमेव प्रथमः हविर्निरुप्याता इति । त एनमध्यक्रीडन् । तत्क्रीडिनाऽक्रीडित्वम्
। यन्मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः प्रथमः

हविर्निरुप्यते विजित्यै । साकः सूर्येणोद्यता निर्वपति । एतस्मिन्वै लोक इन्द्रो
वृत्रमहन्समृद्धयै । एतद्ब्राह्मणान्येव पञ्च हवीःषि । एतद्ब्राह्मण
ऐन्द्राग्रः । अथैष ऐन्द्रश्चरुर्भवति ॥50॥
160706

उद्धारव्वां एतमिन्द्र उदहरत । वृत्रं हत्वा । अन्यासु देवतास्वधि । यदेष ऐन्द्रश्चरुर्भवति
। उद्धारमेव तय्यजमान उद्धरते ।

अन्यासु प्रजास्वधि । वैश्वकर्मण एककपालो भवति । विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमानोऽवरुन्धे
॥51॥
160700

ऋद्धयतेऽभ्यञ्जते जुहोति वृणामहे भवत्यष्टौ च ॥7॥
160801

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत । ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशादमुञ्चत् ।
साकमेधैः प्रत्यस्थापयत् । त्र्यम्बकै
रुद्रन्निरवादयत । पितृयज्ञेन सुवर्गलोकमगमयत् । यद्वैश्वदेवेन यजते । प्रजा
एव तद्यजमानस्सृजते । ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशान्मुञ्चति ।
साकमेधैः प्रतिष्ठापयति । त्र्यम्बकै रुद्रन्निरवादयते ॥52॥
160802

पितृयज्ञेन सुवर्गलोकमगमयति । दक्षिणतः प्राचीनावीती निर्वपति । दक्षिणावृद्धि
पितृणाम् । अनादित्यु तत् । उत्तरत

एवोपवीय निर्वपेत् । उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते । अथो यदेव दक्षिणार्धेऽधिश्रयति
। तेन दक्षिणावृत् । सोमाय पितृमते पुरोडाशः

षट्कपालत्रिर्वपति । स्र्वँत्सरो वै सोमं५ पितृमान् ॥53॥

160803

स्र्वँत्सरमेव प्रीणाति । पितृभ्यो बरिहषद्भ्यो धानाः । मासा वै पितरो बरिहषदः

। मासानेव प्रीणाति । यस्मिन्वा ऋतौ

पुरुषं५ प्रमीयते । सोऽस्यामुष्मिल्लोके भवति । बहुरूपा धाना भवन्ति । अहोरात्राणामभिजित्यै

। पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यो मन्थम् । अर्धमासा वै

पितरोऽग्निष्वात्ताः ॥54॥

160804

अर्धमासानेव प्रीणाति । अभिवान्यायै दुग्धे भवति । सा हि पितृदेवत्यन्दुहे

। यत्पूर्णम् । तन्मनुष्याणाम् । उपर्यर्धो

देवानाम् । अर्धं५ पितृणाम् । अर्धं उपमन्थति । अर्धो हि पितृणाम् । एकयोपमन्थति ॥55॥

160805

एका हि पितृणाम् । दक्षिणोपमन्थति । दक्षिणावृद्धि पितृणाम् । अनारभ्योपमन्थति । तद्धि

पितृनाच्छति ।

इमान्दिशँव्वेदिमुद्धन्ति । उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते" । चतुस्त्रक्तिर्भवति

। सर्वा ह्यनु दिशं५ पितरः । अखाता भवति ॥56॥

160806

खाता हि देवानाम् । मध्यतोऽग्निराधीयते । अन्ततो हि देवानामाधीयते" । वर्षीयानिध्म

इध्माद्धवति व्यावृत्त्यै । परि

श्रयति । अन्तरिहतो हि पितृलोको मनुष्यलोकात् । यत्परुषि दिनम् । तद्देवानाम् । यदन्तरा ।

तन्मनुष्याणाम् ॥57॥

160807

यत्समूलम् । तत्पितृणाम् । समूलं बरुहिर्भवति व्यावृत्त्यै । दक्षिणा स्तृणाति

। दक्षिणावृद्धि पितृणाम् । त्रिं५ पर्येति ।

तृतीये वा इतो लोके पितरः । तानेव प्रीणाति । त्रिं५ पुनः५ पर्येति । षट्त्सं पद्यन्ते ॥58॥

160808

षड्वा ऋतवः । ऋतूनेव प्रीणाति । यत्प्रस्तरय्यंजुषा गृहीयात् । प्रमायुको यजमानस्स्यात् । यत्र
गृहीयात् ।

अनायतनस्स्यात् । तूष्णीमेव न्यस्येत् । न प्रमायुको भवति । नानायतनः । यत्त्रीन्परिधीन्

परिदध्यात् ॥59॥

160809

मृत्युना यजमानं परिगृहीयात् । यत्र परिदध्यात् । रक्षांसि यज्ञं५ हन्युः । द्वौ परिधी परिदधाति ।

रक्षसामपंहत्यै ।

अथो मृत्योरेव यजमानमुत्सृजति । यत्रीणि त्रीणि हवींश्च्युदाहरैयुः । त्रयस्त्रय
एषां साकं प्रमीयेरन् । एकैकमनूचीनान्युदाहरन्ति । एकैक
एवैषामन्वञ्च प्रमीयते । कृशिपुं कशिपुव्याय । उपबर्हणमुपबर्हण्याय । आज्ञनमाञ्जन्याय
। अभ्यञ्जनमभ्यञ्जन्याय । यथाभागमेवैनांन्प्रीणाति ॥60॥

160800

निरवदयते पितृमानं गिष्वात्ता एकयोपं मन्थत्यखाता भवति मनुष्याणां पद्यन्ते परिदुध्यान्मीयते पञ्च च
॥8॥

160901

अग्रये देवेभ्यः पितृभ्यस्समिध्यमानायानु ब्रूहीत्याह । उभये हि देवाश्च
पितरंश्चेज्यन्ते । एकामन्वाह । एका हि पितृणाम् ।
त्रिरन्वाह । त्रिरिह देवानाम् । आघारावाघारयति । यज्ञपरुषोरनन्तरित्यै । नार्षेयवृणीते । न
होतारम् ॥61॥

160902

यदार्षेयं वृणीत । यद्धोतारम् । प्रमार्युको यजमानस्स्यात् । प्रमार्युको होता ।
तस्मान्न वृणीते । यजमानस्य होतुर्गोपीथाय ।
अपं बरिहषः प्रयाजान् यजति । प्रजा वै बरुहिः । प्रजा एव मृत्योरुत्सृजति । आज्यभागौ यजति
॥62॥

160903

यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरैति । प्राचीनावीती सोमय्यंजति । पितृदेवत्यां हि
। एषाऽऽहुतिः । पञ्चकृत्वोऽव द्यति । पञ्च ह्येता
देवताः । द्वे पुरोऽनुवाक्ये । याज्यां देवतां वषट्कारः । ता एव प्रीणाति । सन्ततमव द्यति ॥63॥
160904

ऋतूनां सन्तत्यै । प्रैवैभ्यः पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽऽह । प्रणयति द्वितीयया ।
गमयति याज्यया । तृतीये वा इतो लोके
पितरः । अहं एवैनान्पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽत्यानयति । रात्रियै द्वितीयया
। ऐवैनान् याज्यया गमयति । दक्षिणतोऽवदाय । उदङ्हुतिं क्रामति
व्यावृत्त्यै ॥64॥

160905

आ स्वधेत्याश्रावयति । अस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावयति । स्वधा नम् इति वषट्करोति । स्वधाकारो हि
पितृणाम् । सोममग्रे

यजति । सोमप्रयाजा हि पितरः । सोमं पितृमन्तय्यंजति । सव्वँत्सरो वै सोमं पितृमान्
। सव्वँत्सरमेव तद्यजति । पितृन्बरिहृषदो यजति ॥65॥

160906

ये वै यज्वानः । ते पितरो बरिहृषदः । तानेव तद्यजति । पितृर्नग्निष्वात्तान् यजति । ये वा
अयज्वानो गृहमेधिनः । ते

पितरोऽग्निष्वात्ताः । तानेव तद्यजति । अग्निङ्कव्यवाहनय्यंजति । य एव पितृणामग्निः । तमेव
तद्यजति ॥66॥

160907

अथो यथाऽग्निं स्विष्टकृतय्यंजति । तादृगेव तत् । एतत्ते तत् ये च त्वामन्विति तिसृषु सृक्तीषु
निर्दधाति । तस्मादा

तृतीयात्पुरुषान्नाम न गृह्णन्ति । एतावन्तो हीज्यन्ते" । अत्र पितरो यथाभागं मन्ध्वमित्या
ह । ह्रीका हि पितरः । उदञ्चो निष्क्रामन्ति । एषा वै

मनुष्याणान्दिक । स्वामेव तद्विशमनुनिष्क्रामन्ति ॥67॥

160908

आहवनीयमुपतिष्ठन्ते । न्येवास्मै तद्धुवते । यत्सत्याहवनीये" । अथान्यत्र चरन्ति ।
आतमितोरुपतिष्ठन्ते ।

अग्निमेवोपद्रष्टारङ्कृत्वा । पितृन्निरवदयन्ते । अन्तुव्वाँ एते प्राणानाङ्गच्छन्ति

। य आतमितोरुपतिष्ठन्ते । सुसुन्दशन्त्वा वयमित्याह ॥68॥

160909

प्राणो वै सुसुन्दक् । प्राणमेवात्मन्दधते । योजा न्विन्द्र ते हरी इत्याह । प्राणमेव
पुनरयुक्त । अक्षन्नमीमदन्त हीति

गार्हपत्यमुपतिष्ठन्ते । अक्षन्नमीमदन्ताथ त्वोपतिष्ठामह इति वावैतदाह । अमीमदन्त

पितरस्सोम्या इत्युभि प्रपद्यन्ते । अमीमदन्त पितरोऽथ

त्वाऽभि प्रपद्यामह इति वावैतदाह । अपः परिषिञ्चति । मार्जयत्येवैनान् ॥69॥

160910

अथो तर्पयत्येव । तर्पयति प्रजयां पशुभिः । य एवँव्वेद । अपं बरिहृषावनूयाजौ यजति । प्रजा वै
ब्रुहिः । प्रजा एव

मृत्योरुत्सृजति । चतुरं प्रयाजान् यजति । द्वावनूयाजौ । षट्थसं पद्यन्ते । षड्वा ऋतवः

। ऋतूनेव प्रीणाति । न पत्यन्वास्ते । न सय्याँजयन्ति ।

यत्पत्यन्वासीत् । यत्सय्याँजयैयुः । प्रमार्युका स्यात् । तस्मान्नान्वास्ते । न सय्याँजयन्ति । पत्त्रियै
गोपीथार्य ॥70॥

160900

होतारमाज्यभागौ यजति सन्ततमवद्यति व्यावृत्त्यै बरिहषदो यजति तमेव तद्यजत्यनु
निष्क्रामन्त्याहैनानृतवो नव च ॥9॥

161001

प्रतिपूरुषमेककपालान्निर्वपति । जाता एव प्रजा रुद्रान्निरवदयते । एकमतिरिक्तम्
। जनिष्यमाणा एव प्रजा रुद्रान्निरवदयते ।

एककपाला भवन्ति । एकधैव रुद्रान्निरवदयते । नाभिघारयति । यदभिघारयेत् । अन्तरवृचारिणः
रुद्रङ्कुर्यात् । एकोल्मुकेन यन्ति ॥71॥

161002

तद्धि रुद्रस्य भागधेयम् । इमान्दिशय्यन्ति । एषा वै रुद्रस्य दिक् । स्वायामेव दिशि
रुद्रान्निरवदयते । रुद्रो वा अपशुकाया

आहुत्यै नातिष्ठत । असौ ते पशुरिति निर्दिशेद्यद्विष्यात् । यमेव द्वेष्टि । तमस्मै
पशुनिर्दिशति । यदि न द्विष्यात् । आखुस्तै पशुरिति ब्रूयात् ॥72॥

161003

न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति । नारण्यान् । चतुष्पथे जुहोति । एष वा अग्नीनां पङ्कीशो
नाम । अग्निवत्येव जुहोति । मध्यमेन

पूर्णं जुहोति । सुग्ध्येषा । अथो खलु । अन्तमेनैव होतव्यम् । अन्तत एव रुद्रान्निरवदयते

॥73॥

161004

एष ते रुद्र भागस्सह स्वस्त्राऽम्बिकयेत्याह । शरद्वा अस्याम्बिका स्वसा ।

तया वा एष हिनस्ति । यः हिनस्ति । तयैवैनः

सह शमयति । भेषजङ्गव इत्याह । यावन्त एव ग्राम्याः पशवः । तेभ्यो भेषजङ्कुरोति

। अवाम्ब रुद्रमदिमहीत्याह । आशिषमेवैतामा शास्ते ॥74॥

161005

त्र्यम्बकय्यंजामह इत्याह । मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतादिति वावैतदाह । उत्किरन्ति । भगस्य लीफसन्ते
। मूतैकृत्वाऽऽसजन्ति ।

यथा जनय्यंतेऽवसङ्कुरोति । तादृगेव तत् । एष ते रुद्र भाग इत्याह निरवत्यै

। अप्रतीक्षमा यन्ति । अपः परिषिञ्चति । रुद्रस्यान्तरिहत्यै ।

प्र वा एतेऽस्माल्लोकाश्च्यवन्ते । ये त्र्यम्बकैश्चरन्ति । आदित्यञ्चरुं पुनरेत्यु

निर्वपति । इयवाँ अदितिः । अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति ॥75॥

161000

यन्ति ब्रूयान्निरवदयते शास्ते सिञ्चति षट्च ॥10॥

160000

अनुमत्यै वैश्वदेवेन तास्सृष्टास्त्रिवृत्प्रजापतिस्सवितोत्तरस्यान्देवासुरास्सोऽग्निर्यत्पत्नी
वैश्वदेवेन ता वरुणप्रघासैरग्रये देवेभ्यः प्रतिपूरुषन्दश ॥10॥

अनुमत्यै प्रथमजो वृध्सो बहुरूपा हि पशवस्तस्मात्पृथमात्रय्यँदग्रयेऽनीकवत उद्धारव्वाँ
अग्रये देवेभ्यः प्रतिपूरुषं पञ्चसप्ततिः ॥75॥

अनुमत्यै प्रतितिष्ठन्ति ॥

हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ।

तैत्तिरीयकृष्णयजुर्ब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठप्रपाठकस्समाप्तः ।

170000

सप्तमप्रपाठक प्रारंभः हरिः ओम् ॥

170101

एतद्ब्रह्मणान्येव पञ्च हवीःषि । अथेन्द्राय
शुनासीराय पुरोडाशन्द्रादशकपालत्रिर्वपति । स्रुवँत्सुरो वा
इन्द्राशुनासीरः । स्रुवँत्सुरेणैवास्मा अन्नमव रुन्धे ।
वायुयं पयो भवति । वायुर्वे वृष्ट्यै प्रदापयिता । स एवास्मै
वृष्टिं प्रदापयति । सौर्यं एककपालो भवति । सूर्येण वा
अमुष्मिल्लोके वृष्टिर्धृता । स एवास्मै वृष्टिन्निर्यच्छति ॥ 1 ॥

170102

द्वादशगवः सीरन्दक्षिणा समृद्ध्यै ।
देवासुरास्सय्यँत्ता आसन् । ते देवा अग्निमब्रुवन् । त्वया
वीरेणासुरानभिभवामेति । सोऽब्रवीत् । त्रेधाऽहमात्मानं वि
करिष्ये इति । स त्रेधाऽऽत्मानव्यँकुरुत । अग्निन्तृतीयम् ।
रुद्रन्तृतीयम् । वरुणन्तृतीयम् ॥ 2 ॥

170103

सोऽब्रवीत् । क इदन्तुरीयमिति । अहमितीन्द्रोऽब्रवीत् । सन्तु सृजावहा इति ।
तौ समसृजेताम् । स इन्द्रस्तुरीयमभवत् । यदिन्द्रस्तुरीयमभवत् ।
तदिन्द्रतुरीयस्यैन्द्रतुरीयत्वम् । ततो वै देवा व्यजयन्त ।
यदिन्द्रतुरीयन्निरुप्यते विजित्यै ॥ 3 ॥

170104

वहिनीं धेनुर्दक्षिणा । यद्वहिनीं । तेनाग्नेयी । यद्वौः । तेन रौद्री ।
यद्धेनुः । तेनैन्द्री । यथ्त्री सती दान्ता । तेन वारुणी
समृद्ध्यै । प्रजापतिर्यज्ञमसृजत ॥ 4 ॥

170105

तः सृष्टः
रक्षाःस्यजिघाःसन् । स एताः प्रजापतिरात्मनो देवता निरमिमीत ।
ताभिर्वै स दिग्भ्यो रक्षाःसि प्राणुदत ।
यत्पञ्चावृत्तीयञ्जुहोति । दिग्भ्य एव तद्यजमानो रक्षाःसि
प्रणुदते । समूढः रक्षस्सन्दग्धः रक्ष इत्याह ।
रक्षाःस्येव सन्दहति । अग्र्यै रक्षोघ्ने स्वाहेत्याह ।

देवताभ्य एव विजिग्यानाभ्यो भागधेयङ्करोति ।

प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा समृद्धयै ॥5॥

170106

इन्द्रो वृत्रं हत्वा । असुरान्पराभाव्य । नमुचिमासुरन्नलभत । तं
शच्याऽगृह्णात् । तौ समलभेताम् । सोऽस्माद्भिश्नुनतरोऽभवत् ।
सोऽब्रवीत् । सन्धां सन्दधावहै । अथ त्वाऽव स्रक्ष्यामि । न मा
शुष्केण नार्द्रेण हनः ॥6॥

170107

न दिवा न नक्तमिति । स एतम्पां

फेनमसिञ्चत् । न वा एष शुष्को नार्द्रो व्युष्टाऽऽसीत् ।

अनुदितस्सूर्यः । न वा एतद्विवा न नक्तम् । तस्यैतस्मिंल्लोके ।

अपां फेनेन शिर उदवर्तयत् । तदेनमन्ववर्तत । मित्रद्रुगतिं

170108

॥7॥ स एतान्पामार्गानजनयत् । तान्जुहोत् । तैर्वै स रक्षांस्यर्पाहत ।

यदपामार्गहोमो भवति । रक्षसामर्पहत्यै । एकोल्मुकेन यन्ति । तद्धि

रक्षसां भागधेयम् । इमान्दिशय्यन्ति । एषा वै रक्षसान्दिक् ।

स्वायामेव दिशि रक्षांसि हन्ति

170109

॥8॥ स्वकृत् इरिणे जुहोति

प्रदुरे वा । एतद्वै रक्षसामायतनम् । स्व एवायतने रक्षांसि

हन्ति । पूर्णमयेन स्रुवेण जुहोति । ब्रह्म वै पूर्णः । ब्रह्मणैव

रक्षांसि हन्ति । देवस्य त्वा सवितुं प्रसव इत्याह ।

सवितृप्रसूत एव रक्षांसि हन्ति । हतं रक्षोऽवधिष्म रक्ष

इत्याह । रक्षसां स्तृत्यै । यद्वस्ते तद्वक्षिणा निरवत्यै ।

अप्रतीक्षमारयन्ति । रक्षसामन्तरहित्यै ॥9॥

170100

यच्छति वरुणन्तृतीयं विजित्या असृजत् समृद्धयै हनो

मित्रद्रुगितिं हन्ति स्तृत्यै त्रीणि च ॥1॥

170201

धात्रे पुरोडाशन्द्वादशकपालन्निर्वपति । सँव्वत्सुरो वै

धाता । सँव्वत्सुरेणैवास्मै प्रजां प्रजनयति । अन्वेवास्मा

अनुमतिर्मन्यते । राते राका । प्र सिनीवाली जनयति । प्रजास्वेव
प्रजातासु कुह्वा वाचन्दधाति । मिथुनौ गावौ दक्षिणा
समृद्धयै । आग्रावैष्णवमेकादशकपालत्रिर्वपति ।

ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालम् ॥10॥

170202

वैष्णवन्त्रिकपालम् ।

वीर्यँवा अग्निः । वीर्यमिन्द्रः । वीर्यँव्विष्णुः । प्रजा

एव प्रजाता वीर्यँ प्रतिष्ठापयति । तस्मात्प्रजा वीर्यावतीः ।

वाम्न ऋषभो वृही दक्षिणा । यद्वृही । तेनाग्नेयः । यदृषभः ॥11॥

170203

तेनेन्द्रः । यद्वाम्नः । तेन वैष्णवस्समृद्धयै ।

अग्नीषोमीयमेकादशकपालत्रिर्वपति । इन्द्रासोमीय

मेकादशकपालम् । सौम्यञ्चरुम् । सोमो वै रेतोधाः । अग्निः

प्रजानां प्रजनयिता । वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता । सोम

एवास्मै रेतो दधाति ॥12॥

170204

अग्निः प्रजां प्रजनयति ।

वृद्धानिन्द्रः प्रयच्छति । बभ्रुर्दक्षिणा समृद्धयै ।

सोमापौष्णञ्चरुत्रिर्वपति । ऐन्द्रापौष्णञ्चरुम् ।

सोमो वै रेतोधाः । पूषा पशूनां प्रजनयिता । वृद्धानामिन्द्रः

प्रदापयिता । सोम एवास्मै रेतो दधाति । पूषा पशून्प्रजनयति ॥13॥

170205

वृद्धानिन्द्रः प्रयच्छति । पौष्णञ्चरुर्भवति । इयँवै पूषा ।

अस्यामेव प्रतिष्ठति । श्यामो दक्षिणा समृद्धयै । बहु वै

पुरुषो मेध्यमुपगच्छति । वैश्वानरन्द्वादशकपालत्रिर्वपति ।

सवँत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः । सवँत्सरेणैवैनं स्वदयति ।

हिरण्यन्दक्षिणा ॥14॥

170206

पवित्रँवै हिरण्यम् । पुनात्येवैनम् ।

बहु वै राजन्योऽनृतङ्करोति । उप जाम्यै हरते । जिनाति

ब्राह्मणम् । वदत्यनृतम् । अनृते खलु वै क्रियमाणे वरुणो

गृह्णाति । वारुण्यैवमयञ्चरुन्निरुपति ।

वारुणपाशादेवैनं मुञ्चति । अश्वो दखिषणा । वारुणो हि
देवतयाऽश्वस्समृद्धयै ॥15॥

170200

ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालंय्यदृषभो दधाति पूषा पशून्प्र
जनयति हिरण्यन्दखिषणा दखिषणैकञ्च ॥2॥

170301

रत्निनामेतानि हवीःषि भवन्ति । एते वै राष्ट्रस्य
प्रदातारः । एतेऽपादातारः । य एव राष्ट्रस्य प्रदातारः ।
येऽपादातारः । त एवास्मै राष्ट्रं प्रयच्छन्ति । राष्ट्रमेव
भवति । यत्समाहृत्य निर्वपेत् । अरत्निनस्युः ।

यथायथन्निरुपति रत्नित्वाय ॥16॥

170302

यत्सद्यो निर्वपेत् ।

यावतीमेकेन हविषाऽऽशिषमव रुन्धे । तावतीमवरुन्धीत ।
अन्वहन्निरुपति । भूयसीमेवाशिषमव रुन्धे । भूयसो
यज्ञक्रतूनुपैति । बारुहस्पत्यञ्चरुन्निरुपति ब्रह्मणो
गृहे । मुखत एवास्मै ब्रह्म सशयति । अथो ब्रह्मन्नेव
ख्वत्त्रमन्वारम्भयति । शितिपृष्ठो दखिषणा समृद्धयै ॥17॥

170303

ऐन्द्रमेकादशकपालं राजन्यस्य गृहे । इन्द्रियमेवावरुन्धे ।
ऋषभो दखिषणा समृद्धयै । आदित्यञ्चरुं महिष्यै गृहे ।
इयंवा अदितिः । अस्यामेव प्रतितिष्ठति । धेनुर्दखिषणा
समृद्धयै । भगाय चरुव्वावातायै गृहे । भगमेवास्मिन्दधाति ।
विचित्तगर्भा पष्ठौही दखिषणा समृद्धयै ॥18॥

170304

नैरुत्तञ्चरुं

परिवृक्त्यै गृहे कृष्णानां व्रीहीणान्खनिभिन्नम् ।
पाप्मानमेव निरुत्तञ्चरुं निरुवदयते । कृष्णा कूटा दखिषणा
समृद्धयै । आग्नेयमृष्टाकपालं सेनान्यो गृहे ।
सेनामेवास्य सशयति । हिरण्यन्दखिषणा समृद्धयै ।

वारुणन्दशकपालः सूतस्य गृहे। वरुणसवमेवाव रुन्धे।

महानिरष्टो दखिषणा समृद्धयै। मारुतः

सप्तकपालङ्ग्रामण्यो गृहे।।19।।

170305

अन्नं वै मरुतः।

अन्नमेवाव रुन्धे। पृश्निदखिषणा समृद्धयै।

सावित्रन्द्वादशकपालङ्गुतुगृहे प्रसूत्यै।

उपध्वस्तो दखिषणा समृद्धयै। आश्विनन्दिकपालः

सङ्ग्रहीतुगृहे। अश्विनौ वै देवानां भिषजौ।

ताभ्यामेवास्मै भेषजङ्करोति। सवात्यौ दखिषणा समृद्धयै।

पौष्णञ्चरुं भागदुघस्य गृहे।।20।।

170306

अन्नं वै पूषा।

अन्नमेवाव रुन्धे। श्यामो दखिषणा समृद्धयै।

रौद्रङ्गावीधुकञ्चरुमक्षावापस्य गृहे। अन्त एव

रुद्रन्निरवदयते। शबल उदारो दखिषणा समृद्धयै।

द्वादशैतानि हवीःषि भवन्ति। द्वादश मासास्सँव्वत्सरः।

सँव्वत्सरेणैवास्मै राष्ट्रमवरुन्धे। राष्ट्रमेव भवति।।21।।

170307

यन्न प्रति निर्वपेत्। रत्नितं आशिषोऽवरुन्धीरन्। प्रति

निर्वपति। इन्द्राय सुत्राम्णो पुरोडाशमेकादशकपालम्।

इन्द्रायाः होमुचे। आशिष एवावरुन्धे। अयन्नो राजा वृत्रहा

राजा भूत्वा वृत्रवँध्यादित्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते।

मैत्राबारुहस्पत्यं भवति। श्वेतायै श्वेतवँध्यायै दुग्धे।।22।।

170308

बारुहस्पत्ये मैत्रमपि दधाति। ब्रह्म चैवास्मै

खत्रञ्च समीचीं दधाति। अथो ब्रह्मन्नेव खत्रं

प्रतिष्ठापयति। बारुहस्पत्येन पूर्वेण प्रचरति। मुखत

एवास्मै ब्रह्म सशयति। अथो ब्रह्मन्नेव खत्रमन्वा

रम्भयति। स्वयङ्कृता वेदिर्भवति। स्वयन्दिनं बरुहिः।

स्वयङ्कृत इध्मः। अर्नाभिजितस्याभिजित्यै।

तस्माद्राज्ञामरण्यमभिजितम् । सैव श्वेता श्वेतवत्स्रा
दखिषणा समृद्ध्यै ॥23॥

170300

रुत्त्वित्वाय समृद्ध्यै पष्ठौही दखिषणा समृद्ध्यै ग्राम्ण्यो
गृहे भागदुघस्य गृहे भवति दुग्धेऽभिजित्यै द्वे च ॥3॥
170401

देवसुवामेतानि हवीःषि भवन्ति । एतावन्तो वै देवानाः
सुवाः । त एवास्मै सुवान्प्रयच्छन्ति । त एनः सुवन्ते ।
अग्निरेवैनङ्गहपतीनाः सुवते । सोमो वनस्पतीनाम् । रुद्रः
पशुनाम् । बृहस्पतिर्वाचाम् । इन्द्रो ज्येष्ठानाम् ।

मित्रस्सत्यानाम् ॥24॥

170402

वरुणो धर्मपतीनाम् । एतदेव सर्वं भवति ।
सविता त्वां प्रसुवानाः सुवतामिति हस्तङ्गहाति प्रसूत्यै ।
ये देवा देवस्सुवस्थेत्याह । यथायजुरेवैतत् । महते
खत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायेत्याह ।
आशिषमेवैतामा शास्ते । एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं
ब्राह्मणानाः राजेत्याह । तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः ।
प्रति त्यन्नामं राज्यमधायीत्याह ॥25॥

170403

राज्यमेवास्मिन्

प्रतिदधाति । स्वान्तनुव्वरुणो अशिश्चेदित्याह ।
वरुणसुवमेवावरुन्धे । शुचोमित्रस्य त्रत्या अभूमेत्याह ।
शुचिमेवैनव्वत्यङ्करोति । अमन्महि महत ऋतस्य नामेत्याह ।
मनुत एवैनम् । सर्वे व्राता वरुणस्याभूवन्नित्याह ।
सर्वव्रातमेवैनङ्करोति । वि मित्र एवैररातिमतारीदित्याह ॥26॥

170404

अरातिमैवैनन्तारयति । असूषुदन्त यज्ञियां ऋतेनेत्याह ।
स्वदयत्येवैनम् । व्यु त्रितो जरिमाणन्न आनुडित्याह ।
आयुरेवास्मिन्दधाति । द्वाभ्याँव्विमृष्टे । द्विपाद्यजमानः
प्रतिष्ठित्यै । अग्नीषोमीयस्य चैकादशकपालस्य देवसुवाञ्च

हविषामग्रये" स्विष्टकृते समवद्यति । देवताभिरेवैन
मुभयतः परिगृह्णाति । विष्णुक्रमान्क्रमते । विष्णुरेव
भूत्वेमाँल्लोकान्भिजयति ॥27॥
170400

सत्यानामधायीत्याहातारीदित्याह क्रमत् एकञ्च ॥4॥
170501

अर्थेत्स्थेति जुहोति । आहुत्यैवैना निष्क्रीय गृह्णाति । अथौ
हविष्कृतानामेवाभिघृतानाङ्गृह्णाति । वहन्तीनाङ्गृह्णाति । एता वा
अपाः राष्ट्रम् । राष्ट्रमेवास्मै गृह्णाति । अथो श्रियमेवैन
मभिवहन्ति । अपां पतिरसीत्याह । मिथुनमेवाकः ।

वृषाऽस्यूर्मिरित्याह ॥28॥
170502

ऊर्मिमन्तमेवैनङ्करोति ।

वृषसेनोऽसीत्याह । सेनामेवास्य सशयति । व्रजक्षित्
स्थेत्याह । एता वा अपाँव्विशः । विशमेवास्मै पर्यूहति ।
मरुतामोजस्थेत्याह । अन्नँव्वै मरुतः । अन्नमेवावरुन्धे ।
सूर्यवर्चसस्थेत्याह ॥29॥
170503

राष्ट्रमेव वर्चस्व्यकः ।

सूर्यत्वचसस्थेत्याह । सत्यव्वाँ एतत् । यद्वर्षति ।
अनृत्य्यँदातपति वर्षति । सत्यानृते एवावरुन्धे । नैनः
सत्यानृते उदिते हिस्तः । य एवँव्वेद । मान्दास्थेत्याह ।

राष्ट्रमेव ब्रह्मवर्चस्व्यकः ॥30॥
170504

वाशास्थेत्याह ।

राष्ट्रमेव वशकः । शक्करीस्थेत्याह । पशवो वै शक्करीः ।
पशूनेवावरुन्धे । विश्वभृतस्थेत्याह । राष्ट्रमेव
पयस्व्यकः । जनुभृतस्थेत्याह । राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः ।

अग्नेस्तेजस्यास्थेत्याह ॥31॥
170505

राष्ट्रमेव तेजस्व्यकः ।

अपामोषधीनाः रसस्थेत्याह । राष्ट्रमेव मधुव्यमकः ।
 सारस्वतङ्ग्रहङ्गुहति । एषा वा अपाम्पृष्ठम् । यथसरस्वती ।
 पृष्ठमेवैनः समानानाङ्करोति । षोडशभिर्गृह्णाति । षोडशकलो
 वै पुरुषः । यावानेव पुरुषः । तस्मिन्वीर्यन्दधाति ।
 षोडशभिर्जुहोति षोडशभिर्गृह्णाति । द्वात्रिंशत्संपद्यन्ते ।
 द्वात्रिंशदक्षराऽनुष्टुक् । वागनुष्टुप्सर्वाणि छन्दांसि ।
 वाचैवैनः सर्वेभिश्छन्दोभिर्भिषिञ्चति ॥32॥
 170500

ऊर्मिरित्याह सूर्यवर्चसस्थेत्याह ब्रह्मवर्चस्यक
 स्तेजस्यास्थेत्याहैव पुरुषषट् च ॥5॥
 170601

देवीराप्सं मधुमतीर्मधुमतीभिस्सृज्यध्वमित्याह ।
 ब्रह्मणैवैनास्सः सृजति । अनाधृष्टास्सीदतेत्याह ।
 ब्रह्मणैवैनास्सादयति । अन्तरा होतुश्च धिष्णियं
 ब्राह्मणाच्छसिनश्च सादयति । आग्नेयो वै होता । ऐन्द्रो
 ब्राह्मणाच्छसी । तेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो राष्ट्रं
 परिगृह्णाति । हिरण्येनोत्पुनाति । आहुत्यै हि पवित्राभ्या
 मुत्पुनन्ति व्यावृत्त्यै ॥33॥
 170602

शतमानं भवति । शतायुः पुरुष
 शशतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति ।
 अनिभृष्टमसीत्याह । अनिभृष्ट ह्येतत् । वाचो बन्धुरित्याह ।
 वाचो ह्येष बन्धुः । तपोजा इत्याह । तपोजा ह्येतत् । सोमस्य
 दात्रमसीत्याह ॥34॥
 170603

सोमस्य ह्येतद्दात्रम् । शुक्रा व
 शशुक्रेणोत्पुनामीत्याह । शुक्रा ह्यार्पः । शुक्रः हिरण्यम् ।
 चन्द्राश्चन्द्रेणेत्याह । चन्द्रा ह्यार्पः । चन्द्रः हिरण्यम् ।
 अमृता अमृतेनेत्याह । अमृता ह्यार्पः । अमृतः हिरण्यम् ॥35॥
 170604

स्वाहा राजसूयायेत्याह । राजसूयाय ह्येना उत्पुनाति ।

सध्मादो॑ द्युमिनीरूर्ज॑ एता इति वारुण्यर्चा गृह्णाति ।
वरुण॑सवमेवावरुन्धे । एकया गृह्णाति । एकधैव यजमाने
वीर्य॑न्दधाति । ख्वत्रस्योल्बमसि ख्वत्रस्य योनि॑रसीति
तार्य॑ञ्चोष्णीषञ्च प्रयच्छति सयोनि॑त्वार्य । एकशतेन
दर्भपुञ्जीलैः॑ पवयति । शतायुर्वै पुरुषश॑तवीर्यः ।
आ॒त्मैक॑शतः ॥३६॥

170605

यावानेव पुरुषः । तस्मिन्वीर्य॑न्दधाति ।
दध्या॑शयति । इन्द्रियमेवाव रुन्धे । उदुम्बर॑माशयति ।
अ॒न्नाद्यस्यावरु॑द्ध्यै । शष्पा॑ण्याशयति । सुरा॑बलिमेवैनङ्करोति ।
आ॒विदं॑ एता भवन्ति । आ॒विदमे॑वैनङ्गमयन्ति ॥३७॥

170606

अ॒ग्निरे॑वैनङ्गारु॑हपत्येनावति । इन्द्र॑ इन्द्रियेण । पूषा
प॒शुभिः॑ । मि॒त्रावरु॑णौ प्राणापानाभ्या॑म् । इन्द्रो॑ वृत्राय
वज्र॑मुदयच्छत् । स दिव॑मलिखत् । सो॑ऽर्यम्ण॑ पन्था॑ अभवत् । स
आ॒वित्रे॑ द्यावापृथि॑वी धृत॑व्रते इति द्यावापृथि॑वी उपा॑धावत् ।
स आ॒भ्यामे॑व प्रसू॑त् इन्द्रो॑ वृत्राय वज्रं॑ प्राहरत् ।
आ॒वित्रे॑ द्यावापृथि॑वी धृत॑व्रते इति यदाह ॥३८॥

170607

आ॒भ्यामे॑व प्रसू॑तो यजमानो वज्रं॑ भ्रातृ॑व्याय प्रहरति । आ॒वित्रा
दे॒व्यदि॑तिर्विश्वरु॑पीत्याह । इयँ॑व्वै दे॒व्यदि॑तिर्विश्वरु॑पी ।
अ॒स्यामे॑व प्रति॑ तिष्ठति । आ॒वित्रो॑ऽयम॑सावामुष्या॑यणो॑ऽस्यौ
व्वि॒शय॑स्मिन्नाष्ट॑ इत्याह । वि॒शैवैन॑ः॒ राष्ट्रेण॑ सम॑र्धयति ।
म॒हते॑ ख्वत्राय॑ मह॑त आधि॑पत्याय मह॑ते जान॑राज्यायेत्याह ।
आ॒शिष॑मेवैतामाशा॑स्ते । एष वो॑ भर॑ता राजा सोमो॑ऽस्माकं
ब्राह्म॑णानाः॒ राजेत्या॑ह । तस्मा॑त्सोम॑राजानो ब्राह्म॑णाः ॥३९॥

170608

इन्द्र॑स्य वज्रो॑ऽसि वार्त्र॑म् इति धनुः॑ प्रयच्छति
विजि॑त्यै । शत्रु॑बाध॑नास्थेतीषून् । शत्रू॑नेवास्य॑ बाधन्ते ।
पा॒त मा॑ प्र॒त्यञ्चं॑ पा॒त मा॑ तिर्य॑ञ्चमन्वञ्चं॑ मा
पा॒तेत्या॑ह । तिस्रो॑ वै श॑रव्याः । प्र॒तीची॑ तिर॑श्च्युनूची॑ ।

ताभ्यं एवैनं पान्ति । दिग्भ्यो मां पातेत्याह । दिग्भ्य एवैनं
पान्ति । विश्वाभ्यो मां नाष्ट्राभ्यं पातेत्याह । अपरिमितादेवैनं
पान्ति । हिरण्यवर्णावुषसाँव्विरोक इति त्रिष्टुभा ब्राहू
उद्गृह्णाति । इन्द्रियँव्वै वीर्यँन्त्रिष्टुक् । इन्द्रियमेव
वीर्यँमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते ॥40॥

170600

व्यावृत्त्यै द्वात्रमसीत्याहामृतः हिरण्यमेकशतो
गमयन्त्याह ब्राह्मणा नाष्ट्राभ्यं पातेत्याह चत्वारि च ॥6॥

170701

दिशो व्यास्थापयति । दिशामभिर्जित्यै । यदनु प्रक्रामेत् । अ॒भि
दिशो जयेत् । उत्तु माँघेत् । मनुसाऽनु प्रक्रामति । अ॒भि दिशो जयति ।
नोन्माँघति । समिधुमा तिष्ठेत्याह । तेज एवावरुन्धे ॥41॥

170702

उग्रामा तिष्ठेत्याह । इन्द्रियमेवावरुन्धे । विराजुमा
तिष्ठेत्याह । अ॒न्नाद्यमेवावरुन्धे । उदीचीमा तिष्ठेत्याह ।
प॒शूनेवावरुन्धे । ऊ॒र्ध्वामातिष्ठेत्याह । सुव॒र्गमेव
लोकम॒भिर्जयति । अनू॒ज्जिहीते । सुव॒र्गस्य लोकस्य
सम॑ष्ट्यै ॥42॥

170703

मारुत एष भवति । अन्नँव्वै मरुतः ।
अन्नमेवावरुन्धे । एकविंशतिकपालो भवति प्रतिष्ठित्यै । योऽरण्ये
ऽनुवाक्यो गुणः । तं मध्यत उपदधाति । ग्राम्यैरेव
प॒शुभिरारु॑ण्यान्प॒शून्परि॑ गृह्णाति । तस्माँद्वाम्यैः
प॒शुभिरारु॑ण्याः प॒शवः॑ परिगृहीताः । पृथि॒र्वैन्यः । अ॒भ्यषि॑च्यत ॥43॥

170704

स राष्ट्रान्नाभवत् । स एतानि पार्थान्यपश्यत् । तान्यजुहोत् ।
तैर्वै स राष्ट्रमभवत् । यत्पार्थानि जुहोति । राष्ट्रमेव भवति ।
ब्रा॒ह्म॒स्प॒त्यं पूर्वे॑षामुत्तमं भवति । ऐन्द्रमुत्तरेषां प्रथमम् ।
ब्रह्मं चैवास्मै॑ ख॒त्रञ्च॑ समीचीं दधाति । अथो ब्रह्मन्नेव
ख॒त्रं प्रति॑ष्ठापयति ॥44॥

170705

षट्पुरस्तादभिषेकस्य जुहोति ।

षडुपरिष्ठात् । द्वादश संपद्यन्ते । द्वादश मासास्सव्वंथ्सुरः ।
सव्वंथ्सुरः खलु वै देवानां पूः । देवानामेव पुरं मध्यतो
व्यवसर्पति । तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति । भूताना
मवेष्टीर्जुहोति । अत्रात्र वै मृत्युर्जायते । यत्रयत्रैव
मृत्युर्जायते । तत एवैनमवयजते । तस्माद्वाजसूयेनेजानो
नाभिचरित्वा । प्रत्यगेनमभिचारस्तृणुते ॥45॥

170700

रुन्धे समष्ट्या असिच्यत स्थापयति जायते पञ्च च ॥7॥

170801

सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादिति शार्दूल
चर्मोपस्तृणाति । यैव सोमे त्विषिः । या शार्दूले । तामेवावरुन्धे ।
मृत्योर्वा एष वर्णः । यच्छार्दूलः । अमृतः हिरण्यम् ।
अमृतमसि मृत्योर्मा प्राहीति हिरण्यमुपास्यति । अमृतमेव
मृत्योरन्तर्धत्ते । शतमानं भवति ॥46॥

170802

शतायुः पुरुष शशतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति । द्विद्योन्मा
प्राहीत्युपरिष्ठादधि निदधाति । उभयत एवास्मै शर्म दधाति ।
अवेष्टा दन्दशूका इति क्लीबः सीसेन विध्यति ।
दन्दशूकानेवावयजते । तस्मात्क्लीबन्दन्दशूका दःशूकाः ।
निरस्तन्नमुचेशिशर इति लोहितायसन्निरस्यति । पाप्मानमेव
नमुचिन्निरवदयते । प्राणा आत्मनः पूर्वेऽभिषिच्ये इत्याहुः ॥47॥

170803

सोमो राजा वरुणः । देवा धर्मसुवश्च ये । ते ते वाचः
सुवन्तान्ते ते प्राणः सुवन्तामित्याह । प्राणानेवात्मनः
पूर्वानभिषिञ्चति । यद्भूयात् । अग्रेस्त्वा तेजसा
ऽभिषिञ्चामीति । तेजस्यैव स्यात् । दुश्चर्मा तु भवेत् ।
सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिञ्चामीत्याह । सौम्यो वै देवतया
पुरुषः ॥48॥

170804

स्वयैवैनन्देवतयाऽभिषिञ्चति ।

अग्नेस्तेजसेत्याह । तेज एवास्मिन्दधाति । सूर्यस्य
वर्चसेत्याह । वर्च एवास्मिन्दधाति । इन्द्रस्येन्द्रियेणेत्याह ।
इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति । मित्रावरुणयोर्वीर्येणेत्याह ।
वीर्यमेवास्मिन्दधाति । मरुतामोजसेत्याह ॥49॥
170805

ओज एवास्मिन्दधाति । ख्वत्राणाङ्ख्वत्रपतिरसीत्याह ।
ख्वत्राणामेवैनङ्ख्वत्रपतिङ्करोति । अति दिवस्पाहीत्याह ।
अत्यन्यान्पाहीति वावैतदाह । समाववृत्रन्नधरागुदीचीरित्याह ।
राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमकः । उच्छेषणेन जुहोति । उच्छेषणभागो
वै रुद्रः । भाग्धेयेनैव रुद्रन्निरवदयते ॥50॥
170806

उदङ् पुरेत्याग्नीध्रे जुहोति । एषा वै रुद्रस्य दिक् । स्वायामेव
दिशि रुद्रन्निरवदयते । रुद्र यत्ते क्रयी परन्नामेत्याह ।
यद्वा अस्य क्रयी परन्नाम । तेन वा एष हिनस्ति । यः हिनस्ति ।
तेनैवैनः सह शमयति । तस्मै हुतमसि यमेष्टमसीत्याह ।
यमादेवास्य मृत्युमवयजते ॥51॥
170807

प्रजापते न त्वदेतान्यन्य
इति तस्यै गृहे जुहुयात् । याङ्कामयेत राष्ट्रमस्यै प्रजा
स्यादिति । राष्ट्रमेवास्यै प्रजा भवति । पूर्णमयेनाध्वर्यु
रभिषिञ्चति । ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्त्विषिन्दधाति । औदुम्बरेण
राजन्यः । ऊर्जमेवास्मिन्ननाद्यन्दधाति । आश्वत्थेन वैश्यः ।
विशमेवास्मिन्पुष्टिन्दधाति । नैयग्रोधेन जन्यः ।
मित्राण्येवास्मै कल्पयति । अथो प्रतिष्ठित्यै ॥52॥
170800

भुवत्याहुः पुरुष ओजसेत्याह निरवदयते यजते जन्यो द्वे च ॥8॥
170901

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रेण इति रथमुपावहरति
विजित्यै । मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युन्जमी
त्याह । ब्रह्मणैवैनन्देवताभ्याय्युनक्ति । प्रष्टिवाहिन
य्युनक्ति । प्रष्टिवाही वै देवरथः । देवरथमेवास्मै युनक्ति ।

त्रयोऽश्वा भवन्ति । रथश्चतुर्थः । द्वौ संव्येष्टसारथी । षट्थसं पद्यन्ते ॥53॥
170902

षड्वा ऋतवः । ऋतुभिरेवैन्युनक्ति ।
विष्णुक्रमान्क्रमते । विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकान्भिजयति ।
यः खत्रियुः प्रतिहितः । सोऽन्वारभते । राष्ट्रमेव भवति ।
त्रिष्टुभाऽन्वारभते । इन्द्रियँवै त्रिष्टुक् । इन्द्रियमेव यजमाने दधाति ॥54॥
170903

मरुतां प्रसवे जेषमित्याह । मरुद्भिरेव
प्रसूत उज्जयति । आप्तं मनु इत्याह । यदेव मनुसैफसीत् ।
तदापत् । राजन्यञ्जिनाति । अनक्रान्त एवाक्रमते । वि वा एष
इन्द्रियेण वीर्येणर्धते । यो राजन्यञ्जिनाति । समह
मिन्द्रियेण वीर्येणेत्याह ॥55॥
170904

इन्द्रियमेव वीर्यं
मात्मन्धत्ते । पशूनां मन्युरसि तवेव मे मन्युर्भूयादिति
वाराही उपानहावुपं मुञ्चते । पशूनावाँ एष मन्युः । यद्वराहः ।
तेनैव पशूनां मन्युमात्मन्धत्ते । अभि वा इयः सुषुवाण
ङ्गामयते । तस्येश्वरेन्द्रियँव्वीर्यमादातोः । वाराही उपानहा
वुपमुञ्चते । अस्या एवान्तर्धत्ते । इन्द्रियस्य वीर्यस्यानात्यै ॥56॥
170905

नमो मात्रे पृथिव्या इत्याहाहिःसायै ।
इयदस्यायुरस्यायुर्मे धेहीत्याह । आयुरेवात्मन्धत्ते ।
ऊर्गस्यूर्जं मे धेहीत्याह । ऊर्जमेवात्मन्धत्ते । युङ्क्षि
वर्चोसि वर्चो मयि धेहीत्याह । वर्च एवात्मन्धत्ते । एकधा
ब्रह्मण उपहरति । एकधैव यजमान् आयुरूर्जव्वर्चो दधाति ।
रथविमोचनीया जुहोति प्रतिष्ठित्यै ॥57॥
170906

त्रयोऽश्वा भवन्ति ।
रथश्चतुर्थः । तस्माच्चतुर्जुहोति । यदुभौ सहावृतिष्ठैताम् ।
समानँल्लोकमियाताम् । सह संङ्ग्रहीत्रा रथवाहने रथमा
दधाति । सुवर्गादेवैनँल्लोकादन्तर्दधाति । हःसशशुचिष

दित्यादधाति । ब्रह्मणैवैनमुपावहरति । ब्रह्मणाऽऽदधाति ।
अतिच्छन्दाऽऽदधाति । अतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि ।
सर्वेभिरैवैज्छन्दोभिरादधाति । वर्षम् वा एषा छन्दसाम् ।
यदतिच्छन्दाः । यदतिच्छन्दसा दधाति । वर्षमेवैनं
समानानाङ्करोति ॥58॥

170900

पृथन्ते दधाति वीर्येणेत्याहानात्यै प्रतिष्ठित्यै
ब्रह्मणाऽऽदधाति सप्त च ॥9॥

171001

मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह । मैत्रव्वाँ अहः । वारुणी
रात्रिः । अहोरात्राभ्यामेवैनमुपावहरति । मित्रोऽसि
वरुणोऽसीत्याह । मैत्रो वै दक्षिणः । वारुणस्सुव्यः ।
वैश्वदेव्यामिक्षा । स्वमेवैनौ भागधेयमुपावहरति । समहं
व्विश्वैद्वैरित्याह ॥59॥

171002

वैश्वदेव्यो वै प्रजाः । ता
एवाद्याँ कुरुते । ख्वत्रस्य नाभिरसि ख्वत्रस्य
योनिरसीत्यधीवासमास्तृणाति सयोनित्वाय । स्योनामा सीद
सुषुद्रामा सीदेत्याह । यथायजुरेवैतत् । मा त्वाहिःसीन्मा मा
हिःसीदित्याहाहिःसायै । निषसाद धृतव्रतो वरुणं
पुस्त्याँस्वा साम्राज्याय सुक्रतुरित्याह । साम्राज्यमेवैनं
सुक्रतुङ्करोति । ब्रह्मा(3)न्त्वः राजन्ब्रह्माऽसि सविताऽसि
सत्यसंव इत्याह । सवितारमेवैनं सत्यसंवङ्करोति ॥60॥

171003

ब्रह्मा(3)न्त्वः राजन्ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह ।
इन्द्रमेवैनं सत्यौजसङ्करोति । ब्रह्मा(3)न्त्वः राजन्
ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेव इत्याह । मित्रमेवैनं
सुशेवङ्करोति । ब्रह्मा(3)न्त्वः राजन्ब्रह्मासि वरुणोऽसि
सत्यधर्मेत्याह । वरुणमेवैनं सत्यधर्माणङ्करोति । सविता
ऽसि सत्यसंव इत्याह । गायत्रीमेवैतेनाभि व्याहरति ।
इन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह । त्रिष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति ॥61॥

171004

मित्रोऽसि सुशेव इत्याह । जगतीमेवैतेनाभि व्याहरति ।
सत्यमेता देवताः । सत्यमेतानि छन्दांसि । सत्यमेवावरुन्धे ।
वरुणोऽसि सत्यधर्मत्याह । अनुष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति ।
सत्यानृते वा अनुष्टुप् । सत्यानृते वरुणः । सत्यानृते
एवावरुन्धे ॥62॥

171005

नैनः सत्यानृते उदिते हिस्तः । य एवं
व्वेद । इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रं इति स्फ्यं प्रयच्छति ।
वज्रो वै स्फ्यः । वज्रैणैवास्मा अवरपरं रन्धयति । एवः हि
तच्छ्रेयः । यदस्मा एते रथ्यैयुः । दिशोऽभ्ययः राजाऽभूदिति
पञ्चाक्षान्प्रयच्छति । एते वै सर्वेऽयाः । अपराजायिनमेवैनङ्करोति ॥63॥

171006

ओदनमुद्धवते । परमेष्ठी वा एषः । यदोदनः । परमा
मेवैन श्रियङ्गमयति । सुश्लोकां 4 सुमङ्गलां 4 सत्यराजा 3
नित्याह । आशिषमेवैतामा शास्ते । शौनश्शेषमाख्यापयते ।
वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति । परश्शतं भवति । शतायुः
पुरुषश्शतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति ।
मारुतस्य चैकविंशतिकपालस्य वैश्वदेव्यै चामिक्षाया अग्रये
स्विष्टकृते समवद्यति । देवताभिरेवैनमुभयतः परिं गृह्णाति ।
अपान्नसे स्वाहोर्जा नसे स्वाहाऽग्रये गृहपतये
स्वाहेति तिस्र आहुतीर्जुहोति । त्रय इमे लोकाः । एष्वेव
लोकेषु प्रति तिष्ठति ॥64॥

171000

देवैरित्याह सत्यसंवङ्करोति त्रिष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति
सत्यानृते एवावरुन्धे करोति शतेन्द्रियुषट् च ॥10॥
एतद्ब्राह्मणानि धात्रे रत्विनान्देवसुवामर्थतो देवीदिशु
स्सोमस्येन्द्रस्य मित्रो दश ॥10॥

170000

एतद्ब्राह्मणानि वैष्णवन्त्रिकपालमन्त्रवै पूषा वाशास्थे
त्याह दिशो व्यास्थापयत्युदङ्परेत्य ब्रह्मा 3 न्त्वः राज

180000

तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टम प्रपाठक प्रारम्भः । हरिः ओम् ॥

180101

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियँवीर्यं पराऽपतत् । तथ्सृष्टिर्नु समसर्पत्
। तथ्सृष्टिर्नु सृष्ट्वम् । अग्निना देवेन
प्रथमेऽहन्ननु प्रायुङ्क्त । सरस्वत्या वाचा द्वितीये । सवित्रा प्रसवेन तृतीये
। पूष्णा पशुभिश्चतुर्थे । बृहस्पतिना ब्रह्मणा पञ्चमे । इन्द्रैण देवेन षष्ठे ।
वरुणेन स्वया देवतया सप्तमे ॥1॥

180102

सोमेन राज्ञाऽष्टमे । त्वष्टा रूपेण नवमे । विष्णुना यज्ञेनाप्रोत् । यथ्सृष्टो
भवन्ति । इन्द्रियमेव तद्वीर्यं जमान आप्नोति ।
पूर्वापूर्वा वेदिर्भवति । इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्ध्यै । पुरस्तादुपसदा
सौम्येन प्रचरति । सोमो वै रेतोधाः । रेत एव तदधाति । अन्तरा त्वाष्ट्रेण ।
रेत एव हितन्त्वष्टा रूपाणि विकरोति । उपरिष्टाद्वैष्णवेन । यज्ञो वै विष्णुः । यज्ञ एवान्ततः प्रति
तिष्ठति ॥2॥

180100

सप्तमे दधाति पञ्च च ॥1॥

180201

जामि वा एतत्कुर्वन्ति । यथ्सृष्टो दीर्घव्यन्ति सद्यस्सोमंङ्क्रीणन्ति । पुण्डरिस्रजां
प्रयच्छत्यजामित्वाय । अङ्गिरसस्सुवर्गं
लोकय्यन्तः । अप्सु दीर्घात्पसी प्रावेशयन् । तत्पुण्डरीकमभवत् । यत्पुण्डरिस्रजां
प्रयच्छति । साग्वादेव दीर्घात्पसी अवरुद्धे ।
दशभिर्वथ्सतुरैस्सोमंङ्क्रीणाति । दशाग्वा विराट् ॥3॥

180202

अन्नं विराट् । विराजैवान्नाद्यमव रुद्धे । मुष्करा भवन्ति सेन्द्रत्वाय । दशपेयो
भवति । अन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै । शतं ब्राह्मणा
पिबन्ति । शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति । सप्तदश
स्तोत्रं भवति । सप्तदशः प्रजापतिः ॥4॥

180203

प्रजापतेराप्त्यै । प्राकाशावध्वर्यवे ददाति । प्रकाशमेवैनङ्गमयति । स्रजमुद्गात्रे
। व्यैवास्मै वासयति । रुक्मः होत्रे ।
आदित्यमेवास्मा उन्नयति । अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्याम् । प्राजापत्यो वा अश्वः । प्रजापतेराप्त्यै

11511

180204

द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणे" । आयुरेवावरुन्धे । वृशां मैत्रावरुणाय । राष्ट्रमेव
वृश्यकः । ऋषभं ब्राह्मणाच्छुसिने" ।

राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः । वाससी नेष्टापोतृभ्याम् । पवित्रे एवास्यैते । स्थूरि
यवाचितमच्छावाकाय । अन्त एव वरुणमव यजते ॥6॥

180205

अनङ्गाहमग्नीधे" । वहिर्वा अनङ्गान् । वहिरग्नीत् । वहिनैव वहि यज्ञस्यावरुन्धे
। इन्द्रस्य सुषुवाणस्य त्रेधेन्द्रियव्यै

पराऽपतत् । भृगुस्तृतीयमभवत् । श्रायन्तीयन्तृतीयम् । सरस्वती तृतीयम् । भार्गवो
होता भवति । श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति ।

वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम् । सारस्वतीरपो गृह्णाति । इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्ध्यै
। श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति । इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रयति ।

वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम् । इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं वारयति ॥7॥

180200

विराट्प्रजापतिरश्वं प्रजापतेरास्यै यजते ब्रह्मसामं भवति सप्त च ॥2॥

180301

ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः । यन्दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति । दिशामवेष्टयो भवन्ति । दिग्ध्वेव
प्रति तिष्ठत्यनुन्मादाय ।

पञ्च देवता यजति । पञ्च दिशः । दिग्ध्वेव प्रति तिष्ठति । हविषोहविष इष्ट्वा बार्हस्पत्यमभिघारयति
। यजमानदेवत्यो वै बृहस्पतिः । यजमानमेव

तेजसा समर्धयति ॥8॥

180302

आदित्यां म्लुहाङ्गभिणीमा लभते । मारुतीं पृश्निं पष्ठौहीम् । विशञ्चैवास्मै

राष्ट्रञ्च समीचीं दधाति । आदित्यया पूर्वया

प्रचरति । मारुत्योत्तरया । राष्ट्र एव विशमनुबध्नाति । उच्चैरादित्याया आश्रावयति

। उपाशु मारुत्यै । तस्माद्वाष्ट्रं विशमतिवदति ।

गर्भिण्यादित्या भवति ॥9॥

180303

इन्द्रियवै गर्भः । राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः । अगर्भा मारुती । विद्धै मरुतः

। विशमेव निरिन्द्रियामकः । देवासुरास्संय्यत्ता

आसन् । ते देवा अश्विनोः पूषन्वाचस्सत्यः सन्निधाय । अनृतेनासुरानभ्यभवन्
। तेऽश्विभ्यां पूषणे पुरोडाशद्वादशकपालन्निरवपन् । ततो वै

ते वाचस्सत्यमवारुन्धत ॥10॥

180304

यदश्विभ्यां पूषणे पुरोडाशद्वादशकपालन्निरवपति । अनृतेनैव भ्रातृव्यानभिभूय
। वाचस्सत्यमवरुन्धे । सरस्वते सत्यवाचै
चरुम् । पूर्वमेवोदितम् । उत्तरेणाभि गृणाति । सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशद्वादशकपालं
प्रसूत्यै । दूतान्प्रहिणोति । आविद एता भवन्ति ।
आविदमेवैनङ्गमयन्ति । अथो दूतेभ्य एव न छिद्यते । तिसृधन्वः शुष्कदृतिर्दखिषणा समृद्धयै

॥11॥

180300

अर्धयति भवत्यरुन्धत् गमयन्ति द्वे च ॥3॥

180401

आग्नेयमष्टाकपालन्निरवपति । तस्माच्छिशिरे कुरुपञ्चालाः प्राञ्चो यान्ति । सौम्यञ्चरुम्
। तस्माद्द्वसन्तव्यैवसायादयन्ति ।

सावित्रद्वादशकपालम् । तस्मात्पुरस्ताद्यवानाः सवित्रा विरुन्धते । बारुहस्पत्यञ्चरुम्
। सवित्रैव विरुध्यै । ब्रह्मणा यवानादधते । त्वाष्ट्रमष्टाकपालम् ॥12॥

180402

रूपाण्येव तेन कुर्वते । वैश्वानरद्वादशकपालम् । तस्माद्भ्रघ्न्यै नैदाधे प्रत्यञ्चः
कुरुपञ्चाला यान्ति । सारस्वतञ्चरुन्निरवपति ।

तस्मात्प्रावृषि सर्वा वाचो वदन्ति । पौष्णेन व्यवस्यन्ति । मैत्रेण कृषन्ते । वारुणेन
विधृता आसते । खैत्रपत्येन पाचयन्ते । आदित्येनादधते ॥13॥

180403

मासिमास्येतानि हवीःषि निरुप्याणीत्याहुः । तेनैवतून्प्रयुङ्क्ते इति । अथो
खल्वाहुः । कस्सव्वँत्सरञ्जीविष्यतीति । षडेव

पूर्वेद्युनिरुप्याणि । षडुत्तरेद्युः । तेनैवतून्प्रयुङ्क्ते । दखिषणो रथवाहनवाहः
पूर्वेषान्दखिषणा । उत्तर उत्तरेषाम् । सँव्वँत्सरस्यैवान्तो युनक्ति ।

सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥14॥

180400

त्वाष्ट्रमष्टाकपालन्दधते युनक्त्येकञ्च ॥4॥

180501

इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियँव्वीर्यं पराऽपतत् । स यत्प्रथमन्निरिष्टीवत्

। तत्कलमभवत् । यद्वितीयम् । तद्वदरम् ।

यत्तृतीयम् । तत्कर्कन्धु । यन्नस्तः । स सिःहः । यदख्योः ॥15॥

180502

स शार्दूलः । यत्कर्णयोः । स वृकः । य ऊर्ध्वः । स सोमः । याऽवाची । सा सुरा । त्रयास्सक्तवो
भवन्ति ।

इन्द्रियस्यावरुद्ध्यै । त्रयाणि लोमानि ॥16॥

180503

त्विषिमेवावरुद्धे । त्रयो ग्रहाः । वीर्यमेवावरुद्धे । नाम्ना दशमी । नव वै पुरुषे प्राणाः ।

नाभिर्दशमी । प्राणा

इन्द्रियं वीर्यम् । प्राणानेवेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते । सीसेन

क्लीबाच्छष्पाणि क्रीणाति । न वा एतदयो न हिरण्यम् ॥17॥

180504

यथ्सीसम् । न स्त्री न पुमान् । यत्क्लीबः । न सोमो न सुरा । यथ्सौत्राम्णी समृद्ध्यै । स्वाद्वीन्त्वा
स्वादुनेत्याह ।

सोममेवैनङ्करोति । सोमोऽस्युश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णे

पच्यस्वेत्याह । एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पच्यते । तिस्रस्सःसृष्टा

वसति ॥18॥

180505

तिस्रो हि रात्रीः क्रीतस्सोमो वसति । पुनातु ते परिस्रुतमिति यजुषा पुनाति व्यावृत्त्यै

। पवित्रेण पुनाति । पवित्रेण हि

सोमं पुनन्ति । वारेण शश्वता तनेत्याह । वारेण हि सोमं पुनन्ति । वायुः पूतः

पवित्रेणेति नैतया पुनीयात् । व्यृद्धा ह्येषा । अतिपवितस्यैतया

पुनीयात् । कुविदङ्केत्यनिरुक्तया प्राजापत्यया गृह्णाति ॥19॥

180506

अनिरुक्तः प्रजापतिः । प्रजापतेराप्त्यै । एक्युर्चा गृह्णाति । एकधैव यजमाने वीर्यन्दधाति ।

आश्विनन्धूम्रमालभते ।

अश्विनौ वै देवानां भिषजौ । ताभ्यामेवास्मै भेषजङ्करोति । सारस्वतं मेषम् ।

वाग्वै सरस्वती । वाचैवैनं भिषज्यति । ऐन्द्रमृषभः सेन्द्रत्वाय ॥20॥

180500

अख्योर्लोमानि हिरण्यव्वसति गृह्णाति भिषज्यत्येकञ्च ॥15॥

180601

यत्त्रिषु यूपेष्वालभेत । बहिर्धास्मादिन्द्रियं वीर्यन्दध्यात् । भ्रातृव्यमस्मै जनयेत् । एक्युप आलभते ।

एकधैवास्मिन्निन्द्रियव्यव्ययीन्दधाति । नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति । नैतेषां पशूनां पुरोडाशां
भवन्ति । ग्रहपुरोडाशा ह्येते । युवः सुराममश्विनेति
सर्वदेवत्ये याज्यानुवाक्ये भवतः । सर्वा एव देवताः प्रीणाति ॥21॥
180602

ब्राह्मणं परिक्रीणीयादुच्छेषणस्य पातारम् । ब्राह्मणो ह्याहुत्या उच्छेषणस्य पाता । यदि ब्राह्मणत्र
विन्देत् ।

वल्मीकवपायामवनयेत् । सैव ततः प्रायश्चित्तिः । यद्वै सौत्रामण्यै व्यृद्धम् । तदस्यै
समृद्धम् । नानादेवत्याः पशवश्च पुरोडाशाश्च भवन्ति
समृद्ध्यै । ऐन्द्रः पशूनामुत्तमो भवति । ऐन्द्रः पुरोडाशानां प्रथमः ॥22॥
180603

इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति । पुरस्तादनूयाजानां पुरोडाशैः प्रचरति । पशवो
वै पुरोडाशाः । पशूनेवावरुन्धे ।

ऐन्द्रमेकादशकपालत्रिर्वपति । इन्द्रियमेवावरुन्धे । सावित्रन्द्रादशकपालं प्रसूत्यै
। वारुणन्दशकपालम् । अन्तत एव वरुणमवयजते ।

वड्बा दखिषणा ॥23॥
180604

उत वा एषाऽश्वः सूते । उताश्वतरम् । उत सोम उत सुरा । यथसौत्रामणी समृद्ध्यै
। ब्राह्मस्पत्यं पशुञ्चतुर्थमिति

पवितस्यालभते । ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः । ब्रह्मणैव यज्ञस्य व्यृद्धमपि
वपति । पुरोडाशवानेष पशुर्भवति । न ह्येतस्य ग्रहङ्गन्ति ।

सोमप्रतीकाः पितरस्तृष्णुतेति शतातृष्णायाः समवनयति ॥24॥
180605

शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति । दखिषणेऽग्नौ जुहोति । पापवस्यस्य
व्यावृत्त्यै ।

हिरण्यमन्तरा धारयति । पूतामेवैनाञ्जुहोति । शतमानं भवति । शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः
। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति । यत्रैव

शतातृष्णान्धारयति ॥ 25 ॥
180606

तन्निदधाति प्रतितिष्ठत्यै । पितृन् वा एतस्यैन्द्रियव्यव्ययीङ्गच्छति । यः सोमोऽति
पवते । पितृणाथ्याज्यानुवाक्याभिरुप तिष्ठते ।

यदेवास्य पितृनिन्द्रियव्यव्ययीङ्गच्छति । तदेवावरुन्धे । तिसृभिरुप तिष्ठते

। तृतीये वा इतो लोके पितरः । तानेव प्रीणाति । अथो त्रीणि वै
यज्ञस्येन्द्रियाणि । अध्वर्युर् होता ब्रह्मा । त उपतिष्ठन्ते । यान्येव यज्ञस्येन्द्रियाणि
। तैरेवास्मै भेषजङ्करोति ॥26॥

180600

प्रीणाति प्रथमो दखिषणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि चत्वारि च ॥6॥

180701

अग्निष्टोममग्र आहरति । यज्ञमुखव्वाँ अग्निष्टोमः । यज्ञमुखमेवारभ्यं स्वमाक्रमते
। अथैषोऽभिषेचनीयश्चतुस्त्रिंशत्पर्वमानो

भवति । त्रयस्त्रिंशद्देवताः । ता एवाप्रोति । प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशः । तमेवाप्रोति

। स्रंशर एष स्तोमानामयथापूर्वम् । यद्विषमास्तेमाः ॥27॥

180702

एतावान् वै यज्ञः । यावान्यवमानाः । अन्तश्श्लेषणन्त्वा अन्यत् । यथ्समाः पर्वमानाः ।
तेनासंशरः । तेन यथापूर्वम् ।

आत्मनैवाग्निष्टोमेनुर्धोति । आत्मना पुण्यो भवति । प्रजा वा उक्थानि । पशव

उक्थानि । यदुक्थ्यो भवत्यनुसन्तत्यै ॥28॥

180700

स्तोमाः पशव उक्थान्येकञ्च ॥7॥

180801

उप त्वा जामयो गिर इति प्रतिपद्भवति । वाग्वै वायुः । वाच एवैषोऽभिषेकः । सर्वासामेव
प्रजानां सूयते । सर्वा एनं प्रजा

राजेति वदन्ति । एतमु त्यन्दशखिषु इत्याह । आदित्या वै प्रजाः । प्रजानामेवैतेन

सूयते । यन्ति वा एते यज्ञमुखात् । ये संभार्या अक्रन् ॥29॥

180802

यदाह पर्वस्व वाचो अग्निय इति । तेनैव यज्ञमुखान्नयन्ति । अनुष्टुक्प्रथमा भवति

। अनुष्टुगुत्तमा । वाग्वा अनुष्टुक् । वाचैव

प्रयन्ति । वाचोद्यन्ति । उद्वतीर्भवन्ति । उद्वद्वा अनुष्टुभौ रूपम् । आनुष्टुभो राजन्यः ॥30॥

180803

तस्मादुद्वतीर्भवन्ति । सौर्यनुष्टुगुत्तमा भवति । सुवर्गस्य लोकस्य सन्तत्यै । यो वै सुवादेति । नैनं
सुव उपनमति ।

यस्सामभ्य एति । पापीयान्धसुषुवाणो भवति । एतानि खलु वै सामानि । यत्पृष्ठानि । यत्पृष्ठानि

भवन्ति ॥31॥

180804

तैरेव सवात्रैति । यानि देवराजानां सामानि । तैरमुष्मिँल्लोकं ऋध्नोति । यानि
मनुष्यराजानां सामानि । तैस्मिँल्लोकं
ऋध्नोति । उभयोरिव लोकयोर् ऋध्नोति । देवल्लोके च मनुष्यलोके च ।
एकविंशोऽभिषेचनीयस्योत्तमो
भवति । एकविंशः केशवपनीयस्य
प्रथमः । सप्तदशो दशपेयः ॥32॥
180805

विद्वा एकविंशः । राष्ट्रः सप्तदशः । विश एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्यते । तस्माद्वा
एष विशां प्रियः । विशो हि मध्यतो
ऽभिषिच्यते । यद्वा एनमदो दिशोऽनु व्यास्थापर्यन्ति । तथ्सुवर्गल्लोकमुभ्यारोहति
। यदिमल्लोकं प्रत्यवरोहति । अतिजन्वेयात् । उद्वा माद्येत् ।
यदेष प्रतीचीनस्तोमो भवति । इममेव तेन लोकं प्रत्यवरोहति । अथो अस्मिन्नेव लोके प्रति
तिष्ठत्यनुन्मादाय ॥33॥
180800

अक्रान्नाजन्यो भवन्ति दशपेयो माद्येत्रीणि च ॥8॥
180901

इयवै रजता । असौ हरिणी । यद्बुक्मौ भवतः । आभ्यामेवैनमुभयत् परि गृह्णाति । वरुणस्य वा
अभिषिच्यमानस्यापः ।

इन्द्रियं वीर्यं त्रिरघ्नन् । तथ्सुवर्णं हिरण्यमभवत् । यद्बुक्ममन्तुर्दधाति
। इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाताय । शतमानो भवति शतखरः । शतायुः
पुरुषश्शतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति । आयुर्वै हिरण्यम् । आयुष्या
एवैनमुभ्यति खरन्ति । तेजो वै हिरण्यम् । तेजस्या एवैनमुभ्यति
खरन्ति । वर्चो वै हिरण्यम् । वर्चस्या एवैनमुभ्यति खरन्ति ॥34॥
180900

शतखरोऽष्टौ च ॥9॥
181001

अप्रतिष्ठितो वा एष इत्याहुः । यो राजसूयेन यजत् इति । यदा वा एष एतेन द्विरात्रेण यजते । अथ
प्रतिष्ठा । अथ
सर्वथ्सुरमाप्नोति । यावन्ति सर्वथ्सुरस्याहोरात्राणि । तावतीरेतस्य स्तोत्रीयाः
। अहोरात्रेष्वेव प्रति तिष्ठति । अग्निष्टोमः पूर्वमहर्भवति ।
अतिरात्र उत्तरम् ॥35॥

181002

नानैवाहोरात्रयोः प्रति तिष्ठति । पौर्णमास्यां पूर्वमहर्भवति । व्यष्टकायामुत्तरम्

। नानैवार्धमासयोः प्रतितिष्ठति ।

अमावास्यायां पूर्वमहर्भवति । उदृष्ट उत्तरम् । नानैव मासयोः प्रतितिष्ठति

। अथो खलु । ये एव समानपुखे पुण्याहे स्याताम् । तयोः

कार्यं प्रतिष्ठित्यै ॥36॥

181003 अपशव्यो द्विरात्र इत्याहुः । द्वे ह्येते छन्दसी । गायत्रञ्च त्रैष्टुभञ्च

। जगतीमन्तर्यन्ति । न तेन जगती कृतेत्याहुः ।

यदेनान्तृतीयसवने कुर्वन्तीति । यदा वा एषाऽहीनस्याहर्भजते । साहस्यं वा सर्वनम्

। अथैव जगती कृता । अथ पशव्यः । व्यष्टिर्वा एष द्विरात्रः ।

य एवँव्द्वान्द्विरात्रेण यजते । व्येवास्मा उच्छति । अथो तम एवापहते । अग्निष्टोममन्तुत

आहरति । अग्निस्सर्वा देवताः । देवतास्वेव प्रतितिष्ठति ॥37॥

181000

उत्तरं प्रतिष्ठित्यै पशव्यस्सप्त च ॥10॥

180000

वरुणस्य जामि वा ईश्वर आग्नेयमिन्द्रस्य यत्रिष्वग्निष्टोममुप त्वेयँव्वै रजताऽप्रतिष्ठितो दश ॥10॥

वरुणस्य यदश्विभ्यँय्यत्रिषु तस्मादुद्वतीस्सप्तत्रिंशत् ॥37॥

वरुणस्य प्रतितिष्ठति ॥

हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

प्रथमाष्टके अष्टमप्रपाठकः

प्रथमाष्टकं च समाप्तम्

210000

कृष्ण यजुर्ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमप्रपाठकप्रारम्भः हरिः ओम् ॥

210101

अङ्गिरसो वै सूत्रमासत । तेषां पृश्निर्घर्मधुगासीत् ।
सर्जीषेणाजीवत् । तेऽब्रुवन् । कस्मै नु सूत्रमास्महे । येऽस्या
ओषधीर्न जनयाम् इति । ते दिवो वृष्टिमसृजन्त । यावन्तस्स्तोका
अवापद्यन्त । तावतीरोषधयोऽजायन्त । ता जाताः पितरो
विषेणालिम्पन् ॥1॥

210102

तासाञ्जग्ध्वा रुप्यन्त्यैत् । तेऽब्रुवन् ।
क इदमित्थमकरिति । वयं भागधेयमिच्छमाना इति
पितरोऽब्रुवन् । किँव्वो भागधेयमिति । अग्निहोत्र एव
नोऽप्यस्त्वित्यब्रुवन् । तेभ्य एतद्भागधेयं प्रायच्छन् ।
यद्धुत्वा निमार्ष्टि । ततो वै त ओषधीरस्वदयन् । य एवँव्वेद ॥2॥
210103

स्वदन्तेऽस्मा ओषधयः । ते वृथ्समुपावासृजन् । इदन्नो हव्यं
प्रदाप्येति । सोऽब्रवीद्वरं वृणै । दश मा रात्रीर्जातन्न
दोहन् । आसङ्गवं मात्रा सह चराणीति । तस्माद्वृथ्स
ज्जातन्दश रात्रीर्न दुहन्ति । असङ्गवं मात्रा सह चरति ।
वारैवृत् ह्यस्य । तस्माद्वृथ्सः सःसृष्टधयः रुद्रो
घातुकः । अति हि सन्धान्धरति ॥3॥

210100

अलिम्पन्वेद घातुक एकञ्च ॥1॥

210201

प्रजापतिरग्निमसृजत । तं प्रजा अन्वसृज्यन्त । तमभाग उपास्त ।
सोऽस्य प्रजाभिरपाक्रामत् । तमवरुरुथ्समानोऽन्वैत् ।
तमवरुधुन्नाशक्रोत् । स तपोतप्यत । सोऽग्निरुपारमतातापि वै
स्य प्रजापतिरिति । स रुराटादुदमृष्ट ॥4॥

210202

तद्धृतमभवत् । तस्माद्यस्य दखिणतः केशा उन्मृष्टाः । ताञ्ज्येष्टलुख्मी
प्राजापत्येत्याहुः । यद्रराटादुदमृष्ट । तस्माद्रराटे
केशा न सन्ति । तदुग्रौ प्रागृह्णात् । तद्वचिकिथ्सत् ।

जुहवानी 3 मा हौषा 3 मिति । तद्विचिकिथसायै जन्म । य एवं
व्विद्वान् विचिकिथसति ॥5॥

210203

वसीय एव चेतयते । तव्वाङ्गभ्यवद
जुहुधीति । सोऽब्रवीत् । कस्त्वमसीति । स्वैव ते वागित्य
ब्रवीत् । सोऽजुहोथ्स्वाहेति । तथ्स्वाहाकारस्य जन्म । य एव
स्वाहाकारस्य जन्म वेद । करोति स्वाहाकारेण वीर्यम् ।
यस्यैव्विदुषस्स्वाहाकारेण जुहति ॥6॥

210204

भोगायैवास्य हुतं भवति । तस्या आहुत्यै पुरुषमसृजत । द्वितीयमजुहोत् ।
सोऽश्वमसृजत । तृतीयमजुहोत् । स गामसृजत । चतुर्थमजुहोत् ।
सोऽविमसृजत । पञ्चममजुहोत् । सोऽजामसृजत ॥7॥

210205

सोऽग्नि रंभिभेत् । आहुतीभिर्वै माऽऽप्रोतीति । स प्रजापतिं पुनः
प्राविशत् । तं प्रजापतिरब्रवीत् । जायस्वेति । सोऽब्रवीत् । किं
भागधेयमभि जनिष्य इति । तुभ्यमेवेदः ह्याता इत्यं
ब्रवीत् । स एतद्भागधेयमभ्यजायत । यदग्निहोत्रम् ॥8॥

210206

तस्मादग्निहोत्रमुच्यते । तद्भूयमानमादित्योऽब्रवीत् । मा
हौषीः । उभयोर्वेनावेतदिति । सोऽग्निरब्रवीत् । कथन्नौ
होष्यन्तीति । सायमेव तुभ्यञ्जुहुवन् । प्रातर्मह्य
मित्यब्रवीत् । तस्माद्ग्रयं सायः ह्यते । सूर्याय प्रातः ॥9॥

210207

आग्नेयी वै रात्रिः । ऐन्द्रमहः । यदनुदिते सूर्ये
प्रातर्जुहुयात् । उभयमेवाग्नेय स्यात् । उदिते सूर्ये
प्रातर्जुहोति । तथाग्रये सायः ह्यते । सूर्याय प्रातः ।
रात्रिवाँ अनु प्रजाः प्र जायन्ते । अह्ना प्रति तिष्ठन्ति ।
यथ्सायञ्जुहोति ॥10॥

210208

प्रैव तेन जायते । उदिते सूर्ये प्रात
र्जुहोति । प्रत्येव तेन तिष्ठति । प्रजापतिरकामयत् प्र

जायेयेति । स एतदग्निहोत्रं मिथुनमपश्यत् । तदुदिते
सूर्येऽजुहोत् । यजुषाऽन्यत् । तूष्णीमन्यत् । ततो वै स
प्राजायत । यस्यैवँव्विदुष उदिते सूर्येऽग्निहोत्रञ्जुहति ॥11॥
210209

प्रैव जायते । अथो यथा दिवा प्रजानन्नेति । तादृगेव
तत् । अथो खल्वाहुः । यस्य वै द्वौ पुण्यौ गृहे वसतः । यस्तयो
रन्यः राधयत्यन्यन्न । उभौ वाव स तार्वच्छतीति । अग्नि
व्वाँवादित्यस्सायं प्रविशति । तस्माद्दग्निर्दुरान्नक्तन्ददृशे ।
उभे हि तेजसी सं पद्येते ॥12॥
210210

उद्यन्तव्वाँवादित्यमग्नि
रनुसमारोहति । तस्माद्भूम एवाग्नेर्दिवा ददृशे । यदुग्रये
सायञ्जुहुयात् । आ सूर्याय वृश्च्येत । यथ्सूर्याय प्रात
र्जुहुयात् । आऽग्रये वृश्च्येत । देवताभ्यस्समदन्दध्यात् ।
अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिस्सूर्यस्स्वाहेत्येव सायः होत्व्यम् ।
सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिरग्निस्स्वाहेति प्रातः । तथोभाभ्याः
सायः हूयते ॥13॥
210211

उभाभ्यां प्रातः । न देवताभ्यस्समदन्दधाति ।
अग्निर्ज्योतिरित्याह । अग्निर्वै रेतोधाः । प्रजा ज्योति
रित्याह । प्रजा एवास्मै प्र जनयति । सूर्यो ज्योतिरित्याह ।
प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति । ज्योतिरग्निस्स्वाहेत्याह ।
प्रजा एव प्रजाता अस्यां प्रतिष्ठापयति ॥14॥
210212

तूष्णीमुत्तरा माहुतिञ्जुहोति । मिथुनत्वाय प्रजात्यै । यदुदिते सूर्ये
प्रातर्जुहुयात् । यथाऽतिथये प्रद्वृताय शून्यायावसथाया
हार्यः हरन्ति । तादृगेव तत् । काह ततस्तद्भवतीत्याहुः ।
यथ्स न वेद । यस्मै तद्धरन्तीति । तस्माद्यदौषसञ्जुहोति ।
तदेव संप्रति । अथो यथा प्रार्थमौषसं परिवेवेष्टि ।
तादृगेव तत् ॥15॥
210200

अमृष्ट विचिकिर्धसति जुह्वत्यजामसृजताग्निहोत्रः
सूर्याय प्रातर्जुहोति जुह्वति संपद्येते हूयते स्थापयति
संप्रति द्वे च ॥2॥

210301

रुद्रो वा एषः । यदुग्निः । पत्नी^१ स्थाली । यन्मध्येऽग्नेरधि
श्रयेत् । रुद्राय पत्नीमपि दध्यात् । प्रमायुका स्यात् ।
उदीचोऽङ्गारान्निरूह्याधि श्रयति । पत्नियै गोपीथाय ।
व्यन्तान्करोति । तथा पत्न्यप्रमायुका भवति ॥16॥

210302

घर्मो वा एषो ऽशान्तः । अहरहः प्र वृज्यते । यदग्निहोत्रम् । प्रतिषिञ्चेत्
पशुकामस्य । शान्तमिव हि पशव्यम् । न प्रतिषिञ्चेद्
ब्रह्मवर्चसकामस्य । समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम् । अथो
खलु । प्रतिषिच्यमेव । यत्प्रतिषिञ्चति ॥17॥

210303

तत् पशव्यम् । यज्जुहोति । तद्ब्रह्मवर्चसि । उभयमेवाकः ।
प्रच्युतुव्वां एतदस्माल्लोकात् । अगतन्देवलोकम् । यच्छृतः
हविरनभिघारितम् । अग्नि द्योतयति । अभ्येवैनद्वारयति । अथो
देवत्रैवैनद्रमयति ॥18॥

210304

पर्याग्नि करोति । रक्षसामपहत्यै ।
त्रिः पर्याग्नि करोति । त्र्यावृद्धि यज्ञः । अथो मेध्यत्वाय ।
यत्प्राचीनमुद्रासयेत् । यजमानः शुचाऽर्पयेत् । यद्दग्धिणा ।
पितृदेवत्यं स्यात् । यत्प्रत्यक् ॥19॥

210305

पत्नी^२ शुचा ऽर्पयेत् । उदीचीनमुद्रासयति । एषा वै देवमनुष्याणां
शान्ता दिक् । तामेवैनदनुद्रासयति शान्त्यै^३ । वर्त्म^४ करोति ।
यज्ञस्य सन्तत्यै । निष्टपति । उपैव तथ्स्तृणाति । चतुरुन्नयति ।
चतुष्पादः पशवः ॥20॥

210306

पशूनेवावरुन्धे । सर्वा^५न्पूर्णा
नुन्नयति । सर्वे हि पुण्या राद्धाः । अनूच उन्नयति । प्रजाया

अनूचीनत्वाय । अनूच्येवास्य प्रजाऽर्धुका भवति ।
संमृशति व्यावृत्तै । नाहोष्यन्नृपं सादयेत् । यदहोष्यन्नृप
सादयेत् । यथाऽन्यस्मा उपनिधाय ॥21॥

210307

अन्यस्मै प्रयच्छति ।

तादृगेव तत् । आऽस्मै वृश्येत । यदेव गार्हपत्येऽधि श्रयति ।
तेन गार्हपत्यं प्रीणाति । अग्रिरबिभेत् । आहुतयो
माऽत्येष्यन्तीति । स एताः समिधमपश्यत् । तामाऽधत्त । ततो वा
अग्नावाहुतयोऽधियन्त ॥22॥

210308

यदेनः समयच्छत् । तत्समिधं स्समित्त्वम् । समिधमा दधाति । समेवैनय्यच्छति ।
आहुतीनान्धृत्यै । अथो अग्रिहोत्रमेवेध्मवत्करोति ।
आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै । ब्रह्मवादिनो वदन्ति । यदेकाः
समिधमाधाय द्वे आहुती जुहोति । अथ कस्याः समिधि
द्वितीयामाहुतिञ्जुहोतीति ॥23॥

210309

यद्वे समिधावादध्यात् । भ्रातृव्यमस्मै जनयेत् । एकाः
समिधमाधाय । यजुषाऽन्यामाहुतिञ्जुहोति । उभे एव समिद्धती
आहुती जुहोति । नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति । आदीप्तायाञ्जुहोति । समिद्धमिव हि
ब्रह्मवर्चसम् । अथो यथाऽतिथिञ्ज्योतिष्कृत्वा परि वेवेष्टि ।
तादृगेव तत् । चतुरुन्नयति । द्विर्जुहोति । तस्माद्द्विपाञ्चतुष्पादमत्ति । अथो
द्विपद्येव चतुष्पदः प्रतिष्ठापयति ॥24॥

210300

भवति प्रतिषिञ्चति गमयति प्रत्यक्पशव
उपनिधायोऽधियन्तेति तच्चत्वारि च ॥3॥

210401

उत्तरावतीव्यै देवा आहुतिमजुहवुः ।
अवाचीमसुराः । ततो देवा अभवन् । पराऽसुराः । यङ्कामयेत् वसीयान्त्स्यादिति ।
कनीयस्तस्य पूर्वः हुत्वा । उत्तरं भूयो जुहुयात् । एषा वा
उत्तरावत्याहुतिः । तान्देवा अजुहवुः । तत्स्तैऽभवन् ॥25॥

210402

यस्यैवञ्जुहति । भवत्येव । यङ्कामयेत् पापीयान्थस्यादिति । भूयस्तस्य
पूर्वः हुत्वा । उत्तरङ्कनीयो जुहुयात् । एषा वा अवाच्याहुतिः ।
तामसुरा अजुहवुः । तत्स्ते पराऽभवन् । यस्यैवञ्जुहति । परैव भवति ॥26॥
210403

हुत्वोप सादयत्यजामित्वाय । अथो व्यावृत्त्यै । गार्हपत्यं प्रतीख्यते ।
अननुध्यायिनमेवैनङ्करोति । अग्निहोत्रस्य वै स्थाणुरस्ति । तय्यं ऋच्छेत् ।
यज्ञस्थाणुमृच्छेत् । एष वा अग्निहोत्रस्य स्थाणुः । यत्पूर्वाऽऽहुतिः ।
ताय्यँदुत्तरयाऽभिजुहुयात् ॥27॥
210404

यज्ञस्थाणुमृच्छेत् ।
अतिहाय पूर्वामाहुतिञ्जुहति । यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति ।
अथो भ्रातृव्यमेवास्वाऽति क्रामति । अवाचीनः सायमुप
मार्ष्टि । रेते एव तदधाति । ऊर्ध्वं प्रातः । प्र जनयत्येव तत् ।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति । चतुरुत्रयति ॥28॥
210405

द्विर्जुहति । अथ क्व द्वे आहुती भवतु इति । अग्रौ
वैश्वानर इति ब्रूयात् । एष वा अग्निर्वैश्वानरः ।
यद्वाह्यः हुत्वा द्विः प्राश्नाति । अग्रावेव वैश्वानरे द्वे आहुती
जुहति । द्विर्जुहति । द्विर्निर्माष्टि । द्विः प्राश्नाति ॥29॥
210406

षट्श्रसंपद्यन्ते । षड्वा ऋतवः । ऋतूनेव प्रीणाति । ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।
किन्देवत्यमग्निहोत्रमिति । वैश्वदेवमिति ब्रूयात् । यद्यजुषा जुहोति ।
तदैन्द्राग्रम् । यत्तूष्णीम् । तत्प्रजापत्यम् ॥30॥
210407

यन्निर्माष्टि । तदोषधीनाम् । यद्वितीयम् ।
तत्पितृणाम् । यत्प्राश्नाति । तद्गर्भाणाम् ।
तस्माद्गर्भा अनशजन्तो वर्धन्ते ।
यदाचामति । तन्मनुष्याणाम् ।
उदङ्पर्यावृत्याचामति ॥31॥
210408

आत्मनोगोपीथाय । निर्णेनेक्ति शुद्ध्यै । निष्टपति

स्वगाकृत्यै । उद्दिशति । सप्तर्षीनेव
प्रीणाति । दखिषणा पर्यावर्तते । स्वमेव वीर्यमनु
पर्यावर्तते । तस्माद्दखिषणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरः । अथो
आदित्यस्यैवावृत्तमनु पर्यावर्तते । हुत्वोप समिन्धे ॥32॥
210409

ब्रह्मवर्चसस्य समिद्ध्यै । न ब्रूहिरनु प्र हरेत् ।
असंस्थितो वा एष यज्ञः । यदग्निहोत्रम् । यदनु प्र
हरेत् । यज्ञं विच्छिन्द्यात् । तस्मान्नानु
प्रहृत्यम् । यज्ञस्य सन्तत्यै । अपो
नि नयति । अवभृथस्यैव रूपमकः ॥33॥
210400

अभवन्भवति जुहुयान्नयति माष्टि द्विः
प्राश्र्जाति प्राजापत्यमाचामतीन्धेऽकः ॥4॥
210501

ब्रह्मवादिनो वदन्ति । अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः ।
किंप्रायणमग्निहोत्रमिति । वृथ्सो वा अग्निहोत्रस्य प्रायणम् ।
अग्निहोत्रयज्ञानाम् । तस्य पृथिवी सद्दः ।
अन्तरिक्षमाग्नीध्रम् । द्यौरहविर्धानम् । दिव्या आपः
प्रोर्षणयः । ओषधयो ब्रूहिः ॥34॥
210502

वनस्पतय इध्मः । दिशः परिधयः । आदित्यो यूपः ।
यजमानः पशुः । समुद्रोऽवभृथः । सव्वँत्सरस्स्वगाकारः ।
तस्मादाहिताग्नेस्सर्वमेव बरिहृष्यन्दुत्तं भवति ।
यथ्सायञ्जुहोति । रात्रिमेव तेन दखिषण्याङ्कुरुते । यत्प्रातः ॥35॥
210503

अहरेव तेन दखिषण्यङ्कुरुते । यत्ततो
ददाति । सा दखिषणा । यावन्तो वै देवा अहुत्तमादन् । ते
पराऽभवन् । त एतदग्निहोत्रः सर्वस्यैव समवदायाजुहवुः ।
तस्मादाहुः । अग्निहोत्रं वै देवा गृहाणान्निष्कृतिमपश्यन्निति ।
यथ्सायञ्जुहोति । रात्रिया एव तद्भुताद्याय ॥36॥
210504

यजमानस्यापराभावाय । यत्रातः ।

अहं एव तद्धुताद्याय । यजमानस्यापराभावाय ।

यत्ततोऽश्नाति । हुतमेव तत् । द्वयोः पर्यसा जुहुयात्पशुकामस्य । एतद्वा
अग्निहोत्रं मिथुनम् । य एवँव्वेद । प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते ॥37॥
210505

इमामेव पूर्व्या दुहे । अमूमुत्तरया । अधिश्रित्योत्तरमा
नयति । योनावेव तद्रेतस्सिञ्चति प्रजनने । आज्येन
जुहुयात्तेजस्कामस्य । तेजो वा आज्यम् । तेजस्व्यैव
भवति । पर्यसा पशुकामस्य । एतद्वै पशुनाः रूपम् । रूपेणैवास्मै
पशूनवरुन्धे ॥38॥
210506

पशुमानेव भवति । दुधेन्द्रियकामस्य । इन्द्रियँव्वै दधि । इन्द्रियाव्यैव भवति ।
यवाग्वाँ ग्रामकामस्यौषधा वै मनुष्याः । भाग्धेयेनैवास्मै
सजातानव रुन्धे । ग्राम्यैव भवति । अयज्ञो वा एषः । योऽसामा ॥39॥
210507

चतुरुन्नयति । चतुरखरः रथन्तरम् । रथन्तरस्यैष वर्णः । उपरीव हरति ।
अन्तरिखव्वामदेव्यम् । वामदेव्यस्यैष वर्णः । द्विर्जुहोति । द्वाखरं
बृहत् । बृहत् एष वर्णः । अग्निहोत्रमेव तत्सामन्वत्करोति ॥40॥
210508

यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो वेद । उपैनमुपसदो नमन्ति । विन्दत
उपसत्तारम् । उन्नीयोप सादयति । पृथिवीमेव प्रीणाति । होष्यन्नुप
सादयति । अन्तरिखमेव प्रीणाति । हुत्वोप सादयति ।
दिवमेव प्रीणाति । एता वा अग्निहोत्रस्योपसदः ॥41॥
210509

य एवँव्वेद । उपैनमुपसदो नमन्ति ।
विन्दत उपसत्तारम् । यो वा अग्नि होत्रस्याश्रावितं
प्रत्याश्रावितः होतारं ब्रह्माणव्वषट्कारँव्वेद । तस्य त्वैव
हुतम् । प्राणो वा अग्नि होत्रस्याश्रावितम् । अपानः प्रत्याश्रावितम् । मनो
होतारं । चखुर्ब्रह्मा । निमेषो वषट्कारः ॥42॥
210510

य एवँ व्वेद । तस्य त्वैव हुतम् ।

सायय्याँवानश्च वै देवाः प्रातर्यावाणश्चाग्नि
होत्रिणो गृहमार्गच्छन्ति । तान् यत्र तर्पयेत् । प्रजयाऽस्य पशुभिर्वि
तिष्ठेरन् । यत्तर्पयेत् । तृप्ता एनं प्रजया पशुभिस्तर्पयेयुः ।
सजूदेवैस्सायय्याँवभिरिति सायः संमृशति । सजूदेवैः
प्रातर्यावभिरिति प्रातः । ये चैव
देवास्सायय्याँवानो ये च प्रातर्यावाणः ॥43॥

210511

तानेवोभयाः स्तर्पयति । त एनन्तृप्ताः प्रजया पशुभिस्तर्पयन्ति । अरुणो ह
स्माहोपवेशिः । अग्निहोत्र एवाहः सायंप्रातर्वज्रं
भ्रातृव्येभ्यः प्र हरामि । तस्मान्मत्पापीयाःसो भ्रातृव्या इति ।
चतुरुन्नयति । द्विर्जुहोति । समिथ्सप्तमी । सप्तपदा शकरी । शाकरो वज्रः ।
अग्निहोत्र एव तस्सायंप्रातर्वज्रय्यंजमानो भ्रातृव्याय प्र
हरति । भवत्यात्मना । पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति ॥44॥

210500

बृहिः प्रातरहुताद्याय जायते रुन्धे
सामाकरोत्येता वा अग्नि होत्रस्योपसदो
वषट्कारश्च प्रातर्यावाणो वज्रस्त्रीणि च ॥5॥

210601

प्रजापतिरकामयतात्मन्वन्मै जायेतेति । सोऽजुहोत् ।
तस्मात्मन्वदजायत । अग्निर्वायुरादित्यः ।
तेऽब्रुवन् । प्रजापतिरहौषीदात्मन्वन्मै जायेतेति । तस्य
व्यमंजनिष्महि । जायतान्न आत्मन्वदिति तेऽजुहवुः । प्राणानामग्निः ।
तनुवै वायुः ॥45॥

210602

चख्षुष आदित्यः । तेषां हुतादजायत गौरेव । तस्यै पर्यसि
व्यार्यच्छन्त । मम हुतादजनि ममेति । ते प्रजापतिं
प्रश्जमायन् । स आदित्योऽग्निमब्रवीत् । यत्रो नौ जयात् । तन्नौ
सहासदिति । कस्यै कोऽहौषीदिति प्रजापतिरब्रवीत्कस्यै क इति ।
प्राणानामहमित्यग्निः ॥46॥

210603

तनुवा अहमिति वायुः । चख्षुषोऽहमित्यादित्यः । य

एव प्राणानामहौषीत् । तस्य हुतादजनीति । अग्नेरहुता
दजनीति । तदग्निहोत्रस्याग्निहोत्रत्वम् । गौर्वा अग्नि
होत्रम् । य एवँव्वेदु गौरग्निहोत्रमिति । प्राणापानाभ्यामेवाग्निः
समर्थयति । अव्यर्थुकः प्राणापानाभ्यां भवति ।।47।।
210604

य एवँव्वेद । तौ वायुरब्रवीत् । अनु मा भजतमिति । यदेव
गार्हपत्येऽधिश्चित्याहवनीयमभ्युद्भवान् । तेन त्वां
प्रीणानित्यब्रूताम् । तस्माद्यद्गार्हपत्येऽधिश्चित्याहवनीय
मभ्युद्भवति । वायुमेव तेन प्रीणाति ।
प्रजापतिर्देवतास्सृजमानः । अग्निमेव देवतानां
प्रथममसृजत । सोऽन्यदालम्भ्यमवित्वा ।।48।।
210605

प्रजापतिमभि पर्यावर्तत । स मृत्योरबिभेत् ।
सोऽमुमादित्यमात्मनो निरमिमीत ।
तः हुत्वा पराऽप्यावर्तत । ततो वै स
मृत्युमपाजयत् । अप मृत्युञ्जयति । य एवँव्वेद ।
तस्माद्यस्यैवँव्विदुषः । उतैकाहमुत
द्वहन्न जुह्वति । हुतमेवास्य भवति । असौ
ह्यादित्योऽग्निहोत्रम् ।।49।।
210600

तनुवै वायुरग्निर्भवत्यवित्वा भवत्येकञ्च ।।6।।
210701

रौद्रङ्गवि । वायव्यमुपसृष्टम् ।
आश्विनन्दुह्यमानम् । सौम्यन्दुग्धम् ।
वारुणमधि श्रितम् । वैश्वदेवा भिन्दवः ।
पौष्णमुदन्तम् । सारस्वतँव्विष्यन्दमानम् । मैत्रः शरः ।
धातुरुद्वासितम् । बृहस्पतेरुग्रीतम् । सवितुः प्र क्रान्तम् ।
द्यावापृथिव्यं हियमाणम् ।
ऐन्द्राग्रमुपसन्नम् । अग्नेः पूर्वाऽऽहुतिः ।
प्रजापतेरुत्तरा । ऐन्द्रः हुतम् ।।50।।
210700

उद्वासितः सप्त च ॥7॥

210801

दुखिणुत उपं सृजति । पितृलोकमेव तेन जयति । प्राचीमावर्तयति ।
देवलोकमेव तेन जयति । उदीचीमावृत्य दोग्धि । मनुष्यलोकमेव तेन
जयति । पूर्वा दुह्याङ्गोष्ठस्य ज्यैष्ठिनेयस्य । यो वा गतश्रीस्स्यात् । अपरौ
दुह्यात्कनिष्ठस्य कानिष्ठिनेयस्य । यो वा बुभूषेत् ॥51॥

210802

न सं मृशति । पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै । वायव्यव्वाँ एतदुपसृष्टम् ।
आश्विनन्दुह्यमानम् । मैत्रन्दुग्धम् । अर्यम्ण उद्वास्यमानम् ।
त्वाष्ट्रमुन्नीयमानम् । बृहस्पतेरुन्नीतम् ।

सवितुः प्रक्रान्तम् । द्यावापृथिव्यं हियमाणम् ॥52॥

210803

ऐन्द्राग्रमुप सादितम् । सर्वाभ्यो वा
एष देवताभ्यो जुहोति । योऽग्नि होत्रञ्जुहोति । यथा
खलु वै धेनुन्तीर्थे तर्पयति । एवमग्निहोत्री
यजमानन्तर्पयति । तर्पयति प्रजयां पशुभिः । प्र
सुवर्गलोकञ्जानाति । पश्यति पुत्रम् ।
पश्यति पौत्रम् । प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते ।
यस्यैवँव्विदुषोऽग्निहोत्रञ्जुहोति । य उँ चैनदेवँव्वेद ॥53॥

210900

बुभूषेदिध्रयमाणञ्जायते द्वे च ॥8॥

210901

त्रयो वै प्रैयमेधा आसन् ।
तेषान्त्रिरेकोऽग्निहोत्रमजुहोत् । द्विरेकः ।
सकृदेकः । तेषायँस्त्रिरजुहोत् । स ऋचाऽजुहोत् । यो
द्विः । स यजुषा । यस्सकृत् । स तूष्णीम् ॥54॥

210902

यश्च यजुषाऽजुहोद्यश्च तूष्णीम् ।
तावुभावाध्रुताम् । तस्माद्यजुषाऽऽहुतिः पूर्वा
होत्व्या । तूष्णीमुत्तरा । उभे एवर्धी अवरुन्धे ।
अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निस्स्वाहेति

सायञ्जुहोति । रेत एव तदधाति ।

सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिस्सूर्यस्स्वाहेति प्रातः ।

रेत एव हितं प्र जनयति । रेतो वा एतस्य हितन्न प्र जायते ॥55॥

210903

यस्याग्निहोत्रमहुतः सूर्योऽभ्युदेति ।

यद्यन्ते स्यात् । उन्नीय प्राडुदाद्रवेत् । स उपसाद्यातमितोरासीत् । स यदा
ताम्येत् । अथ भूस्स्वाहेति जुहुयात् । प्रजापतिर्वै भूतः ।

तमेवोपासरत् । स एवैनन्तत् उन्नयति । नार्तिमाच्छति यजमानः ॥56॥

210900

तूष्णीञ्जायते यजमानः ॥9॥

211001

यदग्निमुद्धरति । वसवस्तर्ह्यग्निः । तस्मिन् यस्य

तथाविधे जुहति । वसुष्वेवास्याग्निहोत्रः हुतं भवति । निहितो

धूपायञ्छेते । रुद्रास्तर्ह्यग्निः । तस्मिन् यस्य तथाविधे

जुहति । रुद्रेष्वेवास्याग्निहोत्रः

हुतं भवति । प्रथममिधमर्चिरा लभते ।

आदित्यास्तर्ह्यग्निः ॥57॥

211002

तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति ।

आदित्येष्वेवास्याग्निहोत्रः हुतं भवति ।

सर्व एव सर्वश इध्म आदीप्तो भवति । विश्वेदेवा

स्तर्ह्यग्निः । तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति । विश्वेष्वेवास्य

देवेष्वग्निहोत्रः हुतं भवति । नित्तरामर्चिरुपावैति लोहिनीकेव भवति ।

इन्द्रस्तर्ह्यग्निः । तस्मिन् यस्य

तथाविधे जुहति । इन्द्र एवास्याग्निहोत्रः हुतं भवति ॥58॥

211003

अङ्गारा भवन्ति । तेभ्योऽङ्गारेभ्योऽर्चिरुदेति ।

प्रजापतिस्तर्ह्यग्निः । तस्मिन् यस्य

तथाविधे जुहति । प्रजापतावेवास्याग्निहोत्रः हुतं भवति ।

शरोऽङ्गारा अर्ध्यहन्ते । ब्रह्म तर्ह्यग्निः । तस्मिन् यस्य

तथाविधे जुहति । ब्रह्मन्नेवास्याग्निहोत्रः हुतं भवति ।

वसुषु रुद्रेष्वादित्येषु विश्वेषु देवेषु ।
इन्द्रं प्रजापतौ ब्रह्मन् । अपरिवर्गमेवास्यैतासु
देवतासु हुतं भवति । यस्यैवँव्विदुषोऽग्निहोत्रञ्जुह्वति ।

य उँ चैनदेवँव्वेदं ॥59॥

211000

आदित्यास्तर्ह्यग्निरिन्द्रं एवास्याग्निहोत्रं

हुतं भवति देवेषु चत्वारि च ॥10॥

211101

यदुग्निनिर्हितं प्रथमं सर्वं एव नितरामङ्गाराशशरो
ऽङ्गारा ब्रह्म वसुष्वष्टौ ॥ ऋतन्त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायं
परिषिञ्चति । सत्यन्त्वर्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः । अग्निर्वा ऋतम् ।
असावादित्यस्सत्यम् । अग्निमेव

तदादित्येन सायं परिषिञ्चति । अग्निनाऽऽदित्यं

प्रातस्सः । यावदहोरात्रे भवतः । तावदस्य लोकस्य । नार्तिर्न

रिष्टिः । नान्तो न पर्यन्तोऽस्ति । यस्यैवँव्विदुषो

ऽग्निहोत्रञ्जुह्वति । य उँचैनदेवँव्वेदं ॥60॥

211100

अस्ति द्वे च ॥11॥

210000

अङ्गिरसं प्रजापतिरुग्रिंरुद्र उँत्तरावर्ती ब्रह्मवादिनो
ऽग्निहोत्रप्रायणा यज्ञां प्रजापतिरकामयतात्मन्वद्वौद्रङ्गवि
दक्षिणतस्त्रयो वै यदुग्निमृतन्त्वा सत्येनैकादश ॥11॥

अङ्गिरसं प्रैव तेन पशूनेव यन्निर्माष्टि यो वा

अग्निहोत्रस्योपसदो दक्षिणतष्ष्टिः ॥60॥

अङ्गिरसो य उँचैनदेवँव्वेदं ॥

हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

।कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके ।

।प्रथमप्रपाठकस्समाप्तः ।

220000

द्वितीय प्रपाठक प्रारम्भः हरिः ओम् ॥

220101

प्रजापतिरकामयत प्रजास्सृजेयेति ।

स एतन्दर्शहोतारमपश्यत् । तं मनसाऽनुद्गत्य

दर्भस्तम्बेऽजुहोत् । ततो वै स प्रजा असृजत । ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन् । ता

ग्रहेणागृह्णात् । तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम् । यः कामयेत् प्रजायेयेति । स

दर्शहोतारं मनसाऽनुद्गत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात् । प्रजापतिर्वै दर्शहोता ॥1॥

220102

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते । मनसा जुहोति । मन इव हि

प्रजापतिः । प्रजापतेराप्त्यै । पूर्णया जुहोति ।

पूर्ण इव हि प्रजापतिः । प्रजापतेराप्त्यै । न्यूनया जुहोति । न्यूनाद्धि

प्रजापतिः प्रजा असृजत । प्रजानां सृष्ट्यै ॥2॥

220103

दर्भस्तम्बे जुहोति । एतस्माद्धै योनेः

प्रजापतिः प्रजा असृजत । यस्मादेव योनेः

प्रजापतिः प्रजा असृजत । तस्मादेव योनेः प्रजायते । ब्राह्मणो दंखिणत

उपास्ते । ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा । उपद्रष्टुमत्येव प्रजायते ।

ग्रहो भवति । प्रजानां सृष्टानान्धृत्यै । यं

ब्राह्मणं विद्यां विद्वांसुय्यंशो नर्छेत् ॥3॥

220104

सोऽरण्यं परेत्य । दर्भस्तम्बमुद्धृत्य ।

ब्राह्मणन्दंखिणतो निषाद्य ।

चतुर्होतृन्व्याचखीत । एतद्धै देवानां

परमङ्गुह्यं ब्रह्म । यच्चतुर् होतारः । तदेव प्रकाशङ्गमयति । तदेनं

प्रकाशङ्गतम् । प्रकाशं प्रजानाङ्गमयति । दर्भस्तम्बमुद्धृत्य

व्याचष्टे ॥4॥

220105

अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः । अग्नित्येव व्याचष्टे । ब्राह्मणो

दंखिणत उपास्ते । ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा ।

उपद्रष्टुमत्येवैन्य्यंशं ऋच्छति ।

ईश्वरन्तय्यंशोर्तोरित्याहुः । यस्यान्ते" व्याचष्ट
इति । वरस्तस्मै देयः ।

यदेवैनन्तत्रोपनमति । तदेवाव रुन्धे ॥5॥
220106

अग्निमादधानो दशहोत्राऽरणिमव दध्यात् । प्रजातमेवैनमा धत्ते ।
तेनैवोद्ब्रुव्याग्निहोत्रञ्जुह्यात् । प्रजातमेवैनञ्जुहोति ।
हविर्निर्वपस्यन्दशहोतारव्याचंखीत । सामिधेनीरेव सृष्ट्वाऽऽरभ्यु प्र
तनुते । अथो यज्ञो वै दशहोता । यज्ञमेव तनुते ॥6॥
220107

अभिचरन्दशहोतारञ्जुह्यात् । नव वै पुरुषे प्राणाः । नाभिर्दशमी ।
सप्राणमेवैनमभि चरति । एतावद्द्वै पुरुषस्य स्वम् ।
यावत्प्राणाः । यावदेवास्यास्ति । तदभि चरति । स्वकृत् इरिणे जुहोति
प्रदुरे वा । एतद्वा अस्यै निऋतिगृहीतम् । निऋतिगृहीत एवैनन्निऋत्या ग्राहयति ।
यद्वाच= क्रूरम् । तेन वर्षद्वरोति । वाच
एवैनङ्कुरेण प्र वृश्चति । ताजगार्तिमार्छति ॥7॥
220100

दशहोता सृष्ट्या ऋच्छेद्याचष्टे रुन्ध एव
तनुतेनिर् ऋतिगृहीतं पञ्च च ॥1॥
220201

प्रजापतिरकामयत दशपूर्णमासौ सृजेयेति । स
एतच्चतुरहोतारमपश्यत् । तं मनसाऽनुद्ब्रुव्याहवनीयेऽजुहोत् ।
ततो वै स दशपूर्णमासावसृजत । तावस्मात्सृष्टावपाक्रामताम् ।
तौ ग्रहेणागृह्णात् । तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम् । दशपूर्णमासावाल्भमानः ।
चतुरहोतारं मनसाऽनुद्ब्रुव्याहवनीये जुह्यात् ।
दशपूर्णमासावेव सृष्ट्वाऽऽरभ्यु प्रतनुते ॥8॥
220202

ग्रहो भवति । दशपूर्णमासयोस्सृष्टयोर्धृत्यै । सोऽकामयत
चातुर्मास्यानि सृजेयेति । स एतं पञ्चहोतारमपश्यत् । तं
मनसाऽनुद्ब्रुव्याहवनीयेऽजुहोत् । ततो वै स
चातुर्मास्यान्यसृजत । तान्यस्मात्सृष्टान्यपाक्रामन् । तानि ग्रहेणागृह्णात् ।
तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम् । चातुर्मास्यान्याल्भमानः ॥9॥

220203

पञ्चहोतारं मनसाऽनुद्बुत्याहवनीये जुहुयात् ।
चातुर्मास्यान्वेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य
प्रतनुते । ग्रहो भवति । चातुर्मास्यानां
सृष्टान्धृत्यै । सोऽकामयत
पशुबन्धं सृजेयेति । स एतः षड्द्वीतारमपश्यत् । तं
मनसाऽनुद्बुत्याहवनीयेऽजुहोत् । ततो वै स
पशुबन्धमसृजत ।। सोऽस्मात्सृष्टोऽपक्रामत् । तद्ग्रहेणागृह्णात् ।।10 ।।

220204

तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम् । पशुबन्धेन युख्यमाणः । षड्द्वीतारं
मनसाऽनुद्बुत्याहवनीये जुहुयात् । पशुबन्धमेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तनुते ।
ग्रहो भवति । पशुबन्धस्य सृष्टस्य धृत्यै । सोऽकामयत
सौम्यमध्वरं सृजेयेति । स एतः सप्तहोतारमपश्यत् । तं मनसाऽनुद्बुत्याहव
नीयेऽजुहोत् । ततो वै स सौम्यमध्वरमसृजत ।।11 ।।

220205

सोऽस्मात्सृष्टोऽपक्रामत् । तद्ग्रहेणागृह्णात् ।
तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम् । दीखिष्यमाणः । सप्तहोतारं
मनसाऽनुद्बुत्याहवनीये जुहुयात् । सौम्यमेवाध्वरं
सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तनुते । ग्रहो भवति । सौम्यस्याध्वरस्य
सृष्टस्य धृत्यै । देवेभ्यो वै यज्ञो न प्राभवत् । तमेतावच्छस्समभरन् ।।12 ।।

220206

यथ्संभाराः । ततो वै तेभ्यो यज्ञं प्राभवत् । यथ्संभारा भवन्ति ।
यज्ञस्य प्रभृत्यै । आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे । यज्ञमुखव्वाँ
आतिथ्यम् । मुखत एव यज्ञं संभृत्य प्र तनुते । अयज्ञो वा एषः ।
योऽपत्नीकः । न प्रजां प्रजायेरन् । पत्नीर्व्याचष्टे । यज्ञमेवाकः ।
प्रजानां प्रजननाय । उपसथ्सु व्याचष्टे । एतद्वै पत्नीनामायतनम् । स्व
एवैना आयतनेऽर्वकल्पयति ।।13 ।।

220200

तनुत् आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरञ्जायेरन्ध्वट्च ।।2 ।।

220301

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत ।

स त्रिवृत स्तोममसृजत । तं पञ्चदशः स्तोमो मध्यत उदतृणत् । तौ
पूर्वपृष्वश्चापरपृष्वश्चाभवताम् । पूर्वपृष्वन्देवा
अन्वसृज्यन्त । अपरपृष्वमन्वसुराः । ततो देवा अभवन् । पराऽसुराः ।
यङ्गामयेत् वसीयान्स्थ्यादिति ॥14॥
220302

तं पूर्वपृष्वे याजयेत् । वसीयानेव भवति ।
यङ्गामयेत् पापीयान्स्थ्यादिति । तमपरपृष्वे
याजयेत् । पापीयानेव भवति । तस्मात्पूर्वपृष्वोऽपरपृष्वात्करुण्यतरः ।
प्रजापतिर्वै दशहोता । चतुरहोता पञ्च होता । षड्होता सप्तहोता । ऋतव
स्सव्वँथ्सुरः ॥15॥
220303

प्रजाः पशव इमे लोकाः । य एवं प्रजापतिं बहोभूयाःसुँव्वेद ।
बहोरेव भूयान्भवति । प्रजापतिर्देवासुरानसृजत । स इन्द्रमपि
नासृजत । तन्देवा अब्रुवन् । इन्द्रो जनयेति । सोऽब्रवीत् ।
यथाऽहँय्युष्माःस्तपसाऽसृष्टि । एवमिन्द्रं जनयध्वमिति ॥16॥
220304ते

तपोऽतप्यन्त । त आत्मनिन्द्रमपश्यन् । तमब्रुवन् ।
जायस्वेति । सोऽब्रवीत् । किं भागधेयमभि जनिष्य इति ।
ऋतून्सवँथ्सुरम् । प्रजाः पशून् ।
इमाल्लोकानित्यब्रुवन् । तँव्वै माऽऽहुत्या प्र जनयतेत्यब्रवीत् ॥17॥
220305

तच्चतुरहोत्रा प्राजनयन् । यः कामयेत वीरो म आ
जायेतेति । स चतुरहोतारञ्जुहयात् । प्रजापतिर्वै चतुर्होता ।
प्रजापतिरेव भुत्वा प्रजायते । जजन्दिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहेति ग्रहेण
जुहोति । आऽस्य वीरो जायते । वीरः हि देवा एतयाऽऽहुत्या
प्राजनयन् । आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त । वयं
पूर्वे सुवर्गल्लोकमियाम वयं पूर्वं इति ॥18॥
220306

त आदित्या एतं पञ्चहोतारमपश्यन् । तं पुरा
प्रातरनुवाकादाग्रीध्रेऽजुहवुः । ततो वै ते पूर्वे सुवर्गल्लोकमायन् ।
यस्सुवर्गकामस्स्यात् । स पञ्चहोतारं

पुरा प्रातरनुवाकादाग्नीध्रे जुहुयात्। संव्वत्सरो वै पञ्चहोता।

संव्वत्सरस्सुवर्गो लोकः। संव्वत्सर

एवर्तुषु प्रतिष्ठायं। सुवर्गल्लोकमेति।

तेऽब्रुवन्नङ्गिरस आदित्यान् ॥19॥

220307

कं स्थ। कं वस्सद्ध्यो हव्यव्वैख्याम् इति।

छन्दस्स्वित्यब्रुवन्। गायत्रियान्त्रिष्टुभि

जगत्यामिति। तस्माच्छन्दस्सु सद्ध्य

आदित्येभ्यः। आङ्गीरसीः प्रजा हव्यव्वैहन्ति।

वहन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनुमप्रतिख्यातङ्गच्छति। य एवँव्वेदं। द्वादश मासाः

पञ्चर्तवः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एतस्मिन्वा

एष श्रितः। एतस्मिन्प्रतिष्ठितः।

य एवमेत श्रितं प्रतिष्ठितुँव्वेदं। प्रत्येव तिष्ठति ॥20॥

220300

स्यादिति संव्वत्सरो जनयध्वमितीत्यब्रवीत्पूर्वं इत्यादित्यानृतवृषट्च ॥13॥

220401

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति। स एतन्दशहोतारमपश्यत्। तेन

दशधाऽऽत्मानँव्विधायं। दशहोत्राऽतप्यत। तस्य चित्तिस्सुगासीत्। चित्तमाज्यम्।

तस्यैतावत्येव वागासीत्। एतावान् यज्ञक्रतुः। स चतुरहोतारमसृजत। सोऽनन्दत् ॥21॥

220402

असृष्टिं वा इममिति। तस्य सामोँ हविरासीत्। स

चतुरहोत्राऽतप्यत। सोऽताम्यत्। स भूरिति व्याहरत्। स

भूमिमसृजत। अग्निहोत्रन्दरशपूर्णमासौ यजूँषि। स

द्वितीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स भुव इति व्याहरत् ॥22॥

220403

सोऽन्तरिँखमसृजत। चातुर्मास्यानि

सामानि। स तृतीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स सुवरिति

व्याहरत्। स दिवमसृजत। अग्निष्टोममुक्थ्यमतिरात्रमृचः। एता

वै व्याहृतय इमे लोकाः। इमान्खलु वै लोकाननु प्रजाः

पशवश्छन्दाँसि प्राजायन्त। य एवमेताः

प्रजापतेः प्रथमा व्याहृतीः प्रजाता वेदं ॥23॥

220404

प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते । स पञ्चहोतारमसृजत ।
स हविर्नाविन्दत । तस्मै सोमस्तनुवं प्रायच्छत् ।
एतत्तै हविरिति । स पञ्चहोत्राऽतप्यत । सोऽताम्यत् । स
प्रत्यङ्ङ्बाधत । सोऽसुरानसृजत । तदस्याप्रियमासीत् ॥24 ॥

220405

तद्दुर्वर्णः हिरण्यमभवत् । तद्दुर्वर्णस्य
हिरण्यस्य जन्म । स द्वितीयमतप्यत । सोऽताम्यत् । स प्राङ्बाधत । स
देवानसृजत । तदस्य प्रियमासीत् । तथ्सुवर्णः हिरण्यमभवत् ।
तथ्सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म । य एव सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म वेद ॥25 ॥

220406

सुवर्णं आत्मना भवति । दुर्वर्णोऽस्य भ्रातृव्यः । तस्मात्सुवर्णः
हिरण्यं भार्यम् । सुवर्णं एव भवति । ऐनं प्रियङ्गच्छति नाप्रियम् । स
सप्तहोतारमसृजत । स सप्तहोत्रैव सुवर्गलोकमैत् । त्रिणवेन
स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत । त्रयस्त्रिंशेन
प्रत्यतिष्ठत् । एकविंशेन रुचमधत् ॥26 ॥

220407

सप्तदशेन प्राजायत । य एवँव्विद्वान्त्सोमैन् यजते । सप्तहोत्रैव सुवर्गलोकमेति ।
त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्यान्प्राणुदते । त्रयस्त्रिंशेन
प्रतितिष्ठति । एकविंशेन रुचन्धत्ते । सप्तदशेन प्र जायते ।
तस्मात्सप्तदशस्तोमो न निरु
हृत्यः । प्रजापतिर्वै सप्तदशः । प्रजापतिमेव मध्यतो धत्ते प्रजात्यै ॥27 ॥

220400

अनन्दद्भुव इति व्याहरद्वेदासीद्वेदाधत्त प्रजात्यै ॥4 ॥

220501

देवा वै वरुणमयाजयन् । स यस्यै यस्यै देवतायै
दखिषणा मनयत् । ताम्ब्लीनात् । तेऽब्रुवन् । व्यावृत्य
प्रति गृहाम । तथा नो दखिषणा न व्लेष्यतीति । ते व्यावृत्य
प्रत्यगृहन् । ततो वै तान्दखिषणा
नाब्लीनात् । य एवँव्विद्वान्व्यावृत्य दखिषणां
प्रतिगृह्णाति । नैन्दखिषणा ब्लीनाति ॥28 ॥

220502

राजाँ त्वा वरुणो नयतु देवि दखिषणेऽग्रये हिरण्यमित्याह । आग्रैयँवै हिरण्यम् ।
स्वयैवैनन्देवतया प्रति गृह्णाति । सोमाय वास इत्याह । सौम्यँवै वासः ।
स्वयैवैनन्देवतया प्रति गृह्णाति । रुद्राय गामित्याह । रौद्री वै गौः ।
स्वयैवैनान्देवतया प्रतिगृह्णाति । वरुणायाश्चमित्याह ।।29 ।।
220503

वारुणो वा अश्वः । स्वयैवैनन्देवतया प्रतिगृह्णाति । प्रजापतये
पुरुषमित्याह । प्राजापत्यो वै पुरुषः । स्वयैवैनन्देवतया प्रति गृह्णाति । मनवे
तल्पमित्याह । मानवो वै तल्पः । स्वयैवैनन्देवतया प्रति गृह्णाति ।
उत्तानायाङ्गीरसायान् इत्याह । इयव्वाँ उत्तान आङ्गीरसः ।।30 ।।
220504

अनयैवैनुत्प्रति गृह्णाति । वैश्वानुर्यर्चा रथं प्रति गृह्णाति ।
वैश्वानरो वै देवतया रथः । स्वयैवैनन्देवतया प्रति गृह्णाति ।
तेनामृतत्वमश्यामित्याह । अमृतमेवात्मन्धत्ते । वयो दात्र इत्याह । वय
एवैनङ्कृत्वा । सुवर्गलोकङ्गमयति । मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्र इत्याह ।।31 ।।
220505

यद्वै शिवम् । तन्मर्यः । आत्मन एवैषा परीतिः । क इदङ्कस्मा
अदादित्याह । प्रजापतिर्वै कः । स प्रजापतये ददाति ।
कामः कामायेत्याह । कामेन हि ददाति । कामेन
प्रतिगृह्णाति । कामो दाता कामः प्रतिग्रहीतेत्याह ।।32 ।।
220506

कामो हि दाता । कामः प्रतिग्रहीता । कामः
समुद्रमाविशेत्याह । समुद्र इव हि कामः । नेव हि
कामस्यान्तोऽस्ति । न समुद्रस्य । कामेन त्वा प्रतिगृह्णामीत्याह । येन
कामेन प्रतिगृह्णाति । स एवैनमुष्मिल्लोके काम आगच्छति । कामैतत्
एषा तै काम दखिषणेत्याह । काम एव तद्यजमानोऽमुष्मिल्लोके दखिषणामिच्छति । न
प्रतिग्रहीतरि । य एवँव्विद्वान्दखिषणां प्रतिगृह्णाति ।
अनृणामेवैनां प्रति गृह्णाति ।।33 ।।
220500

व्रीनात्यश्चमित्याहाङ्गीरसः प्रतिग्रहीत्र
इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याह दखिषणेत्याह चत्वारि च ।।5 ।।
220601

अन्तो वा एष यज्ञस्य । यद्दशममहः ।
दशमेऽहन्त्सर्पराज्ञिया
ऋग्भिस्स्तुवन्ति । यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा ।
अन्नाद्यमवरुन्धते । तिसृभिस्स्तुवन्ति ।
त्रयं इमे लोकाः । एभ्य एव लोकेभ्योऽन्नाद्यमव
रुन्धते । पृश्निवतीर्भवन्ति । अन्नं वै पृश्निं ॥३४॥
220602

अन्नमेवाव रुन्धते । मनसा प्रस्तौति । मनसोद्गायति ।
मनसा प्रति हरति । मन इव हि प्रजापतिः । प्रजापतेराप्त्यै । देवा वै
सर्पाः । तेषामियं राज्ञी । यत्सर्पराज्ञिया ऋग्भिस्स्तुवन्ति । अस्यामेव
प्रति तिष्ठन्ति ॥३५॥
220603

चतुर् होतृन् होता व्याचष्टे । स्तुतमनुशंसति शान्त्यै । अन्तो वा एष यज्ञस्य ।
यद्दशममहः । एतत्खलु वै देवानां परमङ्गुह्यं ब्रह्म । यच्चतुर्
होतारः । दशमेऽहश्चतुर् होतृन्व्याचष्टे । यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा ।
परमन्देवानाङ्गुह्यं ब्रह्माव रुन्धे । तदेव प्रकाशङ्गमयति ॥३६॥
220604

तदेनं प्रकाशङ्गतम् । प्रकाशं प्रजानाङ्गमयति । वाचय्यच्छति । यज्ञस्य धृत्यै ।
यजमानदेवत्यंवाँ अहः । भ्रातृव्यदेवत्या रात्रिः । अह्ना रात्रि
न्ध्यायेत् । भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृद्धे । यद्विवा वाचं विसृजेत् ।
अहर्भ्रातृव्यायोच्छिषेत् । यन्नक्तं विसृजेत् ।
रात्रिं भ्रातृव्यायोच्छिषेत् । अधिवृक्खसूर्ये वाचं विसृजति ।
एतावन्तमेवास्मै लोकमुच्छिषति । यावदादित्योऽस्तमेति ॥३७॥
220600

पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शिषेत्पञ्च च ॥६॥
220701

प्रजापतिः प्रजा असृजत । तास्सृष्टास्सर्माश्लिष्यन् । तारूपेणानु
प्राविशत् । तस्मादाहुः । रूपं वै प्रजापतिरिति । ता नाम्नाऽनु प्राविशत् ।
तस्मादाहुः । नाम्ना वै प्रजापतिरिति । तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्यं । नाम्ना
चेद्धयेते ॥३८॥
220702

मित्रमेव भवतः । प्रजापतिर्देवासुरानसृजत । स
इन्द्रमपि नासृजत । तन्देवा अब्रुवन् । इन्द्रन्नो
जनयेति । स आत्मनिन्द्रमपश्यत् । तमसृजत । तन्त्रिष्टुर्वीर्यं
भूत्वाऽनु प्राविशत् । तस्य वज्रं पञ्चदशो हस्त आपद्यत ।
तेनोदय्यासुरानभ्यभवत् ॥39॥
220703

य एवँवेद । अ॒भि भ्रातृ॑व्यान्भवति । ते दे॒वा असुरै॑र्विजित्य ।
सुव॑र्गलोकमायन् । तेऽमु॑ष्मिल्लोके व्य॑खुध्यन् ।
तेऽब्रु॑वन् । अ॒मुत॑ प्रदान्वाँ उप॑जिजीविमेति । ते स॒प्तहो॑तारय्यँजं
व्धि॒धाया॑यास्यँम् । आ॒ङ्गीर॑सं प्रा॒हिण्व॑न् । एतेना॒मुत्र॑ कल्पयेति ॥40॥
220704

तस्य वा इयङ्कृतिः । यदिदङ्कृञ् । य एवँवेद । कल्पतेऽस्मै । स वा अ॒यं
म॒नुष्ये॑षु य॒ज्ञस्स॒प्तहो॑ता । अ॒मुत्र॑ स॒द्ध्यो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्य
वँह॑ति । य एवँवेद । उपै॒नय्यँ॑ज्ञो नमति । सोऽम॑न्यत । अ॒भि वा
इमेऽ॑स्मालोकादमु॑ल्लोकं ङ्कमिष्यन्त इति । स वाचस्पते हृदिति व्याहरत् ।
तस्मा॑त्पुत्रो हृदयम् । तस्मा॑दुस्मालोकादमु॑ल्लोकत्राभि कामयन्ते ।
पुत्रो हि हृदयम् ॥41॥
220700

ह्येते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च ॥7॥
220801

दे॒वा वै चतु॑र्होतृभि॒र्यज्ञ॑म॒तन्व॑त । ते वि पा॒प्मना॑
भ्रातृ॑व्येणाजयन्त । अ॒भि सुव॑र्गलोकमजयन् । य एवँव्दि॒वाः श्व॑तुर्
होतृ॑भि॒र्यज्ञ॑न्तनुते । वि पा॒प्मना॑ भ्रातृव्येण जयते । अ॒भि सुव॑र्गलोकञ्जयति ।
षड्दो॑त्रा प्रायणीयमा सादयति । अ॒मुष्मै॑ वै लोकाय॒ षड्दो॑ता । घ॒न्ति खलु॑ वा
एत॑त्सोमम् । यद॑भिषुण्वन्ति ॥42॥
220802

ऋ॒जुधै॑वैनमुँ ल्लोकङ्गमयति । चतु॑र् होत्राऽऽतिथ्यम् । यशो वै चतु॑र् होता ।
यश॑ एवात्मन्धत्ते । पञ्च॑होत्रा प॒शुमु॑पसादयति ।
सुव॑र्यो वै पञ्च॑होता । यज॑मानः प॒शुः । यज॑मानमेव
सुव॑र्गलोकङ्गमयति । ग्रहान्गृ॒हीत्वा
स॒प्तहो॑तारञ्जुहोति । इन्द्रि॒यँवै स॒प्तहो॑ता ॥43॥

220803

इन्द्रियमोवात्मन्धत्ते । यो वै चतुरहोतृननुसवन्त्पर्षयति । तृप्यति प्रजया
पशुभिः । उपैनः सोमपीथो नमति । बृहिष्पवमाने दशहोतारं
व्याचंखीत । माध्यन्दिने पर्वमाने चतुरहोतारम् । आर्भवे पर्वमाने पञ्चहोतारम् ।
पितृयज्ञे षड्होतारम् । यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे सप्तहोतारम् ।
अनुसवन्मेवैनाः स्तर्षयति ॥44 ॥

220804

तृप्यति प्रजया पशुभिः । उपैनः सोमपीथो नमति । देवा वै चतुरहोतृभिस्सुत्रमासत ।
ऋद्धिपरिमित्यंशस्कामाः । तेऽब्रुवन् । यन्नः प्रथमं यंशं ऋच्छात् ।
सर्वेषान्स्तथ्सहासदिति । सोमश्चतुर् होत्रा । अग्निः पञ्चहोत्रा । धाता
षड्होत्रा ॥45 ॥

220805

इन्द्रस्सप्तहोत्रा । प्रजापतिर्दशहोत्रा । तेषाः सोमः राजान्यंशं
आर्छत् । तत्र्यकामयत । तेनापीक्रामत् । तेन प्रलार्यमचरत् । तन्देवाः प्रैषैः
प्रैषमैच्छन् । तत्प्रैषाणां प्रैषत्वम् । निविद्धिर्न्यवेदयन् । तन्निविदा
निवित्त्वम् ॥46 ॥

220806

आप्रीभिराप्नुवन् । तदाप्रीणामापित्वम् । तमघ्नन् । तस्य
यशो व्यगृह्णत । ते ग्रहा अभवन् । तद्ग्राणाङ्ग्रहत्वम् ।
यस्यैव्विदुषो ग्रहा गृह्यन्ते । तस्य त्वेव गृहीताः ।
तेऽब्रुवन् । यो वै नः श्रेष्ठोऽभूत् ॥47 ॥

220807

तमवधिष्म । पुनरिमः सुवामहा इति । तज्छन्दोभिरसुवन्त ।
तच्छन्दसाञ्छन्दस्त्वम् । साम्ना समानयन् । तथ्साम्नस्साम्त्वम् ।
उक्थैरुदस्थापयन् । तदुक्थानामुक्थत्वम् । य एवँ व्वेद । प्रत्येव तिष्ठति ॥48 ॥

220808

सर्वमायुरेति । सोमो वै यशः । य एवँ व्विद्वान्थसोममागच्छति । यशं
एवैनमृच्छति । तस्मादाहुः । यश्चैवँव्वेदु यश्च न । तावुभौ
सोममार्गच्छतः । सोमो हि यशः । तन्त्वाऽव यशं ऋच्छतीत्याहुः ।
यस्सोमे सोमं प्राहेति । तस्मात्सोमे सोमः प्रोच्यः । यशं एवैनमृच्छति ॥49 ॥

220800

अभिषुण्वन्ति सप्तहोता तर्षयति षड्होत्रा निवित्त्वमभूत्तिष्ठति प्राहेति द्वे च ॥18 ॥

220901

इदव्वाँ अग्रे नैव किञ्च नासीत्। न द्यौरासीत्। न पृथिवी। नान्तरिखम्।

तदसदेव सन्मनोऽकुरुत् स्यामिति। तदतप्यत।

तस्मात्तेपानाद्भूमोऽजायत। तद्भूयोऽतप्यत।

तस्मात्तेपानाद्गिरिजायत। तद्भूयोऽतप्यत।।50।।

220902

तस्मात्तेपानाद्भ्योतिरजायत। तद्भूयोऽतप्यत। तन्मात्तेपानाद्गिरिजायत।

तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपानान्मरीचयोऽजायन्त। तद्भूयोऽतप्यत।

तस्मात्तेपानाद्दुदारा अजायन्त। तद्भूयोऽतप्यत। तद्भूमिव् समहन्यत।

तद्वस्तिमभिनत्।।51।।

220903

स समुद्रोऽभवत्। तस्मात्समुद्रस्य न पिबन्ति। प्रजननमिव हि मन्यन्ते।

तस्मात्पशोर्जायमानादापं पुरस्ताद्यन्ति।

तद्वशहोताऽन्वसृज्यत। प्रजापतिर्वै दशहोता। य एवन्तपसो

वीर्यं विद्वाः स्तप्यते। भवत्येव। तद्वा

इदमापस्सलिलमासीत्। सोऽरोदीत्प्रजापतिः।।52।।

220904

स कस्मा अज्ञि। यद्यस्या अप्रतिष्ठाया इति। यदुपस्ववापद्यत। सा

पृथिव्यभवत्। यद्वमृष्ट। तदन्तरिखमभवत्। यदूर्ध्वमुदमृष्ट। सा

द्यौरभवत्। यदरोदीत्। तदनयो रोदुस्त्वम्।।53।।

220905

य एवँवेदं। नास्य गृहे रुदन्ति। एतद्वा एषँल्लोकानाञ्जन्मं। य

एवमेषँल्लोकानाञ्जन्म वेदं। नैषु लोकेष्वार्तिमार्छति। स

इमां प्रतिष्ठामविन्दत। स इमां प्रतिष्ठँवित्वाऽकामयत् प्रजायेयेति।

स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स जघनादसुरानसृजत।।54।।

220906

तेभ्यो मृन्मये पात्रेऽन्नमदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्।

तामपाहत। सा तमिस्राऽभवत्। सोऽकामयत् प्रजायेयेति।

स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स प्रजननादेव प्रजा असृजत।

तस्मादिमा भूरिष्ठाः। प्रजननाद्भ्येना असृजत।।55।।

220907

ताभ्यो दारुमये पात्रे पयोऽदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्। तामपाहत।

सा जोश्र्नाऽभवत् । सोऽकामयत् प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । सोऽन्तर्वानभवत् । स
उपपुखाभ्यामेवर्तूनसृजत । तेभ्यो रजते पात्रे घृतमदुहत् । याऽस्य सा
तनूरासीत् ॥ 56 ॥

220908

तामपाहत । सोऽहोरात्रयोस्सन्धिरभवत् । सोऽकामयत् प्रजायेयेति । स
तपोऽतप्यत । सोऽन्तर्वानभवत् । स मुखाद्देवानसृजत । तेभ्यो हरिते पात्रे
सोममदुहत् । याऽस्य सा तनूरासीत् । तामपाहत । तदहरभवत् ॥ 57 ॥

220909

एते वै प्रजापतेर्दोहाः । य एवँव्वेद । दुह एव प्रजाः । दिवा
वै नोऽभूदिति । तद्देवानान्देवत्वम् । य एवन्देवानान्देवत्वँव्वेद ।

देवानेव भवति । एतद्वा अहोरात्राणाञ्जन्म । य

एवमहोरात्राणाञ्जन्म वेद । नाहोरात्रेष्वार्तिमार्छति ॥ 58 ॥

220910

असृतोऽधि मनोऽसृज्यत । मनः प्रजापतिमसृजत । प्रजापतिः प्रजा
असृजत । तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितम् । यदिदङ्किञ्च ।

तदेतच्छ्रोवस्यसन्नाम् ब्रह्म । व्युच्छन्ती व्युच्छन्त्यस्मै वस्यसी वस्यसी

व्युच्छति । प्रजायते प्रजया पशुभिः । प्र परमेष्ठिनो मात्रामाप्नोति । य एवँ व्वेद ॥ 59 ॥

220900

अग्रिरजायत् तद्भूयोऽतप्यताभिनदरोदीत्प्रजापती

रोदस्त्वमसृजतासृजत घृतमदुहद्याऽस्य सा

तनूरासीदहरभवदृच्छति वेद ॥ 9 ॥

221001

इदं धूमोऽग्निर्ज्योतिरुचिर्मरीचय उदारास्तदुभ्रः स

जघनाथसा तमिस्रा स प्रजननाथसा जोश्र्ना स

उपपुखाभ्याः सोऽहोरात्रयोस्सन्धिस्स

मुखात्तदहर्देवान्मृन्मये दारुमये रजते

हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं पयो घृतः सोमम् ॥

प्रजापतिरिन्द्रमसृजतानुजावरन्देवानाम् । तं प्राहिणोत् । परेहि ।

एतेषान्देवानामधिपतिरेधीति । तन्देवा अब्रुवन् । कस्त्वमसि ।

वयँव्वै त्वच्छ्रेयाःसः स्म इति । सोऽब्रवीत् । कस्त्वमसि

वयँव्वै त्वच्छ्रेयाःसः स्म इति मा देवा

अवोचन्निति । अथ वा इदन्तरहिं प्रजापतौ हरं आसीत् ॥60॥
221002

यदस्मिन्नादित्ये । तदेनमब्रवीत् । एतन्मे प्रयच्छ ।
अथाहमेतेषाँन्देवानामधिपतिर्भविष्यामीति । कोऽह
स्यामित्यब्रवीत् । एतत्प्रदायेति । एतत्स्या
इत्यब्रवीत् । यदेतद्वृषीति । को
ह वै नाम प्रजापतिः । य एवँवेद ॥61॥
221003

विदुरेनुनाम्ना । तदस्मै रुक्मङ्कृत्वा
प्रत्यमुञ्चत् । ततो वा इन्द्रो देवानामधिपतिरभवत् । य एवँवेद ।
अधिपतिरेव समानानाँ भवति ।
सोऽमन्यत । किङ्किव्वाँ अकरुमिति । स चन्द्रं म् आहरेति
प्रालपत् । तच्चन्द्रमसश्चन्द्रमस्त्वम् । य एवँवेद ॥62॥
221004

चन्द्रवानेव भवति । तन्देवा अब्रुवन् । सुवीर्यो मर्या यथा गोपायत्
इति । तत्सूर्यस्य सूर्यत्वम् । य एवँवेद । नैनन्दभ्रोति । कश्च नास्मिन्वा
इदमिन्द्रियं प्रत्यस्थादिति । तदिन्द्रस्येन्द्रत्वम् । य एवँवेद ।
इन्द्रियाव्येव भवति ॥63॥
221005

अयव्वाँ इदं परमोऽभूदिति । तत्परमेष्ठिनं परमेष्ठित्वम् ।
य एवँवेद । परमामेव काष्ठाङ्गच्छति । तन्देवा स्समन्तं पर्यविशन् ।
वसवः पुरस्तात् । रुद्रा दक्षिणतः । आदित्याः
पश्चात् । विश्वे देवा उत्तरतः । अङ्गिरसः प्रत्यञ्चम् ॥64॥
221006

साध्याः पराञ्चम् । य एवँवेद । उपैनः
समानास्सँव्विशन्ति । स प्रजापतिरेव भूत्वा
प्रजा आवयत् । ता अस्मै नातिष्ठन्तान्नाद्याय
। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः । दक्षिणतः
पर्यायन् । स दक्षिणतः पर्यवर्तयत । ता मुखं
पुरस्तात्पश्यन्तीः । मुखन्दक्षिणतः ॥65॥
221007

पश्चात्पर्यायन् । स पश्चात्पर्यवर्तयत । ता मुखं
पुरस्तात्पश्यन्तीः । मुखंन्दखिणतः । मुखं पश्चात् ।
उत्तरतः पर्यायन् । स उत्तरतः पर्यवर्तयत । ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः ।
मुखंन्दखिणतः । मुखं पश्चात् ॥66॥
221008

मुखमुत्तरतः । ऊर्ध्वा उदायन् । स उपरिष्टान्यवर्तयत । तास्सर्वतोमुखो
भूत्वाऽऽवयत् । ततो वै तस्मै
प्रजा अतिष्ठन्तान्नाद्याय । य एवं विद्वान्परि च
वर्तयते नि च । प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा अत्ति । तिष्ठन्तेऽस्मै
प्रजा अन्नाद्याय । अन्नाद एव भवति ॥67॥
221000

आसीद्वेदं चन्द्रमस्त्वय्यं एवँवेदेन्द्रियाव्यैव भवति
प्रत्यञ्चं मुखंन्दखिणतो मुखं पश्चान्नव च ॥10॥
221101

प्रजापतिरकामयत ब्रह्मभूयान्स्थ्यामिति । स एतन्दशहोतारमपश्यत् ।
तं प्रायुङ्क्त । तस्य प्रयुक्ति ब्रह्मभूयान्भवत् । यः कामयैत
ब्रह्मभूयान्स्थ्यामिति । स दशहोतारं प्रयुञ्जीत ।
ब्रह्मरेव भूयान्भवति । सोऽकामयत वीरो म् आजायेतेति ।
स दशहोतुश्चतुरहोतारन्निरमिमीत । तं प्रायुङ्क्त ॥68॥
221102

तस्य प्रयुक्तीन्द्रोऽजायत । यः कामयैत वीरो म् आजायेतेति ।
स चतुरहोतारं प्रयुञ्जीत । आऽस्य वीरो जायते ।
सोऽकामयत पशुमान्स्थ्यामिति । स चतुरहोतुः पञ्चहोतारन्निरमिमीत । तं प्रायुङ्क्त ।
तस्य प्रयुक्ति पशुमान्भवत् । यः कामयैत पशुमान्स्थ्यामिति । स
पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत ॥69॥
221103

पशुमानेव भवति । सोऽकामयतर्तवो मे कल्पेरन्निति । स
पञ्चहोतुष्षड्भोतारन्निरमिमीत । तं प्रायुङ्क्त ।
तस्य प्रयुक्त्यृतवोऽस्मा अकल्पन्त ।
यः कामयैतर्तवो मे कल्पेरन्निति । स षड्भोतारं प्रयुञ्जीत ।
कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः । सोऽकामयत सोमपस्सोमयाजी स्याम् । आ

मे सोमपस्सोमयाजी जायेतेति ॥70॥

221104

स षड्भोतुस्सप्तहोतारुन्निरमिमीत । तं प्रायुङ्क्त । तस्य प्रयुक्ति
सोमपस्सोमयाज्यभवत् । आऽस्य सोमपस्सोमयाज्यजायत ।
यः कामयेत सोमपस्सोमयाजी स्याम् । आ मे
सोमपस्सोमयाजी जायेतेति । स सप्तहोतारुं प्रयुञ्जीत ।
सोमप एव सोमयाजी भवति । आऽस्य सोमपस्सोमयाजी जायते ।

स वा एष पशुः पञ्चधा प्रतितिष्ठति ॥71॥

221105

पुद्भिर्मुखेन । ते देवाः पशून् वित्वा । सुवर्गलोकमायन् ।
तेऽमुष्मिल्लोके व्यख्युध्यन् । तेऽब्रुवन् । अमुतः
प्रदानुवाँ उपजिजीविमेति । ते सप्तहोतारय्यंज्ञं
व्विधायायास्यम् । आङ्गीरसं प्राहिण्वन् । एतेनामुत्र
कल्पयेति । तस्य वा इयङ्कृतिः ॥72॥

221106

यदिदङ्किञ्च । य एवँवेद । कल्पतेऽस्मै । स वा अयं मनुष्येषु
यज्ञस्सप्तहोता । अमुत्र सद्ध्यो देवेभ्यो हव्यव्वँहति ।
य एवँवेद । उपैनय्यंज्ञो नमति । यो वै
चतुर्होतृणान्निदानँवेद । निदानवान्भवति । अग्निहोत्रँव्वै
दर्शहोतुर्निदानम् । दर्शपूर्णमासौ चतुर्होतुः ।
चातुर्मास्यानि पञ्चहोतुः । पशुबन्धषड्भोतुः ।
सौम्योऽध्वरस्सप्तहोतुः । एतद्वै चतुर्होतृणान्निदानम् ।
य एवँवेद । निदानवान्भवति ॥73॥

221100

अमिमीत् तं प्रायुङ्क्त पञ्चहोतारुं प्र युञ्जीत जायेतेति
तिष्ठति कृप्तिर्दर्शहोतुर्निदानं सप्त च ॥11॥

220000

प्रजापतिरकामयत् प्रजास्सृजेयेति प्रजापतिरकामयत्
दर्शपूर्णमासौ सृजेयेति प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति स
तपस्स त्रिवृतं प्रजापतिरकामयत् दर्शहोतारुं तेन
दशधाऽऽत्मानन्देवा वै वरुणमन्तो वै

प्रजापतिस्तास्सृष्टास्सर्माश्लिष्यन्देवा वै
चतुर्होतृभिरिदवाँ अग्ने॑ प्रजापतिरिन्द्रं॑ प्रजापतिरकामयत
बृहोर्भूयानेकादश ॥११॥

प्रजापतिस्तद्ब्रह्मस्य प्रजापतिरकामयतानयैवैनत्तस्य॑ वा
इयङ्ङिस्तस्मात्तेपानाङ्ग्योतिर्यदस्मिन्नादित्ये
स षड्भौतुस्सप्तहोतारन्त्रिसप्ततिः ॥१३॥

। प्रजापतिरकामयत निदानवान्भवति ॥

॥ हरिः ओम् ॥

द्वितीय प्रपाठकस्समाप्तः

230000

तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीय प्रपाठक प्रारम्भः ॥ हरिः ओम् ॥

230101

ब्रह्मवादिनो वदन्ति । किञ्चतुरहोतृणाञ्चतुरहोतृत्वमिति । यदेवेषु चतुर्धा होतारः

। तेन चतुरहोतारः । तस्माञ्चतुरहोतार

उच्यन्ते । तञ्चतुरहोतृणाञ्चतुरहोतृत्वम् । सोमो वै चतुरहोता । अग्निः पञ्चहोता । धाता षड्होता ।

इन्द्रस्सप्तहोता ॥1॥

230102

प्रजापतिर्दशहोता । य एवञ्चतुरहोतृणामृद्धिं वेद । ऋधोत्येव । य एषामेवं बन्धुताव्वेदं

। बन्धुमान्भवति । य एषामेवं

कृषिर्वेदं । कल्पतेऽन्मै । य एषामेवमायतनव्वेदं । आयतनवान्भवति । य एषामेवं प्रतिष्ठाव्वेदं

॥2॥

230103

प्रत्येव तिष्ठति । ब्रह्मवादिनो वदन्ति । दशहोता चतुरहोता । पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता । अथ

कस्माञ्चतुरहोतार

उच्यन्त इति । इन्द्रो वै चतुरहोता । इन्द्रः खलु वै श्रेष्ठो देवतानामुपदेशनात्

। य एवमिन्द्र श्रेष्ठदेवतानामुपदेशनाद्वेदं । वसिष्ठस्समानानां

भवति । तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते । अयमागन् । अयमवासादिति

। कीर्तिरस्य पूर्वाऽऽगच्छति जनतामायतः । अथो एनं

प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते । अयमागन् । अयमवासादिति ॥3॥

230100

सप्तहोता प्रतिष्ठाव्वेदं बुध्यन्ते षट्च ॥1॥

230201

दखिषणां प्रतिग्रहीष्यन्त्सप्तदशकृत्वोऽपान्यात् । आत्मानमेव समिन्धे । तेजसे वीर्याय

। अथो प्रजापतिरेवैनां भूत्वा

प्रति गृह्णाति । आत्मनोऽनात्यै । यद्येनमार्त्विज्याद्धृतः सन्तन्निरहरेरन् ।

आग्नीध्रे जुहुयाद्दशहोतारम् । चतुर्गृहीतेनाज्येन । पुरस्तात्प्रत्यङ्गित्थम् ।

प्रतिलोमव्विग्राहम् ॥4॥

230202

प्राणानेवास्योपदासयति । यद्येनं पुनरुपशिख्येयुः । आग्नीध्रे एव जुहुयाद्दशहोतारम्

। चतुर्गृहीतेनाज्येन । पश्चात्प्राडासीनः ।

अनुलोममविग्राहम् । प्राणानेवास्मै कल्पयति । प्रार्यश्चित्ती वाग्घोतेत्यृतुमुख ऋतुमुखे

जुहोति । ऋतूनेवास्मै कल्पयति । कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः ॥५॥

230203

कृप्ता अस्मा ऋतव् आर्यन्ति । षड्वीता वै भूत्वा प्रजापतिरिदं सर्वमसृजत । स मनोऽसृजत । मनसोऽधि गायत्रीमसृजत ।

तद्गायत्रीय्यंशं आर्षत् । तामाऽलभत । गायत्रिया अधि छन्दास्यसृजत । छन्दोभ्योऽधि सामं । तत्सामं यशं आर्षत् । तदाऽलभत ॥६॥

230204

साम्नोऽधि यजूष्यसृजत । यजुर्भ्योऽधि विष्णुम् । तद्विष्णुय्यंशं आर्षत् । तमाऽलभत । विष्णोरधोषधीरसृजत ।

ओषधीभ्योऽधि सोमम् । तत्सोमय्यंशं आर्षत् । तमाऽलभत । सोमादधि पशूनसृजत ।

पशुभ्योऽधीन्द्रम् ॥७॥

230205

तदिन्द्रय्यंशं आर्षत् । तदेनन्नाति प्राच्यवत । इन्द्र इव यशस्वी भवति । य एवव्वेदं । नैनय्यंशोऽति प्राच्यवते । यद्वा

इदङ्किञ्च । तत्सर्वमुत्तान एवाङ्गीरसं प्रत्यगृह्णात् । तदेनं प्रतिगृहीतन्नाहिनत्

। यत्किञ्च प्रतिगृहीयात् । तत्सर्वमुत्तानस्त्वाङ्गीरसं प्रतिगृह्णात्वित्येव

प्रतिगृहीयात् । इयव्वाँ उत्तान आङ्गीरसः । अनयैवैनत्प्रति गृह्णाति । नैनं हिनस्ति

। बृहिष्ठा प्रतीयाद्वाव्वाँऽश्वं वा । एतद्वै पशूनां प्रियं धाम ।

प्रियेणैवैनं धाम्ना प्रत्येति ॥८॥

230200

विग्राहमृतवस्तदाऽलभतेन्द्रङ्गृहीयात्षट्च ॥२॥

230301

यो वा अविद्वान्निवर्तयते । विशीर्षा सपाप्माऽमुष्मिल्लोके भवति । अथ यो विद्वान्नि

वर्तयते । सशीर्षा विपाप्माऽमुष्मिल्लोके

भवति । देवता वै सप्त पुष्टिकामा न्यवर्तयन्त । अग्निश्च पृथिवी च । वायुश्चान्तरिक्षञ्च

। आदित्यश्च द्यौश्च चन्द्रमाः । अग्निर्यवर्तयत । स

साहस्रमपुष्यत् ॥९॥

230302

पृथिवी न्यवर्तयत । सौषधीभिर्वनस्पतिभिरपुष्यत् । वायुर्न्यवर्तयत । स मरीचीभिरपुष्यत् ।

अन्तरिक्षं न्यवर्तयत ।

तद्वयोभिरपुष्यत् । आदित्यो न्यवर्तयत । स रश्मिभिरपुष्यत् । द्यौर्यवर्तयत । सा नखत्रैरपुष्यत्

। चन्द्रमा न्यवर्तयत । सौऽहोरात्रैरर्धमासै

मासैरुत्तुभिस्सव्वंत्सरेणापुष्यत् । तान्पोषान्पुष्यति । यास्तेऽपुष्यन् । य एवँव्विद्वान्नि च वर्तयते

परि च ॥10॥

230300

अपुष्यन्नखत्रैरपुष्यत्पञ्च च ॥3॥

230401

तस्य वा अग्नेरहिरण्यं प्रतिजग्रहुषः । अर्धमिन्द्रियस्यापौक्रामत् । तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्

। तेन वै सौर्धमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त ।

अर्धमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते । य एवँव्विद्वान् हिरण्यं प्रतिगृह्णाति । अथ

योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति । अर्धमस्येन्द्रियस्यापं क्रामति । तस्य वै सोमस्य

वासः प्रतिजग्रहुषः । तृतीयमिन्द्रियस्यापौक्रामत् ॥11॥

230402

तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात् । तेन वै स तृतीयमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त । तृतीयमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते

। य एवँव्विद्वान् वासः

प्रतिगृह्णाति । अथ योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति । तृतीयमस्येन्द्रियस्यापं क्रामति । तस्य

वै रुद्रस्य गां प्रतिजग्रहुषः । चतुर्थमिन्द्रियस्यापौक्रामत् ।

तामेतेनैव प्रत्यगृह्णात् । तेन वै स चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त ॥12॥

230403

चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते । य एवँव्विद्वान्गां प्रतिगृह्णाति । अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति

। चतुर्थमस्येन्द्रियस्यापं क्रामति ।

तस्य वै वरुणस्याश्वं प्रतिजग्रहुषः । पञ्चममिन्द्रियस्यापौक्रामत् । तमेतेनैव

प्रत्यगृह्णात् । तेन वै स पञ्चममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त । पञ्चममिन्द्रिय

स्यात्मन्नुपाधत्ते । य एवँव्विद्वानश्वं प्रतिगृह्णाति ॥13॥

230404

अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति । पञ्चममस्येन्द्रियस्यापं क्रामति । तस्य वै प्रजापतेः

पुरुषं प्रतिजग्रहुषः । षष्ठमिन्द्रियस्यापौक्रामत् ।

तामेतेनैव प्रत्यगृह्णात् । तेन वै स षष्ठमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त । षष्ठमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते

। य एवँव्विद्वान्पुरुषं प्रतिगृह्णाति । अथ योऽविद्वान्प्रति

गृह्णाति । षष्ठमस्येन्द्रियस्यापं क्रामति ॥14॥

230405

तस्य वै मनोस्तल्पं प्रतिजग्रहुषः । सप्तममिन्द्रियस्यापौक्रामत् । तमेतेनैव प्रत्यगृह्णात्

। तेन वै स सप्तममिन्द्रियस्यात्मन्नुपा
धत्त । सप्तममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते । य एवविद्वांसस्तल्पं प्रति गृह्णाति
। अथ योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति । सप्तममस्येन्द्रियस्यापं क्रामति । तस्य वा
उत्तानस्याङ्गीरसस्याप्राणत्प्रतिजग्रहृषः । अष्टममिन्द्रियस्यापक्रामत् ॥15॥
230406

तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात् । तेन वै सोऽष्टममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त । अष्टममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते
। य एवविद्वानप्राणत्प्रतिगृह्णाति ।
अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति । अष्टममस्येन्द्रियस्यापं क्रामति । यद्वा इदङ्किञ्च
। तत्सर्वमुत्तान एवाङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात् । तदेनं प्रतिगृहीतुन्नार्हिनत् ।
यत्किञ्च प्रतिगृहीयात् । तत्सर्वमुत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृहीयात्
। इयव्वाँ उत्तान आङ्गीरसः । अनयैवैन्प्रति गृह्णाति । नैनः
हिनस्ति ॥16॥

230400

तृतीयमिन्द्रियस्यापक्रामच्चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ताश्वं प्रतिगृह्णाति
षष्ठमस्येन्द्रियस्यापक्रामत्यष्टममिन्द्रियस्यापक्रामत्प्रतिगृहीयाच्चत्वारि च ॥4॥
230501

तस्यवा अग्नेरिहिरण्यः सोमस्य वासुस्तदेतेन रुद्रस्य गान्तामेतेन वरुणस्याश्वं
प्रजापतेः पुरुषं मनोस्तल्पन्तमेतेनोत्तानस्य तदेतेनाप्राणद्यद्वै ।
अर्धं तृतीयमष्टमं तच्चतुर्थं तां पञ्चमः षष्ठः सप्तमन्तम् । तदेतेन द्वे तामेतेनैकं तमेतेन त्रीणि
तदेतेनैकम् ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति । यद्दर्शहोतारस्सत्रमासत । केन ते गृहपतिनाऽऽर्धुवन् । केन
प्रजा असृजन्तेति । प्रजापतिना वै ते
गृहपतिनाऽऽर्धुवन् । तेन प्रजा असृजन्त । यच्चतुर्होतारस्सत्रमासत । केन ते गृहपतिनाऽऽर्धुवन्
। केनौषधीरसृजन्तेति । सोमेन वै ते
गृहपतिनाऽऽर्धुवन् ॥17॥

230502

तेनौषधीरसृजन्त । यत्पञ्चहोतारस्सत्रमासत । केन ते गृहपतिनाऽऽर्धुवन् ।
केनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त । केनैषां
पशूनवृञ्जतेति । अग्निना वै ते गृहपतिनाऽऽर्धुवन् । तेनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त
। तेनैषां पशूनवृञ्जत । यत्षड्होतारस्सत्रमासत । केन ते
गृहपतिनाऽऽर्धुवन् ॥18॥

230503

केनर्तूनकल्पयन्तेति । धात्रा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन् । तेनर्तूनकल्पयन्त । यत्सप्तहोतारस्सत्रमासत
। केन ते गृहपतिना

ऽऽर्ध्वन् । केन सुवरायन् । केनेमाल्लोकान्धस्मृतन्वन्निति । अर्यम्णा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्
। तेन सुवरायन् । तेनेमाल्लोकान्धस्मृतन्वन्निति ॥19॥

230504

एते वै देवा गृहपतयः । तान् य एवाँव्हान् । अप्यन्यस्य गारुहपते दीखते । अवान्तरमेव
सुत्रिणामृधोति । यो वा

अर्यमण्वेद । दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति । यज्ञो वा अर्यमा । आर्यावसतिरिति
वै तमाहुर्य प्रशंसन्ति । आर्यावसतिर्भवति । य एवँवेद ॥20॥

230505

यद्वा इदङ्किञ्च । तत्सर्वञ्चतुरहोतारः । चतुरहोतृभ्योऽधि यज्ञो निर्मितः । स य एवाँव्हान्विवदेत
। अहमेव भूयो वेद ।

यश्चतुरहोतृन् वेदेति । स ह्येव भूयो वेद । यश्चतुरहोतृन् वेद । यो वै चतुरहोतृणां
होतृन् वेद । सर्वासु प्रजास्वन्नमन्ति ॥21॥

230506 सर्वा दिशोऽभि जयति । प्रजापतिर्वै दशहोतृणां होता । सोमश्चतुरहोतृणां
होता । अग्निं पञ्चहोतृणां होता । धाता

षड्होतृणां होता । अर्यमा सप्तहोतृणां होता । एते वै चतुरहोतृणां होतारः
। तान् य एवँवेद । सर्वासु प्रजास्वन्नमन्ति । सर्वा दिशोऽभि जयति ॥22॥

230500

आर्ध्वन्नार्ध्वन्नित्येवँवेदति सर्वा दिशोऽभि जयति ॥5॥

वै तेन सत्रङ्केन ॥

230601

प्रजापतिं प्रजास्सृष्ट्वा व्यस्रंसत । स हृदयं भूतोशयत् । आत्मन् हा 3 इत्यह्वयत्
। आपुं प्रत्यशृण्वन् । ता अग्निहोत्रेणैव

यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त । तां कुसिन्धुमुपौहन् । तस्मादग्निहोत्रस्य यज्ञक्रतोः
। एकं ऋत्विक् । चतुष्कृत्वोऽह्वयत् । अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमाः ॥23॥

230602

ते प्रत्यशृण्वन् । ते दर्शपूर्णमासाभ्यामेव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त । त उपौहश्चत्वार्यङ्गानि
। तस्माद्दर्शपूर्णमासयोर्यज्ञक्रतोः ।

चत्वारं ऋत्विजः । पञ्चकृत्वोऽह्वयत् । पशवः प्रत्यशृण्वन् । ते चातुर्मास्यैरेव

यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त । त उपौहँलोमं छवीं मांसमस्थिं मज्जानम् ।

तस्माच्चानुर्मास्यानाँय्यज्ञक्रतोः ॥24॥

230603

पञ्चत्विजः । षड्कृत्वोऽह्वयत् । ऋतवः प्रत्यशृण्वन् । ते पशुबन्धेनैव यज्ञक्रतुनोपं

पर्यावर्तन्त । त उपौहन्स्त्तनावाण्डौ

शिश्नमवाञ्चं प्राणम् । तस्मात्पशुबन्धस्य यज्ञक्रतोः । षड्त्विजः । सप्तकृत्वोह्वयत्

। होत्राः प्रत्यशृण्वन् । तास्सौम्येनैवाध्वरेण यज्ञक्रतुनोपं

पर्यावर्तन्त ॥25॥

230604

ता उपौहन्स्स शीर्षण्यान्प्राणान् । तस्मात्सौम्यस्याध्वरस्य यज्ञक्रतोः । सप्त

होत्राः प्राचीर्वषड्कुर्वन्ति । दशकृत्वोऽह्वयत् ।

तपः प्रत्यशृणोत् । तत्कर्मणैव संवँत्सुरेण सर्वैर्यज्ञक्रतुभिरुपं पर्यावर्तत

। तत्सर्वमात्मानुमपरिवर्गमुपौहत् । तस्मात्संवँत्सुरे सर्वे

यज्ञक्रतवोऽवरुध्यन्ते । तस्माद्दशहोता चतुरहोता । पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता ।

एकहोत्रे बलिः हरन्ति । हरन्त्यस्मै प्रजा बलिम् ।

ऐनमप्रतिख्यातङ्गच्छति । य एववँद ॥26॥

230600

चन्द्रमाँश्चातुर्मास्यानाँय्यज्ञक्रतोर्ध्वरेण यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त सप्तहोता चत्वारि च ॥6॥

230701

प्रजापतिः पुरुषमसृजत । सोऽग्निरब्रवीत् । ममायमन्नमस्त्विति । सोऽबिभेत् । सर्ववँ

माऽयं प्र धेख्यतीति । स एताः

श्चतुरहोतृनात्मस्परणानपश्यत् । तानजुहोत् । तैर्वै स आत्मानमस्पृणोत् । यदग्निहोत्रञ्जुहोति

। एकहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाँप्रोत्यग्निहोत्रम् ॥27॥

230702

कुसिन्धञ्चात्मनस्स्पृणोति । आदित्यस्य च सायुज्यङ्गच्छति । चतुरुन्नयति । चतुरहोतारमेव

तद्यज्ञक्रतुमाँप्रोति दर्शपूर्णमासौ ।

चत्वारि चात्मनोऽङ्गानि स्पृणोति । आदित्यस्य च सायुज्यङ्गच्छति । चतुरुन्नयति

। समित्पञ्चमी । पञ्चहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाँप्रोति चातुर्मास्यानि ।

लोमं छवीं मांसमस्थिं मज्जानम् ॥28॥

230703

तानि चात्मनस्स्पृणोति । आदित्यस्य च सायुज्यङ्गच्छति । चतुरुन्नयति । द्विर्जुहोति

। षड्दोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्रोति

पशुबन्धम् । स्तनावाण्डौ शिशुमवाञ्चं प्राणम् । तानि चात्मनस्स्पृणोति । आदित्यस्य

च सायुज्यङ्गच्छति । चतुरुन्नयति । द्विर्जुहोति ॥29॥

230704

समिथ्सप्त मी । सप्तहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्रोति सौम्यमध्वरम् । सप्त

चात्मनश्शीर्षण्यान्प्राणान्स्पृणोति

। आदित्यस्य च

सायुज्यङ्गच्छति । चतुरुन्नयति । द्विर्जुहोति । द्विर्निमाष्टि । द्विः प्राश्नाति । दशहोतारमेव

तद्यज्ञक्रतुमाप्रोति सव्वँथ्सुरम् । सर्वञ्चात्मानमपरिवर्ग

स्पृणोति । आदित्यस्य च सायुज्यङ्गच्छति ॥30॥

230700

अग्निहोत्रं मज्जानन्द्विर्जुहोत्यपरिवर्गस्पृणोत्येकञ्च ॥7॥

230801

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । सोऽन्तर्वानभवत् । स हरितश्श्यावोऽभवत् ।

तस्मात्स्वन्तर्वान्नी ।

हरिणी सती श्यावा भवति । स विजायमानो गर्भेणाताम्यत् । स तान्तः कृष्णश्श्यावोऽभवत्

। तस्मात्तान्तः कृष्णश्श्यावो भवति ।

तस्यासुरेवाजीवत् ॥31॥

230802

तेनासुनाऽसुरानसृजत । तदसुराणामसुरत्वम् । य एवमसुराणामसुरत्वव्वेदं । असुमानेव भवति ।

नैनमसुर्जहाति ।

सोऽसुरान्त्सृष्ट्वा पितेवामन्यत । तदनु पितृनसृजत । तत्पितृणां पितृत्वम् । य एवं

पितृणां पितृत्वव्वेदं । पितेवैव स्वानां भवति ॥32॥

230803

यन्त्यस्य पितरो हवाम् । स पितृन्त्सृष्ट्वाऽऽमनस्यत् । तदनु मनुष्यानसृजत । तन्मनुष्याणां

मनुष्यत्वम् । य एवं मनुष्याणां

मनुष्यत्वव्वेदं । मनुष्यैव भवति । नैनं मनुर्जहाति । तस्मै मनुष्यान्त्ससृजानाय

। दिवा देवत्राऽभवत् । तदनु देवानसृजत । तद्देवानान्देवत्वम् ।

य एवन्देवानान्देवत्वव्वेदं । दिवा हैवास्यं देवत्रा भवति । तानि वा एतानि चत्वार्यम्भांसि

। देवा मनुष्याःपितरोऽसुराः । तेषु सर्वेष्वम्भो

नभं इव भवति । य एवँवेदं ॥33॥

230800

अजीवृथ्स्वानां॑ भवति देवानसृजत सप्त च ॥४॥

230901

ब्रह्मवादिनो॑ वदन्ति । यो वा इमं॑ वृद्धात् । यतोऽयं पवते । यदभि॑ पवते । यदभि॑ संपवते ।
सर्वमायुरियात् ।

न पुराऽऽयुषु॑ प्र मीयेत । पशुमान्थस्यात् । विन्देत॑ प्रजाम् । यो वा इमं॑ वृद्धं ॥३४॥

230902

यतोऽयं पवते । यदभि॑ पवते । यदभि॑ संपवते । सर्वमायुरेति॑ । न पुराऽऽयुषु॑ प्र मीयेत ।
पशुमान्भवति॑ । विन्दते॑

प्रजाम् । अ॒द्ध्य॑पवते । अ॒पोऽभि॑ पवते । अ॒पोऽभि॑ संपवते ॥३५॥

230903

अ॒स्या॑पवते । इ॒माम॑भि पवते । इ॒माम॑भि संपवते । अ॒ग्रे॑पवते । अ॒ग्नि॑मभि पवते । अ॒ग्नि॑मभि
सं पवते ।

अ॒न्तरि॑खात्पवते । अ॒न्तरि॑खमभि पवते । अ॒न्तरि॑खमभि सं पवते । आ॒दित्या॑त्पवते ॥३६॥

230904

आ॒दित्य॑मभि पवते । आ॒दित्य॑मभि सं पवते । द्यो॑पवते । दि॒वम॑भि पवते । दि॒वम॑भि सं पवते ।
दि॒ग्भ्य॑पवते ।

दि॒शोऽभि॑ पवते । दि॒शोऽभि॑ संपवते । स यत्पुरस्ताद्वाति॑ । प्राण एव भूत्वा पुरस्ताद्वाति॑ ॥३७॥

230905

तस्मात्पुरस्ताद्वा॒न्तं॑ । सर्वा॑ प्रजा॑पतिं नन्दन्ति । प्राणो हि प्रिय॑पृजानां॑
। प्राण इव प्रिय॑पृजानां॑ भवति । य

ए॒वँ॑वृद्धं । स वा एष प्राण एव । अथ॑ यद्वि॒खिण॑तो वाति॑ । मा॒तरि॑श्वैव भूत्वा द॒खिण॑तो
वाति॑ । तस्माद्द॒खिण॑तो वान्तं॑ वृद्धात् । सर्वा॑ दि॒श

आ॒वाति॑ ॥३८॥

230906

सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ वि वाति॑ । सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ स॒वँ॑तीति॑ । स वा एष मा॒तरि॑श्वैव । अथ॑ यत्प॒श्चाद्वाति॑
। प॒र्वमान॑ एव भूत्वा

प॒श्चाद्वाति॑ । पू॒तम॑स्मा आ॒हरन्ति॑ । पू॒तमु॑प॒हरन्ति॑ । पू॒तम॑श्जाति॑ । य ए॒वँ॑वृद्धं । स वा एष प॒र्वमान॑
एव ॥३९॥

230907

अथ॑ यदु॒त्तर॑तो वाति॑ । स॒वितै॑व भू॒त्वोत्त॑रतो वाति॑ । स॒वितै॑व स्वानां॑ भवति । य ए॒वँ॑वृद्धं । स वा
एष स॒वितै॑व । ते य

एनं पुरस्ताद्वायन्तमुपवदन्ति । य एवास्यं पुरस्तात्पाप्मानः । तास्तेऽपं घ्नन्ति
। पुरस्तादितरान्पाप्मनस्सचन्ते । अथ य एनन्दखिण्णत
आयन्तमुपवदन्ति ॥40॥

230908

य एवास्यं दखिण्णतः पाप्मानः । तास्तेऽपं घ्नन्ति । दुखिण्णत इतरान्पाप्मनस्सचन्ते
। अथ य एनं पश्चाद्वायन्तमुप वदन्ति ।
य एवास्यं पश्चात्पाप्मानः । तास्तेऽपं घ्नन्ति । पश्चादितरान्पाप्मनस्सचन्ते । अथ
य एनमुत्तरत आयन्तमुप वदन्ति । य एवास्योत्तरतः पाप्मानः ।
तास्तेऽपं घ्नन्ति ॥41॥

230909

उत्तरत इतरान्पाप्मनस्सचन्ते । तस्मादेवाँव्द्वान् । वीव नृत्येत् । प्रेवं चलेत् । व्यस्येवाख्यौ भाषेत
। म्ण्टयेदिव ।

क्राथयेदिव । शृङ्गायेतेव । उत मोपं वदेयुः । उत मेँ पाप्मानुमपं हन्युरिति । स
यान्दिशः सनिमेष्यन्थस्यात् । यदा तान्दिशवाँतो वायात् ।

अथ प्रवेयात् । प्र वा धावयेत् । सातमेव रदितव्यँढङ्गन्धमभि प्रच्यवते । आऽस्य
तञ्जनपदं पूर्वा कीर्तिर्गच्छति । दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति ।

य एवँवेदं ॥42॥

230900

वेदु सं पवत आदित्यात्पवते वात्या वात्येष पवमान एव दखिण्णत आयन्तमुप वदन्त्युत्तरतः
पाप्मानस्ता स्तेपं घ्नन्तीत्यष्टौ च ॥9॥

231001

प्रजापतिस्सोमः राजानमसृजत । तन्त्रयो वेदा अन्वसृज्यन्त । तान् हस्तैऽकुरुत । अथ ह सीता
सावित्री । सोमः

राजानञ्चकमे । श्रद्धामु स चकमे । साऽऽहं पितरं प्रजापतिमुपससार । तः हौवाच । नमस्ते अस्तु
भगवः । उपं त्वाऽयानि ॥43॥

231002

प्र त्वा पद्ये । सोमवँ राजानङ्कामये । श्रद्धामु स कामयत इति । तस्या
उहस्थागरमलङ्कारङ्कल्पयित्वा । दर्शहोतारं

पुरस्ताद्वाख्यायं । चतुर्होतारन्दखिण्णतः । पञ्चहोतारं पश्चात् । षड्होतारमुत्तरतः
। सप्तहोतारमुपरिष्ठात् । सम्भारैश्च पत्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य ॥44॥

231003

आऽस्यार्धव्वैत्राज । ताः होदीख्योवाच । उप मा वर्तस्वेति । तः होवाच । भोगन्तु म आचख्व
। एतन्म आचख्व ।

यत्ते पाणाविति । तस्या उह त्रीन् वेदान्प्रददौ । तस्मादुह स्त्रियो भोगमैव हारयन्ते
। स यः कामयेत प्रियस्स्यामिति ॥45॥

231004

यव्वां कामयेत प्रियस्स्यादिति । तस्मा एतस्थागुरमलङ्कारङ्कल्पयित्वा । दशहोतारं
पुरस्ताद्वाख्याय । चतुरहोतारन्दखिण्णतः ।

पञ्चहोतारं पश्चात् । षड्होतारमुत्तरतः । सप्तहोतारमुपरिष्ठात् । संभारैश्च पत्निभिश्च
मुखेऽलङ्कृत्य । आस्यार्धव्वैजेत् । प्रियो हैव भवति ॥46॥

231000

अयान्यलङ्कृत्य स्यामिति भवति ॥10॥

231101

ब्रह्मात्मन्वदसृजत । तदकामयत । समात्मना पद्येयेति । आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत । तस्मै दशमः
हूतः प्रत्यशृणोत् । स

दशहूतोऽभवत् । दशहूतो ह वै नामैषः । तव्वां एतन्दशहूतः सन्तम् । दशहोतेत्याचख्वते
पुरोख्येण । पुरोख्यप्रिया इव हि देवाः ॥47॥

231102

आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत । तस्मै सप्तमः हूतः प्रत्यशृणोत् । स सप्तहूतोऽभवत् । सप्तहूतो ह वै
नामैषः । तव्वां एतः

सप्तहूतः सन्तम् । सप्तहोतेत्याचख्वते पुरोख्येण । पुरोख्यप्रिया इव हि देवाः

। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत । तस्मै षष्ठः हूतः प्रत्यशृणोत् ।

स षड्हूतोऽभवत् ॥ 48॥

231103

षड्हूतो ह वै नामैषः । तव्वां एतः षड्हूतः सन्तम् । षड्होतेत्याचख्वते पुरोख्येण । पुरोख्यप्रिया इव हि
देवाः ।

आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत । तस्मै पञ्चमः हूतः प्रत्यशृणोत् । स पञ्चहूतोऽभवत् । पञ्चहूतो
ह वै नामैषः । तव्वां एतं पञ्चहूतः सन्तम् ।

पञ्चहोतेत्याचख्वते पुरोख्येण ॥49॥

231104

पुरोख्यप्रिया इव हि देवाः । आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत । तस्मै चतुर्थः हूतः प्रत्यशृणोत्
। स चतुरहूतोऽभवत् । चतुरहूतो

ह वै नामैषः । तव्वाँ एतञ्चतुरहूतः सन्तम् । चतुर्होतेत्याचखते पुरोखेण । पुरोखप्रिया इव हि देवाः । तमब्रवीत् ।

त्वव्वँ मे नेदिष्ठः हूतः प्रत्यश्रौषीः । त्वयैनानाख्यातार इति । तस्मान्नु हैनाः

श्चतुरहोतार इत्याचखते । तस्माँच्छुश्रूषुः

पुत्राणाः हृद्यतमः । नेदिष्ठो हृद्यतमः । नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति । य एवँव्वेद ॥50॥

231100

देवाषड्रूतोऽभवत्पञ्चहोतेत्याचखते पुरोखेणाश्रौषीषट्च ॥11॥

230000

ब्रह्मवादिनुः किन्दखिणाय्यौ वा अविद्वान्तस्य वै ब्रह्मवादिनो यदशहोतारः

प्रजापतिर्व्यस्रं प्रजापतिः पुरुषं प्रजापतिरकामयत्

स तपस्सोऽन्तर्वाँब्रह्मवादिनो यो वा इमँव्विद्यात्प्रजापतिस्सोमः राजानं ब्रह्माँत्मन्वदेकादश ॥11॥

ब्रह्मवादिनुस्तस्य वा अग्रेयद्वा इदङ्किञ्च प्रजापतिरकामयत् य एवास्य दखिणः पञ्चाशत् ॥50॥

ब्रह्मवादिनो य एवँव्वेद ॥

हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु

तृतीयप्रपाठकस्समाप्तः

240000

तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थप्रपाठक प्रारम्भः । हरिः ओम् ॥

240101

जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोणे । इमन्नो यज्ञमुप याहि विद्वान् । विश्वा अग्रेऽभियुजो
विहत्य । शत्रूयतामा भरा भोजनानि ।

अग्रे शर्धं महते सौभगाय । तव द्युमन्युत्तमानि सन्तु । सञ्जास्पत्यः सुयममा
कृणुष्व । शत्रूयतामभि तिष्ठा महाः सि । अग्रे यो नोऽभितो जनः ।

वृको वारो जिघाःसति ॥1॥

240102

ताःस्त्ववृत्रहञ्जहि । वस्वस्मभ्यमा भर । अग्रे यो नोऽभिदासति । समानो यश्च निष्ट्यः । इध्मस्यैव
प्रख्यायतः । मा

तस्योच्छेषि किञ्चन । त्वमिन्द्राभिभूरसि । देवो विज्ञातवीर्यः । वृत्रहा पुरुचेतनः
। अप प्राच इन्द्र विश्वाः अमित्रान् ॥2॥

240103 अपापांचो अभिभूते नुदस्व । अपोदीचो अपशूराधरा च ऊरौ । यथा तव शर्मन्मदेम ।

तमिन्द्रव्वाँजयामसि । महे वृत्राय

हन्तवे । स वृषा वृषभो भुवत् । युजे रथङ्गवेषणः हरिभ्याम् । उप ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः
। विबाधिष्टास्य रोदसी महित्वा । इन्द्रो वृत्राण्यप्रती

जघन्वान् ॥3॥

240104

हव्यवाहमभिमातिषाहम् । रक्खोहणं पृतनासु जिष्णुम् । ज्योतिष्मन्तन्दीद्यतं पुरन्धिम्
। अग्नि स्विष्टकृतमा हुवेम ।

स्विष्टमग्रे अभि तत्पृणाहि । विश्वा देव पृतना अभि ष्य । उरुन्नः पन्थां प्रदिशन्विभाहि

। ज्योतिष्मद्वेह्यजरन्न आयुः । त्वामग्रे हविष्मन्तः । देवं

मर्तास ईडते ॥4॥

240105

मन्ये त्वा जातवेदसम् । स हव्या वंख्यानुषक् । विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदः । सिन्धुन्न नावा
दुरिताऽतिपर्षि । अग्रे

अत्रिवन्मनसा गृणानः । अस्माकं बोध्यविता तनूनाम् । पूषा गा अन्वेतु नः । पूषा रक्खत्वर्वीतः
। पूषा वाजः सनोतु नः । पूषेमा आशा

अनुवेदु सर्वाः ॥5॥

240106

सो अस्माः अभयतमेन नेषत् । स्वस्तिदा अघृणिस्सर्ववीरः । अप्रयुच्छन्पुर एतु प्रजानन्
। त्वमग्ने सप्रथा असि । जुष्टो होता

वरेण्यः । त्वया यज्ञव्वितन्वते । अग्नी रखाः सि सेधति । शुक्रशोचिरमर्त्यः । शुचिः

पावक ईड्यः । अग्ने रखा णो अःहंसः ॥6॥

240107

प्रतिष्म देव रीषतः । तपिष्ठैरजरो दह । अग्ने हःसि न्यत्रिणम् । दीद्यन्मर्त्येष्व । स्वे खयै शुचिव्रत
। आ वात वाहि

भेषजम् । वि वात वाहि यद्रपः । त्वः हि विश्वभेषजः । देवानान्दूत ईयसे । द्वाविमौ वातौ वातः

॥7॥

240108

आ सिन्धोरा परावतः । दख्मं मे अन्य आवातु । परान्यो वातु यद्रपः । यदुदो वात ते गृहे ।

अमृतस्य निधिरिहितः ।

ततो नो देहि जीवसे । ततो नो धेहि भेषजम् । ततो नो मह आवह । वात आवातु भेषजम् ।

शम्भूर्मयोभूर्नो हृदे ॥8॥

240109

प्र ण आयूषि तारिषत् । त्वमग्ने अयासि । अया सन्मनसा हितः । अया सन् हव्यमूहिषे । अया
नो धेहि भेषजम् ।

इष्टो अग्निराहुतः । स्वाहाकृतः पिपर्तु नः । स्वगा देवेभ्य इदन्नमः । कामो भूतस्य भव्यस्य ।

सम्राडेको विराजति ॥9॥

240110

स इदं प्रति पप्रथे । ऋतूनुत्सृजते वशी । कामस्तदग्ने समवर्तताधि । मनसो रेतः प्रथमय्यंदासीत् ।

सतो बन्धुमसति

निरविन्दन् । हृदि प्रतीष्या कुवयो मनीषा । त्वया मन्यो सुरथमारुजन्तः । हर्षमाणासो

धृषता मरुत्वः । तिग्मेषव आयुधा सःशिशानाः । उप

प्रयन्ति नरो अग्निरूपाः ॥10॥

240111

मन्युर्भगो मन्युरेवास देवः । मन्युरहोता वरुणो विश्ववेदाः । मन्युर्विश ईडते

देवयन्तीः । पाहि नो मन्यो तपसा श्रमेण ।

त्वमग्ने व्रतभृच्छुचिः । देवाः आसादया इह । अग्ने हव्याय वोढवे । व्रतानुबिभ्रद्व्रतपा

अदाभ्यः । यजा नो देवाः अजरस्सुवीरः । दधद्रत्नानि

सुविदानो अग्ने । गोपाय नो जीवसे जातवेदः ॥11॥

240100

जिघांसत्यमित्राञ्जघन्वानीडते सर्वा अहंसो वातो हृदे राजत्यग्निरूपास्सुविदानो अग्र एकञ्च ॥1॥

240201

चख्बुषो हेते मनसो हेते । वाचो हेते ब्रह्मणो हेते । यो माऽघायुरभिदासति । तमग्रे
मेन्या मेनिङ्कणु । यो मा चख्बुषा यो
मनसा । यो वाचा ब्रह्मणाऽघायुरभिदासति । तयाऽग्रे त्वं मेन्या । अमुममेनिङ्कणु
। यत्किञ्चासौ मनसा यच्च वाचा । यज्ञैर्जुहोति यजुषा हविर्भिः ॥12॥

240202

तन्मृत्युर्निरृहत्या सव्विदानः । पुरादिष्टादाहुतीरस्य हन्तु । यातुधाना निरृहतिरादुरखः
। ते अस्य घ्नन्वन्तेन सत्यम् ।
इन्द्रैषिता आज्यमस्य मथन्तु । मा तथ्समृद्धि यदसौ करोति । हन्मि तेऽहङ्कृतः हविः
। यो मे घोरमचीकृतः । अपाञ्चौ त उभौ ब्राहू । अपं
नह्याम्यास्यम् ॥13॥

240203

अपं नह्यामि ते ब्राहू । अपं नह्याम्यास्यम् । अग्नेर्देवस्य ब्रह्मणा । सर्वन्तेऽवधिषङ्कृतम्
। पुराऽमुष्य वषट्कारात् । यज्ञन्देवेषु
नस्कृधि । स्विष्टमुस्माकं भूयात् । माऽस्मान्प्रापन्नरातयः । अन्ति दूरे सतो अग्रे ।
भ्रातृव्यस्याभिदासतः ॥14॥

240204

वषट्कारेण वज्रेण । कृत्याः हन्मि कृतामहम् । यो मा नक्तन्दिवा सायम् । प्रातश्चाह्नौ
निपीर्यति । अद्या तमिन्द्र वज्रेण ।
भातृव्यं पादयामसि । इन्द्रस्य गृहोसि तन्त्वा । प्रपद्ये सगुस्साश्वः । सह यन्मे
अस्ति तेन । ईडे अग्निर्विपश्चितम् ॥15॥

240205

गिरा यज्ञस्य सार्धनम् । श्रुष्टीवानन्धितावानम् । अग्रै शकेम ते वयम् । यमन्देवस्य
वाजिनः । अति द्वेषांसि तरेम ।
अवंतं मा समनसौ समोकसौ । सचेतसौ सरेतसौ । उभौ मामवतञ्जातवेदसौ । शिवौ भवतमद्य नः
। स्वयङ्कण्वानस्सुगमप्रयावम् ॥16॥

240206

तिग्मशृङ्गो वृषभश्शोशुचानः । प्रत्नः सुधस्थमनु पश्यमानः । आतन्तुमग्निर्दिव्यन्ततान
। त्वन्नस्तन्तुरुत सेतुरग्रे । त्वं पन्था
भवसि देवयानः । त्वयाऽग्रे पृष्ठव्ययमारुहेम । अथा देवैस्सधुमादं मदेम । उदुत्तमं

मुमुग्धि नः । विपाशं मध्यमञ्चत । अवाधुमानि जीवसे ॥17॥
240207

व्य॑ सोम व्रते तव । मनस्तनूषु बिभ्रतः । प्रजावन्तो अशीमहि । इन्द्राणी देवी
सुभगा सुपत्नी ॥ उद॑शेन पतिविद्ये जिगाय । त्रि॑शदस्या जघन्य्यो॑जनानि । उपस्थ
इन्द्र स्थविरं बिभर्ति । सेना॑ ह नाम पृथिवी धनञ्जया । विश्वव्य॑चा अदिति॑स्सूर्यत्वक्
। इन्द्राणी देवी

प्रासहा ददाना ॥18॥
240208

सा नो॑ देवी सुहवा शर्म॑ यच्छतु । आत्वा॑ऽहार्षमन्तर॑भूः । ध्रुव॑स्तिष्ठाविचाचलिः । विश॑स्त्वा सर्वा
वाञ्छन्तु । मा
त्वद्वाष्ट्र॑मधिभ्रशत् । ध्रुवा॑ द्यौर्ध्रुवा पृथि॑वी । ध्रुव॑व्विश्वमि॑दञ्जगत् । ध्रुवा
ह पर्व॑ता इमे । ध्रुवो॑ राजा विशा॑मयम् । इहै॑वैधि॒ मा व्यथि॑ष्ठाः ॥19॥
240209

पर्व॑त इवाविचाचलिः । इन्द्र॑ इवेह ध्रुव॑स्तिष्ठ । इह॑ राष्ट्र॑मु॒ धारय॑ । अ॒भिति॑ष्ठ पृतन्युतः
। अधरे॑ सन्तु शत्र॑वः । इन्द्र॑ इव
वृत्र॑हा तिष्ठ । अ॒पः ख्वे॑त्राणि स॒ञ्जयन् । इन्द्र॑ एणमदीधरत् । ध्रुव॑न्ध्रुवेण॑ हविषा॑
। तस्मै॑ देवा अधि॑ब्रवन् । अ॒यञ्च॑ ब्रह्म॑णस्पतिः ॥20॥
240200

हवि॑र्भिरास्य॑मभि॒ दास॑तो विप॒श्चित्म॑प्रयावञ्जीवसे ददाना व्यथिष्ठा ब्रवन्नेकञ्च ॥2॥
240301

जुष्टी॑ नरो ब्रह्म॑णा व॒ पित॑णाम् । अख॑मव्यय॒न्न किल॑रिषाथ । यच्छ॑करीषु बृ॒हता॑ रवेण । इन्द्रे
शुष्म॑मद॒धाथा॑ वसिष्ठाः ।

पाव॑का न॒स्सर॑स्वती । वाजे॑भिर्वाजिनी॑वती । य॒ज्ञव्वँष्टु॑ धिया वसुः । सर॑स्वत्य॒भि
नो॑ नेषि॒ वस्यः॑ । मा प॑स्फरी॒ पय॑सा मा न॒ आध॑क् । जुष॑स्व
न॒ स्सु॒ख्या व॑श्या च ॥21॥
240302

मा त्वख्वे॑त्राण्यर॑णानि गन्म । वृ॒ञ्जे ह॑विर्नमसा ब॒रु॒हिरु॒ग्रौ । अया॑मि॒ सुग॑घृतवती
सुवृ॑क्तिः । अ॒म्य॒खि॒ सद्म॑ सदने पृथि॒व्याः ।
अश्रा॑यि य॒ज्ञस्सूर्ये॑ न चखुः । इ॒हार्वा॑ञ्चमति॒ह्वये॑ । इन्द्र॑ञ्चैत्राय॒ जेत॑वे । अ॒स्माक॑मस्तु
के॒वलः॑ । अ॒र्वाञ्चमिन्द्र॑ममुतो॑ हवामहे । यो
गो॒जि॒द्धं न॒जिद॑श्च॒जिद्यः॑ ॥22॥
240303

इमन्नो यज्ञं हवे जुषस्व । अस्य कुर्मो हरिवो मेदिनन्त्वा । असंमृष्टो जायसे मातृवोश्शुचिः
। मन्द्रं कविरुदतिष्ठो

विवस्वतः । घृतेन त्वा वर्धयन्नग्र आहुत । धूमस्ते केतुरभवद्विव श्रितः । अग्रिरग्रे
प्रथमो देवतानाम् । सय्यातानामुत्तमो विष्णुरासीत् ।

यजमानाय परिगृह्य देवान् । दीक्षयेदं हविरागच्छतन्नः ॥23॥
240304

अग्रिश्च विष्णो तप उत्तमं महः । दीक्षापालेभ्योऽवनतः हि शक्रा । विश्वैर्देवैर्यज्ञियैस्संविदानौ
। दीक्षामस्मै यजमानाय

धत्तम् । प्र तद्विष्णुस्तवते वीर्याय । मृगो न भीमं कुचरो गिरिष्ठाः । यस्योरुषु
त्रिषु विक्रमणेषु । अधिखियन्ति भुवनानि विश्वा । नूमतो

दयते सनिष्यन् यः । विष्णव उरुगायाय दाशत् ॥24॥
240305

प्रयस्सत्रा चा मनसा यजाते । एतावन्तन्नर्यमा विवासात् । विचक्रमे पृथिवीमेष
एताम् । खेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन् ।

ध्रुवासो अस्य कीरयो जनासः । उरुख्यतिः सुजनिमा चकार । त्रिदेव पृथिवीमेष
एताम् । विचक्रमे शतर्षसं महित्वा । प्रविष्णुरस्तु

त्वसस्तवीयान् । त्वेष ह्यस्य स्थविरस्य नाम ॥25॥
240306

होतारञ्चित्ररथमध्वरस्य । यज्ञस्य यज्ञस्य केतुः रुशन्तम् । प्रत्यर्धिन्देवस्य
देवस्य मद्वा । श्रिया त्वग्निमतिथिञ्जनानाम् । आ

नो विश्वाभिरूतिभिस्सजोषाः । ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च याहि । वरीवृजुस्थविरेभिस्सुशिप्र
। अस्मे दधदृषणः शुष्मिन्द्र । इन्द्रस्सुवृषा जनयन्नहानि ।

जिगायोशिग्भिः पृतना अभि श्रीः ॥26॥
240307

प्रा रौचयन्मनवे केतुमहाम् । अविन्दुज्योतिर्बृहते रणाय । अश्विनाववसे निह्वये
वाम् । आ नूनय्यातः सुकृताय विप्रा ।

प्रातर्युक्तेन सुवृता रथेन । उपागच्छतमवसागतन्नः । अविष्टन्धीष्वश्विना
न आसु । प्रजावद्रेतो अह्यन्नो अस्तु । आ वान्तोके तनये तूतुजानाः ।

सुरत्नासो देववीतिङ्गमेम ॥27॥
240308

त्वः सोम क्रतुभिस्सुक्रतुर्भूः । त्वदन्दख्यैस्सुदख्यो विश्ववेदाः । त्ववृषा

वृषत्वेभिर्महत्वा । द्युम्नेभिर्द्युम्यभवो नृचर्खाः ।

अषाढय्युंथसु पृतनासु परिमम् । सुवर्षामप्स्वावृंजनस्य गोपाम् । भरेषुजाः

सुखितिः सुश्रवसम् । जयन्तन्त्वामनुमदेम सोम । भवा मित्रो

न शेव्यो घृतासुतिः । विभूतद्युम्न एव या उ सप्रथाः ॥28॥

240309

अधा ते विष्णो विदुषा चिदृध्यः । स्तोमो यज्ञस्य राध्यो हविष्मतः । यः पूर्याय

वेधसे नवीयसे । सुमज्जानये विष्णावे

ददाशति । यो जातमस्य महतो महि ब्रवात् । सेदु श्रवोभिर्युज्यञ्चिदभ्यसत् । तमु

स्तोतारः पूर्य्यथा विद ऋतस्य । गर्भः हविषा पिपर्तन ।

आऽस्य जानन्तो नाम चिद्विवक्तन । बृहत्ते विष्णो सुमतिं भजामहे ॥29॥

240310

इमा धाना घृतस्त्रुवः । हरी इहोपवखतः । इन्द्रः सुखतमे रथे । एष ब्रह्मा

प्रतेमहे । विदथै शःसिषः हरी । य ऋत्वियः

प्रतेवन्वे । वनुषो हर्यतं मदम् । इन्द्रो नाम घृतन्नयः । हरिभिश्चारु सेचते । श्रुतो गण आ त्वा

विशन्तु ॥30॥

240311

हरिर्वर्षसङ्गिरः । आचर्षणिप्रा वृषभो जनानाम् । राजा कृष्टीनां पुरुहूत इन्द्रः

। स्तुतश्रवस्यन्नवसोपमद्रिक् । युक्त्वा हरी

वृषणायौह्यर्वाङ् । प्रयथ्सिन्धवः प्रसुवय्यदायन् । आपस्समुद्रः रथ्येव जग्मुः । अतश्चिदिन्द्रस्सदसो

वरीयान् । यदीः सोमः पूणति दुग्धो अःशुः ।

ह्यामसि त्वेन्द्र याह्यर्वाङ् ॥31॥

240312 अरन्ते सोमस्तनुवे भवाति । शतक्रतो मादयस्वा सुतेषु । प्रास्माः अं वृ पृतनासु

प्रयुथ्सु । इन्द्राय सोमः प्रदिवो विदानाः ।

ऋभुर्येभिर्वृषपर्वा विहायाः । प्रयम्यमाणान्प्रति षू गृभाय । इन्द्र पिब वृषधूतस्य

वृष्णः । अहेडमान् उपयाहि यज्ञम् । तुभ्यं पवन्त इन्द्रवस्सुतासः ।

गावो न वज्रिन्ध्वमोको अच्छ ॥32॥

240313

इन्द्रागहि प्रथमो यज्ञियानाम् । या ते काकुथ्सुकृता या वरिष्ठा । यया शश्रत्पिबसि मध्वं ऊर्मिम् ।

तया पाहि प्र ते

अध्वर्युरस्थात् । सन्ते वज्रो वर्ततामिन्द्र गव्युः । प्रातर्युजा विबोधय । अश्विनावेह

गच्छतम् । अस्य सोमस्य पीतये । प्रातर्यावाणा प्रथमा

यजध्वम् । पुरा गृध्रादररुषः पिबाथः । प्रातरिह यज्ञमश्विना दधाते । प्रशंसन्ति
कवयः पूर्वभाजः । प्रातर्यजध्वमश्विना हिनोत । न सायमस्ति
देव्या अजुष्टम् । उतान्यो अस्मद्यजते विचायः । पूर्वः पूर्वं यजमानो वनीयान् ॥33॥
240300

चाश्वजिद्यो गच्छतन्नो दाशत्रामाभिः श्रीर्गमेम सप्रथा भजामहे विशन्तु याह्यर्वाडच्छ पिबाथुषट्च
॥3॥

240401 नक्तुञ्जाताऽस्योषधे । रामे कृष्णे असिक्रि च । इदः रजनि रजय । किलासं पलितञ्च यत्
। किलासञ्च पलितञ्च ।

निरितो नाशया पृषत् । आ नस्स्वो अश्नुताव्वर्णः । परा श्वेतानि पातय । असितन्ते निलयनम् ।
आस्थानमसितन्तव ॥34॥

240402

असिक्रियस्योषधे । निरितो नाशया पृषत् । अस्थिजस्य किलासस्य । तनूजस्य च यत्त्वचि ।
कृत्यया कृतस्य ब्रह्मणा ।

लख्मं श्वेतमनीनशम् । सरूपा नाम ते माता । सरूपो नाम ते पिता । सरूपाऽस्योषधे सा ।
सरूपमिदङ्कृधि ॥35॥

240403

शुनः हुवेम मघवान्मिन्द्रम् । अस्मिन्भरे नृतमव्वंजसातौ । शृण्वन्तमुग्रमूतये
समथ्सु । घ्नन्तव्वत्राणि सञ्जितन्धनानाम् ।
धूनुथ द्यां पर्वतान्दाशुषे वसु । नि वो वना जिहते याम नो भिया । कोपयथ पृथिवीं
पृश्जिमातरः । युधे यदुग्राः पृषतीरयुग्ध्वम् । प्रवैपयन्ति
पर्वतान् । विविञ्चन्ति वनस्पतीन् ॥36॥

240404

प्रोवारत मरुतो दुर्मदा इव । देवासस्सर्वया विशा । पुरुत्रा हि सदृङ्गसि । विशो
विश्वा अनु प्रभु । समथ्सु त्वा हवामहे ।
समथस्वग्रिमवसे । वाजयन्तो हवामहे । वाजेषु चित्रराधसम् । सङ्गच्छध्वः सव्वदध्वम् ।
सव्वो मनासि जानताम् ॥37॥

240405

देवा भागय्यंथा पूर्वे । सञ्जानाना उपासत । समानो मन्त्रस्समितस्समानी । समानं
मनस्सह चित्तमेषाम् । समानङ्केतो
अभिसः रभध्वम् । संज्ञानेन वो हविषा यजामः । समानी व आकूतिः । समाना हृदयानि
वः । समानमस्तु वो मनः । यथा वस्सुसहासति ॥38॥

240406

संज्ञानंस्वैः । संज्ञानमरणैः । संज्ञानमश्विना युवम् । इहास्मासु नियच्छतम्

। संज्ञानं मे बृहस्पतिः । संज्ञानं सविता

करत् । संज्ञानमश्विना युवम् । इह मह्यन्नि यच्छतम् । उप च्छायामिव घृणैः । अगन्म शर्म ते

व्यम् ॥39॥

240407

अग्ने हिरण्यसन्दृशः । अदब्धेभिस्सवितः पायुभिष्टम् । शिवेभिरुद्य परिपाहि नो गयम्

। हिरण्यजिह्वस्सुविताय नव्यसे । रख्या

मार्किर्नो अघशंस ईशत । मदमदे हि नो दुदुः । यूथा गवामृजुक्रतुः । सङ्गभाय पुरुशता

। उभया हस्त्या वसु । शिशीहि राय आभर ॥40॥

240408

शिप्रिन्वाजानां पते । शचीवस्तव दुःसना । आ तू न इन्द्र भाजय । गोष्वश्वेषु शुभ्रुषु । सहस्रेषु
तुवीमघ । यद्वैवा

देवहेडनम् । देवासश्चकृमा व्यम् । आदित्यास्तस्मान्मा यूयम् । ऋतस्यर्तेन मुञ्चत ।

ऋतस्यर्तेनादित्याः ॥41॥

240409

यजत्रा मुञ्चतेह मा । यज्ञैर्वो यज्ञवाहसः । आशिखन्तो न शोकिम । मेदस्वता यजमानाः

। सुचाऽऽज्येन् जुह्वतः । अकामा

वो विश्वेदेवाः । शिखन्तो नोप शोकिम । यदि दिवा यदि नक्तम् । एन एनस्योकरत् । भूतं मा

तस्मान्द्रव्यञ्च ॥42॥

240410

द्रुपदादिव मुञ्चतु । द्रुपदादिवेन्मुमुक्षानः । स्विन्नस्नात्वी मलादिव । पूतं

पवित्रेणैवाज्यम् । विश्वे मुञ्चन्तु मैनसः ।

उद्वयन्तमस्यस्परि । पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम् । देवन्देवत्रा सूर्यम् । अगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥ 43 ॥

240400

तव कृधि वनस्तीञ्जानतामसति वयं भरादित्याश्च नव च ॥4॥

240501

वृषासो अशुः पवते हविष्मान्स्सोमः । इन्द्रस्य भाग ऋतयुशशतायुः । स मा

वृषाणव्वृषभङ्कणोतु । प्रियाव्वशाः सर्ववीरः

सुवीरम् । कस्य वृषा सुते सचा । नियुत्वान्वृषभो रणत् । वृत्रहा सोमपीतये । यस्ते

शङ्ग वृषोनपात् । प्रणपात्कुण्डपाय्यः । न्यस्मिन्दध्र आ

मनः ॥44॥

240502

तः स॒ध्रीचीरू॒तयो वृ॒ष्णिया॒नि । पौ॒ःस्या॒नि नि॒युत॑स्सश्चुरिन्द्रम् । समु॒द्रन्न सि॒न्धव॑
उ॒क्थशु॑ष्माः । उ॒रुव्य॑चसङ्गिर आ॒विश॑न्ति ।

इन्द्रा॒य गि॒रो अ॒निशित॑सर्गाः । अ॒पः प्रै॒रय॑न्धसगरस्य बु॒ध्नात् । यो अ॒ख्षे॑णेव चक्रिया
शची॑भिः । वि॒ष्वक्त॑स्तम्भं पृथि॒वीमु॒त द्या॑म् ।

अ॒ख्षो॑दयच्छवसा ख्वा॒मबु॑ध्मम् । वा॒र्णावा॑तस्तविषीभि॒रिन्द्रः ॥४५॥

240503

दृ॒ढान्यो॑द्घादुशमान् ओजः । अवा॑भिनत्कु॒भः प॑र्वतानाम् । आ नो॑ अ॒ग्रे सु॒केतु॑ना ।
र॒यिर्वि॑श्वायु॒पोष॑सम् । मा॒र्डाक॑न्धेहि

जी॒वसे॑ । त्वः सो॑म म॒हे भ॑गम् । त्वय्यूनं ऋ॒ताय॑ते । द॒ख्ब॑न्दधासि जी॒वसे॑ । रथ॑य्यु॒ञ्जते॑
म॒रुत॑श्शु॒भे सु॒गम् । सू॒रो न मि॑त्रावरु॒णा ग॑विष्टिषु ॥४६॥

240504

रजा॑सि चि॒त्रा वि॑चरन्ति त॒न्यवः॑ । दि॒वस्स॑म्राजा प॒र्यसा॑ न उ॒ख्यत॑म् । वाच॑ः
सु॒मि॒त्रावरु॑णा॒विरा॑वतीम्

। प॒र्जन्या॑श्चि॒त्राव्व॑दति

त्वि॒षीम॑तीम् । अ॒भ्राव॑सत म॒रुत॑स्सुमा॒यया॑ । द्याव्व॑र्षयतम॒रुणा॑म॒रेप॑सम् । अ॒र्युक्त॑ स॒प्त
शु॒न्ध्यु॑वः । सू॒रो रथ॑स्य न॒प्त्रियः॑ । ताभि॑र्याति स्व॒युक्ति॑भिः ।

वहि॑ष्टेभि॒रिव॑हरन् यासि तन्तु॑म् ॥४७॥

240505

अ॒व व्य॑यन्नसितन्देव॒ वस्वः॑ । द॒विध्व॑तो र॒श्मय॑स्सूर्यस्य । च॒मेवा॑वा॒धुस्त॑मो॒ अ॒फस्व॑न्तः
। प॒र्जन्या॑य प्र गायत । दि॒वस्पु॑त्राय

मी॒ढुषे॑ । स नो॑ य॒वस॑मिच्छतु । अ॒च्छा॑वदत॒वस॑ङ्गीभि॒राभिः॑ । स्तु॒हि प॒र्जन्य॑न्नम॒साऽऽवि॑वास
। क॒नि॒क्र॒ष्टृषु॑भो जी॒रदा॑नुः । रे॒तो द॑धा॒त्वोष॑धीषु॒ गर्भ॑म् ॥४८॥

240506

यो गर्भ॑मोष॒धीना॑म् । गवा॑ङ्गु॒णोत्य॑र्वताम् । प॒र्जन्य॑ः पुरु॒षीणा॑म् । तस्मा॑ इ॒दास्ये॑ ह॒विः ।
जू॒होता॑ मधु॒मत्त॑मम् ।

इ॒डा॒न्नस्स॑य्य॒तङ्क॑रत् । ति॒स्रो य॑द॒ग्रे श॑रद॒स्त्वामि॑त् । शु॒चि॒ङ्गु॒तेन॑ शु॒चय॑स्सप॒र्यन्
। ना॒मानि॑ चि॒दधि॑रे य॒ज्ञिया॑नि । अ॒सूद॑यन्त त॒नुव॑स्सुजा॒ताः ॥४९॥

240507

इन्द्र॑श्च न॒श्शु॒नासी॑रौ । इ॒मय्य॑ञ्जं मि॒मि॒ख्यत॑म् । गर्भ॑न्ध॒त्त स्व॑स्तये । ययो॑रि॒दाव्व॑श्वं
भु॒व॒नमा॑ वि॒वेश॑ । ययो॑रा॒नन्दो॑ नि॒हितो॑

महश्च । शुनासीरावृतुभिस्सर्व्विदानौ । इन्द्रवन्तौ हविरिदञ्जुषेथाम् । आघ्राये अग्निमिन्धते
। स्तृणन्ति ब्रह्मिहिरानुषक् । येषामिन्द्रो युवा सखा ।
अग्र इन्द्रश्च मेदिना । हथो वृत्राण्यप्रति । युवः हि वृत्रहन्तमा । याभ्याः
सुव्रजयन्नग्र एव । यावातस्थतुर्भुवनस्य मध्ये । प्रचर्षणी वृषणा
वज्रबाहू । अग्नी इन्द्रावृत्रहणा हुवे वाम् ॥50॥
240500

मनु इन्द्रो गर्विष्ठिषु तन्तुङ्गर्भः सुजातास्सखा सप्त च ॥5॥
240601

उत नः प्रिया प्रियासु । सप्तस्वसा सुजुष्टा । सरस्वती स्तोम्याऽभूत् । इमा जुह्वानायुष्मदा
नमोभिः । प्रतिस्तोमः सरस्वति
जुषस्व । तव शर्मन्त्रियतमे दधानाः । उपस्थे याम शरणन्न वृष्वम् । त्रिणि पदा विचक्रमे
। विष्णुर्गोपा अदाभ्यः । ततो धर्माणि धारयन् ॥51॥
240602

तदस्य प्रियमभि पाथो अश्याम् । नरो यत्र देवयवो मदन्ति । उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था
। विष्णोः पदे परमे मध्व उथसः ।
कृत्वादा अस्थु श्रेष्ठः । अद्य त्वा वन्वन्थसुरेक्णाः । मर्ता आनाश सुवृक्तिम्
। इमा ब्रह्म ब्रह्मवाह । प्रिया त आ ब्रह्मिस्सीद । वीहि सूर पुरोडाशम् ॥52॥
240603

उप नस्सूनवो गिरः । शृण्वन्त्वमृतस्य ये । सुमृडीका भवन्तु नः । अद्या नो देव सवितः ।
प्रजावत्सावीस्सौभगम् । परा
दुष्प्रियः सुव । विश्वानि देव सवितः । दुरितानि परासुव । यद्भद्रन्तन्म आ सुव ।
शुचिर्मेकैर्बृहस्पतिम् ॥53॥
240604

अध्वरेषु नमस्यत । अनाम्योज आचके । या धारयन्त देवा सुदक्षा दक्षपितारा । असुर्याय
प्रमहसा । स इत् खषेति
सुधित ओकसि स्वे । तस्मा इडा पिन्वते विश्वदानी । तस्मै विशस्वयमेवानमन्ति ।
यस्मिन्ब्रह्मा राजन्नि पूर्व एति । सकृतिमिन्द्र सच्युतिम् ।
सच्युतिञ्जघनच्युतिम् ॥54॥
240605

कनात्काभान् आ भर । प्रयुप्स्यन्निव सुक्थ्यौ । वि न इन्द्र मृधो जहि । कनीखुनदिव सापयन् ।
अभि नस्सुष्टिन्नय ।

प्रजापतिस्त्रियाय्यंशः । मुष्कयोरदधात्सपम् । कामस्य तृप्तिमानन्दम् । तस्याग्ने
भाजयेह माँ । मोदं प्रमोद आनन्दः ॥55॥

240606

मुष्कयोर्निर्हितस्सर्पः । सूत्वेव कामस्य तृप्याणि । दखिणानां प्रतिग्रहे । मनसश्चित्तमाकूतिम्
। वाचस्सत्यमशीमहि । पशूनां रूपमन्नस्य । यशश्श्रीश्रयतां मयि ।
यथाऽहमस्या अतृप स्त्रियै पुमान् । यथा स्त्री तृप्यति पुंसि प्रिये प्रिया । एवं भर्गस्य तृप्याणि
॥56॥

240607

यज्ञस्य काम्यं प्रियः । ददामीत्यग्निर्वदति । तथेति वायुराह तत् । हन्तेति सत्यञ्चन्द्रमाँः
। आदित्यस्सत्यमोमिति ।
आपस्तथस्यमा भरन् । यशो यज्ञस्य दखिणाम् । असौ मे कामस्समृद्धयताम् । न हि
स्पशमविदन्नन्यमस्मात्
। वैश्वानरात्पुरएतारमग्नेः ॥57॥

240608

अथेममन्थन्नमृतममूराः । वैश्वानरङ्खेत्रजित्याय देवाः । येषामिमे पूर्वे अर्मांस
आसन् । अयूपास्सन्न विभृता पुरूणि ।
वैश्वानर त्वया ते नुत्ताः । पृथिवीमन्यामभितस्थुर्जनासः । पृथिवीं मातरं
महीम् । अन्तरिख्यमुप ब्रुवे । बृहतीमूतये दिवम् । विश्वं विभर्ति
पृथिवी ॥58॥

240609

अन्तरिख्यं पप्रथे । दुहे द्यौर्बृहती पयः । न ता नशन्ति न दंभाति तस्करः ।
नैनां अमित्रो व्यथिरादधरषति । देवाश्च
याभिर्यजते ददाति च । ज्योगित्ताभिस्सचते गोपतिस्सह । न ता अर्वा रेणुककाटो अश्नुते । न सँ
'स्कृतत्रमुप यन्ति ता अभि ।

उरुगायमभयन्तस्य ता अनु । गावो मर्त्यस्य वि चरन्ति यज्वनः ॥59॥

240610

रात्री व्यख्यदायती । पुरुत्रा देव्यख्यभिः । विश्वा अधि श्रियोऽधित । उप ते
गा इवाकरम् । वृणीष्व दुहितर्दिवः । रात्री
स्तोमन्न जिग्युषी । देवीव्वाचमजनयन्त देवाः । ताव्विश्वरूपां पशवो वदन्ति । सा नो
मन्द्रेषमूर्जन्दुहाना । धेनुर्वागस्मानुप सुष्टुतैतु ॥60॥

240611

यद्वाग्वदन्त्यविचेतनानि । राष्ट्रीं देवानां त्रिषुसादं मन्द्रा । चतस्र ऊर्जन्दुदुहे
पयांसि । क्वं स्वदस्याः परमञ्जगाम । गौरी
मिमाय सलिलानि तख्बती । एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टापदी नवपदी बभूवुषी
। सहस्राखरा परमे व्योमन् । तस्याः समुद्रा अधि वि
खरन्ति । तेन जीवन्ति प्रदिशश्चतस्रः ॥61॥
240612

ततः खरत्यखरम् । तद्विश्वमुप जीवति । इन्द्रा सूरान् जनयन् विश्विकर्मा । मरुत्वाः
अस्तु गणवान् स्वजातवान् । अस्य स्नुषा
श्वशुरस्य प्रशिष्टिम् । सपत्ना वाचं मनसा उपासताम् । इन्द्रस्सुरो अतरद्रजांसि
। स्नुषा सपत्ना श्वशुरोऽयमस्तु । अयः शत्रूञ्जयतु जरहषाणः ।
अयव्वाञ्जयतु वाजसातौ । अग्निः खत्रभृदनिभृष्टमोजः । सहस्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन्
। विभ्राजमानस्समिधान उग्रः । आऽन्तरिखमरुहदगन्द्याम् ॥62॥
240600

धारयन्पुरोडाशं बृहस्पतिञ्जघनच्युतिमानन्दो भगस्य तृप्याण्यग्रेः पृथिवी यज्वन
एतु प्रदिशश्चतस्रो वाजसातौ चत्वारि च ॥6॥
240701

वृषाऽस्यः शुर्वेषुभायं गृह्यसे । वृषाऽयमुग्रो नृचखसे । दिव्यः कर्मण्यो
हितो बृहन्नाम । वृषभस्य या ककुत् । विषूवान्
विष्णो भवतु । अयय्यो मामको वृषा । अथो इन्द्र इव देवेभ्यः । वि ब्रवीतु जनेभ्यः
। आयुष्मन्तुर्व्वर्चस्वन्तम् । अथो अधिपतिव्विशाम् ॥63॥
240702

अस्याः पृथिव्या अध्यखम् । इममिन्द्र वृषभङ्गु । यस्सुशृङ्गस्सुवृषभः । कल्याणो द्रोण आर्हितः ।
कार्षीवल प्रगाणेन ।
वृषभेण यजामहे । वृषभेण यजमानाः । अक्रूरेणेव सर्पिषा । मृधश्च सर्वा इन्द्रेण । पृतनाश्च
जयामसि ॥64॥
240703

यस्यायमृषभो हविः । इन्द्राय परिणीयते । जयाति शत्रुमायन्तम् । अथो हन्ति पृतन्यतः । नृणामहं
प्रणीरसत् । अग्रं
उद्दिन्दुतामसत् । इन्द्र शुष्मन्तनुवा मेरयस्व । नीचा विश्वा अभितिष्ठाभिमातीः
। नि शृणीह्याबाधय्यो नो अस्ति । उरुन्नो लोकङ्गुहि जीरदानो ॥65॥
240704

प्रेह्यभिः प्रेहि प्र भरा सहस्व । मा विवेनो वि शृणुष्व जनेषु । उदीडितो वृषभ
तिष्ठ शुष्मैः । इन्द्र शत्रून्पुरो अस्माकं युध्य ।
अग्रे जेता त्वञ्जय । शत्रून्सहस्र ओजसा । विशत्रून् विमृधो नुद । एतन्ते स्तोमन्तुविजात
विप्रः । रथन्न धीरस्वपा अतख्वम् । यदीदग्रे प्रति
त्वन्देव हयाः ॥66॥

240705

सुर्ववतीरुप एना जयेम । यो घृतेनाभि मानितः । इन्द्र जैत्राय जज्ञिषे । स नस्सङ्कासु पारय ।
पृतनासाह्येषु च । इन्द्रो
जिगाय पृथिवीम् । अन्तरिख्वः सुवर्महत् । वृत्रहा पुरुचेतनः । इन्द्रो जिगाय
सहसा सहासि । इन्द्रो जिगाय पृतनानि विश्वा ॥67॥

240706

इन्द्रो जातो वि पुरो रुरोज । स नः परस्पा वरिवः कृणोतु । अयङ्कृतुरगृभीतः ।
विश्वजिदुद्धिदिथ्सोमः । ऋषिर्विप्रः
काव्येन । वायुरग्रेगा यज्ञप्रीः । साकङ्गन्मनसा यज्ञम् । शिवो नियुद्धिशिवाभिः
। वायो शुक्रो अयामि ते । मध्वो अग्रन्दिर्विष्टिषु ॥68॥

240707

आयाहि सोम पीतये । स्वारुहो देव नियुत्वता । इममिन्द्र वर्धय ख्वत्रियाणाम् ।
अयव्विशाव्विशपतिरस्तु राजा । अस्मा
इन्द्र महि वर्चासि धेहि । अवर्चसङ्गणुहि शत्रुमस्य । इममा भञ्ज ग्रामे अश्वेषु
गोषु । निरमुं भञ्ज योऽमित्रो अस्य । वर्षन् ख्वत्रस्य ककुभि
श्रयस्व । ततो न उग्रो वि भञ्जा वसूनि ॥69॥

240708

अस्मे द्यावापृथिवी भूरि वामम् । सन्दुहाथाङ्गर्मदुघैव धेनुः । अयः राजा प्रिय
इन्द्रस्य भूयात् । प्रियो गवामोषधीनामुतापामद्दु । युनज्मि त उत्तरावन्तमिन्द्रम् ।
येन जयासि न परा जयासै । स त्वाऽकरेकवृषभ स्वानाम् । अथो राजन्नुत्तमं मानवानाम्
। उत्तरस्त्वमधरे ते

सपत्नीः । एकवृषा इन्द्रसखा जिगीवान् ॥70॥

240709

विश्व आशाः पृतनास्सञ्जयञ्जयन् । अभि तिष्ठ शत्रूयतस्सहस्व । तुभ्यं भरन्ति ख्वितयो यविष्ठ ।
बलिमग्रे अन्तित् ओत
दूरात् । आ भन्दिष्ठस्य सुमतिञ्चिकिद्धि । बृहत्ते अग्रे महि शर्म भद्रम् । यो देह्यो

अनमयद्वधस्त्रैः । यो अर्यपत्नीरुषसश्चकारं । स निरुध्या नहुषो

यहो अग्निः । विशश्चक्रे बलिहृतस्सहोभिः ॥71॥

240710

प्र सुद्यो अग्ने अत्येष्यन्थान् । आविर्यस्मै चारुतरो बभूथ । ईडेन्यो वपुष्यो

विभावा । प्रियो विशामतिथिर्मानुषीणाम् ।

ब्रह्मज्येष्ठा वीर्यां संभृतानि । ब्रह्माग्ने ज्येष्ठन्दिवमा तंतान । ऋतस्य ब्रह्म

प्रथमोत जज्ञे । तेनारहति ब्रह्मणा स्पर्धितुङ्कः । ब्रह्म सुचो घृतवतीः ।

ब्रह्मणा स्वरवो मिताः ॥72॥

240711

ब्रह्म यज्ञस्य तन्तवः । ऋत्विजो ये हविष्कृतः । शृङ्गाणीवेच्छृङ्गिणाः सन्ददृश्रिरे

। चषालवन्तस्स्वरवः पृथिव्याम् । ते

देवासस्स्वरवस्तस्थिवांसः । नमस्सखिभ्यस्सन्नान्माऽवगात । अभिभूरग्रिरतरद्रजांसि

। स्पृधो विहत्य पृतना अभि श्रीः । जुषाणो म् आहुतिं

मामहिष्ट । हत्वा सपत्नान् वरिवस्करत्रः । ईशानन्त्वा भुवनानामभि श्रियम् । स्तौम्यग्र

उरुकृतः सुवीरम् । हविर्जुषाणस्सपत्नाः अभिभूरसि ।

जहि शत्रूः रप् मृधो नुदस्व ॥73॥

240800

विशाञ्जयामसि जीरदानो हर्या विश्वा दिविष्टिषु वसूनि जिगीवान्स्सहोभिर्मिता नश्चत्वारि च ॥7॥

240801

स प्रत्नवन्नवीयसा । अग्ने द्युम्नेन सुय्यंता । बृहत्तन्थ भानुना । नवन्नु स्तोममग्रये

। दिवश्येनाय जीजनम् । वसोः

कुविद्वनार्ति नः । स्वारुहा यस्य श्रियो दृशे । रयिर्वीरवतो यथा । अग्ने यज्ञस्य चेततः ।

अदाभ्यः पुरएता ॥74॥

240802

अग्निर्विशां मानुषीणाम् । तूर्णी रथस्सदानवः । नवः सोमाय वाजिने । आज्यं पर्यसोऽजनि

। जुष्टः शुचितम्वंसु । नवः

सोम जुषस्व नः । पीयूषस्येह तृष्णुहि । यस्ते भाग ऋता वयम् । नवस्य सोम ते वयम् । आ

सुमतिवृणीमहे ॥75॥

240803

स नो रास्व सहस्रिणः । नवः हविर्जुषस्व नः । ऋतुभिस्सोम भूतमम् । तदङ्ग प्रतिहर्य नः ।

राजन्त्सोम स्वस्तये । नव

स्तोमन्नवः हविः । इन्द्राग्निभ्यान्नि वेदय । तज्जुषेताः सचेतसा । शुचिन्नु स्तोमन्नवजातमद्य
। इन्द्राग्नी वृत्रहणा जुषेथाम् ॥76॥

240804

उभा हि वाः सुहवा जोहवीमि । ता वाजः सद्य उशते धेष्ठा । अग्निरिन्द्रो नवस्य
नः । अस्य हव्यस्य तृप्यताम् । इह देवौ
सहस्रिणौ । यज्ञन् आ हि गच्छताम् । वसुमन्तः सुवर्विदम् । अस्य हव्यस्य तृप्यताम्
। अग्निरिन्द्रो नवस्य नः । विश्वान्देवाः स्तर्पयत ॥77॥

240805

हविषोऽस्य नवस्य नः । सुवर्विदो हि जज्ञिरे । एदं ब्रुहिस्सुष्टरीमा नवेन ।
अयय्यंज्ञो यजमानस्य भागः । अयं बभूव
भुवनस्य गर्भः । विश्वे देवा इदमद्यागमिष्ठाः । इमे नु द्यावापृथिवी समीची । तन्वाने
यज्ञं पुरुपेशसन्धिया । आऽस्मै पृणीतां भुवनानि विश्वा ।

प्रजां पुष्टिमृतन्नवेन ॥78॥

240806

इमे धेनू अमृतय्यं दुहाते । पर्यस्वत्युत्तरामेतु पुष्टिः । इमय्यंज्ञञ्जुषमाणे
नवेन । समीची द्यावापृथिवी घृताची । यविष्ठो
हव्यवाहनः । चित्रभानुर्घृतासृतिः । नवजातो वि रौचसे । अग्ने तत्ते महित्वनम् ।
त्वमग्ने देवताभ्यः । भागे देव न मीयसे ॥79॥

240807

स एना विद्वान् यख्यसि । नव स्तोमञ्जुषस्व नः । अग्निः प्रथमः प्राश्नातु । स हि वेदु यथा हविः
। शिवा

अस्मभ्यमोषधीः । कृणोतु विश्वचर्षणिः । भद्रान्नश्चेयस्समनैष्ट देवाः । त्वयाऽवसेन
समशीमहि त्वा । स नो मयोभूः पितो आ विशस्व ।

शन्तोकाय तनुवे स्योनः । एतमु त्यं मधुना सय्युतय्यवम् । सरस्वत्या अधि
मनावचर्कषुः । इन्द्रं असीत्सीरपतिशशतक्रतुः । कीनाशा

आसन्मरुतस्सुदानवः ॥80॥

240800

पुरएता वृणीमहे जुषेथान्तर्पयतामृतन्नवेन मीयसे स्योनश्चत्वारि च ॥8॥

240000

जुष्टश्चर्षुषो जुष्टीनरो नक्तञ्जाता वृषास उत नो वृषाऽस्यः शुस्सप्रत्नवदष्टौ ॥8॥

जुष्टो मन्युर्भगो जुष्टीनरो हरिर्वपसङ्गिरश्शिप्रिन्वाजानामुत नः प्रिया यद्वाग्वदन्ती विश्वा आशा

अशीतिः ॥१८०॥

जुष्टस्सुदानवः ॥

हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु

चतुर्थप्रपाठकस्समाप्तः

250000

पञ्चमप्रपाठकप्रारम्भः हरिः ओम् ॥

250101

प्राणो रंखति विश्वमेजत् । इयो भूत्वा बहुधा बहूनि । स
इत्सर्व्व्व्यानशे । यो देवो देवेषु विभूरन्तः । आ
वृदूदात् खे त्रियद्वगद्वषा । तमित्प्राणं मनसोप शिखत ।
अग्रन्देवानामिदमत्तु नो हविः । मनसश्चित्तेदम् । भूतं भव्यञ्च गुप्यते । तद्धि
देवेष्वग्रियम् ॥ 1 ॥

250102

आ न एतु पुरश्चरम् । सह देवैरिमः हवम् । मनश्श्रेयसि श्रेयसि ।
कर्मन् यज्ञपतिन्दधत् । जुषतां मे वागिदः
हविः । विराड्देवी पुरोहिता । हव्यवानपायिनी । ययारूपाणि बहुधा वदन्ति ।
पेशासि देवाः परमे जनित्रे । सानो विराडनपस्फुरन्ती ॥ 2 ॥

250103

वाग्देवी जुषतामिदः हविः । चखुर्देवानाज्योतिरुमृते
न्यक्तम् । अस्य विज्ञानाय बहुधानिधीयते । तस्य सुम्रमशीमहि । मा नो
हासीद्विचखुणम् । आयुरिन्नः प्रतीर्यताम् । अनन्धाश्चखुषा वयम् ।
जीवा ज्योतिरशीमहि । सुवज्योतिरुतामृतम् । श्रोत्रेण भद्रमुत्
शृण्वन्तिसत्यम् । श्रोत्रेण वाचं
बहुधोद्यमानाम् । श्रोत्रेण मोदश्च महश्च श्रूयते ।
श्रोत्रेण सर्वा दिश आ शृणोमि । येन प्राच्या उत दखिणा ।
प्रतीच्यै दिशश्शृण्वन्त्युत्तरात् ।
तदिच्छ्रोत्रं बहुधोद्यमानम् । अरान्न नेमिः परि सर्व्वभूव ॥ 3 ॥

250100

अग्रियमनपस्फुरन्ती सत्यः सप्त च ॥ 1 ॥

250201

उदेहि वाजिन्यो अस्यफस्वन्तः । इदः राष्ट्रमा विश सूनृतावत् । यो रोहितो
विश्वमिदञ्जान । स नो राष्ट्रेषु सुधितान्दधातु । रोहः रोहः रोहित आ
रुरोह । प्रजाभिर्वृद्धिञ्जनुषामुपस्थम् । ताभिस्सःरब्धो अविदथ्षडुर्वीः ।
गातुं प्रपश्यन्निह राष्ट्र माऽहाः । घ आऽहार् षीद्राष्ट्र मिह रोहितः । मृधो
व्यास्थदभयन्नो अस्तु ॥ 4 ॥

250202

अस्मभ्यन्द्यावापृथिवी शक्ररीभिः ।

राष्ट्रन्दुहाथामिह रेवतीभिः । विममर् श रोहितो

विश्वरूपः । समाचक्राण प्ररुहो रुहश्च । दिवङ्गत्वाय महता महिम्ना । वि

नो राष्ट्र मुनत्तु पर्यसा स्वेन । यास्ते विशस्तपसा सं बभूवुः ।

गायत्रव्वँथ्समनु तास्त आऽगुः । तास्त्वा विशन्तु महसा स्वेन । सं

माता पुत्रो अभ्येतु रोहितः ॥५॥

250203

यूयमुग्रामरुत प्रृश्जिमातरः । इन्द्रेण सयुजा

प्रमृणीथु शत्रून् । आ वो रोहितो अशृणोदभिद्यवः । त्रिसप्तासो

मरुतस्स्वादुसंमुदः । रोहितो द्यावापृथिवी जजान । तस्मि स्तन्तुं

परमेष्ठी तंतान । तस्मिञ्छिश्रिये अज एकपात् । अदहृद्दद्यावापृथिवी बलेन । रोहितो

द्यावापृथिवी अदहृत् । तेन सुर्वस्तभितन्तेन नाकः ॥६॥

250204

सो अन्तरिख्वे रजसो विमानः । तेन देवास्सुवरन्वविन्दन् । सुशेवन्त्वा भानवो

दीदिवाःसम् । समग्रासो जुहो जातवेदः । उखन्ति त्वा वाजिनमा मृतेन । ससमग्रे

युवसे भोजनानि । अग्रे शर्धं महते सौभगाय । तव द्युम्रान्युत्तमानि

सन्तु । सञ्जास्पत्यः सुयममा कृणुष्व । शत्रूयतामभि तिष्ठा महासि ॥७॥

250200

अस्त्वेतु रोहितो नाको महासि ॥२॥

250301

पुनर्न इन्द्रो मघवा ददातु । धनानि शक्रो धन्यस्सुराधाः ।

अर्वाचीनङ्कणुताँय्याचितो मनः । श्रुष्टी नो अस्य हविषो जुषाणः । यानि

नोऽजिनन्धनानि । जहर्थं शूर मन्युना । इन्द्रानुविन्द नस्तानि । अनेन

हविषा पुनः । इन्द्र आशाभ्यपरि । सर्वाभ्योऽभयङ्करत् ॥८॥

250302

जेता शत्रुन् विचर्षणिः । आकृत्यै त्वा कामाय त्वा समृधैत्वा ।

पुरोदधे अमृतत्वाय जीवसे । आकृतिमस्यावसे । काममस्य

समृद्ध्यै । इन्द्रस्य युञ्जतेधियः । आकृतिन्देवीं मनसः

पुरोदधे । यज्ञस्य माता सुहवा मे अस्तु । यदिच्छामि मनसा सकामः ।

विदेयमेनद्धदये निर्विष्टम् ॥९॥

250303

सेदग्निरग्नीरत्येत्यन्यान् । यत्र वाजी तनयो वीडुपाणिः ।
सहस्रपाथा अखरा समेति । अशानान्त्वाऽऽशापालेभ्यः । चतुर्भ्यो
अमृतेभ्यः । इदंभूतस्या ध्यंखेभ्यः । विधेम हविषावयम् । विश्वा आशा
मधुना सः सृजामि । अनमीवा आप ओषधयो भवन्तु । अयय्यंजमानो
मृधो व्यस्यताम् ॥10॥

250304

अगृभीताः पशवस्सन्तुसर्वे । अग्निस्सोमो वरुणो
मित्र इन्द्रः । बृहस्पतिस्सवितायस्सहस्री ।
पूषानो गोभिरवसा सरस्वती । त्वष्टा रूपाणि समनक्तु यज्ञैः । त्वष्टा रूपाणि
दधती सरस्वती । पूषा भगः सविता नो ददातु । बृहस्पतिर्ददुदिन्द्रस्सहस्रम् ।
मित्रो दाता वरुणस्सोमो अग्निः ॥11॥

250300

करन्नि विष्टमस्यतान्नव च ॥3॥

250401

आ नो भरु भगमिन्द्र द्युमन्तम् । निते देष्णस्य धीमहि प्ररेके । उर्व इव
पप्रधे कामो अस्मे । तमापृणावसुपते वसूनाम् । इमङ्कामं
मन्दया गोभिरश्वैः । चन्द्रवता राधसापप्रथश्च ।
सुवूर्यवो मतिभिस्तुभ्यं विप्रैः । इन्द्राय वाहः कुशिकासो अक्रन् ।
इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचम् । यानिचकारं प्रथमानि वृज्री ॥12॥

250402

अहन्नहिमन्वपस्तर्द । प्रवृखणा अभिनुत्पर्वतानाम् । अहन्नहिं पर्वते शिश्रियाणम् ।
त्वष्टाऽस्मै वज्रं स्वूर्यन्ततख । वाश्रा इव धेनवस्स्यन्दमानाः ।
अञ्जस्समुद्रमव जग्मुरापः । वृषायमाणोऽवृणीतु सोमम् ।
त्रिकद्रुकेष्वपिबथ्सुतस्य । आसायकं मघवा दत्तवज्रम् । अहन्नेनं प्रथमजा महीनाम् ॥13॥

250403

य दिन्द्राहन्नप्रथमजा महीनाम् । आन्मायिनाममिनाः प्रोत मायाः ।
आथ्सूर्यञ्जनयन्द्यामुषासम् । तादीकृा शत्रून् किलाविविथ्से ।
अहन्वृत्रवृत्रतरं व्यसम् । इन्द्रो वज्रेणमहता वधेन । स्कन्धाःसीव
कुलिशेनाविवृक्णा । अहिंशशयत उपपृक्पृथिव्याम् ।
अयोध्येव दुर्मद आ हि जुह्वे । महावीरन्तुविबाधमृजीषम् ॥14॥

250404

नातारीरस्य समृतिं वथानाम्। सः रुजानाः पिपिषु इन्द्रशत्रुः।
विश्वोविहाया अरतिः। वसुर्दधे हस्ते दखिषणे। तरणिर्न शिश्रथत्। श्रवस्य या न
शिश्रथत्। विश्वस्मा इदिषुध्यसे। देवत्राहव्यमूहिषे। विश्वस्मा
इत्सुकृते वारमृण्वति। अग्निर्द्वारा व्यृण्वति।।15।।
250405

उदुञ्जिहानो अग्नि काममीरयन्। प्रपृञ्चन्विश्वानि भुवनानि पूर्वथा। आ केतुना
सुषमिद्धो यजिष्ठः। कामन्नो आग्ने अभिर्हय दिग्भ्यः। जुषाणो
हव्यममृतेषु दूढयः। आ नो रयिं बहुलाङ्गोमतीमिषम्। नि धेहि
यख्वदुमृतेषु भूषन्। अश्विना यज्ञमार्गतम्। दाशुषुः पुरुदःससा। पूषा रंखतु नो
रयिम्।।16।।
250406

इमय्यंजमश्विना वर्धयन्ता। इमौ रयिय्यंजमानाय धत्तम्। इमौ
पशून्रंखताँव्विश्वतो नः। पूषा नः पातु सदमप्रयच्छन्। प्रते महे
सरस्वति। सुभगे वाजिनीवति। सत्यवाचे भरे मतिम्। इदन्नो
हव्यङ्गु तवत्सरस्वति। सत्ववाचे प्रभरेमाहवीःषि। इमानि ते दुरिता
सौभगानि। तेभिर्वयः सुभगासस्याम।।17।।
250400

वज्र्यहीनामृजीषं व्यृण्वति रंखतु नो रयिः सौभगान्येकञ्च।।4।।
250501

यज्ञो रायो यज्ञ ईशे वसूनाम्। यज्ञस्सस्यानामुत सुखितीनाम्।
यज्ञ इष्टिः पूर्वचित्तिन्दधातु। यज्ञो ब्रह्मण्वाः अप्येतु देवान्।
अयय्यंज्ञो वर्धताङ्गोभिरश्वैः। इयंवे दिस्स्वपत्या सुवीरा। इदं ब्रु हिरति
ब्रु हीःष्यन्त्या। इमय्यं ज्ञंविश्वे अवन्तु देवाः। भग एव भगवाः अस्तु
देवाः। तेन वयं भगवन्तस्याम।।18।।
250502

तन्त्वाभगुसर्वइज्जोहवीमि। स नो भगपुर एता भवेह। भगु प्रणेत्तर्भगु सत्यराधः।
भगेमान्धियमुदवददन्नः। भगु प्रणो जनय गोभिरश्वैः। भगु
प्रनृभिर्नृवन्तस्याम। शश्वतीस्समा उपयन्ति लोकाः। शश्वतीस्समा
उपयन्त्यापः। इष्टं पूर्तः शश्वतीनाः समानाः शाश्वतेन।
हविषेष्ट्वाऽनन्तल्लोकं परमा रुरोह।।19।।
250503

इयमेव सा या प्रथमा व्योच्छत् । सा रूपाणि कुरुते पञ्च देवी । द्वे
स्वसारौ वयतस्तन्त्रमेतत् । सनातनं विवर्ततः षण्मयूखम् ।
अवान्याःस्तन्तून्किरतो धत्तो अन्यान् । नाव
पृज्याते न गमाते अन्तम् । आवो यन्तूदवाहासो
अद्य । वृष्टिये विश्वे मरुतो जुनन्ति । अय्य्यो अग्निर्मरुतस्समिद्धः ।
एतञ्जुषध्वङ्कवयो युवानः ॥20॥
250504

धारावरा मरुतो धृष्णुवोजसः । मृगा न भीमा
स्तविषेभिर्रुमिभिः । अग्रयो न शुशुचाना
ऋजीषिणः । भूमिन्धमन्त उपगा अवृण्वत । वि चक्रमेत्रिर्देवः । आवेधसुन्नीलपृष्ठं
बृहन्तम् । बृहस्पतिः सदर्ने सादयध्वम् । सादद्योनिन्दम्
आदीद्विवाःसम् । हिरण्यवर्णमरुषः सपेम । सहिशुचिश्शतपत्रस्सशुन्ध्युः ॥21॥
250505

हिरण्यवाशीरिषिरस्सुवृषाः । बृहस्पतिस्स स्वावेश ऋष्वाः ।
वूरुसखंभ्य आसुतिङ्करिष्ठः । पूष स्तवत्रते वयम् । नरिष्येम कदाच न ।
स्तोतारस्त इहस्मसि । यास्तौ पूषन्ना वो अन्तस्समुद्रे ।
हिरण्ययीरन्तरिख्वे चरन्ति । याभिर्यासिदूत्याः
सूर्यस्य । कामेन कृतश्रव इच्छमानः ॥22॥
250506

अरण्यान्यरण्यान्यसौ । या प्रेव नश्यसि । कथा ग्रामन्नपृच्छसि । नत्वाभीरिवविन्दती 3
वृषारवायवर्दते । यदुपावतिचिच्चिकः । आघाटीभि रिवधावयन् ।
अरण्यानिर्महीयते । उतगाव इवादन् । उतोवेशमेवदृश्यते ॥23॥
250507

उतो अरण्यानिस्सायम् । शकटीरिव सर्जति । गामङ्गैषु आह्वयति । दार्वगैषु उपावधीत् ।
वसन्नरण्यान्याः सायम् । अक्रुक्षदितिमन्यते । नवा अरण्यानिर् हन्ति ।
अन्यश्चेन्नाभिगच्छति । स्वादोःफलस्य जग्ध्वा । यत्रकामुनि पद्यते ।
अञ्जनगन्धीः सुरभीम् । बृहन्नामकृषीवलाम् । प्राहं मृगाणां मातरम् ।
अरण्यानीमशः सिषम् ॥24॥
250500

स्यामरुरोहयुवानश्शुन्ध्यूरिच्छमानो दृश्यते निपद्यते चत्वारि च ॥5॥
250601

वार्रहत्यायशवसे । पृतनासाहायच । इन्द्र त्वा वर्तयामसि ।
सुब्रह्माणं वीरवन्तं बृहन्तम् । उरुंगभीरं पृथुबुधमिन्द्र । श्रुत्
षिमुग्रमभिमातिषाहम् । अस्मभ्यंचित्रं वृषणरयिदाः ।
क्षेत्रियैत्वानिर्ऋत्यैत्वा । द्रुहोमुञ्चामि
वरुणस्यपाशात् । अनागसं ब्रह्मणेत्वा करोमि ॥25॥
250602

शिवेते द्यावापृथिवि उभे इमे । शंतं अग्निस्सहाद्भिरस्तु । शंद्यावापृथिवी सहौषधीभिः ।
शमन्तरिक्षं सहवातेनते । शंतंचतस्रप्रदिशोभवन्तु । यादैवीश्चतस्रप्रदिशः ।
वातपत्नीरुभिसूर्योविचष्टे । तासान्त्वाजुरस अदधामि । प्रयक्ष्म एतुनिर्
ऋतिं पराचैः । अमोचियक्ष्माद्भुरितादवर्यै ॥26॥
250603

द्रुहं पाशान्निर् ऋत्यैचोदमोचि । अहा अर्वतिमविदथस्योनम् ।
अप्यभूद्भ्रेसुकृतस्य लोके । सूर्यमृतंतमसोग्राह्यायत् । देवा
अमुञ्चन्नसृजन्व्येनसः । एवमहमिमं क्षेत्रियाञ्जामिशसात् ।
द्रुहोमुञ्चामि वरुणस्य पाशात् । बृहस्पते युवमिन्द्रश्चवस्वः । दिव्यस्येशाधे
उतपार्थिवस्य । धत्तं रयिस्तुवते कीरयेचित् ॥27॥
250604

यूयंपातस्वस्तिभिस्सदानः । देवायुधमिन्द्रमाजोहुवानाः । विश्वावृधमभियेक्षमाणाः ।
येनहतादीर्घमध्वानुमायन् । अनन्तमर्थमनिवथ्स्यमानाः । यत्तैसुजाते हिमवत्सुभेषुजम् ।
मयोभूशशन्तमायद्भुदोसिं । ततो नोदेहिसीबले । अदोगिरिभ्योअधियत्प्र धावसि ।
सः शोभमाना कन्येव शुभ्रे ॥28॥
250605

तांत्वामुद्गलाहविषा वर्धयन्ति । सानस्सीबलेरयिमाभाजयेह । पूर्वं देवा अपरेणानुपश्यञ्जन्मभिः ।
जन्मान्यवरैरपराणि । वेदानिदेवा अयमस्मीतिमाम् । अहंहित्वाशरीरंजुरसंप्रस्तात् ।
प्राणापानौ चक्षुश्श्रोत्रम् । वाचंमनसि संभृताम् ।
हित्वाशरीरंजुरसंप्रस्तात् । आभूतिभूतिं व्यमश्चवामहै ।
इमाएवता उषसोयां प्रथमाव्यौच्छन् । तादेव्यं कुर्वते पञ्चरूपा ।
शश्वतीर्नावपृज्यन्ति । नगमन्त्यन्तम् ॥29॥
250600

करोम्यवत्यैचिच्छु भ्रेऽश्रवामहैचत्वारिं च ॥6॥
250701

वसूनां त्वाऽधीतेन । रुद्राणामूर्त्या । आदित्यानां तेजसा । विश्वेषां
देवानां क्रतुना । मरुतामेघां जुहोमि स्वाहा ।

अभिभूतिरहमागमम् । इन्द्रसखा स्वायुधः । आस्वाशासु दुष्पहः ।
इदं वचो अग्निना दत्तमागात् । यशो भर्गस्सह ओजोबलंच ॥ 30 ॥
250702

दीर्घायुत्वाय शतशारदाय । प्रतिगृभ्णामिमहतेवीर्याय । आयुरसि विश्वायुरसि ।
सर्वायुरसि सर्वमायुरसि । सर्वम् आयुर्भुयात् । सर्वमायुर्गेषम् ।
भूर्भुवस्सुवः । अग्निर्धर्मोणान्नादः । मृत्युर्धर्मोणान्नपतिः ।
ब्रह्म क्षत्रस्वाहा ॥ 31 ॥
250703

प्रजापतिः प्रणेता । बृहस्पतिः पुर एता । यमः पन्थाः । चन्द्रमाः पुनरसुस्वाहा ।
अग्निर्नादोऽन्नपतिः । अन्नाद्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा । सोमो
राजा राजपतिः । राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा ।
वरुणस्सम्राट्सम्राट्पतिः । साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा ॥ 32 ॥
250704

मित्रः क्षत्रं क्षत्रपतिः । क्षत्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा ।
इन्द्रो बलं बलपतिः । बलमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा ।
बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्रह्मपतिः । ब्रह्ममस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
स्वाहा । सविताराष्ट्रः राष्ट्रपतिः । राष्ट्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
स्वाहा । पूषा विशांविट्पतिः । विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
स्वाहा । सरस्वती पुष्टिः पुष्टिपत्नी । पुष्टिमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
स्वाहा । त्वष्टा पशूनां मिथुनानां रूपकृद् पतिः । रूपेणमस्मिन्
यज्ञे यजमानाय पशून्ददातु स्वाहा ॥ 33 ॥
250700

च स्वाहा साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
स्वाहा चत्वारि च ॥ 7 ॥
250801

अग्निस्सोमो वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिस्सविता पूषा सरस्वती त्वष्टा
दश ॥ स ई पाहि य ऋज्जीषी तरुत्रः । यश्शिप्रवान्वृषभोयो मंतीनाम् । यो
गौत्रभिद्वंभृद्यो हरिष्ठाः । स इन्द्र चित्राः अभि तृन्धि वाजान् । आते शुष्मो
वृषभ एतु पश्चात् । ओत्तरादधरागापुरस्तात् । आविश्वतो अभि

समेत्वर्वाङ् । इन्द्रं द्युम्नं सुर्ववद्धेह्यस्मे । प्रोष्वस्मैपुरोरथम् ।

इन्द्राय शूषमर्चत ॥34॥

250802

अभीके चिदुलोककृत् । सङ्गे समथ्सु नृत्रहा । अस्माकं बोधि चोदिता । नभन्तामन्य केषाम् । ज्याका
अधि धन्वसु । इन्द्रं वयं शुनासीरम् । अस्मिन् युजे हवामहे ।

आवाजैरुपनोगमत् । इन्द्राय शुनासीराय । सुचा जुहुत नो हविः ॥35॥

250803

जुषतां प्रतिमेधिरः । प्रहव्यानि घृतवन्त्यस्मै । हर्यश्वाय
भरता सजोषाः । इन्द्रर्तुभिर्ब्रह्मणा वावृधानः । शुनासीरी
हविरिदं जुषस्व । वयस्सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रम् ।

प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः । अपध्वान्तमूर्णुहि

पूर्धि चक्षुः । मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽवबुध्दान् । बृहदिन्द्राय गायत ॥36॥

250804

मरुतो वृत्रहन्तृमम् । येनज्योतिरजननृतावृधः । देवं देवाय जागृवि ।

कामिहैकाः कड्मे पतङ्गाः । मान्थालाः कुलिपरिमापतन्ती ।

अनावृतैनाम्प्रधमन्तु देवाः । सौपर्णं चक्षुस्तनुवा विदेय । एवावन्दस्व

वरुणं बृहन्तम् । नमस्याधीरमृ तस्य गोपाम् ।

स

नशशर्मात्रिवरूथं वियंसत् ॥37॥

250805

यूयं पातस्वस्तिभिस्सदानः । ना केषुपर्णमुप यत्पतन्तम् । हृदावेनन्तो

अभ्यचक्षतत्वा । हिरण्यपक्षंवरुणस्य दूतम् । यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् । शं

नोदेवीरभिष्टये । आपो भवन्तु पीतये । शय्योरभिस्रवन्तु नः ।

ईशानावार्याणाम् । क्षयन्तीश्चर्षणीनाम् ॥38॥

250806

अपो याचामि भेषजम् । अप्सु मेसोमो अब्रवीत् । अन्तर्विश्वानि भेषजा ।

अग्निं च विश्वशम्भुवम् । आपश्च विश्वभेषजीः । यदुप्सुते सरस्वति । गोष्वश्वेषु यन्मधु ।

तेनमेवाजिनीवति । मुखमङ्घ्रिसरस्वति । यासरस्वती वैशम्भुल्या ॥39॥

250807

तस्यां मे रास्व । तस्यास्ते भक्षीय । तस्यास्ते भूयिष्ठभाजो भूयास्म ।

अहं त्वदस्मि मदसित्वमेतत् । ममांसियोनिस्तव योनिरस्मि ।

ममैवसन्वहहव्यान्यग्रे । पुत्रपित्रेलोककृज्जातवेदः ।

इहैवसन्तत्रसन्तं त्वाऽग्रे । प्राणेनवाचा मनसा बिभर्मि ।

तिरोमासन्तमायुर्मा प्रहासीत् ॥40॥

250808

ज्योतिषात्वा वैश्वानुरेणोपतिष्ठे । अयंते योनिर् ऋत्वियः । यतो जातो अरोचथाः ।

तंजानन्नग्र आरोह । अथानो वर्धयारयिम् । या ते अग्रेयाज्ञियातनू

स्तयेह्यारोहात्माऽऽत्मानम् । अच्छावसूनि कृण्वन्नस्मेनयापुरूणि ।

यज्ञो भूत्वा यज्ञमासीदु स्वांयोनिम् । जातवेदो भुव् आजायमान्

स्सक्षय एहि । उपावरोह जातवेदः पुनस्त्वम् ॥41॥

250809

देवेभ्यो ह्वयं वह नः प्रजानन् । आयुः प्रजाः रयिमुस्मासु धेहि ।

अजस्रोदीदिहिनोदुरोणे । तमिन्द्रं जोहवीमिम्घवानमुग्रम् ।

सत्त्रादधानमप्रतिष्कुतः शवाःसि । मःहिष्ठोगीर्बिराच यज्ञियोऽव्वर्तत् ।

रायेनो विश्वासुपथा कृणोतुवृज्री । त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं

तुविशुष्मस्तृपत् । सोममपिबद्धिष्णुना सुतं यथाऽवशत् । स

ईममादमहि कर्मकर्तृवे महामुरुम् ॥42॥

250810

सैनः सश्वद्वेवं देवस्सत्यमिन्दुः सत्य इन्द्रः । विदद्यती

सरमारुणमद्रेः । महि पार्थःपूर्व्यः

सुद्धियक्कः । अग्रंनयथ्सुपद्यक्षराणाम् । अच्छारवं

प्रथमा जानतीगात् । विदद्रव्यः सरमा दृढमूर्वम् ।

येनानुकंमानुषीभोजतेविट् । आयेविश्वःस्वपत्यानिचक्रुः । कृण्वानासो

अमृतत्वार्यगातुम् । त्वंनृभिर् नृपते देवहूतौ ॥43॥

250811

भूरीणिवृत्वाहर्यश्वहःसि । त्वन्निदस्युञ्चुमुरिम् । धुनिंचा

स्वापयोदुभीतये सुहन्तु । एवापाहि प्रत्नथामन्दतुत्वा । शुधिब्रह्म

वावृधस्वोतगीर्भिः । आविस्सुयं कृणुहिपीपिहीषः । जहि शत्रूःरुभिगा इन्द्र

तृन्धि । अग्रे बाधस्व विमृधोनुदस्व । अपामीवा अपरक्षाःसिसेध ।

अस्मात्समुद्राद्दृहतो दिवो नः ॥44॥

250812

अपांभूमानमुपनस्सृजेह । यज्ञप्रतिष्ठ सुमतौ सुशेवाआत्वा । वसूनि

पुरुधाविशन्तु । दीर्घमायुर्यजमानाय कृण्वन् । अधामृतैन
जरितारमङ्गिध । इन्द्रश्शुनावद्वितनोति सीरम् । संवत्सरस्य
प्रतिमाणमेतत् । अर्कस्य ज्योतिस्तदिदासज्येष्ठम् । संवत्सरः शुनवत्सिरं
मेतत् । इन्द्रस्य राधः प्रयतं पुरुत्मना । तदर्करूपं विमिमानमेति ।
द्वादशारेप्रतिष्ठतीदृषी । अश्वान्तो गव्यन्तो वाजयन्तः ।
हवामहेत्वोपगन्तुवा उ । अभूषन्तस्त्वासुमतौ नवायाम् । वयमिन्द्रत्वाशुनः हुवेम ॥45॥
250800

अर्चतहविर्गायत यः सच्चर्षणीनां वैशम्भल्याहासित्वमुरुं देवहूतौ नुस्मना षट्च ॥8॥
250000

प्राणउदेहि पुनुरानो भरयज्ञोरायो वार्त्रहत्याय वसूनाः
सईपाह्यौ ॥8॥

प्राणोरक्षत्यगृभीता धारावुरामरुतो दीर्घायुत्वायज्योतिषात्वा पञ्च चत्वारिंशत् ॥45॥
प्रणश्शुनः हुवेम हरिःओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ पञ्चमप्रपाठकस्समाप्तः ॥

260000

॥ षष्ठ प्रपाठक प्रारम्भः ॥ हरिः ओम् ॥

260101

स्वाद्नीं त्वां स्वादुनां । तीव्रां तीव्रेण । अमृताममृतेन ।
मधुमतीं मधुमता । सृजामि सः सोमेन । सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व ।
सरस्वत्यै पच्यस्व । इन्द्राय सुत्राम्णो पच्यस्व ।
परीतोषिञ्चता सुतम् । सोमो य उत्तमः हविः ॥1॥

260102

दधन्वा यो नर्यो अप्स्वन्तरा । सुषाव सोममद्रिभिः । पुनातु ते परिस्रुतम् । सोमः
सूर्यस्य दुहिता । वारैण शश्वता तना । वायुः पूतः पवित्रेण ।
प्राङ्खसोमो अतिद्रुतः । इन्द्रस्य युज्यस्सखा । वायुः पूतः पवित्रेण ।
प्रत्यङ्खसोमो अतिद्रुतः ॥2॥

260103

इन्द्रस्य युज्यस्सखा । ब्रह्म क्षत्रं पवते तेज इन्द्रियम् ।
सुरया सोमस्सुत आसुतो मदाय । शुक्रेण देव देवताः पिपृग्धि ।
रसेनान्नं यजमानाय धेहि । कुविदङ्ग यवमन्तो यवंचित् ।
यथादान्त्यनुपूर्वं वियूय । इहेहैषां
कृणुत् भोजनानि । ये ब्रह्मिषो नमोवृक्ति न जग्मुः ।
उपयामगृहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वा जुष्टं गृह्णामि ॥3॥

260104

सरस्वत्या इन्द्राय सुत्राम्णो । एष ते योनिस्तेजसे त्वा । वीर्याय त्वा
बलाय त्वा । तेजोऽसि तेजो मयि धेहि । वीर्यमसि वीर्यं मयि धेहि । बलमसि
बलं मयि धेहि । नाना हि वां देवहितः सदः कृतम् । मा सःसृक्षाथां
परमे व्योमन् । सुरा त्वमसि शुष्मिणी सोम एषः । मा मा हिःसीस्वां
योनिमाविशन् ॥4॥

260105

उपयामगृहीतोऽस्याश्विनं तेजः । सारस्वतं
वीर्यम् । ऐन्द्रं बलम् । एष ते योनिर्मोदाय त्वा । आनन्दाय त्वा
महसे त्वा । ओजोऽस्योजो मयि धेहि । मन्युरसि मन्युं मयि धेहि ।
महोऽसि महो मयि धेहि । सहोऽसि सहो मयि धेहि । या व्याघ्रं
विषूचिका । उभौ वृकं च रक्षति । श्येनं पतत्रिणः सिःहम् । सेमं

पात्वःहंसः। संपृचस्थ सं मा भद्रेण पृङ्क। विपृचस्थ वि मा पाप्मना पृङ्क ॥5॥
260100

हविः प्रत्यङ्खसोमो अतिद्रुतो गृह्णाम्याविशन्विषूचिका पञ्च च ॥1॥
260201

सोमो राजाऽमृतः सुतः। ऋजीषेणाजहान्मृत्युम्।
ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। विपानः शुक्रमन्धसः।
इन्द्रस्येन्द्रियम्। इदं पयोऽमृतं
मधु। सोममद्ध्यो व्यपिबत्। छन्दसा हःसशुचिषत्।
ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। अद्ध्यः खीरव्यपिबत् ॥6॥
260202

क्रुडुङ्गिरसो धिया। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्।
अत्रात्परिस्रुतो रसम्। ब्रह्मणा व्यपिबत् खत्रम्। ऋतेन
सत्यमिन्द्रियम्। रेतो मूत्रं विजहाति। योनिं प्रविशदिन्द्रियम्।
गर्भो जुरायुणाऽऽवृतः। उल्बञ्जहाति जन्मना। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम् ॥7॥
260203

वेदेन रूपे व्यकरोत्। सुतासती प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्।
सोमेन सोमौ व्यपिबत्। सुतासुतौ प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्।
दृष्ट्वा रूपे व्याकरोत्। सत्यानृते प्रजापतिः। अश्रद्धामनृतेऽदधात्।
श्रद्धाः सत्ये प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। दृष्ट्वा परिस्रुतो रसम्।
शुक्रेण शुक्रव्यपिबत्। पयस्सोमं प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्।
विपानः शुक्रमन्धसः। इन्द्रस्येन्द्रियम्। इदं पयोऽमृतं मधु ॥8॥
260200

अद्ध्यः खीरव्यपिबुज्जन्मनर्तेन
सत्यमिन्द्रिय श्रद्धाः सत्ये प्रजापतिरष्टौ च ॥2॥
260301

सुरावन्तं बर्हिषदः सुवीरम्। यज्ञः हिन्वन्ति
महिषा नमोभिः। दधानास्सोमन्दिवि देवतासु।
मदेमेन्द्रय्यंजमानास्स्वर्काः। यस्ते रसस्सम्भृत ओषधीषु।
सोमस्य शुष्मस्सुरया सुतस्य।
तेन जिन्वु यजमानं मदेन। सरस्वतीमश्विनाविन्द्रमग्निम्।
यमश्विना नमुचेरासुरादधि। सरस्वत्यसनोदिन्द्रियाय ॥9॥
260302

इमन्तः शुक्रं मधुमन्तमिन्दुम् । सोमः राजानमिह भङ्खयामि ।
यदत्र रिप्तः रसिनस्सुतस्य । यदिन्द्रो अपिबच्छचीभिः ।
अहन्तदस्य मनसा शिवेन । सोमः राजानमिह भङ्खयामि ।
पितृभ्यस्स्वधाविभ्यस्स्वधा नमः । पितामहेभ्यस्स्वधाविभ्यस्स्वधा नमः ।
प्रपितामहेभ्यस्स्वधाविभ्यस्स्वधा नमः । अख्वन्पितरः ॥10॥
260303

अमीमदन्त पितरः । अतीतृपन्त पितरः । अमीमृजन्त पितरः । पितरश्शुन्धध्वम् ।
पुनन्तु मा पितरस्सोम्यासः । पुनन्तु मा पितामहाः । पुनन्तु प्रपितामहाः ।
पुत्रेण शतायुषा । पुनन्तु मा पितामहाः । पुनन्तु प्रपितामहाः ॥11॥
260304

पुत्रेण शतायुषा । विश्वमायुर्व्यंशजवै । अग्र आयूषि पवसेऽग्रे पवस्व ।
पवमानस्सुवर्जनः पुनन्तु मा देवजनाः । जातवेदः
पुत्रेण वृद्धते पुत्रेण चिषि । उभाभ्यान्देव सवितर्वैश्वदेवी पुनती ।
ये समानास्समनसः । पितरो यमराज्ये । तेषाल्लोकस्स्वधा नमः । यज्ञो देवेषु कल्पताम् ॥12॥
260305

ये संजातास्समनसः । जीवा जीवेषु मामकाः ।
तेषां श्रीर्मयि कल्पताम् । अस्मिन्लोके शतः समाः । द्वे स्रुती अशृणवं पितृणाम् ।
अहन्देवानामुत मत्यानाम् । याभ्यामिदं विश्वमेजुत्समेति ।
यदन्तरा पितरं मातरञ्च । इदं हविः प्रजननं मे अस्तु । दशवीरः सर्वगण
स्वस्तये । आत्मसनि प्रजासनि । पशुसन्धयसनि लोकसनि । अग्निः
प्रजां बहुलां मे करोतु । अन्नं पयो रेतो अस्मासु धत्त ।
रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासु दीधरथ्वाहा ॥13॥
260300

इन्द्रियाय पितरश्शतायुषा पुनन्तु मा पितामहाः
पुनन्तु प्रपितामहाः कल्पताः स्वस्तये पञ्च च ॥13॥
260401

सीसेन तन्त्रं मनसा मनीषिणः । ऊर्णासूत्रेण क्वयो वयन्ति । अश्विना
यज्ञः सविता सरस्वती । इन्द्रस्य रूपं वरुणो भिषज्यन् । तदस्य रूपममृतः शचीभिः ।
तिस्रोऽदधुर्देवतास्सरणाः । लोमानि शष्यैर्बहुधा न तोकर्मभिः ।
त्वर्गस्य मांसमभवन्न लाजाः । तदश्विना भिषजा रुद्रवर्तनी । सरस्वती वयति
पेशो अन्तरः ॥14॥

260402

अस्थि मृज्जानं मासरैः। कारोतरेण दधतो गवान्त्वचि। सरस्वती मनसा पेशलव्वंसु।
नासत्याभ्यां वयति दशतव्वंसुः। रसं परिस्रुता न रोहितम्।
नग्रहूर्धिरस्तसरन्न वेम। पर्यसा शुक्रमृतञ्जनित्रम्। सुरया मूत्राञ्जनयन्ति
रेतः। अपामतिन्दुर्मतिं बाधमानाः। ऊर्वध्यव्वान्तं स्रुवन्तद्वारात् ॥15॥

260403

इन्द्रस्सुत्रामा हृदयेन सत्यम्। पुरोडाशेन सविता जजान।
यकृत्क्लोमानव्वरुणो भिषज्यन्। मतस्त्रे वायुव्यैर्न मिनाति पित्तम्। आन्त्राणि स्थाली
मधु पिन्वमाना। गुदा पात्राणि सुदुघा न धेनुः। श्येनस्य पत्रन्न प्लीहा शचीभिः।
आसन्दी नाभिरुदरन्न माता। कुम्भो वनिष्ठुर्जनिता शचीभिः।

यस्मिन्नग्रे योन्याङ्गर्भो अन्तः। ॥16॥

260404

प्लाशीर्व्यक्तशशतधार उथ्सः। दुहे न कुम्भीः स्वधां पितृभ्यः। मुखे सदस्य
शिर इथ्सदेन। जिह्वा पवित्रमश्विना सः सरस्वती। चप्पन्न पायुर्भिषगस्य वालः।
वस्तिर्न शेषो हरसा तरस्वी। अश्विभ्याञ्चखुरमृतं ग्रहाभ्याम्। छागेन तेजो
हविषा शृतेन। पख्याणि गोधूमैः क्लैरुतानि। पेशो न शुक्रमसितव्वसाते ॥17॥

260405

अविर्न मेषो नसि वीर्याय। प्राणस्य पन्था अमृतो
ग्रहाभ्याम्। सरस्वत्युपवाकैर्व्यानम्। नस्यानि ब्रुहिर्बदरैर्जजान। इन्द्रस्य
रूपमृषभो बलाय। कर्णाभ्याः श्रोत्रमृतङ्ग्रहाभ्याम्।
यवा न ब्रुहिर्भ्रुवि केसराणि। कर्कन्धु जज्ञे मधु सारघं
मुखीत्। आत्मन्नुपस्थे न वृकस्य लोमं। मुखे श्मश्रूणि न व्याघ्रलोमम् ॥18॥

260406

केशा न शीरूषन् यशसे श्रियै शिखा। सिंहस्य लोम त्विषिरिन्द्रियाणि।
अङ्गान्यात्मन्भिषजा तदश्विना। आत्मानमङ्गैस्समधाथसरस्वती। इन्द्रस्य
रूपः शतमान्मायुः। चन्द्रेण ज्योतिरमृतन्दधाना।
सरस्वती योन्याङ्गर्भमन्तः। अश्विभ्यां पत्नी सुकृतं
बिभर्ति। अपाः रसेन वरुणो न साम्ना। इन्द्र श्रियै
जनयन्नप्सु राजा। तेजः पशूनाः हविरिन्द्रियावत्।
परिस्रुता पर्यसा सारघं मधु। अश्विभ्यान्दुग्धं भिषजा
सरस्वत्या सुतासुताभ्याम्। अमृतस्सोम इन्दुः ॥19॥

260400

अन्तर आरादन्तर्वसाते व्वाघ्नलोमः राजा चत्वारि च ॥4॥

260501

मित्रोऽसि वरुणोऽसि । समहं विश्वैर्दिवैः । खत्रस्य

नाभिरसि । खत्रस्य योनिरसि । स्योनामा सीद । सुषद्रामा सीद ।

मा त्वा हिंसीत् । मा मां हिंसीत् । निषसाद धृतरतो वरुणः । पुस्त्यास्वा ॥20॥

260502

साम्राज्याय सुक्रतुः । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ।

अश्विनोर्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।

अश्विनोर्भैषज्येन । तेजसे ब्रह्मवर्चसायाभिषिञ्चामि ।

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ।

अश्विनोर्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् । सरस्वत्यै भैषज्येन ॥21॥

260503

वीर्यायान्नाद्यायाभिषिञ्चामि । देवस्य त्वा

सवितुः प्रसवे । अश्विनोर्बाहुभ्याम् । पूष्णो

हस्ताभ्याम् । इन्द्रस्येन्द्रियेण । श्रियै यशसे

बलायाभिषिञ्चामि । कोऽसि कतमोऽसि । कस्मै त्वा काय

त्वा । सुश्लोकाँ (4) सुमङ्गलाँ (4) सत्यराजा (3) न् । शिरो मे श्रीः ॥22॥

260504

यशो मुखम् । त्विषिः केशाश्च शमश्रूणि ।

राजा मे प्राणोऽमृतम् । सम्राट्चखुः । विराट्छ्रोत्रम् ।

जिह्वा मे भद्रम् । वाङ्महः । मनोमन्युः । स्वराङ्गामः ।

मोदा प्रमोदा अङ्गुलीरङ्गानि ॥23॥

260505

चित्तं मे सहः ।

बाहू मे बलमिन्द्रियम् । हस्तौ मे कर्म वीर्यम् । आत्मा

खत्रमुरो मम । पृष्ठी मे राष्ट्रमुदरमसौ । ग्रीवाश्च

श्रोण्यौ । ऊरू अरुनी जानूनी । विशो मेऽङ्गानि सर्वतः ।

नाभिर्मे चित्तं विज्ञानम् । पायुर्मेऽपचितिर्भसत् ॥24॥

260506

आनन्दनन्दावाण्डौ मे । भगस्सौभाग्यं

पसः । जङ्घाभ्यां पुद्ग्यां धर्मोऽस्मि । विशि राजा प्रतिष्ठितः ।

प्रति खत्रे प्रतिष्ठामि राष्ट्रे ।
प्रत्यश्वेषु प्रतिष्ठामि गोषु । प्रत्यङ्गेषु
प्रतिष्ठाम्यात्मन् । प्रति प्राणेषु
प्रतिष्ठामिपुष्टे । प्रति द्यावापृथिव्योः ।
प्रतिष्ठामि यज्ञे ॥25॥
260507

त्रया देवा एकादश । त्रयस्त्रिंशास्सुरार्धसः । बृहस्पतिपुरोहिताः ।
देवस्य सवितुस्सवे । देवा देवैरवन्तु मा । प्रथमा द्वितीयैः ।
द्वितीयास्तृतीयैः । तृतीयास्सत्येन । सत्यय्यज्ञेन । यज्ञो यजुभिः ॥26॥
260508

यजूषि सामभिः । सामान्यृग्भिः । ऋचो याज्याभिः । याज्या वषट्कारैः । वषट्कारा आहुतिभिः ।
आहुतयो मे कामान्धसमर्धयन्तु । भूस्वाहा । लोमानि
प्रयतिर्मम । त्वङ्ग आनतिरागतिः । मांसं म उपनतिः । वस्वस्थि । मज्जा म आनतिः । ॥27॥
260500

पस्त्यास्वा सरस्वत्यै भेषज्येन श्रीरङ्गानि भसद्यज्ञे यज्ञो
यजुभिरुपनतिर्द्वे च ॥5॥
260601

यद्देवा देवहेडनम् । देवासश्चकृमा वयम् । अग्निर्मा
तस्मादेनसः । विश्वान्मुञ्चत्वहंसः । यदि दिवा यदि नक्तम् ।
एनांसि चकृमा वयम् । वायुर्मा तस्मादेनसः ।
विश्वान्मुञ्चत्वहंसः । यदि जाग्रद्यदि स्वप्ने । एनांसि चकृमा वयम् ॥28॥
260602

सूर्यो मा तस्मादेनसः । विश्वान्मुञ्चत्वहंसः । यद्दामे यदरण्ये । यत्सभायाँ
यदिन्द्रिये । यच्छूद्रे यदुर्ये । एनश्चकृमा वयम् ।
यदेकस्याधि धर्मणि । तस्यावयजनमसि । यदापो अग्नि्या वरुणेति
शर्षामहे । ततो वरुण नो मुञ्च ॥29॥
260603

अवभृथ निचङ्कुण निचेरुरसि निचङ्कुण । अव देवैर्देवकृतमेनोऽयात् । अव मर्त्यैर्मर्त्यकृतम् ।
उरोरा नो देव रिषस्पाहि । सुमित्रा न आप ओषधयस्सन्तु ।
दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुः । योऽस्मान्द्वेष्टि । यञ्च
वयन्दिष्मः । द्रुपदादिवेन्मुमुचानः । स्विन्नस्नात्वी मलादिव ॥30॥
260604

पूतं पवित्रेणैवाज्यम् । आपंशशुन्धन्तु मैर्नसः ।
उद्वयन्तमसस्परिं । पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम् । देवन्देवत्रा
सूर्यम् । अगन्म ज्योतिरुत्तमम् । प्रतियुतो वरुणस्य पाशः ।
प्रत्यस्तो वरुणस्य पाशः । एधोऽस्येधिषीमहि । समिदसि ॥31॥
260605

तेजोऽसि तेजो मयि धेहि । अपो अन्वचारिषम् । रसेन समसृष्टमहि ।
पर्यस्वाः अग्र आगमम् । तं मा सःसृजु वर्चसा । प्रजया च
धनेन च । समाववर्ति पृथिवी । समुषाः । समु सूर्यः । समु
विश्वमिदञ्जगत् । वैश्वानरज्योतिर्भूयासम् । विभुङ्गामव्यैश्ववै । भूस्स्वाहा ॥32॥
260600

स्वप्न एनाऽसि चकृमा वयं मुञ्च मलादिव समिदसि जगत्त्रीणि च ॥6॥
260701

होता यख्थ्समिधेन्द्रमिडस्पदे । नाभा पृथिव्या अधि ।
दिवो वर्षन्थ्समिध्यते । ओजिष्ठश्चर्षणी सहान् ।
वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होता यख्त्तनूनपातम् ।
ऊतिभिर्जेतारमपराजितम् । इन्द्रदेवः
सुवर्विदम् । पृथिभिर्मधुमत्तमैः । नराशःसेन तेजसा ॥33॥
260702

वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होतायख्दिडाभि-
रिन्द्रमीडितम् । आजुह्वानममर्त्यम् । देवो देवैस्सवीर्यः ।
वज्रहस्तः पुरन्दुरः । वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होता
यख्द्वरुहिषीन्द्रनिषद्वरम् । वृषभन्नर्यापसम् ।
वसुभीरुद्वैरादित्यैः । सयुग्भिर्बुरहिरासदत् ॥34॥
260703

वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होता यख्दोजो न वीर्यम् ।
सहो द्वार इन्द्रमवर्धयन्न । सुप्रायणा विश्रयन्तामृतावृधः ।
द्वार इन्द्राय मीढुषे । वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज ।
होता यख्दुषे इन्द्रस्य धेनू । सुदुघे मातरौ मही ।
सवातरौ न तेजसी । वथ्समिन्द्रमवर्धताम् ॥35॥
260704

वीतामाज्यस्य होतर्यज । होता यख्द्वैव्या होतारा ।

भिषजा सखाया । हविषेन्द्रं भिषज्यतः । कवी देवौ प्रचेतसौ ।

इन्द्राय धत्त इन्द्रियम् । वीतामाज्यस्य होतर्यज । होता

यख्यत्तिस्रो देवीः । त्रयस्त्रिधातवोपसः । इडा सरस्वती

भारती ॥३६॥

260705

महीन्द्रपत्नीरहविष्मतीः । वियन्त्वाज्यस्य

होतर्यज । होता यख्यत्त्वष्टारमिन्द्रन्देवम् ।

भिषजꣳ सुयजङ्घृतश्रियम् । पुरुरूपꣳ

सुरेतसं मघोनिम् । इन्द्राय त्वष्टा

दधदिन्द्रियाणि । वेत्वाज्यस्य होतर्यज ।

होता यख्यद्वनस्पतिम् । शमितारꣳ शतक्रतुम् ।

धियो जोष्टारमिन्द्रियम् ॥३७॥

260706

मध्वा समञ्जन् पृथिभिस्सुगोभिः । स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन ।

वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होता यख्यदिन्द्र स्वाहाऽऽज्यस्य ।

स्वाहा मेदसः । स्वाहा स्तोकानाम् । स्वाहा स्वाहाकृतीनाम् । स्वाहा

हव्यसूक्तीनाम् । स्वाहा देवाꣳ आज्यपान् । स्वाहेन्द्रꣳ

होत्राञ्जुषाणाः । इन्द्र आज्यस्य वियन्तु । होतर्यज ॥३८॥

260700

तेजसाऽऽसददवर्धतां भारतीन्द्रियञ्जुषाणा द्वे च ॥७॥

260801

स्मिधेन्द्रन्तनूनपात्मिडाभिर्बृहियोज उषे दैव्या

त्स्रस्त्वष्टारव्वंनस्पतिमिन्द्रम् ॥

स्मिधेन्द्रञ्चतुर्वेत्वेको वियन्तु द्विर्वीतामेको

वियन्तु द्विर्वेत्वेको वियन्तु होतर्यज ॥

समिद्ध इन्द्र उषसामनीके । पुरोरुचा पूर्वकृद्वावृधानः ।

त्रिभिर्देवैस्त्रिंशत्ता वज्रबाहुः । जघान वृत्रं वि दुरो

ववार । नराशꣳसꣳ प्रतिशूरो मिर्मानः । तनूनपात्प्रति यज्ञस्य

धाम । गोभिर्वपाव्नान्मधुना समञ्जन् । हिरण्यैश्चन्द्री

यजति प्रचेताः । ईडितो देवैर्हरिवाꣳ अभिष्टिः । आजुह्वानो

हविषा शर्धमानः ॥३९॥

260802

पुरन्दरो मघवान् वज्रबाहुः ।

आयातु यज्ञमुपनो जुषाणः । जुषाणो बर्हिर्हरिवान् इन्द्रः ।

प्राचीनः सीदत्प्रदिशा पृथिव्याः । उरुव्यचाः प्रथमान

स्योनम् । आदित्यैरुक्तवसुभिस्सजोषाः । इन्द्रन्दुरः

कवृष्यो धार्वमानाः । वृषाणय्यन्तु जनयस्सुपत्नीः । द्वारो

देवीरभितो विश्रयन्ताम् । सुवीरा वीरं प्रथमाना महोभिः ॥40॥

260803

उषासानक्ता बृहती बृहन्तम् । पर्यस्वती सुदुघे शूरमिन्द्रम् ।

पेशस्वती तन्तुना सव्ययन्ती । देवानान्देवय्यजतः

सुरुक्मे । दैव्या मिमाना मनसा पुरुत्रा । होतारविन्द्रं

प्रथमासुवाचा । मूर्धन् यज्ञस्य मधुना दधाना ।

प्राचीनञ्ज्योतिर् हविषावृधातः । तिस्रो देवीर् हविषा

वर्धमानाः । इन्द्रञ्जुषाणा वृषण्ण पत्नीः ॥41॥

260804

अच्छिन्नन्तन्तुं पर्यसा सरस्वती । इडा देवी भारती

विश्वतीतिः । त्वष्टा दधुदिन्द्राय शुष्मम् ।

अपाकोचिष्टुर्यशसे पुरूणि । वृषायजन्वृषणं भूरिरेताः ।

मूर्धन् यज्ञस्य समनक्तु देवान् । वनस्पतिरवसृष्टो न पाशैः ।

त्मन्या समञ्जच्छमिता न देवः । इन्द्रस्य हव्यैर्जठरं पृणानः ।

स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन । स्तोकानामिन्दुं प्रति शूर

इन्द्रः । वृषायमाणो वृषभस्तुराषाट् । घृतप्रुषा मधुना

हव्यमुन्दन् । मूर्धन् यज्ञस्य जुषताः स्वाहा ॥42॥

260800

शर्धमानो महोभिः पत्नीर्घृतेन चत्वारि च ॥8॥

260901

आचर्षणिप्रा विवेष यन्मा । तः सध्रीचीः । सत्यमित्तन्न

त्वावाः अन्यो अस्ति । इन्द्र देवो न मर्त्यो ज्यायान् ।

अहन्नहिं परिशयानमर्णः । अवासृजोऽपो अच्छा समुद्रम् ।

प्रसंसाहिषे पुरुहूत् शत्रून् । ज्येष्ठस्ते शुष्मं इह

रातिरस्तु । इन्द्रा भरु दखिण्णेना वसूनि । पतिस्सिन्धूनामसि

रेवतीनाम् । स शेवृधमधि धाद्युम्रम्स्मे । महि
खत्रञ्जनाषाडिन्द्र तव्यम् । रख्या च नो मघोनः
पाहि सूरीन् । राये च नः स्वपत्या इषे धाः ॥43॥
260900

रेवतीनाञ्चत्वारि च ॥9॥
261001

देवं ब्रुहिरिन्द्रः सुदेवन्देवैः । वीरवथ्स्तीर्णं
व्वेद्यामवर्धयत् । वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्भृतम् । राया
ब्रुहिष्मतोऽत्यगात् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ।
देवीर्द्वार इन्द्रः सङ्घाते । विङ्घीर्यामन्नवर्धयन् ।
आ वथ्सेन तरुणेन कुमारेण चमीविता अपार्वीणम् ।
रेणुककाटनुदन्ताम् । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज ॥44॥
261002

देवी उषासानक्ता । इन्द्रय्यंजे प्रयत्यहेताम् ।
दैवीर्विशः प्रायासिष्टाम् । सुप्रीते सुधिते अभूताम् ।
वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यंज । देवी जोष्टी वसुधिति ।
देवमिन्द्रमवर्धताम् । अयाव्यन्याघा द्वेषांसि । आन्यावाखीद्
वसु वार्याणि । यजमानाय शिखिते ॥45॥
261003

वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यंज । देवी ऊर्जाहुती दुघे सुदुघे ।
पयसेन्द्रमवर्धताम् । इषमूर्जमन्याऽवाखीत् । सग्धिः
सपीतिमन्या । नवेन पूर्वन्दयमाने । पुराणेन नवम् ।
अधातामूर्जमूर्जाहुती वसु वार्याणि । यजमानाय शिखिते ।
वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यंज ॥46॥
261004

देवा दैव्या होतारा ।
देवमिन्द्रमवर्धताम् । हताघशःसावाभाष्ट्राव्वंसुवार्याणि ।
यजमानाय शिखितौ । वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यंज ।
देवीस्तिस्तिस्तिस्ती देवीः । पतिमिन्द्रमवर्धयन् ।
अस्पृखद्भारती दिवम् । रुद्रैर्यज्ञः सरस्वती ।
इडा वसुमती गृहान् ॥47॥

261005

वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज ।

देव इन्द्रो नराशंसः । त्रिवरुथस्त्रिवन्धुरः ।

देवमिन्द्रमवर्धयत् । शतेन शितिपृष्ठानामाहितः । सहस्रेण

प्रवर्तते । मित्रावरुणेदस्य होत्रमर्हतः । बृहस्पतिः

स्तोत्रम् । अश्विनाऽऽध्वर्यवम् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥48॥

261006

देव इन्द्रो वनस्पतिः । हिरण्यवर्णो

मधुशाखस्सुपिप्पलः । देवमिन्द्रमवर्धयत् ।

दिवमग्रेणाप्रात् । आऽन्तरिखं पृथिवीमदृहीत् । वसुवने

वसुधेयस्य वेतु यज । देवं ब्रुहिवारितीनाम् ।

देवमिन्द्रमवर्धयत् । स्वासुस्थमिन्द्रेणासन्नम् । अन्या

ब्रुहीष्यभ्यभूत् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ।

देवो अग्निस्स्विष्टकृत् । देवमिन्द्रमवर्धयत् ।

स्विष्टङ्कुर्वन्स्विष्टकृत् । स्विष्टमद्य करोतु नः ।

वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥49॥

261000

वियन्तु यज शिखिते शिखिते वसुवने वसुधेयस्य

वीताय्यज गृहान् वेतु यजाभूषट्च ॥10॥

261101

देवं ब्रुहिदेवीद्वारो देवी उषासानक्ता देवी जोष्टी

देवी ऊर्जाहुती देवा दैव्या होतारा शिखितौ देवीस्तिस्त्र-

स्तिस्त्रो देवीदेव इन्द्रो नराशंसो देव इन्द्रो

वनस्पतिदेवं ब्रुहिवारितीनान्देवो अग्निः

स्विष्टकृद्देवम् । वेतुवियन्तु चतुर्वीतामेको वियन्तु

चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयन्त्रिरवर्धतामेकोऽवर्धय

श्चतुरवर्धयत् । वस्तोरा वृथसेन दैवीरयावीषः

हताऽस्पृग्ब्रुच्छतेन दिवं स्वासुस्थ स्विष्टः शिखिते

शिखिते शिखितौ ॥

होता यख्यत्समिधाऽग्निमिडस्पदे । अश्विनेन्द्रः सरस्वतीम् ।

अजो धूम्रो न गोधूमैः क्लैर्भेषजम् । मधु शष्पैर्न तेज

इन्द्रियम्। पयस्सोमं परिस्नुतां घृतं मधु।
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यखत्तनूनपाथसरस्वती।
अविर्मेषो न भेषजम्। पथा मधुमताभरन्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम् ॥50॥
261102

बदरैरुपवाकाभिर्भेषजन्तोकर्मभिः।
पयस्सोमं परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं।
होता यखन्नराशंसं न नग्रहम्। पतिः सुरायै भेषजम्।
मेषसरस्वती भिषक्। रथो न चन्द्र्यश्विनोर्वृषा इन्द्रस्य
वीर्यम्। बदरैरुपवाकाभिर्भेषजन्तोकर्मभिः।
पयस्सोमं परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं ॥51॥
261103

होता यखद्विडेडित आजुह्वानुसरस्वतीम्।
इन्द्रं बलेन वर्धयन्। ऋषभेण गवोन्द्रियम्।
अश्विनेन्द्राय वीर्यम्। यवैः कर्कन्धुभिः। मधु लाजैर्न
मासरम्। पयस्सोमं परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यखद्वरुहिस्सुष्टरीमोर्णप्रदाः। भिषङ्गासत्या ॥52॥
261104

भिषजाऽश्विनाऽश्वी शिशुमती।
भिषग्धेनुसरस्वती। भिषग्दुह इन्द्राय भेषजम्। पयस्सोमं
परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यखद्दुरो दिशः। क्वृष्यो न व्यचस्वतीः। अश्विभ्यान्न दुरो
दिशः। इन्द्रो न रोदसी दुघे। दुहे कामान्त्सरस्वती ॥53॥
261105

अश्विनेन्द्राय भेषजम्। शुक्रन्न ज्योतिरिन्द्रियम्। पयस्सोमं
परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यखत्सुपेशसोषे नक्तन्दिवा। अश्विना सञ्जानाने। समञ्जाते
सरस्वत्या। त्विषिमिन्द्रे न भेषजम्। श्येनो न रजसा हृदा।
पयस्सोमं परिस्नुतां घृतं मधु ॥54॥
261106

वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यखद्द्वैव्या होतारा भिषजाश्विना।
इन्द्रन्न जागृवी दिवा नक्तन्न भेषजैः। शूषः सरस्वती

भिषक्। सीसेन दुह इन्द्रियम्। पयस्सोमं परिस्नुता घृतं मधु।
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यखत्तिस्रो देवीर्न
भेषजम्। त्रयस्त्रिधातवोऽपसः। रूपमिन्द्रे हिरण्ययम् ॥55॥
261107

अश्विनेडा न भारती। वाचा सरस्वती।
मह इन्द्राय दधुरिन्द्रियम्। पयस्सोमं परिस्नुता घृतं मधु।
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यखत्
त्वष्टारुमिन्द्रमश्विना। भिषजन्न सरस्वतीम्। ओजो न
जूतिरिन्द्रियम्। वृको न रभसो भिषक्। यशस्सुरया भेषजम् ॥56॥
261108

श्रिया न मासरम्। पयस्सोमं परिस्नुता घृतं
मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यखद्वनस्पतिम्।
शमितारं शतक्रतुम्। भीमन्न मन्युः
राजानव्याघ्रमसाऽश्विना भामम्। सरस्वती भिषक्।
इन्द्राय दुह इन्द्रियम्। पयस्सोमं परिस्नुता घृतं मधु।
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं ॥57॥
261109

होता यखदुग्नि स्वाहा
ऽऽज्यस्य स्तोकानाम्। स्वाहा मेदसां पृथक्। स्वाहा
छागमश्विभ्याम्। स्वाहा मेषः सरस्वत्यै।
स्वाहर्षभमिन्द्राय सिंहाय सहसेन्द्रियम्। स्वाहाऽग्निन्न
भेषजम्। स्वाहा सोममिन्द्रियम्। स्वाहेन्द्रं सुत्रामाणः
सवितारव्वरुणं भिषजां पतिम्। स्वाहा वनस्पतिं प्रियं
पाथो न भेषजम्। स्वाहा देवाः आज्यपान् ॥58॥
261110

स्वाहाऽग्निः होत्राज्जुषाणो अग्निर्भेषजम्। पयस्सोमं
परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यखदुश्विना सरस्वतीमिन्द्रं सुत्रामाणम्। इमे
सोमास्सुरामाणः। छागैर्न मेषैर्ऋषभैस्सुताः। शष्यैर्न
तोक्मभिः। लाजैर्महस्वन्तः। मदा मासरेण परिष्कृताः। शुक्राः
पर्यस्वन्तोऽमृताः। प्रस्थिता वो मधुश्रुतः। तानश्विना

सरस्वतीन्द्रस्सुत्रामा वृत्रहा । जुषन्ताः सौम्यं मधु ।

पिबन्तु मदन्तु वियन्तु सोमम् । होतर्यज ॥59॥

261100

वीर्यं वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज् नासत्या सरस्वती मधु

हिरण्ययं भेषजं वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजाज्यपानमृताः पञ्च च ॥11॥

261201

समिधाऽग्निः षट् । तनूनपाथ्सप्त । नराशःसमृषिः । इडेडितो

यवैरष्टौ । ब्रह्मिस्सप्त । दुरोऽश्विना नव । सुपेशसर्षिः ।

दैव्या होतारा सीसैन् रसः । तिस्रस्त्वष्टारमष्टावष्टौ ।

वनस्पतिमृषिः । अग्निन्त्रयोदश । अश्विना द्वादश त्रयोदश ।

समिधाऽग्निं बदरैर्बदरैर्यवैरश्विना त्विषिमश्विना न

भेषजः रूपमश्विना भीमं भामम् ॥

समिद्धो अग्निरश्विना । तप्तो घर्मो विराट्सुतः । दुहे

धेनुस्सरस्वती । सोमः शुक्रमिहेन्द्रियम् । तनूपा भिषजा

सुते । अश्विनोभा सरस्वती । मध्वा रजाःसीन्द्रियम् । इन्द्राय

पृथिभिर्वहान् । इन्द्रायेन्दुः सरस्वती । नराशःसैन

नग्रहः ॥60॥

261202

अधातामश्विना मधु । भेषजं भिषजा सुते ।

आजुह्वाना सरस्वती । इन्द्रायेन्द्रियाणि वीर्यम् ।

इडाभिरश्विनाविषम् । समूर्जः सः रयिन्दधुः । अश्विना

नमुचेस्सुतम् । सोमः शुक्रं परिस्रुता । सरस्वती तमाभरत् ।

ब्रह्मिषेन्द्राय पातवे ॥61॥

261203

कवृष्यो न व्यचस्वतीः । अश्विभ्यां न दुरो दिशः । इन्द्रो न रोदसी दुघे । दुहे

कामान्त्सरस्वती । उषासा नक्तमश्विना । दिवेन्द्रः

सायमिन्द्रियैः । सञ्जानाने सुपेशासा । समञ्जाते सरस्वत्या ।

पातन्नो अश्विना दिवा । पाहि नक्तः सरस्वति ॥62॥

261204

दैव्या होतारा भिषजा । पातमिन्द्रः सचा सुते । तिस्रस्त्रेधा सरस्वती ।

अश्विना भारतीडा । तीव्रं परिस्रुता सोमम् । इन्द्राय

सुषुवुर्मदम् । अश्विना भेषजं मधु । भेषजन्नस्सरस्वती ।
इन्द्रे त्वष्टा यशश्श्रियम् । रूपं रूपमधुस्सुते ।
ऋतुथेन्द्रो वनस्पतिः । शशमानं परिस्नुता ।
कीलालमश्विभ्यां मधु । दुहे धेनुस्सरस्वती । गोभिर्न
सोममश्विना । मासरेण परिष्कृता । समधाताः सरस्वत्या ।
स्वाहेन्द्रैः सुतं मधु ॥63॥

261200

नग्रहुः पातवे सरस्वत्यधुस्सुतेऽष्टौ च ॥12॥

261301

अश्विना हविरिन्द्रियम् । नमुचेर्धिया सरस्वती । आ
शुक्रमासुराद्वसु । मघमिन्द्राय जभिरे । यमश्विना सरस्वती ।
हविषेन्द्रमवर्धयन् । स बिभेद वलं मघम् । नमुचावासुरे सचा ।
तमिन्द्रं पशवस्सचा । अश्विनोभा सरस्वती ॥64॥

261302

दधाना अभ्यनूषत । हविषा यज्ञमिन्द्रियम् । य इन्द्र
इन्द्रियन्दधुः । सविता वरुणो भगः । स सुत्रामा हविष्पतिः ।
यजमानाय सञ्चत । सविता वरुणोऽदधत् । यजमानाय दाशुषे । आदत्त
नमुचेर्वसु । सुत्रामा बलमिन्द्रियम् ॥65॥

261303

वरुणःखत्रमिन्द्रियम् । भगैः सविता श्रियम् । सुत्रामा यशसा
बलम् । दधाना यज्ञमाशत । अश्विना गोभिरिन्द्रियम् ।
अश्वेभिर्वीर्यं बलम् । हविषेन्द्रः सरस्वती ।
यजमानमवर्धयन् । ता नासत्या सुपेशसा । हिरण्यवर्तनी नरा ।
सरस्वती हविष्मती । इन्द्र कर्मसु नोऽवत । ता भिषजा सुकर्मणा ।
सा सुदुघा सरस्वती । स वृत्रहा शतक्रतुः । इन्द्राय
दधुरिन्द्रियम् ॥66॥

261300

उभा सरस्वती बलमिन्द्रियन्नरा षट्च ॥13॥

261401

देवं ब्रह्मिस्सरस्वती । सुदेवमिन्द्रैः अश्विना । तेजो न
चख्बुरख्योः । ब्रह्मिषा दधुरिन्द्रियम् । वसुवनैः वसुधेयस्य

वियन्तु यजं । देवीद्वारो अश्विना । भिषजेन्द्रे सरस्वती ।

प्राणन्न वीर्यन्नसि । द्वारो दधुरिन्द्रियम् । वसुवने

वसुधेयस्य वियन्तु यजं ॥67॥

261402

देवी उषासावश्विना । भिषजेन्द्रे सरस्वती । बलन्न वाचमास्ये ।

उषाभ्यान्दधुरिन्द्रियम् । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं ।

देवी जोष्ट्री अश्विना । सुत्रामेन्द्रे सरस्वती । श्रोत्रन्न

कर्णयोर्यशः । जोष्ट्रीभ्यान्दधुरिन्द्रियम् । वसुवने

वसुधेयस्य वियन्तु यजं ॥68॥

261403

देवी ऊर्जाहृती दुधे

सुदुधे । पयसेन्द्रः सरस्वत्यश्विना भिषजावत । शुक्रन्न

ज्योतिस्तनयोरहृती धत्त इन्द्रियम् । वसुवने वसुधेयस्य

वियन्तु यजं । देवा देवानां भिषजा । होताराविन्द्रमश्विना ।

वषट्कारैस्सरस्वती । त्विषिन्न हृदये मतिम् ।

होतृभ्यान्दधुरिन्द्रियम् । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं ॥69॥

261404

देवीस्तिस्त्रस्त्रो देवीः । सरस्वत्यश्विना भारतीडा ।

शूषन्न मध्ये नाभ्याम् । इन्द्राय दधुरिन्द्रियम् । वसुवने

वसुधेयस्य वियन्तु यजं । देव इन्द्रो नराशंसः ।

त्रिवरूथस्सरस्वत्याऽश्विभ्यामीयते रथः । रेतो न

रूपममृतञ्जनित्रम् । इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि ।

वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं ॥70॥

261405

देव इन्द्रो वनस्पतिः । हिरण्यपर्णो अश्विभ्याम् । सरस्वत्यास्सुपिप्पुलः ।

इन्द्राय पच्यते मधु । ओजो न जूतिमृषभो न भामम् ।

वनस्पतिर्नो दधदिन्द्रियाणि । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु

यजं । देवं ब्रुहिर्वारितीनाम् । अध्वरे स्तीर्णमश्विभ्याम् ।

ऊर्णम्रदास्सरस्वत्याः ॥71॥

261406

स्योनमिन्द्र ते सदः । ईशाथै

मन्युः राजानं ब्रह्मिषा दधुरिन्द्रियम्। वसुवने
वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवो अग्निस्विष्टकृत्। देवान्
यख्यद्यथायथम्। होतारविन्द्रमश्विना। वाचा वाचः
सरस्वतीम्। अग्निः सोमं स्विष्टकृत्। स्विष्ट
इन्द्रस्सुत्रामां सविता वरुणो भिषक्। इष्टो देवो वनस्पतिः।
स्विष्टा देवा आज्यपाः। इष्टो अग्निरग्निना। होता होत्रे
स्विष्टकृत्। यशो न दधदिन्द्रियम्। ऊर्जमपचिति स्वधाम्।
वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज ॥72॥

261400

द्वारो दधुरिन्द्रिय वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज
जोष्ट्रीभ्यान्दधुरिन्द्रियवसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज
होतृभ्यान्दधुरिन्द्रियवसुवने वसुधेयस्य वियन्तु
यजेन्द्रियाणि वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज सरस्वत्या
वनस्पतिषट्च ॥14॥

261501

देवं ब्रह्मिषा देवी उषासाश्विना देवी
जोष्ट्री देवी ऊर्जाहती देवा देवानां भिषजा वषट्कारै
देवीस्तिस्तिस्तिस्ति देवीदेव इन्द्रो नराशंसो देव
इन्द्रो वनस्पतिदेवं ब्रह्मिर्वारितीनान्देवो
अग्निस्विष्टकृद्देवान्। समिधाऽग्निन्देवं
ब्रह्मिस्सरस्वत्याश्विना सर्वं वियन्तु। द्वारस्तिस्तिस्ति
वियन्तु। अज इन्द्रमोजोऽग्निं परस्सरस्वतीम्। नक्तं
पूर्वस्सरस्वति। अन्यत्र सरस्वती। भिषक्पूर्वन्दुह इन्द्रियम्।
अन्यत्र दधुरिन्द्रियम्। सौत्रामण्याः सुतासुती।
अञ्जन्त्ययय्यजमानः ॥

अग्निमद्य होतारमवृणीत। अयः सुतासुती यजमानः। पचन्पुक्तीः।
पचन्पुरोडाशान्। गृह्णन्प्रहान्। बध्नन्श्विभ्याञ्छागः
सरस्वत्या इन्द्राय। बध्नन्सरस्वत्यै
मेषमिन्द्रायाश्विभ्याम्। बध्नन्निन्द्रायर्षभमश्विभ्याः
सरस्वत्यै। सूपस्था अद्य देवो वनस्पतिरभवत्।

अश्विभ्याञ्छागेन सरस्वत्या इन्द्राय ॥73॥

261502

सरस्वत्यै मेषेणेन्द्रायाश्विभ्याम् । इन्द्रायर्षभेणाश्विभ्याः
सरस्वत्यै । अख्स् स्तान्मेदुस्तः प्रतिपचताग्रभीषुः ।
अवीवृधन्त ग्रहैः । अपातामश्विना सरस्वतीन्द्रस्सुत्रामा
वृत्रहा । सोमैश्चसुराम्णः । उपो उक्थामदाः श्रौद्विमदा अदन् ।
अवीवृधन्ताङ्गुषैः । त्वामद्यर्ष आर्षेयर्षीणान्नपादवृणीत । अयः
सुतासुती यजमानः । बहुभ्य आ सङ्गतेभ्यः । एष मे देवेषु वसु
वार्या यंख्यत् इति । ता या देवा देवदानान्यदुः । तान्यस्मा
आ च शास्व । आ च गुरस्व । इषितश्च होतरसि भद्रवाच्याय
प्रेषितो मानुषः । सूक्तवाकाय सूक्ता ब्रूहि ॥74॥

261500

इन्द्राय यजमानस्सप्त च ॥15॥

261601

उशन्तस्त्वा हवामह आ नो अग्रे सुकेतुना । त्वः सोम महे
भगन्त्वः सोम प्रचिकितो मनीषा । त्वया हि नः पितरस्सोम
पूर्वे त्वः सोम पितृभिस्संविदानः । बर्हिषदः पितर आऽहं
पितृन् । उपहृताः पितरोऽग्निष्वात्ताः पितरः ।
अग्निष्वात्तानृतुमतौ हवामहे । नराशःसै सोमपीथय्यँ आशुः ।
ते नो अर्वन्तस्सुहवा भवन्तु । शन्नो भवन्तु द्विपदे
शञ्चतुष्पदे । ये अग्निष्वात्ता येऽनग्निष्वात्ताः ॥75॥

261602

अःहोमुचः पितरस्सोम्यासः । परेऽवरेऽमृतासो भवन्तः ।
अधि ब्रुवन्तु ते अवन्वस्मान् । वान्यायै दुग्धे जुषमाणाः
करम्भम् । उदीराणा अवरे परे च । अग्निष्वात्ता
ऋतुभिस्संविदानाः । इन्द्रवन्तो हविरिदञ्जुषन्ताम् । यदग्रे
कव्यवाहन त्वमग्र ईडितो जातवेदः । मातली कुव्यैः । ये
तातृपुर्देवत्रा जेहमानाः । होत्रावृधस्स्तोमतष्टासो अर्केः ।
आऽग्रै याहि सुविदत्रैभिरुवाङ् । सत्यैः कुव्यैः
पितृभिर्घर्मसद्भिः । हव्यवाहमजरं पुरुप्रियम् ।
अग्निङ्गतेन हविषा सपर्यन् । उपासदङ्कव्यवाहं पितृणाम् ।

स न॑ प्रजाँव्वीरवतीः॑ समृण्वतु ॥७६॥

261600

अनग्निष्वात्ता जेहमानास्सप्त च ॥१६॥

261701

होता यख्खदिडस्पदे । समिधानं महघशः । सुषमिद्धव्वरेण्यम् ।

अग्निमिन्द्रव्वयोधसम् । गायत्रीञ्छन्द इन्द्रियम् ।

अविज्ञाव्वयो दधत् । वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होता

यख्खच्छुचित्रतम् । तनूनपातमुद्भिदम् । यङ्गर्भमदितिर्दुधे ॥७७॥

261702

शुचिमिन्द्रव्वयोधसम् । उष्णिहृञ्छन्द इन्द्रियम् ।

दित्यवाहङ्गाव्वयो दधत् । वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होता

यख्खदीडेन्यम् । इडितव्वृत्रहन्तमम् । इडाभिरीड्यः सहः ।

सोममिन्द्रव्वयोधसम् । अनुष्टुभञ्छन्द इन्द्रियम् ।

त्रिवथ्सङ्गाव्वयो दधत् ॥७८॥

261703

वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होता

यख्खथ्सुबर्हिषदम् । पूषण्वन्तममर्त्यम् । सीदन्तं ब्रुहिषि

प्रिये । अमृतेन्द्रव्वयोधसम् । बृहतीञ्छन्द इन्द्रियम् ।

पञ्चाविज्ञाव्वयो दधत् । वेत्वाज्यस्य होतर्यज ।

होतायख्खद्व्यचस्वतीः । सुप्रायणा ऋतावृधः ॥७९॥

261704

द्वारो देवीरुहिरण्ययीः । ब्रह्माण् इन्द्रव्वयोधसम् ।

पङ्क्तिञ्छन्द इहेन्द्रियम् । तुर्यवाहङ्गाव्वयो दधत् ।

वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होता यख्खथ्सुपेशसे । सुशिल्पे

बृहती उभे । नक्तोषासा न दर्शते । विश्वमिन्द्रव्वयोधसम् ।

त्रिष्टुभञ्छन्द इन्द्रियम् ॥८०॥

261705

पष्टवाहङ्गाव्वयो दधत् । वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होता यख्खत्प्रचेतसा ।

देवानामुत्तमय्यंशः । होतारा दैव्या कवी ।

सयुजेन्द्रव्वयोधसम् । जगतीञ्छन्द इहेन्द्रियम् ।

अनङ्गाहङ्गाव्वयो दधत् । वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होता

यख्त्पेशस्वतीः ॥८१॥

261706

तिस्रो देवीर्हरिण्ययीः। भारतीर्बृहतीर्महीः। पतिमिन्द्रव्योधसम्।

विराज्छन्द इहेन्द्रियम्। धेनुङ्गात्र वयो दधत्।

वेत्वाज्यस्य होतर्यज। होता यख्त्सुरेतसम्। त्वष्टारं

पुष्टिवर्धनम्। रूपाणि बिभ्रतं पृथक्।

पुष्टिमिन्द्रव्योधसम् ॥८२॥

261707

द्विपदुच्छन्द इहेन्द्रियम्।

उखाणङ्गात्र वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यज। होता

यख्त्च्छतक्रतुम्। हिरण्यपर्णमुक्थिनम्। रशनां बिभ्रतव्वंशम्।

भगमिन्द्रव्योधसम्। ककुभुच्छन्द इहेन्द्रियम्।

वशाँव्वेहत्ङ्गात्र वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यज। होता

यख्त्स्वाहाकृतीः। अग्निङ्गहर्षतिं पृथक्। वरुणं

भेषजङ्गविम्। ख्त्रमिन्द्रव्योधसम्। अतिच्छन्दसुच्छन्द

इन्द्रियम्। बृहदृषभङ्गाव्वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥८३॥

261700

दधे दधदतावृध इन्द्रियं पेशस्वतीर्वयोधसं वेत्वाज्यस्य होतर्यज सप्त च ॥१७॥

261801

इडस्पदेऽग्निङ्गायत्रीन्यविम्। शुचित्रतुः

शुचिमुष्णिहन्दित्वाहम्। ईडेन्युः

सोममनुष्टुभन्निवत्सम्। सुब्रुहिषदमृतेन्द्रं बृहतीं

पञ्चाविम्। व्यचस्वतीस्सुप्रायणा द्वारो ब्रह्माणं पङ्क्तिमिह

तुर्यवाहम्। सुपेशसे विश्वमिन्द्रन्निष्टुभं

पष्टवाहम्। प्रचेतसा स्युजेन्द्रजगतीमिहानुङ्गाहम्।

पेशस्वतीस्तिस्त्रं पतिं विराजमिह धेनुत्र।

सुरेतसन्त्वष्टारं पुष्टिमिन्द्रद्विपदमिहोखाणत्र।

शतक्रतुं भगमिन्द्रङ्गकुभमिह वशात्र। स्वाहाकृतीः

ख्त्रमतिच्छन्दसं बृहदृषभङ्गाव्वयो दधदिन्द्रियमृषि वसु

नवं दशोहेन्द्रियमष्ट नव दश गात्र वयो दधदिडस्पदे

सर्वं वेतु ॥

समिद्धो अग्निस्समिधा। सुषमिद्धो वरेण्यः। गायत्री छन्द
इन्द्रियम्। त्रिविर्गौर्वयो दधुः। तनूनपाच्छुचिब्रतः।
तनूपाञ्च सरस्वती। उष्णिक्छन्द इन्द्रियम्। दित्यवाद्
गौर्वयोदधुः। इडाभिरग्निरीड्यः। सोमो देवो अमर्त्यः ॥84॥
261802

अनुष्टुप्छन्द इन्द्रियम्। त्रिवृत्सो गौर्वयो दधुः।
सुब्रह्मिर्गोर्वयो दधुः। स्तीर्णब्रह्मिर्गोर्वयो दधुः।
बृहती छन्द इन्द्रियम्। पञ्चाविर्गौर्वयो दधुः। दुरो
देवीर्दिशो महीः। ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः। पङ्क्तिश्छन्द
इहेन्द्रियम्। तुर्यवाङ्गौर्वयो दधुः ॥85॥
261803

उषे यही सुपेशसा। विश्वे देवा अमर्त्याः। त्रिष्टुप्छन्द इन्द्रियम्।
पृष्टवाङ्गौर्वयो दधुः। दैव्या होतारा भिषजा। इन्द्रेण स्युजा
युजा। जगती छन्द इहेन्द्रियम्। अनुङ्गान्गौर्वयो दधुः।
तिस्र इडा सरस्वती। भारती मरुतो विशः ॥86॥
261804

विराट्छन्द इहेन्द्रियम्। धेनुर्गौर्न वयो दधुः। त्वष्टा तुरीपो अब्दुतः।
इन्द्राग्नी पृष्टिवर्धना। द्विपाच्छन्द इहेन्द्रियम्।
उक्खा गौर्न वयो दधुः। शमिता नो वनस्पतिः। सविता
प्रसुवन्भगम्। ककुच्छन्द इहेन्द्रियम्। वृशा वेहद्गौर्न वयो
दधुः। स्वाहा यज्ञवर्णः। सुखत्रो भेषजङ्करत्।
अतिच्छन्दाश्छन्द इन्द्रियम्। बृहदृषभो गौर्वयो दधुः ॥87॥
261800

अमर्त्यस्तुर्यवाङ्गौर्वयो दधुर्विशो वृशा वेहद्गौर्न वयो दधुश्चत्वारि च ॥18॥
261901

वसन्तेनर्तुना देवाः। वसवस्त्रिवृता स्तुतम्।
रथन्तरेण तेजसा। हविरिन्द्रे वयो दधुः। ग्रीष्मेण देवा
ऋतुना। रुद्रा पञ्चदशे स्तुतम्। बृहता यशसा बलम्।
हविरिन्द्रे वयो दधुः। वृषाभिर्ऋतुनाऽऽदित्याः। स्तोमे
सप्तदशे स्तुतम् ॥88॥
261902

वैरूपेणं विशौजसा । हविरिन्द्रे
वयो दधुः । शारदेनर्तुना देवाः । एकविंश ऋभर्वस्तुतम् ।
वैराजेन श्रिया श्रियम् । हविरिन्द्रे वयो दधुः ।
हेमन्तेनर्तुना देवाः । मरुतस्त्रिणवे स्तुतम् । बलेन
शक्करीस्सहः । हविरिन्द्रे वयो दधुः । शैशिरेणर्तुना देवाः ।
त्रयस्त्रिंशोऽमृतं स्तुतम् । सत्येन रेवतीः खत्रम् ।
हविरिन्द्रे वयो दधुः ॥१८९॥

261900

स्तोमं सप्तदशो स्तुतः सहो हविरिन्द्रे वयो दधुश्चत्वारि च ॥१९॥

262001

वसन्तेन ग्रीष्मेण वर्षाभिश्शारदेन हेमन्तेन शैशिरेण षट् ॥
देवं ब्रह्मिन्द्रेण्वयोधसम् । देवन्देवमवर्धयत् ।
गायत्रिया छन्दसेन्द्रियम् । तेज इन्द्रे वयो दधत् ।
वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज । देवीद्वारो
देवमिन्द्रेण्वयोधसम् । देवीदेवमवर्धयत् ।
उष्णिहा छन्दसेन्द्रियम् । प्राणमिन्द्रे वयो दधत् ।

वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज ॥१९०॥

262002

देवी देवण्वयोधसम् । उषे इन्द्रमवर्धताम् । अनुष्टुभा
छन्दसेन्द्रियम् । वाचमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने
वसुधेयस्य वीताय्यंज । देवी जोष्ट्री देवमिन्द्रेण्वयोधसम् ।
देवी देवमवर्धताम् । बृहत्या छन्दसेन्द्रियम् ।

श्रोत्रमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यंज ॥१९१॥

262003

देवी ऊर्जाहुती देवमिन्द्रेण्वयोधसम् । देवी
देवमवर्धताम् । पङ्क्त्या छन्दसेन्द्रियम् । शुक्रमिन्द्रे वयो
दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यंज । देवा दैव्या
होतारा देवमिन्द्रेण्वयोधसम् । देवा देवमवर्धताम् ।
त्रिष्टुभा छन्दसेन्द्रियम् । त्विष्टिमिन्द्रे वयो दधत् ।

वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यंज ॥१९२॥

262004

देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो

देवीर्वयोधसम् । पतिमिन्द्रमवर्धयन् । जगत्या
छन्दसेन्द्रियम् । बलमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने
वसुधेयस्य वियन्तु यज । देवो नराशंसो
देवमिन्द्रव्ययोधसम् । देवो देवमवर्धयत् । विराजा
छन्दसेन्द्रियम् । रेत इन्द्रे वयो दधत् । वसुवने
वसुधेयस्य वेतु यज ॥१३॥

262005

देवो वनस्पतिर्देवमिन्द्र

व्ययोधसम् । देवो देवमवर्धयत् । द्विपदा छन्दसेन्द्रियम् ।
भगमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ।
देवं ब्रह्मिर्वारितीनान्देवमिन्द्रव्ययोधसम् ।
देवन्देवमवर्धयत् । ककुभा छन्दसेन्द्रियम् । यश इन्द्रे वयो
दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज । देवो
अग्निस्विष्टकृद्देवमिन्द्रव्ययोधसम् । देवो देवमवर्धयत् ।
अतिच्छन्दसा छन्दसेन्द्रियम् । खत्रमिन्द्रे वयो दधत् ।
वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥१४॥

262000

वियन्तु यज वीताय्यंज वीताय्यंज वेतु यज वेतु यज पञ्च च ॥२०॥

260000

देवं ब्रह्मिर्गायत्रिया तेजः । देवीर्द्वारं उष्णिहा
प्राणम् । देवी देवमुषे अनुष्टुभा वाचम् । देवी जोष्ट्री
बृहत्या श्रोत्रम् । देवी ऊर्जाहुती पङ्क्त्या शुक्रम् । देवा
दैव्या होतारा त्रिष्टुभा त्विषिम् । देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो
देवीः पतिञ्जगत्या बलम् । देवो नराशंसो विराजा रेतः ।
देवो वनस्पतिर्द्विपदा भगम् । देवं
ब्रह्मिर्वारितीनाङ्कुकुभा यशः । देवो
अग्निस्विष्टकृदतिच्छन्दसा खत्रम् । वेतु वियन्तु
चतुर्वीतामेको वियन्तु चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धय
श्चतुरवर्धतामेकोऽवर्धयश्चतुरवर्धयत् ॥

स्वाद्दीन्त्वा सोमस्सुरावन्तः सीसेन मित्रोसि यद्देवा
होता यख्थ्समिधेन्द्रः समिद्ध इन्द्र आचर्षणिप्रा
देवं ब्रह्मिर्होता यख्थ्समिधाऽग्निः समिद्धो
अग्निरश्विनाऽश्विना हविरिन्द्रियन्देवं
ब्रह्मिस्सरस्वत्यग्निमद्योशन्तो होता यख्थदिडस्पदे समिद्धो
अग्निस्समिधा वसन्तेनर्तुना देवं ब्रह्मिन्द्रव्योधसं विशतिः ॥20॥
स्वाद्दीन्त्वाऽमीमदन्त पितरस्साम्राज्याय पूतं
पवित्रेणोषासानक्ता बद्रैरधातान्देव इन्द्रो वनस्पतिः
पष्टवाहङ्गान्देवी देवव्योधसञ्चतुर्नवतिः ॥94॥
स्वाद्दीन्त्वा वेतु यज ॥ हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ षष्ठ प्रपाठकस्समाप्तः

270000

॥ सप्तम प्रपाठक प्रारम्भः ॥ हरिःओम् ॥

270101

त्रिवृत्सोमो भवति । ब्रह्मवर्चं संवेत्रिवृत् । ब्रह्मवर्चं

समोवावर्चं रुन्धे । अग्निष्टोमस्सोमो भवति । ब्रह्मवर्चं सव्वाँ अग्निष्टोमः ।

ब्रह्मवर्चं समोवावर्चं रुन्धे । रुन्धन्तरं सामं भवति ।

ब्रह्मवर्चं सव्वै रथन्तरम् । ब्रह्मवर्चं समोवावर्चं रुन्धे । पुरिस्रजो होता भवति ॥ 1 ॥

270102

अरुणोर्मिर्मिरस्त्रिशुक्रः । एतद्वै ब्रह्मवर्चं सस्यं रूपम् । रूपेणैव

ब्रह्मवर्चं समवर्चं रुन्धे बृहस्पतिरकामयत देवानां पुरोधाम्ङ्गच्छेयमिति । स

एतं

बृहस्पतिसवमपश्यत् । तमाहारत् । तेनायजत । ततो वै स देवानां

पुरोधाम्ङ्गच्छत् । यः पुरोधाम्ङ्गच्छत् । स बृहस्पतिसवेनयजेत ॥ 2 ॥

270103

पुरोधामेवङ्गच्छति । तस्य प्रातस्सवने सन्नेषु नाराशंसेषु । एकादश दखिणा

नीयन्ते । एकादश माध्यन्दिने सवने सन्नेषु नाराशंसेषु । एकादश तृतीय

सवने सन्नेषु नाराशंसेषु । त्रयस्त्रिंशत्संपद्यन्ते । त्रयस्त्रिंशद्वै

देवताः । देवता एवावर्चं रुन्धे । अश्वश्चतुस्त्रिंशः । प्राजापत्यो वा अश्वः ॥ 3 ॥

270104

प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशो देवतानाम् । यावतीरेव देवताः । ता एवावर्चं रुन्धे ।

कृष्णाजिनैऽभिषिञ्चति । ब्रह्मणो वा एतद्रूपम् ।

यत्कृष्णाजिनम् । ब्रह्मवर्चसे नैवैनं

समर्धयति । अज्येनाभिषिञ्चति । तेजो वा आज्यम् । तेज एवास्मिन्दधाति ॥ 4 ॥

270100

होता भवति यजेत्वा अश्वो दधाति ॥ 1 ॥

270201

यदाग्नेयो भवति । अग्निमुखा हृद्भिः । अथ यत्पौष्णः । पुष्टिर्वैपूषा ।

पुष्टिर्वैश्यस्य । पुष्टिमेवावर्चं रुन्धे । प्रसवाय सावित्रः । अथ यत्त्वाष्ट्रः ।

त्वष्टाहिरूपाणि विकरोति । निर्वरुणत्वाय वारुणः ॥ 5 ॥

270202

अथोय एवकश्च सन् थसूयते । सहि वारुणः । अथ यद्वैश्वदेवः ।

वैश्वदेवो हि वैश्यः । अथ यन्मारुतः । मारुतो हि वैश्यः । सप्तैतानि

हवींषि भवन्ति । सप्तगणावै मरुतः । पृश्निपृष्ठौही मारुत्यालभ्यते ।
विद्वैमरुतः । विशोहैतन्मध्येतोऽभिषिच्यते । तस्माद्वा एषविशः
प्रियः । विशोहि मध्येतोऽभिषिच्यते । ऋषभचर्मोऽध्यभिसिञ्चति । सहिप्रजनयिता ।
दध्नाऽभिषिञ्चति । ऊर्वा अन्याद्यन्दधि । ऊर्जैवेनमन्नाद्येन समर्धयति ॥6॥
वारुणो विद्वैमरुतोऽष्टौच ॥2॥

270301

यदाग्नेयो भवति । आग्नेयो वैब्राह्मणः । अथयत्सौम्यः । सौम्यो हि
ब्राह्मणः । प्रसवायैव सावित्रः । अथयद्वार् हस्पत्यः । एतद्वै
ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम् । अथ यदग्नीषोमीयः । आग्नेयो वै ब्राह्मणः
तौयदास्यङ्गच्छेते ॥7॥

270302

अथ वीर्यावत्तरो भवति । अथ यत्सारस्वतः । एतद्वि प्रत्यर्खं ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम् ।
निर्वरुणत्वायैववारुणः । अथो यएव कश्चसन् थसूयते । स हि वारुणः । अथ
यद्व्यवापृथिव्यः । इन्द्रो वृत्रायवज्रमुदयच्छत् । तन्द्यावापृथिवी ।
नान्वमन्येताम् । तमेतेनैव भाग्धेयेनान्वमन्येताम् ॥8॥

270303

वज्रस्य वा एषोऽगनुमानाय । अनुमतवज्रस्सूयाता इति । अष्टावेतानिहृणःषि
भवन्ति । अष्टाखरा गायत्री । गायत्री ब्रह्मवर्चसम् । गायत्रियैव
ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे । हिरण्येन घृतमुत्पुनाति । तेजस एव रूचे ।
कृष्णाजिनोऽभिषिञ्चति । ब्रह्मणो वा एतदृक्सामयो रूपम् । यत्कृष्णाजिनम् ।
ब्रह्मन्नेवेनमृक्सामयोऽध्यभिसिञ्चति । घृतेनाभिषिञ्चति । तथा वीर्यावत्तरो भवति ॥9॥

270300

सङ्गच्छेते भाग्धेयेनान्वमन्येताः रूपञ्चत्वारिच ॥3॥

270401

नवैसोमैन् सोमस्य सवोऽस्ति । हतो ह्येषः । अभिषुतोह्येषः ।
नहिहतस्सूयते । सौमीः सूतवशामालभते । सोमोवैरेतोधाः । रेत एव
तदधाति । सौम्यर्चाऽभिषिञ्चति । रेतोधा ह्येषा । रेतस्सोमः । रेत
एवास्मिन्दधाति । यत्किञ्चराजसूर्यमृते सोमम् । तत्सर्वं भवति ।
अषाढय्युत्सुपृतनासुपप्रिम् । सुवर्षामफस्वाव्वं जनस्य गोपाम् ।
भरेषुजाः सुखितिः सुश्रवसम् । जयन्तस्त्वामनुमदेम सोम ॥10॥

270400

रेतस्सोमस्सप्तचं ॥4॥

270501

योवैसोमेनसूयते। सदेवसुवः। यःपशुनासूयते। सदेवसुवः। य
इष्ट्यासूयते। समनुष्यसुवः। एतँवै पृथयेदेवाःप्रायच्छन्।
ततोवैसोऽप्यारुण्यानां पशूनामसूयत। यावतीः
कियतीश्चप्रजावाचुवँदन्ति। तासाः सर्वासाःसूयते ॥11॥

270502

यएतेनयजते। यउचैनमेवँव्वेदं। नाराशस्यर्चाऽभिषिञ्चति।
मनुष्यावै नराशःसः। निहृत्यवावैतत्। अथाभिषिञ्चति।
यत्किञ्चराजसूर्यमनुत्तर वेदीकम्। तथ्सर्वं भवति। येमेषञ्चाशतन्दुदुः।
अश्वानाःसुधस्तुतिः। द्युमदग्रे महिश्रवः। बृहत्कृधि मृधेनाम्।
नृवदमृतनृणाम् ॥12॥

270500

सूयते सुधस्तुति स्त्रीणिच ॥5॥

270601

एषगोसुवः। षट्त्रिंश उक्थ्योबृहथ्सामा। पर्वमाने कण्वरथन्तरं भवति।
योवैवाजुपेयः। ससम्राट् थ्सुवः। यो राजसूर्यः। सर्वरुणसुवः।
प्रजापतिस्स्वाराज्यं परिमेष्टी। स्वाराज्यङ्गुरेव। गौरिवभवति ॥13॥

270602

य एतेन यजते। यउचैनमेवँव्वेदं। उभे बृहद्रथन्तरे भवतः। तद्धि
स्वाराज्यम्। अयुतन्दखिषणाः। तद्धिस्वाराज्यम्। प्रतिधुषाऽभिषिञ्चति।
तद्धिस्वाराज्यम्। अनूद्धते वेद्यैदखिषणत अहवनीयस्य बृहतस्तोत्रं
प्रत्यभिषिञ्चति। इयव्वाँव रथन्तरम् ॥14॥

270603

असौबृहत्। अनयोरेवैनमनन्तर् हितमभिषिञ्चति। पशुतोमो वा
एषः। तेनगोसुवः षट्त्रिंशस्सर्वः। रेवज्जातस्सहसा वृद्धः।
खत्राणाङ्घ्रिभृत्तमो वयोधाः। महान्महित्वेतस्तभानः। खत्रेराष्ट्रे चजागृहि।
प्रजापतेस्त्वा परमेष्ठिनस्स्वाराज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। स्वाराज्यमेवैनङ्गमयति ॥15॥

270600

इवभवतिरथन्तरमा हैकञ्च ॥6॥

270701

सिंहे व्याघ्र उत या पृदाकौ। त्विषिरग्नौ ब्राह्मणे सूर्येया।

इन्द्रय्यँदेवीसुभगां जजानं । सान् आगन्वर्चसा संव्विदाना । यारांजन्ये
दुन्दुभावार्यतायाम् । अश्वस्य क्रन्द्ये पुरुषस्य मायौ । इन्द्रय्यं देवी
सुभगांजजानं । सान् आगन्वर्चसा संव्विदाना । याहस्तिनि द्वीपिनीया हिरण्ये ।
त्विषिरश्वेषु पुरुषेषु गोषु ॥16॥
270702

इन्द्रय्यँदेवीसुभगांजजानं । सान् अगस्वर्चसा संव्विदाना । रथे अखेषु वृषभस्य
वाजे । वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुष्मे । इन्द्रय्यँदेवी सुभगांजजानं ।
सान् आगन्वर्चसा संव्विदाना । राडसिविराडसि । सम्राडसि स्वराडसि । इन्द्रायत्वा
तेजस्वते तेजस्वन्तश्रीणामि । इन्द्रायत्वौजस्वत् ओजस्वन्तश्रीणामि ॥17॥
270703

इन्द्रायत्वा पर्यस्वते पर्यस्वन्तश्रीणामि । इन्द्राय त्वाऽऽयुष्मत्
आयुष्मन्तः श्रीणामि । तेजोसि । तत्ते प्रयच्छामि । तेजस्वदस्तु मेमुखम् ।
तेजस्वच्छिरो अस्तुमे । तेजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ् । तेजसा संपिपृग्धिमा ।
ओजोसि । तत्ते प्रयाच्छामि ॥18॥
270704

ओजस्वदस्तु मेमुखम् ओजस्वच्छिरो अस्तुमे । ओजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ् ।
ओजसा संपिपृग्धिमा । पर्योसि । तत्ते प्रयच्छामि । पर्यस्वदस्तु मे मुखम् । पर्यस्वच्छिरो
अस्तुमे । पर्यस्वान् विश्वतः प्रत्यङ् । पर्यसा संपिपृग्धिमा ॥19॥
270705

आयुरसि । तत्ते प्रयच्छामि । आयुष्मदस्तु मेमुखम् । आयुष्मच्छिरो अस्तुमे ।
आयुष्मान् विश्वतः प्रत्यङ् । आयुषा संपिपृग्धिमा ।
इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि । प्रियः रेतो वरुणसोमराजन् ।
मातेवास्मा अदितेशर्मयच्छ । विश्वे देवाजरदष्टिर्यथाऽसत् ॥20॥
270706

आयुरसि विश्वायुरसि । सर्वायुरसि सर्वमायुरसि । यतो वातो मनोजवाः । यतः
खरन्ति सिन्धवः । तासान्त्वासर्वासा रुचा । अभिषिञ्चामिनर्चसा । समुद्र
इवासिगृह्णना । सोम इवास्यदाभ्यः । अग्रिरिन् विश्वतः प्रत्यङ् ।
सूर्ये इव ज्योतिषा विभूः ॥21॥
270707

अपाँय्योद्रवणेरसः । तमहमस्मा आमुष्यायुणाय । तेजसे ब्रह्मवर्चसाय गृह्णामि ।
आपाय्यं ऊर्मोरसः । तमहमस्मा आमुष्यायुणाय । ओजसे वीर्याय गृह्णामि । अपाँय्यो

मंध्यतोरसः। तमहमस्मा अमुष्यायुणायं। पुष्ट्यै प्रजननाय
गृह्णामि। अपाय्यो यज्ञियोरसः। तमहमस्मा अमुष्यायुणायं।

आयुषे दीर्घायुत्वां गृह्णामि ॥22॥

270700

गोष्वो जस्वन्तः श्रीणाम्योजोसि तत्ते प्रयच्छामिपर्यसा

संपिपृग्धिमाऽसद्विभूर्यज्ञियोरसो द्वेच ॥7॥

270801

अभिप्रेही वीरयस्व। उग्रश्चेत्तासपत्नहा। आतिष्ठमित्रवर्धनः। तुभ्यन्देवा
अधिब्रवन्। अङ्गौन्यङ्गावभित् आतिष्ठवृत्रहन्नथम्। आतिष्ठन्तं परिविश्वे
अभूषन्। श्रियव्वंसानश्चरतिस्वरोचाः। महत्तदस्यासुरस्यनामं।

आविश्वरूपो अमृतानितस्थौ। अनु त्वेन्द्रो मदत्वनुबृहस्पतिः ॥23॥

270802

अनुसोमो अन्वग्निरावीत्। अनुत्वा विश्वदेवा अन्वन्तु। अनुसप्तराजानोय

उताभिषिक्ताः। अनुत्वा मित्रावरुणाविहावतम्। अनुद्यावापृथिवी

विश्वशम्भू। सूर्यो अहोभिरनु त्वाऽवतु। चन्द्रमा

नखत्रैरनुत्वाऽवतु। द्यौश्चत्वा पृथिवीच प्रचेतसा। शुक्रो

बृहद्वखिणात्वापिपर्तु। अनुस्वधा चिकित्ताः

सोमो अग्निः। आयं पृणक्तु रजसी उपस्थम् ॥24॥

270800

बृहस्पतिस्सोमो अग्नि रेकञ्च ॥8॥

270901

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टा पराचीरायन्। सएतं

प्रजापतिरोदुनमपश्यत्। सोऽन्नं भूतोऽतिष्ठत्। ता

अन्यत्रान्नाद्यमवित्वा। प्रजापतिं प्रजा

उपावर्तन्ते। अन्नमेवैनं भूतं पश्यन्तीः प्रजा उपावर्तन्ते। य एतेनयजते। य

उचैनमेववेदं। सर्वाण्यन्नानि भवन्ति ॥25॥

270902

सर्वे पुरुषाः। सर्वाण्येवान्नान्यवरुन्धे। सर्वान्पुरुषान्। राडसि विराडसीत्याह।

स्वाराज्यमेवैनङ्गमयति। यद्विरण्यन्ददाति। तेजस्तेनावरुन्धे। यत्तिसृधन्वम्।

वीर्यन्तेन। यदष्ट्राम् ॥26॥

270903

पुष्टिन्तेन। यत्कमण्डलुम्। आयुष्टेन। यद्विरण्यमाबुधाति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्।

ज्योतिरेवास्मिन्दधाति । अथो तेजोवैहिरण्यम् । तेज एवात्मन्धत्ते । यदोदुनं
प्राश्रजाति । एतदेव सर्वमवुरुध्यं ॥27॥
270904

तदस्मिन्नेकदाऽधात् । रोहिण्याङ्कार्यः । यद्वाह्यण
एव रोहिणी । तस्माद् चव । अथोवर्ष्मैवैनः समानानाङ्करोति ।
उद्यतासूर्येणकार्यः । उद्यन्तुवाँ एतः सर्वाः
प्रजाःप्रतिनन्दन्ति । दिदृखेण्यो
दर शनीयोभवति । य एवँव्वेद । ब्रह्मवादिनोवदन्ति ॥28॥
270905

अवेत्योवभृथा 3 ना 3 इति । यद्दर्भपुञ्जिलैःपवयति । तथिस्वदेवावैति ।
तन्नावैति । त्रिभिःपवयति । त्रयंइमेलोकाः । एभिरेवैनेल्लोकैःपवयति ।
अथोअपाव्वाँ एतत्तेजोवर्चः । यद्दर्भाः । यद्दर्भपुञ्जिलैःपवयति ।
अपामेवैनन्तेजसावर्चसाऽभिषिञ्चति ॥29॥
270900

भुवन्त्यष्टामवुरुध्यं वदन्ति दुर्भा यद्दर्भपुञ्जिलैः पवयत्येकञ्च ॥9॥
271001

प्रजापतिरकामयत ब्रह्मभूयान् थस्यामिति । स एतं
पञ्चशारदीयमपश्यत् । तमाऽहरत् । तेनायजत । ततो वै
सब्रह्मभूयानभवत् । यःकामयेत ब्रह्मभूयान् थस्यामिति । सपञ्च
शारदीयेन यजेत । ब्रह्मरेवभूयान्भवति । मरुत्सोमोवा एषः ।
मरुतोहिदेवानां भूर्यष्टाः ॥30॥
271002

बहुर्भवति । यएतेन यजते । य उचैनमेवँव्वेद । पञ्चशारदीयोभवति । पञ्चवा
ऋतवस्सवँथ्सुरः । ऋतुष्वेव संवँथ्सुरेप्रतितिष्ठति ।
अथोपञ्चाखरापङ्क्तिः । पाङ्क्तोयुजः । युजमेवावरुन्धे । सप्तदशस्तोमानातिर्यन्ति ।
सप्तदशःप्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै ॥31॥
271000

भूर्यिष्टायन्ति द्वेच ॥10॥
271101

अगस्त्यो मरुद्भ्युख्यः प्रौखत् । तानिन्द्र आधत्त । तएनवँज्रमुद्यत्याभ्यायन्त ।
तानगस्त्यश्चैवेन्द्रश्च कयाशुभीये नाशमयताम् । ताञ्छान्तानुपाह्वयत ।
यत्कयाशुभीयं भवति शान्त्यै । तस्मादेत ऐन्द्रामारुता

उखाणस्सवनीया भवन्ति । त्रयप्रथमेऽह्नालभ्यन्ते । एवन्दितीये ।

एवन्तृतीये ॥३२॥

271102

एवञ्चतुर्थे । पञ्चोत्तमेऽह्नालभ्यन्ते । वर्

षिष्ठमिवृह्यैतदहः । वर् षिष्ठस्समानानां भवति । य एतेन यजते ।

यउचैन मेव्वेद । स्वाराज्यव्वा एषयज्ञः । एतेन वा एकया

वाकान्दुमस्स्वाराज्यमगच्छत् । स्वाराज्यङ्गच्छति । य एतेन यजते ॥३३॥

271103

यउचैनमेव्वेद । मारुतो वा एषस्तोमः । एतेनैव मरुतो देवानां

भूर्यिष्ठाअभवन् । भूर्यिष्ठस्समानानां भवति । यएतेन यजते । य

उचैनमेव्वेद । पञ्चशारदीयोवा एष यज्ञः । आपञ्चमात्पु

रुषादन्नमत्ति । यएतेन यजते । यउचैनमेव्वेद ।

सप्त दशस्तोमानार्तियन्ति । सप्तदश

प्रजापतिः । प्रजापतेरेवनैति ॥३४॥

271100

तृतीये गच्छति यएतेन यजतेऽ त्तियए तेनयजते यउचैनमेव्वेद त्रीणिच ॥३१॥

271201

अगस्त्य स्वाराज्यं मारुतपञ्चशार दीयोवा एषयज्ञ स्सप्तदशं प्रजापतेरेवनैति ॥

अस्या जरासोदुमामुरित्राः । अर्चद्धूमासो अग्रयपातकाः ।

श्विचीचयश्चात्रासो भुरण्यवः । वनरु षदोवायवो नसोमाः । यजानो

मित्रावरुणा । यजादेवाः ऋतं बृहत् । अग्रे यखिस्वन्दमम् । अश्विना

पिबतः सुतम् । दीद्यग्री शुचिव्रता । ऋतुना यज्ञवाहसा ॥३५॥

271202

द्वेविरूपे चरतस्स्वर्थे । अन्याऽन्यावृधसमुप धापयेते । हरिरन्यस्यां भवति

स्वधावान् । शुक्रो अन्यस्यान्ददृशे सुवर्चाः । पूर्वापरञ्चरतो

माययैतौ । शिशू क्रीडन्तौ परियातो अध्वरम् । विश्वान्यन्योभुवनाऽभिचष्टे ।

ऋतूनन्यो विदधञ्जायते पुनः । त्रीणि शता त्रीषहस्राण्यग्निम् । त्रिंशच्च

देवानवासा सपर्यन् ॥३६॥

271203

औखन्धृतैरास्तृणन्ब्रु हिरस्मै । आदिद्धोतारन्यषादयन्त । अग्निनाऽग्निस्समिध्यते ।

कविर्गृहपतिर्युवा । हव्यवाड्जुह्वस्यः । अग्निदेवानाञ्जुठरम् ।

पूतदंख्यः कविक्रतुः । देवो देवेभिरागमत् । अग्निश्रियो मरुतो
विश्वकृष्टयः । आत्वेषमुग्रमव ईमहेव्यम् ॥37॥
271204

तेस्वानिनो रुद्रिया वरु षनिर्णिजः ।
सिंहान हेषकृतवस्सुदानवः । यदुत्तमे मरुतो मध्यमेवा ।
यद्वाऽनुमेसुभगासोदिविष्ट । ततो नोरुद्रा उतवाऽन्वस्य । अग्रै
वित्ताद्धविषोयद्यजामः । ईडे अग्नि स्ववसन्नमौभिः । इह
प्रसप्तोविचयत्कृतन्नः । रथैरिव प्रभरे
वाज्यद्धिः । प्रदुखिणिन्मरुताः स्तोममृद्ध्याम् ॥38॥
271205

श्रुधिश्रुत्कर्ण वह्निभिः । देवैरग्रे सयावभिः । आसीदन्तुबुर् हिषि । मित्रो वरुणो अर्यमा ।
प्रातर्यावाणो अध्वरम् । विश्वेषामदितिर्यज्ञियानाम् ।
विश्वेषामतिथिर्मानुषाणाम् । अग्निदेवानामव आवृणानः । सुमृडीको भवतु
विश्ववैदाः । त्वेअग्रे सुमतिं भिख्रमाणाः ॥39॥
271206

दिविश्रवो दधिरे यज्ञियासः । नक्ताचक्रुरुषसा
विरूपे । कृष्णञ्च वर्णमरुणञ्च सन्धुः । त्वामग्र आदित्यास आस्यम् ।
त्वाञ्जिह्वाः शुचयश्चक्रिरे कवे । त्वाः रातिषाचो अध्वरेषु सश्चिरे । त्वेदेवा
हविरदन्त्याहुतम् । नित्वायज्ञस्य साधनम् । अग्रे होतारमृत्विजम् ।
वनुष्वद्वैवधीमहि प्रचेतसम् । जीरन्दूतमर्मर्त्यम् ॥40॥
271200

यज्ञवाहसासपर्यन्वयमृद्ध्यांभिख्रमाणः प्रचेतसमेकञ्च ॥12॥
271301

तिष्ठाहरीरथ आयुज्यमानायाहि । वायुर्नियुतो नो अच्छ । पिबास्यन्धो
आभिसृष्टो अस्मे । इन्द्रस्वाहारिमातेमदाय । कस्यवृषा सुतेसचा ।
नियुत्वान्वृषभोरणत् । वृत्रहा सोमपीतये । इन्द्रव्यम्महाधने ।
इन्द्रमर्भे हवामहे । युज्वृत्रेषु वज्रिणम् ॥41॥
271302

द्वितायो वृत्रहन्तमः । विदइन्द्रशतक्रतुः । उपनोहरिभिस्सुतम् । ससूर
आजूनयुज्योतिरिन्द्रम् । अयाधियातरणिरद्रिबर् हाः । ऋतेन शुष्मीनवमानो
अर्केः । व्युसिधो अस्रो अद्रिर्बिभेद । उतत्यदाश्वश्वियम् ।

यदिन्द्र नाहुषीष्वा । अग्रैविख्युप्रतीदयत् ॥42॥

271303

भरेष्विन्द्रसुहवः हवामहे । अहोमुचसुकृतन्दैवञ्जनम् ।

अग्निमित्रव्वरुणः सातयेभगम् । द्यावापृथिवी मरुतस्वस्तये ।

महिष्वेत्रं पुरुश्चन्द्रव्विविद्वान् । आधिथसखिभ्यश्चरथः समैरत् । इन्द्रो

नृभिरजनदीद्यानस्साकम् । सूर्यमुषसङ्गातुमग्निम् ।

उरुन्नोलोकमनुनेषिविद्वान् । सुर्वज्योतिरभयस्वस्ति ॥43॥

271304

ऋष्वार्त इन्द्रस्थविरस्य ब्राहू । उपस्थेयामशरुणा बृहन्ता । आनो

विश्वाभिरुतिभिस्स जोषाः । ब्रह्मजुषाणो हर्यश्वयाहि । वरीवृजथ्

स्थसविरेभिस्सुशिप्र । अस्मेदधृषणःशुष्मिन्द्र ।

इन्द्रायुगाव अशिरम् । दुदुहेवज्जिणेमधु । यथसीमुपह्वरे विदत् ।

तास्तैवज्जिन्धेनवौजो जयुर्नः ॥44॥

271305

गभस्तयो नियुतोविश्ववाराः । अहरहर्भूय इज्जोगुवानाः । पूर्णाइन्द्रख्युमतो भोजनस्य ।

इमान्तेधियं प्रभरेमहो महीम् । अस्यस्तोत्रेधिषणायत्त आनजे । तमुथ्सवेच

प्रसवेच सासहिम् । इन्द्रन्दे वासुशशर्वसामदुन्ननु ॥45॥

271300

वज्जिणमयथस्वस्ति जोजयुर्नस्सप्तच ॥13॥

271401

प्रजापतिपशूनसृजत । तेऽस्माथ्सृष्टा पराञ्चआयन् ।

तानग्निष्टोमेननाप्रोत् । तानुक्थ्येननाप्रोत् । तान् थोडशिना नाप्रोत् ।

तान्नात्रियानाप्रोत् । तान् थ्सन्धिना नाप्रोत् । सोग्निमब्रवीत् । इमान्म

ईप्सेति । तान्ग्निस्त्रिवृतास्तोमेननाप्रोत् ॥46॥

271402

सइन्द्रमब्रवीत् । इमान्म ईप्सेति । तानीन्द्रः पञ्चदशेन स्तोमेन नाप्रोत् ।

सविश्वान्देवानब्रवीत् । इमान्म ईप्सेति । तान् विश्वेदेवास्सप्त

दशेनस्तोमेन नाप्रुवन् । सविष्णुमब्रवीत् । इमान्मईप्सेति । तान्

विष्णुरेकविशेन स्तोमेनाप्रोत् । वारवन्तीयेनावारयत ॥47॥

271403

इद्विष्णुर्विचक्रमइति व्यक्रमत । यस्मात्पशवःप्रप्रेवृध्रःशैरन् । स एतेनयजेत ।

यदाप्रोत् । तदुप्तोर्यामस्याप्तोर्यामत्वम् । एतेनवैदेवा

जैत्वानिजित्वा । यङ्काममकामयन्तमाप्नुवन् । यङ्कामङ्कामयते । तमे तेनाप्रोति ॥48॥
271400

स्तमेननाप्रोदवारयतनव च ॥14॥

271501

व्याघ्रोऽयमग्नौचरति प्रविष्टः । ऋषीणां पुत्रो अभिशस्तिपा अयम् ।
नमुस्कारेण नमसाते जुहोमि । मा देवानाम्मिथुयाकर्मभागम् । सावीरु ।
हि देवप्रसुवार्यपित्रे । वर्ष्माणमस्मैवरिमाणमस्मै । अथास्मभ्यः
सवितस्सर्वताता । दिवेदिव आसुवाभूरिपुश्वः । भूतोभूतेषु चरति
प्रविष्टः । सभूतानामधिपतिर्बभूव ॥49॥

271502

तस्यमृत्यौ चरति राजसूर्यम् । सराजाराज्यमनुमन्यतामिदम् ।
येभिश्शिल्पैःपप्रथानामदृहत् । येभिर्द्यामभ्यपिःशत्रुजापतिः ।
येभिर्वाचंविश्वरूपाःसमव्ययत् । तेनेममग्रहवर्चसा समङ्गिध ।
येभिरादित्यस्तपतिप्रक्रेतुभिः । येभिस्सूर्योददृशे चित्रभानुः । येभिर्वाचं
पुष्कलेभिरव्ययत् । तेनेममग्रहवर्चसासमङ्गिध ॥50॥

271503

आयंभातुशर्वसा पञ्चकृष्टीः । इन्द्रइवज्येष्ठो भवतु प्रजावान् ।
अस्माअस्तुपुष्कलञ्चित्रभानु । आयंपृणक्तुरजसीउपस्थम् ।
यत्तेशिल्पङ्कश्यपरोचनावत् । इन्द्रियावत्पुष्कलञ्चित्रभानु । यस्मिन् थ्सूर्या
अर्पितास्सप्तसाकम् । तस्मिन्नाजानमधिविश्रयेमम् । द्यौरसिपृथिव्यसि ।
व्याघ्रो वैयाघ्रेऽधि ॥51॥

271504

विश्रयस्वदिशोमहीः । विशस्त्वासर्वावाञ्छन्तु । मात्व
द्राष्ट्रमधिभ्रशत् । यादिव्याआपुःपर्यसा संबभूवुः । या अन्तरिख
उतपार्थिवीर्याः । तासान्त्वासर्वासा रुचा । अभिषिञ्चामि वर्चसा ।
अभित्वावर्चसाऽसिचन्द्रिव्येन । पर्यसासह । यथासाराष्ट्रवर्धनः ॥52॥
271505

तथात्वासवितार्करत् । इन्द्रंविश्वा अवीवृधन् । समुद्रव्यचसङ्गिरः । रथीतमः
रथीनाम् । वाजानाः सत्पतिपतिम् । वसवस्त्वापुरस्ता दधिषिञ्चन्तु
गायत्रेण छन्दसा । रुद्रास्त्वा दखणतोऽभिषिञ्चन्तु त्रैष्टु भेन छन्दसा ।
आदित्यास्त्वा पश्चादधिषिञ्चन्तु जागतेन छन्दसा । विश्वेत्वादेवा

उत्तरतोऽभिषिञ्चन्त्वानुष्टु भेन छन्दसा । बृहस्पतिस्त्वो परिष्ठादभिषिञ्चतु
पाङ्केन छन्दसा ॥53॥

271506

अरुणन्त्वावृ कमुग्रङ्गजङ्करम् । रोचमानं मरुतामग्रे अर्चिषः । सूर्यवन्तं
मघवानँविषासहिम् । इन्द्रमुक्थेषु नाम् हूतमह्वेम ।
प्रबाहवासिसृतञ्जीवसेनः । आनो गव्यूतिमुखतङ्गतेन । अनोजने श्रवयतय्युवाना । श्रुतं
मे मित्रावरुणा हवेमा । इन्द्रस्यते वीर्यकृतः । बाहू उपावहरामि ॥54॥

271500

बभ्रुवाव्ययत्तेनेममग्र इहवर्चसा समङ्गिध वैयाघ्रेऽधि राष्ट्रवर्धनम्
पाङ्केन छन्दसोपावहरामि ॥15॥

271601

अभि प्रेहि वीरयस्व । उग्रश्चेत्ता सपत्नहा । आतिष्ठवृत्रहन्तमः ।
तुभ्यन्देवा अधिब्रवन् । अङ्गौ न्यङ्गावभितो रथ्य्यौ ।
ध्वान्तव्वाँताग्रमनुसञ्चरन्तौ । दूरेहेतिरिन्द्रियावाँन्पत्नी । ते नोऽग्रयम्
पप्रयम्पारयन्तु । नमस्तऋषेगद । अव्यथायैत्वा स्वधायैत्वा ॥55॥

271602

मा न इन्द्राभितस्त्वदृष्वारिष्ठासः । एवा ब्रह्मन्तवेदस्तु । तिष्ठा रथे
अधियद्वज्रहस्तः । आरश्मीन्दैवयुवसेस्वश्वः । आतिष्ठ वृत्रहन्नातिष्ठन्तं
परि । अनुत्वेन्द्रो मदत्वनुत्वा मित्रावरुणौ । द्यौश्च त्वा पृथिवीच
प्रचेतसा । शुक्रो बृहद्विष्णा त्वा पिपर्तु । अनुस्वधा चिकिताः सोमो अग्निः ।
अनुत्वाऽवतु सविता सवेन ॥56॥

271603

इन्द्रंविश्वा अवीवृधन् । समुद्रव्यचसङ्गिरः । रथीतमम् रथीनाम् ।
वाजानाः सत्पतिं पतिम् । परिमासेन्या घोषाः । ज्यानाँव्वृजन्तु गृध्रवः ।
मेथिष्ठाः पिन्वमाना इह । माङ्गोपतिमभिसँव्विशन्तु । तन्मेऽनुमतिरनुमन्यताम् ।
तन्माता पृथिवीतत्पिताद्यौः ॥57॥

271604

तद्वावाणस्सोमसुतो मयोभुवः । तदश्विना शृणुतः सौभगायुवम् । अर्वतेहेड उदुत्तमम् ।
एनाव्याघ्रंपरिषस्वजानाः । सिःहः हिन्वन्ति महतेसौभगाय । समुद्रन्न
सुहवन्तस्थिवाःसम् । मर्मुज्यन्ते द्वीपिनमफस्वन्तः । उदुसारवतु सूर्यः
उदिदं मामकव्वचः । उदिहिदेवसूर्य । सहवगुनामम । अहव्वचो

विवाचनम् । मयिवागस्तुधर्णसिः । यन्तुनदयो वर् षन्तु पर्जन्याः ।

सुपिप्पला ओषधयो भवन्तु । अन्नवतामोदनवतामामिख्ववताम् । एषाः राजा भूयसाम् ॥58॥

271600

स्वधायैत्वा सुवेनद्यौस्सूर्यसप्तचं ॥16॥

271701

येकेशिनः प्रथमास्त्रमासत । येभिराभृत्यँदिदँव्विरोचते । तेभ्यो जुहोमि

बहुधा घृतेन । रायस्पोषेणेमव्वँर्चासा सः सृजाथ । नर्तेब्रह्मण

स्तपसो विमोकः । द्विनाम्री दीखावशिनीह्युग्रा । प्रकेशास्सुवतेखाण्डिनो

भवन्ति । तेषां ब्रह्मेदीशे वपनस्य नान्यः । आरोहप्रोष्ठँव्विषहस्वशत्रून् ।

आवासागदीखावशिनीह्युग्रा ॥59॥

271702

देहि दख्खणं प्रति रस्वायुः । अथामुच्यस्व वरुणस्य पाशात् ।

येनावपथ्सविताख्खुरेण । सोमस्य राज्ञो वरुणस्यविद्वान् । तेनब्रह्मणो

वपतेदमस्योर्जेमम् । रय्या वर्चासा सः सृजाथ । मातेकेशाननुगाद्वर्च

एतत् । तथाधाता करोतुते । तुभ्यमिन्द्रो बृहस्पतिः । सवितावर्चिअदधात् ॥60॥

271703

तेभ्योनिधानंबहुधाव्यैच्छन् । अन्तराद्यावापृथिवी अपस्सुवः । दर्भिस्तम्बे

वीर्यकृते निधाय । पौःस्येनेमव्वँर्चासासःसृजाथ । बलन्ते

बाहुवोस्सविता दधातु । सोमस्त्वाऽनक्तु पर्यसा घृतेन । स्त्रीषु

रूपमश्विनैतन्निधत्तम् । पौःस्येनेमव्वँर्चासासःसृजाथ ।

यथ्सीमन्तङ्कङ्कतस्तेलिलेखं । यद्वाख्खुरपरिववर्जवपस्ते ।

स्त्रीषुरूपमश्विनैतन्निधत्तम् । पौःस्येनेमः सः सृजाथो वीर्येण ॥61॥

271700

अवासागदीखावशिनीह्युग्राऽदधाद्ववर्जवपस्तेद्वेचं ॥17॥

271801

इन्द्रँव्वैस्वाविशो मरुतोनापाचायन् । सोऽनपचाय्याएतँव्विघ्नमपश्यत् ।

तमाऽहरत् । तेनायजत । तेनैवासान्तः सं स्तम्भव्यँहन् । यद्वहन् ।

तद्विघ्नस्य विघ्नत्वम् । विपाप्मानं भ्रातृव्यः हते । यएतेन यजते ।

यउचैनमेवँव्वेदं ॥62॥

271802

यःराजाणँव्विशोनापचायेयुः । योवाब्राह्मणस्त मसापाप्मनाप्रा वृतस्स्यात् । सएतेन यजेत ।

विघ्नेनैवैनद्विहत्यं । विशामाधिपत्यङ्गच्छति । तस्यद्वेद्वादुशे

स्तोत्रेभवंतः। द्वेचतुर्विंशो। औद्भिद्यमेवतत्। एतद्वैख्यत्रस्यौद्भिद्यम्।

यदस्मैस्वाविशो बलिः हरन्ति ॥63॥

271803

हरन्त्यस्मै विशोबलिम्। ऐनुमप्रतिख्यातङ्गच्छति। यएवँव्वेद।

प्रबाहुग्वा अग्रे ख्यत्राण्यातैपुः। तेषामिन्द्रः

ख्यत्राण्यादत्त। नवाइमानि ख्यत्राण्यभूवन्निति। तन्नख्यत्राणन्नख्यत्रत्वम्।

आश्रेयसो भ्रातृव्यस्य तेजइन्द्रियन्दत्ते। यएतेन यजते। यउचैनमेवँव्वेद॥64॥

271804

तद्यथाहवै संचक्रिणौ कप्लकावुपार्वहितौ स्याताम्। एवमेतौ युगमन्तौस्तोमौ।

अयुख्युस्तोमेषु क्रियते। पाप्मनोपहत्यै। अपपाप्मानं भ्रातृव्यः

हते। यए तेन यजते। यउचैनमेवँव्वेद। तद्यथा हवै

सूतग्रामुण्यः। एवञ्छन्दासि। तेष्वसावादित्यो बृहती रभ्यूढः ॥65॥

271805

सुतोबृहतीषु स्तुवते सुतो बृहन्। प्रजया

पशुभिरसानीत्येव। व्यतिषक्ताभिस्तुवते। व्यतिषक्तुव्वै

ख्यत्रँव्विशा। विशैवैनङ्ख्यत्रेण व्यतिषजति।

व्यतिषक्ताभिस्तुवते। व्यतिषक्तोवै

ग्रामणीस्सजातैः। सजातैरेवैनव्यतिषजति।

व्यतिषक्ताभिस्तुवते। व्यतिषक्तोवै पुरुषःपाप्मभिः।

व्यतिषक्ताभिरेवास्य पाप्मनो नुदते ॥66॥

271800

वेदहरन्त्येनमेवँव्वेदाभ्यूढः पाप्मभिरेकञ्च ॥18॥

270000

त्रिवृधदाग्रेयोऽग्निं मुख्राहृद्धिर्यदाग्रेय आग्रेयो

न वै सोमेन यो वै सोमेनेष गोसवस्सिहेऽभि प्रेहि

मित्रवर्धनः प्रजापतिस्ता औदुनं प्रजापतिरकामयत

बहोर्भूर्यानुगस्त्योस्या जरासुस्तिष्ठा हरीं प्रजापतिः

पशून्व्यघ्नोऽयम् भिप्रेहि वृत्रहन्तमो येकेशिन्

इन्द्रव्वाँ अष्टादश ॥18॥

त्रिवृधोवै सोमेनायुरसि बहुर्भवति। तिष्ठा हरीरथ आयं

भातु तेभ्यो निधानःषेड् षष्टिः ॥66॥

त्रिवृत्पाप्मनोनुदते ॥ हरिःओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु सप्तमपाठकस्समाप्तः

280000

अष्टमप्रपाठकप्रारम्भः हरिः ओम् ॥

280101

पीवोन्नाः रयिवृधस्सुमेधाः। श्वेतस्सिषक्ति नियुतामभिःश्रीः।

तेवायवे समनसोवितस्थुः। विश्वेन्नरस्स्वपत्यानि चक्रुः।

रायेऽनुयञ्जतु रोदसी उभे। रायेदेवी धिषणाधातिदेवम्।

अधावायुन्नियुतस्सश्चतस्वाः। उतश्वेतव्वसुधितिन्निरेके। आवायो

प्रयाभिः। प्रवायुमच्छा बृहतीमनीषा ॥1॥

280102

बृहद्रथिष्विश्ववाराः रथप्राम्। द्युतद्यामा नियुतः पत्यमानः। कविः

कविमियखसि प्रयज्यो। आनोऽनियुद्धि श्शतिनीभि रध्वरम्। सहस्रिणीभि

रुपयाहियज्ञम्। वायोऽस्मिन् हविषिमादयस्व।

यूयंपातस्वस्तिभिस्सदानः। प्रजापते

नत्वदेतान्यन्यः। विश्वाजातानि परिता बभूव। यत्कामास्ते

जुहुमस्तन्नो अस्तु ॥2॥

280103

व्यस्याम् पतयोरयीणाम्। रयीणां

पतिर्य्यंजतं बृहन्तम्। अस्मिन्भरेनृतम्व्वाँजसातौ। प्रजापतिं

प्रथमजामृतस्य। यजामदेवमधि नोब्रवीतु। प्रजापतेत्वन्निधिपाःपुराणः।

देवानां पिताजं नितप्रजानाम्। पतिर्विश्वस्य जगतःपरुसाः। हविर्नो

देव विहवेजुषस्व। तवेमेलोकाःप्रदिशो दिशश्च ॥3॥

280104

परावतो निवतं उद्वतश्च। प्रजापतेविश्वसृञ्जीवधन्य इदन्नो देव।

प्रतिहर्यहव्यम्। प्रजापतिं प्रथमय्यं जियानाम्। देवानामग्रै

यजतय्यंजध्वम्। सनोददातु द्रविणःसुवीर्यम्।

रायस्पोष्विष्यतुनाभिमुस्मे। योरायईशे

शतदाय उक्थ्यः। यःपशूनाः रखिता विष्टितानाम्। प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य ॥4॥

280105

सहस्रधामाजुषताः हविर्नः। सोमापूषणोमौ देवौ। सोमापूषणा रजसो विमानम्। सप्तचक्रः

रथमविश्वमिन्वम्। विषुवृतं मनसा युज्यमानम्। तञ्जिन्वथो वृषणा पञ्चरश्मिम्।

दिव्यं न्यस्सदनञ्चक्रउच्चा। पृथिव्यामन्यो अध्यन्तरिखे। तावस्मभ्यं पुरुवारं

पुरुखम् । रायस्योष्विष्यतात्राभिम्स्मे ॥ 5 ॥

280106

धियं पूषाजिन्वतु विश्वमिन्वः । रयिः सोमोरयिपतिर्दधातु । अवतुदेव्यदितिरनुर्वा ।

बृहद्वदेम विदथेसुवीराः । विश्वान्यन्यो भुवनाज्जानं । विश्वमन्यो

अभिचखाण एति । सोमापूषणाववतन्धियं मे । युवभ्याँव्विश्वाः

पृतनाजयेम । उदुत्तमव्वरुणा स्तभ्राद्याम् । यत्किञ्चेदङ्किं त्वासः ।

अवतेहेडस्तत्त्वायामि । आदित्यानामवसानं दखिषुणा । धारयन्त आदित्यासं

स्तिस्त्रोभूमिं धारयन् । यज्ञो देवानां शुचिरुपः ॥ 6 ॥

280100

मनीषाऽस्तुचर्तस्या स्मेकित्वासश्च त्वारिच ॥ 1 ॥

280201

तेशुक्रासुशुचयोरशिमन्तः । सीदन्नादित्या अधिबर्हिषिप्रिये । कामेन

देवास्सुरथन्दिवोनः । आयान्तु यज्ञमुपनोजुषाणाः । तेसूनवो अदितेः

पीवसामिषम् । घृतं पिब्वत्प्रतिहर्यन्नृतेजाः । प्रयज्ञिया

यजमानाययेमुरे । आदित्याः कामपितु मन्तम्स्मे । आनः पुत्रा

आदितेर्यान्तु यज्ञम् । आदित्यासं पृथिभिर्देवयानैः ॥ 7 ॥

280202

अस्मेकामन्दाशुषे सन्नमन्तः । पुरोडाशङ्कृतवन्तञ्जुषन्ताम् । स्कभायत

निर्ऋतिः सेधतामतिम् । प्ररश्मिभिर्यतमाना अमृधाः । आदित्याः काम

प्रयताव्वषट्कृतिम् । जुषध्वन्नोहव्यदातिय्यंजत्राः । आदित्यान्काममवसे

हुवेम । येभूतानि जनयन्तो विचिख्युः । सीदन्तु पुत्रा अदितेरुपस्थम् ।

स्तीर्णं बर्हिर्हविरद्याय देवाः ॥ 8 ॥

280203

स्तीर्णं बर्हिस्सीदतायज्ञे अस्मिन् । ध्राजास्सेधन्तो अमतिन्दुरेवाम् ।

अस्मभ्यं पुत्रा अदितेः प्रयसत । आदित्याः कामहविषो जुषाणाः ।

अग्नेनयसुपथाराये अस्मान् । विश्वानिदेव वयुनानि विद्वान् ।

युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनः । भूर्यिष्ठान्ते नम उक्तव्विधेम । प्रवशुक्राय

भानवेभरध्वम् । हव्यमतिञ्चाग्रये सुपूतम् ॥ 9 ॥

280204

योदैव्यानि मानुषा जनुषि । अन्तर्विश्वानि विद्वानाजिगाति ।

अच्छागिरेमतयोदेवयन्तीः । अग्र्यन्ति

द्रविणं भिक्षमाणाः । सुसन्दशः सुप्रतीकः
स्वञ्चाम् । हव्यवाहमरतिमानुषाणाम् । अग्नेत्वमस्म
द्युयोध्यमीवाः । अनग्नित्रा अभ्यमन्तकृष्टीः । पुनरस्मभ्यः
सुवितायदेव । ख्वाविश्वोभिरजरैभिर्यजत्र ॥10॥
280205

अग्नेत्वंपारया नव्यो अस्मान् । स्वस्तिभिरतिदुर्गाणिविश्वा । पूश्वपृथ्वी
बहुलान उर्वा । भवातोकाय तनयायशय्योः । प्रकारवो मनुनावच्यमानाः । देव
द्रीचीन्नयथ देवयन्तः । दुखिणावाङ्गाजिनीप्राच्येति । हविर्भरन्त्यग्रयेधृताचि ।
इन्द्रन्नरो युजेरथम् । जगृभ्णातेदखिणमिन्द्रहस्तम् ॥11॥
280206

वसुयवो वसुपते वसूनाम् । विद्वाहित्वागोपतिः शूरगोनाम् ।
अस्मभ्यञ्चित्रवृषणः रयन्दाः । तवेद्विश्वमभितः पशव्यम् ।
यत्पश्यसि चखषसा सूर्यस्य । गवामसि गोपतिरेक इन्द्र । भूखीमहिते
प्रयतस्यवस्वः । समिन्द्रणो मनसा नेषिगोभिः । सः सूरिभिर्मघवन् थसः स्वस्त्या ।
संभ्रह्मणा देवकृत्यदस्ति ॥12॥
280207

सन्देवानाः सुमत्या यज्ञियानाम् । आराच्छत्रु मर्षबाधस्व दूरम् ।
उग्रोयशशम्बः पुरुहूत तेन । अस्मे धेहि यवमद्गोमदिन्द्र ।
कृधीधियञ्जारित्रेवाजरत्नाम् । आवेधसः सहिशुचिः । बृहस्पतिः प्रथमञ्जायमानः ।
महोज्योतिषः परमे व्योमन् । सप्तास्यस्तुविजातो रवेण । विसृतरश्मिरधमत्तमासि ॥13॥
280208

बृहस्पतिस्समजयद्वसूनि । महोप्रजान्गोमतो देवएषः । अपस्सिषा सन्
थ्सुवरप्रतीतः । बृहस्पतिरु हन्त्यमित्रमर्केः । बृहस्पते पर्यवापित्रे ।
आनोदिवः पावीरवी । इमाजुह्वाना यस्तेस्तनः । सरस्वत्यभिर्नो नेषि ।
इयः शुष्मैर्भिर्बिसुखा इवारुजत् । सानुगिरीणान्तविषेभिर्रुमिभिः ।
पारावदुग्नीमवसे सुवृक्तिभिः । सरस्वतीमाविवासेम धीतिभिः ॥14॥
280200

देवयानैर्देवास्सुपूतय्यजत्रहस्तमस्ति तमाः स्यूर्मिभिर्द्वे च ॥2॥
280301

सोमोधेनुः सोमो अर्वन्तमाशुम् । सोमोवीरङ्कर्मण्यन्ददातु ।
सादन्त्यव्विदुथ्यः सभेयम् । पितुश्श्रवण्य्योददाशदस्मै । अषाढय्युत्सुत्वः

सोमक्रतुभिः । यातेधामानि हविषायजन्ति । त्वमिमा ओषधीस्सोमविश्वाः ।
त्वमपो अंजनयस्त्वङ्गाः । त्वमाततन्थोर्वन्तरिखम् । त्वञ्ज्योतिषावितमोववर्थ ॥15॥
280302

यातेधामानि दिवियापृथिव्याम् । यापर्वतेष्वोषधीष्वप्सु । तेभिर्नो
विश्वैस्सुमना अहैडन् । राजन् त्सोमप्रतिहव्या गृभाय ।
विष्णोर्नुकन्तदस्य प्रियम् । प्रतद्विष्णुः । पुरोमात्रयातनुवावृधान । न
ते महित्वमन्वश्नुवन्ति । उभेतैविद्म रजसीपृ
थिव्या विष्णो देवत्वम् । पुरमस्यविथ्से ॥16॥
280303

विचक्रमेत्रिदेवः । आ तेमहो योजात एव । अभिगोत्राणि । आभिस्स्पृधोमिथुतीररिषण्यन् ।
अमित्रस्य व्यथयामन्युमिन्द्र । आभिर्विश्वा अभियुजो विषूचीः । आर्याय
विशोवतारीदासीः । अयं शृण्वे अध जयन्नुतघ्नन् । अयमुतप्रकृणुते युधागाः । यदा
सृत्यङ्कणुते मन्युमिन्द्रः ॥17॥
280304

विश्वन्दृढं भयतएजदस्मात् । अनुस्वधामखरन्नापो अस्य । अवर्धत मध्य
आनाव्यानाम् । सध्रीचीनेन मनसातमिन्द्र ओजिष्ठेन । हन्मनाहन्नभिद्युन् ।
मरुत्वन्तव्वेषुभवावृधानम् । अकवारिन्दिव्यं शासमिन्द्रम् ।
विश्वासाहमवसे नूतनाय । उग्रं सहोदामिहतं हुवेम । जनिष्ठा उग्रस्सहसेतुराय ॥18॥
280305

मन्द्र ओजिष्ठो बहुलाभिमानः । अवर्धन्निन्द्रं
मरुतश्चिदत्र । माता यद्वीरन्दुधनुद्धनिष्ठा ।
कस्यावोमरुतस्स्वधाऽऽसित् । यन्मामेकं समधत्ताहिहत्ये ।
अहह्युग्रस्तविषस्तुविष्मान् । विश्वस्य
शत्रोरनमव्वधुस्त्रैः । वृत्रस्यत्वा श्वसथादीषमाणाः ।
विश्वेदेवा अंजहुर्ये सखायः । मरुद्भिरिन्द्र सख्यन्तै अस्तु ॥19॥
280306

अथेमाविश्वाः पृतनाजयासि । वधीव्वृत्रं मरुत इन्द्रियेण । स्वेनुभामेन तविषो
बभूवान् । अहमेतामनवे विश्वश्चन्द्राः । सुगा
अपश्चकरवज्रबाहुः । सयोवृषावृष्णियेभिस्समोकाः । महोदिवः
पृथिव्याश्च सम्राट् । सतीनसत्वाहव्यो भरेषु । मरुत्वान्नो भवत्विन्द्रऊती ।
इन्द्रोवृत्रमंतरद्वत्रतूर्ये ॥20॥

280307

अना धृष्योमघवा शूर इन्द्रः। अन्वेनैव्विशो अमदन्तपूर्वीः। अयःराजा जगतश्चर्
षणीनाम्। स एववीरस्स उवीर्यावान्। स एकराजो जगतपरस्याः। यदावृत्रमतरच्छूर
इन्द्रः। अथाभवद्धमिताभिक्रतूनाम्। इन्द्रोयज्ञव्वर्धयन्विश्ववैदाः।

पुरोडाशस्य जुषताः हविर्नः। वृत्रन्तीर्त्वादानवव्वञ्ज्रबाहुः ॥21॥

280308

दिशोऽदृहदृहितादृहणेन। इमय्यंज्ञव्वर्धयन्विश्ववैदाः। पुरोडाशं
प्रतिगृभ्णात्विन्द्रः। यदावृत्रमतरच्छूर इन्द्रः। अथैकराजोअभ
वृज्जनानाम्। इन्द्रो देवाञ्छम्बर हत्य आवत्। इन्द्रो देवानामभवत्पुरोगाः।
इन्द्रोयज्ञेहविषावावृधानः। वृत्रतूर्नो अभयः शर्मयःसत्।

यस्सप्तसिन्धुः रदधात्पृथिव्याम्। यस्सप्तलोकानकृणोद्विशश्च।

इन्द्रोहविष्मान्त्सगणोमरुद्भिः। वृत्रतूर्नोयज्ञमिहोपयासत् ॥22॥

280300

ववर्थविथ्स इन्द्रस्तुरायास्तुवृत्रतूर्येवञ्ज्रबाहुः पृथिव्यान्त्रीणिच ॥3॥

280401

इन्द्रस्तरस्वानभिमात्ति होग्रः। हिरण्यवाशीरिषिरस्सुवूरु षाः। तस्यव्यः
सुमृतौ यज्ञियस्य। अपिभद्रेसौमनसेस्याम। हिरण्यवर्णो
अभयङ्कणोतु। अभिमात्तिहेन्द्रपृतनासुजिष्णुः।

सनश्शर्मत्रिवरूथ्वियः सत्। यूयंपातस्वस्तिभिस्सदानः। इन्द्र स्तुहि

वृज्जिणु स्तोमपृष्ठम्। पुरोडाशस्यजुषताःहविर्नः ॥23॥

280402

हत्वाभिमातीपृतनास्सहस्वान्। अथाभयङ्कणुहि विश्वतोःनः। स्तुहिशूरव्वञ्जिणुमप्रतीत्तम्।

अभिमात्तिहनं पुरुहूतमिन्द्रम्। यएक इच्छतपतिर्ज नेषु। तस्मा

इन्द्राय हविराजुहोत। इन्द्रो देवानामधिपाः पुरोहितः। दिशांपतिरभवद्वाजिनीवान्।

अभिमात्तिहातविषस्तुविष्मान्। अस्मभ्यञ्चित्रवृषणः रयिन्दात् ॥24॥

280403

यइमे द्यावापृथिवीमहित्वा। बलेनादृहदभिमात्तिहेन्द्रः। सनोहविः प्रतिगृभ्णातुरातये।

देवानान्देवो निधिपानो अव्यात्। अनवस्तेरथव्वृष्णोयत्ते। इन्द्रस्यनुवीर्याण्यहन्नहिम्।

इन्द्रोयातोऽवसितस्यराजा। शर्मस्यचशृङ्गिणो वञ्ज्रबाहुः। सेदुराजाख्वेतिचर् षणीनाम्। अरात्र

नेमिपरिताबभूव ॥25॥

280404

अभिसिध्मो अजिगादस्यशत्रून्। वितिग्मेन वृषभेणा पुरोभेत्। सव्वञ्जेणासृजद्वृत्रमिन्द्रः।

प्रस्वांमृतिमतिरच्छाशदानः । विष्णुन्देवव्वरुणमृतयेभगम् । मेदसादेवावपया
यजध्वम् । तानोयज्ञमार्गतंविश्वधेना । प्रजावदस्मेद्रविणेहधत्तम् ।

मेदसादेवावपयायजध्वम् । विष्णुञ्चदेवव्वरुणञ्चरातिम् ॥26॥

280405

तानो अमीवा अप्बाधमानौ । इमय्यंज्ञञ्जुषमाण्णावुपेतम् । विष्णूवरुणायुवमध्वरायनः ।
विशेजनायमहिशर्मयच्छतम् । दीर्घप्रयञ्जू हविषावृधाना । ज्योतिषाऽरातीर्दहतन्तमांसि ।

ययोरोजसास्कभितारजांसि । वीर्येभिर्वीरतमाशविष्ठा । य ाऽपत्येते

अप्रतीत्तासहोभिः । विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहृतौ ॥27॥

280406

विष्णुवरुणावभिशस्तिपावाम् । देवायजन्तहविषा घृतेन । अपामीवाः

सेधतः रूखसंश्च । अथाधत्त्यंजमानायशंय्योः । अहोमचावृषभा

सुप्रतूर्ती । देवानान्देवतमाशचिष्ठा । विष्णूवरुणा प्रतिहर्यतन्नः ।

इदन्नरा प्रयतमृतयेहविः । महीनुद्यावापृथिवी इहज्येष्ठे ।

रुचाभवताः शुचयद्विरुक्तेः ॥28॥

280407

यथ्सीव्वरिष्ठेबृहती विमिन्वन् । नृवद्भ्योखापप्रथानेभिरेवैः ।

प्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिः । गीर्भिः कृणुध्वः

सदनेऋतस्य । आनोद्यावापृथिवीदैव्येन । जनेनयातं

महिवाव्वरूथम् । स इथ्स्वपाभुवनेष्वास । य इमेद्यावापृथिवीजजान ।

उर्वीगभीरे रजसीसुमेकै । अवः शे धीरशशच्या समैरत् ॥29॥

280408

भूरिन्दे अचरन्तीचरन्तम् । पृद्वन्तङ्गर्भमपदीदधाते । नित्यन्नसूनुं

पित्रोरुपस्थे । तं पिपृतः रोदसी सत्यवाचम् । इदन्द्यावापृथिवी सत्यमस्तु ।

पितृमार्तर्यद्विहोपब्रुवेवाम् । भूतन्देवानामवमे अवोभिः ।

विद्यामेषव्वंजनञ्जीरदानुम् । उर्वीपृथ्वी बहुले दूरे अन्ते ।

उपब्रुवेनमसा यज्ञे अस्मिन् । दधाते येसुभगे सुप्रतूर्ती । द्यावा

रूखतंपृथिवीनो अभ्वात् । याजाता ओषधयोऽतिविश्वः परिष्ठाः । या

ओषधयस्सोमराङ्गीरश्वावृतीः सोमवृतीम् । ओषधीरिति मातरोऽन्यावो अन्यामवतु ॥30॥

280400

हविर्नो दाद्भभूवरातिं पूर्वहृतावर्कैरैरदस्मिन्यञ्च ॥4॥

280501

शुचिन्नु स्तोमं शत्रुद्वन्द्वम् । उभावां मिन्द्राग्नीं प्रचरं षणिभ्यः ।
आवृत्रहणा गीर्भिर्विप्रैः । ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता । सूक्तस्य बोधि
तनयञ्च जिन्व । विश्वन्तद्भद्रय्यंदवन्तिदेवाः । बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ।
स ईः सत्येभिस्सखिभिश्शुचिर्भिः । गोधायसंविधनसै रतर्दत् ।

ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैः ॥31॥

280502

घर्मस्वै देभिर्द्रविणव्याँनट् । ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशम् । सत्योमन्युर्महिकर्मा
करिष्यतः । योगा उदाजत्सदिवे विचांभजत् । महीवरीतिश्शवसा सरत्पृथक् । इन्धानो आँग्र
व्वनवद्वनुष्यतः । कृतब्रह्मा शूशुवद्वातहव्यइत् । जातेन
जातमतिस्सृत्प्रसृंसते । यय्यँय्यँजङ्कणुते ब्रह्मणस्पतिः ।

ब्रह्मणस्पते सुयमस्य विश्वहा ॥32॥

280503

रायस्स्याम रथ्यो विवस्वतः । वीरेषुवीराः उपपृड्धिग्धनुस्त्वम् । यदीशानो
ब्रह्मणावेषि मेहवम् । स इज्जनेन सविशासजन्मना । सपुत्रैर्वाजंभरतेधनानृभिः । देवानाय्यं
पितरंमाविवांसति । श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम् । यास्तेपूषत्रावो
अन्तः । शुक्रन्ते अन्यत्पूषेमा आशाः । प्रपथेपथामजनिष्ट पूषा ॥33॥

280504

प्रपथे दिवः प्रपथेपृथिव्याः । उभे अभिप्रियतमे सुधस्थे । आच पराच
चरति प्रजानन् । पूषासुबन्धुर्दिव आपृथिव्याः । इडस्पतिर्मघावा
दस्मवर्चाः । तन्देवासो अददुस्सूर्यायै । कामेनकृतन्तवसु स्वञ्चम् ।
अजाऽश्वःपशुपावाजबस्त्यः । धियञ्जिन्वो विश्वे भुवने अर्पितः ।

अष्ट्रौपूषाशिथिरामुद्वरीवृजत् ॥34॥

280505

सञ्चखाणो भुवनादेव ईयते । शुचीवोहव्यामरुत्शुचीनाम् शुचिःहिनोम्यध्वरः
शुचिभ्यः । ऋतेनसत्यमृतसार्प आयन् । शुचिजन्मान्शुचयःपावकाः ।
प्रचित्रमर्कङ्कणुतेतुराय । मारुताय स्वतवसेभरध्वम् । येसहांसि
सहसासहन्ते । रेजते अग्रे पृथिवी मुखेभ्यः । अःसेष्वामरुतः खादयोवः ॥35॥

280506

वख्रंस्सुरुक्मा उपशिथ्रियाणाः । विविद्युतो न वृष्टिभीरुचानाः । अनुस्वधामायुर्धैर्यच्छमानाः ।
यावश्शर्म शशमानायसन्ति । त्रिधातूनिदाशुषेयच्छताधि । अस्मभ्यन्तानिमरुतो
विर्यन्त । रयिन्नोधत्तवृषणस्सुवीरम् । इमेतुरंमरुतौरामयन्ति ।

इमेसहस्सहस्र आनमन्ति । इमेशः संव्वंनुष्यतेनिपान्ति ॥36॥
280507

गुरुद्वेषो अररुषेदधन्ति । अराइवेदचरमा अहेव । प्रप्रजायन्ते
अकवामहोभिः । पृश्जेः पुत्रा उपमासोरभिष्ठाः । स्वया मत्यामरुत्स्सं मिमिख्बुः ।
अनुतेदायिमह इन्द्रि याय । सूत्रा तेविश्वमनुवृत्रहत्ये ।
अनुख्बत्रमनुसहोयजत्र । इन्द्रदेवेभिरनु तेनृषह्ये । य इन्द्रशुष्मोमघवन्ते अस्ति ॥37॥
280508

शिखासखिभ्यः पुरुहूतनृभ्यः । त्वः हिदृढामघवन्विचेताः ।
अपावृधिपरिवृत्तिन्नराधः । इन्द्रोराजाजगतश्चर
षणीनाम् । अधिख्बमि विषुरूपय्यंदस्ति । ततोददातु
दाशुषेवसूनि । चोदद्राधुपस्तुतश्चिदुर्वाक् । तमुष्टुहियोअभि
भूत्योजाः । वन्वन्नवातःपुरुहूत इन्द्रः । अषाढमुग्रः सहमानमाभिः ॥38॥
280509

गीर्भिर्वर्ध वृषभञ्चर् षणीनाम् । स्थूरस्य रायोबृहतोयईशे ।
तमुष्टवामविदथेष्विन्द्रम् । योवा युनाजयति गोमतीषु । प्रधृष्णु
यानयति वस्यो अच्छ । अतेशुष्मो वृषभ एतुपश्चात् । ओत्तराद धरागापुरस्तात् ।
आविश्वतो अभिसमेत्वर्वाङ् । इन्द्रद्युम्नः सुर्ववद्वेह्यस्मे ॥39॥
280500

व्राहैर्विश्वहाऽजनिष्टपूषोद्वरीवृजत्खादयोवः पान्त्यस्त्याभिर्नवच ॥5॥
280601

अदेवोयातु सवितासुरन्तः । अन्तरिख्बप्रावहमानो अश्वैः । हस्तेदधानोनर्यापुरूणि । विवेशयञ्च
प्रसुवञ्चभूम । अभीवृतङ्कशनैर्विश्विरूपम् । हिरण्यशम्यय्यंजतो बृहन्ताम् । आस्थाद्रथः
सविताचित्रभानुः । कृष्णारजाः सितविषीन्दधानः । सघानोदेवस्सविता
सुवार्य । आसाविषद्वसुपतिर्वसूनि ॥40॥
280602

विश्रयमाणौ अमतिमुरूचीम् । मर्तभोजनमधरासतेन । विजनाञ्छ्यावाशिशितिपादोअख्यन् ।
रथःहिरण्यप्रउगव्वंहन्तः । शश्वद्विशस्सवितुदैव्यस्य । उपस्थे
विश्वामुर्वनानितस्थुः । विसुपर्णे अन्तरिखाण्यख्यत् । गभीर वेपा
असुरस्सुनीथः । केदानीः सूर्यःकश्चि केत । कृतमान्द्याः रश्मिरस्याततान ॥41॥
280603

भगन्धियव्वंजयन्तः पुरन्धिम् । नराशः सोग्रास्पतिर्नो अव्यात् ।
अयेवामस्य सङ्गथेरयाणाम् । प्रियादेवस्यसवितुस्स्याम । अनोविश्वे

अस्क्रागमन्तुदेवाः। मित्रो अर्यमावरुणस्सजोषाः। भुवन्
यथानोविश्वेवृधासः। करन् त्सुषाहा विथुरन्नशवः।
शन्नोदेवाविश्वदेवाभवन्तु। शः सरस्वती सहधीभिरस्तु ॥42॥
280604

शर्मभिषाचश्शमुरातिषाचः। शन्नोदिव्याः पार्थिवाश्शन्नो अप्याः।
येसवितुस्सत्यसवस्युविश्वे। मित्रस्य व्रते वरुणस्य देवाः।
तेसौभगँव्वीरवद्गोमदप्रः। दधातनुद्रविणञ्चि त्रमुस्मे। अग्रै
याहिद्वुत्यव्वारिषेण्यः। देवाः अच्छाब्रह्मकृतागुणेन। सरस्वती मरुतो
अश्विनापः। यखिदेवान्प्रन्न धेयाय विश्वान् ॥43॥
280605

द्यौः पितृपृथिविमातरधुक्। अग्रै भ्रातर्वसवो मृडतानः। विश्व आदित्या
अदितेसजोषाः। अस्मभ्यः शर्मबहुलँव्वियन्त। विश्वेदेवाश्शृणु तेमः
हवमे। ये आन्तरिख्येय उपद्यविष्ठ। ये अग्निजिह्वा उतवायजत्राः।
आसद्यास्मिन्ब्रु हिषिमादयध्वम्। आवाँमित्रावरुणाहव्यजुष्टिम्। नमसादेवावसाववृत्याम् ॥44॥
280606

अस्माकं ब्रह्मपृतनासु सह्या अस्माकम्। वृष्टिदिव्यासुपारा। युववँस्त्राणि
पीवसावसाथे। युवोरच्छिद्रामन्तवोहसर्गाः। अवातिरतमनृतानि विश्वा।
ऋतेनमित्रावरुणासचेथे। तत्सुवाँमित्रावरुणामहित्वम्। ईर्मातस्थुषीरहभिर्दुदुहे। विश्वाँ
पिन्वथस्वसरस्यधेनाः। अनुवामेकं पविराववर्ति ॥45॥
280607

यद्वःहिष्टिन्नातिविदेसुदानू। अच्छिद्रः शर्मभुवनस्यगोपा। ततोँनोमित्रावरुणाववीष्टम्। सिषा
सन्तोजीगिवाः संस्य्याम। आनोमित्रावरुणाहव्यदातिम्। घृतैर्गप्यूतिमुखतमिडाभिः।
प्रतिवामत्रवरुमाजनाय। पृणीतमुद्रोदिव्यस्युचारोः।
प्रभाहवासिसृतञ्जीवसेनः। आनोगव्यूतिमुखतङ्घृ तेन ॥46॥
280608

अनोजनेश्रवयतय्युँवाना। श्रुतं मेमित्रावरुणाहवेमा।
इमारुद्राय स्थिरधन्वनेगिरः। खिप्रेषवेदे
वार्यस्वधाम्ने। अषाढायसहमानायमीढुषे। तिग्मायुधायभरताशृणोतन।
त्वादत्तेभीरुद्रशन्तमेभिः। शतः हिमा अशीयभेषु जेभिः।
व्यस्मद्वेषोवितरव्यँःहः। व्यमीवाःश्चातयस्वाविषूची ॥47॥
280609

अर् हन्विभर् षिमानस्तोके । आतेपितर्मरुताः सुम्रमेतु । मानस्सूर्यस्य
सन्दृशोयुयोथाः । अभिनोवीरो अर्वतिखमेत । प्रजायेमहि रुद्रप्रजाभिः । एवाब्रो वृषभ चेकितान ।
यथादेवनहणीषे नहंसि । हावनश्रूनी रुद्रेहबोधि । बृहद्वदेम
विदथेसुवैराः । परिणोरुद्रस्य हेतिस्तुहिश्रुतम् । मीढुष्टमार् हन्विभर् षि ।
त्वमग्रेरुद्र आवोराजानम् ॥48॥

280600

वसूनितातानास्तु विश्वान् ववृत्याव्ववति घृतेन विषूचीश्रुतन्द्वेच ॥6॥
280701

सूर्यो देवीमुषसः रोचमानामर्यः । नयोषामभ्येति पश्चात् ।
यत्रानरोदेव्यन्तो युगानि । वितन्वते प्रतिभद्राय भद्रम् । भद्रा
अश्वाहरितस्सूर्यस्य । चित्रा एदग्वा अनुमाद्यासः । नमस्यन्तो दिव
आपृष्ठमस्थुः । परिद्यावापृथिवीयन्तिसद्यः । तथ्सूर्यस्य
देवत्वन्तन्महित्वम् । मध्याकर्तोर्विततः सञ्जभा ॥49॥
280702

यदेदयुक्तहरितस्सधस्थात् । आद्रात्रीवासस्तनुते सिमस्मै ।
तन्मित्रस्यवरुणस्याभिचख्से । सूर्योरूपङ्कणुतेद्योरुपस्थे ।
अनन्तमन्यद्रुशदस्यपार्जः । कृष्णमन्यद्धरितस्सं भरन्ति । अद्यादेवा
उदितासूर्यस्य । निरःहंसः पिपृतान्निरवद्यात् ।
तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्ताम् । अदितिस्सिन्धुः पृथिवी उतद्यौः ॥50॥
280703

दिवोरुक्म उरुचख्सा उदेति । दूरे अर्थस्तरणिभ्राजमानः । नूनञ्जनास्सूर्येणप्रसूताः ।
अयन्नर्थानिकृणवन्नपांसि । शन्नोभवचख्साशन्नो अह्ना । शंभानुनाशः
हिमाशङ्कणेन । यथाशमस्मैशमसद्दुरोणे । तथ्सूर्यद्रविणन्धेहिचित्रम् ।
चित्रन्देवानामुदगादनिकम् । चख्सुमित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥51॥
280704

आप्राद्या वापृथिवी अन्तरिखम् । सूर्ये अत्मा जगतस्तस्थुषश्च ।
त्वष्टादधत्तन्नस्तुरीपम् । त्वष्टावीरं पिशङ्गरूपः । दशेमन्त्वष्टुर्जनयन्त
गर्भम् । अतन्द्रासो युवतयोविभर्त्रम् । तिग्मानीक स्वयंशसञ्जनैषु ।
विरोचमानं परिषीन्नयन्ति । आविष्ट्योवर्धते चारुरासु ।

जिह्वानामूर्ध्वस्वयंशा उपस्थे ॥52॥

280705

उभेत्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमानात् । प्रतीचींसिंहं प्रतियोषयेते । मित्रो
जनान्प्रसमित्र । अयंमित्रोनमस्यस्सुशेवः । राजासुक्षत्रो अजनिष्टवेधाः ।
तस्यव्यः सुमतौ यज्ञियस्य । अपिभद्रेसौमनसेस्याम ।
अनमीवास इडया मदन्तः । मितज्मवो वरिमन्ना
पृथिव्याः । आदि त्यस्य व्रतमुप ख्यन्तः ॥53॥
280706

व्यं मित्रस्य सुमतौ स्याम । मित्रन्न ईशिम्या गोषु गव्यवत् । स्वाधियो विदथे अपस्वजीजनन् ।
अरेजयताः रोदसी पाजसागिरा । प्रति प्रियय्यैजतञ्जनुषामवः ।
महाः आदित्यो नमसोपसद्यः । यातयज्जनो गृणतेसुशेवः । तस्मा
एतत्पन्यतमायुजुष्टम् । अग्रौ मित्रायहविराजुहोत । आवाः रथो रोदसी बद्धधानः ॥54॥
280707

हिरण्ययोवृषभिर्यात्वश्वैः । घृतवर्तनिः पविभीरुचानः ।
इषाँव्वोढानृपतिर्वाजिनीवान् । सपप्रथानो अभिपञ्चभूमं । त्रिवन्धुरो
मनुसायातु युक्तः । विशोयेन गच्छथो देवयन्तीः । कुत्रा चिद्याममश्विना
दधाना । स्वश्वा यशसाऽऽयातमर्वाक् । दस्नानिधिं मधुमन्तं पिबाथः ।
विवाः रथोवृथायादमानः ॥55॥
280708

अन्तान्दिवोबाध तेवर्तनिभ्याम् । युवोश्श्रियं परियोषावृणीत । सूरौ दुहिता
परितक्मियायाम् । यद्वैवयन्त मवथुशशीभिः । परिघ्नः सवांमनावाव्वयोगाम् ।
योहस्यवाः रथिरावस्त उस्नाः । रथोयुजानः परियातिवर्तिः ।
तेननृशँय्योरुषसो व्युष्टौ । न्यश्विनावहतय्यज्ञे अस्मिन् । युवं
भुज्युमवविद्धः समुद्रे ॥56॥
280709

उदूहथुरणसो अस्त्रिधानैः । पुत्रिभिरश्रमैरव्युधिभिः । दुःसनाभिरश्विना
पारयन्ता । अग्रीषोमा यो अद्यवाम् । इदव्वँचस्सपर्यति । तस्मैधत्तः
सुवीर्यम् । गवां पोषः स्वश्वियम् । यो अग्रीषोमा हविषासपर्यात् ।
देवद्रीचा मनसायो घृतेन तस्य व्रतः रंखतं पातमःहंसः ॥57॥
280710

विशे जनाय महि शर्मयच्छतम् । अग्रीषोमा य आहुतिम् । योवान्दाशाद्धविष्कृतिम् ।
सप्रजया सुवीर्यम् । विश्वमायुर्व्यशजवत् । अग्रीषोमा चेति तद्वीर्यव्वाम् ।
यदमुष्णीतमवसं पणिर्गोः । अवातिरतं प्रथयस्य शेषः । अविन्दतज्योतिरेकं बहुभ्यः । अग्रीषोमाविमः

सुमेऽग्रीषोमाहविषुः प्रस्थितस्य ॥58॥

280700

जुभारद्यौरग्रे रूपस्थ उपुख्यन्तोबद्धधानोयादमानस्समुद्रेऽहसुः प्रस्थितस्य ॥7॥

280801

अहमस्मि प्रथमजाऋतस्य । पूर्वेन्देवेभ्यो अमृतस्यनाभिः ।

योमाददातिस इदेवमावाः । अहमन्नमन्नन्दन्तमद्भि । पूर्वमग्रेरपि

दहत्यन्नम् । यत्तौ हासाते अहमुत्तरेषु । व्यात्तमस्य

पशवस्सुजम्भम् । पश्यन्तिधीराः प्रचरन्ति

पाकाः । जहाम्यन्यन्न जहाम्यन्यम् । अहमन्नवँशमिच्चरामि ॥59॥

280802

समानमर्थं पर्येमिभुञ्जत् । कोमामन्नं मनुष्योदयेत । पराके अन्नं त्रिहितँल्लोक

एतत् । विश्वैर्देवैः पितृभिर्गुप्तमन्नम् । यदद्यतेलुप्यते

यत्परोप्यते । शततमीसा तनूर्मेबभूव । महान्तौचरुसंकृद्गुधेनपप्रौ ।

दिवञ्चपृथिवीं पृथिवीञ्च साकम् । तथ्संपिबन्तो नर्मिनन्ति वेधसः ।

नैतद्भूयो भवति नोकनीयः ॥60॥

280803

अन्नं प्राणमन्नमपानमाहुः । अन्नं मृत्युन्तमुजी वातुमाहुः । अन्नं ब्रह्मणो

जुरसवँदन्ति । अन्नमाहुः प्रजननं प्रजानाम् । मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः ।

सत्यं ब्रवीमिवध इत्सतस्य । नार्यमणं पुष्यतिनो सखायम् ।

केवलाघो भवति केवलादी । अहंमेघस्तनयन्वर् षन्नस्मि । मामदन्त्यहमन्नान्यान् ॥61॥

280804

अहः सदमृतो भवामि । मदादित्या अधिसर्वे तपन्ति । देवीव्वँचमजनयन्तु यद्वाग्वदन्ती ।

अनुन्तामन्ता दधिनिर्मितां महीम् । यस्यान्देवा अदधुर्भोजनानि ।

एकाखरान्द्विपदाः षट्पदाञ्च । वाचन्देवा उपजीवन्ति विश्वे । वाचन्देवा

उपजीवन्ति विश्वे । वाचङ्गन्धर्वाः पशवो मनुष्याः । वाचीमाविश्वाभुवनान्यर्पिता ॥62॥

280805

सानो हवञ्जुषतामिन्द्रपत्नी । वागखरं प्रथमजा ऋतस्य । वेदानां माताऽमृतस्यनाभिः ।

सानोजुषाणोपयज्ञमागात् । अर्वन्ती देवीसुहवामे अस्तु । यामृषयो मन्त्रकृतो मनीषिणः ।

अन्वैच्छन्देवास्तपसा श्रमेण । तान्देवीव्वँचं हविषायजामहे । सानोदधातु

सुकृतस्यलोके । चत्वारिवाक्परिमितापदानि ॥63॥

280806

तानि विदुर्ब्राह्मणाय मनीषिणः । गुहात्रीणि निहिता नेङ्गयन्ति । तुरीयव्वँचो

मनुष्यावदन्ति । श्रद्धयाऽग्निस्समिध्यते । श्रद्धयाविन्दतेहविः ।
श्रद्धांभगस्य मूर्धनि । वचसा वेदयामसि । प्रियश्रद्धेददतः । प्रिय
श्रद्धेदिदासतः । प्रियंभोजेषु यज्वसु ॥64॥

280807

इदं उदितङ्कृधि । यथादेवा असुरेषु । श्रद्धामुग्रेषु चक्रिरे । एवंभोजेषु यज्वसु ।
अस्मार्कमुदितङ्कृधि । श्रद्धान्देवायजमानाः । वायुगोपा उपासते । श्रद्धाः
हृदय्याऽऽकृत्या । श्रद्धयाहूयतेहविः । श्रद्धांप्रातर् हवामहे ॥65॥

280808

श्रद्धां मध्यन्दिनंपरि । श्रद्धाःसूर्यस्य निमुचि । श्रद्धेश्रद्धापयेहमा । श्रद्धान्देवानधिवस्ते ।
श्रद्धाविश्वमिदञ्जगत् । श्रद्धाङ्गामस्य मातरम् । हविषावर्धयामसि । ब्रह्मजज्ञानं
प्रथमंपुरस्तात् । विसीमत्ससुरुचो वेनआवः । सबुधिया उपमा आस्य विष्टाः ॥66॥

280809

सतश्चयोनिमिसतश्च विवः । पिताविराजा मृषभोरयीणाम् । अन्तरिख्विश्वरूप आविवेश ।
तमर्कैर्भ्यर्चन्तिवृथसम् । ब्रह्मसन्तं ब्रह्मणावर्धयन्तः । ब्रह्मदेवानजनयत् ।
ब्रह्मविश्वमिदञ्जगत् । ब्रह्मणः खत्रनिर्मितम् । ब्रह्मब्राह्मण आत्मना ।
अन्तरस्मिन्निमे लोकाः ॥67॥

280810

अन्तर्विश्वमिदञ्जगत् । ब्रह्मैवभूतानाज्येष्टम् । तेनकोऽर्
हति स्पर्धितुम् । ब्रह्मन्देवास्रयस्त्रिंशत् ।
ब्रह्मन्निन्द्रप्रजापती । ब्रह्मन् ह विश्वाभूतानि । नावीवान्तस्सुमाहिता ।
चतस्र अशाः प्रचरन्त्वग्रयः । इमन्नो यज्ञत्रयतु प्रजानन् ।
घृतंपिन्वन्नजरः सु वीरम् ॥68॥

280812

ब्रह्मं समिद्धवत्याहुतीनाम् । आगावो अगमन्नुत भद्रमक्रन् । सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे ।
प्रजावतीः पुरूरुपा इहस्युः । इन्द्राय पूर्वीरुषसो दुर्हानाः । इन्द्रोयज्वने
पृणतेच शिखति उपेददाति नस्वंमुषायति । भूयोभूयो रयमिदस्य
वर्धयन् । अभिन्नेखिले निदधाति देवयुम् । नतानशन्ति नताअर्व ॥69॥

280813

गावो भगो गाव इन्द्रोमे अच्छात् । गावस्सोमस्य प्रथमस्य भुखः ।
इमायागावस्सर्जनासु इन्द्रः । इच्छामीद्धदा मनसाचिदिन्द्रम् ।
यूयङ्गावो मेदयथाकृशञ्चित् । अश्लीलञ्चित्कृणुथा सुप्रतीकम् ।

भद्रङ्गहङ्कणुथ भद्रवाचः। बृहद्वो वयं उच्यते सभासु। प्रजापती
स्सूयवसः रिशिन्तीः। शुद्धा अपस्सुप्रपाणेपिबन्तीः। मार्वस्तेन
ईशतमाऽघशःसः। परिवोहेतीरुद्रस्य वृञ्ज्यात्। उपेदमुपवर्चसम्।
आसुगोषूपृच्यताम्। उपर्षु भस्य रेतसि। उपेन्द्र तव वीर्ये॥170॥
280800

चरामिकनीयोऽन्यानर्पिता पदानि यज्वसुहवामहे विष्टालोकास्सुवीर
मर्वापिबन्तीषट्च॥18॥
280901

तासूर्या चन्द्रमसा विश्वभृत्तमामहत्। तेजोवसुमद्राजतो दिवि।
सामात्माना चरतस्सामचारिणा। ययोर्व्रितन्नममे जातुदेवयोः।
उभावन्तौपरियात् अम्याः। दिवोनरश्मीः स्तनुतोव्यर्णवे। उभाभुवन्ती
भुवनाक्विक्रतू। सूर्यानचन्द्रा चरतो हतामती। पतिद्युमद्विश्वविदा
उभादिवः। सूर्या उभा चन्द्रमसा विचख्णुणा॥171॥
280902

विश्ववारावरिवोभावरेण्या। तानोऽवतं मतिमन्ता महिब्रता। विश्ववपरी
प्रतरणातरन्ता। सुवर्विदा दृशय भूरिरश्मी। सूर्याहि चन्द्रा वसुत्वेषदर
शता। मनुस्विनो भानुचरतोनुसन्दिर्वम्। अस्यश्रवो नद्यस्सप्तबिभ्रति।
द्यावा ख्यामा पृथिवीदर शतव्वंपुः। अस्मे सूर्याचन्द्रमसाऽभिचख्णे।
श्रद्धेकमिन्द्र चरतो विचर्तुरम्॥172॥
280903

पूर्वापरञ्चरतो माययैतौ। शिशूक्रीडन्तौ परियातो अध्वरम्। विश्वान्यन्यो
भुवनाऽभि चष्टे। ऋतून्यो विदधज्जायतेपुनः। हिरण्यवर्णाशशुचयः पावका
यासाः राजा। यासान्देवाशिश्वेनमा चख्णुषापश्यत। आपोभद्रा
आदित्यश्यामि। नासदासीन्नोसदासीत्तदानीम्। नासीद्रजो
नोव्योमापुरोयत्। किमावरीवः। कुहकस्य शर्मन्॥173॥
280904

अम्भः किमासीद्गहनङ्गभीरम्। नमृत्युरमृतन्तर्
हिन। रात्रिया अह्न आसीत्प्रकेतः। आनीदवातः
स्वधया तदेकम्। तस्माद्धान्यन्नपरः किञ्चनार्स। तमसीत्तमसा
गूढमग्रे प्रकेतम्। सलिलः सर्वमाडुदम्। तुच्छेनाभवपिहित्य्यँदासित्।
तमसस्तन्महिना जायतैकम्। कामस्तदग्रेसमवर्तताधि॥174॥

280905

मनसो रेतः प्रथमय्यँदासीत्। सतोबन्धुमसतिनिरविन्दन्। हृदिप्रतीष्या
कवयोमनीषा। तिरश्चीनो विततो
रश्मिरेषाम्। अधस्स्विदासी 3 दुपरिस्विदासी 3 त्। रेतोधा आसन्महिमानं
आसन्। स्वधा अस्तात्प्रयतिपरस्तात्। कोअद्वावेदु कइहप्रवोचत्।
कुत् आजाता कुतइयँविसृष्टिः। अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनाय।।75।।

280906

अथाकोवेदयत आबभूव। इयँविसृष्टि रयतआबभूव। यदिव दधे
यदिवान। यो अस्याध्यख परमेव्योमन्। सोअङ्गवेदु यदिवानवेद।
किस्विद्वनङ्ग उखवृखआसीत्। यतोद्यावापृथिवी निष्टतखुः। मनीषिणो
मनसा पृच्छतेदुतत्। यदुध्यतिष्ठधुवनानिधारयन्। ब्रह्मवनं ब्रह्म
सवृख आसीत्।।76।।

280907

यतोद्यावापृथिवीनिष्टतखुः। मनीषिणो मनसा विब्रवीमिवः। ब्रह्माध्यतिष्ठधुवनानि धारयन्।
प्रात रग्निं प्रात रिन्द्रं हवामहे। प्रातर्मित्रा वरुणा प्रातरश्विनौ।
प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मण स्पतिम्। प्रातस्सोममु तरुद्रं हुवेम।
प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम। वयं पुत्रमदितेर्यो विधार्ता।
आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चित्।।77।।

280908

राजा चिद्यं भगं भुखीत्याह। भगुप्रणेतु भगुसत्य राधः। भगेमान्धियमुदवु ददन्नः। भगुप्रणो
जनय गोभिरश्वैः। भगुप्रनृभिर्नृवन्तस्स्याम। उतेदानीं भगवन्तस्स्याम।
उतप्रपित्व उतमध्ये अह्नाम्।उतोदितामघवन् थसूर्यस्य।
व्यन्देवानां सुमतौस्याम। भग एवभगवाः अस्तुदेवाः।।78।।

280909तेनवयं भगवन्तस्स्याम। तन्त्वाभगु सर्व इज्जोहवीमि।

सनोभगपुरएताभवेह। समध्वरायोषसो नमन्त। दुधिक्रावेव शुचयेपुदाय।
अर्वाचीनव्वँसुविदं भगन्नः। रथमिवाश्वा वाजिन् आवहन्तु।
अश्वावतीर्गोमतीर्नउषासः। वीरवतीस्सदमुच्छन्तु भद्राः। घृतन्दुहाना
विश्वतः प्रपीनाः। यूयंपातस्वस्तिभिस्सदानः।।79।।

280900

विचखणा विचर्तुरः शर्मन्नधिविसर्जनाय ब्रह्मवनं ब्रह्मसवृख
आसीत्तुरश्चि देवाः प्रपीना एकञ्च।।9।।

280000

पीवो॑न्नान्ते शुक्रासु॑स्सोमो॑ धेनुमिन्द्र॑स्तरस्वाञ्छु चिमादे॒वो यातु॑ सूर्यो॑
दे॒वी मह॑र्मस्मि॒ तासूर्या॑चन्द्रमसा॒ नव॑ ॥१९॥ पीवो॑न्नामग्ने॒त्वं पार॑यानाधृष्य॒ शशु॑चिन्नु
वि॒श्रय॑माणो दि॒वो रु॒क्मोऽन्नं॑ प्राणमन्नन्ता॒ सूर्या॑चन्द्रमसान॒वस॑प्ततिः ॥१७९॥
पीवो॑न्नाय्यु॒यं पा॑तस्व॒स्तिभि॑स्स॒धानः॑ ॥ हरिः॑ ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥
कृष्णयजु॑र्ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके अष्टम प्रपाठकः द्वितीयाष्टकञ्च समाप्तम् ।

310000

॥श्रीरस्तु॥

कृष्णयजुर्ब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथम प्रपाठक प्रारम्भः हरिःओम्॥

310101

अग्निर्न॑ पातु कृत्तिकाः । नख्ब्र॑त्रन्देव
मिन्द्रि॑यम् । इदमा॑सँव्विचख्ण॑णम् । हविरा॑सञ्जुहोतन ।
यस्य॑ भान्ति॑ र॒श्मयो॑ यस्य॑ के॒तवः॑ । यस्ये॑मा विश्वा॑ भुव॒नानि॑
सर्वा॑ । स कृ॒त्तिका॑भि॒रभिस॑व्वँसानः । अ॒ग्निर्नो॑ देवस्सु॑विते
द॑धातु । प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी वे॑तु पत्नी॑ । वि॒श्वरू॑पा बृहती
चि॒त्रभा॑नुः ॥1॥

310102

सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒विते॑ द॑धातु । यथा॑ जीवे॑म
श॒रद॑स्सवी॒राः । रोहि॑णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त् । विश्वा॑
रू॒पाणि॑ प्रति॒मोद॑माना । प्र॒जाप॑तिः॒ हवि॑षा वृ॒र्धय॑न्ती ।
प्रि॒या दे॒वाना॑मुप॒यातु॑ य॒ज्ञम् । सोमो॑ राजा॑ मृ॒गशी॑रू॒षेण॑ आगन् ।
शि॒वन्नख्ब्र॑त्रं प्रि॒यम॑स्य॒ धाम॑ । आ॒प्याय॑मानो बहु॒धा जने॑षु ।
रेत॑ः प्र॒जाय्यँ॑जमाने द॑धातु ॥2॥

310103

यत्ते॑ नख्ब्र॑त्रं मृ॒गशी॑रू॒षमस्ति॑ । प्रि॒यः र॑जन्प्रि॒यत॑मं प्रि॒याणा॑म् । तस्मै॑
ते सोम॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम॑ । शन्न॑ एधि॒ द्विप॑दे शञ्चतु॒ष्पदे॑ । आ॒र्द्रया॑
रू॒द्रः प्र॑थ॒मान॑ एति । श्रे॒ष्ठो दे॒वानां॑ पति॒रघ्नियाना॑म् ।
नख्ब्र॑त्रमस्य॒ हवि॑षा वि॒धेम॑ । मा न॑ः प्र॒जाः री॑रिष॒न्मोत॑ वी॒रान् ।
हेती॑ रू॒द्रस्य॑ परि॒णो वृ॑णक्तु । आ॒र्द्रा नख्ब्र॑त्रञ्जुष॒ताः
ह॒विर्नो॑ ॥3॥

310104

प्र॒मुञ्च॑मानो॒ दुरि॑तानि॒ विश्वा॑ । अपा॒घश॑ःस
ब्रु॒दता॑मरा॒तिम् । पु॒नर्नो॑ दे॒व्यदि॑तिस्सृ॒णोतु॑ । पु॒नर्व॑सू नः
पु॒नरे॑ताँ॒थ्यज्ञ॑म् । पु॒नर्नो॑ दे॒वा अ॒भिय॑न्तु॒ सर्वे॑ । पु॒नः
पु॒नर्वो॑ ह॒विषा॑ य॒जामः॑ । ए॒वा न॑ दे॒व्यदि॑तिरनु॒र्वा । वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्री
जग॑तः॒ प्रति॑ष्ठा । पु॒नर्व॑सू ह॒विषा॑ वृ॒र्धय॑न्ती ।
प्रि॒यन्दे॒वाना॑मप्ये॒तु पा॑र्थः ॥4॥

310105

बृहस्पतिः प्रथमञ्जायमानः ।

तिष्यन्नखत्रमभिसं बभूव । श्रेष्ठो देवानां पृतनासु
जिष्णुः । दिशोऽनु सर्वा अभयन्नो अस्तु । तिष्यः पुरस्तादुत
मध्यतो नः । बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चात् ।
बाधेतान्द्रेषो अभयङ्कणुताम् । सुवीर्यस्य पतयस्स्याम ।
इदं सर्पेभ्यो हविरस्तु जुष्टम् । आश्रेषा येषामनु
यन्ति चेतः ॥5॥

310106

ये अन्तरिखं पृथिवीङ्खियन्ति । ते
नस्सर्पासो हवमार्गमिष्ठाः । ये रोचने सूर्यस्यापि सर्पाः ।
ये दिवन्देवीमनु सञ्चरन्ति । येषामाश्रेषा अनुयन्ति कामम् ।
तेभ्यस्सर्पेभ्यो मधुमञ्जुहोमि । उपहृताः पितरो ये मघासु ।
मनोजवसस्सुकृतस्सुकृत्याः । ते नो नखत्रे हवमार्गमिष्ठाः ।
स्वधाभिर्यज्ञं प्रयतञ्जुषन्ताम् ॥6॥

310107

ये अग्निदग्धा येऽनग्निदग्धाः । येऽमुँल्लोकं पितरः खियन्ति । याश्च
विद्म याः उ च न प्रविद्म । मघासु यज्ञं सुकृतञ्जुषन्ताम् ।
गवां पतिः फल्गुनीनामसि त्वम् । तदर्यमन्वरुण मित्र चारु ।
तन्त्वा वयं सन्तितारं सनीनाम् । जीवा जीवन्तमुप संव्विशेम ।
येनेमा विश्वा भुवनानि सञ्जिता । यस्य देवा अनु सय्यन्ति चेतः ॥7॥

310108

अर्यमा राजाऽजरस्तुविष्मान् । फल्गुनीनामृषभो
रोरवीति । श्रेष्ठो देवानां भगवो भगासि । तत्त्वा विदुः
फल्गुनीस्तस्य वित्तात् । अस्मभ्यङ्खत्रमजरं सुवीर्यम् ।
गोमदश्ववदुप सन्नदेह । भगो ह दाता भग इत्प्रदाता ।
भगो देवो फल्गुनीराविवेश । भगस्येत्तं प्रसवङ्गमेम । यत्र
देवैस्सधुमादं मदेम ॥8॥

310109

अयातु देवस्सवितोपयातु । हिरण्ययेन सुवृता रथेन । वहन् हस्तं सुभगं
व्विद्मनापसम् । प्रयच्छन्तं पपुंरिं पुण्यमच्छं । हस्तं

प्रयच्छत्वमृतव्वंसीयः । दखिषणेन प्रतिगृष्णीम एनत् ।
दातारमद्य संविता विदेय । यो नो हस्ताय प्रसुवार्ति यज्ञम् ।
त्वष्टा नखत्रमभ्येति चित्राम् । सुभःससय्युवतिः रोचमानाम् ॥9॥
310110

निवेशयन्नमृतान्मर्त्याःश्च । रूपाणि
पिःशन्भुवनानि विश्वा । तन्नस्त्वष्टा तदु चित्रा विचष्टाम् ।
तन्नखत्रं भूरिदा अस्तु मह्यम् । तन्नः प्रजाँव्वीरवतीः
सनोतु । गोभिर्नो अश्वैस्सर्मनक्तु यज्ञम् । वायुर्नखत्र
मभ्येति निष्ट्याम् । तिग्मशृङ्गो वृषभो रोरुवाणः ।
समीरयन्भुवना मातरिश्वा । अप द्वेषाःसि नुदतामरातीः ॥10॥
310111

तन्नो वायुस्तदु निष्ट्या शृणोतु । तन्नखत्रं भूरिदा अस्तु
मह्यम् । तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम् । यथा तरेम
दुरितानि विश्वा । दूरमस्मच्छत्रवो यन्तु भीताः । तदिन्द्राग्नी
कृणुतान्तद्विशाखे । तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम् । पश्चात्
पुरस्तादभयत्रो अस्तु । नखत्राणामधिपत्नी विशाखे ।
श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ ॥11॥
310112

विषूचशशत्रूनप बाधमानौ । अप ख्बुधन्नुदतामरातिम् । पूर्णा पश्चादुत पूर्णा
पुरस्तात् । उन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाय । तस्यान्देवा अधि
सव्वंसन्तः । उत्तमे नाक इह मादयन्ताम् । पृथ्वी सुवर्चा
युवतिस्सजोषाः । पौर्णमास्युदगाच्छोभमाना । आप्याययन्ती
दुरितानि विश्वा । उरुन्दुहाय्यंजमानाय यज्ञम् ॥12॥
310100

चित्रभानुर्यजमाने दधातु हविर्नः पाथश्चेतो जुषन्ताञ्चेतो
मदेम् रोचमानामरातीर्गोपौ यज्ञम् ॥1॥
310201

ऋद्ध्यास्म हव्यैर्नर्मसोपसद्य । मित्रन्देवं मित्रधेयत्रो
अस्तु । अनूराधान् हविषा वर्धयन्तः । शतञ्जीवेम
शरदस्सवीराः । चित्रन्नखत्रमुदगात्पुरस्तात् ।
अनूराधास इति यद्वदन्ति । तन्मित्र एति पृथिभिर्देवयानैः ।

हिरण्ययैर्विततैरन्तरिखे । इन्द्रो ज्येष्ठामनु
नखत्रमेति । यस्मिन्वृत्रं वृत्रतूर्ये ततारं ॥13॥
310202

तस्मिन्वयममृतन्दुहानाः । ख्युधन्तरेम दुरितिन्दुरिष्टिम् ।
पुरन्दुराय वृषभाय धृष्णवे । अषाढाय सहमानाय मीढुषे ।
इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमद्दुहाना । उरुङ्कणोतु यजमानाय लोकम् ।
मूलं प्रजाँव्वीरवतीँव्विदेय । परीच्येतु निऋतिः पराचा ।
गोभिर्नखत्रं पशुभिस्समक्तम् । अहर्भूयाद्यजमानाय
मह्यम् ॥14॥
310203

अहर्नो अद्य सुविते दधातु । मूलत्रखत्रमिति
यद्वदन्ति । पराचीव्वीँचा निऋतिन्नुदामि । शिवं प्रजायै
शिवमस्तु मह्यम् । या दिव्या आपः पर्यसा संबभूवुः । या
अन्तरिख उत पार्थिवीर्याः । यासामषाढा अनुयन्ति कामम् ।
ता न आपश्श स्योना भवन्तु । याश्च कूप्या याश्च नाद्याँ
स्समुद्रियाँ । याश्च वैशन्तीरुत प्रासुचीर्याः ॥15॥
310204

यासामषाढा मधु भुख्यन्ति । ता न आपश्श स्योना भवन्तु ।
तन्नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः । तदषाढा अभिसर्यन्तु यज्ञम् ।
तन्नखत्रं प्रथतां पशुभ्यः । कृषिर्वृष्टिर्यजमानाय कल्पताम् ।
शुभ्राः कन्या युवतयस्सुपेशसः । कर्मकृतस्सुकृतौ
वीर्यावतीः । विश्वान्देवान् हविषा वर्धयन्तीः । अषाढाः
काममुप यान्तु यज्ञम् ॥16॥
310205

यस्मिन्ब्रह्माऽभ्यजयथ सर्वमेतत् । अमुञ्च लोकमिदमूच सर्वम् । तन्नो
नखत्रमभिजिद्विजित्य । श्रियन्दधात्वहणीयमानम् । उभौ लोकौ
ब्रह्मणा सञ्जितेमौ । तन्नो नखत्रमभिजिद्विचष्टाम् । तस्मिन्
व्यं पृतनास्सञ्जयेम । तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम् ।
शृण्वन्ति श्रोणाममृतस्य गोपाम् । पुण्यामस्या उपशृणोमि वाचम् ॥17॥
310206

महीन्देवीँ व्विष्णुपत्नीमजूर्याम् । प्रतीचीमेनाः

हविषा यजामः। त्रेधा विष्णुरुगुगयो विचक्रमे। महीन्दिवं
पृथिवीमन्तरिखम्। तच्छोणैति श्रव इच्छमाना। पुण्य
श्लोक्यंजमानाय कृण्वती। अष्टौ देवा वसवस्सोम्यासः। चतस्रो
देवीरजरश्रविष्ठाः। ते यज्ञं पान्तु रजसं परस्तात्।
सव्वंत्सरीणममृतं स्वस्ति ॥18॥

310207

यज्ञत्रं पान्तु वसवं
पुरस्तात्। दुखिणतोऽभियन्तु श्रविष्ठाः। पुण्यन्नखत्र
मभिसँविशाम। मा नो अरातिरघशःसाऽगत्रं। खत्रस्य राजा
वरुणोऽधिराजः। नखत्राणां शतभिषग्वसिष्ठः। तौ देवेभ्यं
कृणुतो दीर्घमायुः। शतं सहस्रा भेषजानि धत्तः। यज्ञो
राजा वरुण उपयातु। तन्नो विश्वे अभि सय्यन्तु देवाः ॥19॥

310208

तन्नो नखत्रं शतभिषगजुषाणम्। दीर्घमायुं प्रतिरद्
भेषजानि। अज एकपादुदगात्पुरस्तात्। विश्वा भूतानि प्रति
मोदमानः। तस्य देवां प्रसवय्यन्ति सर्वे। प्रोष्टपदासो
अमृतस्य गोपाः। विभ्राजमानस्समिधान उग्रः। आऽन्तरिखमरुह
दगन्धाम्। तं सूर्यन्देवमजमेकपादम्। प्रोष्टपदासो
अनुयन्ति सर्वे ॥20॥

310209

अहिर्बुध्नियं प्रथमान एति।
श्रेष्ठो देवानामुत मानुषाणाम्। तं ब्राह्मणास्सोमपा
स्सोम्यासः। प्रोष्टपदासो अभि रंखन्ति सर्वे। चत्वार
एकमभिकर्म देवाः। प्रोष्टपदास इति यान् वदन्ति।
ते बुध्नियं परिषद्यं स्तुवन्तः। अहिं रंखन्ति
नमसोपसद्यं। पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम्। पुष्टिपती पशुपा
वाजबस्त्यौ ॥21॥

310210

इमानि हव्या प्रयता जुषाणा। सुगैर्नो यानै
रुपयाताय्यंजम्। ख्युद्रान्पशून्खतु रेवती नः। गावो नो
अश्वान् अन्वेतु पूषा। अन्नं रंखन्तौ

बहुधा विरूपम् । वाजं सनुताय्यंजमानाय यज्ञम् ।
तदश्विनावश्वयुजोपयाताम् । शुभङ्गमिष्ठौ सुयमेभिरश्वैः ।
स्वन्नखत्रं हविषा यजन्तौ । मध्वा संपृक्तौ यजुषा समक्तौ ॥22॥
310211

यौ देवानां भिषजौ हव्यवाहौ । विश्वस्य दूतावमृतस्य
गोपौ । तौ नखत्रञ्जुषाणोपयाताम् । नमोऽश्विभ्याङ्गुमो
ऽश्वयुग्भ्याम् । अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु । तद्यमो राजा
भगवान् विचष्टाम् । लोकस्य राजा महतो महान् हि । सुगन्नं
पन्थामभयङ्कणोतु । यस्मिन्नक्षत्रे यम एति राजा ।
यस्मिन्नेनमभ्यषिञ्चन्त देवाः । तदस्य चित्रं हविषा यजाम ।
अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु । निवेशनी यत्तं देवा अर्धधुः ॥23॥
310200

ततार मह्यं प्रासचीर्या यान्तु यज्ञव्वाँचं स्वस्ति देवा
अनुयन्ति सर्वे वाजबस्त्यौ समक्तौ देवास्त्रीणिच ॥2॥
310301

नवोनवो भवति जायमानो यमादित्या अशुमाप्याययन्ति ।
ये विरूपे समनसा सव्ययन्ती । समानन्तन्तुं परितातना तै ।
विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे । ते नो नखत्रे हवमा
गमेतम् । वयन्देवी ब्रह्मणा संविदानाः । सुरत्नासो
देववीतिन्दधानाः । अहोरात्रे हविषा वर्धयन्तः ।
अति पाप्मानमति मुक्त्या गमेम । प्रत्युवदश्यायती ॥24॥
310302

व्युच्छन्तीं दुहिता दिवः । अपो मही वृणुते चखुषा । तमो
ज्योतिष्कणोति सूनरी । उदुस्त्रियास्सचते सूर्यः । सचा
उद्यन्नक्षत्रमर्चिमत् । तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च ।
सं भुक्तेन गमेमहि । तन्नो नक्षत्रमर्चिमत् । भानुमत्तेज
उच्चरत् । उपयज्ञमिहागमत् ॥25॥
310303

प्र नखत्राय देवाय । इन्द्रायेन्दुं हवामहे । सनस्सविता सुवत्सनिम् । पुष्टिदाँ
व्वीरवत्तमम् । उदुत्यञ्चित्रम् । अदितिर्न उरुष्यतु महीमू षु
मातरम् । इदंविष्णुं प्रतद्विष्णुः । अग्निर्मूर्धा भुवः ।

अनुनोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम् । हव्यवाह स्विष्टम् ॥26॥
310300

आयत्यंगमस्विष्टम् ॥3॥

310401

अग्निर्वा अकामयत । अन्नादो देवानां स्यामिति । स
एतमग्रये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमृष्टाकपालन्निरवपत् ।
ततो वै सोऽन्नादो देवानामभवत् । अग्निर्वै देवानामन्नादः । यथा ह वा
अग्निर्देवानामन्नादः । एवः ह वा एष मनुष्याणां भवति । य एतेन
हविषा यजते । य उ चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति ।
अग्रये स्वाहा कृत्तिकाभ्यस्स्वाहा । अम्बायै स्वाहा दुलायै स्वाहा ।
नितृत्यै स्वाहाऽभ्रयन्त्यै स्वाहा । मेघयन्त्यै
स्वाहा वृषयन्त्यै स्वाहा । चुपुणीकायै स्वाहेति ॥27॥

310402

प्रजापतिः प्रजा असृजत । ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन् । तासां
रोहिणीमभ्यध्यायत् । सोऽकामयत । उप मा वर्तेत ।
समैनया गच्छेयेति । स एतं प्रजापतये
रोहिण्यै चरुन्निरवपत् ।
ततो वै सा तमुपावर्तत । समैनयागच्छत । उप ह वा
एनं प्रियमावर्तते । सं प्रियेण गच्छते । य एतेन हविषा यजते ।
य उचैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति । प्रजापतये स्वाहा
रोहिण्यै स्वाहा । रोचमानायै स्वाहा प्रजाभ्यस्स्वाहेति ॥28॥

310403

सोमो वा अकामयत । ओषधीनाः
राज्यमभियेयमिति । स एतः सोमाय मृगशीर्षाय
श्यामाकञ्चरुं पर्यसि निरवपत् । ततो वै स ओषधीनाः
राज्यमभियजयत् । समानानां ह वै राज्यमभियजति ।
य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवँव्वेद ।
सोऽत्र जुहोति । सोमाय स्वाहा
मृगशीर्षाय स्वाहा । इन्वकाभ्यस्स्वाहौषधीभ्यस्स्वाहा ।
राज्याय स्वाहाऽभियेत्यै स्वाहेति ॥29॥

310404

रुद्रो वा अकामयत् । पशुमान्स्थ्यामिति । स एतः
रुद्रायार्द्रायै प्रैय्यङ्गवञ्चरुं पर्यसि निरवपत् ।
ततो वै स पशुमानभवत् । पशुमान् ह वै भवति । य एतेन हविषा यजते ।
य उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति । रुद्राय स्वाहाऽर्द्रायै स्वाहा ।
पिन्वमानायै स्वाहा पशुभ्यस्स्वाहेति ॥30॥

310405

ऋग्वा वा इयमलोमकाऽऽसीत् । साऽकामयत् । ओषधीभिर्वनस्पतिभिः प्रजायेयेति ।
सैतमदित्यै पुनर्वसुभ्याञ्चरुन्निरवपत् । ततो वा इयमोषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत ।
प्रजायते ह वै प्रजया पशुभिः । य एतेन हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद ।
सोऽत्र जुहोति । अदित्यै स्वाहा पुनर्वसुभ्याम् । स्वाहा भूत्यै स्वाहा
प्रजात्यै स्वाहेति ॥31॥

310406

बृहस्पतिर्वा अकामयत् । ब्रह्मवर्चसी स्यामिति । स एतं
बृहस्पतये तिष्याय नैवारञ्चरुं पर्यसि निरवपत् ।
ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यभवत् । ब्रह्मवर्चसी
ह वै भवति । य एतेन हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद ।
सोऽत्र जुहोति । बृहस्पतये स्वाहा तिष्याय स्वाहा ।
ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति ॥32॥

310407

देवासुरास्सय्यँत्ता आसन् । ते देवास्सर्पेभ्यः
आश्रेषाभ्यु आज्ये करम्भन्निरवपन् । तानेताभिरेव
देवताभिरुपानयन् । एताभिर्ह वै देवताभिर्द्विषन्तं
भ्रातृव्यमुपनयति । य एतेन हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति ।
सर्पेभ्यस्स्वाहाऽऽश्रेषाभ्यस्स्वाहा । दन्दशूकेभ्यस्स्वाहेति ॥33॥

310408

पितरो वा अकामयन्त । पितृलोक ऋधुयामेति । त एतं पितृभ्यो मृगाभ्यः
पुरोडाशः षट्कपालन्निरवपन् । ततो वै ते पितृलोक आर्धुवन् ।
पितृलोके ह वा ऋधोति । य एतेन हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद ।
सोऽत्र जुहोति । पितृभ्यस्स्वाहा मृगाभ्यः । स्वाहाऽनुघाभ्यस्स्वाहागुदाभ्यः ।
स्वाहाऽरुन्धतीभ्यस्स्वाहेति ॥34॥

310409

अर्यमा वा अंकामयत । पशुमान्थस्यामिति । स एतमर्यम्णे फल्गुनीभ्याञ्च
रुन्निरवपत् । ततो वै स पशुमान्भवत् । पशुमान् ह वै भवति । य एतेन
हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति । अर्यम्णे स्वाहा
फल्गुनीभ्याः स्वाहा । पशुभ्यस्स्वाहेति ॥३५॥

310410

भृगो वा अंकामयत । भृगी श्रेष्ठी देवानां स्यामिति ।
स एतं भृगाय फल्गुनीभ्याञ्चरुन्निरवपत् । ततो वै
स भृगी श्रेष्ठी देवानामभवत् । भृगी ह वै
श्रेष्ठी समानानां भवति । य एतेन
हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति ।
भृगाय स्वाहा फल्गुनीभ्याः स्वाहा ।

श्रेष्ठ्याय स्वाहेति ॥३६॥

310411

सविता वा अंकामयत । श्रन्मे देवा
दधीरन् । सविता स्यामिति । स एतः सवित्रे हस्ताय
परोडाशन्द्रादशकपालन्निरवपदाशूनाव्रीहीणाम् ।
ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदधत । सविताऽभवत् । श्रद्धवा
अस्मै मनुष्या दधते । सविता समानानां भवति । य एतेन हविषा
यजते । य उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति । सवित्रे स्वाहा हस्ताय । स्वाहा ददुते
स्वाहा पृणते । स्वाहा प्रयच्छते स्वाहा प्रतिगृभ्णते स्वाहेति ॥३७॥

310412

त्वष्टा वा अंकामयत । चित्रं प्रजाँव्विन्देयेति । स एतन्त्वष्ट्रे चित्रायै
पुरोडाशमृष्टाकपालन्निरवपत् । ततो वै स चित्रं प्रजामविन्दत ।
चित्रः ह वै प्रजाँव्विन्दते । य एतेन हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद ।
सोऽत्र जुहोति । त्वष्ट्रे स्वाहा चित्रायै स्वाहा ।

चैत्राय स्वाहा प्रजायै स्वाहेति ॥३८॥

310413

वायुर्वा अंकामयत । कामचारमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति ।
स एतद्वायवे निष्ट्यायै गृष्ट्यै दुग्धं पयो निरवपत् ।
ततो वै स कामचारमेषु लोकेष्वभ्यजयत् । कामचारः
ह वा एषु लोकेष्वभिजयति । य एतेन

हविषा यजते। य उं चैनदेवँव्वेदं। सोऽत्र जुहोति। वायवे स्वाहा
निष्ठ्यायै स्वाहा। कामचाराय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति ॥39॥
310414

इन्द्राग्नी वा अकामयेताम्। श्रैष्ठ्यन्देवानाम्भिजयेवेति।
तावेतमिन्द्राग्निभ्याँव्विशाखाभ्यां पुरोडाशमेकादशकपालन्निरवपताम्।
ततो वै तौ श्रैष्ठ्यन्देवानाम्भ्यजयताम्। श्रैष्ठ्यं
ह वै समानानाम्भिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवँव्वेदं।
सोऽत्र जुहोति। इन्द्राग्निभ्याँ स्वाहा विशाखाभ्याँ स्वाहा।
श्रैष्ठ्याय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति ॥40॥
310415

अथैतत्पौर्णमास्या आज्यन्निर्वपति। कामो वै पौर्णमासी। काम आज्यम्।
कामेनैव कामँ समर्धयति। खिप्रमेनँ सकाम उपनमति।
येन कामेन यजते। सोऽत्र जुहोति। पौर्णमास्यै
स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगंत्यै स्वाहेति ॥41॥
310400

अग्निः पञ्चदश प्रजापतिषोडश सोम एकादश रुद्रो दशर्षेकादश
बृहस्पतिर्दश देवासुरा नव पितर एकादशार्यमा भगो दश दश सविता
चतुर्दश त्वष्टा वायुरिन्द्राग्नी दश दुशाथैतत्पौर्णमास्या अष्टौ पञ्चदश ॥4॥
310501

मित्रो वा अकामयत। मित्रधेयमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति। स एतं
मित्रायानूराधेभ्यश्चरुन्निरवपत्। ततो वै स मित्रधेयमेषु
लोकेष्वभ्यजयत्। मित्रधेयं ह वा एषु लोकेष्वभिजयति। य एतेन
हविषा यजते। य उं चैनदेवँव्वेदं। सोऽत्र जुहोति। मित्राय स्वाहाऽनूराधेभ्यस्स्वाहा।
मित्रधेयाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति ॥42॥
310502

इन्द्रो वा अकामयत। ज्यैष्ठ्यन्देवानाम्भिजयेयमिति। स एतमिन्द्राय
ज्यैष्ठ्यायै पुरोडाशमेकादशकपालन्निरवपन्महाव्रीहीणाम्।
ततो वै स ज्यैष्ठ्यन्देवानाम्भ्यजयत्। ज्यैष्ठ्यं ह
वै समानानाम्भिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवँव्वेदं।
सोऽत्र जुहोति। इन्द्राय स्वाहा ज्यैष्ठ्यायै स्वाहा।
ज्यैष्ठ्याय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति ॥43॥

310503

प्रजापतिर्वा अकामयत । मूलं प्रजाँ व्विन्देयेति । स एतं
प्रजापतये मूलाय चरुन्निरवपत् । ततो वै स मूलं
प्रजामविन्दत । मूलं ह वै प्रजाँ व्विन्दते । य एतेन हविषा
यजते । य उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति । प्रजापतये स्वाहा
मूलाय स्वाहा । प्रजायै स्वाहेति ॥44॥

310504

आपो वा अकामयन्त । समुद्रङ्गाममभियजेयेति । ता एतमृद्धौऽषाढाभ्यश्चरु
न्निरवपन् । ततो वै तास्समुद्रङ्गाममभ्यजयन् । समुद्रं
ह वै काममभियजति । य एतेन हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद ।
सोऽत्र जुहोति । अृद्धस्स्वाहाऽषाढाभ्यस्स्वाहा ।
समुद्राय स्वाहा कामाय स्वाहा । अभिजित्यै स्वाहेति ॥45॥

310505

विश्वे वै देवा अकामयन्त । अनपजय्यञ्जयेयेति । त
एतँ व्विश्वेभ्यो देवेभ्योऽषाढाभ्यश्चरुन्निरवपन् ।
ततो वै तेऽनपजय्यमजयन् । अनपजय्यं ह वै जयति । य एतेन
हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति । विश्वेभ्यो
देवेभ्यस्स्वाहाऽषाढाभ्यस्स्वाहा ।
अनपजय्याय स्वाहा जित्यै स्वाहेति ॥46॥

310506

ब्रह्म वा अकामयत । ब्रह्मलोकमभियजेयेमिति । तदेतं
ब्रह्मणेऽभिजिते चरुन्निरवपत् ।
ततो वै तद्ब्रह्मलोकमभ्यजयत् । ब्रह्मलोकं ह वा
अभियजति । य एतेन हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र
जुहोति । ब्रह्मणे स्वाहाऽभिजिते स्वाहा ।
ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति ॥47॥

310507

विष्णुर्वा अकामयत । पुण्यं श्लोकं शृण्वीय । न मां पापी
कीर्तिरागच्छेदिति । स एतँ व्विष्णवे श्रोणायै
पुरोडाशन्त्रिकपालन्निरवपत् । ततो वै स पुण्यं
श्लोकमशृणुत । नैनं पापी कीर्तिरागच्छत् । पुण्यं

ह वै श्लोकः शृणुते । नैनं पापी कीर्तिरागच्छति । य एतेन हविषा यजते । य
उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति । विष्णावे स्वाहा श्रोणायै स्वाहा ।

श्लोकाय स्वाहा श्रुताय स्वाहेति ॥48॥

310508

वसवो वा अकामयन्त । अग्रन्देवतानां परीयामेति । त एतं
वसुभ्यश्श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालन्निरवपत् ।
ततो वै तेऽग्रन्देवतानां परीयन् । अग्रः ह वै
समानानां परीति । य एतेन हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद ।
सोऽत्र जुहोति । वसुभ्यस्स्वाहा श्रविष्ठाभ्यस्स्वाहा ।

अग्राय स्वाहा परीत्यै स्वाहेति ॥49॥

310509

इन्द्रो वा अकामयत । दृढोऽशिथिलस्यामिति । स एतं
वरुणाय शतभिषजे भेषजेभ्यः पुरोडाशन्दशकपालन्निरवपत्
कृष्णानाँव्व्रीहीणाम् । ततो वै स दृढोऽशिथिलोऽभवत् । दृढो ह वा अशिथिलो भवति ।
य एतेन हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति । वरुणाय स्वाहा
शतभिषजे स्वाहा । भेषजेभ्यस्स्वाहेति ॥50॥

310510

अजो वा एकपादकामयत । तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति ।
स एतमजायैकपदे प्रोष्ठपदेभ्यश्चरुन्निरवपत् । ततो वै स तेजस्वी
ब्रह्मवर्चस्यभवत् । तेजस्वी ह वै ब्रह्मवर्चसी भवति । य एतेन
हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति । अजायैकपदे स्वाहा
प्रोष्ठपदेभ्यस्स्वाहा । तेजसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति ॥51॥

310511

अहिवै बुधियाँऽकामयत । इमां प्रतिष्ठाँव्विन्देयेति ।
स एतमहये बुधियाय प्रोष्ठपदेभ्यः पुरोडाशं भूमिकपालन्निरवत् ।
ततो वै स इमां प्रतिष्ठामविन्दत । इमाः ह वै प्रतिष्ठाँव्विन्दते । य एतेन हविषा यजते ।
य उं चैनदेवँव्वेद । सोऽत्र जुहोति । अहये बुधियाय स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यस्स्वाहा ।

प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥52॥

310512

पूषा वा अकामयत । पशुमान्थस्यामिति ।
स एतं पूष्णे रेवत्यै चरुन्निरवपत् । ततो वै

स पशुमानं भवत् । पशुमान् ह वै भवति । य एतेन हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेदं ।
सोऽत्र जुहोति । पूष्णे स्वाहा रेवत्यै स्वाहा । पशुभ्यस्स्वाहेति ॥ 53 ॥
310513

अश्विनौ वा अकामयेताम् । श्रोत्रस्विनावर्बधिरौ स्यावेति ।
तावेतमश्विभ्यामश्वयुग्भ्यां पुरोडाशन्द्विकपालन्निरवपताम् ।
ततो वै तौ श्रोत्रस्विनावर्बधिरावभवताम् । श्रोत्रस्वी ह वा अर्बधिरौ भवति । य
एतेन हविषा यजते । य उं चैनदेवँव्वेदं ।
सोऽत्र जुहोति । अश्विभ्यां स्वाहाऽश्वयुग्भ्यां स्वाहा ।
श्रोत्राय स्वाहा श्रुत्यै स्वाहेति ॥ 54 ॥
310514

यमो वा अकामयत । पितृणां राज्यमभिजयेयमिति । स एतँय्यमायापुभरणीभ्य
श्चरन्निरवपत् । ततो वै स पितृणां राज्यमभ्यजयत् ।
समानानां ह वै राज्यमभि जयति । य एतेन हविषा यजते ।
य उं चैनदेवँव्वेदं । सोऽत्र जुहोति । यमाय स्वाहा
ऽपुभरणीभ्यस्स्वाहा । राज्याय स्वाहाभिजित्यै स्वाहेति ॥ 55 ॥
310515

अथैतदमावास्याया आज्यन्निर्वपति । कामो वा अमावास्या ।
काम आज्यम् । कामेनैव कामं समर्धयति । खिप्रमेनं
सकाम उपनमति । येन कामेन यजते । सोऽत्र जुहोति ।
अमावास्यायै स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति ॥ 56 ॥
310500

मित्र इन्द्रं प्रजापतिर्दश दशाप् एकादश विश्वे ब्रह्म
दश दश विष्णुस्त्रयोदश वसव इन्द्रोऽजोऽहिर्वे बुध्निर्यं
पूषाऽश्विनौ यमो दश दशाथैतदमावास्याया अष्टौ पञ्चदश ॥ 5 ॥
310601

चन्द्रमा वा अकामयत । अहोरात्रानर्धमासान्मानानृतून्
थ्सँवँथ्सुरमाप्त्वा । चन्द्रमसस्सायुज्यं सलोकतामाप्नुयामिति । स
एतञ्चन्द्रमसे प्रतीदृश्यायै पुरोडाशं पञ्चदशकपालन्निरवपत् । ततो वै
सोऽहोरात्रानर्धमासान्मानानृतून् थ्सँवँथ्सुरमाप्त्वा । चन्द्रमसस्सायुज्यं
सलोकतामाप्नोत् । अहोरात्रान् ह वा अर्धमासान्मानानृतून्
थ्सँवँथ्सुरमाप्त्वा । चन्द्रमसस्सायुज्यं सलोकतामाप्नोति । य एतेन

हविषा यजते। य उं चैनदेवँव्वेदं। सोऽत्र जुहोति। चन्द्रमसे स्वाहा प्रतीदृश्यायै स्वाहा।
अहोरात्रेभ्यस्स्वाहाऽर्धमासेभ्यस्स्वाहा। मासेभ्यस्स्वाहर्तुभ्यस्स्वाहा। सव्वँत्सराय
स्वाहेति ॥57॥

310602

अहोरात्रे वा अकामयेताम्। अत्यहोरात्रे मुच्येवहि। न नावहोरात्रे
आप्नुयात्तामिति। ते एतमहोरात्राभ्याञ्चरुन्निरवपताम्।
द्वयानाँव्रीहीणाम्। शुक्लानाँञ्च कृष्णानाँञ्च।
सवात्योर्दुग्धे। श्वेतायै च कृष्णायै च। ततो वै ते अत्यहोरात्रे
अमुच्येते। नैनं अहोरात्रे आप्नुताम्। अति ह वा अहोरात्रे मुच्यते।
नैनमहोरात्रे आप्नुतः। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवँव्वेदं।
सोऽत्र जुहोति। अह्ने स्वाहा रात्रियै स्वाहा। अतिमुक्त्यै स्वाहेति ॥58॥

310603

उषा वा अकामयत। प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगा स्यामिति। सैतमुषसे
चरुन्निरवपत्। ततो वै सा प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगाऽभवत्। प्रियो ह वै
संमानानाँ सुभगो भवति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवँव्वेदं।
सोऽत्र जुहोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहा। व्युषुष्यै
स्वाहा व्युच्छन्त्यै स्वाहा। व्युष्टायै स्वाहेति ॥59॥

310604

अथैतस्मै नखत्राय चरुनिर्वपति। यथा त्वन्देवानामसि।
एवमहं मनुष्याणां भूयासमिति। यथा ह वा
एतद्देवानाम्। एव ह वा एष मनुष्याणां भवति। य एतेन
हविषा यजते। य उं चैनदेवँव्वेदं। सोऽत्र जुहोति।
नखत्राय स्वाहोदेष्यते स्वाहा। उद्यते स्वाहोदिताय स्वाहा। हरसे स्वाहा
भरसे स्वाहा। भ्राजसे स्वाहा तेजसे स्वाहा। तपसे स्वाहा
ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति ॥60॥

310605

सूर्यो वा अकामयत। नखत्राणां प्रतिष्ठा स्यामिति।
स एतस्मै सूर्याय नखत्रेभ्यश्चरुन्निरवपत्। ततो वै स
नखत्राणां प्रतिष्ठाऽभवत्। प्रतिष्ठा ह वै संमानानाँ भवति।
य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवँव्वेदं। सोऽत्र जुहोति।
सूर्याय स्वाहा नखत्रेभ्यस्स्वाहा। प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥61॥

310606

अथैतमर्दित्यै चरुन्निर्वपति । इयव्वाँ अर्दितिः । अस्यामेव
प्रतिष्ठति । सोऽत्र जुहोति । अर्दित्यै स्वाहा प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥62॥

310607

अथैतँव्विष्णावे चरुन्निर्वपति । यज्ञो वै विष्णुः ।
यज्ञ एवान्ततः प्रतिष्ठति । सोऽत्र जुहोति । विष्णावे स्वाहा
यज्ञाय स्वाहा । प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥63॥

310600

चन्द्रमाः पञ्चदशाहोरात्रे सप्तदशोषा एकादशाथैतस्मै
नक्षत्राय त्रयोदश सूर्यो दशाथैतमर्दित्यै
पञ्चाथैतँव्विष्णावे षट्सप्त ॥6॥

310000

सविताऽऽशूनाँव्व्रीहीणामिन्द्रो महार्व्रीहीणामिन्द्रः
कृष्णानाँव्व्रीहीणामहोरात्रे द्वयानाँव्व्रीहीणाम् ।
पितरुषड्कपालः सविता द्वादशकपालमिन्द्राग्नी एकादशकपाल
मिन्द्र एकादशकपालमिन्द्रो दशकपालँव्विष्णुस्त्रिकपालमहि
भूमिकपालमश्विनौ द्विकपालञ्चन्द्रमाः पञ्चदशकपालमग्नि
स्त्वष्टा वसवोऽष्टकपालमन्यत्र चरुम् ।
रुद्रोऽर्यमा पूषा पशुमान्थस्याः सोमो रुद्रो
बृहस्पतिः पर्यसि वायुः पयस्सोमो वायुरिन्द्राग्नी मित्र
इन्द्र आपो ब्रह्म यमोऽभिजित्यै त्वष्टा प्रजापतिः
प्रजायै पौर्णमास्या अमावास्याया अगत्यै विश्वे जित्या
अश्विनौ श्रुत्यै ।

ब्रह्म तदेतँव्विष्णुस्स एतव्वाँयुस्स एतदापुस्ताः ।
पितरो विश्वे वसवोऽकामयन्त मेति त एतन्निरवपन् ।
आपोऽकामयन्त मेति ता एतन्निरवपन् ।
इन्द्राग्नी अश्विनावकामयेतँव्वेति तावेतन्निरवपताम् ।
अहोरात्रे वा अकामयेतामिति ते एतन्निरवपताम् ।
अन्यत्राकामयतेति स एतन्निरवपत् ।
इन्द्राग्नी श्रेष्ठ्यमिन्द्रो ज्यैष्ठ्यमिन्द्रो दृढः ।
अहिस्सूर्योऽर्दित्यै विष्णावे प्रतिष्ठायै ।

सोमो यमस्समानानाम्।

अग्निर्नो रीरिषदन्यत्र रीरिषः ॥

अग्निर्न ऋध्यास्म नवोनवोऽग्निर्मित्रश्चन्द्रमाषट् ॥6॥

अग्निर्नस्तन्नो वायुरहिर्बुधियं ऋग्वा वा

इयमथैतत्पौर्णमास्या अजो वा एकपाथ्सूर्यस्त्रिषष्टिः ॥63॥

अग्निर्न पातु प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥

हरिःओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

कृष्णयजुर्ब्राह्मणे-तृतीयाष्टके प्रथमप्रपाठकस्समाप्तः

320000

द्वितीयप्रपाठक प्रारम्भः हरिः ओम् ।।

320101

तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत् । तङ्गायत्त्राऽहरत् ।
तस्यर्पणमच्छिद्यत । तत्पर्णोऽभवत् । तत्पर्णस्य
पर्णत्वम् । ब्रह्म वै पर्णः । यत्पर्णशाख्या वृथ्सानपाकरोति ।
ब्रह्मणैवैनानपाकरोति । गायत्रो वै पर्णः । गायत्राऽपशवः ॥1॥

320102

तस्मात्त्रीणित्रीणि पर्णस्य पलाशानि ।
त्रिपदा गायत्री । यत्पर्णशाख्या गाः प्रार्पयति ।
स्वयैवैना देवतया प्रार्पयति । यङ्कामयेतापशुस्स्यादिति ।
अपर्णान्तस्मै शुष्काग्रामाहरेत् । अपशुरेव भवति । यङ्कामयेत
पशुमान् थस्यादिति । बहुपर्णान्तस्मै बहुशाखामाहरेत् ।
पशुमन्तमेवैनङ्करोति ॥2॥

320103

यत्प्राचीमा हरेत् । देवलोकमभि जयेत् ।
यदुदीचीं मनुष्यलोकम् । प्राचीमुदीचीमाहरति ।
उभयोर्लोऽकयोर्भिरजित्यै । इषेत्वोर्जेत्वे त्याह ।
इषमेवोर्ज्यञ्जमाने दधाति । वायवस्थेत्याह । वायुर्वा
अन्तरिख्यस्याध्यख्याः । अन्तरिख्यदेवत्याः खलु वै पशवः ॥3॥

320104

वायव एवैनान्परिददाति । प्र वा एनानेतदाकरोति । यदाह ।
वायवस्थेत्युपायवस्थेत्याह । यजमानायैव पशूनुपह्वयते ।
देवोवस्सविता प्रार्पयत्वित्याह प्रसूत्यै ।
श्रेष्ठतमाय कर्मण इत्याह । यज्ञो हि श्रेष्ठतमङ्कर्म । तस्मादेवमाह ।
आप्यायध्वमग्निना देवभागमित्याह ॥4॥

320105

वृथ्सेभ्यश्च वा एताः पुरा मनुष्येभ्यश्चाप्यायन्त ।
देवेभ्य एवैना इन्द्रायाप्याययति । ऊर्जस्वतीः
पर्यस्वतीरित्याह । ऊर्जः हि पर्यस्सम्भरन्ति । प्रजावतीरनमीवा
अयुग्मा इत्याह प्रजात्यै । मा वस्तेन ईशत् माऽघशःस इत्याह गुप्त्यै ।

रुद्रस्य हेतिपरि वो वृणवित्वत्याह । रुद्रादेवैनास्त्रायते । ध्रुवा
अस्मिन्नोपतौ स्यात् बृहीरित्याह । ध्रुवा एवास्मिन्बृहीकरोति ॥5॥
320106

यजमानस्य पशून्पाहीत्याह । पशूनाङ्गोपीथार्य । तन्मात्स्यायं
पशव् उपसुमावर्तन्ते । अनधस्सादयति । गर्भाणान्धृत्या
अप्रपादाय । तस्माद्गर्भाप्रजानामप्रपादुकाः ।

उपरीव् निदधाति । उपरीव् हि
सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥6॥
320100

पशव्करोति पशवो देवभागमित्याह करोति नव च ॥1॥
320201

देवस्यत्वासवितुप्रसव इत्यश्वप्श् शुमादत्ते
प्रसूत्यै ।

अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह । अश्विनोहि देवानामध्वर्यू आसाम् ।
पूष्णोहस्ताभ्यामित्याह यत्यै । योवा ओषधीपर्व
शोवेद । नैनास्सहिन्स्ति । प्रजापतिर्वा ओषधीपर्वशोवेद । सऐनानहिन्स्ति ।
अश्वपश्वाबर् हिरच्छैति । प्राजापत्योवा अश्वस्सयोनित्वार्य ॥7॥
320202

ओषधीनामहिन्सायै । यज्ञस्यघेषदुसीत्याह । यजमान एवर्यन्दधाति ।
प्रत्युष्टः कर्षःप्रत्युष्टा

अरातय् इत्याह । रक्षसामपहत्यै । प्रेयमंगाद्धिषणा
बर् हिरच्छेत्याह । विद्यावै धिषणा । विद्ययैवैन्दच्छैति ।
मनुनाकृतास्वधयावितुष्टेत्याह । मानुवीहिपर् शुस्वधाकृता ॥8॥
320203

त आवहन्ति कवयःपुरस्तादित्याह । शुश्रुवाः सोवैकवयः । य ज्ञःपुरस्तात् ।
मुख्त एव यज्ञमारभते । अथोयदेतदुक्त्वायत् कुतश्चा हरति ।
तत्प्राच्याएव दिशोभवति । देवेभ्योजुष्टमिह बर् हिरासद इत्याह ।
बर्हिषस्समृत्त्यै । कर्मणोऽनपराधाय । देवानां परिषूतमसीत्याह ॥9॥
320204

यद्वा इदङ्किञ्च । तद्देवानां परिषूतम् । अथो यथावस्यसे
प्रतिप्रोच्याहेदङ्किरिष्यामीति । एवमेव

तदध्वर्युर्देवेभ्यः प्रतिप्रोच्यब्रू
हिदीति । आत्मनोऽहिंसायै । यावतस्सतम्बान्परि दिशेत् ।

यत्तेषामुच्छिःष्यात् । अतितद्यज्ञस्य रेचयेत् । एक

' स्तम्बं परिदिशेत् । तः सर्वन्दायात् ॥10॥

320205

यज्ञस्थानतिरेकाय । वरु षवृद्धमसीत्याह । वरु
षवृद्धावा ओषधयः । देवबर् हिरित्याह । देवेभ्यं
एवैनत्करोति । मात्वाऽन्वङ्गातिर्यगित्याहा हिंसायै । पर्वते
राध्यासमित्याहर्ध्वै । आच्छेत्तातेमारिषमित्याह । नास्यात्मनोमीयते ।

यएवँव्वेद ॥11॥

320206

देवबर् हिशतवल् शँव्विरोहेत्याह । प्रजावैबर् हिः ।
प्रजानां प्रजननाय । सहस्रवल् शाविव्यः रुहेमेत्याह ।
आशिषमेवैतामाशास्ते । पृथिव्यास्संपृचः पाहीत्याह प्रतिष्ठित्यै ।

अयुङ्गायु ज्ञान्मुष्टील्लुनोति । मिथुनत्वाय प्रजात्यै । सुसंभृता
त्वासंभरामीत्याह । ब्रह्मणैवैनुत्संभरति ॥12॥

320207

आदित्यैरास्नाऽसीत्याहा । इयव्वाँ अदितिः । अस्याएवैनु द्रास्नाङ्करोति । इन्द्राण्यै
सन्नहनमित्याह । इन्द्राणीवा अग्नेदेवतानाः समनह्यत । साऽऽर्धोत् ।

ऋद्धयैसन्नह्यति । प्रजावैबर् हिः । प्रजानामपरावापाय । तस्मात्स्नावसन्तताः प्रजाजायन्ते ॥13॥

320208

पूषातेग्रन्थिङ्ग्रं श्रात्वित्याह । पुष्टिमेवयजमानेदधाति । सते
मास्थादित्याहाहिंसायै । पश्चात्प्राञ्च मुपगूहति । पश्चाद्वैप्राचीनुः
रेतोधीयते । पश्चादेवास्मै प्राचीनुः रेतोदधाति । इन्द्रस्यत्वा
बाहुभ्यामुद्यच्छ इत्याह । इन्द्रियमेव यजमानेदधाति ।

बृहस्पतेर्मूर्धाहरामीत्याह । ब्रह्मवैदेवानां ब्रह्मस्पतिः ॥14॥

320209

ब्रह्मणैवैनुद्धरति । उर्वन्तरिख्मन्विहीत्याहगत्यै ।

देवङ्गममसीत्याह । देवानेवैनुद्धमयति । अनधस्सादयति ।

गर्भाणान्धृत्या अप्रपादाय । तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः ।

उपरीवनिदधाति । उपरीवहि सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्यलोकस्य समष्ट्यै ॥15॥

320200

सुयोनिन्त्वार्यस्वधाकृताऽसीत्याह दायद्वेदभरति जायन्ते बृहस्वति स्समष्ट्यै ॥2॥

320301

पूर्वेद्युरि ध्माब्रु हिःकरोति । यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोपवसति ।
प्रजापतिर्यज्ञं मसृजत । तस्योखे अस्रः सेताम् । यज्ञोवैप्रजापतिः ।
यथसात्राय्योखेभवतः । यज्ञस्यैवतदु खेउपदधात्य प्रस्रःसाय ।
शुन्धध्वन्दैव्यायुर्मणे देवयज्याया इत्याह । देवयज्याया
एवैनानिशुन्धति । मातरिश्विनो घर्मोसीत्याह ॥16॥

320302

अन्तरिखँव्वै मातरिश्विनो घर्मः । एषांल्लोकानाँव्विधृत्यै । द्यौरसि
पृथिव्यसीत्याह । दिवश्च ह्येता पृथिव्याच्छु सुभृता । यदुखा । तस्मादेवमाह ।
विश्वधाया असिपरमेणधाम्नेत्याह । वृष्टिर्वै विश्वधायाः ।
वृष्टिमेवावरुन्धे । दःहस्वमाहारित्याहृत्त्यै ॥17॥

320303

वसूनां पवित्रमसीत्याह । प्राणावैवसवः । तेषाँव्वाँ एतद्भागुधेयम् ।
यत्पवित्रम् । तेभ्य एवैनत्करोति । शतधारः सहस्रधारमित्याह ।
प्राणेष्वेवायुर्दधाति सर्वत्वार्यं । त्रिवृत्पलाश शखायाँन्दर्भमयं भवति ।
त्रिवृदप्राणः । त्रिवृत्तमेव प्राणं मध्यतो यजमानेदधाति ॥18॥

320304

सौम्यः पूर्णस्सयो निन्त्वार्यं । साखात्पवित्रन्दुर्भाः ।
प्राख्सायमधिनिदधाति । त त्प्राणापानयो रूपम् । तिर्यक्प्रातः । तद्वर्
शस्यरूपम् । दाशर्य ह्येतदहः । अन्नँव्वैचन्द्रमाँः । अन्नं प्राणाः ।
उभयमेवो पैत्यजामित्वाय ॥19॥

320305

तस्माद्यः सर्वतः पवते । हुतस्तोकोहुतोद्गुप्स
इत्याह प्रतिष्ठित्यै । हविषोस्कन्दाय । नहिहुतः
स्वाहाकृतः स्कन्दति । दिविना कोनामाग्निः । तस्य विप्रुषो भागुधेयम् । अग्र्ये
बृहते नाकायेत्याह । नाकमेवाग्निं भागुधेयेनसमर्धयति । स्वाहा द्यावा
पृथिवी भ्यामित्याह । द्यावा पृथिव्योरे वैन्त्रप्रतिष्ठापयति ॥20॥

320306

पवित्रवृत्यानयति । अपाञ्चैषधीनाञ्चरसः सः
सृजति । अथो ओषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति ।

अन्वारभ्य वाचय्यच्छति । यज्ञस्य धृत्यै ।
धारयन्नास्ते । धारयन्त इव्हिदुहन्ति । कामधुख्त्र
इत्याहातृतीयस्यै । त्रयंइमेलोकाः । इमानेवल्लोका न्
यजमानोदुहे ॥21॥

320307

अमूमितिनामगृह्णाति । भद्रमवासाङ्कर्मा विष्करोति । साविश्वा युस्सा
विश्विव्यचास्साविश्वकर्मत्याह । इयँव्वैविश्वायुः ।
अन्तरिखँव्विश्विव्यचाः । असौ विश्वकर्मा । इमानेवैताभिर्लोकान्
यथापूर्वन्दुहे । अथो यथाप्रदात्रे पुण्यमाशास्ते । एवमेवैना
एतदुपस्तौति । तस्मात्प्रा दादित्युन्नीय वन्दमाना उपस्तुवन्तः
पशुन्दुहन्ति ॥22॥

320308

बहुदुग्धीन्द्रायदेवेभ्यो हविरिति वाचँव्विसृजते ।
यथादेवतमेव प्रसौति । दैव्यस्यच मानुषस्यच व्यावृत्यै । त्रिराह ।
त्रिषत्याहिदेवाः । अवाचय्यमोऽनन्वारभ्योत्तराः ।
अपरिमितमेवावरुन्धे । नदारुपात्रेणदुह्यात् । अग्निवद्वै दारुपात्रम् ।
यद्दारुपात्रेण दुह्यात् ॥23॥

320309

यातयाग्ना हविषायजेत । अथोखल्वाहुः । पुरोडाशमुखानिवैहवीःषि । नेतइतः पुरोडाशः
हविषोयामोऽस्तीति । काममेव दारुपात्रेण दुह्यात् । शुद्रएवनदुह्यात् ।
असतोवा एष संभूतः । यच्छूद्रः । अहाविरेवतदित्याहुः । यच्छूद्रो दोग्धीति ॥24॥

320310

अग्निहोत्रमेव नदुह्यच्छूद्र । तद्धिनोत्पुनन्ति । यदाखलुवै पवित्रमत्येति । अथतद्धविरिति ।
सुपृच्यध्वमृतावरीरीत्याह । अपाञ्चै वौषधीनाञ्चरसः सः सृजति । तस्मादुपाञ्चषदीनाञ्च
रसमुपजिवामः । मन्द्राधनस्य सातय इत्याह । पुष्टिमेव यजमाने
दधाति । सोमेनत्वातन्चमीन्द्राय दधीत्याह ॥25॥

320311

सोमं मेवैनत्करोति । योवै सोमं भग्णयित्वा । सव्वँत्सरःसोमन्नपिबति ।
पुनर्भग्णसोस्य सोमपिथो भवति । सोमःखलुवैसाँनाय्यम् । य एवँव्विद्वान्
त्साँनाय्यं पिबति । अपुनर्भग्ण्योस्य सामपीथोभवति । न
मृन्मयेनापिदध्यात् । यन्मृन्मयोनापिदध्यात् । पितृदेवत्यं स्यात् ॥26॥

320312

अ॒य॒ष्पा॒त्रेण॑वा दारु॒पा॒त्रेण॑वाऽपि॒दधा॑ति । तद्धि॒सदे॑वम् ।
उ॒द॒न्व॒द्भव॑ति । अ॒पोवै रं॒खो॒घ्नीः । रं॒ख॒साम॑प॒हत्यै । अ॒द॒स्तम॑सि॒ विष्ण॑ने॒त्वेत्या॑ह ।
य॒ज्ञोवै॑विष्णुः । य॒ज्ञायै॑वै॒नद॑द॒स्तङ्क॑रोति । विष्णो॑ह॒व्यः रं॒ख॒स्वेत्या॑ह॒गुप्त्यै॑ ।
अ॒न॒ध॒स्सा॑द॒यति॑ । ग॒र्भा॒णा॒न्धृ॒त्या अ॒प्र॒पा॒दाय॑ । तस्मा॑द्ग॒र्भा॑ऽप्र॒जाना॑म॒ प्र॒पा॒दुकाः ।
उ॒प॒री॒व॒नि॒द॒धाति॑ । उ॒प॒री॒व॒हि सु॒व॒र्गो॒लोकः॑ । सु॒व॒र्ग॒स्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै ॥२७॥

320300

अ॒सी॒त्याह॑धृ॒त्यै य॒ज॒माने॑द॒धात्य॑जा॒मित्वा॑य॒ स्था॒पय॑ति दु॒हेदु॑ह॒न्ति
दु॒ह्याद्दो॑ग॒धी॒ति॒दधी॑त्या॒ह स्या॑त्सा॒ द॒यति॑ पञ्च॒च ॥३॥

320401

क॒र्म॑ णे॒वान्दे॒वेभ्य॑श्श॒केय॑मित्या॒हश॑क्त्यै । य॒ज्ञस्य॑वै॒सन्त॑ति॒मनु॑
प्र॒जा॒प॒शवो॑ य॒ज॒मान॑स्य॒ सन्ता॑य॒न्ते । य॒ज्ञस्य॑ वि॒च्छि॑त्ति॒मनु॑प्र॒जा॒प॒शवो॑
य॒ज॒मान॑स्य॒ विच्छि॑द्य॒न्ते । य॒ज्ञस्य॑ स॒न्त॑ ति॒रसि॑ य॒ज्ञस्य॑त्वा॒ स न्त॑त्यै॒स्तृणा॑मि॒
सन्त॑त्यै॒ त्वाय॑ज्ञ॒स्येत्या॑ह॒वनी॑या॒त्सन्त॑नोति । य॒ज॒मान॑स्य
प्र॒जायै॑प॒शूनाः॑ सन्त॑त्यै । अ॒प॒प्र॑ण॒यति॑ । श्रु॒द्धा॒वाअ॑र्पः ।
श्रु॒द्धा॒मे॒वार॑भ्य॒प्रणी॑य॒ प्रच॑रति । अ॒प॒प्र॑ण॒यति॑ । य॒ज्ञोवा॑आ॒र्पः ॥२८॥

320402

य॒ज्ञमे॒वार॑ भ्य॒ प्र॑णीय॒ प्रच॑रति । अ॒प॒प्र॑ण॒यति॑ ।
व॒ज्रो॒वाआ॑र्पः । व॒ज्रमे॒व भ्रा॑तृ॒व्येभ्यः॑प्र॒ ह॒त्य॑प्र॒णीय॑
प्रच॑रति । अ॒प॒प्र॑ण॒यति॑ आ॒पोवै॑रं॒खो॒घ्नीः । रं॒ख॒साम॑प॒हत्यै । अ॒प॒प्र॑ण॒यति॑ ।
आ॒पोवै॑दे॒वानां॑ प्रि॒यन्धाम॑ । दे॒वाना॑मे॒व प्रि॒यन्धाम॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति ॥२९॥

320403

अ॒प॒प्र॑ण॒यति॑ । आ॒पोवै॑ स॒र्वा॒दे॒वताः॑ । दे॒वता॑ए॒वार॑भ्य॒प्रणी॑य॒
प्रच॑रति । वे॒षाय॑त्वेत्या॒ह । वे॒षाय॑ह्ये॒नदा॑द॒त्ते ।
प्र॒त्युष्टुः॑रं॒ख॒प्र॒त्युष्टु॑ अ॒रा॒तय॑इत्या॒ह ।
रं॒ख॒साम॑प॒हत्यै । धू॒र॒सी॒त्याह॑ । ए॒षवै॑धु॒र्योऽग्निः॑ ।
तय्यँ॑द॒नु॒प॒स्पृ॒श्याती॑यात् ॥३०॥

320404

अ॒ध्व॒र्युञ्च॑ य॒ज॒मानञ्च॑ प्र॒दहे॑त् । उ॒प॒स्पृ॒श्यात्यै॑ति । अ॒ध्व॒र्योश्च॑ य॒ज॒मान॑स्य॒
चा॒प्र॒दाहा॑य । धू॒र्व॒तँ॒य्यो॑स्मान्धू॒र्वति॑ तन्धू॒र्व॒यव्वँ॑यन्धू॒र्वाम् इत्या॑ह । द्वा॒वाव॑ पु॒रु॒षौ ।
यञ्चै॑वधू॒र्वति॑ । यश्चै॑न॒न्धू॒र्वति॑ । तावु॑भौशु॒चाऽर्प॑यति ।

त्वन्देवानामसिसस्त्रितमं पप्रितमञ्जुष्टतमं
वद्विमन्देवहृतममित्याह । यथायजुरेवैतत् ॥31॥
320405

अहुतमसि हविर्धान् मित्याहानात्यै । दःहस्व माह्वीरित्याहधृत्यै । मित्रस्यत्वा
चख्बुषा प्रेख्बुइत्याह मित्रत्वाय । माभेर्मासँव्विक्थामात्वाहिःसिषु
मित्याहाहिः सायै । यद्वैकिञ्चवातोनाभिवाति । तथ्सर्वँवरुणदेवृत्यैम् ।
उरुवातायेत्याह । अवारुणमे वैनत्करोति । देवस्यत्वासवितुःप्रसव
इत्याहप्रसूत्यै । अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह ॥32॥
320406

अश्विनौहि देवानामध्वर्यू अस्ताम् ।
पूष्णोहस्ताभ्यामित्याहयत्यै । अग्रयेजुष्ट्रिर्व
प्रामीत्याह । अग्रय एवैनाञ्जुष्ट्रिर्वपति ।
त्रिर्यजुषा । त्रयङ्मेलोकाः ।
एषाँल्लोकानामास्यै । तूष्णीञ्चतुर्थम् । अपरिमितमे
वावरुन्धे । स एवमेवानु पूर्वः हवीःषि निर्वपति ॥33॥
320407

इन्देवानामिदमु नस्सहेत्याहव्यावृत्यै । स्फात्यैत्वानारात्या
इत्याह गुप्त्यै । तमसीववा एषोऽन्तश्चरति । यःपरीणहि । सुवरुभि
विख्येषँव्वैश्वानरञ्ज्योतिरित्याह । सुवरेवाभिविपश्यति वैश्वानरञ्ज्योतिः । द्यावापृथिवी
हविषि गृहीत उदवेपेतम् । दःहन्तान्दुर्या द्यावापृथिव्योरित्याह ।
गृहाणान्द्यावापृथिव्योर्धृत्यै । उर्वन्तरिख्मन्विहीत्याह गत्यै ।
अदित्यास्त्वोपस्थेसादयामीत्याह । इयव्वाँ अदितिः । अस्या एवैनं दुपस्थे
सादयति । अग्रेहव्यः रंख्बुस्वेत्याह गुप्त्यै ॥34॥
320400

यज्ञो वाआपोधामप्रणीयु प्रचरत्यतीया देतद्वाहुभ्यामित्याह हवीःषि
निर्वपतिगत्यैचत्वारिच ॥4॥
320501

इन्द्रो वृत्रमहन् । सोपः । अभ्यग्प्रियत । तासाय्यँन्मेध्यय्यँज्ञियुः
सदेवमासीत् । तदपोदक्रा मत् । तेदुर्भा अभवन् । यद्दुर्भैरुप
उत्पुनाति । याएव मेध्या यज्ञि यास्सदेवा आपः । ताभिरेवैना
उत्पुनाति । द्वाभ्यामुत्पुनाति ॥35॥

320502

द्विपाद्यजमान् प्रतिष्ठित्यै । देवोवस्सवितोत्पुनात्वित्याह ।
सवितृप्रसूतएवैना उत्पुनाति । अच्छिद्रेण पवित्रेणेत्याह । असौवा
आदित्योच्छिद्रंपवित्रम् । तेनैवैना
उत्पुनाति । वसोस्सूर्यस्यरश्मि भिरित्याह । प्राणावा आपः ।
प्राणावसवः । प्राणारश्मयः ॥36॥

320503

प्राणै रेव प्राणा न्धसं पृणक्ति । सावित्रियर्चा । सवितृप्रसूतं मे कर्मासदिति ।
सवितृप्रसूतमेवास्य कर्मभवति । पृच्छोगायत्रियात्रिष्वमृद्धत्वाय ।
आपोदेवीरग्रेपुवो अग्रेगुव इत्याह । रूपमेवसायेतन्महिमानंव्याचष्टे ।
अग्रइमं यज्ञंनय ताग्रे यज्ञपतिमित्याह । अग्रएवयज्ञंनयन्ति ।
अग्रैयज्ञपतिम् ॥37॥

320504

युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यै यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्य
इत्याह । वृत्रं हंहनिष्यन्निन्द्र आपोवत्रे । आपोहेन्द्रं वत्रिरे ।
संज्ञामेवासामेतथ्सामानं व्याचष्टे । प्रोक्षितास्थसेत्याह ।
तेनापुप्रोक्षिताः । अग्रयैवोजुष्टं प्रोक्ष्यम्यग्रीषोमाभ्यामित्याह ।
यथादेवतमेवैनान्प्रोक्षति । त्रिप्रोक्षति । त्र्यावृद्धियज्ञः ॥38॥

320505

अथोरक्षसामपहत्यै । शुन्धध्वं दैव्यायुकर्मणे देवयज्यायाइत्याह ।
देवयज्याया एवैनानि शुन्धति । त्रिप्रोक्षति । त्र्यावृद्धियज्ञः ।
अथोमेध्यत्वाय । अवधूतुं रक्षोऽवधूता आरातय इत्याह । रख्वसामपहत्यै ।
आदित्यास्त्वगसीत्याह । इयव्वाँ अदितिः ॥39॥

320506

अस्याएवैनत्त्वचङ्करोति । प्रतित्वापृथिवी वेत्त्वित्याह
प्रतिष्ठित्यै । पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति
मेध्यत्वाय । तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चं पशवो मेधमुप
तिष्ठन्ते । तस्मात्प्रजामृगं ग्राहुकाः । यज्ञोदेवेभ्यो निलायत । कृष्णोरूपं
कृत्वा । यत्कृष्णाजिने हविरंध्यवहन्ति । यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते ।
हविषोऽस्कन्दाय ॥40॥

320507

अधिषवणमसि वानस्पत्यमित्याह । अधिषवणमेवैनत्करोति ।
प्रतित्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह सयत्वार्यं । अग्नेस्तनूरसीत्याह ।
अग्नेर्वाएषातनूः । यदोषधयः । वाचोविसर्जनमित्याह । यदाहिप्रजा
ओषधीनामश्नन्ति । अथवाचं विसृजन्ते । देववीतयेत्वा गृह्णामीत्याह ॥41 ॥
320508

देवताभिरेवैनत्समर्थयति । अद्रिरसि वानस्पत्य इत्याह ।
ग्रावाणमेवैनत्करोति । स इदं देवेभ्यो हव्यः सुशमिशमिष्वेत्याह
शान्त्यै । हविष्कृदेहीत्याह । यएवदेवानां हविष्कृतः । तान्ह्वयति ।
त्रिह्वयति । त्रिषत्याहिदेवाः । इषुमावदोर्जमावदेत्याह ॥42 ॥
320509

इषमेवोर्जं यजमानेदधाति । द्युमद्वदतव्यः संघातं
जेष्मेत्याह भ्रातृव्याभीभूत्यै । मनोश्च द्वादेवस्य यजमानस्य
सुरघ्नी वाक् । यज्ञायुधेषु प्रविष्टाऽऽसीत् । तेसुरा यावन्तो
यज्ञायुधानामुद्वदतामुपाशृण्वन् । ते पराभवन् । तस्मात्स्वानां
मध्येऽवसायं यजेत । यावन्तोस्य भ्रातृव्यायज्ञायुधानामुद्वदता
मुपाशृण्वन्ति । तेपराभवन्ति । उच्चैस्समाहन्त्वा आह विजित्यै ॥43 ॥
320510

नृङ्क एषामिन्द्रि यँव्वीर्यम् । श्रेष्ठं एषांभवति ।
वर्षवृद्धमसि प्रति त्वा वर्षवृद्धँवेत्त्वित्याह । वर्षवृद्धावा
ओषधयः । नर्षवृद्धाङ्गीकास्समृद्ध्यै । यज्ञिः रख्वःस्यनुप्राविशन् ।
तान्यस्नापशुभ्यो निरवादयन्त । तुषैरोषधीभ्यः ।
परापूतः रख्वःपरापूता अरातय इत्यह । रखासामपहत्यै ॥44 ॥
320511

रखसां भागोसीत्याह । तुषैरेव रखासि नीरवदयते । अप उपस्पृति मेध्यत्वार्यं । वायुर्वो
विनिनृक्त्वित्याह । प्वित्रँव्वैवायुः । पुनात्येवैनान् ।
अन्तरिख्यादिव्वा एतेप्रस्कन्दन्ति । येशूर्पात् । देवो वस्सविता हिरण्यपाणिः
प्रतिगृह्णात्वित्याहप्रतिष्ठित्यै । हविषोऽस्कन्दाय । त्रिष्फलीकर्तु वाआह ।
त्र्यावृद्धियज्ञः । अथोमेध्यत्वार्यं ॥45 ॥
320500

द्वाभ्यामुत्पुनाति रश्मयो नयन्त्यग्रे यज्ञपतिय्यँज्ञोऽदितिरस्कन्दाय
गृह्णामीत्याह वदेत्याह विजित्याअपहत्या अस्कन्दायत्रीणिच ॥5 ॥

320601

अवधूतुरखोऽवधूता अरातयु इत्याह । रखसामपहत्यै ।
अदित्यास्त्वगसीत्याह । इयव्वाँ अदितिः । अस्याएवैनृत्त्वचङ्करोति ।
प्रतित्वापृथिवी वेत्त्वित्याह प्रतिष्ठित्यै । पुरस्तात्प्रतीचीनं ग्रीवमुत्तर लोमोपस्तृणाति
मेध्यत्वाय । तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चःपशवो मेधुमुप
तिष्ठन्ते । तस्मात्प्रजामृगं ग्राहकाः । यज्ञोदेवेभ्यो निलायत ॥46॥

320602

कृष्णोरूपंकृत्वा । यत्कृष्णाजिने हविरधिपिनष्टि । यज्ञादेवतद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते ।
हविषोऽस्कन्दाय । द्यावापृथिवी सहास्ताम् । तेशाम्यामात्रमेक
मह्यैताःशम्यामात्रमेकमहः । दिवस्स्कम्भनिरसि
प्रतित्वाऽदित्वस्त्वग्वेत्त्वित्याह । द्यावापृथिव्योर्वीत्यै ।
धिषणाऽसिपर्वत्या प्रतित्वादिवस्स्कम्भनिर्वेत्त्वित्याह ।
द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै । ॥47॥

320603

धिषणाऽसिपार्वतेयी प्रतित्वापर्वतिर्वेत्त्वित्याह । द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै ।
देवस्यत्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै । अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह ।
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह यत्यै ।
अधिवपामीत्याह । यथादेवतमेवैनानधिवपति ।
धान्यमसिधिनुहिदेवानित्याह । एतस्ययजुषोर्वीर्येण ॥48॥

320604

यावदेकादेवताकामयते यावदेका । तावदाहुतिःप्रथते । नहितदस्ति । यत्तावदेवस्यात् ।
यावज्जुहोति । प्राणायत्वाऽपानायत्वेत्याह । प्राणानेवयजमाने दधाति । दीर्घामनु
प्रसितिमायुषेधा मित्याह । आयुरे वास्मिन्दधाति । अन्तरिक्षादिव्वा एतानि
प्रस्कन्दन्ति । यानिदृषदः । देवो वस्सविता हिरण्यपाणिः
प्रतिगृह्णात्वित्याह प्रतिष्ठित्यै । हविषोऽस्कन्दाय ।
असंवपन्तीपिष्णाणूनिःकुरुतादित्याहमेध्यत्वाय ॥49॥

320600

निलायतु विधृत्यैवीर्येण स्कन्दन्ति चत्वारि च ॥6॥

320701

धृष्टिरसि ब्रह्मयच्छेत्याहधृत्यै । अपाग्रेऽग्निमामादंजहिनिष्कृव्यादः
सेधादेवयजं वृहत्याह । यएवामात्क्रव्यात् । तमपहत्यै । मेध्येऽग्नौ

कपालमुपदधाति । निर्दग्धः रक्षोनिर्दग्धा अरांतय इत्याह । रक्षां स्येव
निर्दहति । अग्निवत्युपदधाति । अस्मिन्नेवलोकेज्योतिर्धत्ते ।

अङ्गारमधिवर्तयति ॥50॥

320702

अन्तरिक्ष एवज्योतिर्धत्ते । आदित्यमेवामुष्मिल्लोके
ज्योतिर्धत्ते । ज्योतिष्मन्तोस्मा इमेलोका भवन्ति । यएवंवेद । ध्रुवमसि
पृथिवीं दृष्टेत्याह । पृथिवीमेवैतेन दृष्टहति । ध्रुवमस्यन्तरिक्षं दृष्टेत्याह ।
अन्तरिक्षमेवै तेन दृष्टहति । ध्रुवमसिदिवं दृष्टेत्याह । दिवमेवै तेन दृष्टेत्याह ॥51॥

320703

धर्मासिदिशो दृष्टेत्याह । दिशाएवैतेन गृहति ।
इमानेवैतैर्लोकान्दृष्टहति । दृष्टहन्तेऽन्माइमेलोकाः
प्रजयापशुभिः । य एववेद । त्रीण्यग्रै कपालान्युपदधाति ।
त्रयइमेलोकाः । एषांलोकाना मास्यै । एकमग्रैकपालमुपदधाति । एकंवा
अग्रैकपालंपुरुषस्यसंभवति ॥52॥

320704

अथद्वे । अधत्रीणि । अधचत्वारि । अथाष्टौ । तस्मादष्टाकवालं
पुरुषस्यशिरः । यदेवं कपालान्युपदधाति । यज्ञोवैप्रजापतिः ।
यज्ञमेवप्रजापतिः सस्करोति । आत्मानमेवतत्सःस्करोति ।
तःसस्कृतमात्मानम् ॥53॥

320705

अमुष्मिल्लोकेऽनुपरैति । यदष्टावुपदधाति ।
गायत्रिया तथ्संमितम् । यन्नवं । त्रिवृतातत् । यदश । विराजातत् ।
यदेकादश । त्रिष्टुभातत् । यद्वादश ॥54॥

320706

जगत्यातत् । छन्दस्समितानिःस उपदधत्कपालानि । इमाल्लोकाननुपूर्वन्दिशो
विधृत्यै दृष्टहति । अथायुः प्राणान्त्रजांपशून् यजमानेदधाति । सजातानस्मा
अभितौ बहुलान्करोति । चित्स्थसेत्याह । यथायजुरेवैतत् ।
भृगूणामङ्गिरसान्तर्पसा तप्यथ्वत्याह । देवतानामेवैनानि तर्पसा
तपति । तानि ततस्सस्थिते । यानिघर्मेकपालान्युपचिन्वन्तिवेधस इति
चतुष्वदयर्चाविमूञ्चति । चतुष्वदःपशवः । पशुष्वेवोपरिष्टात्प्रतिष्ठति ॥55॥

320700

वर्तयति दिवमेवैतेन दृहति सम्भवति तः स स्कृतमात्मानन्द्रादश
सस्थिते त्रीणिच ॥7॥

320801

देवस्यत्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै । अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह ।
अश्विनोहिदेवानामध्वर्यू आस्ताम् । पूष्णोहस्ताभ्यामित्याह यत्यै ।
सँव्विपामीत्याह । यथादेवतमेवैनानि सँव्वपति । समापो
अद्धिरंगमतसमोषधयो रसेनेत्याह । आपोवा
ओषधीर्जिन्वन्ति । ओषधयोपोजिन्वन्ति ।
अन्यावा एतासां मन्यार्जिन्वन्ति ॥56॥

320802

तस्मा देवमाह । सः रेवतीर्जगतीभीर्मधु मतीर्मधु
मतीभिस्सृज्यध्वमित्याह । आपोवैरेवतिः । पशवो जगतीः ।
ओषधयो मधुमतीः । आपुओषधीःपशून् । तानेवास्मा
एकधासःसृज्य । मधुमतःकरोति ।
अद्धिःपरिप्रजातास्ससमद्धिःपृच्यध्वमिति
पर्याप्लावयति । यथासु वृष्टिमांमनुविसृत्य ॥57॥

320803

आपुओषधीर्महयन्ति । तादृगेवतत् । जनयत्यैत्वा संयौमीत्याह । प्रजाएवै
तेनदाधार । अग्रयेत्वाऽग्रीषोमाभ्यामित्याह व्यावृत्यै ।
मुखस्यशिरोसीत्याह । यज्ञोवैमुखः । तस्यैतच्छिरः । यत्पुरोडाशः ।
तस्मादेवमाह ॥58॥

320804

घर्मोसिन्विश्रायु रित्याह । विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति ।
उरुप्रथस्वोरुते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह ।
यजमानमेवप्रजयापशुभिःप्रथयति ।
त्वचंगृङ्णीष्येत्याह ।
सर्वमेवैनः सतनुं करोति । अथाप आनीय परिमार्ष्टि ।
माःसएवतत्त्वचंदधाति । तस्मात्त्वचामाः
संछन्नम् । घर्मोवाएषोशान्तः ॥59॥

320805

अर्धमासेऽर्धमासे प्रवृज्यते । यत्पुरोडाशः । सईश्वरोयजमानः

शुचाप्रदहः। पर्याग्निकरोति। पशुमेवैनमकः। शान्त्याअप्रदाहाय।

त्रिपर्याग्नि करोति। त्त्रावृद्धियज्ञः। अथोरक्षसामपंहत्यै।

अन्तरितरक्षोऽन्तरिता अरातय इत्याह ॥60॥

320806

रक्षसामन्तर हित्यै। पुरोडाशंवा अधिश्रितरक्षस्यजिघासन्।

द्विनाकोनामाग्रीरक्षोहा। सएवास्माद्रक्षस्यपाहन्। देवस्त्वासविता

श्रपयत्वित्याह। सवितृप्रसूत एवैन श्रपयति। वर्षिष्ठे अधिनाक इत्याह।

रक्षसामपंहत्यै। अग्निस्तेतनुवं माऽतिधागित्याहानतिदाहाय।

अग्रैहव्यरक्षस्वेत्याहगुप्त्यै ॥61॥

320807

अविदहन्तश्रपयतेतिवाचं विसृजते। यज्ञमेव

हवीर्ष्यभिव्याहृत्यप्रतनुते। पुरोरुचमविदाहाय श्रुत्यैकरोति।

मस्तिष्कोवै पुरोडाशः। तय्यन्नाभिवासयेत्। आविर्मस्तिष्कस्स्यात्।

अभिवासयति। तस्माद्गुहामस्तिष्कः। भस्मनाऽभि

वासयति। तस्मान्मासेनास्थिछन्नम् ॥62॥

320808

वेदेनाभिवासयति। तस्मात्केशैशिशरश्छन्नम्।

अखालतिभावुकोभवति। यएवंव्वेद। पशोर्वे प्रतिमा पुरोडाशः।

सनायजुष्क मभिवास्यः। वृथैवस्यात्। ईश्वरा यजमानस्य पशवः

प्रमेतोः। संब्रह्मणापृच्यस्वेत्याह। प्राणावै ब्रह्म ॥63॥

320809

प्राणापशवः। प्राणैरेव पशून्धसंपृणक्ति। नप्रमायुकाभवन्ति।

यजमानोवै पुरोडाशः। प्रजापशवः पुरीशम्। यदेवमभिघारयति।

यजमानमेव प्रजया पशुभिस्समर्धयति।

देवावैहविभृभृऽब्रुवन्। कस्मिन्निदं

म्रक्ष्यामह इति। सोऽग्निरब्रवीत् ॥64॥

320810

मरितनूस्सनिधध्वम्। अहंवस्तं जनयिष्यामि।

यस्मिन्म्रक्ष्यध्व इति। तेदेवा अग्नौतनूस्संन्यदधत। तस्मादाहुः।

अग्निस्सर्वा देवताइति। सोऽङ्गारेणापः। अभ्यपातयत्।

ततएकतेऽजायत। स द्वितीय मभ्यपातयत् ॥65॥

320811

ततोद्वितो जायत । स तृतीयमभ्यपातयत् । ततस्त्रितोऽजायत ।
यदुद्धोऽजायन्त । तदाप्यानामाप्यत्वम् । यदात्मभ्योऽजायन्त ।
तदात्म्यानामात्म्यत्वम् । तेदेवा आप्येष्वमृजत । आप्या अमृजत्सूर्याभ्युदिते ।
सूर्याभ्युदित् स्सूर्याभिनिमुक्ते ॥66॥

320812

सूर्याभिनिमुक्तकुन्खिनि । कुन्खीश्यावदति । श्यावदन्नग्रदिधिषो । अग्रदिधिषुपरिवित्ते ।
परिवित्तोवीरुहणि । वीरुहाब्रह्महणि । तद्ब्रह्महणं नात्यच्यवत ।
अन्तर्वेदिनिनयत्यवरुध्वै । उल्मुके नाभि गृह्णाति शृतत्वाय । शृतकामा
इवहिदेवाः ॥67॥ अ

320800

न्याजिन्वन्त्यनु विसृत्यैवमाहाशान्त आहगुह्यैछन्नं
ब्रह्माब्रवीद्वितीयमभ्यपातयत्सूर्याभिनिमुक्ते देवाः ॥8॥

320901

देवस्यत्वास वितुप्रसव इतिस्फ्यमादत्ते प्रसूत्यै ।
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह । अश्विनौहिदेवानामध्वर्यु आस्ताम् ।
पूष्णोहस्ताभ्यामित्याहयत्यै । आददु इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिण इत्याह ।
इन्द्रियमेव यजमानेदधाति । सहस्रभृष्टिशततेजा इत्याह ।
रूपमेवास्यैतन्महि मानं व्याचष्टे । वायुरसि तिग्मतेजा इत्याह ।
तेजोवैवायुः ॥68॥

320902

तेजएवास्मिन्दधाति । विषाद्वैनामासुर आसीत् । सोऽबिभेत् । यज्ञेनमादेवा अभिभविष्यन्तीति ।
सपृथिवीमभ्यवमीत् । सामेध्याऽभवत् । अथोयदिन्द्रो वृत्रमहन् ।
तस्यलोहितं पृथिवीमनुव्यधावत् । सामेध्याऽभवत् । पृथिविदेव यजनीत्याह ॥69॥

320903

मेध्यामेवैनां देवयजनीं करोति । ओषध्यास्तेमूलं माहिंसि षमित्याह ।
ओषधीनामहिंसायै । व्रजंगच्छगोस्थानमित्याह । छन्दांसि वैव्रजोगोस्थानः । छन्दा
स्येवास्मै व्रजंगोस्थानं करोति । वर्षतु तेद्यैरित्याह । वृष्टिर्वै द्यौः ।
वृष्टिमेवावरुन्धे । ब्रधानदेव सवितः परमस्यां परावतीत्याह ॥70॥

320904

द्वौवावपुरुषौ । यंचैवद्वेष्टि । यश्चैनं द्वेष्टि । तावुभौ बध्नाति
परमस्यां परावतिशतेनपाशैः । योस्मान्द्वेष्टि

यंचवयंद्विष्मस्तमतोमामौगित्याहानिमुक्तये ।

अरुर्वे नामासुर आसीत् । सपृथिव्यामुपम्लुप्तोशयत् । तंदेवा
अपहतोऽरुरुं पृथिव्या इति पृथिव्या अपाघ्नन् । भ्रातृव्योवा अरुरुः ।

अपहतोऽरुरुं पृथिव्या इति यदाह ॥71॥

320905

भ्रातृव्यमेव पृथिव्या अपहन्ति । तेऽमन्यन्त । दिव्वं
अयमितपरितस्यतीति । तमरुरुस्ते दिवं माऽस्कानितिदिवपर्यबाधन्त ।
भ्रातृव्योवा अरुरुः । अरुरुस्तेदिवं मास्कानिति यदाह । भ्रातृव्यमेव
दिवपरिबाधते । स्तम्भयजुर् हारति । पृथिव्या एवभ्रातृव्यमपहन्ति ।

द्वितीयं हरति ॥72॥

320906

अन्तरिक्षादेवै नमपहन्ति । तृतीयं हारति । दिव एवैनमपहन्ति । तूष्णीं चतुर्थं हरति ।
आपरिमितादेवैनमपहन्ति । असुराणां वाँ इयमग्र आसीत् । यावदासीनं
परापश्यति । तावद्देवानाम् । तेदेवा अब्रुवन् । अस्त्येवनोस्यामपीति ॥73॥

320907

कयंनोदास्यथेति । यावत्स्वयं परिगृहीथेति । तेवसंवस्त्वेति दक्षिणतं
पर्यगृङ्णन् । रुद्रास्त्वेतिपश्चात् । आदित्वास्त्वे त्युत्तरतः ।
तेऽग्निनाप्राञ्चोजयन् । पसुभिर्दक्षिणा । रुद्रैःप्रत्यञ्चः । आदित्यैरुदञ्चः ।
यस्यैवंविदुषो वेदिपरिगृह्णन्ति ॥74॥

320908

भवत्यात्मना । पराऽस्यभ्रातृ व्योभवति । देवस्य सवितुस्सव

इत्याह प्रसूत्यै । कर्मकृण्वन्ति वेधसु इत्याह ।

इषितं हि कर्मक्रियते । पृथिव्यै

मेध्यं चामेध्यं च व्युदक्रामताम् । प्राचीनमुदीचीनं

मेध्यम् । प्रतीचीनं दक्षिणाऽमेध्यम् । प्राचीमुदीचीं प्रवृणां करोति ।

मेध्यामेवेनां देव्यजनीं करोति ॥75॥

320909

प्राञ्चौवेद्यं सावुन्नयति । आहवनीयस्य परिगृहीत्यै । प्रतीचीश्रोणी । गार्हपत्यस्य

परिगृहीत्यै । अथोमिथुनु त्वायं उद्धन्ति । यदेवास्यां अमेध्यम् । तदपहन्ति ।

उद्धन्ति । तस्मादोषधयंपराभवन्ति ॥76॥

320910

मूलंछिनत्ति । भ्रातृव्यस्यैव मूलंछिनत्ति । मूलव्वां अतिष्ठद्रक्षाऽस्यनूपिपते ।

यद्धस्तैनछिन्धात् । कुनखिनीं प्रजास्युः । स्प्येनछिनत्ति ।

वज्रोवैस्फ्यः । वज्रैणैव यज्ञाद्रक्षाऽस्यपहन्ति । पितृदेवत्याऽतिखाता ।

इयंतीखनति ॥७७॥

320911

प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमिताम् । वेदिर्देवेभ्योनिलायत ।

तांचतुरङ्गु लेऽन्वविन्दन् । तस्माच्चतुरङ्गुलं खेयां ।

चतुरङ्गुलं खनति । चतुरङ्गुलेह्योषधयः प्रतितिष्ठन्ति ।

आप्रतिष्ठायै खनति । यजमानमेव

प्रतिष्ठां गमयति । दक्षिणतो वर् षीयसीं करोति

देवयजनस्यैवरूपमकः ॥७८॥

320912

पुरीषवतीं करोति । प्रजावै पशवःपुरीषम् । प्रजयैवैनं पशुभिः पुरीषवन्तं

करोति । उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति । एतावतीवै पृथिवी ।

यावतीवेदिः । तस्या एतावतएव भ्रातृव्यंनिर्भज्यं । आत्मन् उत्तरं

परिग्राहं परिगृह्णाति । ऋतिमस्यत् सदनमस्यत् श्रीरसीत्याह ।

यथायजुरेवैतत् ॥७९॥

320913

क्रूरमिपवा एतत्करोति । यद्वेदिकरोति । धा असिस्वधाअसीति

योयुष्यतेशास्त्यै । उर्वीचासि वस्वीचासीत्याह । उर्वीमेवैनां वस्वीकरोति ।

पुराक्रूरस्य विसृपोविरश्निन्त्याह मेध्यत्वाय । उदादाय पृथिवीं

जीरदानु र्यामैरयञ्चन्द्रमसि स्वधाभिरित्याह । यदेवास्यां अमेध्यम् ।

तदपहत्यं । मेध्यां देवयजनीकृत्वा ॥८०॥

320914

यदुदञ्चन्द्रमसिमेध्यम् । तदस्यामेरयति । तांधीरासोअनुदृश्ययजन्तुइत्याहानुख्यात्यै ।

प्रोक्षणीरासादय । इध्माबर्हिरुपसादय । सुवंच सुचश्च संमृद्धि ।

पत्नीऽसंनह्य । आज्येनोदेहित्याहानुगपूर्वतायै । प्रोक्षणी रासादयति ।

आपोवै रक्षोघ्नीः ॥८१॥

320915

रक्षंसामपहत्यै । स्फ्यस्य वर्त्मन्त्सादयति । यज्ञस्य

संतत्यै । उवाचहासितोदैवलः । एतावतीर्वा अमुष्मिँल्लोक आपांआसन् ।

यावतीप्रोक्षणीरिति । तस्माद्द्विहीरासाद्याः । स्फ्यमुदस्यन् । यं द्विष्यात्तं
ध्यायेत् । शुचैवैनमर्पयति ॥82॥

320900

वैवायुराह परावतीत्याहाहद्वितीयः हरतीति परिगृह्णन्ति
देवयजनीं करोति भवन्ति खनत्यकरेतत्कृत्वारक्षोघ्नी रर्पयति ॥9॥

321001

वज्रोवैस्फ्यः । यदन्वञ्चं धारयेत् । वज्रैऽध्वह्युः क्षण्वीत । पुरस्तात्तिर्यञ्चं
धारयति । वज्रोवैस्स्यः । वज्रैणैव यज्ञस्य दक्षिणते रक्षाःस्यपहन्ति ।
अग्निभ्यांप्राचश्च प्रतीचश्च । स्फ्येनोदीचश्चाधराचश्च ।

स्फ्येन वाएषज्रेणास्यै पाप्मानंभ्रातृव्यामपहत्य । उत्क्रेऽधिप्रवृश्चति ॥83॥

321002

यथोपधारयवृश्चन्त्येवम् । हस्ताववनेनित्ते । आत्मानमेवपवयते ।

स्फ्यं प्रक्षालयतिमेध्वत्वार्य । अथोपाप्मनैव भ्रातृव्यस्य
न्यङ्गच्छिनत्ति । इध्माब्रू हिरुपसादयति युक्त्यै । यज्ञस्य मिधुनत्वार्य ।
अथोपुरोरुचमेवैतां दधाति । उत्तरस्य कर्मणोऽनुख्यात्यै ।

नपुरस्तात्प्र त्यगुपसादयेत् ॥84॥

321003

यत्पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत् । अन्तत्राहुति पथादिध्मं प्रतिपादयेत् । प्रजावै ब्रू

हिः । अपराधु याद्वरू हिषां प्रजानां प्रजननम् । पश्चात्प्रागुपसादयति ।

आहुतिपथे नेध्मं प्रतिपादयती । संप्रत्येवब्रू हिषां प्रजानां प्र

जननमुपैति । दक्षिणमिध्मम् । उत्तरं ब्रू हिः । आत्मावाइध्मः । प्रजाब्रूहिः । प्रजाह्यात्मन

उत्तरतरातीर्थे । ततोमिधमुपनीय । यथादेवतमेवैन् त्रतिष्ठायति ।

प्रतिष्ठप्रजयापशुभिर्यजमानः ॥85॥

321000

वृश्चितिसादयेदिध्मपञ्च ॥10॥

320000

तृतीयस्यां देवस्याश्वपर् शं यो वै पूर्वैद्युःकर्मणेवामिन्द्रोवृत्रमहन्त्सोपोऽ

वधूतन्धृष्टिर्देवस्येत्याहस व्वंसामिदेवस्यस्फ्यमाददेवज्रोवै

स्फ्योदश ॥10॥

तृतीयस्यां यज्ञस्यानति रेकायपवित्रवत्यध्वर्युचाधिषवणमस्यन्तरिक्ष

एव रक्षंसामन्तर् हित्यै द्वौवाव पुरुषौ यददश्चन्द्रमसि मेध्यं

पञ्चाशीतिः ॥८५॥ तृतीयस्या व्यंजमानः। हरिःओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु। कृष्णयजुर्ब्राह्मणे
तृतीयाष्टके द्वितीयप्रपाठकस्समाप्तः

330000

तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीय प्रपाठक प्रारम्भः ॥ हरिः ओम् ॥

330101

प्रत्युष्टुः रक्षुः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह । रक्षसामपहत्यै । अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन

तेजसा निष्टपामीत्याह मेध्यत्वाय । सुचस्संमार्ष्टि ।

सुवमग्रे । पुमांसमेवाभ्यस्सशयति मिथुनत्वाय । अथ जुहूम् । अथोपभृतम् । अथ ध्रुवाम् । असौ

वै जुहूः ॥1॥

330102

अन्तरिक्षमुपभृत् । पृथिवी ध्रुवा । इमे वै लोकास्सुचः । वृष्टिस्संमार्जनानि

। वृष्टिर्वा इमाँल्लोकाननुपूर्वं कल्पयति । ते ततः

कृत्वास्समेधन्ते । समेधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजयां पशुभिः । य एवव्वेद । यदि

कामयेत् वरषुकः पर्जन्यस्यादिति । अग्रतस्संमृज्यात् ॥2॥

330103

वृष्टिमेव नियच्छति । अवाचीनाग्रा हि वृष्टिः । यदि कामयेतावरषुकस्यादिति

। मूलतस्संमृज्यात् । वृष्टिमेवोद्यच्छति । तदु

वा आहुः । अग्रत एवोपरिष्टात्संमृज्यात् । मूलतोऽधस्तात् । तदनुपूर्वं कल्पते । वरषुको भवतीति

॥3॥

330104

प्राचीमभ्याकारम् । अग्रैरन्तरतः । एवमिव ह्यन्नमद्यते । अथो अग्राद्वा

ओषधीनामूर्जं प्रजा उपजीवन्ति । ऊर्ज

एवान्नाद्यस्यावरुद्ध्यै । अधस्तात्प्राचीम् । दण्डमुत्तमतः । मूलैर्न मूलं प्रतिष्ठित्यै

। तस्मादरत्नौ प्राञ्च्युपरिष्टाल्लोमानि । प्रत्यञ्च्यधस्तात् ॥4॥

330105

स्रुग्धेषा । प्राणो वै स्रुवः । जुहूर्दक्षिणो हस्तः । उपभृत्स्रुव्यः । आत्मा

ध्रुवा । अन्नं संमार्जनानि । मुखतो वै प्राणोऽपानो

भूत्वा । आत्मानमन्नं प्रविश्य । बाह्यतस्तनुवः शुभयति । तस्माध्मस्रुवमेवाग्रे

संमार्ष्टि । मुखतो हि प्राणोऽपानो भूत्वा । आत्मानमन्नमाविशति ।

तौ प्राणापानौ । अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति । य एवं वेद ॥5॥

330100

जुहूर्मृज्याद्भवतीति प्रत्यञ्च्यधस्तान्मार्ष्टि पञ्च च ॥1॥

330201

दिवशिशल्पमवततम् । पृथिव्याः ककुभिः श्रितम् । तेन वयः सहस्रवल्शेन ।

सुपत्नं नाशयामसि स्वाहेति सुखसंमार्जनान्यग्रौ
प्रहरति । आपो वै दुर्भाः । रूपमेवैषामेतन्महिमानं व्याचष्टे । अनुष्टुभर्चा
। आनुष्टुभः प्रजापतिः । प्राजापत्यो वेदः । वेदस्याग्रं सुखसंमार्जनानि ॥6॥
330202

स्वेनैवैनानि छन्दसा । स्वयां देवतया समर्धयति । अथो ऋग्वाव योषा । दुर्भो
वृषा । तन्मिथुनम् । मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे
करोति प्रजननाय । प्रजायते प्रजयां पशुभिर्यजमानः । तान्येके वृथैवापास्यन्ति । तत्तथा
न कार्यम् । आरब्धस्य यज्ञियस्य कर्मणस्सविदोहः ॥7॥
330203

यद्यैनानि पशवोऽभि तिष्ठैयुः । न तत्पशुभ्यः कम् । अद्भिर्मार्जयित्वोत्क्रे
न्यस्येत् । यद्वै यज्ञियस्य कर्मणोऽन्यत्राहुतीभ्य
स्संतिष्ठते । उत्करो वाव तस्य प्रतिष्ठा । एताः हि तस्मै प्रतिष्ठां देवास्समभरन्
। यदुद्भिर्मार्जयति । तेन शान्तम् । यदुत्क्रे न्यस्यति ।
प्रतिष्ठामेवैनानि तद्रमयति ॥8॥
330204

प्रतितिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः । अथो स्तम्बस्य वा एतद्रूपम् । यथसुखसंमार्जनानि
। स्तम्बशो वा ओषधयः । तासां
जरत्कक्षे पशवो न रमन्ते । अप्रियो ह्येषां जरत्कक्षः । यावदप्रियो ह वै जरत्कक्षः
पशूनाम् । तावदप्रियः पशूनां भवति । यस्यैतान्यन्यत्राग्रे
र्धति । नवदाव्यासु वा ओषधीषु पशवो रमन्ते ॥9॥
330205

नवदावो ह्येषां प्रियः । यावत्प्रियो ह वै नवदावः पशूनाम् । तावत्प्रियः
पशूनां भवति । यस्यैतान्यग्रौ प्रहरन्ति ।
तस्मादेतान्यग्रावेव प्रहरेत् । यतरस्मिन्त्संमृज्यात् । पशूनां धृत्यै । यो भूतानामधिपतिः
। रुद्रस्तन्तिचरो वृषा । पशून्स्माकं मा हिंसीः ।
एतदस्तु हुतं तव स्वाहेत्यग्निसंमार्जन्यग्रौ प्रहरति । एषा वा एतेषां योनिः ।
एषा प्रतिष्ठा । स्वामेवैनानि योनिम् । स्वां प्रतिष्ठां गमयति ।
प्रतितिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः ॥10॥
330200

वेदस्याग्रं सुखसंमार्जनानि विदोहो गमयति पशवो रमन्ते हिंसीषट् च ॥12॥
330301

अयंज्ञो वा एषः । योऽपत्नीकः । न प्रजाः प्रजायेरन् । पत्यन्वास्ते । यज्ञमेवाकः
। प्रजानां प्रजननाय । यत्तिष्ठन्ती
सन्नद्योत । प्रियं ज्ञातिः रुन्ध्यात् । आसीना सन्नद्यते । आसीना ह्येषा वीर्यङ्करोति ॥11॥
330302

यत्पश्चात्प्राच्यन्वासीत् । अनया समदन्दधीत । देवानां पत्न्या समदन्दधीत
। देशाद्विष्णुत उदीच्यन्वास्ते । आत्मनो
गोपीथार्य । आशासाना सौमनसमित्याह । मेध्यामेवैनाङ्केवलीङ्कत्वा । आशिषा समर्धयति
। अग्रेरनुव्रता भूत्वा सन्नद्ये सुकृतायु कमित्याह ।
एतद्वै पत्न्यै व्रतोपनयनम् ॥12॥
330303

तेनैवैनां व्रतमुपनयति । तस्मादाहुः । यश्चैवव्वेदु यश्च न । योक्त्रमेव युते
। यमन्वास्ते । तस्यामुष्मिल्लोके भवतीति
योक्त्रेण । यद्योक्त्रम् । स योगः । यदास्ते । स खषेमः ॥13॥
330304

योगखषेमस्य कृत्यै । युक्तङ्क्रियाता आशीः कामे युज्याता इति । आशिषस्समृद्धये
। ग्रन्थिङ्ग्रन्थाति । आशिष
एवास्यां परिगृह्णाति । पुमान् वै ग्रन्थिः । स्त्री पत्नी । तन्मिथुनम् । मिथुनमेवास्य
तद्यज्ञे करोति प्रजननाय । प्र जायते प्रजया पशुभिर्यजमानः ॥14॥
330305

अथो अर्धो वा एष आत्मनः । यत्पत्नी । यज्ञस्य धृत्या अशिथिलंभावाय । सुप्रजसस्त्वा
व्यः सुपत्नीरुप सेदिमेत्याह ।
यज्ञमेव तन्मिथुनीकरोति । ऊनेऽतिरिक्तन्धीयाता इति प्रजात्यै । महीनां पयोऽस्योषधीनाः
रस इत्याह । रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे । तस्य
तेऽक्षीयमाणस्य निर्वपामि देवयुज्याया इत्याह । आशिषमेवैतामाशास्ते ॥15॥
330300

करोति व्रतोपनयनं क्षेमो यजमानश्शास्ते ॥13॥
330401

घृतं च वै मधु च प्रजापतिरासीत् । यतो मध्वासीत् । ततः प्रजा असृजत । तस्मान्मधुषि
प्रजननमिवास्ति । तस्मान्मधुषा
न प्रचरन्ति । यातयाम् हि । आज्येन प्रचरन्ति । यज्ञो वा आज्यम् । यज्ञेनैव यज्ञं
प्रचरन्त्ययातयामत्वाय । पत्यवैक्षते ॥16॥
330402

मिथुनत्वाय प्रजात्यै । यद्वै पत्नीं यज्ञस्य करोति । मिथुनं तत् । अथो
पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै । अमेध्यं
वा एतत्करोति । यत्पल्यवेक्षते । गार्हपत्येऽधिश्चयति मेध्यत्वाय । आहवनीयमभ्युद्रवति
। यज्ञस्य सन्तत्यै । तेजोसि तेजोऽनु प्रेहीत्याह ॥17॥

330403

तेजो वा अग्निः । तेज आर्ज्यम् । तेजसैव तेजस्समर्धयति । अग्निस्ते तेजो मा विनैदित्याहाहिसायै
। स्फ्यस्य

वर्त्मन्त्सादयति । यज्ञस्य सन्तत्यै । अग्नेर्जिह्वाऽसि सुभूर्देवानामित्याह । यथायजुरेवैतत्
। धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे भवेत्याह ।

आशिषमेवैतामाशास्ते ॥18॥

330404

तद्वा अतः पवित्राभ्यामेवोत्पुनाति । यजमानो वा आर्ज्यम् । प्राणापानौ पवित्रे । यजमान एव
प्राणापानौ दधाति ।

पुनराहारम् । एवमिव हि प्राणापानौ संचरतः । शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोसीत्याह
। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे । त्रिर्यजुषा । त्रय इमे लोकाः ॥19॥

330405

एषां लोकानामास्यै । त्रिः । त्र्यावृद्धि यज्ञः । अथो मेध्यत्वाय । अथाज्यवतीभ्यामपः
। रूपमेवासामेतद्वर्णं दधाति । अपि

वा उताहुः । यथा ह वै योषां सुवर्णः हिरण्यं पेशलं बिभ्रती रूपाण्यास्ते । एवमेता
एतरहीति । आपो वै सर्वा देवताः ॥20॥

330406

एषा हि विश्वेषां देवानां तनूः । यदाज्यम् । तत्रोभयोर्मीमांसा । जामि स्यात्
। यद्यजुषाऽऽज्यं यजुषाऽप उत्पुनीयात् ।

छन्दसाऽप उत्पुनात्यजामित्वाय । अथो मिथुनत्वाय । सावित्रियर्चा । सवितृप्रसूतं
मे कर्मासदिति । सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति । पृच्छो

गायत्रिया त्रिष्वमृद्धत्वाय । अद्भिरेवौषधीस्संनयति । ओषधीभिः पशून् । पशुभिर्यजमानम्
। शुक्रं त्वा शुक्रायां ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वा

ऽर्चिषीत्याह सर्वत्वाय । पर्याप्त्या अनन्तरायाय ॥21॥

330400

ईक्षत् आह शास्ते लोका देवता भवति षट् च ॥4॥

330501

देवासुरास्सय्यँत्ता आसन् । स एतमिन्द्र आज्यस्यावकाशमपश्यत् । तेनावैक्षत

। ततो देवा अभवन् । पराऽसुराः । य एवं
विद्वानाज्यमवेक्षते । भवत्यात्मना । पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति । ब्रह्मवादिनो
वदन्ति । यदाज्येनान्यानि हवीःष्यभि घारयति ॥22॥

330502

अथ केनाज्यमिति । सत्येनेति ब्रूयात् । चखुर्वे सत्यम् । सत्येनैवैनदुभि घारयति
। ईश्वरो वा एषोऽन्धो भवितोः ।

यश्चखुषाऽऽज्यमवेक्षते । निमील्यावेक्षेत । दाधारात्मञ्चखुः । अभ्याज्यङ्घारयति । आज्यङ्घ्राति
॥23॥

330503

छन्दांसि वा आज्यम् । छन्दांस्येव प्रीणाति । चतुर्जुहाङ्घ्राति । चतुष्पादः
पशवः । पशूनेवावरुन्धे । अष्टावुपभृति ।

अष्टाखरा गायत्री । गायत्रः प्राणः । प्राणमेव पशुषु दधाति । चतुर्ध्रुवायाम् ॥24॥

330504

चतुष्पादः पशवः । पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रतितिष्ठति । यजमानदेवत्या
वै जुहूः । भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् । चतुर्जुहाङ्घ्रन्भूयो
गृहीयात् । अष्टावुपभृति गृह्णन्कनीयः । यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिङ्करोति । गौर्वै
सुचः । चतुर्जुहाङ्घ्राति । तस्माच्चतुष्पदी ॥25॥

330505

अष्टावुपभृति । तस्मादष्टाशफा । चतुर्ध्रुवायाम् । तस्माच्चतुस्तना । गामेव
तथ्सस्करोति । सास्मै सस्कृतेषुमूर्जन्दुहे ।

यज्जुहाङ्घ्राति । प्रयाजेभ्यस्तत् । यदुपभृति । प्रयाजानूयाजेभ्यस्तत्

। सर्वस्मै वा एतद्यज्ञाय गृह्यते । यद्ध्रुवायामाज्यम् ॥26॥

330500

अभिघारयति गृह्णाति ध्रुवायाच्चतुष्पदी प्रयाजानूयाजेभ्यस्तद्वे च ॥5॥

330601

आपो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुव इत्याह । रूपमेवासामेतन्महिमानुव्याँचष्टे । अग्रं
इमय्यँजन्नयताग्रं यज्ञपतिमित्याह । अग्रं एव

यज्ञन्नयन्ति । अग्रं यज्ञपतिम् । युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यं यूयमिन्द्रमवृणीध्वव्वँत्रतूर्यं
इत्याह । वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वत्रे । आपो

हेन्द्रव्वँत्रिरे । संज्ञामेवासामेतथ्सामानुव्याँचष्टे । प्रोखितास्थेत्याह ॥27॥

330602

तेनाप॒ः प्रो॒खि॒ताः । अ॒ग्नि॒दे॒वेभ्यो॑ नि॒ला॒यत । कृ॒ष्णो॑ रू॒प॒ङ्क॒त्वा । स वन॑स्पतीन्प्राविशत्
। कृ॒ष्णो॑ऽस्याखरेष्टोऽग्रये॑ त्वा

स्वाहेत्याह । अ॒ग्रय॑ ए॒वैन॑ञ्जुष्टङ्करोति । अथो॑ अ॒ग्रे॒रेव॑ मेध॒मव॑रुन्धे । वेदि॑रसि ब॒रु॒हिषे॑
त्वा स्वाहेत्याह । प्र॒जा वै ब॒रु॒हिः । पृथि॑वी वेदिः ॥28॥

330603

प्र॒जा ए॒व पृथि॑व्यां प्रतिष्ठापयति । ब॒रु॒हिर॑सि सु॒ग्भ्यस्त्वा॑ स्वाहेत्याह
। प्र॒जा वै ब॒रु॒हिः । यज॑मानस्सुचः । यज॑मानमेव

प्र॒जासु॑ प्रतिष्ठापयति । दि॒वेत्वा॑ऽन्तरि॒ख्याय॑ त्वा पृथि॑व्यै त्वेति॑ ब॒रु॒हिरा॑साद्य
प्रो॒खति॑ । ए॒भ्य ए॒वैन॑ल्लो॒केभ्यः॑ प्रो॒खति॑ । अथ॑ तत॑स्सह सु॒चा

पु॒रस्ता॑त्प्रत्यञ्चङ्ग्रन्थिं प्रत्यु॒खति॑ । प्र॒जा वै ब॒रु॒हिः । यथा॑ सू॒त्यै काल॑ आप॒ः पु॒रस्ता॑द्यन्ति ॥29॥
330604

तादृ॒गेव॑ तत् । स्व॒धा पि॑तृभ्यु॒ इत्या॑ह । स्व॒धाका॑रो हि पि॑तृणाम् । ऊ॒र्ध्वं ब॒रु॒हिष॑द्भ्य
इति॑ दखि॒षणा॑यै श्रो॒णोरो॑त्तरस्यै नि॒नय॑ति

सन्त॑त्यै । मा॒सा वै पि॑तरो॑ ब॒रु॒हिष॑दः । मा॒साने॒व प्री॑णाति । मा॒सा वा ओष॑धीर्व॒र्धय॑न्ति
। मा॒साः पच॑न्ति॒ समृ॑द्ध्यै । अ॒न॒ति॒स्क॒न्दन् ह॑ पर्जन्यो॑

व॒रुष॑ति । यत्रै॒तदे॒वङ्क्रि॑यते॑ ॥30॥

330605

ऊ॒र्जा पृथि॑वीङ्गच्छ॒तेत्या॑ह । पृथि॑व्यामे॒वोर्ज॑न्दधाति । तस्मा॑त्पृथि॑व्या ऊ॒र्जा
भु॒ञ्जते॑ । गृ॒न्थि॒व्वि॒स्रः॑सयति । प्र॒जन॑यत्ये॒व तत् ।

ऊ॒र्ध्वं प्राञ्च॑मु॒द्वृढं॑ प्र॒त्यञ्च॑मायच्छति । तस्मा॑त्प्रा॒चीनु॑ः॒ रेतो॑ धीयते । प्र॒तीची॑ः
प्र॒जा जा॑यन्ते । वि॒ष्णोस्स्तू॒पोऽसी॑त्याह । य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुः॑ ॥31॥

330606 य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै । पु॒रस्ता॑त्प्र॒स्तर॑ङ्ग॒ह्वाति॑ । मु॒ख्यमे॒वैन॑ङ्करोति । इ॒यन्त॑ङ्ग॒ह्वाति॑
। प्र॒जाप॑तिना य॒ज्ञमु॒खेन॑ संमि॒तम् । इ॒यन्त॑ङ्ग॒ह्वाति॑ ।

य॒ज्ञप॑रुषा संमि॒तम् । इ॒यन्त॑ङ्ग॒ह्वाति॑ । ए॒ताव॑द्वै पु॒रुषे॑ वी॒र्य॑म् । वी॒र्य॑संमि॒तम् ॥32॥
330607

अ॒प॑रिमि॒तङ्ग॒ह्वाति॑ । अ॒प॑रिमि॒तस्या॑व॒रुद्ध्यै॑ । तस्मि॑न्पु॒वित्रे॑ अ॒पि॑सृजति । यज॑मानो
वै प्र॑स्तरः । प्रा॒णापा॑नौ पु॒वित्रे॑ । यज॑मान

ए॒व प्रा॑णापा॒नौ द॑धाति । ऊ॒र्णा॑मि॒दस॑न्त्वा स्तृ॒णामी॑त्याह । यथा॑य॒जुरे॒वैतत् । स्वा॑सु॒स्थन्दे॒वेभ्यु॑
इत्या॑ह । दे॒वेभ्य॑ ए॒वैन॑थ्स्वा॒सुस्थ॑ङ्करोति ॥33॥

330608 ब॒रु॒हिस्स्तृ॑णाति । प्र॒जा वै ब॒रु॒हिः । पृथि॑वी वेदिः । प्र॒जा ए॒व पृथि॑व्यां
प्रति॑ष्ठापयति । अ॒न॒ति॒दृश॑ज स्तृ॒णाति॑ । प्र॒जये॑वैनं

पशुभिरनतिदृशङ्करोति । धारयन्प्रस्तरं परिधीन्परिदधाति । यजमानो वै प्रस्तरः
। यजमान एव तथ्स्वयं परिधीन्परिदधाति । गन्धर्वोऽसि

विश्वारवसुरित्याह ॥34॥

330609

विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति । इन्द्रस्य बाहुरसि दखिषणु इत्याह । इन्द्रियमेव
यजमाने दधाति । मित्रावरुणौ त्वोत्तरतः
परिधत्तामित्याह । प्राणापानौ मित्रावरुणौ । प्राणापानावेवास्मिन्दधाति । सूर्यस्त्वा
पुरस्तात् पात्वित्याह । रख्खसामपहत्यै । कस्याश्चिदुभिशस्त्या
इत्याह । अपरिमितादेवैनं पाति ॥35॥

330610

वीतिहोत्रन्त्वा कव इत्याह । अग्निमेव होत्रेण समर्धयति । द्युमन्तः समिधीमहीत्याह
समिद्धयै । अग्रै बृहन्तमध्वर इत्याह
वृद्धयै । विशो यन्त्रे स्थ इत्याह । विशाय्यत्यै । उदीचीनाग्रे निदधाति प्रतिष्ठित्यै
। वसूनाः रुद्राणामादित्यानाः सदसि सीदेत्या ह । देवतानामेव
सदने प्रस्तरः सादयति । जुहूरसि घृताची नाम्नेत्याह ॥36॥

330611

असौ वै जुहूः । अन्तरिखमुपभृत् । पृथिवी ध्रुवा । तासामेतदेव प्रियन्नाम
। यद्धृताचीति । यद्धृताचीत्याह । प्रियेणैवैना
नाम्ना सादयति । एता असदन्धसुकृतस्य लोक इत्याह । सत्यव्यै सुकृतस्य लोकः । सत्य
एवैनास्सुकृतस्य लोके सादयति । ता विष्णो पाहीत्याह ।
यज्ञो वै विष्णुः । यज्ञस्य धृत्यै । पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिं पाहि माय्यज्ञनियमित्याह
। यज्ञाय यजमानायात्मने । तेभ्य एवाशिषमाशास्तेऽनार्त्यै ॥37॥

330600

स्थेत्याह पृथिवी वेदिर्यन्ति क्रियते वीणुर्वीर्यसंमितङ्करोत्याह पाति नाम्नेत्याह लोके सादयति षट् च
॥6॥

330701

अग्निना वै होत्रा । देवा असुरानभ्यभवन् । अग्र्ये समिध्यमानायानुब्रूहीत्याह
भ्रातृव्याभिभूत्यै । एकविंशतिमिध्मदारूणि
भवन्ति । एकविंशो वै पुरुषः । पुरुषस्याह्यै । पञ्चदशेध्मदारूण्यभ्यादधाति ।
पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः । अर्धमासशस्सव्वत्सुर आप्यते ।
त्रीन्परिधीन्परि दधाति ॥38॥

330702

ऊर्ध्वं समिधावाद्धाति । अनुयाजेभ्यस्समिधमतिं शिनष्टि । षट्थसंपद्यन्ते ।
षड्वा ऋतवः । ऋतूनेव प्रीणाति । वेदेनोप
वाजयति । प्राजापत्यो वै वेदः । प्राजापत्यः प्राणः । यजमान आहवनीयः । यजमान एव
प्राणान्दधाति ॥39॥

330703

त्रिरुपवाजयति । त्रयो वै प्राणाः । प्राणानेवास्मिन्दधाति । वेदेनोपयत्यं सुवेण
प्राजापत्यमाघारमाघारयति । यज्ञो वै
प्रजापतिः । यज्ञमेव प्रजापतिं मुखत आरभते । अथो प्रजापतिस्सर्वा देवताः ।
सर्वा एव देवताः प्रीणाति । अग्निमग्नीत्त्रिस्त्रिस्संमृष्टीत्याह ।

त्र्यावृद्धि यज्ञः ॥40॥

330704

अथो रस्त्रसामपहत्यै । परिधीन्धसंमार्ष्टि । पुनात्येवैनान् । त्रिस्त्रिस्संमार्ष्टि
। त्र्यावृद्धि यज्ञः । अथो मेध्यत्वाय । अथो एते वै
देवाश्वाः । देवाश्वानेव तथसंमार्ष्टि । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । आसीनोऽन्यमाघारमाघारयति

॥41॥

330705

तिष्ठन्नन्यम् । यथाऽनो वा रथंवाँ युञ्ज्यात् । एवमेव तदध्वर्युयज्ञय्युँनक्ति
। सुवर्गस्य लोकस्याभ्यूढ्यै । वहन्त्येनङ्ग्राम्याः
पशवः । य एववदं । भुवनमसि वि प्रथस्वेत्याह । यज्ञो वै भुवनम् । यज्ञ एव यजमानं
प्रजयां पशुभिः प्रथयति । अग्ने यष्टिदन्नम् इत्याह ॥42॥

330706

अग्निर्वै देवानाय्यँष्टी । य एव देवानाय्यँष्टी । तस्मा एव नमस्करोति । जुह्वेह्यग्निस्त्वा
ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि देवस्त्वा
सविता ह्वयति देवयज्याया इत्याह । आग्नेयी वै जुहूः । सावित्र्युपभृत् । ताभ्यामेवैने
प्रसूत आदत्ते । अग्नाविष्णु मा वामवक्रमिषमित्याह । अग्निः

पुरस्तात् । विष्णुर्यज्ञः पश्चात् ॥43॥

330707

ताभ्यामेव प्रतिप्रोच्यात्याक्रामति । विजिहाथां मा मा सन्ताप्तमित्याहाहिःसायै
। लोकं मे लोककृतौ कृणुतमित्याह ।
आशिषमेवैतामा शास्ते । विष्णोस्स्थानमसीत्याह । यज्ञो वै विष्णुः । एतत्खलु वै

देवानामपराजितमायतनम्

। यद्यज्ञः । देवानामेवापराजित

आयतने तिष्ठति । इत इन्द्रो अकृणोद्वीर्याणीत्याह ॥44॥

330708

इन्द्रियमेव यजमाने दधाति । समारभ्योर्ध्वो अध्वरो दिविस्पृशमित्याह

वृद्ध्यै । आघारमाघार्यमाणमनुसमारभ्य ।

एतस्मिन्काले देवास्सुवर्गलोकमायन् । साखादेव यजमानस्सुवर्गलोकमेति

। अथो समृद्धेनैव यज्ञेन यजमानस्सुवर्गलोकमेति । अहुतो यज्ञो

यज्ञपतेरित्याहानात्यै । इन्द्रावान्स्वाहेत्याह । इन्द्रियमेव यजमाने दधाति । बृहद्वा इत्याह ॥45॥

330709

सुवर्गो वै लोको बृहद्वाः । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । यजमानदेवत्या

वै जुहूः । भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् । प्राण आघारः ।

यत्संस्पर्शयेत् । भ्रातृव्येऽस्य प्राणन्दध्यात् । असंस्पर्शयन्नत्याक्रामति ।

यजमान एव प्राणन्दधाति । पाहि माऽग्रे दुश्चरितादामा सुचरिते

भजेत्याह ॥46॥

330710

अग्निर्वाव पवित्रम् । वृजिनमनृतन्दुश्चरितम् । ऋजुकर्म सत्यं सुचरितम्

। अग्निरेवैनव्वृजिनादनृताद्दुश्चरितात्पाति ।

ऋजुकर्म सत्ये सुचरिते भजति । तस्मादेवमाशास्ते । आत्मनो गोपीथाय । शिरो वा एतद्यज्ञस्य

। यदाघारः । आत्मा ध्रुवा ॥47॥

330711

आघारमाघार्यं ध्रुवाः समनक्ति । आत्मनेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति । द्विस्समनक्ति

। द्वौ हि प्राणापानौ । तदाहुः । त्रिरेव

समञ्ज्यात् । त्रिधातु हि शिर इति । शिर इवैतद्यज्ञस्य । अथो त्रयो वै प्राणाः ।

प्राणानेवास्मिन्दधाति । मुखस्य शिरौसि सञ्ज्योतिषा

ज्योतिरङ्गमित्याह । ज्योतिरेवास्मा उपरिष्टादधाति । सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै ॥48॥

330700

परिदधाति प्राणन्दधाति हि यज्ञो घारयति नम् इत्याह पश्चाद्वीर्याणीत्याह भा इत्याह

भजेत्याह ध्रुवैवास्मिन्दधाति त्रीणि च ॥7॥

330801

धिष्ण्या वा एते न्युप्यन्ते । यद्वह्ना । यद्धोता । यदध्वर्युः । यदग्नीत् ।

यद्यजमानः । तान् यदन्तरेयात् । यजमानस्य

प्राणान्ध्रसङ्कर्षेत् । प्रमायुंकस्स्यात् । पुरोडाशमपृगृह्य सञ्चरत्यध्वर्युः ॥49॥

330802

यजमानायैव तल्लोकः शिःषति । नास्य प्राणान्ध्रसङ्कर्षति । न प्रमायुको भवति । पुरस्तात्

प्रत्यङ्घ्रासीनः । इडाया

इडामादधाति । हस्त्याः होत्रे । पशवो वा इडा । पशवः पुरुषः । पशुष्वेव पशून्

प्रतिष्ठापयति । इडायै वा एषा प्रजातिः ॥50॥

330803

तां प्रजातिर्यजमानोऽनु प्र जायते । द्विरङ्गुलावनक्ति पर्वणोः । द्विपाद्यजमानः

प्रतिष्ठित्यै । सकृदुपस्तृणाति । द्विरादधाति ।

सकृदभिधारयति । चतुस्संपद्यते । चत्वारि वै पशोः प्रतिष्ठानानि । यावानेव पशुः । तमुपह्वयते

॥51॥

330804

मुखमिव प्रत्युपह्वयेत । संमुखानेव पशूनुपह्वयते । पशवो वा इडा । तस्मात्साऽन्वारभ्या

। अध्वर्युणां च यजमानेन च ।

उपहृतः पशुमानसानीत्याह । उप ह्येनौ ह्वयते होता । इडायै देवतानामुपह्वे ।

उपहृतः पशुमान्भवति । य एवंवेद ॥52॥

330805

यावँ हस्त्यामिडामादधाति । वाचस्सा भाग्धेयम् । यामुपह्वयते । प्राणानाः

सा । वाचञ्चैव प्राणाःश्चावरुन्धे । अथ वा

एतर्ह्युपहृतायामिडायाम् । पुरोडाशस्यैव बर्हिषदो मीमाःसा । यजमानन्देवा

अब्रुवन् । हविर्नो निर्वपेति । नाहर्मभागो निर्वपस्यामीत्यब्रवीत् ॥53॥

330806

न मयाऽभागयाऽनुवर्ष्यथेति वागब्रवीत् । नाहर्मभागा पुरोनुवाक्या भविष्यामीति पुरोनुवाक्या ।

नाहर्मभागा याज्या

भविष्यामीति याज्या । न मयाऽभागेन वर्षङ्करिष्यथेति वर्षङ्कारः । यद्यजमानभागान्निधाय

पुरोडाशं बर्हिषदङ्करोति । तानेव तद्भागिनः करोति ।

चतुर्धा करोति । चतस्रो दिशः । दिग्ध्वेव प्रतितिष्ठति । बर्हिषदङ्करोति ॥54॥

330807

यजमानो वै पुरोडाशः । प्रजा ब्रूहिः । यजमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति

। तस्माद्सुश्राऽन्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति । माःसेनान्याः । अथो खल्वाहुः ।

दखिषणा वा एता हविर्यज्ञस्यान्तर्वेद्यवरुध्यन्ते ।

यत्पुरोडाशं बर्हिषदङ्करोतीति । चतुर्धा करोति । चत्वारो ह्येते हविर्यज्ञस्यृत्विजः ॥55॥
330808

ब्रह्मा होताऽध्वर्युरग्रीत् । तमभिमृशेत् । इदं ब्रह्मणः । इदं होतुः ।

इदमध्वर्योः । इदमग्रीध इति । यथैवादस्सौम्येऽध्वरे ।

आदेशमृत्विग्भ्यो दखिषणा नीयन्ते । तादृगेव तत् । अग्रीधे प्रथमायादधाति ॥56॥
330809

अग्रिमुखा हृद्धिः । अग्रिमुखामेवर्द्धिय्यंजमान ऋधोति । सकृदुपस्तीर्य

द्विरादधत् । उपस्तीर्य द्विरभिघारयति । षट्संपद्यन्ते ।

षड्वा ऋतवः । ऋतूनेव प्रीणाति । वेदेन ब्रह्मणे ब्रह्मभागं परिहरति । प्राजापत्यो

वै वेदः । प्राजापत्यो ब्रह्मा ॥57॥

330810

सविता यज्ञस्य प्रसूत्यै । अथ काममन्येन । ततो होत्रे । मध्यव्वा एतद्यज्ञस्य

। यद्धोता । मध्यत एव यज्ञं प्रीणाति ।

अथाध्वर्यवे । प्रतिष्ठा वा एषा यज्ञस्य । यदध्वर्युः । तस्माद्धविर्यज्ञस्यैतामेवावृतमनु ॥58॥

330811

अन्या दखिषणा नीयन्ते । यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै । अग्रिमग्रीथ्सकृत्सकृत्समृद्धीत्याह

। पराडिव ह्येतरहि यज्ञः । इषिता दैव्या

होतार इत्याह । इषितं हि कर्म क्रियते । भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषस्सूक्तवाकाय

सूक्ता ब्रूहीत्याह । आशिषमेवैतामाशास्ते । स्वगा दैव्या होतृभ्यु

इत्याह । यज्ञमेव तथस्वगा करोति । स्वस्तिर्मानुषेभ्यु इत्याह । आशिषमेवैतामा शास्ते

। शय्योर्ब्रूहीत्याह । शय्यमेव बारहस्पत्यं भाग्धेयेन

समर्धयति ॥59॥

330800

चरत्यध्वर्युः प्रजातिर्हयते वेदाब्रवीद्वर्हिषदङ्करोत्यृत्विजो दधाति ब्रह्माऽनुकरोति चत्वारि च ॥8॥

330901

अथ सुचावनुष्टुग्भ्याव्वांजवतीभ्याव्वाहति । प्रतिष्ठा वा अनुष्टुक् ।

अत्रव्वांजः प्रतिष्ठित्यै । अत्राद्यस्यावरुद्ध्यै ।

प्राचीञ्जुहूमहति । जातानेव भ्रातृव्यान्प्रणुदते । प्रतीचीमुपभृतम् । जनिष्यमाणानेव

प्रतिनुदते । सविषूच एवापोह्य सपत्नान् यजमानः ।

अस्मिह्योके प्रतिष्ठति ॥60॥

330902

द्वाभ्याम् । द्विप्रतिष्ठो हि । वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वेत्याह

। यथायजुरेवैतत् । सुख्यु प्रस्तरमनक्ति । इमे वै

लोकास्सुचः । यजमानः प्रस्तरः । यजमानमेव तेजसाऽनक्ति । त्रेधाऽनक्ति । त्रयं इमे लोकाः

॥61॥

330903

एभ्य एवैनल्लोकेभ्योऽनक्ति । अग्निपूर्वमनक्ति । अग्निपूर्वमेव यजमानन्तेजसाऽनक्ति

। अक्तः रिहाणा इत्याह । तेजो वा

आज्यम् । यजमानः प्रस्तरः । यजमानमेव तेजसाऽनक्ति । वियन्तु वय इत्याह । वयं एवैनङ्कृत्वा

। सुवर्गल्लोकङ्गमयति ॥62॥

330904

प्रजाय्योनिं मा निर्मृख्मिमित्याह । प्रजायै गोपीथाय । आप्यायन्तामाप ओषधय

इत्याह । आप एवौषधीरा प्याययति ।

मरुतां पृषतयस्स्थेत्याह । मरुतो वै वृष्ट्या ईशते । वृष्टिमेवावरुन्धे । दिवङ्गच्छ

ततो नो वृष्टिमेरयेत्याह । वृष्टिर्वै द्यौः । वृष्टिमेवावरुन्धे ॥63॥

330905

यावद्वा अध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति । तावदस्यायुर्मियते । आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मे

पाहीत्याह । आयुरेवात्मन्धत्ते । यावद्वा

अध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति । तावदस्य चख्बुर्मियते । चख्बुष्पा अग्नेऽसि चख्बुर्मे

पाहीत्याह । चख्बुरेवात्मन्धत्ते । ध्रुवाऽसीत्याह प्रतिष्ठित्यै । यं

परिधिं पर्यधत्था इत्याह ॥64॥

330906

यथायजुरेवैतत् । अग्ने देव पणिभिर्वीयमाण इत्याह । अग्रय एवैनञ्जुष्टङ्करोति

। तन्त एतमनु जोषं भ्रामीत्याह ।

सजातानेवास्मा अनुकान्करोति । नेदेष त्वदपचेदयाता इत्याहानुख्यात्यै । यज्ञस्य

पाथु उप समित्मित्याह । भूमानमेवोपैति । परिधीन्प्रहरति ।

यज्ञस्य समिष्ट्यै ॥65॥

330907

सुचौ सं प्रस्रावयति । यदेव तत्र क्रूरम् । तत्तेन शमयति । जुह्वामुपभृतम्

। यजमानदेवत्या वै जुहूः । भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् ।

यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिङ्करोति । सस्रावभागास्थेत्याह । वसवो वै रुद्रा

आदित्यास्सस्रावभागाः । तेषान्तद्भागधेयम् ॥66॥

330908

तानेव तेन प्रीणाति । वैश्वदेव्यर्चा । एते हि विश्वे देवाः । त्रिष्टुग्भवति

। इन्द्रियव्यं त्रिष्टुक् । इन्द्रियमेव यजमाने दधाति ।

अग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदेसि सादयामीत्याह । इयव्वाँ अग्रिरपन्नगृहः । अस्या एवैने

सदने सादयति । सुम्राय सुमिनी सुम्रे मा धत्तमित्याह ॥67॥

330909

प्रजा वै पशवस्सुम्नम् । प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते । धुरि धुर्यौ पातमित्याह

। जायापत्योर्गोपीथाय । अग्नेऽदब्धायोऽशीततनो

इत्याह । यथायजुरेवैतत् । पाहि माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै पाहि

दुरन्ध्र्यै पाहि दुश्चरितादित्याह । आशिषमेवैतामाशास्ते ।

अविषन्नः पितुङ्कणु सुषदा योनि स्वाहेतीध्मसव्वंश्चनान्यन्वाहार्यपचनेऽभ्याधाय

फलीकरणहोमञ्जुहोति । अतिरिक्तानि वा इध्मसव्वंश्चनानि ॥68॥

330910

अतिरिक्ताः फलीकरणाः । अतिरिक्तमाज्योच्छेषणम् । अतिरिक्त एवातिरिक्तन्दधाति । अथो

अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमात्वाऽ

वरुन्धे । वेदिदेवेभ्यो निलायत । ताव्वेदेनान्वविन्दन् । वेदेन वेदिँवविदुः

पृथिवीम् । सा पंप्रथे पृथिवी पार्थिवानि । गर्भं बिभर्ति भुवनेष्वन्तः ।

ततो यज्ञो जायते विश्वदानिरिति पुरस्ताथस्तम्बयजुषो वेदेन वेदिः संमार्ष्ट्यनुवित्यै ॥69॥

330911

अथो यद्वेदश्च वेदिश्च भवतः । मिथुनत्वाय प्रजात्यै । प्रजापतेर्वा एतानि

श्मश्रूणि । यद्वेदः । पत्न्या उपस्थ आस्यति ।

मिथुनमेव करोति । विन्दते प्रजाम् । वेदः होताऽऽहवनीयाथस्तृणन्नैति । यज्ञमेव

तथ्सन्तनोत्योत्तरस्मादर्धमासात् । तः सन्ततमुत्तरेऽर्धमास

आलभते ॥70॥

330912

तङ्कालेकाल आगते यजते । ब्रह्मवादिनो वदन्ति । स त्वा अध्वर्युस्स्यात् । यो

यतो यज्ञं प्रयुङ्के । तदेनं प्रतिष्ठापयतीति ।

वाताद्वा अध्वर्युर्यज्ञं प्रयुङ्के । देवा गातुविदो गातुँवित्वा गातुमितेत्याह

। यत एव यज्ञं प्रयुङ्के । तदेनं प्रतिष्ठापयति । प्रतिष्ठति प्रजया

पशुभिर्यजमानः ॥71॥

331000

तिष्ठतीमे लोका गमयति द्यौर्वृष्टिमेवावरुन्धे पर्यधत्था इत्याह समिष्ट्यै
भागधेयन्धत्तमित्याह वा इध्मसव्वँश्चनान्यनुवित्त्यै लभते यजमानः ॥9॥
331001

यो वा अयथादेवतय्यँजमुपचरति । आ देवताभ्यो वृश्च्यते । पापीयान्भवति । यो यथादेवतम् । न
देवताभ्यु आवृश्च्यते ।

वसीयान्भवति । वारुणो वै पाशः । इमाँव्विष्यामि वरुणस्य पाशमित्याह । वरुणपाशादेवैनाँ
मुञ्चति । सवितृप्रसूतो यथादेवतम् ॥72॥

331002

न देवताभ्यु आवृश्च्यते । वसीयान्भवति । धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोक इत्याह
। अग्रिवै धाता । पुण्यङ्कर्म सुकृतस्य लोकः ।

अग्रिरेवैनाँश्चाता । पुण्ये कर्मणि सुकृतस्य लोके दधाति । स्योनं मेँ सह पत्या
करोमीत्याह । आत्मनश्च यजमानस्य चानाँत्यै सन्त्वाय । समायुषा
सं प्रजयेत्याह ॥73॥

331003

आशिषमेवेतामाशाँस्ते पूर्णपात्रे । अन्ततोँऽनुष्टुभाँ । चतुष्पद्वा एतच्छन्दः
प्रतिष्ठितं पत्नियै पूर्णपात्रे भवति । अस्मिँल्लोके
प्रतितिष्ठानीति । अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति । अथो वाग्वा अनुष्टुक् । वाङ्मिथुनम्
। आपो रेतः प्रजननम् । एतस्माद्वै मिथुनाद्विद्योतमान
स्तनयन्वर्षति । रेतस्सिञ्चन् ॥74॥

331004

प्रजाः प्रजनयन् । यद्वै यज्ञस्य ब्रह्मणा युज्यते । ब्रह्मणा वै तस्य
विमोकः । अद्भिस्शान्तिः । विमुक्तव्वाँ एतरहि योक्त्रं
ब्रह्मणा । आदायैनुत्पत्नीँ सहापु उपगृहीते शान्त्यै । अञ्जलौ पूर्णपात्रमानयति
। रेत एवास्याँ प्रजान्दधाति । प्रजया हि मनुष्यः पूर्णः । मुखँव्विमृष्टे ।
अवभृथस्यैव रूपङ्कृत्वोत्तिष्ठति ॥75॥

सवितृप्रसूतो यथादेवतं प्रजयेत्याह सिञ्चन्मृष्ट एकञ्च ॥10॥

331101

परिवेषो वा एष वनस्पतीनाम् । यदुपवेषः । य एवव्वँद । विन्दतेँ परिवेष्टारम्
। तमुत्करे । यन्देवा मनुष्येषु ।

उपवेषमधारयन् । ये अस्मदपं चेतसः । तानस्मभ्यमिहा कुरु । उपवेषोपविद्धि नः ॥76॥

331102

प्रजां पुष्टिमथो धनम् । द्विपदो नश्चतुष्पदः । ध्रुवाननपगान्कुर्विति पुरस्तात्प्रत्यञ्चमुप
गूहति । तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चशुद्रा
अवस्यन्ति । स्थविमत उपगूहति । अप्रतिवादिन एवैनान्कुरुते । धृष्टिर्वा उपवेषः । शुचतो
वज्रो ब्रह्मणा सशितः । योपवेषे शुक् ।

साऽमुमृच्छतु यन्दिष्म इति ॥७७॥
331103

अथास्मै नाम् गृह्य प्रहरति । निरमुन्नुद ओकसः । सपत्नो यः पृतन्यति ।
निर्बाध्येन हविषा । इन्द्र एणं पराशरीत् । इहि
तिस्रः परावतः । इहि पञ्च जनाः अति । इहि तिस्रोऽतिरोचनायावत् । सूर्यो
असद्विवि । पुरमान्त्वा परावतम् ॥७८॥
331104

इन्द्रो नयतु वृत्रहा । यतो न पुनरायसि । शश्वतीभ्यस्समाभ्यु इति । त्रिवृद्धा
एष वज्रो ब्रह्मणा सशितः । शुचैवैनं विध्वा ।
एभ्यो लोकेभ्यो निर्णुद्य । वज्रेण ब्रह्मणा स्तृणुते । हतोऽसावर्धिष्मामुमित्याह
स्तृत्यै । यन्दिष्यात्तन्ध्यायेत् । शुचैवैनमर्पयति ॥७९॥
331100

नो द्विष्म इति परावतमर्पयति ॥११॥
330000

प्रत्युष्टन्दिविशिल्पमर्यज्ञो घृतञ्च देवासुरास्स एतमिन्द्र आपो देवीरग्निना धिष्ण्या
अथ सुचौ यो वा अयथादेवतं परिवेषो वा एकादश ॥११॥

प्रत्युष्टमर्यज्ञ एषा हि विश्वेषान्देवानामूर्जा पृथिवीमथो रख्यसान्तां प्रजातिन्द्वाभ्यान्तङ्कालेकाले
नवसप्ततिः ॥७९॥

प्रत्युष्टमर्पयति ॥

हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

तृतीयप्रपाठकस्समाप्तः

340000

चतुर्थप्रपाठक प्रारम्भः हरिःओम् ।।

340101

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभते । खत्रायराजन्यम् ।
मरुद्ध्योवैश्यम् । तपसेशुद्रम् । तमसेतस्करम् ।
नारकाय वीरहणम् । पाप्मनेक्लीबम् । आक्रयायायोगम् ।
कामायपुञ्जलूम् । अतिक्रुष्टायमागधम् ।।1 ।।

340201

गीताय सूतम् । नृत्तायशैलूषम् । धर्माय
सभाचरम् । नर्मायरेभम् । नरिष्ठायैभीमलम् । हसाय
कारिम् । आनन्दाय स्त्रीषुखम् । प्रमुदेकुमारी पुत्रम् ।
मेधायै रथकारम् । धैर्यायतखाणम् ।।2 ।।

340301

श्रमाय कौलालम् । मायायै कार्मारम् ।
रूपायमणिकारम् । शुभैवपम् । शरव्याया इषुकारम् ।
हेत्यैधन्वकारम् । कर्मणेज्याकारम् । दिष्टायरज्जुसर्गम् ।
मृत्यवेमृगयुम् । अन्तकायश्चनितम् ।।3 ।।

340401

सन्धये जारम् । गेहायोपपतिम् ।
निर्ऋत्यै परिवित्तम् । आत्यै परिविविदानम् । अराध्यै
दिधिषूपतिम् । पवित्राय भिषजम् । प्रज्ञानाय नखत्रदुर शम् ।
निष्कृत्यै पेशस्कारीम् । बलायोपदाम् । वर्णायानुरूधम् ।।4 ।।

340501

नदीभ्यः पौञ्जिष्टम् । ऋखीकाभ्यो नैषादम् । पुरुषव्याघ्राय दुर्मदम् ।
प्रयुद्धउन्मत्तम् । गन्धर्वाप्सराभ्यो व्रात्यम् ।
सर्पदेवजनेभ्येऽप्रतिपदम् । अवैभ्यःकितवम् ।
इर्यताया अकितवम् । पिशाचेभ्यो बिदलकारम् ।
यातुधानेभ्यः कण्टककारम् ।।5 ।।

340601

उत्सादेभ्यःकुब्जम् । प्रमुदेवामनम् । द्वार्थ्यस्त्रामम् ।
स्वप्रायान्धम् । अर्धर्मायबधिरम् । संज्ञानायस्मरकारीम् ।
प्रकामोद्यायोपसदम् । आशिखायैप्रशिजनम् ।

।उपशिखाया अभिप्रश्जिनम्। मर्यादायै प्रशजविवाकम्।।6।।

340701

ऋत्यै स्तेनहृदयम्। वैरहत्यायु पिशुनम्। विवित्यैखत्तारम्। औपद्रष्टाय
सङ्ग्रहीतारम्। बलायानुचरम्। भूमनेपरिष्कन्दम्। प्रियाय प्रियवादिनम्।
अरिष्ट्याअश्वसादम्। मेधायवासपल्पूलीम्। प्रकामाय रजयित्रीम्।।7।।

340801

भायै दारवाहारम्। प्रभाया अग्नेन्धम्। नाकस्य पृष्ठयाभिषेक्तारम्।
ब्रध्नस्य विष्टपाय पात्रनिर्णोगम्। देवलोकाय पेशितारम्।
मनुष्यलोकाय प्रकरितारम्। सर्वेभ्योलोकेभ्युपसेक्तारम्। अर्वत्यै
वधायोपमन्थितारम्। सुवर्गाय लोकाय भागदुधम्।
वर्षिष्ठाय नाकाय परिवेष्टारम्।।8।।

340901

अर्मेभ्यो हस्तिपम्। जवायाश्वपम्। पुष्ट्यैगोपालम्।
तेजसेऽजपालम्। वीर्यायाविपालम्।
इरायैक्रीनाशम्। क्रीलालाय सुराकारम्। भद्रायगृहपम्। श्रेयसे
वित्तधम्। अर्ध्यायानुखत्तारम्।।9।।

341001

मन्यवेऽयस्तापम्। क्रोधायनिसरम्। शोकायाभिसरम्।
उत्कूलविकूलाभ्यान्निस्थिनम्। योगाय
योक्तारम्। खेमाय विमोक्तारम्। वपुषेमानस्कृतम्।
शीलाञ्जनीकारम्। निरु ऋत्यै कोशकारीम्। यमायासूम्।।10।।

341101

यम्यै यमसूम्। अथर्वभ्योऽवतोकाम्।
सर्व्थ्सरायपर्यारिणीम्। परिव्थ्सराया विजाताम्।
इदाव्थ्सरायापस्कद्वरीम्।
इद्व्थ्सरायातीत्ववरीम्। व्थ्सराय विजर्जराम्।
सर्व्थ्सरायपलिक्रीम्।

वनायवन्पम्। अन्यतौरण्यायदावपम्।।11।।

341201

सरोभ्योधैवरम्। वेशन्ताभ्योदाशम्। उपस्थावरीभ्योबैन्धम्।
नड्ढलाभ्यश्शौष्कलम्। पार्यायकैवर्तम्। अवार्यायमार्गारम्।

तीर्थेभ्यःआन्दम् । विषमेभ्योमैनालम् । स्वनेभ्यःपर्नकम् ।
गुहाभ्यःकिरातम् । सानुभ्योजम्भकम् । पर्वतेभ्यः किंपूरुषम् ॥12॥
341301

प्रतिश्रुत्कायाऋतुलम् । घोषायभूषम् ।
अन्ताय बहुवादिनं । अन्तायमूकं । महसेवीणावादम् ।
क्रोशायतूणवधम् । आक्रन्दाय दुन्दुभ्याघातम् ।
अवरस्पराय शङ्खधम् । ऋभुभ्योजिनसन्धायम् ।
साध्येभ्यश्चर्मम् । ॥13॥

341401
बीभृसायै पौलकसम् । भूत्यैजागरणम् । अभूत्यैस्वपनम् । तुलायै
वाणिजम् । पर्णायहिरण्यकारम् । विश्वेभ्योदेवेभ्यस्सिध्मलम् ।
पश्चाद्दोषाय ग्लाम् । ऋत्यैजनवादिनं । व्यृद्ध्या अपगल्भम् । सःशराय
प्रच्छिदम् ॥14॥
341501

हसायपुश्चलूमालभते । वीणावादङ्गणकङ्गीताय । यादसेशाबुल्याम् ।
नर्मायभद्रवतीम् । तूणवधङ्ग्रामण्यं पाणिसङ्घातवृत्ताय ।
मोदायानुक्रोशकम् । आनन्दाय तलवम् ॥15॥
341601

अख्बराजाय कितवम् । कृतायसभाविनम् । त्रेताया आदिनवदुर् शम् ।
द्वापराय बहिस्सदं । कलये सभास्थाणुम् । दुष्कृताय चरकाचार्यम् । अध्वने
ब्रह्मचारिणं । पिशाचेभ्यस्सैलगम् । पिपासायैगोव्यच्छम् । निर्
ऋत्यै गोघृतम् । ख्बुधे गौविकर्तम् । ख्बुत्तृष्णाभ्यान्तम् ।
योगाँविकृन्तन्तंमाः संभिख्ब्रमा उपतिष्ठते ॥16॥
341701

भूम्यै पीठसर्पिणमालभते । अग्रयेऽःसुलम् ।
वायवेचाण्डालम् । अन्तरिख्याय वःशनुर्तिनं । दिवे
खलतिम् । सूर्याय हर्यखम् । चन्द्रमसे मिर्मिरम् ।
नखत्रेभ्यःकिलासं । अह्नै शुक्लं
पिङ्गलम् । रात्रियै कृष्णं पिङ्गाखम् ॥17॥
341801

वाचेपुरुषमालभते । प्राणमपानव्याँनमुदानः समानन्तान् वायवे ।

सूर्याय चखुरालभते । मनश्चन्द्रमसे । दिग्भ्यश्श्रोत्रं । प्रजापतये

पुरुषम् ॥18॥

341901

अथैतानरूपेभ्यु अलभते । अतिह्रस्वमतिदीर्घम् । अतिकृशमत्यसलम् ।

अतिशुक्लमतिकृष्णम् । अतिश्लक्ष्णमतिलोमशम् । अतिकिरिटमतिदन्तुरम् ।

अतिमिर्मिरमतिमेमिषम् । आशायै जामिम् । प्रतीख्यायैकुमारीम् ॥19॥

340000

ब्रह्मणे गीतायु श्रमायु सन्धये नदीभ्यु उथसादेभ्यु ऋत्यैभाया

अर्मेभ्योमन्यवे युम्यैदशदशसरोभ्यो द्वादश प्रतिश्रुत्कायै

बीभृत्सायै दशदशहसायु सप्ताख्यु राजायु त्रयोदशभूम्यै

दशवाचे षडथुनवैकान्न विशतिः ॥19॥

ब्रह्मणेयुम्यै नवदश ॥19॥ ब्रह्मणेकुमारीम् ॥

हरिः ओम् । श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ चतुर्थप्रपाठकस्समाप्तः ॥

350000

तृतीयाष्टके पञ्चम प्रपाठकप्रारम्भः । हरिःओम् ।

350101

सत्यं प्रपद्ये । ऋतं प्रपद्ये । अमृतं प्रपद्ये । प्रजापतेः
प्रियान्तनुवमनीर्तां प्रपद्ये । इदमहं पञ्चदशेन वज्रेण ।
द्विषन्तं भ्रातृव्यमव क्रामामि । योऽस्मान्द्वेष्टि । यञ्च
व्यन्दिष्वः । भूर्भुवस्सुवः । हिम् ॥1॥

350100

सत्यन्दश ॥1॥

350201

प्र वो वाजा अभिद्यवः । हविषन्तो घृताच्या । देवाञ्जिगाति
सुम्रयुः । अग्र आयाहि वीतये । गृणानो हव्यदातये । नि होता
सत्सि ब्रुहिषि । तन्त्वा समिद्धिरङ्गिरः । घृतेन वर्धयामसि ।
बृहच्छोचा यविष्ठय । स नः पृथुश्चवाय्यम् ॥2॥

350202

अच्छा देव विवाससि । बृहदग्रे सुवीर्यम् । ईडेन्यो
नमस्यस्तिरः । तमासि दश्शतः । समग्रिरिध्यते
वृषा । वृषो अग्रिस्समिध्यते । अश्वो न देवाहनः । तः हविषन्त
ईडते । वृषणन्त्वा व्यवृषन् । वृषाणस्समिधीमहि ॥3॥

350203

अग्रे दीद्यतं बृहत् । अग्निन्दूतवृणीमहे । होतारं विश्ववेदसम् । अस्य
यज्ञस्य सुक्रतुम् । समिध्यमानो अध्वरे । अग्निः पावक ईड्यः ।
शोचिष्केशस्तमीमहे । समिद्धो अग्र आहुत । देवान् यखि स्वध्वर ।
त्वः हि हव्यवाडसि । आ जुहोत दुवस्यत । अग्निं प्रयत्यध्वरे । वृणीध्वः हव्यवाहनम् ।
त्ववरुण उत मित्रो अग्रे । त्वावर्धन्ति मृतिभिर्वसिष्ठाः । त्वे वसु सुषणानानि सन्तु ।
यूयं पात स्वस्तिभिस्सदा नः ॥4॥

350200

श्रवाय्यमिधीमह्यसि सप्त च ॥2॥

350301

अग्रे म्हाः असि ब्राह्मणभारत । असावसौ । देवेद्धो मन्विद्धः ।
ऋषिष्टुतो विप्रानुमदितः । क्विशस्तो ब्रह्मसःशितो घृताहनः ।
प्रणीर्यज्ञानाम् । रथीरध्वराणाम् । अतूर्तो होता ।

तूर्णिरहव्यवाट् । आस्पात्रञ्जुहूर्देवानाम् ॥ 5 ॥

350302

चमसो देवपानः । अराः इवाग्रे नेमिर्देवाः स्त्वं परिभूरसि ।

आ वह देवान् यजमानाय । अग्रिमग्र आवह । सोममावह । अग्रिमावह ।

प्रजापतिमावह । अग्नीषोमावावह । इन्द्राग्नी आवह ।

इन्द्रमावह ॥ महेन्द्रमावह । देवाः आज्यपाः आवह । अग्निः

होत्रायावह । स्वं महिमानुमावह । आ चाग्रे देवान् वह । सुयजा

च यज जातवेदः ॥ 6 ॥

350300

देवानामिन्द्रमावह षट् च ॥ 3 ॥

350401

अग्रिर् होता वेत्वग्निः । होत्रंवेत्तु प्रावित्रम् । स्मो वयम् ।

साधु ते यजमानदेवता । घृतवतीमध्वर्यो स्रुचुमास्यस्व ।

देवायुर्व्विश्ववाराम् ।

ईडामहे देवाः ईडेन्यान् । नमस्याम नमस्यान् । यजाम

यज्ञियान् ॥ 7 ॥

350400

अग्रिर्होता नव ॥ 4 ॥

350501

समिधो अग्र आज्यस्य वियन्तु । तनूनपादग्र आज्यस्य वेतु । इडो अग्र

आज्यस्य वियन्तु । ब्रह्मिर्ग्र आज्यस्य वेतु । स्वाहाऽग्निम् । स्वाहा सोमम् । स्वाहाऽग्निम् ।

स्वाहा प्रजापतिम् । स्वाहाऽग्नीषोमौ । स्वाहेन्द्राग्नी ॥ स्वाहेन्द्रम् ।

स्वाहा महेन्द्रम् । स्वाहा देवाः आज्यपान् । स्वाहाऽग्निः

होत्राञ्जुषाणाः । अग्रआज्यस्य वियन्तु ॥ 8 ॥

350500

इन्द्राग्नी पञ्च च ॥ 5 ॥

350601

अग्रिर्वृत्राणि जङ्घनत् । द्रविणस्युर्विपन्यया ।

समिद्धश्शुक्र आहुतः । जुषाणो अग्रिराज्यस्य वेतु । त्वः सोमासि सत्पतिः ।

त्वः राजोत वृत्रहा । त्वं भद्रो असि क्रतुः । जुषाणस्सोम आज्यस्य

हविषो वेतु । अग्निः प्रलेन जन्मना । शुम्भानस्तनुव स्वाम् ।

कविर्विप्रेण वावृधे । जुषाणो अग्रिराज्यस्य वेतु । सोम

गीर्भिष्ठा वयम् । वर्धयामो वचोविदः ।

सुमृडीको न आविश । जुषाणस्सोम आज्यस्य हविषो वेतु ॥9॥

350600

स्वाः षट् च ॥6॥

350701

अग्निर्मूर्धादिवः ककुत् । पतिः पृथिव्या अयम् ।

अपाः रेतांसि जिन्वति । भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता । यत्रा

नियुद्धिस्सचसे शिवाभिः ।

दिवि मूर्धानन्दधिषे सुवृषाम् । जिह्वामग्रे चकृषे हव्यवाहम् ।

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः । विश्वा ज्ञातानि

परि ता बभूव । यत्कामास्ते जहुमस्तन्नो अस्तु ॥10॥

350702

वय स्याम पतयो रयीणम् । स वेद पुत्रः पितरः

स मातरम् । स सूनुर्भुवथ्स भुवत्पुनर्मघः ।

स द्यामौर्णोदन्तरिख्वः स सुवः । स विश्वा भुवो अभवथ्स

आभवत् । अग्नीषोमा सवेदसा ।

सहृती वनतङ्गिरः । सन्देवत्रा बभूवथुः । युवमेतानि

दिवि रोचनानि । अग्निश्च सोम सक्रतू अधत्तम् ॥11॥

350703

युवः सिन्धूः रुभिशास्तेरवृद्यात् ।

अग्नीषोमावमुञ्चतङ्गभीतान् । इन्द्राग्नी रोचना दिवः ।

परि वाजेषु भूषथः । तद्वाञ्चेति प्रवीर्यम् ।

शजथद्वृत्रमुत संनोति वाजम् ।

इन्द्रा यो अग्नी सहृरी सपर्यात् ।

इरज्यन्ता वसव्यस्य भूरैः ।

सहस्तमा सहसा वाजयन्ता । एन्द्रं सानुसिः रुयिम् ॥12॥

350704

सृजित्वानः सदासहम् । वर्षिष्ठमूतये भर । प्रससाहिषे पुरुहूत् शत्रून् ।

ज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु । इन्द्रा भरु दखिषेणेना

वसूनि । पतिस्सिन्धूनामसि रेवतीनाम् । महाः इन्द्रो य ओजसा ।

पर्जन्यो वृष्टिमाः इव । स्तोमैर्वथ्सस्य

वावृधे । महाः इन्द्रो नृवदाचर्षणिप्राः ॥13 ॥

350704

उत द्विबर्हा अमिनस्सहोभिः । अस्मद्रियग्वावृधे वीर्याय ।

उरुः पृथुस्सुकृतः कर्तृभिर्भूत् । पिप्रीहि देवाः उशतो

यविष्ठ । विद्वाः ऋतूः ऋतुपते यजेह । ये दैव्या ऋत्विज्स्तेभिरग्रे ।

त्वः होतृणामस्यायजिष्ठः । अग्निं स्विष्टकृतम् । अयाङ्ग्रिग्नेः प्रिया धामानि ।

अयात्सोमस्य प्रिया धामानि ॥14 ॥

350705

अयाङ्ग्रेः प्रिया धामानि ।

अयात्प्रजापतेः प्रिया धामानि । अयाङ्ग्रीषोमयोः प्रिया

धामानि । अयाङ्दिन्द्राग्रियोः प्रिया धामानि । अयाङ्दिन्द्रस्य

प्रिया धामानि । अयाङ्णमहेन्द्रस्य प्रिया धामानि । अयाङ्

देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि । यख्बदुग्नेर्होतुः प्रिया

धामानि । यख्बृथ्वं महिमानम् । आयजतामेज्या इषः । कृणोतु

सो अंध्वरा जातवेदाः । जुषताः हविः । अग्ने यदद्य विशो

अंध्वरस्य होतः । पार्वक शोचे वेष्ट्वः हि यज्वा ।

ऋता यजासि महिना वियद्भूः । हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य ॥15 ॥

350700

अस्त्वधत्तः रयिञ्चर्षणिप्रास्सोमस्य प्रिया धामानीषुषट्च ॥17 ॥

350801

उपहृतः रथन्तरः सह पृथिव्या । उप मा रथन्तरः

सह पृथिव्या ह्वयताम् । उपहृतव्वामदेव्यः सहान्तरिख्येण । उप मा वामदेव्यः

सहान्तरिख्येण ह्वयताम् । उपहृतं बृहत्सह दिवा । उप मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम् ।

उपहृतास्सप्त होत्राः । उप मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम् । उपहृता धेनुस्सहर्षभा ।

उप मा धेनुस्सहर्षभा ह्वयताम् ॥16 ॥

350802

उपहृतो भुखस्सखा । उप मा भुखस्सखा ह्वयताम् ।

उपहृताँ(4)हो । इडोपहृता । उपहृतेडा । उपो अस्माः

इडा ह्वयताम् । इडोपहृता । उपहृतेडा । मानवी घृतपदी मैत्रावरुणी ।

ब्रह्म देवकृतमुपहृतम् ॥17 ॥

350803

दैव्या अध्वर्यव उपहूताः।

उपहूता मनुष्याः। य इमय्यंजमवान्।

ये यज्ञपतिव्वर्धान्। उपहूते द्यावापृथिवी। पूर्वजे

ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपहूतोऽयय्यंजमानः।

उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहूतः। भूर्यसि हविष्करणं उपहूतः।

दिव्ये धामन्नुपहूतः। इदं मे देवा हविर्जुषन्तामिति

तस्मिन्नुपहूतः। विश्वमस्य प्रियमुपहूतम्। विश्वस्य

प्रियस्योपहूतस्योपहूतः ॥18॥

350800

सहर्षभा ह्यतामुपहूतः हविष्करणं उपहूतश्चत्वारि च ॥18॥

350901

देवं ब्रह्मिः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो नराशंसः।

वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो अग्निस्स्विष्टकृत्।

सुद्रविणा मन्द्रः कविः। सत्यमन्मायजी होता। होतुर्होतुरायजीयान्।

अग्ने यान् देवानयाट्। याः अपिप्रेः। ये ते होत्रे

अमथ्सत। ताः संस् चनुषीः होत्रान्देवङ्गमाम्। दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम्।

स्विष्टकृच्छाग्ने होताभूः। वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके वीहि ॥19॥

350900

अपिप्रेः पञ्च च ॥19॥

351001

इन्द्रावापृथिवी भद्रमभूत्। आर्ध्मं सूक्तवाकम्।

उत नमोवाकम्। ऋध्यास्म सूक्तोच्यमग्ने। त्वः सूक्तवागसि।

उपश्रितो दिव ऋपृथिव्योः। ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान्

द्यावापृथिवी स्ताम्। शङ्गये जीरदान्।

अत्रस्नु अप्रवेदे। उरुगव्यूती अभयङ्कतौ ॥20॥

351002

वृष्टिद्यावा रीत्यापा। शम्भुवौ मयोभुवौ। ऊर्जस्वती च

पर्यस्वती च। सूपचरणा च स्वधिचरणा च। तयोराविदि।

अग्निरिदः हविरंजुषत। अवीवृधत् महो ज्यायोक्त। सोम इदः

हविरंजुषत। अवीवृधत् महो ज्यायोक्त। अग्निरिदः हविरंजुषत ॥21॥

351003

अवीवृधत् महो ज्यायोःकृत । प्रजापतिरिदं हविरंजुषत । अवीवृधत् महो ज्यायोःकृत ।
अग्नीषोमाविदं हविरंजुषेताम् । अवीवृधेतां महो ज्यायोःक्राताम् ।
इन्द्राग्नी इदं हविरंजुषेताम् । अवीवृधेतां महो ज्यायोःक्राताम् ।
इन्द्र इदं हविरंजुषत । अवीवृधत् महो ज्यायोःकृत ।

महेन्द्र इदं हविरंजुषत ॥22॥

351004

अवीवृधत् महो ज्यायोःकृत ।

देवा आज्यपा आज्यमजुषन्त । अवीवृधन्त महो ज्यायोःकृत । अग्निर्
होत्रेणोदं हविरंजुषत । अवीवृधत् महो ज्यायोःकृत ।

अस्यामृध्वोत्रायान्देवङ्गमायाम् । आशास्तेयय्यंजमानोसौ ।

आयुराशास्ते । सुप्रजास्त्वमाशास्ते ।

सजातवन्स्यामाशास्ते ॥23॥

351005

उत्तरान्देवयज्यामाशास्ते । भूयो हविष्करणमाशास्ते ।

दिव्यन्धामाशास्ते । विश्वं प्रियमाशास्ते ।

यदनेन हविषाऽऽशास्ते । तदश्यात्तदृध्यात् । तदस्मै देवा रांसन्ताम् ।

तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते । वयमग्नेर्मानुषाः । इष्टञ्च वीतञ्च ।

उभे च नो द्यावापृथिवी अहंसस्याताम् । इह गतिर्वामस्येदञ्च ।

नमो देवेभ्यः ॥24॥

351000

अभयङ्कृतावकृताग्निरिदं हविरंजुषत महेन्द्र इदं

हविरंजुषत सजातवन्स्यामाशास्ते वीतञ्च त्रीणि च ॥10॥

351101

तच्छँय्योरावृणीमहे । गातुय्यंजाय । गातुय्यंजपतये । दैवीं स्वस्तिरंस्तु

नः । स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वञ्जिगातु भेषजम् ।

शन्नो अस्तु द्विपदे । शञ्चतुष्पदे ॥25॥

351100

तच्छँय्योरष्टौ ॥11॥

351201

आप्यायस्व सन्ते । इह त्वष्टारमग्रियन्तन्नस्तुरीपम् । देवानां

पत्नीरुशीरवन्तु नः । प्रावन्तु नस्तुजये वाजसातये ।

या५ पार्थिवासो या अपामपि व्रते। ता नो देवीस्सुहवाशशर्मयच्छत।

उत ग्रा वियन्तु देवपत्नीः। इन्द्राण्यग्राय्यश्विनी राट्। आ
रोदसी वरुणानी शृणोतु। वियन्तु देवीर्यऋतुर्जनीनाम्।।26।।
351202

अग्रिर्होता गृहपतिस्स राजा। विश्वा वेदु जनिमा जातवेदाः।
देवानामुत यो मर्त्यानाम्। यजिष्ठस्स प्र यजतामृतावा।
व्यमु त्वा गृहपते जनानाम्। अग्ने अकर्म समिधा बृहन्तम्।
अस्थूरि णो गार्हपत्यानि सन्तु। तिग्मेन न स्तेजसा सः
शिशाधि ।।27।।

351200

जनीनामृष्टौ च ।।12।।

351301

उपहूतः रथन्तरः सह पृथिव्या। उप मा रथन्तरः
सह पृथिव्या ह्यताम्। उपहूतव्वामदेव्यः सहान्तरिखेण।
उप मा वामदेव्यः सहान्तरिखेण ह्यताम्।
उपहूतं बृहथ्सह दिवा। उप मा बृहथ्सह दिवा ह्यताम्। उपहूतास्सप्त होत्राः।
उप मा सप्त होत्रा ह्यन्ताम्। उपहूता धेनुस्सहर्षभा।
उप मा धेनुस्सहर्षभा ह्यताम्।।28।।

351302

उपहूतो भुखस्सखा। उप मा भुखस्सखा ह्यताम्। उपहूताँ 4 हो। इडोपहूता।
उपहूतेडा। उपो अस्माः इडा ह्यताम्। इडोपहूता। उपहूतेडा।
मानुवी घृतपदी मैत्रावरुणी। ब्रह्म देवकृतमुपहूतम्।।29।।

351303

दैव्या अध्वर्यव उपहूताः।
उपहूता मनुष्याः। यद्मय्यंजमवान्। ये यज्ञपत्नीव्वर्धान्।
उपहूते द्यावापृथिवी। पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे।
उपहूतेयय्यंजमाना। इन्द्राणीवाविधुवा। अदितिरिव सुपुत्रा।
उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहूता। भूर्यसि हविष्करण उपहूता।
दिव्ये धामनुपहूता। इदं मे देवा हविर्जुषन्तामिति
तस्मिनुपहूता। विश्वमस्याः प्रियमुपहूतम्। विश्वस्य
प्रियस्योपहूतस्योपहूता।।30।।

351300

सहर्षभा ह्यतामुपहृतः सुपुत्रा षट्च ॥13॥

350000

सत्यं प्रवोऽग्रैमहान्ग्रिर् होता

समिधोऽग्निर्वृत्राण्यग्निर्मूर्धोपहृतन्देवं

बर्हिर्दन्धावा पृथिवी

तच्छँय्योराप्यायस्वोपहृतन्त्रयोदश ॥13॥

सत्यव्यस्याम वृष्टिद्यावा त्रिंशत्।

सत्यमुपहृता ॥30॥

हरिःओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

कृष्णयजुर्ब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चम प्रपाठकस्समाप्तः

360000

तृतीयाष्टके षष्ठप्रपाठक प्रारम्भः हरिःओम् ॥

360101

अञ्जन्ति त्वामध्वरे देव्यन्तः। वनस्पते मधुना देव्येन।

यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्द्रविणेह धत्तात्। यद्वा क्षयो

मातुरस्या उपस्थे। उच्छ्रयस्व वनस्पते। वर्षान्पृथिव्या अधि। सुमितीमीयमानः।

वचोधा यज्ञवाहसे। समिद्धस्य श्रयमाणं पुरस्तात्।

ब्रह्म वन्वानो अजरं सुवीरम् ॥1॥

360102

आरे अस्मदमतिं बाधमानः। उच्छ्रयस्व महते सौभगाय।

ऊर्ध्व ऊषुणं ऊतये। तिष्ठा देवो न संविता।

ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिः। वाघद्विर्विह्वयामहे।

ऊर्ध्वो नं पाह्यं हंसो नि केतुना।

विश्वं समत्रिणन्दह। कृधी न ऊर्ध्वाञ्च रथाय

जीवसे। विदा देवेषु नो दुवः ॥2॥

360103

जातो जायते सुदिनत्वे अह्वाम्। सम्य आ विदथे

वर्धमानः। पुनन्ति धीरा अपसो मनीषा। देव्या विप्र

उदियति वाचम्। युवा सुवासां परिवीत् आगात्। स उ

श्रेयान्भवति जायमानः। तन्धीरांसं क्वयु उन्नयन्ति।

स्वाधियो मनसा देव्यन्तः। पृथुपाजा अमर्त्यः।

घृतनिर्णिग्स्वाहुतः। अग्रिर्यज्ञस्य

हव्यवाट्। तं सुबाधो यतस्त्रुचः। इत्था धिया यज्ञवन्तः।

आचक्रुर्ग्रिमूतये। त्वव्वरुण उत मित्रो

अग्रे। त्वाव्वर्धन्ति मृतिभिर्वसिष्ठाः। त्वे वसु

सुषणानानि सन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिस्सदा नः ॥3॥

360100

सुवीरन्दुवस्स्वाहुतोऽष्टौ च ॥1॥

360201

होता यख्यदग्निं समिधा सुषमिधा समिद्धं नाभा

पृथिव्यास्सङ्गथे वामस्य। वर्षान्दिव इडस्पदे

वेत्वाज्यस्य होतर्यजं । होता यखत्तनूनपात्मदिर्तेर्गर्भं भुवनस्य
 गोपाम् । मध्वाद्य देवो देवेभ्यो देवयानान्पथो अनक्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यजं ।
 होता यखन्नराशंसं नृशस्त्रं नृशंसं प्रणेत्रम् ।
 गोभिर्वपावान्थस्याद्वीरैशशक्तीवान्नथैः प्रथमया वा
 हिरण्यैश्चन्द्री वेत्वाज्यस्य होतर्यजं । होता यखदुग्निमिड ईडितो देवो
 देवाः आवक्षद्दतो हव्यवाडमूरः । उपेमय्यंज्ञमुपेमां
 देवो देवहूतिमवतु वेत्वाज्यस्य होतर्यजं । होता यखद्
 ब्रह्मिस्सुष्टरीमोर्णम्रदा अस्मिन् यज्ञे वि च प्र च प्रथताः
 स्वासस्थं देवेभ्यः । एमेनदद्य वसवो रुद्रा आदित्यास्सदन्तु
 प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यजं ॥४॥

360202

होता यखद्दुरं ऋष्वाः कवृष्यो कौषधावनीरुदाताभीर्जिहताँ
 व्विपखोभिः श्रयन्ताम् । सुप्रायणा अस्मिन् यज्ञे
 विश्रयन्तामृतावृधो वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं । होता
 यखदुषासानक्ता बृहती सुपेशसा नृशंसं पतिभ्यो योनिं
 ङ्कणवाने । सुस्मयमाने इन्द्रेण देवैरेदं ब्रह्मिस्सीदताँ
 व्वीतामाज्यस्य होतर्यजं । होता यखद्द्वैव्या होतारा मन्द्रा
 पोतारा कवी प्रचेतसा । स्विष्टमृद्यान्यः करदिषा स्वभिगूर्त
 मन्य ऊर्जा सतवसेमय्यंज्ञं दिवि देवेषु धत्ताँव्वीता
 माज्यस्य होतर्यजं । होता यखत्तिस्रो देवीरपसामपस्तमा
 अच्छिद्रमृद्येदमपस्तन्वताम् । देवेभ्यो देवीर्देवमपो
 वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं । होता यखत्त्वष्टारमचिष्टु
 मपाकः रेतोधां विश्रवसय्यंशोधाम् । पुरुरूपमकामकरशनः
 सुपोषः पोषैस्स्यात्सुवीरो वीरैर्वेत्वाज्यस्य होतर्यजं ।
 होता यखद्द्वन्स्पतिमुपावस्रखद्वियो जोष्टारः
 शशमन्नरः । स्वदाथस्वधितिर् ऋतुथाद्य देवो देवेभ्यो
 हव्यावाड्वेत्वाज्यस्य होतर्यजं । होता यखदुग्नि स्वाहा
 ऽऽज्यस्य स्वाहा मेदसस्स्वाहा स्तोकानाः स्वाहा
 स्वाहाकृतीनाः स्वाहा हव्यसूक्तीनाम् । स्वाहा देवाः
 आज्यपान्थस्वाहाऽग्निः होत्राञ्जुषाणा अग्र आज्यस्य

वियन्तु होतर्यज ॥5॥

360200

प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यज सुवीरो

वीरैर्वेत्वाज्यस्य होतर्यज चत्वारि च ॥2॥

360301

अग्निन्तनूनपात्त्रराशःसमग्निमिड ईडितो बर्हिर्दुर

उषासानक्ता दैव्या तिस्रस्त्वष्टारव्वंनस्पतिमग्निम्।

पञ्च वेत्वेको वियन्तु द्विर्वीतामेको वियन्तु द्विर्वेत्वेको

वियन्तु होतर्यज ॥

समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे। देवो देवान् यजसि जातवेदः।

आ च वह मित्रमहश्चिकित्वान्। त्वन्दुतः कविरसि प्रचेताः।

तनूनपात्पथ ऋतस्य यानान्। मध्वा समञ्जन्त्स्वदया सुजिह्व।

मन्मानि धीभिरुत यज्ञमृन्धन्। देवत्रा च कृणुह्यध्वरन्नः।

नराशःसस्य महिमानमेषाम्। उप स्तोषाम यजतस्य यज्ञैः ॥6॥

360302

ते सुक्रतवृश्शुचयो धियन्धाः। स्वदन्तु देवा उभयानि हव्या।

आजुह्वान ईड्यो वन्द्यश्च। आयाह्यग्रे वसुभिस्सजोषाः।

त्वं देवानामसि यह्व होता। स एनान् यख्शीषितो यजीयान्।

प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्याः। वस्तोरस्या वृज्यते

अग्रे अह्वाम्। व्यु प्रथते वितरव्वरीयः। देवेभ्यो अदितये

स्योनम् ॥7॥

360303

व्यचस्वतीरुर्विया विश्रयन्ताम्। पतिभ्यो न

जनयश्शुम्भमानाः। देवीर्द्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वाः। देवेभ्यो

भवथ सुप्रायणाः। आसुष्वयन्ती यजते उपाके। उषासानक्ता

सदतान्नि योनौ। दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे। अधि श्रियः

शुक्रपिशन्दधाने। दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा। मिमाना

यज्ञं मनुषो यजध्वै ॥8॥

360304

प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू।

प्राचीनञ्ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता। आ नो यज्ञं भारती

तूर्यमेतु । इडां मनुष्वदिह चेतयन्ती । तिस्रो देवीर्बृहरेद
स्योनम् । सरस्वती स्वपंसस्सदन्तु । य इमे द्यावापृथिवी जनित्री ।
रूपैरपिःशब्द्वनानि विश्वा । तमद्य होतरिषितो यजीयान् ।
देवन्वष्टारमिह यखि विद्वान् ॥9॥

360305

उपावसृज त्मन्या
समुञ्जन् । देवानां पार्थ ऋतुथा हवीःषि । वनुस्पतिश्शमिता देवो
अग्निः । स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन । सद्यो जातो व्यमिमीत
यज्ञम् । अग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः । अस्य होतुः
प्रदिश्यतस्य वाचि । स्वाहाकृतः हविरदन्तु देवाः ॥10॥

360300

यज्ञैस्स्योनं यजध्वै विद्वानष्टौ च ॥3॥

360401

अग्निर्होता नो अध्वरे । वाजी सन्परिणीयते । देवो देवेषु
यज्ञियः । परित्रिविष्ट्यध्वरम् । यात्यग्नी रथीरिव ।
आ देवेषु प्रयो दधत् । परि वाजपतिः कविः । अग्निर्हव्या
न्यक्रमीत् । दधद्रत्नानि दाशुषे ॥11॥

360400

अग्निर्होता नो नव ॥4॥

360501

अजैदग्निः । असन्द्वाजन्नि । देवो देवेभ्यो हव्यावाट् ।
प्राञ्जोभिरहिनवानः । धेनाभिः कल्पमानः । यज्ञस्यायुः
प्रतिरन् । उप प्रेष्य होतः । हव्या देवेभ्यः ॥12॥

360500

अजैदष्टौ ॥5॥

360601

दैव्याश्शमितार उत मनुष्या आरभध्वम् । उपनयत् मेध्या दुरः ।
आशासाना मेधपतिभ्यां मेधम् । प्रास्मा अग्निं भरत । स्तृणीत
बृहिः । अन्वैनं माता मन्यताम् । अनु पिता । अनु भ्राता
सगर्भ्यः । अनु सखा सयूथ्यः । उदीचीनाः अस्य पदो

निधत्तात् ॥13॥

360602

सूर्यञ्चखर्गमयतात् । वातं प्राणमन्ववसृजतात् ।
दिशश्श्रोत्रम् । अन्तरिखमसुम् । पृथिवीः शरीरम् । एकधा
ऽस्य त्वचमाच्छ्रितात् । पुरा नाभ्या अपिशसो वृषामुत्खिदतात् ।
अन्तरेवोष्माणव्वारयतात् । श्येनमस्य वखर्गं कृणुतात् । प्रशसा
ब्राह्म ॥14॥

360603

शला दोषणी । कश्यपेवाःसौ । अच्छिद्रे श्रोणी ।
कवषोरू स्त्रेकपर्णाष्टीवन्ता । षड्विंशतिरस्य वङ्क्रयः ।
ता अनुष्ठयोऽव्यवयतात् । गात्रङ्गात्रमस्यानूनङ्कणुतात् ।
ऊवध्यगोहं पार्थिवङ्गनतात् । अस्ना रखस्सःसृजतात् ।
वृनिष्ठमस्य मा राविष्ट ॥15॥

360604

उरुकं मन्यमानाः । नेद्वस्तोके
तनये । रवितारवच्छमितारः । अधिगो शमीध्वम् । सुशर्मि शमीध्वम् ।
शमीध्वमधिगो । अधिगुश्चापापश्च । उभौ देवानाः शमितारौ ।
ताविमं पशु श्रपयतां प्रविद्वाःसौ । यथायथाऽस्य
श्रपणन्तथातथा ॥16॥

360600

धृत्ताद्वाहूमारविष्ट तथातथा ॥6॥
360701

जुषस्व सप्रथस्तमम् । वचो देवफसरस्तमम् । हव्या जुह्वान
आसनि । इमन्नो यज्ञममृतेषु धेहि । इमा हव्या जातवेदो जुषस्व ।
स्तोकानामग्रे मेदसो घृतस्य । होतुः प्राशान प्रथमो निषद्य ।
घृतवन्तः पावक ते । स्तोकाश्चोतन्ति मेदसः । स्वधर्मन्देव
वीतये ॥17॥

360702

श्रेष्ठन्नो धेहि वार्यम् । तुभ्यं स्तोका
घृतश्रुतः । अग्रे विप्राय सन्त्य । ऋषिश्श्रेष्ठस्समिध्यसे ।
यज्ञस्यं प्राविता भव । तुभ्यं श्रोतन्त्यधिगो शचीवः । स्तोकासो
अग्रे मेदसो घृतस्यं । क्विशस्तो बृहता भानुनागाः ।
हव्या जुषस्व मेधिर । ओजिष्ठन्ते मध्यतो मेद उद्धृतम् ।

प्र ते वयन्ददामहे। श्रोतन्ति ते वसो स्तोका अधित्वचि। प्रति
तान्देवशोविहि ॥18॥

360700

देववीतय उद्धृतन्त्रीणि च ॥7॥

360801

आवृत्रहणा वृत्रहभिश्शुष्मैः। इन्द्रं यातन्नमोभिरग्रे अर्वाक्।
युवः राधोभिरकवेभिरिन्द्र। अग्रे अस्मे भवतमुत्तमेभिः।
होतायखदिन्द्राग्नी। छागस्य वपाया मेदसः। जुषेताः हविः।
होतर्यजं। विह्यख्यन्मनसा वस्य इच्छन्। इन्द्राग्नी ज्ञास उत
वा सजातान् ॥19॥

360802

नान्या युवत्प्रमतिरस्ति मह्यम्। स वान्धियं
व्वाजयन्तीमतखम्। होता यखदिन्द्राग्नी। पुरोडाशस्य
जुषेताः हविः। होतर्यजं। त्वामीडते अजिरन्दूत्याय।
हविष्मन्तस्सदमिन्मानुषासः। यस्य देवैरासदो ब्रह्मिरे।
अहान्यस्मै सुदिना भवन्तु। होता यखदग्निम्। पुरोडाशस्य
जुषेताः हविः। होतर्यजं ॥20॥

360800

सजातान्ग्रिन्दे च ॥8॥

360901

गीर्भिर्विप्रः प्रमतिमिच्छमानः। ईद्रे रयिय्यशसं
पूर्वभाजम्। इन्द्राग्नी वृत्रहणा सुवज्रा। प्र णो नव्येभिस्तिरत
न्देष्णैः। माच्छेद्य रश्मीरिति नाधमानाः। पितृणां शक्ती
रनुयच्छमानाः। इन्द्राग्निभ्याङ्गवृषणो मदन्ति। ताह्यद्री
धिषणाया उपस्थे। अग्निः सुदीतिः सुदृशङ्गणन्तः।
नमस्यामस्त्वेड्यञ्जातवेदः। त्वान्दूतमरतिः हव्यवाहम्।
देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम् ॥21॥

360900

जातवेदो द्वे च ॥9॥

361001

त्व ह्यग्रे प्रथमो मनोता। अस्या धियो अभवो दस्महोता।
त्वः सीवृषन्नकृणोर्दुष्टरीतु। सहो विश्वस्मै सहसे सहध्वै।

अथा होता न्यसीदो यजीयान् । इडस्पद इषयत्रीड्यस्सन् ।
तन्त्वा नरं प्रथमन्देवयन्तः । महो राये चितयन्तो
अनुगमन् । वृतेव यन्तं बहुभिर्वस्यैः । त्वे रयिञ्
जागृवांसो अनुगमन् ॥22॥

361002

रुशन्तमग्निन्दरशतम्बृहन्तम् ।
वृपावन्तं विश्वहा दीदिवांसम् । पदन्देवस्य नमसा
वियन्तः । श्रवस्यवश्रव आपन्नमृक्तम् । नामानि चिदधिरे
यज्ञियानि । भद्रायान्ते रणयन्तु सन्दृष्टौ । त्वाव्वर्धन्ति
खितयं पृथिव्याम् । त्वं रायं उभयांसो जनानाम् । त्वन्त्राता
तरणे चेत्योभूः । पिता माता सदमिन्मानुषाणाम् ॥23॥

361003

सपर्येण्यस्स प्रियो विख्वग्निः । होता मन्द्रो निषसादा
यजीयान् । तन्त्वा वयन्दम् आ दीदिवांसम् । उपञ्जुबाधो नमसा
सदेम । तन्त्वा वयं सुधियो नव्यमग्रे । सुम्रायव ईमहे
देवयन्तः । त्वं विशो अनयो दीद्यानः । दिवो अग्रे बृहता
रोचनेन । विशाङ्कविश्विपतिः शश्वतीनाम् । नितोशन
वृषभञ्चरषणीनाम् ॥24॥

361004

प्रेतीषणि मिषयन्तं पावकम् ।
राजन्तमग्रिय्यजुतं रयीणाम् । सो अग्र ईजे शशमे च मर्तः ।
यस्तु आनट्थसमिधा हव्यदातिम् । य आहुतिं परि वेदा नमोभिः ।
विश्वेत्सवामा दधते त्वोतः । अस्मा उ ते महि महे विधेम ।
नमोभिरग्रे समिधोत हव्यैः । वेदीसूनो सहसो गीभिरुक्थैः । आ ते
भद्रायांसु सुमतौ यतेम ॥25॥

361005

आयस्ततन्थु रोदसी विभासा ।
श्रवोभिश्च श्रवस्यस्तरुत्रः । बृहद्भिर्वाजैस्स्थविरेभिरुस्मे ।
रेवद्भिरग्रे वितरंवि भाहि । नृवद्वंसो सदमिद्धेह्यस्मे ।
भूरितोकाय तनयाय पश्वः । पूर्वोरिषो बृहतीरारे अघाः ।
अस्मे भद्रा सौश्रवसानि सन्तु । पुरुण्यग्रे पुरुधा त्वाया ।

वसूनि राजन्वसुताते अश्याम् । पुरूणि हित्वे पुरुवारु सन्ति ।

अग्ने वसुं विधत्ते राजन्वित्वे ॥26॥

361000

जागृवांसो अनुग्मन्मानुषाणाञ्चर्षणीनाय्यतेमाश्यान्द्वे च ॥10॥

361101

आभरतः शिखतव्वञ्जबाहू । अस्माः इन्द्राग्री अवतः शचीभिः ।

इमे नु ते रश्मयस्सूर्यस्य । येभिस्सपित्वं पितरो न आयन् ।

होता यखदिन्द्राग्री । छागस्य हविष आत्तामद्य । मध्यतो मेदु

उद्धृतम् । पुरा द्वेषोभ्यः । पुरा पौरुषेय्या गृभः । घस्तान्नूनम् ॥27॥

361102

घासे अञ्जाणाय्यवसप्रथमानाम् । सुमत्खराणाः

शतरुद्रियाणाम् । अग्निष्वात्तानां पीवोपवसनानाम् । पार्श्वतः

श्रीणितशिशतामत् उथ्सादतः । अङ्गादङ्गादवत्तानाम् । करत

एवेन्द्राग्री । जुषेताः हविः । होतर्यज । देवेभ्यो वनस्पते

हवीःषि । हिरण्यपर्णं प्रदिवस्ते अर्थम् ॥28॥

361103

प्रदखिणिद्रशनया न्यूर्य । ऋतस्य वखि पृथिभीरजिष्ठैः ।

होता यखद्वनस्पतिमभिहि । पिष्टतमया रभिष्ठया रशनयाधित ।

यत्रेन्द्राग्रियोश्छागस्य हविषः प्रिया धामानि । यत्र

वनस्पतेः प्रिया पाथाःसि । यत्र देवानामाज्यपानां प्रिया

धामानि । यत्राग्नेर्होतुः प्रिया धामानि । तत्रैतं

प्रस्तुत्यैवोपस्तुत्यैवोपावस्रखत् । रभीयाःसमिव कृत्वी ॥29॥

361104

करदेवन्देवो वनस्पतिः । जुषेताः हविः । होतर्यज ।

पिप्रीहि देवाः उशतो रविष्ठ । विद्वाः ऋतूः ऋतुपते यजेह ।

ये दैव्याः ऋत्विजस्तेभिरग्ने । त्वः होतृणामस्यायजिष्ठः । होता

यखदग्निं स्विष्टकृतम् । अयाडग्निरिन्द्राग्रियोश्छागस्य

हविषः प्रिया धामानि । अयाङ्गनस्पतेः प्रिया पाथाःसि ।

अयाङ्गवानामाज्यपानां प्रिया धामानि । यखदुग्नेर्होतुः

प्रिया धामानि । यखथ्रुवं महिमानम् । आयजतामेज्या इषः ।

कृणोतु सो अथ्वरा जातवेदाः । जुषेताः हविः । होतर्यज ॥30॥

361100

नूनमर्थङ्कृत्वी पाथाऽसि सप्त च ॥11॥

361201

उपो ह यद्विदथव्वाँजिनो गूः। गीर्भिर्विप्राः

प्रमतिमिच्छमानाः। अर्वन्तो न काष्ठान्नखमाणाः। इन्द्राग्री

जोहुवतो नरस्ते। वनस्पते रश्नयाऽभिधाय। पिष्टतमया

व्युनानि विद्वान्। वह देवत्रा दिधिषो हवीऽषि। प्र च

दातारममृतेषु वोचः। अग्नि स्विष्टकृतम्।

अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छगस्य हविषः प्रिया धामानि ॥31॥

361202

अयाङ्गनस्पतेः प्रिया पाथाऽसि। अयाङ्गैवानामाज्यपानां

प्रिया धामानि। यखदुग्रेरहोतुः प्रिया धामानि। यखध्वं

महिमानम्। आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अंध्वरा

जातवेदाः। जुषताः हविः। अग्ने यदद्य विशो अंध्वरस्य होतः।

पावक शोचे वेष्टुः हि यज्वा। ऋता यजासि महिना वियद्भूः।

हव्या वह यविष्ट या ते अद्य ॥32॥

361200

धामानि भूरेकञ्च ॥12॥

361301

देवं ब्रुहिस्सुदेवन्देवैस्स्यात्सुवीरँव्वीरैर्वस्तो

वृज्येताक्तोः प्रभ्रियेतात्यन्यान्नाया ब्रुहिष्मतो

मदेम वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज।

देवीद्वारस्सङ्घाते विङ्गीर्यामङ्छिथिरा ध्रुवा देवहृतौ

वथ्स ईमेनास्तरुण् आमिमीयात्कुमारो वा नवजातो

मैना अवा रेणुककाटः पृणग्वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज।

देवी उषासानक्ताऽद्यास्मिन्यज्ञे प्रयत्यहेतामपि

नूनदैवीर्विशः प्रायासिष्टाः सुप्रीते सुधिते वसुवने

वसुधेयस्य वीताय्यजं। देवी जोष्टी वसुधिते ययोरन्या

ऽघाद्वेषाऽसि यूयवदान्यावखद्वसु वार्याणि यजमानाय

वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यजं। देवी ऊर्जाहुती इषमूर्ज

मन्यावखध्वसग्धिः सपीतिमन्या नवेन पूर्वन्दयमाना

स्स्यामं पुराणेन नवन्तामूर्जमूर्जाहुती ऊर्जयमाने
 अधाताव्वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यज । देवा दैव्या होतारा
 नेष्टारा पोतारा हताघशःसावाभरद्वसू वसुवने वसुधेयस्य
 वीताय्यज । देवीस्तिस्त्रस्त्रो देवीरिडा सरस्वती भारती
 द्यां भारत्यादित्यैरस्पृख्त्सरस्वतीमः रुद्रैर्यज्ञ
 मावीदिहैवेड्या वसुमत्या सधुमादं मदेम वसुवने वसुधेयस्य
 वियन्तु यज । देवो नराशःसस्त्रिशीर्षा षड्खशशतमिदेनः
 शितिपृष्ठा आदधति सहस्रमीं प्रवहन्ति मित्रावरुणेदस्य
 होत्रमरहतो बृहस्पतिस्तोत्रमश्विनाऽऽध्वर्यवव्वसुवने
 वसुधेयस्य वेतु यज । देवो वनस्पतिर्वरुषप्रावा
 घृतनिर्णिग्दामग्रेणास्पृख्दान्तरिख्त्रं मध्येनाप्राः
 पृथिवीमुपरेणादःहीद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ।
 देवं ब्रुहिवारितीनान्निधेधाऽसि प्रच्युतीनामप्रच्युत
 न्निकामधरणं पुरुस्पारुह्य्यंशस्वदेना ब्रुहिषाऽन्या
 ब्रुहीःष्यभि ष्याम वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ।
 देवो अग्निस्विष्टकृत्सुद्रविणा मन्द्रः कविस्सत्यमन्मा
 ऽऽयजी होता होतुरुहोतुरायजीयानग्रे यान्देवानयाड्याः
 अपिप्रेर्ये ते होत्रे अमत्सत ताः संसनुषीः होत्रान्देव
 ङ्गमान्दिवि देवेषु यज्ञमेरयेम स्विष्टकृच्चग्रे
 होताऽभूर्वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके वीहि यज ॥33॥

361300

यजैकञ्च ॥13॥

361401

देवं ब्रुहिः । वसुवने वसुधेयस्य वेतु । देवीद्वारः ।
 वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु । देवी उषासानक्ता । वसुवने
 वसुधेयस्य वीताम् । देवी जोष्टी । वसुवने वसुधेयस्य वीताम् ।
 देवी ऊर्जाहुती । वसुवने वसुधेयस्य वीताम् ॥34॥

361402

देवा दैव्या होतारा । वसुवने वसुधेयस्य वीताम् । देवीस्तिस्त्र
 स्त्रो देवीः । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु । देवो नराशःसः ।

वसुवने वसुधेर्यस्य वेतु । देवो वनस्पतिः । वसुवने
वसुधेर्यस्य वेतु । देवं ब्रुहिर्वारितीनाम् । वसुवने
वसुधेर्यस्य वेतु ॥35॥

361403

देवो अग्निस्विष्टकृत् । सुद्रविणा
मन्द्रः कविः । सत्यमन्मायजी होता । होतुरहोतुरायजीयान् ।
अग्ने यान्देवानयाद् । याः अपिप्रेः । ये ते होत्रे अमथ्सत ।
ताः संसनुषीः होत्रान्देवङ्गमाम् । दिवि देवेषु
यज्ञमेरयेमम् । स्विष्टकृच्चाग्ने होताऽभूः । वसुवने
वसुधेर्यस्य नमोवाके वीहि ॥36॥

361400

वीताँव्वेत्वभूरेकञ्च ॥14॥

361501

अग्निमद्य होतारमवृणीतायय्यँजमानः पचन्पुक्तीः
पचन्पुरोडाशं ब्रुन्निन्द्राग्निभ्याञ्छागः सूपस्था अद्य
देवो वनस्पतिरभवदिन्द्राग्निभ्याञ्छागेनाघस्तान्तं मैदस्तः
प्रतिपचताग्रभीष्टामवीवृधेतां पुरोडाशेन त्वामद्यर्ष
आर्षेय ऋषीणान्नपादवृणीतायय्यँजमानो बहुभ्य आ सङ्गतेभ्य एष मे
देवेषु वसु वार्या यख्यत् इति ता या देवा देवदानान्यदु
स्तान्यस्मा आ च शास्वाचं गुरस्वेषितश्च होतरसिं भद्रवाच्याय
प्रेषितो मानुषस्सूक्तवाकायं सूक्ता ब्रूहि ॥37॥

361500

अग्निमद्यैकम् ॥15॥

360000

अञ्जन्ति होता यख्थ्समिद्धो अद्याग्निरजैद्वैव्या जुषस्वा
वृत्रहणा गीर्भिस्त्व ह्याभरतमुपोह यद्देवं ब्रुहि
स्सुदेवन्देवं ब्रुहिरग्निमद्य पञ्चदश ॥15॥
अञ्जन्त्याग्निरहोता नो गीर्भिरुपो ह यद्विदथं
वाजिनस्सप्तत्रिंशत् ॥37॥ अञ्जन्ति सूक्ताब्रूहि ॥
हरिःओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु

षष्ठ प्रपाठक स्समाप्तः

370000

सप्तम प्रपाठक प्रारम्भः । हरिःओम् ।

370101

सर्वान् वा एषोऽग्नौ कामान्प्रवेशयति । योऽग्नीनन्वाधाय
व्रतमुपैति । सयदनिष्ट्वा प्रया यात् । अकामप्रीता एनङ्कामा नानुप्रयायुः ।
अतेजा अवीर्यस्स्यात् । स जुहुयात् । तुभ्यन्ता अङ्गिरस्तम ।
विश्वस्सुखितयुः पृथक् । अग्रे कामाय येमिर् इति । कामानेवास्मिन्दधाति ॥1॥
370102

कामप्रीता एनङ्कामा अनु प्रयान्ति । तेजस्वी वीर्यावान्भवति ।
सन्ततिर्वा एषा यज्ञस्य । योऽग्नीनन्वाधाय
व्रतमुपैति । सयदुद्वारयति । विच्छित्तिरेवास्यसा ।
तंप्राञ्चमुद्धृत्य । मनसोपतिष्ठेत । मनो वै प्रजापतिः ।
प्राजापत्यो यज्ञः ॥2॥

370103

मनसैव यज्ञः सन्तनोति । भूरित्याह । भूतो वै
प्रजापतिः । भूतिमेवोपैति । वि वा एष इन्द्रियेण
वीर्येणर्धते । यस्याहिताग्नेरग्रिरेपुख्यायति । यावच्छर्म्यया
प्रविध्येत् । यदि तावदपुख्यायेत् । तः
संभरेत् । इदन्त एकं पुर उत एकम् ॥3॥

370104

तृतीयेन ज्योतिषा संव्विशस्व । संवेशनस्तनुवै
चारुरेधि । प्रियेदेवानां परमे जनित्र इति । ब्रह्मणैवैनुः
संभरति । सैव तत् प्रार्यश्चित्तिः । यदि परस्तरामपुख्यायेत् । अनुप्र या
यावस्येत् । सो एव तत् प्रार्यश्चित्तिः । ओषधीर्वा एतस्य
पशून्पयः प्रविशति । यस्य हविषे वृथ्सा अपाकृता धरन्ति ॥4॥

370105

तान् यदुह्यात् । यतयाग्ना हविषा यजेत ।
यन्न दुह्यात् । यज्ञपरुरन्तरियात् । वायुव्याय्यंवागून्निर्वपेत् ।
वायुर्वै पर्यसः प्रदापयिता । स एवास्मै पयः प्रदापयति ।
पयो वा ओषधयः । पयः पर्यः । पर्यसैवास्मै पयोऽवरुन्धे ॥5॥

370106

अथोत्तरस्मैहविषेवृथ्सानुपाकुर्यात् । सैवतत् प्रार्यश्चित्तिः । अन्यतरान्

वाएष देवा न्भागुदेयेन व्यर्धयति । येयजमानस्य
सायङ्गृहमागच्छन्ति । यस्यसायन्दुग्धः हविरार्तिमाँछति ।
इन्द्रायत्रीहीन्निरुष्योपवसेत् । पयोवा ओषधयः । पर्यएवारभ्यगृहीत्वोपवसति ।
यत्प्रातस्स्यात् । तच्छृतङ्कुर्यात् ॥ 6 ॥

370107

अथेतरएन्द्रः पुरोडाशं स्स्यात् । इन्द्रिये एवास्मैसमीचीदधाति । पयोवा
ओषधयः । पयःपर्यः । पर्यसैवास्मै पयोऽवरुन्धे । अथोत्तरस्मैहविषे
वृथ्सान्पाकुर्यात् । सैवततःप्रार्यश्चित्तिः । उभयान्वा
एषदेवान्भागुधेयेन व्यर्धयति । येयजमानस्य
सायञ्चप्रातश्च गृहमा गच्छन्ति । यस्योभयः
हविरार्तिमाँछति ॥ 7 ॥

370108

एन्द्रंपञ्चशरावमोदुमनत्रिवीपेत् । अग्निदेवतानां
प्रथमय्यजेत् । अग्निमुखाएव देवताः प्रीणाति । अग्निव्वाँ अ
न्वन्यादेवताः । इन्द्र मन्वन्याः । ताएवोभयीः प्रीणाति । पयोवा ओषधयः ।
पयःपर्यः । पर्यसैवास्मैपयोऽवरुन्धे । अथोत्तरस्मैहविषेवृथ्सान्पाकुर्यात् ॥ 8 ॥

370109

सैवततःप्रार्यश्चित्तिः । अर्धो वाएतस्ययज्ञस्य मीयते ।
यस्यब्रत्येहहृन्पत्यनालम्भुकाभवति । तामपुरुध्ययजेत ।
सर्वेणैव यज्ञेन यजते । तामिष्ट्वोपह्वयेत । अमूहमस्मि । सात्वम् ।
द्यौरहम् । पृथिवीत्वम् । सामाहम् । ऋक्त्वम् । तावेहिसंभवाव ।
सहरेतोदधावहै । पुःसेपुत्रायवेत्तवै । रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय
सुवीर्यायेति । अर्धएवै नामुपह्वयते । सैवततः प्रार्यश्चित्तिः ॥ 9 ॥

370100

दधाति यज्ञउतएकन्धयन्ति रुन्धेकुर्यादाँछत्यपाकुर्यात्पृथिवीत्वमष्टौच ॥ 1 ॥

370201

सर्वान् विवै यदिपरस्तरामोषधीरन्यतरानुभयान्धोवै ॥
यद्विष्णणेन जुहुयात् । अप्रजा अपशुर्यजमानस्स्यात् ।
यदनायतने निनयेत् । अनायतनस्स्यात् ।
प्राजापत्ययर्चा वल्मीकवपायामव्नयेत् ।
प्राजापत्यो वै वल्मीकः । यज्ञः प्रजापतिः । प्रजापतावेव यज्ञं

प्रतिष्ठापयति । भूरित्याह । भूतो वै प्रजापतिः ॥10॥

370202

भूतिमेवोपैति । तत्कृत्वा । अन्यां दुग्ध्वा पुनर् होत्व्यम् ।

सैव तत्प्रार्थश्चित्तिः । यत्कीटावपन्नेन जुहुयात् । अप्रजा अपशुर्यजमानस्स्यात् ।

यदनायतने निनयेत् । अनायतनस्स्यात् ।

मध्यमेन पूर्णेन द्यावापृथिव्यर्चाऽन्तःपरिधि निनयेत् ।

द्यावापृथिव्योरेवैन्तप्रतिष्ठापयति ॥11॥

370203

तत्कृत्वा । अन्यां दुग्ध्वा पुनर् होत्व्यम् । सैव तत्प्रार्थश्चित्तिः ।

यदववृष्टेन जुहुयात् । अपरूपमस्यात्मजायेत । किलासोवा स्यादर् शसोवा ।

यत्प्रत्येयात् । यज्ञं विच्छिन्द्यात् । स जुहुयात् । मित्रोजनान्कल्पयति

प्रजानन् ॥12॥

370204

मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम् । मित्रं कृष्टीरनिमिषाऽभिचष्टे ।

सत्याय हव्यङ्घ्रतवञ्जुहोतेति । मित्रेणैवैन्तकल्पयति । तत्कृत्वा ।

अन्यां दुग्ध्वा पुनर् होत्व्यम् । सैव तत्प्रार्थश्चित्तिः ।

यत्पूर्वस्यामाहुत्याः हुतायामुत्तराऽऽहुतिः स्कन्देत् । द्विपाद्भिः

पशुभिर्यजमानो व्यृध्येत । यदुत्तरयाऽभिजुहुयात् ॥13॥

370205

चतुष्पाद्भिः पशुभिर्यजमानो व्यृध्येत । यत्र वेत्थ वनस्पते

देवानाङ्गुह्या नामानि । तत्र हव्यानि गामयेति

वानस्पत्यर्चा समिधमाधाय । तूष्णीमेव पुनर्जुहुयात् ।

वनस्पतिर्नैव यज्ञस्यार्ताञ्चानार्ताञ्चाहुती विदाधार ।

तत्कृत्वा । अन्यां दुग्ध्वा पुनर् होत्व्यम् । सैव तत्प्रार्थश्चित्तिः ।

यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राङ्ङारस्स्कन्देत् ।

अध्वर्यवे च यजमानाय चाकं स्यात् ॥14॥

370206

यद्दक्षिणा । ब्रह्मणं च यजमानाय चाकं स्यात् । यत्प्रत्यक् ।

होत्रं च पत्नियै च यजमानाय चाकं स्यात् । यदुदङ्क । अग्नीधे च

पशुभ्यश्च यजमानाय चाकं स्यात् । यदभिजुहुयात् । रुद्रोस्य

पशून्घातुकस्स्यात् । यन्नाभिजुहुयात् । अशान्तं प्रहियेत ॥15॥

370207

स्रुवस्य बुध्नैनाभिनिदध्यात्। मा तमो
मायज्ञस्तमन्मायर्जमानस्तमत्। नमस्ते
अस्त्वायते। नमो रुद्रपरायते। नमोयत्र निषीदसि।
अमुं माहिः सीरमुंहिःसीरिति येनस्कन्देत्। तंप्रहरेत्।
सहस्रशृङ्गोवृषभो जातवेदाः। स्तोमपृष्ठो घृतवाँन्सुप्रतीकः। मा
नौहासीन्मेत्थितो नेत्वाजहाम। गोपोषन्नो वीरपोषञ्चयुच्छेति।
ब्रह्मणैवैनं प्रहरति। सैवतत् प्रायश्चित्तिः॥16॥

370200

वै प्रजापतिस्स्थापयति प्रजानन्नभि जुहुयात्स्यादिधयेत् जहाम त्रीणिच॥2॥

370301

यद्विषण्णेन प्राजापत्यया यत्कीटा मध्यमेन यदववृष्टेन
यत्पूर्वस्याय्यंतपुरा प्रयाजेभ्यःप्राङ्ङारो यद्विषिणा यत्प्रत्यग्यदुदङ् ॥
विवा एषा इन्द्रियेण वीर्येणर्धते। यस्याहिताग्रेरग्रिमध्यमानो
न जायते। यत्रान्यं पश्येत्। तत् आहत्यं होत्व्यम्। अग्रावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति।
यद्यन्यन्नविन्देत्। अजायाः होत्व्यम्। आग्नेयी वा एषा। यदजा।
अग्रावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति॥17॥

370302

अजस्य तु नाशजीयात्। यदजस्याशजीयात्। यामेवाग्रावाहुतिञ्जुहुयात्। तामद्यात्। तस्मादजस्य
नाश्यम्। यद्यजान्नविन्देत्। ब्राह्मणस्य दक्षिणे हस्ते
होत्व्यम्। एष वा अग्निर्वैश्वानरः। यद्ब्राह्मणः।
अग्रावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति॥18॥

370303

ब्राह्मणन्तु वसत्यैनापरुन्ध्यात्। यद्ब्राह्मणवसत्या
अपरुन्ध्यात्। यस्मिन्नेवाग्रावाहुतिञ्जुहुयात्।
तम्भागुधेयेन व्यर्धयेत्। तस्माद्ब्राह्मणो वसत्यैनापरुर्ध्वः।
यदिब्राह्मणन्नविन्देत्। दुर्भं स्तम्बेहोत्व्यम्। अग्निवान्
वैदर्भस्तम्बः। अग्रावेवास्याग्नि होत्रं हुतं भवति। दुर्भास्तु नाध्यासीत्॥19॥

370304

यद्दुर्भान्ध्यासीत्। यामेवाग्रावाहुतिञ्जुहुयात्। तामध्यासीत्।
तस्माद्दुर्भान्ध्यासित्व्याः। यदि दुर्भान्नविन्देत्। अप्सुहोत्व्यम्। आपोवै

सर्वादेवताः। देवतास्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। आपस्तुनपरिचखीत।

यदापं परिचखीत।।20।।

370305

यामेवाफस्वाहुतिञ्जुहयात्। तां परिचखीत। तस्मादापो नपरिचख्याः। मेध्याचवा
एतस्यामेध्याचतनुवौ सः सृज्येते। यस्याहिताग्रेरन्यैरग्निभिरग्रयस्सः सृज्यन्ते।

अग्रये विविचये पुरोडाशमष्टा कपालं त्रिर्वपेत्।

मेध्याञ्चैवास्यामेध्याञ्च तनुवौ व्यावर्तयति।

अग्रये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं त्रिर्वपेत्। अग्निमेव

व्रतपतिं स्वेन भागधेयेनोपधावति। स एवैनव्रतमालम्भयति।।21।।

370306

गर्भं स्रवन्तमगदमकः। अग्रिरिन्द्रिस्त्वष्टा

बृहस्पतिः। पृथिव्यामवचुश्चोतैतत्। नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैः। रेतोवा

एतद्वाजिनमाहिताग्रेः। यदग्निहोत्रम्। तद्यत्स्रवेत्। रेतोऽस्य

वाजिनस्रवेत्। गर्भं स्रवन्तमगदमकरित्याह। रेतं एवास्मिन्वाजिनन्दधाति।।22।।

370307

अग्रिरित्याह। अग्रिर्वैरेतोधाः। रेतंएव तदधाति। इन्द्रइत्याह।

इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। त्वष्टेत्याह। त्वष्टावै पशूनां मिथुनानां

रूपकृत्। रूपमेवपशुषुदधाति। बृहस्पतिरित्याह। ब्रह्मवै देवानां

बृहस्पतिः। ब्रह्मणै वास्मै प्रजाप्रजनयति। पृथिव्यामवचुश्चो

तैतदित्याह। अस्यामेवैतत्प्रतिष्ठापयति। नाभिप्राप्नोतिनिर्ऋतिं

पराचैरित्याह। रक्षसामपहत्यै ।।23।।

370300

अजाऽग्रावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति भवत्यासीत परिचखीत

लम्भयति दधाति देवानां बृहस्पतिपञ्च ।।3।।

370401

विवैयद्यन्यमजायां ब्राह्मणस्यदर्भस्तम्बेऽप्सुहोतव्यम्।।

या पुरस्तात्प्रस्रवन्ति। उपरिष्ठात्सर्वतश्च याः। ताभीरुश्मिपवित्राभिः।

श्रद्धायज्ञमारंभे। देवागातुविदः। गातुयज्ञार्यविन्दत।

मनसस्पतिनादेवेन। वाताद्यज्ञप्रयुज्यताम्। तृतीयस्यैदिवः।

गायत्रिया सोम आभृतः ।।24।।

370402

सोमपीथाय सन्नयितुम् । वक्लमन्तरमाददे । आपोदेवीशशुद्धास्थ ।
इमापात्राणिशुन्धत । उपातङ्क्यायदेवानाम् । पर्णवल्कमुतशुन्धत ।
पयोगृहेषुपयोअग्नि्यासु । वयोवथ्सेषु पय

इन्द्राय

हविषेधियस्व । गायत्रीपर्ण वल्केन । पयस्सोमङ्करोत्विमम् ।।25 ।।
370403

अग्निङ्गहामिसुरथ्योमयोभूः । य उद्यन्तमारोहति सूर्यमह्वे ।
आदित्यज्योतिषाज्योतिरुत्तमम् । श्वोयज्ञाय रमतान्देवताभ्यः ।
वसून्नुद्रानादित्यान् । इन्द्रेणसहदेवताः । तापूर्व परिगृहामि । स्व
आयतने मनीषया । इमामूर्जं पञ्चदशीय्ये प्रविष्टाः ।

तान्देवान्परिगृहामिपूर्वः ।।26 ।।

370404

अग्निर् हव्यवाडिहताना वहतु । पौर्णमासः हविरिदमेषां मयि ।

आमावास्याहविरिदमेषां मयि ।

अन्तराऽग्नी पशवः । देवसुसदुमार्गमन् ।

तान्पूर्वपरिगृहामि । स्व आयतने मनीषया । इह प्रजा विश्वरूपा रमन्ताम् ।

अग्निङ्गहपतिमभिसुव्वसानाः । तापूर्वपरिगृहामि ।।27 ।।

370405

स्वआयतनेमनीषया । इहपशवो विश्वरूपारमन्ताम् ।

अग्निङ्गहपतिमभिसुव्वसानाः । तान्पूर्व

परिगृहामि । स्वआयतनेमनीषया । अयंपितृणामग्निः ।

अवाङ्मुवापितृभ्य आ । तंपूर्वपरिगृहामि । अविषन्नपितुङ्करत् ।

अजस्रन्त्वाः सभापालाः ।।28 ।।

370406

विज्यभागुः समिन्धताम् । अग्नेदीदायमेसभ्य । विजित्यैशरदशशतम् ।

अन्नमावसथीयम् । अभिहराणि शरदशशतम् । आवसथेश्रियं मन्त्रम् ।

अहिर्बुधि योनियच्छतु । इदमहमग्नि ज्येष्ठेभ्यः । वसुभ्योयुज्ञं प्रब्रवीमि ।

इदमहमिन्द्र ज्येष्ठेभ्यः ।।29 ।।

370407

रुद्रेभ्योयुज्ञं प्रब्रवीमि । इदमहं वरुणज्येष्ठेभ्यः ।

आदित्येभ्योयुज्ञं प्रब्रवीमि । पयस्वतीरोषधयः । पयस्वद्वीरुधांपयः । अपांपयसो

यत्पयः। तेनमामिन्द्रसः सृज। अग्रे व्रतपते व्रतञ्चरिष्यामि
। तच्छकेयन्तन्मेराध्यताम्। वायोव्रतपत् आदित्यव्रतपते ॥30॥
370408

व्रतानाव्रतपते व्रतञ्चरिष्यामि। तच्छकेयन्तन्मे राध्यताम्। इमां
प्राचीमुदीचीम्। इषमूर्जमभिसस्कृताम्। बहुपर्णामशुष्काग्राम्।
हरामि पशुपामहम्। यत्कृष्णोरूपङ्कृत्वा। प्राविशस्त्वव्वनस्पतीन्।
तत्स्त्वामेकविंशतिधा। संभरामि सुसंभृता ॥31॥
370409

त्रीन्परिधीः स्तिस्रस्समिधः। यज्ञायुरनुसञ्चरान्।
उपवेषंमेखणन्धृष्टिम्। संभरामिसुसंभृता। याजाता ओषधयः।
देवेभ्यस्त्रियुगंपुरा। तासां पर्व राध्यासम्। परिस्त्रमाहरन्।
अपांमेध्यय्यंजियम्। सदैवः शिवमस्तुमे ॥32॥
370410

आच्छेत्ता वो मा रिषम्। जीवानि शरदश्शतम्। अपरिमितानां परिमिताः। सन्नह्येसुकृतायकम्।
एनो मा निगाङ्कृतमच्चनाहम्। पुनरुत्थाय बहूला भवन्तु। सकृदाच्छिन्नं ब्रू हिरूणांमृदु।
स्योनंपितृभ्यस्त्वाभराम्यहम्। अस्मिन् थसीदन्तुमे पितरस्सोम्याः।
पितामहाप्रपितामहाश्चानुगैस्सह ॥33॥
370411

त्रिवृत्पलाशे दुर्भः। इयान्प्रा देश सम्मितः। यज्ञेपवित्रं
पोतृतमम्। पयोहव्यङ्करोतुमे। इमौ प्राणापानौ। यज्ञस्याङ्गानि
सर्वशः। आप्याययन्तौ सञ्चरताम्। पवित्रैहव्यशोधने। पवित्रैस्थो वैष्णवी।
वायुर्वा मनसापुनातु ॥34॥
370412

अयंप्राणश्चापानश्च। यजमानमपि गच्छताम्। यज्ञेह्यभूतां पोतारौ। पवित्रैहव्यशोधने। त्वया
वेद्विदुःपृथिवीम्। त्वयायज्ञो जायते विश्वदानिः।
अच्छिद्रय्यंजमन्वेषिविद्वान्। त्वया होता सन्तनोत्यर्धमासान्।
त्रयस्त्रिंशोऽसि तन्तूनाम्। पवित्रै सहागहि ॥35॥
370413

शिवेयः रज्जुरभिधानी। अघ्नियामुपसेवताम्। अप्रस्रसाय यज्ञस्य।
उखेउपदधाम्यहम्। पशुभिस्सत्रीतं बिभृताम्। इन्द्रायशृतन्धधि।
उपवेषोसियज्ञाय। त्वांपरिवेषमधारयन्। इन्द्रायहविकृण्वन्तः।

शिवशशगमोर्भवासिनः ।।36।।

370414

अमृन्मयन्देवपात्रम् । यज्ञस्यायुषिप्रयुज्यताम् । तिरपुवित्रमतिनीताः । आपोधारयुमातिगुः ।

देवेनसवित्रोत्पूताः । वसोस्सूर्यस्यरश्मिभिः । गान्दोहपवित्रेरञ्जुम् ।

सर्वापात्राणिशुन्धत । एताआचरन्तिमधुमद्दुहानाः । प्रजावतीर्यशसो

विश्वरूपाः ।।37।।

370415

बृहीर्भवन्तीरुपजायमानाः । इहवृन्द्रोरमयतुगावः ।

पूषास्थ । अयुख्मावप्रजयाससृजामि । रायस्पोषेण बहुलाभवन्तीः ।

ऊर्जपयपिन्वमानाघृतञ्च । जीवोजीवन्तीरुपवस्सदेयम् ।

द्यौश्चेम्य्यज्ञं पृथिवीच सन्दुहाताम् । धातासोमेन सहवातेन

वायुः । यजमानायद्रविणन्दधातु ।।38।।

370416

उथ्सन्दुहन्तिकलशञ्चतुर्बिलम् । इडान्देवीम्मधुमतीः सुवर्विदम् ।

तदिन्द्राग्नीजिन्वतः सूनृतावत् । तद्यजमानममृतत्वेदधातु । कामधुख्प्रणोब्रूहि ।

इन्द्राय हविरिन्द्रियम् । अमूय्यस्यान्देवानाम् ।

मनुष्याणां पयोहितम् । बहु दुग्धीन्द्राय देवेभ्यः । हव्यमाप्यायतांपुनः ।।39।।

370417

वृथ्सेभ्यो मनुष्येभ्यः । पुनर्दोहायकल्पताम् । यज्ञस्य

सन्ततिरसि । यज्ञस्यत्वा सन्ततिमनुसन्तनोमि । अदस्तमसि विष्णवेत्वा ।

यज्ञायार्पि दधाम्यहम् । अग्भिररिक्तेनपात्रेण । यापूतापरिशेरते ।

अयंपयस्सोमङ्कृत्वा । स्वाय्योनिमर्पिगच्छतु ।।40।।

370418

पूर्णवल्कपुवित्रम् । सौम्यस्सोमाद्धिनिर्मितः ।

इमौपूर्णञ्च दुर्भञ्च । देवानाहव्यशोधनौ । प्रातर्वेषाय गोपाय ।

विष्णोहव्यः हिरखसि । उभावग्नी उपस्तृणते । देवता उपवसन्तुमे ।

अहङ्ग्राम्यानुप वसामि । मह्यह्गोपतये पशून् ।।41।।

370400

आभृत इमङ्गृहामि पूर्वस्तापु पूर्वपरिगृहामि

सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्यव्रतपते सुसंभृतामे सहपुनातु गहिनो विश्वरूपा

दधातु पुनर्गच्छतु पशून् ।।4।।

370501

याऽपुरस्तादिमामूर्जमिह प्रजाइह पशवोऽयं पितृणामग्निः ।
देवादेवेषु पराक्रमध्वम् । प्रथमाद्वितीयेषु । द्वितीयास्तृतीयेषु ।
त्रिरेकादशा इहमावत । इदं शक्यय्यंदिदङ्करोमि । आत्माकरोत्वात्मने ।
इदङ्करिष्येभेषजम् । इदममे विश्वभेषजा । अश्विनाप्रावतय्युवम् ।
इदमहःसेनाया अभीत्वयै ॥42॥

370502

मुखमपोहामि । सूर्यज्योतिर्विभाहि । महत इन्द्रियाय । आप्यायताङ्कृतयोनिः । अग्निर्
हव्याऽनुमन्यताम् । खमङ्ख्वत्वचमङ्ख्व । सुरूपन्त्वा वसुविदम् ।
पशूनान्तेजसा । अग्रयेजुष्टमभिघारयामि । स्योनन्ते सदनङ्करोमि ॥43॥

370503

घृतस्युधारया सुशेवङ्कल्पयामि । तस्मिन् थ्सीदामृते प्रतितिष्ठ ।
त्रीहीणाम्मैधसुमनस्यमानः । आर्द्रं प्रथस्त्रुर्भुवनस्यगोपाः । शृत
उथ्स्नाति जनितामतीनाम् । यस्तआत्मापशुषु प्रविष्टः ।
देवानाँव्विष्ठामनुयो वितस्थे । आत्मन्वान् थ्सौमघृतवान् हिभूत्वा ।
देवानाँच्छु सुर्वविन्दु यजमानायमह्यम् । इराभूतिः पृथिव्यैरसोमोत्क्रमीत् ॥44॥

370504

देवाँपितरुँपितरोदेवाः । योहमस्मिससन् यजे । यस्यस्मिनतमन्तरैमि । स्वमं
इष्टस्वन्दुत्तम् । स्वंपूर्तस्वश्रान्तम् । स्वःहुतम् ।
तस्यमेऽग्निरुपद्रष्टा । वायुरुपश्रोता । आदित्योऽनुख्याता । द्यौःपिता ॥45॥

370505

पृथिवीमाता । प्रजापतिर्बन्धुः । यएवास्मिससन् यजे ।
माभेर्माँसँव्विक्थामात्वाहिँसिषम् । मातेतेजोऽपक्रमीत् । भरतमुद्धरेमनुषिज्व ।
अवदानानि तेप्रत्यवदास्यामि । नमस्ते अस्तुमामाहिँसीः । यदवदानानि तेऽवद्यन् ।
विलोमाकार् षमात्मनः ॥46॥

370506

आज्येनप्रत्यनज्येनत् । तत्तुआप्यायतां पुनः । अज्यायो यवमात्रात् । आव्याधात्कृत्यतामिदम् ।
मारुरुपामयज्ञस्य । शुद्ध स्विष्टमिदँहविः । मनुनादृष्टाङ्कृतपदीम् । मित्रावरुणसमीरिताम् ।
दुखिणार्धादसँभिन्दन् । अवद्याम्येकतो मुखाम् ॥47॥

370507

इडेभागं जुषस्वनः । जिन्वृगा जिन्वार्वतः । तस्याँस्ते भखिवृवाणँस्याम । सर्वात्मानस्सुर्वगणाः ।
ब्रध्पिन्वस्व । ददतोमेमाख्यायि । कुर्वतोमे मोपदसत् । दिशाङ्कृप्तिरसि । दिशोमेकल्पन्ताम् ।

कल्पन्ताम्दिशः ॥48॥

370508

दैवींश्च मानुषींश्च । अहोरात्रेमे कल्पेताम् । अर्धमासामेकल्पन्ताम् ।
मासामे कल्पन्ताम् । ऋतवामे कल्पन्ताम् । स्रुवँत्सुरोमे कल्पताम् ।
कृप्तिरसिकल्पतामे । आशानांत्वाऽऽशापालेभ्यः । चतुर्भ्यो अमृतैभ्यः ।
इदंभूतस्याध्यर्खेभ्यः ॥49॥

370509

विधेमहविषा वयम् । भजतां भागीभागम् । माभागोऽभक्त ।
निरभागं भजामः । अपस्विन्व । ओषधीर्जिन्व । द्विपात्पाहि । चतुष्पादव ।
दिवोवृष्टिमेरय । ब्राह्मणानामिदःहविः ॥50॥

370510

सोम्यानां सोमपीथिनाम् । निर्भक्तोब्राह्मणः । नेहाब्राह्मणस्यास्ति ।
समङ्गां बरुहिर् हविषा घृतेन । समादित्यैर्वसुभिस्सम्मरुद्भिः । समिन्द्रेण
विश्वैर्भिरुवेभिरङ्गाम् । दिव्यंनभोगच्छतु यथ्स्वाहा ॥ इन्द्राणीवाऽविधुवा
भूयासम् । अदितिरेवसुपुत्रा । अस्थूरित्वा गार् हपत्य ॥51॥

370511

उपनिषदे सुप्रजास्त्वायं । संपत्नी पत्या सुकृतेनगच्छताम् ।
यज्ञस्ययुक्तैधुर्यावभूताम् । संजानानौ विजहतामरातीः । दिवि
ज्योतिरुजरमारभेताम् । दशते तनुवो यज्ञयज्ञियाः । ताःप्रीणातु
यजमानोघृतेन । नारिष्ठयोःप्रशिषमीडमानः । देवानां
दैव्येऽपियजमानोऽमृतोभूत् । यंवाँन्देवा अकल्पयन् ॥52॥

370512

ऊर्जोभागः शतक्रतू । एतद्वांतेन प्रीणानि । तेनतृप्यतमःहहौ ।
अहन्देवानां सुकृतामस्मिलोके । ममेदमिष्टन्नमिथुर्भवाति ।
अहन्नारिष्ठावनुयजामि विद्वान् । यदाभ्यामिन्द्रो अदधाद्भागधेयम् ।
अदारसृद्भवत देवसोम । अस्मिन् यज्ञे मरुतोमृडतानः । मानोविददुभिभामो अशस्तिः ॥53॥

370513

मानोविददृजना द्वेष्याया । ऋषभव्वँजिनव्वँयम् । पूर्णमासय्यँजामहे ।
सनोदोहताः सुवीर्यम् । रायस्पोषःसहस्रिणम् । प्राणायसुरार्धसे ।
पूर्णमासाय स्वाहा । अमावास्यासुभगासुशेवा । धेनुरिवभूय
आप्यार्यमाना । सानोदोहताः सुवीर्यम् । रायस्पोषः सहस्रिणम् । अपानाय

सुरार्धसे । अमावास्यायै स्वाहा । अभिस्तृणीहिपरिधेहि वेदिम् ।
जामिम्माहिः सीरमुया शयाना । होतृषदना हरितास्सुवर्णाः । निष्काड्मे
यजमानस्यब्रध्ने ॥54॥

370500

अभीत्वयैकरोमिक्रमीत्पिताऽऽत्मन एकतो मुखां मेदिशोऽध्यखेभ्यो
हविर्गारु हपत्याकल्पयन्न शस्तिस्सानो दोहताः सुवीर्यः सप्तच ॥5॥
370601

परिस्तृणीत परिधत्ताग्निम् । परिहितोऽग्निर्यजमानं भुनक्तु । अपाः रस
ओषधीनाः सुवर्णाः । निष्काड्मे यजमानस्य सन्तु कामदुघाः ।
अमुत्रामुष्मिल्लोके । भूपते भुवनपते । महतो भूतस्यपते ।
ब्रह्माणन्त्वावृणीमहे । अहं भूपतिरहं भुवनपतिः । अहं महतोभूतस्यपतिः ॥55॥
370602

देवेन सवित्रा प्रसूत आर्त्विज्यङ्करिष्यामि । देवसवितरेतन्त्वावृणते ।
बृहस्पतिर्देव्यंब्रह्माणम् । तदहं मनसेप्रब्रवीमि । मनोगायत्रियै । गायत्री
त्रिष्टुभे । त्रिष्टुब्जगत्यै । जगत्यनुष्टुभे । अनुष्टुक्पङ्क्त्यै । पङ्क्तिः
प्रजापतये ॥56॥

370603

प्रजापतिर्वि श्वेभ्यो देवेभ्यः । विश्वेदेवा बृहस्पतये ।
बृहस्पतिर्ब्रह्मणे । ब्रह्मभूर्भुवस्सुवः । बृहस्पतिर्देवानां ब्रह्मा ।
अहंमनुष्याणाम् । बृहस्पते यज्ञज्ञोपाय । इदं तस्मैहर्म्यङ्करोमि ।
योवादे वाश्चरति ब्रह्मचर्यम् । मेधावीदिख्युमनसातपस्वी ॥57॥
370604

अन्तर्दूतश्चरति मानुषीषु । चतुश्शिखण्डा युवतिस्सुपेशाः ।
घृतप्रतीका भुवनस्यमध्ये । मर्मृज्यमाना महते सौभगाय ।
मह्यन्धुख्वयजमानायकामान् । भूमिर्भूत्वामहिमानंपुपोष ।
ततो देवीवर्धयते पयांसि । यज्ञिया यज्ञ्विचयन्तिशञ्च । ओषधीराप
इहशक्रीश्च । योमाहृदामनसायश्चवाचा ॥58॥

370605

योब्रह्मणाकर्मणाद्वेष्टिदेवाः । यश्श्रुतेन हृदयेनेष्णताच ।
तस्येन्द्रवज्रेण शिरश्छिनद्भि । ऊर्णामृदु प्रथमानस्योनम् ।
देवेभ्योजुष्टुःसदनाय ब्रूहिः । सुवर्गलोके यजमानश्चि धेहि ।

मांनाकस्य पृष्ठेपरमेव्योमन् । चतुश्शिखण्डा यवतिस्सुपेशाः ।
घृतप्रतीकावयुनानिवस्ते । साऽऽस्तीर्यमाणा महते सौभगाय ॥59॥
370606

सामेधुख्व् यजमानाय कामान् । शिवाचमेश्गमाचैधि । स्योनाचमे
सुषदाचैधि । ऊर्जस्वतीचमे पर्यस्वतीचैधि । इषमूर्जं मेपिन्यस्व ।
ब्रह्मतेजोमेपिन्यस्व । खत्रमोजो मेपिन्वस्व । विशंपुष्टिंमोपिन्वस्व ।
आयुरन्नाद्यंमेपिन्वस्व । प्रजांपशून्मै पिन्वस्व ॥60॥
370607

अस्मिन् यज्ञ उपभूयइन्नुमै । अविख्वोभायपरिधीन्दधामि । धर्ताधरुणोधरीयान् ।
अग्निर्द्वेषांसि निरितोनुदातै । विच्छिनद्भिविधृतीभ्याः सपत्नान् ।
जातान्भ्रातृव्यान् येच जनिष्यमाणाः । विशोयन्त्राभ्याँव्विधमाम्येनान् ।
अहस्वानामुत्तमोसानिदेवाः । विशोयन्त्रेनुदमाने अरातिम् ।
विश्वं पाप्मान् मर्मतिन्दुर्मरायुम् ॥61॥
370608

सीदन्ती देवीसुकृतस्यलोके । धृतीस्थोविधृती स्वधृती । प्राणान्मरिधि धारयतम् ।
प्रजाम्मरिधिधारयतम् । पशून्मरिधिधारयतम् । अयंप्रस्तर उभयस्यधर्ता ।
धर्ताप्रयाजानामुतानूयाजानाम् । सदाधारसमिधोविश्वरूपाः । तस्मिन्श्चुचो
अध्यासादयामि । आरोहपथोजुहुदेवयानान् ॥62॥
370609

यत्रर्षयः प्रथमजायेपुराणाः । हिरण्यपख्याऽजिरासम्भृताङ्गा । वहासि
मासुकृताय्यंत्रलोकाः । अवाहं बाध उपभृता सपत्नान् । जातान्भ्रातृव्यान् येच
जनिष्यमाणाः । दोहैयज्ञः सुदुर्घामिवधेनुम् । अहमुत्तरो भूयासम् ।
अधरेमथ्सपत्नाः । योमावाचामनसा दुर्मरायुः । हृदऽरातीया
दभिदासदग्रे ॥63॥
370610

इदमस्य चित्तमधरन्ध्रुवायाः । अहमुत्तरोभूयासम् । अधरेमथ्सपत्नाः ।
ऋषभोसिशाकरः । घृताचीनाः सूनुः । प्रियेणान्ना प्रियेसदसिसीद ।
स्योनोमैसीदसुषदं पृथिव्याम् । प्रथयि प्रजयांपशुभिस्सुवर्गलोके ।
दिविसीदपृथिव्यामन्तरिख्वे । अहमुत्तरोभूयासम् ॥64॥
370611

अधरेमथ्सपत्नाः । इयस्थालीघृतस्य पूर्णा । अच्छिन्नपयाश्शतधारउत्सः । मारुतेन

शर्मणादैव्येन । यज्ञोसि सर्वतश्श्रितः । सर्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयताम् ।

शतम्मैसन्त्वाशिषः । सहस्रंमे सन्तु सूनृताः । इरावतीः पशुमतीः ।

प्रजापतिरसि सर्वतश्श्रितः ॥65॥

370612

सर्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयताम् । शतं मे सन्त्वाशिषः । सहस्रं मे सन्तु सूनृताः ।

इरावतीः पशुमतीः । इदमिन्द्रियममृतं वीर्यम् । अनेनेन्द्राय पशवोऽचिकिथसन् । तेन देवा
अवतोप माम् । इहेषमूर्ज्यंशस्सह ओजस्सनेयम् ।

शृतं मयि श्रयताम् । यत्पृथिवीमचरत्तत्प्रविष्टम् ॥66॥

370613

येनासिञ्चद्वलमिन्द्रैः प्रजापतिः इदन्तच्छुक्रं मधुवाजिनीवत् ।

येनोपरिष्टादधि नोन्महेन्द्रम् । दधिमान्धि नोतु । अयं वेदः पृथिवीमन्वविन्दत् ।

गुहासुतीङ्गहनेगह्वरेषु । सविन्दतु यजमानाय लोकम् । अच्छिद्रय्यं जंभूरि कर्माकरोतु ।

अयय्यं जस्समसदद्भविष्मान् । ऋचासाम्नायजुषादेवताभिः ॥67॥

370614

तेन लोकान्धसूर्यवतो जयेम । इन्द्रस्य सुख्यममृतत्वमश्याम् । यो नः कनीय इह कामयातै ।

अस्मिन् यज्ञे यजमानाय मह्यम् । अपतमिन्द्राग्नीभुवनाद्ब्रुदेताम् ।

अहंप्रजां वीरवतौ विदेय । अग्रैवाजजित् । वाजन्त्वा सरिष्यन्तम् ।

वाजं ज्ञेष्यन्तम् । वाजिनं व्वां जजितम् ॥68॥

370615

वाजजित्यायै संमार्ज्मि । अग्रिमन्नादमन्नाद्याय । उपहृतोद्यौः पिता ।

उपमान्द्यौः पिता ह्वयताम् । अग्रिराग्नीध्रात् । आयुषे वर्चसे ।

जीवात्वैपुण्याय । उपहृतापृथिवीमाता । उपमां मातापृथिवी ह्वयताम् । अग्रिराग्नीध्रात् ॥69॥

370616

आयुषे वर्चसे । जीवात्वैपुण्याय । मनोज्योतिर्जुषतामाज्यम् ।

विच्छिन्नय्यं जंभूरि मन्दधातु । बृहस्पतिस्तनुतामिमन्नः । विश्वे देवा

इह मादयन्ताम् । यन्ते अग्र आवृश्मि । अहव्वां खिपितश्चरन् ।

प्रजाञ्चतस्यमूलञ्च । नीचैर्देवानिवृश्त ॥70॥

370617

अग्नेयो नोऽभिदासति । समानो यश्च निष्ट्यः । इध्मस्यैव प्रख्यायतः । मातस्योच्छेषिकिञ्चन ।

यो मान्द्वेष्टि जातवेदः । यञ्चाहन्द्वेषियश्चमाम् । सर्वाः स्तान्ग्रेसन्दह ।

याःश्चाहन्द्वेषिये चमाम् । अग्रैवाजजित् । वाजन्त्वाससृवाःसम् ॥71॥

370618

वाजञ्जिगिवाःसम् । वाजिनव्वाञ्जितम् । वाज्जित्यायै सम्मार्ज्मि ।

अग्निमन्नादमन्नाद्याय । वेदिर्बर्हिश्शृतः हविः ।

इध्मपरिधयस्सुचः । आज्यय्यञ्ज ऋचोयजुः । याज्याश्चवषट्काराः । सम्मोसन्नतयोनमन्ताम् ।

इध्मसन्नहने हुते ॥72॥

370619

दिवःखीलोऽवततः । पृथिव्या अध्युत्थितः । तेनासहस्रकाण्डेन । द्विषन्तः

शोचयामसि । द्विषन्मे बहुशोचतु । ओषधेमो अहःशुचम् ।

यज्ञनमस्तेयज्ञ । नमोनमश्चतेयज्ञ । शिवेन

मेसन्तिष्ठस्व । स्योनेनमे सन्तिष्ठस्व ॥73॥

370620

सुभूतेनमे सन्तिष्ठस्व । ब्रह्मवर्चसेन मेसन्तिष्ठस्व ।

यज्ञस्यर्ध्वं मनुसन्तिष्ठस्व । उपतेयज्ञनमः ।

उपतेनमः । उपतेनमः । त्रिष्फलीक्रियमाणानाम् । योन्यङ्गो

अवशिष्यते । रख्त्रसांभागुधेयम् । आपस्तत्र वहतादितः ॥74॥

370621

उलूखले मुसले यच्चशूर्पे । आशिश्लेषट्षदि यत्कपाले ।

अवप्रुषो विप्रुषस्संय्यजामि । विश्वेदेवा हविरिद

ञ्जुषन्ताम् । यज्ञे याविप्रुषस्सन्तिब्रह्मीः ।

अग्रौतस्सर्वास्स्विष्टास्सुहृता जुहोमि ।

उद्यन्नद्यमित्रमहः । सपत्नान्मे अनीनशः । दिवैनान् विद्युतां जहि ।

निम्रोचन्नधरान्कृधि ॥75॥

370622

उद्यन्नद्यविनोभज । पितापुत्रेभ्योयथा । दीर्घायुत्वस्य हेशिषे । तस्यनोदेहि सूर्य ।

उद्यन्नद्यमित्रमहः । आरोहन्नुत्तरान्दिवम् । हृद्रोगम्ममसूर्य ।

हरिमाणञ्च नाशय । शुकैषुमे हरिमाणम् । रोपणाकासुदधसि ॥76॥

370623

अथोहारिद्वेषुमे । हरिमाणन्निदधसि । उदगादयमादित्यः । विश्वेन

सहसासह । द्विषन्तममरन्धयन् । मो अहन्दिषतोरधम् ।

योनश्शापादशपतः । यश्चनश्शापतश्शापात् । उषाश्च तस्मैनिमुक्च ।

सर्वं पापः समूहताम् ॥77॥

370624

योर्नस्सपत्नो योरणः । मर्तोऽभिदासतिदेवाः । इध्मस्यैव प्रख्यायतः ।

मातस्योच्छेषि किञ्चन । अवंसृष्टः परापत । शरो ब्रह्मसंशितः ।

गच्छाऽमित्रान्प्रविश । मैषाङ्कञ्चनो च्छिषः ॥७८॥

370600

पतिः प्रजापतये तपस्वी वाचा सौभगाय पशून्मै पिन्वस्व दुर्मरायुन्दैवयानानग्रे

ऽन्तरिख्वेऽहमुत्तरो भूयासं प्रजापतिरसि सर्वतश्श्रुतः प्रविष्टन्देवताभिर्वाजुजितं

पृथिवी ह्ययतामग्नि रात्रीं ध्रादृश्चत ससृवाः सः हुते स्योनेनमे

सन्तिष्ठस्वेतः कृधि दध्मस्यूहतामृष्टौच ॥६॥

360701

सख्वेदं पश्य । विधर्तरिदंपश्य । नाकेदंपश्य । रमतिः पतिष्ठा ।

ऋतव्वर्षिष्ठम् । अमृतायान्याहुः । सूर्योवरिष्ठो अख्वभिर्विभाति ।

अनुद्यावापृथिवी देवपुत्रे । दीखाऽसि तपसोयोनिः । तपोसि

ब्रह्मणोयोनिः ॥७९॥

360702

ब्रह्मासि ख्वत्रस्ययोनिः । ख्वत्रमस्यूतस्ययोनिः ।

ऋतमसिभूरारंभे । श्रद्धामनसा । दीख्वान्तपसा । विश्वस्य

भुवनस्याधिपत्नीम् । सर्वकामा यजमानस्य सन्तु । वातं

प्राणमनसाऽस्वारंभामहे । प्रजापतिव्यो भुवनस्य

गोपाः । सनोमृत्योस्त्रायतां पात्वः हंसः ॥८०॥

360703

ज्योग्जीवा जुरामशीमहि । इन्द्रशाकर गायत्रीं प्रपद्ये । तान्ते युनज्मि ।

इन्द्रशाकरत्रिष्टुभं प्रपद्ये । तान्ते युनज्मि । इन्द्रशाकर जगतीं प्रपद्ये ।

तान्ते युनज्मि । इन्द्रशाकरानुष्टुभं प्रपद्ये । तान्ते युनज्मि । इन्द्रशाकरपङ्क्तिं प्रपद्ये ॥८१॥

360704

तान्ते युन ज्मि । आऽहन्दीख्वामरुहमृतस्य पत्नीम् । गायत्रेण

छन्दसा ब्रह्मणाच । ऋतः सत्येऽधायि । सत्यमृतेऽधायि । ऋतञ्चमे

सत्यञ्चाभूताम् । ज्योतिरभूवः सुवरगमम् । सुवर्गलोकनाकस्य

पृष्ठम् । ब्रध्नस्य विष्टपमगमम् । पृथिवीदीखा ॥८२॥

360705

तयाऽग्निर्दीख्वया दीख्वितः । ययाऽग्निर्दीख्वया दीख्वितः ।

तयात्वादीख्वया दीख्वयामि । अन्तरिख्वन्दीखा । तयावायुर्दीख्वया दीख्वितः ।

ययावायुर्दीखया दीखितः । तयात्वादीखयादीखयामि । द्यौर्दीखा ।

तयाऽऽदित्योदीखयादीखितः । ययाऽऽदित्योदीखयादीखितः ॥83॥
360706

तयात्वादीखयादीखयामि । दिशोदीखा । तया चन्द्रमा दीखयादीखितः ।

यया चन्द्रमा दीखया दीखितः । तयात्वादीखयादीखयामि ।

आपोदीखा । तया वरुणोराजा दीखयादीखितः । ययावरुणो राजा दीखया
दीखितः । तयात्वादीखयादीखयामि । ओषधयोदीखा ॥84॥

360707

तयासोमोराजा दीखया दीखितः । ययासोमो राजा दीखया दीखितः ।

तयात्वा दीख यादीखयामि । वाग्दीखा । तयाप्राणो दीखया दीखितः ।

ययाप्राणो दीखयादीखितः । तयात्वा दीखयादीखयामि । पृथिवीत्वा

दीखमाणमनुदीखताम् । आन्तरिखन्त्वादीखमाणमनुदीखताम् ।

द्यौस्त्वादीखमाणमनु दीखताम् ॥85॥

360708

दिशस्त्वा दीखमाणमनु दीखन्ताम् । आपस्त्वा दीखमाणमनु दीखन्ताम् ।

ओषधयस्त्वादीखमाणमनुदीखन्ताम् । वाक्त्वादीखमाणमनु दीखताम् ।

ऋचस्त्वादीखमाणमनुदीखन्ताम् । सामानित्वादीखमाणमनु दीखन्ताम् ।

यजूषित्वादीखमाणमनु दीखन्ताम् । अहश्चरात्रिश्च । कृषिश्च वृष्टिश्च ।

त्विषिश्चापचितिश्च ॥86॥

360709

अपृश्चौषधयश्च । ऊक्चसूनृताच । तास्त्वा दीखमाणमनुदीखन्ताम् ।

स्वेदखेदखपितेहसीद । देवानां सुमो महतेरणाय ।

स्वासस्थस्तनुवासंविशस्य । पितेवैधिसूनव् आसुशेवः । शिवोमाशिवमाविश ।

सत्यम्म आत्मा । श्रद्धामेऽखितिः ॥87॥

360710

तपोमेप्रतिष्ठा । सवितृप्रसूतामादिशोदीखयन्तु । सत्यमस्मि ।

अहन्त्वदस्मि मदसित्वमेतत् । ममासियोनिस्तव्योनिरस्मि ।

ममैवसन्वह हव्यान्यग्रे । पुत्रपित्रेलोककृज्जातवेदः ।

आजुह्वानस्सुप्रतीकपुस्तात् । आग्नेस्वाँय्योनिमासीदसाध्या । अस्मिन्सुधस्थे

अध्युत्तरस्मिन् ॥88॥

360711

विश्वेदेवा यजमानश्चसीदत । एकमि षे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु ।
द्वेऊर्जेविष्णुस्त्वाऽन्वेतु । त्रीणिब्रताय विष्णुस्त्वान्वेतु । चत्वारि
मायोभवाय विष्णुस्त्वान्वेतु । पञ्चपशुभ्योविष्णुस्त्वाऽन्वेतु । षड्रायस्पोषाय
विष्णुस्त्वाऽन्वेतु । सप्तसप्तभ्यो होत्राभ्यो विष्णुस्त्वाऽन्वेतु ।
सखायस्सप्तपदा अभूम । सख्यन्ते गमेयम् ॥८९॥

360712

सख्यात्ते मायोषम् । सख्यान्मे मायोष्ठाः । सासिसुब्रह्मण्ये । तस्यास्तेपृथिवीपादः ।
साऽसिसुब्रह्मण्ये । तस्यास्तेऽन्तरिख्यंपादः । साऽसिसुब्रह्मण्ये ।
तस्यास्तेद्यौःपादः । साऽसिसुब्रह्मण्ये । तस्यास्ते दिशःपादः ॥९०॥

360713

पुरोरजास्ते पञ्चमःपादः । सानुइषमूर्जे न्धुख्व । तेज इन्द्रियम् ।
ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यम् । विमि मेत्वा पर्यस्वतीम् । देवानां
न्धेनुःसुदुघामनपस्फुरन्तीम् । इन्द्र स्सोमं पिबतु । खषेमो अस्तुनः । इमा
त्रराःकृणुतवेदिमेत्य । वसुमतीः रुद्रवतीमादित्यवतीम् ॥९१॥

360714

वर्षमिन्द्रिवः । नाभापृथिव्याः । यथाऽय व्यंजमानो नरिष्येत् । देवस्य सवितुस्सवे ।
चतुश्शिखण्डा युवतिस्सुपेशाः । घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये ।
तस्याः सुपर्णावधि यौनिविष्टौ । तयोर्देवानामधि भागुधेयम् ।
अपजन्यम्भ्यन्नद । अपचक्राणि वर्तय । गृहःसोमस्यगच्छतम् । नवा
उवेतन्मियसे न रिष्यसि । देवाः इदेषि पृथिभिस्सुगेभिः ।
यत्रयन्तिसुकृतोनापिदुष्कृतः । तत्रत्वा देवस्सवितादधातु ॥९२॥

370700

ब्रह्मणो योनिरःहसः पुङ्गि प्रपद्ये दीख्याययाऽऽदित्यो दीख्याया दीखितस्तया
त्वादीख्याया दीखयाम्योषधयो दीख्याद्यौस्त्वा दीखमाणमनु
दीखतामपचितिश्चाखितिरुत्तरस्मिन्नामेय न्दिशः पाद आदित्यवती वर्तयुपञ्च ॥९३॥

370801

यदस्य पारे रजसः । शुक्रञ्ज्योतिरजायत । तन्नःपर षदतिद्विषः ।
अग्नेवैस्वानरस्वाहा । यस्माद्दीषावाशिष्ठाः । ततोऽनो अभय ङ्कधि ।
प्रजाभ्यस्सर्वाभ्यो मृड । नमोरुद्रायमीडुषे ।

यस्माद्दीषान्यषदः । ततोऽनो अभय ङ्कधि ॥९३॥

370802

प्रजाभ्यस्सर्वाभ्योमृड । नमोरुद्रायमीदुषे । उदुस्रतिष्ठ प्रतितिष्ठमारिषः । मेमय्यंज्ञ
य्यंजमानञ्चरीरिषः । सुवर्गलोके यजमानं हि धेहि । शत्रुएधि द्विपदे शञ्चतुष्पदे ।
यस्माद्भीषावोपिष्ठाः पलायिष्ठास्समज्ञास्थाः । ततो नो अभयङ्कृधि ।

प्रजाभ्यस्सर्वाभ्योमृड । नमोरुद्रायमीदुषे ॥ 94 ॥

370803

य इदमर्कः । तस्मै नमः । तस्मै स्वाहा । नवाउवेतन्म्रियसे । आशानान्त्वाविश्व्वा आशाः ।
यज्ञस्य हि स्थऋत्त्वियौ । इन्द्राग्नीचेतनस्य च । हुताहुतस्य तृप्यतम् ।
अहुतस्य हुतस्य च । हुतस्य चाहुतस्य च । अहुतस्य हुतस्य च । इन्द्राग्नी
अस्यसोमस्य । वीतं पिबतञ्जुषेथाम् । मा यजमानं न्तमो विदत् । मर्त्विजोमो
इमाः प्रजाः । मायस्सोममिमं पि बात् । सः सृष्टमुभयङ्कृतम् ॥ 95 ॥

370800

कृधिमीदु षेऽ हुतस्य च सप्त च ॥ 8 ॥

370901

अनागसस्त्वावयम् । इन्द्रेण प्रेषिता उप । वायुष्टे अस्त्वः शूभूः । मित्रस्ते
अस्त्वः शूभूः । वरुणस्ते अस्त्वः शूभूः । अपां खया ऋतस्य गर्भाः ।
भुवनस्य गोपाशयेना अतिथयः । पर्वतानाङ्ककुभः प्रयुतो न पातारः ।
वृष्टु नेन्द्र ह्वयत । घोषेणामीवाः श्चातयत ॥ 96 ॥

370902

युक्तास्स्थवहत । देवाग्रावाण इन्दुरिन्द्र इत्यवादिषुः ।
एन्द्रमचुच्यवुः परमस्याः परावतः । आऽस्मात्सुधस्थात् । ओरोरन्तरिखात् ।
आसुभूतमसुषवुः । ब्रह्मवर्चसम् च आसुषवुः । समरेरखाः स्ववधिषुः । अपहतं ब्रह्मज्यस्य ।
वाक्चत्वा मनश्च श्रीणीताम् ॥ 97 ॥

370903

प्राणश्चत्वाऽपानश्च श्रीणीताम् । चक्षुश्चत्वा श्रोत्रञ्च श्रीणीताम् । दृक्श्चत्वा बलञ्च श्रीणीताम् ।
ओजश्चत्वा सहश्चक्षीणीताम् । आयुश्चत्वाऽजराच श्रीणीताम् । आत्मा
चत्वातनूश्च श्रीणीताम् । शृतोसि शृतङ्कृतः । शृतायत्वा शृतेभ्यस्त्वा ।
यमिन्द्रमाहुर्वरुणं य्यमाहुः । यमित्रमाहुर्यं मुसत्यमाहुः ॥ 98 ॥

370904

यो देवानां न्देवतमस्तपोजाः । तस्मै त्वा तेभ्यस्त्वा । मयित्यदिन्द्रिय
म्महत् । मयिदृक्खोमयिकर्तुः । मयिधायिसु वीर्यम् । त्रिशुग्घर्मो विभातुमे । आकूत्या मनसासह ।
विराजाज्योतिषासह । युजेन पर्यसासह । तस्य दोहमशीमहि ॥ 99 ॥

370905

तस्यसुप्रमंशीमहि । तस्यभृखमंशीमहि । वाग्जुषाणासोमस्यतृप्यतु ।
मित्रोजनान्प्रसमित्र । यस्मान्न जातपरौ अन्योअस्ति । यआविवेश भुवनानि
विश्वः । प्रजापतिः प्रजयासँव्विदानः । त्रीणिज्योतीषि सचते सषोडशी ।
एषब्रह्मायऋत्वियः । इन्द्रोनामंश्रुतोगणे ॥100॥

370906

प्रतेमहेविदथे शसिषुहरी । य ऋत्वियः प्रतेवन्वे । वनुषोहर्यत
म्मदम् । इन्द्रोनामं घृतन्नयः । हरिभिश्चारुसेचते । श्रुतोगणआत्वा
विशन्तु । हरिर्वपसुङ्गिरः । इन्द्राधिपतेऽधिपतिस्त्व न्देवानामसि ।
अधिपतिम्माम् । आयुष्मन्तुर्व्वर्चस्वन्त मनुष्येषु कुरु ॥101॥

370907

इन्द्रश्चसुम्राङ्गुरुणश्चराजा । तौतैभृखञ्चक्रतुरग्रएतम् । तयोर्नुभृखं भृखयामि ।
वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु । प्रजापतिर्विश्वकर्मा । तस्यमनोदेव
य्यंजेनराध्यासम् । अर्थगा अस्यजहितः । अवसानपतेऽवसानम्मेविन्द ।
नमोरुद्राय वास्तोष्पतये । आयनेविद्रवणे ॥102॥

370908

उद्याने यत्परायणे । आवर्तने विवर्तने । योगोपायतितुह्वे ।
यान्यपामित्यान्यप्रतीत्तान्यस्मि । यमस्य बलिनाचरामि । इहैवसन्तुप्रति तद्यातयामः ।
जीवाजीवेभ्योनिहरामएनत् । अनृणा अस्मिन्नृणाः परस्मिन् । तृतीयै
लोके अनृणास्स्याम । येदेवयाना उतपितृयाणाः ॥103॥

370909

सर्वान्पथो अनृणा आखीयेम । इदमूनुश्रेयोवसान्मागन्म । शिवेनो
द्यावापृथिवी उभेइमे । गोमद्धनवदश्ववदूर्जस्वत् । सुवीरा
वीरैरनुसञ्चरेम । अर्कःपुवित्रःरजसोविमानः । पुनातिदेवानाम्भुवनानिविश्वः । द्यावापृथिवी
पर्यसा सँव्विदाने । घृत न्दुहाते अमृतंप्रपीने । पुवित्रमर्कोरजसोविमानः । पुनातिदेवाना
म्भुवनानि विश्वः । सुवृज्योतिर्यशो महत् । अशीमहि गाधमुतप्रतिष्ठाम् ॥104॥

370900

चातयत्श्रीणीताः सत्यमाहुरशीमहि गणे कुरुविद्रवणेपितृयाणा
अर्कोरजसो विमानस्त्रीणिच ॥9॥

371001

उदस्तांफसीथ्सविता मित्रो अर्यमा । सर्वान्मित्रानवधीद्युगेन । बृहन्त
म्मामंकरद्वीरवन्तम् । रथन्तरेश्रयस्वस्वाहापृथिव्याम् ।

वामदेव्येश्रयस्वस्वाहाऽन्तरिक्षे ।

बृहतिश्रयस्वस्वाहादिवि । बृहतात्वोपस्तभोमि । आत्वाददेयशसे
वीर्यायच । अस्मास्वग्निया यूयन्दधाथेन्द्रियंपयः । यस्तेद्रुफसोयस्तउदुर् षः ॥105 ॥
371002

दैव्यंकेतुर्विश्वम्भुवनमाविवेश । सनंपाहारिष्ट्यैस्वाहा ।

अनुमासर्वोयज्ञोऽयमेतु । विश्वेदेवामरुतस्सामार्कः ।
आप्रियश्छन्दांसिनिविदो यजूषि । अस्यै पृथिव्यैयद्यज्ञियम् ।
प्रजापतेर्वर्तनिमनुवर्तस्व । अनुवीरैरनुराध्यामगोभिः ।
अन्वश्वैरनुसर्वैरुपुष्टैः । अनु प्रजयाऽन्विन्द्रियेण ॥106 ॥
371003

देवानो यज्ञमृजुधानयन्तु । प्रतिखत्रे प्रतितिष्ठामि राष्ट्रे । प्रत्यश्वेषु
प्रतितिष्ठामिगोषु । प्रतिप्रजायां प्रतितिष्ठामिभव्ये । विश्वमन्याऽभिवावृधे ।
तदन्यस्यामधिश्चितम् । दिवेच विश्वकर्मणे । पृथिव्यैचाकरन्नमः । अस्कान्दौपृथिवीम् ।
अस्कानृषभोयुवागाः ॥107 ॥
371004

स्कन्ने माविश्वाभुवना । स्कन्नोयज्ञप्रजनयतु । अस्कानर्जनिप्रार्जनि ।
आस्कन्नाज्जायतेवृषा । स्कन्नात्प्रजनिषीमहि । येदेवा येषामिदम्भागुधेयम्बभूव ।
येषांप्रयाजाउतानूयाजाः । इन्द्रज्येष्ठेभ्योवरुणराजभ्यः ।
अग्निहोतृभ्यो देवेभ्यस्स्वाहा । उतत्यानोदिवा मतिः ॥108 ॥
371005

अदितिरुत्यागमत् । साशन्ताचीमयस्करत् । अपस्त्रिधः । उतत्यादै व्याभिषजा ।
शन्नस्करतो अश्विना । यूयातामस्मद्रपः । अपस्त्रिधः ।
शमग्रिरग्निभिस्करत् । शन्न स्तपतुसूर्यः । शव्वांतौ
वात्वरपाः ॥109 ॥
371006

अपस्त्रिधः । तदित्पदन्नविचिकेतविद्वान् । यन्मृतं पुनरप्येतिजीवान् ।
त्रिवृद्धुर्वनस्यरथवृत् । जीवोगर्भो नमृतस्स जीवात् । प्रत्यस्मैपिपीषते ।
विश्वानि विदुषेभर । अरङ्गमायजगमवे । अपश्चाद्दध्वनेनरे ।
इन्दुरिन्दुमवागात् । इन्दोरिन्द्रोपात् । तस्यत इन्दुविन्द्रपीतस्य मधुमतः ।
उपहृतस्योपहृतो भखयामि ॥110 ॥
371000

उदरु ष इन्द्रियेणगा मतिररपा अंगान्त्रीणि च ॥10॥

371101

ब्रह्मं प्रतिष्ठामनसो ब्रह्मवाचः। ब्रह्मयज्ञानाहविषामाज्यस्य। अतिरिक्त
ङ्कर्मणोयच्चहीनम्। यज्ञपवाणि प्रतिरत्रैतिकल्पयन्।
स्वाहाकृताऽऽहुतिरेतुदेवान्। आश्रावितमत्याश्रावितम्।
वषट्कृतमत्यनूक्तञ्च यज्ञे। अतिरिक्त ङ्कर्मणो यच्चहीनम्।
यज्ञपवाणि प्रतिरत्रैति कल्पयन्। स्वाहाकृताऽऽहुति रेतुदेवान्॥11॥

371102

यद्वौदेवा अतिपादयानि। वाचाचित्प्रयत न्देवहेडनम्।
अरायोअस्मा अभिदुच्छुनायते। अन्यत्रास्मन्मरुतस्तन्निधैतन।
ततम्मआपुस्तदुतायतेपुनः। स्वादिष्ठाधीतिरुचथायशस्यते। अयः समुद्र
उतविश्वभेषजः। स्वाहाकृतस्य समुत्पुणुतर्भुवः। उद्वय न्तमसुस्परि।

उदुत्यञ्चित्रम् ॥112॥

371103

इमम्मोवरुण तत्त्वायामि। त्वन्नो अग्रेसत्वन्नो अग्रे। त्वमग्रे अयासि प्रजापते।
इमञ्जीवेभ्यःपरिधि न्दधामि। मैषान्नुगादपरो अर्धमेतम्। शतञ्जीवन्तु
शरदपुरुचीः। तिरोमृत्युन्दधतां पर्वतेन। इष्टेभ्यस्स्वाहा
वषडनिष्टेभ्यस्स्वाहा। भेषज न्दुरिष्ट्यैस्वाहा निष्कृत्यैस्वाहा।
दौराध्यैस्वाहा दैवीभ्यस्तनूभ्यस्स्वाहा ॥113॥

371104

ऋद्ध्यैस्वाहा समृद्ध्यैस्वाहा। यत इन्द्र भयामहे। ततो नो अभयङ्कधि। मघवञ्छुग्धि तव
तन्नऊतये। विद्विषोविमृधौजहि। स्वस्तिदाविशस्पतिः। वृत्रहा
विमृधौवृशी। वृषेन्द्रपुर एतुनः। स्वस्तिदा अभयङ्करः। आभिर्गीर्भिर्यदतो न

ऊनम् ॥114॥

371105

आप्याययहरिवो वर्धमानः। यदास्तोतृभ्योमहि गोत्रारुजासि।
भूयिष्ठभाजो अध तेस्याम। अनाज्ञात व्यंदाज्ञातम्। यज्ञस्य
क्रियतेमिथुं। अग्रे तदस्य कल्पय। त्वहिवेत्य यथातथम्। पुरुषसम्मितो
यज्ञः। यज्ञपुरुषसम्मितः। अग्रे तदस्य कल्पय। त्वहिवेत्य यथातथम्।
यत्पाकत्रा मनसा दीनदख्यान। यज्ञस्य मन् वते मतांसः। अग्निष्टद्धोता
ऋतुविद्विजानन्। यजिष्ठोदेवाः ऋतुशोर्यजाति ॥115॥

371100

देवाश्चित्रं तनूभ्यस्स्वाहोनं पुरुषसम्मितोऽग्रे तदस्य कल्पय पञ्चच ॥11॥

371201

यद्देवा देवहेडनम् । देवासश्चकृमावयम् । आदित्यास्तस्मान्मामुञ्चत ।

ऋतस्यर्तेनमामुत । देवा जीवनकाम्यायत् । वाचाऽनृतमूदिम ।

अग्निर्मातस्मादेनसः । गार् हपत्यप्रमुञ्चतु ।

दुरिताया निचकृम । करोतुमामनेनसम् ॥116॥

371202

ऋतेन द्यावापृथिवी । ऋतेनत्व संरस्वति । ऋतान्मा मुञ्चताहंसः । यदन्यकृतमारिम ।

सजातश सादुतवा जामि शसात् । ज्यायसशसादुतवा कनीयसः ।

अनाज्ञात न्देवकृत व्यदेनः । तस्मात्त्वमस्माञ्जातवेदो मुमुग्धि । यद्वाचा

यन्मनसा । बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवद्भ्याम् ॥117॥

371203

शिश्रैर्यदनृत चकृमावयम् । अग्निर्मातस्मादेनसः । यद्धस्ताभ्याञ्चकर किल्बिषाणि ।

अख्याणां वृग्मुपजिघ्रमानः । दूरेपश्याचराष्टृभृच्च ।

तान्यफसरसावनुदत्तामृणानि । अदीव्यवृण व्यदुह चकार ।

यद्वादास्यन्त्स जगाराजनेभ्यः । अग्निर्मातस्मादेनसः । यन्मरिमातागर्भसति ॥118॥

371204

एनश्चकारयत्पिता । अग्निर्मातस्मादेनसः । यदापिषेषमातरं पितरम् ।

पुत्रप्रमुदितोधयन् । अहिंसितौपितरौमयातत् । तदग्रे अनृणोभवामि ।

यदन्तरिखं पृथिवीमुतद्याम् । यन्मातरं पितरं व्वंजिहिंसिम ।

अग्निर्मातस्मादेनसः । यदाशसानिशसायत्पराशसा ॥119॥

371205

यदेनश्चकृमानूतन् व्यत्पुराणम् । अग्निर्मातस्मादेनसः ।

अतिक्रामामिदुरितव्यदेनः । जहामिरि प्रं परमे सधस्थे । यत्रयन्ति

सुकृतो नापि दुष्कृतः । तमारोहामिसुकृतान्नुलोकम् । त्रितेदेवा

अमृजतैतदेनः । त्रितएतन्मनुष्येषु मामृजे । ततोमायदि किञ्चिदानुशे ।

अग्निर्मातस्मादेनसः ॥120॥

371206

गार् हपत्यप्रमुञ्चतु । दुरितायानिचकृम । करोतुमामनेनसम् ।

दिविजाताअप्सुजाताः । याजाता ओषधीभ्यः । अथोया अग्निजाआर्पः ।

तानश्शुन्धन्तुशुन्धनीः । यदापोनक्त न्दुरितञ्चराम । यद्वादिवा

नूतनय्यत्पुराणम् । हिरण्यवर्णास्तत् उत्पुनीत नः । इमम्मे वरुण
तत्त्वायामि । त्वन्नो अग्रे सत्वन्नो अग्रे । त्वमग्रे अयासि ॥121॥
371200

अनेनसमष्टीवद्द्याः सति पराशसाऽऽनशेऽग्निर्मा तस्मादेनसः पुनीत
नस्त्रीणि च ॥12॥
371301

यदेवा देवाऋतेन सजातशः साद्यद्वाचा यद्धस्ताभ्यामदीव्यं यन्मयि
माता यदापिपेषु यदन्तरिख्यंदाशसाऽति क्रामामि त्रितेदेवा दिवि
जाताअप्सुजाता यदाप इमम्मेवरुण तत्त्वा यामि त्वन्नो अग्रे
सत्वन्नो अग्रे त्वमग्रे अयासि । यत्तेग्रावणा चिच्छिदुस्सोमराजन् ।
प्रियाण्यङ्गानि स्वर्धिता परूषि । तथ्सन्धुस्वाज्येनोत वर्धयस्व । अनागसो
अधुमिथ्सङ्खयैम । यत्तेग्रावाबाहुच्युतो अचुच्यवुः ।
नरोयत्तेदुदुहुर्दखिणेन । तत्तुआप्यायतान्तत्ते ।
निष्टयायता न्देवसोम । यत्तेत्वचं म्बिभिदुर्यच्च
योनिम् । यदास्थानात्प्रच्युतो वेनसि त्मना ॥122॥

371302

त्वया तथ्सोम गुप्तमस्तु नः । सा नस्सन्धा संत्परमे व्योमन् । अहाच्छरीरं पर्यसा
सुमेत्यं । अन्योन्यो भवति वर्णोअस्य । तस्मिन्वयमुपहूतास्तव स्मः ।
आनोभजु सदसि विश्वरूपे । नृचखास्सोम उत शुश्रुगस्तु । मानो
विहासीद्विरं आवृणानः । अनागास्तनुवो वावृधानः । आनो रूपव्वहतु जायमानः ॥123॥

371303

उप खर न्तिजुह्वोघृतेन । प्रियाण्यङ्गानि तव
वर्धयन्तीः । तस्मै तेसोम् नम् इद्वषट्च । उपमा राजन् थ्सुकृ
तेह्वयस्व । सं प्राणापानाभ्याः समु चखुषात्वम् ।
स श्रोत्रेणगच्छस्वसोमराजन् । यत्तुआस्थितः
शमुतत्तेअस्तु । जानीतान्रस्सङ्गमने पथीनाम् । एतज्जानीतात्परमे
व्योमन् । वृकास्सधस्था विदरूपमस्य ॥124॥

371304

यदा गच्छात्पृथिभिर्देवयानैः । इष्टापूर्तेकृणुतादाविरस्मै । अरिष्टो
राजन्न गदपरैहि । नमस्ते अस्तु चखसे रघूयते । नाकमारोह
सह यजमानेन । सूर्यं ङ्छतात्परमे व्योमन् । अभूद्वेवस्सविता

वन्द्यो नः । इदानीमहं उपवाच्यो नृभिः । वियो रत्ना भजति
मानवेभ्यः । श्रेष्ठन्नो अत्र द्रविणय्यंथा दधत् । उप नो
मित्रावरुणाविहावतम् । अन्वादीध्याथामिह नस्सखाया । आदित्यानां
प्रसितिर् हेतिः । उग्रा शतापाँष्ठा घृविषा परि णो वृणक्तु । आप्यायस्व सन्ते ॥125॥
371300

त्मना जाय मानोऽस्य दधु त्पञ्च च ॥13॥
371401

यदि दीखे मनसा यच्च वाचा । यद्वा प्राणैश्चखुषा यच्च श्रोत्रेण ।
यद्रेतसा मिथुनेनाप्यात्मना । अद्ध्यो लोका दधिरे तेज इन्द्रियम् ।
शुक्रा दीखायै तपसो विमोचनीः । आपो विमोक्त्रीर्मयि तेज इन्द्रियम् ।
यद्वा साम्ना यजुषा । पशुनाञ्चर्मन् हविषा दिदीखे ।
यच्छन्दोभि रोषधीभि र्वनस्पतौ । अद्ध्यो लोका दधिरे तेज इन्द्रियम् ॥126॥
371402

शुक्रादीखायै तपसोविमोचनीः । आपो विमोक्त्रीर्मयि तेज इन्द्रियम् ।
येन ब्रह्म येन खत्रम् । येनेन्द्राग्री प्रजापतिस्सोमो वरुणो येन राजा ।
विश्वेदेवा ऋषयो येन प्राणाः । अद्ध्यो लोका दधिरे तेज इन्द्रियम् ।
शुक्रादीखायै तपसोविमोचनीः । आपो विमोक्त्रीर्मयि तेज इन्द्रियम् ।
अपां पुष्यं मस्योष धीनाः रसः । सोमस्य प्रियन्धाम ॥127॥
371403

अग्नेः प्रियतमः हविस्स्वाहा । अपां पुष्यं मस्योष धीनाः रसः ।
सोमस्य प्रियन्धाम । इन्द्रस्य प्रियतमः हविस्स्वाहा । अपां पुष्यं मस्योष धीनाः रसः ।
सोमस्य प्रियन्धाम । विश्वेषान्देवानां प्रियतमः हविस्स्वाहा ।
व्यः सोम व्रतेतव । मनस्तु नूषुपिप्रतः । प्रजावन्तो अशीमहि ॥128॥
371404

देवेभ्यः पितृभ्यस्स्वाहा । सोम्येभ्यः पितृभ्यस्स्वाहा ।
कव्येभ्यः पितृभ्यस्स्वाहा । देवास इह मादयध्वम् । सोम्यास इह
मादयध्वम् । कव्यास इह मादयध्वम् । अनन्त रिताः पितरस्सोम्यास्सोम पीथात् ।
अपैतुमृत्युरमृतं आगन् । वैवस्वतो नो अभयं ङ्कृ णोतु । पूर्णं व्वनस्पतैरिव ॥129॥
371405

अभि नंशीयताः रयिः । सचता नृशची पतिः । परंमृत्यो अनु परेहि पन्थाम् ।
यस्तेस्व इतरो देवयानात् । चखुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि । मानः प्रजाः

रीरिषो मोतवीरान्। इदमूनु श्रेयोवसानमार्गन्म। यद्गो जिद्धन् जिदंश्चजिद्यत्।
पर्णव्वं नस्पते रिव। अभि नशशीय ताः रयिः। सचतान् शशचीपतिः ॥130॥
371400

वन्स्पता वृद्धो लोकादधिरे तेज इन्द्रिय न्धामा शीमही वाभिन शशीयताः रयिरेकञ्च ॥14॥
370000

सर्वान् यद्विषण्णेन विवैयाः पुरस्तादेवा देवेषु परिस्तृणीत् सखेद
य्यंदस्य पारैऽनागस उदस्तांफसी ब्रह्म प्रतिष्ठा यदेवा यत्तेग्राव् ण्णा
यद्विदीखे चतुर्दश ॥14॥

सर्वान्भूतिमेव यामेवाफस्वाहुति व्रंतानां पर्णवल्क स्सोम्याना म्स्मिन्
यज्ञेऽग्रे योनो ज्योग्जीवाः पुरोरजाः प्रतेमहे ब्रह्मप्रतिष्ठा गार् ह
पत्यस्त्रिः शदुत्तर शतम् ॥130॥

सर्वा ज्छची पतिः ॥ ॥हरिःओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु सप्तम प्रपाठक स्समाप्तः

380000

अष्टम प्रपाठक प्रारम्भः हरिः ओम् ॥

380101

साङ्ग्रहण्येष्ट्या यजते । इमाञ्जनताः सङ्गृह्णानीति । द्वादशारत्नी
रशना भवति । द्वादश मासास्सव्वँत्सरः । सव्वँत्सरमेवावरुन्धे । मौञ्जी
भवति । ऊर्ग्वै मुञ्जाः । ऊर्जमेवावरुन्धे । चित्रा नखत्रम्भवति । चित्रव्वाँ
एतत्कर्म ॥ 1 ॥

380102

यदश्वमेधस्समृद्ध्यै । पुण्यनाम देवयजनमध्यवस्यति । पुण्यामेव तेन
कीर्तिमभिजयति । अपदातीनृत्विजस्समावहन्त्यासुब्रह्मण्यायाः ।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । केशश्मश्रु वपते । नखानि निकृन्तते । द्रुतो
धावते । स्नाति । अहत्तव्वाँसु परिधत्ते । पाप्मनोऽपहत्यै । वाचं
य्यँत्वोपवसति । सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै । रात्रिञ्जागरयन्त आसते ।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥ 2 ॥

380100

कर्म धत्ते पञ्च च ॥ 1 ॥

380201

चतुष्टय्यु आपो भवन्ति । चतुश्शफो वा अश्वं प्राजापत्यस्समृद्ध्यै । ता
दिग्भ्यस्समाभृता भवन्ति । दिग्बु वा आपः । अन्नवाँ आपः । अद्ध्यो वा अन्नं
ञ्जायते । यदेवाद्ध्योऽन्नञ्जायते । तदवरुन्धे । तासु ब्रह्मौदनं पंचति ।
रेत एव तदधाति ॥ 3 ॥

380202

चतुश्शरावो भवति । दिग्बुवैव प्रतितिष्ठति । उभयतो रुक्मौ भवतः । उभयत एवास्मिन्नुचं न्दधाति ।
उद्धरति शृतत्वार्यं । सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वार्यं । चत्वारि आर्षेयाः
प्राश्नन्ति । दिशामेव ज्योतिषि जुहोति । चत्वारि हिरण्यानि ददाति । दिशामेव ज्योतीः
ध्ववरुन्धे ॥ 4 ॥

380203

यदाज्यमुच्छिष्यते । तस्मिन्नशनान्युनत्ति । प्रजापतिर्वा ओदनः । रेत
आज्यम् । यदाज्यं रशनान्युनत्ति । प्रजापतिमेव रेतसा समर्धयति ।
दुर्भमयी रशना भवति । बहु वा एष कुचरो मेध्यमुपगच्छति ।
यदश्वः । पवित्रव्वै दुर्भाः ॥ 5 ॥

380204

यद्वर्भमयीं रशना भवति । पुनात्येवैनम् । पूतमेनम्मेध्यमालभते । अश्वस्य वा आलब्धस्य
महिमोदक्रामत् । स महर्त्विजः प्राविशत् । तन्महर्त्विजा म्महर्त्विक्त्वम् । यन्महर्त्विजः
प्राश्रन्ति । महिमानमेवास्मिन्तद्वधति । अश्वस्य वा आलब्धस्य रेत उदक्रामत् ।
तथ्सुवर्णः हिरण्यमभवत् । यथ्सुवर्णः हिरण्यन्ददाति । रेत एव तद्वधाति ।
ओदने ददाति । रेतो वा ओदनः । रेतो हिरण्यम् । रेतसैवास्मिन्नेतो दधाति ॥6॥
380200

दुधाति रुन्धे दुर्भा अभवृषट् च ॥2॥

380301

यो वै ब्रह्मणे देवेभ्यः प्रजापतयेऽप्रतिप्रोच्याश्वम्मेध्यं म्बध्नाति । आ
देवताभ्यो वृश्च्यते । पापीयान्भवति । यः प्रतिप्रोच्य । न देवताभ्यु
आवृश्च्यते । वसीयान्भवति । यदाह । ब्रह्मन्नश्च म्मेध्यं म्भन्थस्यामि
देवेभ्यः प्रजापतये तेन राध्यासमिति । ब्रह्म वै ब्रह्मा । ब्रह्मण एव
देवेभ्यः प्रजापतये प्रतिप्रोच्याश्व म्मेध्यं म्बध्नाति ॥7॥

380302

न देवताभ्यु आवृश्च्यते । वसीयान्भवति । देवस्य त्वा सवितुः प्रसूव
इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै । अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह । अश्विनौ
हि देवानामध्वर्यु आस्ताम् । पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै । व्यृद्धुव्वाँ
एतद्यज्ञस्य । यदयजुष्केण क्रियते । इमामगृभ्णन्नशनामृतस्येत्यधिवदति यजुष्कृत्यै ।
यज्ञस्य समृद्धयै ॥8॥

380303

तदाहुः । द्वादशारत्नी रशना कर्तव्या 3 त्रयोदशारत्नी 3 रिति ।
ऋषभो वा एष ऋतूनाम् । यत्सर्व्वंत्सरः । तस्य त्रयोदशो
मासो विष्टपम् । ऋषभ एष यज्ञानाम् । यदश्वमेधः । यथा
वा ऋषभस्य विष्टपम् । एवमेतस्य विष्टपम् । त्रयोदशमर्त्विः
रशनायामुपादधाति ॥9॥

380304

यथर्षभस्य विष्टपः सस्करोति । तादृगेव तत् ।
पूर्व आयुषि विदथेषु कव्येत्याह । आयुरेवास्मिन्दधाति । तथा
देवास्सुतमा बभूवुरित्याह । भूतिमेवोपावर्तते ।
ऋतस्य सामन्त्सरमारपन्तीत्याह । सत्यव्वाँ ऋतम् ।
सत्येनैवैनमृतेनारभते । अभिधा असीत्याह ॥10॥

380305

तस्मादश्वमेधयाजी सर्वाणि भूतान्यभिर्भवति । भुवनमसीत्याह । भूमानमेवोपैति । युन्ताऽसीत्याह ।
युन्तारमेवैनङ्करोति । धर्तासीत्याह । धर्तारमेवैनङ्करोति । सोऽग्निं
वैश्वानरमित्याह । अग्रावेवैनं वैश्वानरेजुहोति । सप्रथसमित्याह ॥11॥

380306

प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति । स्वाहाकृत इत्याह । होमं
एवास्यैषः । पृथिव्यामित्याह । अस्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति ।
युन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्तासि धरुण इत्याह । रूपमेवास्यै
तन्महिमानव्याचष्टे । कृष्यै त्वा खेमाय त्वा रथ्यै त्वा पोषाय
त्वेत्याह । आशिषमेवै तामाशास्ते । स्वगा त्वा देवेभ्य इत्याह । देवेभ्यं
एवैनं स्वगाकरोति । स्वाहा त्वा प्रजापतय इत्याह । प्राजापत्यो वा
अश्वः । यस्या एव देवताया आलभ्यते । तयैवैनं समर्धयति ॥12॥

380300

बध्नाति समृद्ध्या उपादधात्यसीत्याह सप्रथसमित्याह देवेभ्य इत्याह पञ्च च ॥3॥

380401

यः पितुरनुजायाः पुत्रः । सपुरस्तान्नयति । यो मातुरनुजायाः पुत्रः ।
स पश्चान्नयति । विष्वञ्चमेवास्मात्पाप्मानं विवृहतः । यो अर्वन्तु
ञ्जिघांसति तमभ्यमीति वरुण इति श्वानं चतुरखं प्रसौति । पुरो मर्तः
प्रश्श्वेति शुनश्चतुरखस्य प्रहन्ति । श्वेव वै पाप्मा भ्रातृव्यः ।
पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यं हन्ति । सैध्रकम्मुसलम्भवति ॥13॥

380402

कर्मकर्मैवास्मै साधयति । पौश्चलेयो हन्ति ।
पुश्रुल्वौ देवाश्शुच्यन्तदधुः ।
शुचैवास्य शुचं हन्ति । पाप्मा वा एतमीप्सतीत्याहुः ।
योऽश्वमेधेन यजत इति । अश्वस्याधस्पदमुपास्यति । वज्री वा
अश्वं प्राजापत्यः । वज्रैणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति ।
दुखिणाऽपप्लावयति ॥14॥

380403

पाप्मानं मेवास्माच्छर्मलमपप्लावयति । ऐषीक उदूहो भवति ।
आयुर्वा इषीकाः । आयुरेवास्मिन्दधति । अमृतव्वाँइषीकाः । अमृतं
मेवास्मिन्दधति । वेतसशाखोपसम्बद्धाभवति । अफसुयोनिर्वा

अश्वः । अफसुजो वैतसः । स्वादेवैन्योनेर्निर्मिमीते ।
पुरस्तात्प्रत्यञ्चमभ्युदूहति । पुरस्तादेवास्मिन्प्रतीच्यमृतन्दधाति ।
अहञ्च त्वञ्च वृत्रहन्निति ब्रह्मा यजमानस्य हस्तङ्गुहाति । ब्रह्मखत्रे एव
सन्दधाति । अभिक्रत्वेन्द्र भूरधुज्मन्नित्यध्वर्युर्यजमान व्वाचयत्यभिजित्यै ॥15॥
380400

भवति प्लुवयति मिमिते पञ्च च ॥4॥
380501

चत्वारं ऋत्विजस्समुखन्ति । आभ्य एवैनं चतसृभ्यो दिग्भ्योऽभि समीरयन्ति ।
शतेन राजपुत्रैस्सहाध्वर्युः । पुरस्तात्प्रत्यङ् तिष्ठन्प्रोखति । अनेनाश्वेन
मेध्येनेष्ट्वा । अयं राजा वृत्रव्वाध्यादिति । राज्यव्वां अध्वर्युः । खत्रं
राजपुत्रः । राज्येनै वास्मिन्खत्र न्दधाति । शतेना राजभिरुग्रैस्सह ब्रह्मा ॥16॥
380502

दखिणत उदङ् तिष्ठन्प्रोखति । अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा । अयं
राजा प्रतिधृष्योऽस्त्विति । बलव्वै ब्रह्मा । बलमराजोग्रः । बलेनै
वास्मिन्बलन्दधाति । शतेन सूतग्रामाणिभिस्सह होता । पश्चात्प्राङ्तिष्ठन्प्रोक्षति । अनेनाश्वेन
मेध्येनेष्ट्वा । अयं राजाऽस्यै विशः ॥17॥
380503

बहुग्वै बह्वश्वायै बह्वजाविकायै । बहुत्रीहियवायै
बहुमाषतिलायै । बहुहिरण्यायै बहुहस्तिकायै ।
। बहुदासपूरुषायै रयिमत्यै पुष्टिमत्यै ।
बहुरायस्पोषायै राजास्त्विति । भूमा वै होता ।
भूमा सूतग्रामण्यः । भूमैवास्मिन्भूमानन्दधाति ।
शतेन खत्तसङ्ग्रहीतृभिस्सहोद्गाता । उत्तरतो
दखिणा तिष्ठन्प्रोखति ॥18॥
380504

अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा । अयं राजा सर्वमायुरेत्विति । आयुर्वा
उद्गाता । आयुःखत्तसङ्ग्रहीतारः । आयुषैवास्मिन्नायुर्दधाति । शतं
शतम्भवन्ति । शतायुःपुरुषशतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति ।
चतुश्शता भवन्ति । चतस्रो दिशः । दिख्वैव प्रति तिष्ठति ॥19॥
380500

ब्रह्माविश उखवति दिश एकञ्च ॥5॥
380601

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति । एवं वा एतदश्वस्य स्कन्दति ।
यन्निक्तमनालब्धमुत्सृजन्ति । यत्सोक्या अन्वाह । सर्वहुतमेवैन
ङ्करोत्यस्कन्दाय । अस्कन्नः हि तत् । यद्भुतस्य स्कन्दति । सहस्रमन्वाह ।
सहस्रसम्मितस्सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै ॥20॥
380602

यत्परिमिता अनुब्रूयात् । परिमितमवरुन्धीत । अपरिमिता अन्वाह ।
अपरिमितस्सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । स्तोक्या जुहोति ।
या एव वर्ष्या आपः । ता अवरुन्धे । अस्याञ्जुहोति । इयं वा अग्निर्वैश्वानरः ॥21॥
380603

अस्यामेवैनाः प्रतिष्ठापयति । उवाच ह प्रजापतिः ।
स्तोक्यासु वा अहमश्वमेधः सस्थापयामि । तेन तत्सस्थितेन चरामीति ।
अग्रये स्वाहेत्याह । अग्रय एवैनं जुहोति । सोमाय स्वाहेत्याह ।
सोमायैवैनं जुहोति । सवित्रे स्वाहेत्याह । सवित्र एवैनं जुहोति ॥22॥
380604

सरस्वत्यै स्वाहेत्याह । सरस्वत्या एवैनं जुहोति । पूष्णे स्वाहेत्याह ।
पूष्ण एवैनं जुहोति । बृहस्पतये स्वाहेत्याह । बृहस्पतय
एवैनं जुहोति । अपाम्मोदाय स्वाहेत्याह । अद्भ्यएवैनं जुहोति ।
वायवे स्वाहेत्याह । वायव एवैनं जुहोति ॥23॥
380605

मित्राय स्वाहेत्याह । मित्रायैवैनं जुहोति । वरुणाय स्वाहेत्याह ।
वरुणायैवैनं जुहोति । एताभ्य एवैनं देवताभ्योजुहोति । दश दश
संपादं जुहोति । दशाः खरा विराट् । अन्नं विराट् । विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे ।
प्र वा एषोऽस्माल्लोकाश्च्यवते । यः पराचीराहुतीर्जु होति । पुनः पुनरभ्यावर्तं जुहोति ।
अस्मिन्नेवल्लोकेप्रतिष्ठति । एताः ह वावसोऽश्वमेधस्य
सस्थितिमुवाचास्कन्दाय । अस्कन्नः हि तत् । यद्यज्ञस्य सस्थितस्य स्कन्दति ॥24॥
380600

अभिजित्यै वैश्वानरस्सवित्र एवैनं जुहोति वायव एवैनं जुहोति च्यवते षट् च ॥6॥
380701

प्रजापतयेत्वा जुष्टं प्रोख्यामीति पुरस्तात्प्रत्यङ् तिष्ठन्प्रोषति ।
प्रजापतिर्वै देवानामन्नादो वीर्यावान् । अन्नाद्यमेवा स्मिन्वीर्यं न्दधाति ।
तस्मादश्वः पशुनामन्नादो वीर्यावत्तमः । इन्द्राग्निभ्यान्त्वेति दखिणतः ।

इन्द्राग्नी वै देवानामोजिष्ठौ बलिष्ठौ । ओज एवास्मिन्बलन्दधाति । तस्मादश्वः
पशूनामोजिष्ठो बलिष्ठः । वायवेत्वेतिपश्चात् । वायुर्वैदेवानामाशुस्सारसारितमः ॥25॥
380702

ज्वमेवास्मिन्दधाति । तस्मादश्वः पशूनामाशुस्सारसारितमः । विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यु
इत्युत्तरतः । विश्वे वै देवा देवानाँय्यशस्वितमाः । यश एवास्मिन्दधाति ।
तस्मादश्वःपशूना यँशस्वितमः । देवेभ्यस्त्वेत्युधस्तात् । देवा वै
देवानामपचिततमाः । अपचितमेवास्मिन्दधाति । तस्मादश्वःपशूनामपचिततमः ॥26॥
380703

सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यु इत्युपरिष्ठात् । सर्वेवै देवास्त्विषिमन्तो
हरस्विनः । त्विषिमेवास्मिन् हरो दधाति । तस्मादश्वः पशूनान्विषिमान्
हरस्वितमः । दिवेत्वाऽन्तरिख्याय त्वा पृथिव्यै त्वेत्याह । एभ्यएवैन्न
होकेभ्युःप्रोक्षति । सुते त्वाऽसतेत्वा ऽद्भ्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा
भूतेभ्यु इत्याह । तस्मादश्वमेधयाजिनः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति ।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति । यत्प्राजापत्योश्वः । अथ कस्मादेनमन्याभ्यो
देवताभ्योपि प्रोक्षतीति । अश्वे वै सर्वा देवता अन्वार्यताः ।
तयँद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यु इति प्रोक्षति । देवता एवास्मिन्नन्वायातयति ।
तस्मादश्वे सर्वा देवता अन्वार्यताः ॥27॥

380700

सारसारितमोपचिततमः प्राजापत्योऽश्वः पञ्च च ॥7॥
380801

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति । एव व्वाँ एतदश्वस्य स्कन्दति ।
यत्प्रोखितमनालब्धमुत्सृजन्ति । यदश्वचरितानि जुहोति । सर्वहुतमेवैनं
ङ्करोत्यस्कन्दाय । अस्कन्नः हि तत् । यद्धृतस्य स्कन्दति ।
ईङ्काराय स्वाहेङ्कृताय स्वाहेत्याह । एतानि वा अश्वचरितानि ।
चरितैरेवैनुः समर्धयति ॥28॥

380802

तदाहुः । अनाहुतयो वा अश्वचरितानि । नैता होतव्या इति । अथो खल्वाहुः । होतव्या एव ।
अत्र वावैवं विद्वानश्वमेधः सस्थापयति । यदश्वचरितानि
जुहोति । तस्माद्द्वोतव्या इति । बृहिर्धा वा एनमेतदायतनादधाति । भ्रातृव्यमस्मैजनयति ॥29॥
380803

यस्यानायतनेऽन्यत्राग्रेराहुतीर्जुहोति । सावित्रिया इष्ट्याः

पुरस्तात्स्विष्टकृतः । आहवनीयेऽश्वचरितानि जुहोति । आयतन
एवास्याहुतीर्जुहोति । नास्मै भ्रातृव्यं ज्ञनयति । तदाहुः । यज्ञमुखे
यज्ञमुखे होतव्याः । यज्ञस्य कूप्यैः । सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या इति ।

अथो खल्वाहुः ॥30॥

380804

यद्यज्ञमुखे यज्ञमुखे जुहुयात् । पशुभिर्यजमानं व्यर्धयेत् । अवं
सुवर्गाल्लोकात्पद्येत । पापीयान्स्यादिति ।

सकृदेव होतव्याः । न यजमानं पशुभिर्यर्धयति ।

अभि सुवर्गलोकं ज्ञयति । न पापीयान्भवति । अष्टाचत्वारिंशत् शतमश्वरूपाणि
जुहोति । अष्टाचत्वारिंशदखरा जगती । जागृतोऽश्वः

प्राजापत्यस्समृद्धयै । एकमतिरिक्तञ्जुहोति । तस्मादेकं प्रजास्वर्धुकः ॥31॥

380800

अर्धयति जनयति खल्वाहुर्जगती त्रीणि च ॥8॥

380901

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्याह । इयं वै माता । असौपिता ।

आभ्यामेवैनं परिददाति । अश्वोसि हयोसीत्याह । शास्त्येवैनमेतत् ।

तस्माच्छिष्टाः प्रजाजायन्ते । अत्योसीत्याह । तस्मादश्वस्सर्वान्पशूनत्येति ।

तस्मादश्वस्सर्वेषां पशूनां श्रेष्ठ्यङ्गच्छति ॥32॥

380902

प्रयशश्श्रेष्ठ्यमाप्नोति । य एवं वेद । नरोस्यर्वाऽसि सप्तिरसि

वाज्यसीत्याह । रूपमेवास्यैतन्महिमान्प्रष्टव्यांचष्टे ।

ययुर्नामाऽसीत्याह । एतद्वा अश्वस्य प्रियन्नामधेयम् । प्रियेणैवैनं

न्नामधेयेनाभिवदति । तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य । नाम्नाचेद्धयेते ।

मित्रमेव भवतः ॥33॥

380903

आदित्यानां पत्वाऽन्विहीत्याह । आदित्यानेवैनं ज्ञमयति । अग्रये स्वाहा

स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति पूर्वहोमाञ्जुहोति । पूर्वं एव द्विषन्त

भ्रातृव्यमतिं क्रामति । भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते

त्वेत्युत्सृजति सर्वत्वाय । देवा आशापाला एत न्देवेभ्योश्च

म्मेधायप्रोच्छ्रितं ज्ञोपायतेत्याह । शतं वै तल्प्या राजपुत्रा देवा

आशापालाः । तेभ्य एवैनं परिददाति । ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां

परावतङ्गन्तोः । इह धृतिस्स्वाहेह विधृतिस्स्वाहेह रन्तिस्स्वाहेह
रमतिस्स्वाहेति चतृषु पथ्सु जुहोति ॥34॥

380904

एता वा अश्वस्य बन्धनम् । ताभिरेवैनम्बध्नाति । तस्मादश्वप्रमुक्तो
बन्धनमार्गच्छति । तस्मादश्वप्रमुक्तो बन्धनन्न जहाति । राष्ट्रव्वाँ
अश्वमेधः । राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते । येऽश्व म्मेध्युः रर्षन्ति ।
तेषाय्यं उदचुङ्गच्छन्ति । राष्ट्रादेव ते राष्ट्रङ्गच्छन्ति । अथय उदचु न्न
गच्छन्ति ॥35॥

380905

राष्ट्रादेव ते व्यवच्छिद्यन्ते । परा वा एष सिच्यते ।
योऽबलौश्वमेधेन यजते । यदमित्रा अश्वं विन्देरन् । हन्येतास्य यज्ञः ।
चतुश्शता रंखन्ति । यज्ञस्याघाताय । अथान्यमानीय प्रोख्बैयुः । सैव ततः प्रार्यश्चित्तिः ॥36॥

380900

गच्छति भवतः पथ्सु जुहोति न गच्छन्ति नव च ॥9॥

381001

प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन यजेयेति । स तपोतप्यत । तस्य तेषानस्य ।
सप्तात्मनो देवता उदक्रामन् । सा दीक्षाऽभवत् । स एतानि
वैश्वदेवान्यपश्यत् । तानजुहोत् । तैर्वैस दीक्षामवारुन्ध ।
यद्वैश्वदेवानि जुहोति । दीक्षामेव तैर्यजमानोऽवरुन्धे ॥37॥

381002

सप्त जुहोति । सप्त हि ता देवता उदक्रामन् । अन्वहञ्जुहोति । अन्वहमेव
दीक्षामवरुन्धे । त्रीणि वैश्वदेवानि जुहोति । चत्वार्योद्ग्रहणानि । सप्त
संपद्यन्ते । सप्त वैशीर् षण्यः प्राणाः । प्राणा दीक्षा । प्राणैरेव
प्राणान्दीक्षामवरुन्धे ॥38॥

381003

एकविंशतिं वैश्वदेवानि जुहोति । एकविंशतिर्वै
देवल्लोकाः । द्वादश मासाः पञ्चतर्वः । त्रयंशुमे लोकाः । असावादित्य
एकविंशः । एष सुवर्गोलोकः । तद्वैव्यं क्षत्रम् । सा श्रीः ।
तद्वधस्य विष्टपम् । तथ्स्वाराज्यमुच्यते ॥39॥

381004

त्रिंशतमौद्ग्रहणानि जुहोति । त्रिंशदक्षरा विराट् । अन्नं विराट् ।
विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे । त्रेधा विभज्य देवतां जुहोति । त्र्यावृत्तो वै देवाः ।

त्र्यावृत इमे लोकाः । एषां लोकानामाप्त्यै । एषां लोकानां कृत्यै । अप्
वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति ॥40॥

381005

यो दीक्षामतिरेचयति । सप्ताहं प्रचरन्ति । सप्त वै शीर्षण्याः
प्राणाः । प्राणा दीक्षा । प्राणैरेव प्राणान्दीक्षामवरुन्धे । पूर्णाहुतिमुत्तमां
जुहोति । सर्वं वै पूर्णाहुतिः । सर्वमेवाप्नोति । अथोद्भयं वै
पूर्णाहुतिः । अस्यामेव प्रति तिष्ठति ॥41॥

381000

रुन्धे प्राणान्दीक्षामवरुन्ध उच्यतेक्रामन्ति तिष्ठति ॥10॥

381101

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत । तः सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत् । तं

वैश्वदेवान्येवोदयच्छन् । यद्वैश्वदेवानि जुहोति ।

यज्ञस्योद्यत्यै । स्वाहाऽऽधिमाधीता यस्वाहा । स्वाहाऽधीतं मनसे

स्वाहा । स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा । काय स्वाहा कस्मै स्वाहा

कतमस्मै स्वाहेति प्राजापत्ये मुख्ये भवतः । प्रजापतिमुखाभिरेवैनं देवताभिरुद्यच्छते ॥42॥

381102

अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मृद्वैस्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै स्वाहेत्याह । इयं वा अदितिः । अस्या

एवैनं प्रतिष्ठायोद्यच्छते । सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा

सरस्वत्यै पावकायै स्वाहेत्याह । वाग्वै सरस्वती । वाचैवैनमुद्यच्छते । पूष्णे स्वाहा पूष्णे

प्रपृथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहेत्याह । पशवो वै पूषा ।

पशुभिरेवैनमुद्यच्छते । त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा

त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहेत्याह । त्वष्ट्रा वै पशूनां मिथुनानां रूपकृत् । रूपमेव

पशुषुदधाति । अथो रूपैरेवैनमुद्यच्छते । विष्णवे स्वाहा विष्णवे

निखुर्यपाय स्वाहा विष्णवेनिभूयपाय स्वाहे त्याह । यज्ञो वै विष्णुः ।

यज्ञायैवैनमुद्यच्छते । पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति । प्रत्युत्तब्ध्यै सयत्वाय ॥43॥

381100

यच्छते पुरुरूपाय स्वाहेत्याहाष्टौ च ॥11॥

381201

सावित्रमृष्टाकपालं प्रातर्निर्वपति । अष्टाक्षरा गायत्री । गायत्रं

प्रातस्सवनम् । प्रातस्सवनादेवैनं गायत्रियाश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते ।

अथो प्रातस्सवनमेवतेनाप्नोति । गायत्री छन्दः । सवित्रे प्रसवित्र

एकादशकपालं मध्यन्दिने । एकादशाक्षरात्रिष्टुप् । त्रैष्टुभं माध्यन्दिनं
सर्वनम् । माध्यन्दि नादेवैनं सर्वनात्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते ॥44॥
381202

अथो माध्यन्दिनमेव सर्वनं तेनाप्रोति । त्रिष्टुभं छन्दः । सवित्र आसवित्रे
द्वादशकपालमपराह्णे । द्वादशाक्षरा जगती । जागतं तृतीयसर्वनम् ।
तृतीयसर्वनादेवैनं जगत्याश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते । अथो
तृतीयसर्वनमेव तेनाप्रोति । जगतीं छन्दः । ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः
परां परावतं गन्तोः । इह धृतिस्स्वाहेह विधृतिस्स्वाहेह
रन्तिस्स्वाहेह रमतिस्स्वाहेति चतस्र आहुतीर्जुहोति ॥45॥
381203

चतस्रो दिशः । दिग्भिरेवैनं परिगृह्णाति । आश्वत्थो ब्रजो भवति । प्रजापतिर्देवेभ्यो
निलायत । अश्वोरूपं कृत्वा । सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत् ।
तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम् । यदाश्वत्थो ब्रजो भवति । स्व एवेनं योनौ
प्रतिष्ठापयति ॥46॥
381200

त्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते जुहोति नवं च ॥12॥
381301

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामित्याह । ब्राह्मण एव
ब्रह्मवर्चसं दधाति । तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्यजायत ।
आऽस्मिन्नाष्ट्रे राज्ञ्यं इष्व्यंशशूरो महारथो जायतामित्याह । राज्ञ्यं
एव शौर्यं महिमानं दधाति । तस्मात्पुरा राज्ञ्यं इष्व्यंशशूरो
महारथोऽजायत । दोग्ध्रीं धेनुरित्याह । धेन्वामेव पयो दधाति ।
तस्मात्पुरा दोग्ध्रीं धेनुरजायत । वोढाऽनुद्धानित्याह ॥47॥
381302

अनुद्ध्येव वीर्यं दधाति । तस्मात्पुरा वोढाऽनुद्धानजायत ।
आशुस्सप्तितित्याह । अश्व एव ज्वं दधाति । तस्मात्पुराऽशुरश्वोऽजायत ।
पुरन्धिर्योषेत्याह । योषित्येव रूपं दधाति । तस्मात्पुत्री युवतिः प्रिया
भावुका । जिष्णू रथेष्ठा इत्याह । आ ह वै तत्र जिष्णू रथेष्ठा जायते ॥48॥
381303

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । सभेयो युवेत्याह । यो वै पूर्ववयसी । स
सभेयो युवा । तस्माद्युवा पुमान्प्रियो भावुकः । आऽस्य यजमानस्य

वीरो जायतामित्याह । आ ह वै तत्र यजमानस्य वीरो जायते । यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्ते । निकामे निकामे नः पर्जन्यो वरुषत्वित्याह ।
निकामेनिकामे ह वै तत्र पर्जन्यो वरुषति । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते ।
फलिन्यो न ओषधयः पच्यन्तामित्याह । फलिन्यो ह वै तत्रौषधयः पच्यन्ते ।
यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । योगक्षेमो नः कल्पतामित्याह । कल्पते ह वै
तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते ॥49॥

381300

अनुद्धानित्याह जायते वरु षति सप्त च ॥13॥

381401

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत् । स आत्मन्नश्वमेधमधत्त । तं देवा
अब्रुवन् । एष वाव यज्ञः । यदश्वमेधः । अप्येव नोत्रास्त्विति । तेभ्य
एतानन्नहोमान्प्रारयच्छत् । तानजुहोत् । तैर्वै सं देवानंप्रीणात् । यदन्नहोमाञ्जुहोति ॥50॥

381402

देवानेव तैर्यजमानः प्रीणाति । आज्येन जुहोति । अग्नेर्वा एतद्रूपम् । यदाज्यम् । यदाज्येन
जुहोति । अग्निमेव तत्प्रीणाति । मधुना जुहोति । महृत्यै वा एतद्देवतायै
रूपम् । यन्मधु । यन्मधुना जुहोति ॥51॥

381403

महतीमेव तद्देवतां प्रीणाति । तण्डुलैर्जुहोति । वसूनां वा एतद्रूपम् । यत्तण्डुलाः ।
यत्तण्डुलैर्जुहोति । वसूनेव तत्प्रीणाति । पृथुकैर्जुहोति । रुद्राणां वा एतद्रूपम् ।
यत्पृथुकाः । यत्पृथुकैर्जुहोति ॥52॥

381404

रुद्रानेव तत्प्रीणाति । लाजैर्जुहोति । आदित्यानां वा एतद्रूपम् । यल्लाजाः ।
यल्लाजैर्जुहोति । आदित्यानेव तत्प्रीणाति । करम्बैर्जुहोति । विश्वेषां वा
एतद्देवानां रूपम् । यत्करम्बाः । यत्करम्बैर्जुहोति ॥53॥

381405

विश्वानेव तद्देवान्प्रीणाति । धानाभिर्जुहोति । नक्षत्राणां वा एतद्रूपम् ।
यद्धानाः । यद्धानाभिर्जुहोति । नक्षत्राण्येव तत्प्रीणाति ।
सक्तुभिर्जुहोति । प्रजापतेर्वा एतद्रूपम् । यत्सक्तवः । यत्सक्तुभिर्जुहोति ॥54॥

381406

प्रजापतिमेव तत्प्रीणाति । मूसूस्यैर्जुहोति । सर्वासां वा एतद्देवतानां रूपम् ।
यन्मूसूस्यानि । यन्मूसूस्यैर्जुहोति । सर्वा एवतद्देवताः प्रीणाति ।
प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति । प्रियाङ्गा ह वैनामैते । एतैर्वै देवा

अश्वस्याङ्गानि समदधुः। यत्प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति। अश्वस्यैवाङ्गानि
संदधाति। दशान्नानि जुहोति। दशाक्षरा विराट्। विराट्क्थस्त्रस्यान्नाद्यस्यावर्ध्वे ॥55॥
381400

जुहोति मधुना जुहोति पृथुकैर्जुहोति करम्बैर्जुहोति सक्तुभिर्जुहोति
प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति चत्वारि च ॥14॥
381501

अन्नहोमानाज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलैः पृथुकैर्लाजैः करम्बैर्धानाभि
स्सक्तुभिर्मसूस्यैः प्रियङ्गुतण्डुलैर्दशान्नानि द्वादश।
प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तः सृष्टः रक्षाः स्यजिघांसन्। स
एतान्प्रजापतिर्नक्तः होमानपश्यत्। तानजुहोत्। तैर्वै स यज्ञाद्रक्षाःस्यपाहन्।
यन्नक्तः होमाञ्जुहोति। यज्ञादेव तैर्यजमानो रक्षाःस्यपहन्ति। आज्येन
जुहोति। वज्रो वा आज्यम्। वज्रैणैव यज्ञाद्रक्षाः स्यपहन्ति ॥56॥
381502

आज्यस्य प्रतिपदं करोति। प्राणो वा आज्यम्। मुखत एवास्य प्राणं दधाति।
अन्नहोमाञ्जुहोति। शरीरवदेवावर्ध्वे। व्यत्यासं जुहोति।
उभयस्यावर्ध्वे। नक्तं जुहोति। रक्षसामपहत्यै। आज्येनान्ततो जुहोति ॥57॥
381503

प्राणो वा आज्यम्। उभयत एवास्य प्राणं दधाति। पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च।
एकस्मै स्वाहेत्याह। अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति। द्वाभ्याः
स्वाहेत्याह। अमुष्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति। उभयोरिव लोकयोः
प्रतितिष्ठति। अस्मिन्श्चामुष्मिन्श्च। शताय स्वाहेत्याह।
शतायुर्वै पुरुषश्शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमवर्ध्वे। सहस्राय स्वाहेत्याह।
आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवावर्ध्वे। सर्वस्मै स्वाहेत्याह। अपरिमितमेवावर्ध्वे ॥58॥
381500

एव यज्ञा द्रक्षाःस्यपहन्त्यन्ततो जुहोति शताय स्वाहेत्याह सप्त च ॥15॥
381601

प्रजापतिं वा एष ईप्सुतीत्याहुः। योऽश्वमेधेनयजत् इति। अथो
आहुः। सर्वाणि भूतानीति। एकस्मै स्वाहेत्याह। प्रजापतिर्वा एकः।
तमेवाप्नोति। एकस्मै स्वाहा द्वाभ्याः स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। अभिपूर्वमेव
सुवर्गं लोकमेति। एकोत्तरं जुहोति ॥59॥
381602

एकवदेव सुवर्गं लोकमेति। सन्ततं जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्तत्यै। शताय स्वाहेत्याह।

शतायुर्वै पुरुषशशतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमवरुन्धे। सहस्रायु स्वाहेत्याह।

आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवावरुन्धे। अयुतायु स्वाहा नियुतायु

स्वाहा प्रयुतायु स्वाहेत्याह ॥60॥

381603

त्रय इमे लोकाः। इमानेव लोकानवरुन्धे। अर्बुदायु स्वाहेत्याह। वाग्वा अर्बुदम्।

वाचमेवावरुन्धे। न्यर्बुदायु स्वाहेत्याह। यो वै वाचो भूमा।

तन्यर्बुदम्। वाच एव भूमानवरुन्धे। समुद्रायु स्वाहेत्याह ॥61॥

381604

समुद्रमेवाप्रोति। मध्यायु स्वाहेत्याह। मध्यमेवाप्रोति। अन्तायु स्वाहेत्याह। अन्तमेवाप्रोति। पुरार्थायु

स्वाहेत्याह। पुरार्धमेवाप्रोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्याह। रात्रिर्वा उषाः।

अहर्व्युष्टिः। अहोरात्रे एवावरुन्धे। अथो अहोरात्रयो रेव प्रतितिष्ठति।

ता यदुभयीर्दिवा वा नक्तं वा जुहुयात्। अहोरात्रे मोहयेत्।

उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहोदेष्यते स्वाहोद्यते स्वाहेत्यनुदिते

जुहोति। उदितायु स्वाहा सुवर्गायु स्वाहा लोकायु स्वाहेत्युदिते

जुहोति। अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय ॥62॥

381700

एकोत्तरं जुहोति प्रयुतायु स्वाहेत्याह समुद्रायु स्वाहेत्याहाहर्व्युष्टिस्सप्त च ॥16॥

381701

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति। उभयोरेवैनं

लोकयोर्नामधेयं गमयति। आर्यनायु स्वाहा प्रार्यणायु

स्वाहेत्युद्गावाञ्जुहोति। सर्वमेवैनमस्कन्नं सुवर्गं लोकं

गमयति। अग्रये स्वाहा सोमायु स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति।

पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिक्रामति। पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षायु

स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अग्रये स्वाहा सोमायु स्वाहेति

पूर्वदीक्षा जुहोति। पूर्वेण द्विषन्तं भ्रातृव्यमति क्रामति ॥63॥

381702

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षायु स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां जुहोति।

एकविंशतिर्वै देवल्लोकाः। द्वादश मासाः पञ्चतर्वः। त्रय इमे

लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य

लोकस्य समष्ट्यै। भुवो देवानां कर्मणेत्युदीक्षा जुहोति। ऋतूनेवासमै कल्पयति।

अग्रये स्वाहा वायवे स्वाहेति जुहोत्यनन्तरित्यै ॥64॥

381703

अर्वाइयज्ञसंक्रामत्वित्याप्तीर्जुहोति । सुवर्गस्य लोकस्याप्त्यै । भूतं भव्यं
भविष्यदिति पर्याप्तीर्जुहोति । सुवर्गस्य लोकस्य पर्याप्त्यै । आ मे गृहा
भवन्त्वित्याभूर्जुहोति । सुवर्गस्य लोकस्याभूत्यै । अग्निना
तपोऽन्वभवदित्यनुभूर्जुहोति । सुवर्गस्य लोकस्यानुभूत्यै । स्वाहा
ऽऽधिमाधीताय स्वाहेति समस्तानि वैश्वदेवानि जुहोति । समस्तमेव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिक्रामति

॥65॥

381704

द्व्यस्स्वाहा हनूभ्याः स्वाहेत्यङ्ग होमाञ्जुहोति । अङ्गे अङ्गे वै पुरुषस्य
पाप्मोपश्लिष्टः । अङ्गादङ्गादेवैनं पाप्मनस्तेन मुञ्चति । अञ्जेताय स्वाहा कृष्णाय
स्वाहा श्वेताय स्वाहेत्यंश्वरूपाणि जुहोति । रूपैरेवैनः समर्धयति ।
ओषधीभ्यस्स्वाहा मूलेभ्यस्स्वाहेत्योषधिहोमाञ्जुहोति । द्वयो वा
ओषधयः । पुष्पेभ्योऽन्याः फलं गृह्णन्ति । मूलेभ्योऽन्याः । ता एवोभयीरवरुन्धे ॥66॥

381705

वनस्पतिभ्यस्स्वाहेति वनस्पतिहोमाञ्जुहोति । आरण्यस्यान्नाद्यस्यावरुन्धे ।
मेषस्त्वा पचतैरवत्वित्यपाव्यानि जुहोति । प्राणा वै देवा अपाव्याः । प्राणानेवावरुन्धे ।
कूप्याभ्यस्स्वाहाद्व्यस्स्वाहेत्यपाः होमाञ्जुहोति । अप्सु वा आपः ।
अन्नं वा आपः । अद्ध्यो वा अन्नं जायते । यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते । तदवरुन्धे ॥67॥

381700

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्वं एव द्विषन्तं
भ्रातृव्यमतिक्रामत्यनन्तरित्यै क्रामति रुन्धे जायत एकं च ॥17॥

381801

अम्भांसि जुहोति । अयं वैलोकोऽम्भांसि । तस्य वसवोऽधिपतयः ।
अग्निर्ज्योतिः । यदम्भांसि जुहोति । इममेव लोकमवरुन्धे । वसूनाः
सायुज्यं गच्छति । अग्निं ज्योतिरवरुन्धे । नभांसि जुहोति । अन्तरिक्षं वै
नभांसि ॥68॥

381802

तस्य रुद्रा अधिपतयः । वायुर्ज्योतिः । यन्नभांसि जुहोति ।
अन्तरिक्षमेवावरुन्धे । रुद्राणाः सायुज्यं गच्छति । वायुं ज्योतिरवरुन्धे ।
महांसि जुहोति । असौ वै लोको महांसि । तस्यादित्या अधिपतयः । सूर्यो ज्योतिः ॥69॥

381803

यन्महांसि जुहोति । अमुमेव लोकमवरुन्धे । आदित्यानाः

सायुज्यं गच्छति । सूर्यं ज्योतिरवरुन्धे । नमो राज्ञेनमो वरुणायेति
यव्यानि जुहोति । अन्नाद्यस्यावरुन्धे । मयोभूर्वातो अभिवातूसा
इति गव्यानि जुहोति । पशूनामवरुन्धे । प्राणाय स्वाहा व्यानाय
स्वाहेति संततिहोमाञ्जुहोति । सुवर्गस्य लोकस्य संतत्यै ॥70॥
381804

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहेति प्रमुक्तीर्जुहोति । सुवर्गस्य लोकस्य
प्रमुक्त्यै । पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह । यथायजुरेवैतत् ।
दत्वते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहेति शरीरहोमाञ्जुहोति । पितृलोकमेव
तैर्यजमानोऽवरुन्धे । कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तिविति परिधीन् युनक्ति ।
इमे वै लोकाः परिधयः । इमानेवास्मै लोकान् युनक्ति । सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै ॥71॥

381805

यः प्राणतो य आत्मदा इति महिमानो जुहोति । सुवर्गो वै लोको महः । सुवर्गमेव ताभ्यां लोकं
यजमानोऽवरुन्धे । आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामिति
समस्तानि ब्रह्मवर्चसानि जुहोति । ब्रह्मवर्चसमेव तैर्यजमानोऽवरुन्धे । जज्ञि
बीजमिति जुहोत्यनन्तरित्यै । अग्रये समनमत्पृथिव्यै समनमदिति
सन्नतिहोमाञ्जुहोति । सुवर्गस्य लोकस्य सन्नत्यै । भूताय स्वाहा भविष्यते स्वाहेति भूताभव्यौ होमौ
जुहोति ।

अयं वै लोको भूतम् ॥72॥

381806

असौ भविष्यत् । अनयोरेव लोकयोः प्रतितिष्ठति । सर्वस्याप्त्यै ।
सर्वस्यावरुन्धे । यदक्रन्दः प्रथमं जायमान् इत्यश्वस्तोमीयं
जुहोति । सर्वस्याप्त्यै । सर्वस्य जित्यै । सर्वमेव तेनाप्रोति । सर्वं
जयति । योऽश्वमेधेन यजते ॥73॥

381807

य उचैनमेवंवेद । यज्ञः रक्षाऽस्यजिघाऽसन् । स एतान्प्रजापतिर्नक्तः
होमानपश्यत् । तान्जुहोत् । तैर्वै सयज्ञाद्रक्षाऽस्यपाहन् । यन्नक्तः
होमाञ्जुहोति । यज्ञादेव तैर्यजमानो रक्षाऽस्यपहन्ति । उषसे स्वाहा
व्युष्ट्यैस्वाहेत्यन्ततो जुहोति । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥74॥

381800

वै नभाऽसि सूर्यो ज्योतिस्संतत्यै समष्ट्यै भूतं यजते नव च ॥18॥

381901

एकयूपो वैकादशिनी वा । अन्येषां यज्ञानां यूपा भवन्ति । एकविंशिन्यश्वमेधस्य । सुवर्गस्य
लोकस्याभिजित्यै । बैल्वो वा खादिरो वा पालाशो वा । अन्येषां यज्ञक्रतूनां यूपा भवन्ति । राज्जुदाल
एकविंशत्यरन्निरश्वमेधस्य । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । नान्येषां पशूनां तेजन्या अवृद्धन्ति ।
अवृद्धन्त्यश्वस्य ॥75॥

381902

पाप्मा वै तेजनी । पाप्मनोपहत्यै । प्लक्षशाखायामन्येषां पशूनामवृद्धन्ति ।
वेत्सशाखायामश्वस्य । अप्सुयोनिर्वा अश्वः । अप्सुजो
वेत्सः । स्व एवास्य योनाववृद्धति । यूपेषु ग्राम्यान्पशून्त्रियुञ्जन्ति ।
आरोकेष्वारण्यान्धारयन्ति । पशूनां व्यावृत्त्यै । आ ग्राम्यान्पशून्लभन्ते ।
प्रारण्यान्सृजन्ति । पाप्मनोपहत्यै ॥76॥

381900

अश्वस्य व्यावृत्त्यै त्रीणि च ॥19॥

382001

राज्जुदालमग्निष्ठं मिनोति । भ्रूणहत्याया अपहत्यै । पौतुद्रवावभितो
भवतः । पुण्यस्य गन्धस्यावरुध्यै । भ्रूणहत्यामेवास्मादपहत्यै । पुण्येन
गन्धेनोभ्यतः परिगृह्णाति । षड्वैल्वा भवन्ति । ब्रह्मवर्चसस्यावरुध्यै ।
षट्खादिराः । तेजसोऽवरुध्यै ॥77॥

382002

षट्पालाशाः । सोमपीथस्यावरुध्यै । एकविंशतिस्संपद्यन्ते । एकविंशतिर्वै देवलोकाः ।
द्वादश मासाः पञ्चतवः । त्रय इमे लोकाः । असावादित्य एकविंशः । एष
सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । शतं पशवो भवन्ति ॥78॥

382003

शतायुः पुरुषशतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति । सर्वं वा
अश्वमेध्याप्नोति । अपरिमिता भवन्ति । अपरिमितस्यावरुध्यै । ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।
कस्मात्सत्यात् । दक्षिणतोऽन्येषां पशूनामवृद्धन्ति ।
उत्तरतोऽश्वस्येति । वारुणो वा अश्वः ॥79॥

382004

एषा वै वरुणस्य दिक् । स्वायामेवास्य दिश्यवृद्धति । यदितरेषां
पशूनामवृद्धति । शतदेवत्यं तेनावरुन्धे । चितेऽग्रावधि
वैत्से कटेऽश्वं चिनोति । अप्सुयोनिर्वा अश्वः । अप्सुजो
वैत्सः । स्व एवेनं योनौ प्रतिष्ठापयति । पुरस्तात्प्रत्यञ्चं

तूपरं चिनोति । पश्चात्प्राचीनं गोमृगम् ॥१८०॥

382005

प्राणापानावेवास्मिन्स्वम्यञ्चौ दधाति । अश्वं तूपरं
गोमृगमिति सर्वहुतं एताञ्जुहोति । एषां लोकानामभिजित्यै ।
आत्मनाऽभिजुहोति । सात्मानमेवैनं सतनुं करोति । सात्माऽमुष्मिँल्लोके
भवति । य एवं वेद । अथो वसोरिव धारां तेनावरुन्धे ।
इलुवर्दीय स्वाहा बलिवर्दीय स्वाहेत्याह । संवत्सरो वा
इलुवर्दः । परिवत्सरो बलिवर्दः । संवत्सरादेव
परिवत्सरादायुरवरुन्धे । आयुरेवास्मिन्दधाति ।
तस्मादश्वमेधयाजी जरसा विस्रसामुं लोकमेति ॥१८१॥

382000

तेजसोऽवरुध्यै भवन्त्यश्वो गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च ॥१८०॥

382101

एकविंशोऽग्निर्भवति । एकविंशस्तोमः ।
एकविंशतिर्यूपैः । यथा वा अश्वो वर्षभा वा
वृषाणस्सस्फुरेरन् । एवमेतत्सोमास्सस्फुरन्ते ।
यदेकविंशाः । ते यत्समृच्छेरन् । हन्येतास्य यज्ञः । द्वादश
एवाग्निस्स्यादित्याहुः । द्वादशस्तोमः ॥१८२॥

382102

एकादश यूपाः । यद्द्वादशोऽग्निर्भवति । द्वादश मासास्संवत्सुरः ।
संवत्सुरेणैवास्मा अन्नं मवरुन्धे । यद्दश यूपा भवन्ति ।
दशाक्षरा विराट् । अन्नं विराट् । विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे ।
य एकादशः । स्तनं एवास्येषः ॥१८३॥

382103

दुह एवैनां तेन । तदाहुः ।
यद्द्वादशोऽग्निस्स्याद्द्वादशस्तोम एकादश
यूपैः । यथा स्थूरिणा यायात् । तादृक्तत् । एकविंश
एवाग्निस्स्यादित्याहुः । एकविंशस्तोमः ।
एकविंशतिर्यूपैः । यथा प्रष्टिभिर्याति ।

तादृगेव तत् ॥१८४॥

382104

यो वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभो वेद। ककुद्धराज्ञां
भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशस्तोमः।
एकविंशतिर्यूपाः। एता वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभः। य एवं वेद। ककुद्ध
राज्ञां भवति। यो वा अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि वेद। शिरो ह
राज्ञां भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति।
एकविंशस्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः। एतानि वा
अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि। य
एवं वेद। शिरो ह राज्ञां भवति ॥85॥

382100

द्वादशस्तोमस्स एव तच्छिरो ह राज्ञां भवति षट् च ॥21॥

382201

देवा वा अश्वमेधे पवमाने। सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः
प्राजानात्। यदश्वमेधेऽश्वेन मेध्येनोदञ्चो बहिष्पवमानः
सर्पन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्यै।

न वै मनुष्यस्सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद। अश्वो

वै सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद। यदुद्गातोद्गायेत्। यथा

क्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा प्रतिपादयेत्। तादृक्तत् ॥86॥

382202

उद्गातारमपरुध्यं। अश्वमुद्गीथाय वृणीते।

यथा क्षेत्रज्ञोऽञ्जसा नयति। एवमेवैनमश्वस्सुवर्गं

लोकमञ्जसा नयति। पुच्छमन्वारं भन्ते। सुवर्गस्य लोकस्य

समष्ट्यै। हिं करोति। सामैवाकः। हिं करोति। उद्गीथ एवास्य सः ॥87॥

382203

वडंबा उपरुन्धन्ति। मिथुन्त्वाय प्रजात्यै। अथो

यथोपगातारं उपगारयन्ति। तादृगेव तत्। उदगासीदश्वो मेध्य

इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतिरुद्गीथः।

उद्गीथमेवावरुन्धे। अथो ऋक्सामयोरेव प्रतितिष्ठति।

हिरण्येनोपाकरोति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेव मुखतो

दधाति। यजमाने च प्रजासु च। अथो हिरण्यज्योतिरेव

यजमानस्सुवर्गं लोकमेति ॥88॥

382200

तथ्स उपाकरोति चत्वारि च ॥22॥

382301

पुरुषो वै यज्ञः । यज्ञः प्रजापतिः । यदश्वं
पशून्नियुञ्जन्ति । यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते । अश्वं
तूपरं गोमृगम् । तानग्निष्ठ आलभते ।
सेनामुखमेव तथ्सशर्यति । तस्माद्राजमुखं
भीष्मं भावुकम् । आग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरस्ताल्ललाटे ।
पूर्वाग्निमेव तं कुरुते ॥89॥

382302

तस्मात्पूर्वाग्निं पुरस्तात्स्थापयन्ति । पौष्णमन्वञ्चम् ।
अन्नं वै पूषा । तस्मात्पूर्वाग्नावाहार्यमाहरन्ति ।
ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्ठात् । ऐन्द्रो वै राजन्योऽन्नं पूषा ।
अन्नाद्येनैवैनमुभयत् परिगृह्णाति । तस्माद्राजन्योऽ
न्नादो भावुकः । आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ बाहुवोः ।
बाहुवोरेव वीर्यधत्ते ॥90॥

382303

तस्माद्राजन्यो बाहुबली भावुकः । त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ
सक्थ्योः । सक्थ्योरेव वीर्यं धत्ते । तस्माद्राजन्य ऊरुबली
भावुकः । शितिपृष्ठौ बारहस्पत्यौ पृष्ठे ।
ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्धत्ते । अथो क्वचै एवैते
अभित् पर्यहते । तस्माद्राजन्यस्सन्नद्धो वीर्यं करोति ।
धात्रे पृषोदरमधस्तात् । प्रतिष्ठामेवैतां कुरुते । अथो
इयं वै धाता । अस्यामेव प्रतितिष्ठति । सौर्यं बलक्षं पुच्छे ।
उत्सोधमेव तङ्कुरुते ।

तस्मादुत्सोधम्भये प्रजाअभिसश्रयन्ति ॥91॥

382300

कुरुते धत्ते कुरुते पञ्च च ॥23॥

380000

साङ्ग्रहण्या चतुष्टय्यो यो वैयः पितुश्चत्वारो यथाऽनित्तं
प्रजापतये त्वा यथा प्रोखितं त्विभूराह
प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन प्रजापतिर्न किञ्चन सावित्रमा

ब्रह्मन्प्रजापतिर्देवैभ्यः प्रजापती रखांसि
प्रजापतिमीप्सति विभूरश्वनामान्यम्भास्येकयूपो राज्जुदाल
मेकविंशो देवाः पुरुषस्त्रयोविंशतिः ॥23॥

साङ्ग्रहण्या तस्मादश्वमेधयाजी यत्परिमिता यद्यज्ञमुखे यो
दीखान्देवानेव त्रयं इमे सिताय प्राणापानावेवास्मिन्
तस्माद्राजन्यं एकनवतिः ॥91॥

साङ्ग्रहण्या सश्रयन्ति ॥ हरिः ओम् ॥ श्री कृष्णार्पणमस्तु । अष्टमप्रपाठकस्समाप्तः

390000

नवमप्रपाठक प्रारम्भः हरिःओम् ।।

390101

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत । सोऽस्मात्सृष्टोऽपक्रामत् ।

तमष्टादशिभिरनु प्रायुङ्क्त । तमाप्रोत् ।

तमाप्त्वाऽष्टादशिभिरवारुन्ध । यदष्टादशिनं

आलभ्यन्ते । यज्ञमेव तैराप्त्वा यजमानोऽवरुन्धे ।

सुव्वँत्सरस्य वा एषा प्रतिमा ।

यदष्टादशिनः । द्वादश मासाः पञ्चतर्वः ।।1।।

390102

सुव्वँत्सरोऽष्टादशः । यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते । सुव्वँत्सरमेव तैराप्त्वा

यजमानोऽवरुन्धे । अग्निष्टेऽन्यान्पशूनुपाकरोति । इतरेषु

यूपेष्वष्टादशिनोऽजामित्वाय । नवन्वालाभ्यन्ते सवीर्यत्वाय । यदारुण्यैस्स

स्थापयेत् । व्यवस्येतां पितापुत्रौ । व्यध्वानः क्रामेयुः ।

विदूरङ्ग्रामयोर्ग्रामान्तौ स्याताम् ।।2।।

390103

ऋखीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा

अरण्येष्वजायोरन्न । तदाहुः । अपशवो वा एते । यदारुण्याः ।

यदारुण्यैस्स स्थापयेत् । खिप्रे यजमानमरण्यं मृतः हरियुः ।

अरण्यायतना ह्यारुण्याः पशव इति । यत्पशून्नालभेत । अवरुद्धा अस्य

पशवस्स्युः । यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजेत् ।।3।।

390104

यज्ञवेशसङ्कुर्यात् । यत्पशून्नालभते । तेनैव पशूनवरुन्धे ।

यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजत्ययज्ञवेशसाय । अवरुद्धा अस्य पशवो

भवन्ति । न यज्ञवेशसम्भवति ।

न यजमानमरण्यम्मृतः हरन्ति । ग्राम्यैस्सस्थापयति ।

एते वै पशवः खेमो नाम । सं पितापुत्राववस्यतः । समध्वानः

क्रामन्ति । समन्तिकङ्ग्रामयोर्ग्रामान्तौ भवतः । नखीकाः

पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आ व्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वजायन्ते ।।4।।

390100

ऋतवस्स्यातामुत्सृजेत्स्रीणि च ।।1।।

390201

प्रजापतिरकामयतोभौ लोकाववरुन्धीयेति । स एतानुभयान्पशूनपश्यत् ।
ग्राम्याश्चारण्याश्च । तानालभत । तैर्वै स उभौ लोकाववारुन्ध । ग्राम्यैरेव
पशुभिरिमल्लोकमवारुन्ध । आरण्यैरमुम् ।

यद्ग्राम्यान्पशूनालभते । इममेव तैर्लोकमवरुन्धे । यदारण्यान् ॥5॥
390202

अमुन्तैः । अनवरुद्धो वा एतस्य सव्वँत्सर इत्याहुः ।
य इतईतश्चातुर्मास्यानि सव्वँत्सरं प्रयुङ्क्त इति ।
एतावान् वै सव्वँत्सरः । यच्चातुर्मास्यानि । यदेते चातुर्मास्याः पशव
आलभ्यन्ते । प्रत्यखमेव तैस्सव्वँत्सरय्यंजमानोऽवरुन्धे । विवा एष प्रजया
पशुभिर् ऋध्यते । यस्सव्वँत्सरं प्रयुङ्क्ते । सव्वँत्सरस्सुवर्गो लोकः ॥6॥
390203

सुवर्गन्तु लोकत्रापराधोति । प्रजा वै पशव एकादशिनी । यदेत
ऐकादशिनाः पशव आलभ्यन्ते । साखादेव प्रजां
पशून् यजमानोऽवरुन्धे । प्रजापतिर्विराजमसृजत । सा
सृष्टाऽश्वमेधं प्राविशत् । तान्दुशिभिरनु प्रायुङ्क्त । तामाप्रोत् ।
तामास्वा दुशिभिरवारुन्ध । यद्दुशिन आलभ्यन्ते ॥7॥
390204

विराजमेव तैरास्वा यजमानोऽवरुन्धे । एकादश दुशत् आलभ्यन्ते ।
एकादशाखरा त्रिष्टुप् । त्रैष्टुभाः पशवः । पशूनेवारुन्धे । वैश्वदेवो
वा अश्वः । नानादेवत्याः पशवो भवन्ति । अश्वस्य सर्वत्वाय । नानारूपा भवन्ति ।
तस्मान्नानारूपाः पशवः । बहुरूपा भवन्ति । तस्माद्बहुरूपाः पशवस्समृद्धयै ॥8॥
390200

आरण्यल्लोको दुशिन आलभ्यन्ते नानारूपाः पशवो द्वे च ॥2॥
390301

अस्मै वै लोकाय ग्राम्याः पशव आलभ्यन्ते । अमुष्मा आरण्याः ।
यद्ग्राम्यान्पशूनालभते । इममेव तैर्लोकमवरुन्धे । यदारण्यान् ।
अमुन्तैः । उभयान्पशूनालभते । ग्राम्याश्चारण्याश्च ।
उभयोर्लोकयोरवरुद्धयै । उभयान्पशूनालभते ॥9॥
390302

ग्राम्याश्चारण्याश्च । उभयस्यान्नाद्यस्यावरुद्धयै ।
उभयान्पशूनालभते । ग्राम्याश्चारण्याश्च । उभयेषां

पशुनामवरुद्धयै । त्रयस्त्रयो भवन्ति । त्रय इमे लोकाः ।

एषाँल्लोकानामाप्त्यै । ब्रह्मवादिनो वदन्ति । कस्मात्सत्यात् ॥10॥

390303

अस्मिँल्लोके ब्रह्मवः कामा इति । यत्समानीभ्यो

देवताभ्योऽन्येऽन्ये पशव आलभ्यन्ते ।

अस्मिन्नेव तल्लोके कामान्दधाति । तस्माद्दस्मिँल्लोके

ब्रह्मवः कामाः । त्रयाणान्त्रयाणां सह वपा जुहोति ।

त्र्यावृतो वै देवाः । त्र्यावृत इमे लोकाः ।

एषाँल्लोकानामाप्त्यै । एषाँल्लोकानाङ्क्यै ।

पर्याग्निकृतानारुण्यानुत्सृजन्त्यहिंसायै ॥11॥

390300

अवरुद्ध्या उभयान्पशूनालभते सत्यादहिंसायै ॥3॥

390401

युञ्जन्ति ब्रध्नमित्याह । असौ वा आदित्यो ब्रध्नः । आदित्यमेवास्मै युनक्ति ।

अरुषमित्याह । अग्निर्वा अरुषः । अग्निमेवास्मै युनक्ति ।

चरन्तमित्याह । वायुर्वै चरन् । वायुमेवास्मै युनक्ति । परितस्थुष इत्याह ॥12॥

390402

इमे वै लोकाः परितस्थुषः । इमानेवास्मै लोकान् युनक्ति ।

रोचन्ते रोचना दिवित्याह । नखत्राणि वै रोचना दिवि । नखत्राण्येवास्मै

रोचयति । युञ्जन्त्यस्य काम्येत्याह । कामानेवास्मै युनक्ति ।

हरी विपखसेत्याह । इमे वै हरी विपखसा । इमे एवास्मै युनक्ति ॥13॥

390403

शोणा धृष्णू नृवाहसेत्याह । अहोरात्रे वै नृवाहसा । अहोरात्रे

एवास्मै युनक्ति । एता एवास्मै देवता युनक्ति । सुवर्गस्य लोकस्य

समष्ट्यै । केतुङ्कण्वन्नकेतव इति ध्वजं प्रतिमुञ्चति । यश एवैनः

राज्ञाङ्गमयति । जीमूतस्येव भवति प्रतीकमित्याह । यथायजुरेवैतत् । ये ते पन्थानस्सवितः

पूर्व्यास इत्यध्वर्युर्जमानव्वाँचयत्यभिजित्यै ॥14॥

390404

परा वा एतस्य यज्ञ एति । यस्य पशुरूपाकृतोऽन्यत्र वेद्या एति । एत

स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमार्वर्तयासि न इत्याह । वायुर्वै स्तोता ।

वायुमेवास्य परस्ताद्वधात्यावृत्त्यै । यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति ।

एवञ्चां एतदश्वस्य स्कन्दति । यदस्योपाकृतस्य लोमानि शीयन्ते । यद्वाल्लेषु
काचानावर्यन्ति । लोमान्येवास्य तथ्सम्भरन्ति ॥15॥

390405

भूर्भुवस्सुवुरिति प्राजापत्याभिरावर्यन्ति । प्राजापत्यो वा अश्वः ।
स्वयैवैनन्देवतया समर्धयन्ति । भूरिति महिषी । भुव इति वावाता । सुवुरिति
परिवृत्ती । एषाँल्लोकानामभिजित्यै । हिरण्ययाँ काचा भवन्ति । ज्योतिर्वै
हिरण्यम् । राष्ट्रमश्वमेधः ॥16॥

390406

ज्योतिश्चैवा स्मै राष्ट्रञ्च समीचीं दधाति । सहस्रसम्भवन्ति । सहस्रसम्मितस्सुवुर्गो लोकः ।
सुवुर्गस्य लोकस्याभिजित्यै । अप् वा एतस्मात्तेज इन्द्रियं पशवश्श्रीः
क्रामन्ति । योँश्वमेधेन यजते । वसवस्त्वाऽञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसेति
महिष्यभ्यनक्ति । तेजो वा आज्यम् । तेजोँ गायत्री । तेजसैवास्मै तेजोऽवरुन्धे ॥17॥

390407

रुद्रास्त्वाँञ्जन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेति वावाता ।
तेजो वा आज्यम् । इन्द्रियन्त्रिष्टुप् । तेजसैवास्मा
इन्द्रियमवरुन्धे । आदित्यास्त्वाँऽञ्जन्तु
जागतेन छन्दसेति परिवृत्ती । तेजो वा आज्यम् । पशवो जगती । तेजसैवास्मै
पशूनवरुन्धे । पत्नयोँभ्यञ्जन्ति । श्रिया वा एतद्रूपम् ॥18॥

390408

यत्पत्नयः । श्रियमेवास्मिन्तद्वधति । नास्मात्तेज इन्द्रियं
पशवश्श्रीरपक्रामन्ति । लाजी 3 ञ्छाची 3 न् यशोँमुमाँ
इत्यतिरिक्तमन्नमश्वायोपाहरन्ति ।
प्रजामेवान्नादीङ्कुर्वते । एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि
प्रजापत् इत्याह । प्रजायामेवान्नाद्यन्दधते । यदि
नावृजिघेत् । अग्निँ पशुरासीदित्यवघ्रापयेत् । अव हैव
जिघ्रति । आक्रान् वाजी क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी द्यौस्तेँ पृष्ठं पृथिवी
सुधस्थमित्यश्वमनुमन्त्रयते । एषाँल्लोकानामभिजित्यै । समिद्धो अञ्जन्कृदरं
मतीनामित्यश्वस्याप्रियोँ भवन्ति सरूपत्याय ॥19॥

390400

परितस्थुषु इत्याहेमे एवास्मै युनक्त्यभिजित्यै
भरन्त्यश्वमेधो रुन्धे रूपञ्जिघ्रति त्रीणि च ॥4॥

390501

तेजसा वा एष ब्रह्मवर्चसेन व्यृद्धयते । योऽश्वमेधेन
यजते । होता च ब्रह्मा च ब्रह्मोद्यव्वदतः । तेजसा चैवेनं
ब्रह्मवर्चसेन च समर्धयतः । दुखिणुतो ब्रह्मा भवति ।
दुखिणुतआयतनो वै ब्रह्मा । बारुहस्पत्यो वै ब्रह्मा ।
ब्रह्मवर्चसमेवास्य दुखिणुतो दधाति ।
तस्माद्दुखिणुतोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः । उत्तरतो होता
भवति ॥20॥

390502

उत्तरतआयतनो वै होता । आग्नेयो वै होता । तेजो
वा अग्निः । तेज एवास्योत्तरतो दधाति ।
तस्मादुत्तरोऽर्धस्तेजस्वितरः । यूपमभितो वदतः ।
यजमानदेवत्यो वै यूपः । यजमानमेव तेजसा च
ब्रह्मवर्चसेन च समर्धयतः । किस्विद्सीत्पूर्वचित्तिरित्याह ।
द्यौर्वै वृष्टिः पूर्वचित्तिः ॥21॥

390503

दिवमेव वृष्टिमवरुन्धे । किस्विदासीद्बृहद्वय इत्याह । अश्वो वै बृहद्वयः ।
अश्वमेवावरुन्धे । किस्विदासीत्पिशङ्गिलेत्याह । रात्रिवै पिशङ्गिला ।
रात्रिमेवावरुन्धे । किस्विदासीत्पिलिप्पिलेत्याह । श्रीर्वै पिलिप्पिला ।
अन्नाद्यमेवावरुन्धे ॥22॥

390504

कस्विदेकाकी चरतीत्याह । असौ वा आदित्य एकाकी चरति । तेज एवावरुन्धे । क उस्विज्जायते
पुनरित्याह । चन्द्रमा वै जायते पुनः । आयुरेवावरुन्धे । कि
स्विद्धिमस्य भेषजमित्याह । अग्निर्वै हिमस्य भेषजम् । ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे ।
किस्विदावपनं महदित्याह ॥23॥

390505

अयं वै लोक आवपनम्महत् । अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति । पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्या
इत्याह । वेदिवै परोऽन्तः पृथिव्याः । वेदिमेवावरुन्धे । पृच्छामि त्वा भुवनस्य
नाभिमित्याह । यज्ञो वै भुवनस्य नाभिः । यज्ञमेवावरुन्धे । पृच्छामि त्वा
वृष्णो अश्वस्य रेत इत्याह । सोमो वै वृष्णो
अश्वस्य रेतः । सोमपीथमेवावरुन्धे । पृच्छामि वाचः परमं व्योमेत्याह ।

ब्रह्म वै वाच॑ परं॑ व्योम । ब्रह्मवर्च॑समे॒वावरु॑न्धे ॥24॥
390500

होता॑ भवति॒ वै वृष्टि॑ः पूर्व॑चित्ति॒रन्नाद्य॑मे॒वावरु॑न्धे
महदित्या॑ह सोमो॒ वै वृष्णो॑ अश्व॑स्य॒ रेत॑श्च॒त्वारि॑ च ॥5॥
390601

अप॑ वा ए॒तस्मात्प्रा॑णा॒ः क्राम॑न्ति । योऽश्व॑मे॒धेन॑ यज॑ते । प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑
व्या॒नाय॑ स्वाहे॒ति संज्ञ॑प्यमा॒न् आहु॑तीर्जु॒होति॑ । प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति ।
नास्मात्प्रा॑णा अप॑क्रामन्ति । अ॒वन्ती॑स्स्थाव॒न्तीस्त्वाऽव॑न्तु । प्रि॒यन्त्वा॑
प्रि॒याणा॑म् । व॒र्षिष्ठ॑मा॒प्याना॑म् । नि॒धीना॑न्त्वा॒ निधि॑पतिः॑ हवामहे॒ वसो॑
म॒मेत्या॑ह । अप॑ैवास्मै॒ तद्ध्रु॑वते ॥25॥
390602

अथो॑ ध्रु॒वन्त्ये॒वैन॑म् । अथो॑ न्ये॒वास्मै॑ ह्रुवते । त्रि॑ः परि॒यन्ति॑ । त्रय॑ इ॒मे लो॒काः ।
ए॒भ्य ए॒वैन॑ल्लोके॒भ्यो ध्रु॑वते । त्रि॑ः पुन॑ः परि॒यन्ति॑ । षट्त्सं॑प॒द्यन्ते॑ । षड्वा
ऋ॒तवः॑ । ऋ॒तुभि॑रे॒वैन॑न्ध्रुवते । अप॑वा ए॒तेभ्य॑ः प्रा॒णाः क्राम॑न्ति ॥26॥
390603

ये य॒ज्ञे ध्रु॑वन्त॒न्वते॑ । न॒वकृ॑त्व॒ः परि॑यन्ति । न॒व वै पु॑रु॒षे प्रा॑णाः ।
प्रा॒णाने॒वात्म॑न्दधते । नै॒भ्यः प्रा॑णा अप॑क्रामन्ति । अ॒म्बे अ॒म्बाल्य॑म्बि॒क इति॑
पत्नी॑मु॒दान॑यति । अ॒ह॒तैवैन॑म् । सु॒भ॒गो का॒म्पी॑ल॒वासि॑नीत्याह ।
तप॑ ए॒वैन॑ामु॒पन॑यति । सु॒व॒र्गे लो॒के संप्रो॑र्ण॒वाथामि॑त्याह ॥27॥
390604

सु॒व॒र्गमे॒वैन॑ल्लो॒कङ्ग॑मयति । आऽह॑म॒जानि॑ गर्भ॒धमा॑ त्वम॒जाऽसि॑ गर्भ॒धमि॑त्याह । प्र॒जा वै प॑शवो
गर्भः॑ । प्र॒जामे॒व प॑शूना॒त्मन्ध॑त्ते । दे॒वा वा अ॑श्वमे॒धे प॑वमाने ।
सु॒व॒र्गल्लो॒कं न प्रा॑जानन् । तमश्व॑ः प्रा॒जाना॑त् । यथ्सू॒चीभि॑रसिप॒थान्क॑ल्पयन्ति ।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒जात्यै॑ । गाय॑त्री त्रि॒ष्टुब्ज॑गतीत्याह ॥28॥
390605

यथा॑य॒जुरे॒वैतत् । त्र्य॑स्सू॒च्यो भ॑वन्ति । अ॒य॒स्मय्यो॑ रज॒ता हरि॑ण्यः । अ॒स्य वै लो॒कस्य॑
रू॒पम॑य॒स्मय्यः॑ । अ॒न्तरि॑ख्यस्य रज॒ताः । दि॒वो हरि॑ण्यः । दि॒शो वा
अ॒य॒स्मय्यः॑ । अ॒वान्तर॑दिशा रज॒ताः । ऊ॒र्ध्वा हरि॑ण्यः । दि॒श ए॒वास्मै॑ कल्पयति ।
क॒स्त्वा॑ छ॒यति॑ क॒स्त्वा वि॒शास्ती॑त्याहाहिः॑सायै ॥29॥
390600

ह्रु॒वते॑ क्राम॒न्त्यूर्वा॑थामि॒त्याह॑ जग॒तीत्या॑ह कल्पय॒त्येक॑ञ्च ॥6॥
390701

अपवा एतस्माच्छ्री राष्ट्रङ्क्रामति । योऽश्वमेधेन
यजते । ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयतादित्याह । श्रीर्वै राष्ट्रमश्वमेधः । श्रियमेवास्मै
राष्ट्रमूर्ध्वमुच्छ्रयति । वेणुभारङ्गिराविवेत्याह । राष्ट्रं वै भारः ।
राष्ट्रमेवास्मै पर्यहति । अथास्या मध्यमेधतामित्याह । श्रीर्वै राष्ट्रस्य
मध्यम् ॥30॥

390702

श्रियमेवावरुन्धे । शीते वाते पुनन्निवेत्याह । खेमो वै राष्ट्रस्य शीतो वातः । खेममेवावरुन्धे ।
यद्धरिणी यवमतीत्याह । विद्धै हरिणी । राष्ट्रय्यंवः । विशञ्चैवास्मै राष्ट्रञ्च समीचीं
दधाति । न पुष्टं पशु मन्यत इत्याह । तस्माद्राजा पशून् पुष्यति ॥31॥

390703

शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायतीत्याह । तस्माद्वैशीपुत्रनाभिषिञ्चन्ते ।
इयय्यंका शकुन्तिकेत्याह । विद्धै शकुन्तिका । राष्ट्रमश्वमेधः । विशञ्चैवास्मै राष्ट्रञ्च समीचीं दधाति ।
आहलमिति सर्पतीत्याह । तस्माद्वाष्ट्राय विशस्सर्पन्ति । आहतङ्गभे पसु इत्याह । विद्धै गर्भः ॥32॥

390704

राष्ट्रं पसः । राष्ट्रमेव विश्याहन्ति । तस्माद्वाष्ट्रं
व्विशङ्घातुकम् । माता च ते पिता च त इत्याह । इय्यं वै माता । असौ पिता । आभ्यामेवैनं
परिदधाति । अग्रं वृखस्य रोहत इत्याह । श्रीर्वै वृखस्याग्रम् । श्रियमेवावरुन्धे ॥33॥

390705

प्रसुलामीति ते पिता गृभे मुष्टिमतस्यदित्याह । विद्धै गर्भः । राष्ट्रम्मुष्टिः ।
राष्ट्रमेव विश्याहन्ति । तस्माद्वाष्ट्रं व्विशङ्घातुकम् ।

अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति । ये यज्ञेऽपूतव्वंदन्ति । दधिक्रावणो
अकारिषमिति सुरभिमतमृचव्वंदन्ति । प्राणा वै सुरभयः । प्राणानेवात्मन्दधते । नैभ्यः प्राणा
अपक्रामन्ति । आपो हि ष्ठा मयोभुव इत्युद्धिर्माजयन्ते । आपो वै सर्वा
देवताः । देवताभिरेवात्मानं पवयन्ते ॥34॥

390700

राष्ट्रस्य मध्यं पुष्यति गर्भो रुन्धे दधते चत्वारि च ॥7॥

390801

प्रजापतिः प्रजास्सृष्ट्वा प्रेणाऽनु प्राविशत् ।
ताभ्यः पुनस्सम्भवितुनाशक्रोत् । सोब्रवीत् । ऋध्वदिथसः ।
यो मेऽतः पुनस्सम्भरदिति । तन्देवा अश्वमेधेनैव समभरन् । ततो वै त आर्ध्ववन् ।
योऽश्वमेधेन यजते । प्रजापतिमेव सम्भरत्युधोति । पुरुषमालभते ॥35॥

390802

वैराजो वै पुरुषः। विराजमेवालभते।
अथो अन्नं वै विराट्। अन्नमेवावरुन्धे। अश्वमालभते।
प्राजापत्यो वा अश्वः। प्राजापतिमेवालभते। अथो श्रीर्वा
एकशफम्। श्रियमेवावरुन्धे। गामालभते ॥36॥
390803

यज्ञो वै गौः। यज्ञमेवालभते। अथो अन्नं वै गौः। अन्नमेवावरुन्धे। अजावी
आलभते भूमे। अथो पुष्टिर्वै भूमा। पुष्टिमेवावरुन्धे।
पर्याग्निकृतं पुरुषञ्चारण्याः श्वोत्सृजन्त्यहिंसायै।
उभौ वा एतौ पशू आलभ्येते। यश्चावमो यश्च परमः।
तेऽस्योभये यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता
अभिर्हुता भवन्ति। नैनन्दुर्खणवः पशवो यज्ञे बद्धाः।
अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता अभिर्हुता हिंसन्ति।
योऽश्वमेधेन यजते। य उचैन मेववेद ॥37॥
390800

लभते गामालभते परमोऽष्टौ च ॥8॥
390901

प्रथमेन वा एष स्तोमेन राध्वा। चतुष्टोमेन
कृतेनार्यानामुत्तरेहन्। एकविंशे प्रतिष्ठायां
प्रतिष्ठति। एकविंशत्प्रतिष्ठायां ऋतूनन्वारोहति।
ऋतवो वै पृष्ठानि। ऋतवस्सव्वँत्सुरः। ऋतुष्वेव
सव्वँत्सुरे प्रतिष्ठाय। देवता अभ्यारोहति। शक्ररयः
पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दः। अन्येऽन्ये वा एते
पशव आलभ्यन्ते ॥38॥
390902

उतेर्व ग्राम्याः। उतेवारण्याः।
अहरेव रूपेण समर्धयति। अथो अह्न एवैष बलिर् हियते।
तदाहुः। अपशवो वा एते। यदजावर्यश्चारण्याश्च। एते
वै सर्वे पशवः। यद्भव्या इति।

गव्यान्पशून्तुमेऽह्नालभते ॥39॥
390903

तेनैवोभयान्पशून्वरुन्धे। प्राजापत्या भवन्ति।

अनभिजितस्याभिजित्यै । सौरीर्नव श्वेता वशा अनूबन्ध्या भवन्ति । अन्तत
एव ब्रह्मवर्चसमवर्णुधे । सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावनद्वाहाविति
द्विन्दिनं पशूनालभते । अहोरात्राणामभिजित्यै । पशुभिर्वा एष
वृध्यते । योऽश्वमेधेन यजते । छगलङ्कल्माषङ्किदीविर्विदीगयमिति
त्वाष्ट्रान्पशूना लभते । पशुभिरेवात्मानः समर्धयति । ऋतुभिर्वा एष
वृध्यते । योऽश्वमेधेन यजते । पिशङ्गास्त्रयो वासन्ता
इत्यृतुपशूनालभते । ऋतुभिरेवात्मानः समर्धयति । आ वा एष पशुभ्यो
वृश्यते । योऽश्वमेधेन यजते । पर्यग्निकृता उथ्मृजन्त्यनात्रस्काय ॥40॥
390900

लभ्यन्ते लभते त्वाष्ट्रान्पशूनालभतेऽष्टौ च ॥9॥
391001

प्रजापतिरकामयत महानन्नादस्स्यामिति । स एतावश्वमेधे
महिमानावपश्यत् । तावगृहीत । ततो वै स महानन्नादोऽभवत् । यः
कामयैत महानन्नादस्स्यामिति । स एतावश्वमेधे महिमानो गृहीत ।
महानेवान्नादो भवति । यजमानदेवत्या वै वपा । राजा महिमा ।
यद्वपाम्महिम्नोभ्यतः परियजति । यजमानमेव राज्येनोभ्यतः
परिगृह्णाति । पुरस्तात्स्वाहाकारा वा अन्ये देवाः । उपरिष्ठात्स्वाहाकारा
अन्ये । ते वा एतेऽश्व एव मेध्य उभयेऽवरुध्यन्ते ।
यद्वपाम्महिम्नोभ्यतः परियजति । तानेवोभयान्प्रीणाति ॥41॥
391000

परियजति षट्च ॥10॥
391101

वैश्वदेवो वा अश्वः । तय्यत्प्राजापत्यङ्कुर्यात् । या देवता
अपिभागाः । ता भागधेयेन वर्धयेत् । देवताभ्यस्समदन्दध्यात् ।
स्तेगान्दष्ट्राभ्याम्पण्डूकाञ्जम्भ्येभिरिति ।
आज्यमवदानङ्कृत्वा प्रतिसङ्ख्यायमाहुतीर्जुहोति । या एव
देवता अपिभागाः । ता भागधेयेन समर्धयति । न
देवताभ्यस्समदन्धाति ॥42॥
391102

चतुर्दशैताननुवाकाञ्जुहोत्यनन्तरित्यै । प्रयासाय स्वाहेति
पञ्चदशम् । पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः । अर्धमासशस्सवँथ्सुर

आप्यते । देवासुरास्सय्यंता आसन् । तेऽब्रुवन्नग्रयस्स्विष्टकृतः ।
अश्वस्य मेध्यस्य वयमुद्धारमुद्धारामहे । अथैतानभि भवामेति ।
ते लोहितमुदहरन्त । ततो देवा अभवन् ॥43॥

391103

पराऽसुराः । यथ्स्विष्टकृद्भ्यो लोहितञ्जुहोति भ्रातृव्याभिभूत्यै । भवत्यात्मना ।
पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति । गोमृगकण्ठेन प्रथमामाहुतिञ्जुहोति ।
पशवो वै गोमृगः । रुद्रोऽग्निस्स्विष्टकृत् । रुद्रादेव पशून्तर्दधाति ।
अथो यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते । न तत्र रुद्रः पशून्भिर्मन्यते ॥44॥

391104

अश्वशफेन द्वितीयामाहुतिञ्जुहोति । पशवो वा एकशफम् ।
रुद्रोऽग्निस्स्विष्टकृत् । रुद्रादेव पशून्तर्दधाति । अथो
यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते । न तत्र रुद्रः पशून्भिर्मन्यते ।
अयस्मयेन कमण्डलुना तृतीयाम् । आहुतिञ्जुहोत्यायास्यो वै
प्रजाः । रुद्रोऽग्निस्स्विष्टकृत् । रुद्रादेव प्रजा
अन्तर्दधाति । अथो यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते । न तत्र रुद्रः
प्रजा अभिमन्यते ॥45॥

391200

दधात्यभ्वन्मन्यते प्रजा अन्तर्दधाति द्वे च ॥11॥

391201

अश्वस्य वा आलब्धस्य मेध उदक्रामत् । तदश्वस्तोमीयमभवत् ।
यदश्वस्तोमीयञ्जुहोति । समेधमेवैनमालभते । आज्येन जुहोति । मेधो
वा आज्यम् । मेधोऽश्वस्तोमीयम् । मेधेनैवास्मिन्मेधन्दधाति ।

षट्त्रिंशत्तञ्जुहोति । षट्त्रिंशदखरा बृहती ॥46॥

391202

बारहताः पशवः । सा पशूनाम्मात्रा । पशूनेव मात्रया समर्धयति । ता
यद्भूर्यसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात् । पशून्मात्रया व्यर्धयेत् ।
षट्त्रिंशत्तञ्जुहोति । षट्त्रिंशदखरा बृहती । बारहताः पशवः । सा पशूनाम्मात्रा ।
पशूनेव मात्रया समर्धयति ॥47॥

391203

अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति ।

द्विपाद्वै पुरुषो द्विप्रतिष्ठः । तदेनं प्रतिष्ठया

समर्धयति । तदाहुः । अश्वस्तोमीयं पूर्वः होतव्याऽद्विपदाऽ इति ।
अश्वो वा अश्वस्तोमीयम् । पुरुषो द्विपदाः । अश्वस्तोमीयं हुत्वा
द्विपदा जुहोति । तस्माद्द्विपाञ्चतुष्पादमत्ति । अथो द्विपद्येव
चतुष्पदः प्रतिष्ठायपति । द्विपदा हुत्वा । नान्यामुत्तरामाहुतिञ्जुहुयात् ।
यदन्यामुत्तरामाहुतिञ्जुहुयात् । प्रप्रतिष्ठायः श्यवेत । द्विपदा अन्ततो
जुहोति प्रतिष्ठित्यै ॥48॥

391300

बृहत्यर्धयति स्थापयति पञ्च च ॥12॥

391301

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत । सोऽस्मात्सृष्टोऽपक्रामत् ।
तय्यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत् । तय्यज्ञक्रतुभिर्नान्विन्दत् ।
तमिष्टिभिरन्वैच्छत् । तमिष्टिभिरन्विन्दत् । तदिष्टीनामिष्टित्वम् ।
यथ्सव्वँत्सरमिष्टिभिर्यजते । अश्वमेव तदन्विच्छति । सावित्रियो भवन्ति ॥49॥

391302

इयँवै सविता । यो वा अस्यान्नश्यति यो निलयते । अस्याव्वाँव तंविन्दन्ति ।
न वा इमाङ्गश्चनेत्याहुः । तिर्यङ्गोर्ध्वोत्येतुमर्हतीति ।
यथसावित्रियो भवन्ति । सवितृप्रसूत एवैनमिच्छति ।
ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतङ्गन्तोः ।
यथसायन्धृतीर्जुहोति । अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै ॥50॥

391302

यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते । अश्वमेव तदन्विच्छति ।
यथसायन्धृतीर्जुहोति । अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै ।
तस्मात्सायं प्रजाः खेम्या भवन्ति । यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते ।
अश्वमेव तदन्विच्छति । तस्माद्दिवा नष्टेष एति । यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते
सायन्धृतीर्जुहोति । अहोरात्राभ्यामेवैनमन्विच्छति । अथो
अहोरात्राभ्यामेवास्मै योगखेमङ्कल्पयति ॥51॥

भवन्ति धृत्या एनमन्विच्छत्येकञ्च ॥13॥

391401

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रङ्क्रामति । योऽश्वमेधेन
यजते । ब्राह्मणौ वीणागाथिनौ गायतः । श्रिया वा एतद्रूपम् । यद्वीणा ।
श्रियमेवास्मिन्तद्धतः । यदा खलु वै पुरुषश्रियमश्नुते । वीणाऽस्मै

वाद्यते। तदाहुः। यदुभौ ब्राह्मणौ गायेताम् ॥52॥
391402

प्रभ्रःशुकास्माच्छ्रीस्स्यात्। न वै ब्राह्मणे
श्रीरमत् इति। ब्राह्मणोऽन्यो गायेत्। राजन्योऽन्यः।
ब्रह्म वै ब्राह्मणः। ख्वत्रः राजन्यः। तथा हास्य
ब्रह्मणा च ख्वत्रेण चोभयतश्श्रीः परिगृहीता भवति। तदाहुः।
यदुभौ दिवा गायेताम्। अपास्माद्वाष्ट्रङ्क्रामेत् ॥53॥
391403

न वै ब्राह्मणे राष्ट्रः रमत् इति। यदा खलु वै राजा कामयते। अथ
ब्राह्मणञ्जिनाति। दिवा ब्राह्मणो गायेत्। नक्तः राजन्यः। ब्रह्मणो
वै रूपमहः। ख्वत्रस्य रात्रिः। तथा हास्य ब्रह्मणा च ख्वत्रेण चोभयतो
राष्ट्रं परिगृहीतम्भवति। इत्यददा इत्ययजथा इत्यपच इति ब्राह्मणो
गायेत्। इष्टापूर्तव्वै ब्राह्मणस्य ॥54॥
391404

इष्टापूर्तेनैवैनः स समर्धयति। इत्यजिना इत्ययुध्यथा इत्यमुः
सङ्ग्राममहन्निति राजन्यः। युद्धव्वै
राजन्यस्य। युद्धेनैवैनः स समर्धयति। अकूप्ता
वा एतस्यर्तव इत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत् इति। तिस्रोऽन्यो
गायति तिस्रोऽन्यः। षट्संपद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेवास्मै कल्पयतः।
ताभ्याः सुस्थायाम्। अनोयुक्ते च शते च
ददाति। शतायुः पुरुषशतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति ॥55॥
391400

गायेताङ्क्रामेद्ब्राह्मणस्य कल्पयतश्चत्वारि च ॥14॥
391501

सर्वेषु वा एषु लोकेषु मृत्यवोऽन्वार्यताः। तेभ्यो यदाहुतीर्न
जुहुयात्। लोके लोक एनं मृत्युर्विन्देत्। मृत्यवे स्वाहा मृत्यवे
स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। लोकाल्लोकादेव मृत्युमवयजते।
नैनंल्लोकैर्लोके मृत्युर्विन्दति। यदमुष्मै स्वाहाऽमुष्मै स्वाहेति
जुह्वंश्चखीत। बह्वं मृत्युममित्रङ्कुर्वीत। मृत्यवे
स्वाहेत्येकस्मा एवैकाञ्जुहुयात्। एको वा अमुष्मिल्लोके मृत्युः ॥56॥
391502

अशनया मृत्युरेव । तमेवामूर्धिल्लोकेऽवयजते । भ्रूणहत्यायै
स्वाहेत्यवभृथ आहुतिञ्जुहोति । भ्रूणहत्यामेवावयजते । तदाहुः ।
यद्भ्रूणहत्या पात्र्याऽथ । कस्माद्गृजेऽपि
क्रियत् इति । अमृत्युर्वा अन्यो भ्रूणहत्याया इत्याहुः । भ्रूणहत्या वाव
मृत्युरिति । यद्भ्रूणहत्यायै स्वाहेत्यवभृथ आहुतिञ्जुहोति ॥57॥
391503

मृत्युमेवाहुत्या तर्पयित्वा परिपाणङ्कत्वा । भ्रूणघ्ने भेषजङ्करोति ।
एताः ह वै मुण्डिभ औदन्यवः । भ्रूणहत्यायै प्रायश्चित्तविदाञ्चकार । यो
हास्यापि प्रजायां ब्राह्मणः हन्ति । सर्वस्मै तस्मै भेषजङ्करोति ।
जुम्बकाय स्वाहेत्यवभृथ उत्तमामाहुतिञ्जुहोति । वरुणो वै जुम्बकः ।
अन्तत एव वरुणमवयजते । खलतेर्विक्लिधस्य शुक्लस्य पिङ्गाखस्य
मूर्धञ्जुहोति । एतद्वै वरुणस्य रूपम् । रूपेणैव वरुणमवयजते ॥58॥
391500

लोके मृत्युर्जुहोति मूर्धञ्जुहोति द्वे च ॥15॥
391601

वारुणो वा अश्वः । तन्देवतया व्यर्धयति । यत्प्राजापत्यङ्करोति ।
नमो राज्ञे नमो वरुणायेत्याह । वारुणो वा अश्वः । स्वयैवैनन्देवतया समर्धयति ।
नमोऽश्वाय नमः प्रजापतय इत्याह । प्राजापत्यो वा अश्वः ।
स्वयैवैनन्देवतया समर्धयति । नमोऽधिपतय इत्याह ॥59॥
391602

धर्मो वा अधिपतिः । धर्ममेवावरुन्धे । अधिपतिरस्यधिपतिम्मा कुर्वधिपतिरहं
प्रजानाम्भूयासमित्याह । अधिपतिमेवैनः समानानाङ्करोति । मान्धेहि मयि
धेहीत्याह । अशिषमेवैतामाशास्ते । उपाकृताय स्वाहेत्युपाकृते
जुहोति । आलब्धाय स्वाहेति नियुक्ते जुहोति । हुताय स्वाहेति
हुते जुहोति । एषांलोकानामभिजित्यै ॥60॥
391603

प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यश्च्यवते । योऽश्वमेधेन यजते ।
आग्नेयमैन्द्राग्रमाश्विनम् । तान्पशूलभते
प्रतिष्ठित्यै । यदाग्नेयो भवति । अग्निस्सर्वा देवताः । देवता एवावरुन्धे ।
ब्रह्म वा अग्निः । खत्रमिन्द्रः । यदैन्द्राग्रो भवति ॥61॥
391604

ब्रह्मखत्रे एवावरुन्धे । यदाश्विनो भवति । आशिषामवरुद्धये ।
त्रयो भवन्ति । त्रयं इमे लोकाः । एष्वेव लोकेषु प्रतितिष्ठति ।
अग्रयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इति दशहविषमिष्टिर्निर्वपति ।
दशाखरा विराट् । अन्नविराट् । विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे ।
अग्नेर्मेन्वे प्रथमस्य प्रचेतस इति याज्यानुवाक्या भवन्ति सर्वत्वार्यं ॥62॥
391600

अधिपतयु इत्याहाभिजित्या ऐन्द्राग्रो भवति रुन्धु एकञ्च ॥16॥
391701

यद्यश्वमुपतपद्विन्देत् । आग्नेयमष्टाकपालनिर्वपेत् । सौम्यञ्चरुम् ।
सुवित्रमष्टाकपालम् । यदाग्नेयो भवति । अग्निस्सर्वा देवताः ।
देवताभिरेवैनम्भिषज्यति । यथ्सौम्यो भवति । सोमो वा ओषधीनाः राजा ।
याभ्यं एवैनंविन्दति ॥63॥
391702

ताभिरेवैनम्भिषज्यति । यथसावित्रो भवति । सुवितृप्रसूत एवैनम्भिषज्यति ।
एताभिरेवैनन्देवताभिर्भिषज्यति । अगदो हैव भवति । पौष्णञ्चरुनिर्वपेत् । यदि
श्लोणस्स्यात् । पूषा वै श्लौण्यस्य भिषक् । स एवैनम्भिषज्यति । अश्लोणो हैव भवति ॥64॥
391703

रौद्रञ्चरुनिर्वपेत् । यदि महती देवताऽभिमन्येत । एतद्देवृत्यो वा
अश्वः । स्वयैवैनन्देवतया भिषज्यति । अगदो हैव भवति ।
वैश्वानरद्वादशकपालनिर्वपेन्मृगाखुरे यदि नागच्छेत् ।
इयव्वाँ अग्निर्वैश्वानरः । इयमेवैनमर्चिभ्यां

परिरोधुमानयति । आहैव सुत्यमहर्गच्छति । यद्यधीयात् ॥65॥
391704

अग्रयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः । सौर्यं पयः । वायुव्यं आज्यभागः । यजमानो वा अश्वः ।
अहंसा वा एष गृहीतः । यस्याश्वो मेधाय प्रोखितोऽध्येति । यदहोमुचे निर्वपति ।
अहंस एव तेन मुच्यते । यजमानो वा अश्वः । रेतसा वा एष व्यृध्यते ॥66॥
391705

यस्याश्वो मेधाय प्रोखितोऽध्येति । सौर्यं रेतः । यथ्सौर्यं पयो भवति । रेतसैवैनः स समर्धयति ।
यजमानो वा अश्वः । गर्भैर्वा एष व्यृध्यते । यस्याश्वो मेधाय
प्रोखितोऽध्येति । वायुव्यां गर्भाः ।
यद्वायुव्यं आज्यभागो भवति । गर्भैरेवैनः स समर्धयति ।

अथो यस्यैषाऽश्वमेधे प्रायश्चित्तिः क्रियते। इष्ट्वा वसीयान्भवति ॥67॥

391700

विन्दत्यश्लोणो ह्रैव भवत्यधीयादृध्यते गर्भैरेवैनः स समर्धयति द्वे च ॥17॥

391801

तदाहुः। द्वादश ब्रह्मौदनान्स्थिते निर्वपेत्। द्वादशभिर्वेष्टिभिर्यजेतेति।

यदिष्टिभिर्यजेत। उपनामुक एनय्यंज्ञस्यात्। पापीयास्तु स्यात्। आप्तानि वा

एतस्य छन्दांसि। य ईजानः। तानि क एतावदाशु पुनः प्रयुञ्जीतेति। सर्वा

वै स्थिते यज्ञे वागाप्यते ॥68॥

391802

साम्ना भवति यातयाग्नी। क्रूरीकृतेव हि भवत्यरुष्कृता। सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुः।

द्वादशैव ब्रह्मौदनान्स्थिते निर्वपेत्। प्रजापतिर्वा औदनः। यज्ञः प्रजापतिः।

उपनामुक एनय्यंज्ञो भवति। न पापीयान्भवति। द्वादश भवन्ति। द्वादश

मासास्सव्वंत्सरः। सव्वंत्सर एव प्रतितिष्ठति ॥69॥

391800

आप्यते सव्वंत्सर एकञ्च ॥18॥

391901

एष वै विभूर्नामं यज्ञः। सर्वः ह वै तत्र विभु भवति। यत्रैतेन यज्ञेन

यजन्ते। एष वै प्रभूर्नामं यज्ञः। सर्वः ह वै तत्र प्रभु भवति।

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा ऊर्जस्स्वानामं यज्ञः। सर्वः ह वै

तत्रोर्जस्वद्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै पर्यस्स्वानामं यज्ञः ॥70॥

391902

सर्वः ह वै तत्र पर्यस्वद्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते।

एष वै विधृतो नामं यज्ञः। सर्वः ह वै तत्र

विधृतम्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै व्यावृत्तो नामं यज्ञः।

सर्वः ह वै तत्र व्यावृत्तम्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै

प्रतिष्ठितो नामं यज्ञः। सर्वः ह वै तत्र प्रतिष्ठितम्भवति ॥71॥

391903

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै तेजस्वी नामं यज्ञः। सर्वः ह वै तत्र तेजस्वि

भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै ब्रह्मवर्चसी नामं यज्ञः।

आ ह तत्र ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते।

एष वा अतिव्याधी नामं यज्ञः। आ ह वै तत्र राजन्योऽतिव्याधी जायते।

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै दीर्घो नामं यज्ञः। दीर्घायुषो ह

वै तत्र मनुष्या भवन्ति । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । एष वै कृत्तो
नामं यज्ञः । कल्पते ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगखेमः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते ॥72॥
391900

पर्यस्वानामं यज्ञः प्रतिष्ठितम्भवति यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते षट्च ॥19॥
392001

एषवै विभूः प्रभूरूर्जस्वान्पर्यस्वान् विधृतो व्यावृत्तः
प्रतिष्ठितस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यतिव्याधी दीर्घः कृत्तो द्वादश ॥
तार्येणाश्वः संज्ञपयन्ति । यज्ञो वै तार्यम् । यज्ञेनैवैनुः समर्धयन्ति ।
यामेनु साम्ना प्रस्तोताऽनूपतिष्ठते । यम्लोकमेवैनङ्गमयति ।
तार्ये च कृत्यधीवासे चाश्वः संज्ञपयन्ति । एतद्वै पशुनाः रूपम् ।
रूपेणैव पशूनवरुन्धे । हिरण्यकशिपु भवति । तेजसोऽवरुद्धयै ॥73॥
392002

रुक्मो भवति । सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै । अश्वो भवति ।
प्रजापतेराप्त्यै । अस्य वै लोकस्य रूपन्तार्यम् । अन्तरिख्यस्य
कृत्यधीवासः । दिवो हिरण्यकशिपु । आदित्यस्य रुक्मः । प्रजापतेरश्वः । इममेव
लोकन्तार्येणाप्नोति ॥74॥
392003

अन्तरिख्यङ्कृत्यधीवासेन । दिवः हिरण्यकशिपुना । आदित्यः रुक्मेण । अश्वेनैव
मेध्येन प्रजापतेस्सायुज्यः सलोकतामाप्नोति । एतासामेव देवतानाः
सायुज्यम् । सार्ष्टिताः समानलोकतामाप्नोति । योऽश्वमेधेन यजते । य उचैनमेववेद ॥75॥
392000

अवरुध्या आप्रोत्यष्टौ च ॥20॥

392101

आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त । तेऽङ्गिरस आदित्येभ्यः ।
अमुमादित्यमश्वं श्वेतम्भूतन्दखिणामनयन् ।
तेऽब्रुवन् । यन्नोनेष्ट । स वर्योभूदिति । तस्मादश्वः
सवर्येत्याह्वयन्ति । तस्माद्यज्ञे वरो दीयते ।

यत्प्रजापतिरालुब्धोऽश्वोऽभवत् । तस्मादश्वो नाम ॥76॥

392102

यच्छ्वयदरुरासीत् । तस्मादर्वा नाम । यत्सद्यो वाजान्त्समजयत् । तस्माद्वाजी
नाम । यदसुराणाल्लोकानादत्त । तस्मादादित्यो नाम ।
अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम् । सूर्योऽग्रेयोनि

रायतनम् । यदश्वमेधेऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदिमुपवर्षति ।

योनिमन्तमेवैनमायतनवन्तङ्करोति ॥77॥

392103

योनिमानायतनवान्भवति ।

य एवँव्वेदं । प्राणापानौ वा एतौ देवानाम् । यदर्काश्वमेधौ ।

प्राणापानावेवावरुन्धे । ओजौ बलव्वाँ एतौ देवानाम् ।

यदर्काश्वमेधौ । ओजो बलमेवावरुन्धे । अग्निर्वा

अश्वमेधस्य योनिरायतनम् । सूर्योग्रेयोनिरायतनम् ।

यदश्वमेधेऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदिञ्चिनोति । तावर्काश्वमेधौ ।

अर्काश्वमेधावेवावरुन्धे । अथो अर्काश्वमेधयोरेव

प्रतिष्ठति ॥78॥

392100

नामं करोति सूर्योऽग्रेयोनिरायतनञ्चत्वारि च ॥21॥

392201

प्रजापतिं वै देवाः पितराम् । पशुम्भूतम्मेधायालभन्त ।

तमालभ्योपावसन् । प्रातर्यष्टास्मह इति । एकव्वाँ

एतद्देवानामहः । यथ्सवँथ्सुरः । तस्मादश्वः पुरस्ताथ्सवँथ्सुर आलभ्यते ।

यत्प्रजापतिरालब्धोऽश्वोऽभवत् । तस्मादश्वः । यथ्सद्यो मेधोऽभवत् ॥79॥

392202

तस्मादश्वमेधः । वेदुकोश्वमाशुम्भवति । य एवँव्वेदं ।

यद्वै तत्प्रजापतिरालब्धोऽश्वोऽभवत् । तस्मादश्वः प्रजापतेः

पशूनामनुरूपतमः । आऽस्य पुत्रः प्रतिरूपो जायते । य एवँव्वेदं । सर्वाणि भूतानि सम्भृत्यालभते ।

समैनन्देवास्तेजसे ब्रह्मवर्चसाय भरन्ति । योऽश्वमेधेन यजते ॥80॥

392203

य उं चैनमेवँव्वेदं । एतद्वै तद्देवा एतान्देवताम् । पशुम्भूतम्मेधायालभन्त ।

यज्ञमेव । यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः । कामप्रय्यंजमकुर्वत ।

तेऽमृतत्वमकामयन्त । तेऽमृतत्वमगच्छन् । योऽश्वमेधेन

यजते । देवानामेवायनेनेति ॥81॥

392204

प्राजापत्येनैव यज्ञेन यजते कामप्रेण । अपुनर्मारमेव गच्छति । एतस्य वै रूपेण

पुरस्तात्प्राजापत्यमृषभन्तूपुरम्बहुरूपमालभते ।

सर्वेभ्यः कामेभ्यः। सर्वस्याप्त्यै। सर्वस्य जित्यै।
सर्वमेव तेनाप्नोति। सर्वञ्जयति। योऽश्वमेधेन यजते।

य उ चैनमेववेद ॥८२॥

392200

मेधोऽभवद्यजत एति वेद ॥२२॥

392301

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य
लोमँल्लोमञ्जहोति। अहोरात्रे वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी। यत्सायं
प्रातर्जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमँल्लोमञ्जहोति। एतदनुकृति
ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य लोमँल्लोमञ्जुहति। यो वा अश्वस्य
मेध्यस्य पदे वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे

जुहोति। दुरशपूर्णमासौ वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे ॥८३॥

392302

यद्वरशपूर्णमासौ यजते। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा।

अश्वस्य मेध्यस्य पदेपदे जुहति। यो वा अश्वस्य
मेध्यस्य विवर्तनंवेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तने विवर्तने जुहोति।

असौ वा आदित्योऽश्वः। स आहवनीयमार्गच्छति।

तद्विवर्तते। यदग्निहोत्रञ्जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य

विवर्तने विवर्तने जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य

विवर्तने विवर्तने जुहति ॥८४॥

392300

पदे अग्निहोत्रञ्जुहोति त्रीणि च ॥२३॥

390000

प्रजापतिस्तमष्टादशभिः प्रजापतिरकामयतोभावस्मै

युञ्जन्ति तेजसाऽपप्राणा अपश्रीरूर्ध्वा

प्रजापतिः प्रेणाऽनु प्रथमेन प्रजापतिरकामयत महान्

वैश्वदेवो वा अश्वोऽश्वस्य प्रजापतिस्तय्यँज्ञक्रतुभिरपु

श्रीर्ब्राह्मणौ सर्वेषु वारुणो यद्यश्वन्तदाहुरेष वै

विभूस्तार्प्येणादित्याः प्रजापतिं पितरंय्यो वा

अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी त्रयोविंशतिः ॥२३॥

प्रजापतिरस्मिल्लोक उत्तरतश्श्रियमेव प्रजापतिरकामयत महान्

यत्प्रातः प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यस्सर्वं ह वै
तत्र पर्यस्वद्य उं चैनमेवँवैदं चत्वार्यशीतिः ॥४४॥
प्रजापतिरश्वमेधञ्जुह्वति ॥ ॥हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥
कृष्णयजुर्ब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमप्रपाठकस्समाप्तः